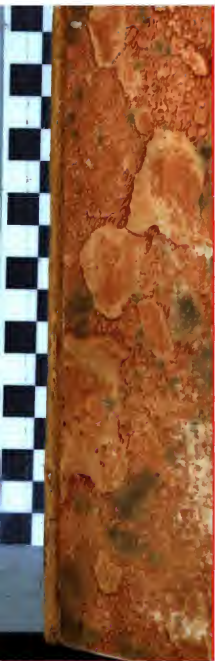

. 65.

B 7

3

149

BIBLIOTECA NAZIONALE
CENTRALE - FIRENZE

R. BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
FIRENZE

LIBRI

DONATI DAL

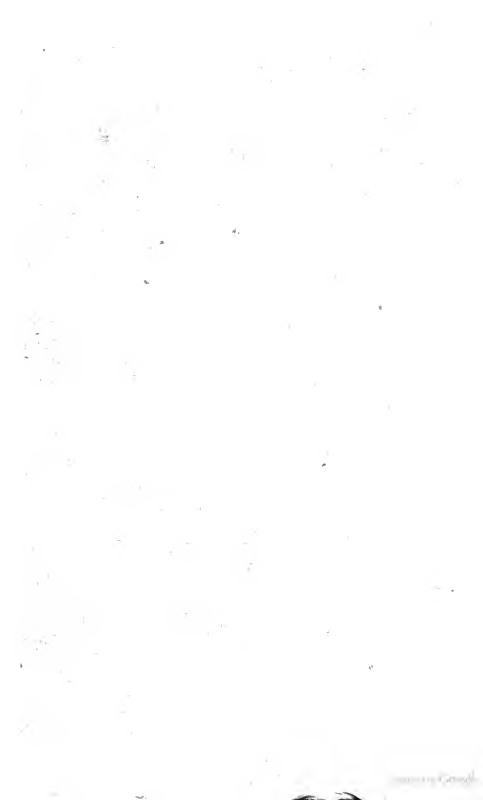
DOTTOR ANNIBALE GIULIONI

GIURISTA

Nato a Firenze il 7 Febbraio 1807

• morto il 1° Dicembre 1895 in Firenze.

16 Maggio 1896

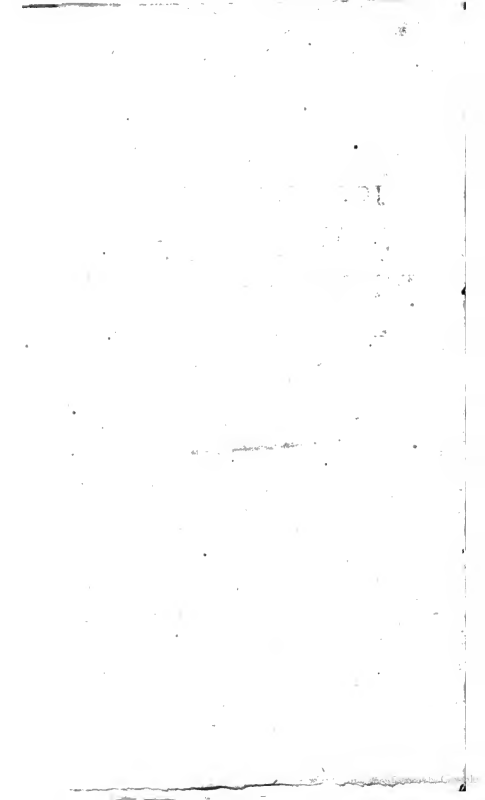

JOANNIS ORTWINI
WESTENBERGII
PRINCIPIA JURIS.

TOMUS I.

PARS I. - III.

JOANNIS ORTWINI WESTENBERGII,
JURISCONSULTI ET ANTECESSORIS,
PRINCIPIA JURIS,
SECUNDUM ORDINEM
DIGESTORUM,
SEU
PANDECTARUM,
IN USUM AUDITORUM VULGATA.

L I P S I Æ,
IMPENSIS JOH. PAULI KRAUS
BIBLIOPOLÆ VINDOBONENSIS,
M DCC LIV.

B. 7. 3. 14g

PRÆFATIO

A D

LECTOREM BENEVOOLUM,

Quam Auctor editioni suæ anni
1732. præmisit.

x quo ad Jurisprudentiam animum applicui, non semel subit mirari superciliosum quorundam de Jure Nostro Civili judicium, dum illud tanquam plurimis nævis scatens despiciunt, & in eos invehuntur, qui *JUS JUSTINIANEUM* reduxerunt & in usum revocarunt, imo inter maximos Reip. morbos referunt, quod Legibus utamur Romanis. Cum nullum unquam Jus præclarius constitutum sit, neque diligentius.

Non enim Librorum, quibus *JUS JUSTINIANEUM* continetur, solus *JUSTINIANUS* auctor est; ne quis hanc sapientiam ab illo uno repeti putet. Sed exponuntur in iis *JURA*

PRÆFATIO.

POPULI ROMANI, uti ipse Imp. fateri non erubescit ^a. Quorum alia petita sunt, a sapientissimis Atheniensium, aliorumque, Civitatibus; alia vero ab iis, qui in Populo Romano, aut Reip. aut Juri dicundo, aut huic ipsi interpretando præfuerunt. Quales ab ultima memoria Urbis conditæ, longa successione, homines, summo ingenio, acerrimo iudicio, & maxima doctrina præditi, prope fuere innumerabiles. Qui in tanto ac tam diuturno imperio, artem æqui bonique in innumeris obvenientibus casibus excolentes, & naturalem æquitatem ubique applicantes, longo plurimarum ac gravissimarum rerum usu, & quotidiana experientia docti, facile viderunt, quid æquius melius esset, quidque Reip. recte constituendæ regendæque conveniret, eaque, quæ cognoverunt, non minore fide, integritate, diligentia tradiderunt ^b.

Neque Leges continent tantum Civiles, sed & Decisiones plerarumque causarum incident-

^a §. 1. I. de J. N. G. & C.

^b v. Don. Præf. & L. 1. Comm. c. 16.

P R Æ F A T I O.

denum, ex Æquitate & Jure NATURALI collectas & deductas. Quod cum ubique idem sit, non potuit sane non summa Æquitatis ratio maximam huic Juri conciliare auctoritatem, non tantum apud Romanos, eosque, qui Imperio Romano fuere subiecti, sed etiam extraneos. Ut ad quos Populos arma Romana nunquam pertingere potuerunt, Leges Romanæ sine vi ulla, Justitiæ suæ vi triumphantes pervenerint; omnesque fere Gentes Europææ, ad Legem Romanam, cessante Jure Patrio, cujus ut plurimum maxima est angustia, tanquam ad communem Εὐνοίαν, confugiendum censerint.

Quæ Juris Romani Justitia ex singulis ejus partibus usque adeo elucet, ut cuivis fiat obviam, maxime vero ex sanctissimo illo Justitiæ Templo DIGESTIS sc. seu PANDECTIS. Vix enim in PANDECTIS ullum fragmentum est, in quo non gravitatis, prudentiæ, æquitatis vis, non eruditæ Vetustatis Majestas emineat. Apparet ibi prisca in respondendo fides & religio, a qua veteres illi Juris auctores, Servius Sulpicius, Scævola,

P R Æ F A T I O.

alique, commendabantur ^e. Ita omnes illi, quorum Responſa in P A N D E C T I S habemus, ſcripſerunt, ut in ſumma brevitate nihil ſit aptius, aut convenientius, in ſumma dignitate rerum nihil elegantius aut jucundius. Cumque in his auctoꝛibus maxima varietas ſit, ſi numerum ſpectes, tamen ut in Jure veritatem, & certitudinem in oratione agnoſcas, tantus ac tam ſingularis inter omnes eſt conſenſus, ut ſi fragmentis Auctoꝛum nomina, & inſcriptiones detraxeris, unum te auctoꝛem in omnibus intueri putes ^d. Neſcias utrum diligentia an gravitas; prudentia an æquitas, ſcientia rerum an orationis dignitas præſtet, & majori laude digna eſſe videatur ^e?

Ut adeo Juri æquiſſimo & utiliſſimo operam dare, in verum & genuinum ejus ſenſum inquirere, id ipſum illuſtrare, facilemque ad id aditum præſtare, non poſſit non utile eſſe ac neceſſarium.

Et quidem non pauci Viri Conſultiſſimi,
tum

^e v. Cic. *Phil.* 9. c. 5. & in *Brut.* c. 39. & ſeqq.

^d Don. *d. l.*

^e L. Vall. *Eleg.* L. 3. *Præf.*

P R Æ F A T I O.

tum maximi judicii, tum solidæ eruditionis fama celeberrimi, in eo exponendo operam posuere laudabilem, Commentariisque tum majoribus, tum minoribus (quos & veneramur, & in concinnandis hisce nostris *PRINCIPIIS* sæpissime consuluimus) tum alias Partes, tum *DIGESTA* seu *PANDECTAS* illustrarunt. Ut post tot tantorum Virorum egregios labores, hi nostri conatus superflui, imo inutiles videri possint.

Sed vix est, ut aliorum sententiæ ita quis addictus esse queat, ut in eorum scriptis & methodo non aliquando quædam desideret, maxime, si erudiendæ Juventuti, & docendi muneri præpositus sit. Qui utique maxime commode animi sui sensa, & cogitationes, propria methodo cum Auditoribus suis communicare potest. Quæ ratio uti jam dudum alios, sic & nos, qui, ut studiis Studioforum aliqua ex parte prodesse possimus, hoc unice studemus, ad hoc scribendi genus impulit.

Quantum autem ad institutum nostrum attinet, inprimis de Ratione Connexionis Titulorum præmittenda, quippe quæ & ad intellectum

P R Æ F A T I O.

ipforum Titulorum, & adjuvandam memoriam multum confert, fuimus folliciti. Licet enim non pauci nullam omnino ordinis rationem reddi poffe ftatuant, novamque Juris methodum exhibere fatagant, aliud tamen fateare neceffe eft, fi confideres JUS PANDECTARUM, ex ipfius Imp. juffu, fecundum Ediâti Perpetui imitationem digeftum effe *f.* Qui ordo etfi non ubique fervatus, neque forte factis accuratus fit, non tamen nullus eft, fed talis, qui boni confuli poffit *z.*

Deinde ex eadem ratione, & confilio Jâti dum viveret Celeberrimi Bockelmanni *b,* ipfum Ediâtum, Leges, SCta, eorumque fragmenta, quantum difficultas rei & instituti ratio permiffit, indaganda vifa funt. Sic fane fecere Antiqui, Ulpianus, Paulus, aliique, qui Ediâti, aliarumque Legum fere fingula verba perfecuti funt. Atque ita faciendum etiam vifum Cujacio, Hotmano, Duareno, Wefenbecio, aliisque. Cum enim non pauci

f §. 2. *Conft. de Conc. Dig. l. 2. ff. de ftat. hom.*

g v. Cuj. *Parat. ad T. D. mand.*

h *Præf. Comm. ad Dig.*

P R Æ F A T I O.

ci ex JCtis, quorum scripta in Digesta relata sunt, in interpretandis sæpe verbis Ediçti; nec non Legum, & SCtorum, occupati sint, ut multæ leges Pandectarum nihil aliud sint, quam ad ea commentarii, res sane, de qua agitur, rectius intelligi nequit, quam si ipsum Ediçti, Legis, vel SCTi caput exhibeatur, eoque præmissio res ipsa explicetur, simulque ostendatur, qua ratione JCti hæc vel illa verba exposuerint. Qua in re ita versatus sum, ut ipsa fragmenta, quæ extant, literis uncialibus (quæ *Capitalès* dici solent), reliqua autem capita, prout probabiliter vel concepta sunt, vel concipi posse videbantur, secundum sententiam maxime Cl. Ranchini, literis Italicis, vulgo *Cursivis*, describenda curaverim.

Actiones porro similiter ex veterum more, ita exhibendas censui, ut constet, *Unde* quæque *Actio nascatur? Cui detur? Adversus Quem? Ad Quid? & Quamdiu duret?*

Ubique autem, quantum fieri potuit, ipsa Legum verba retinui: tum quia cum antiquis JCtis loqui haud dubie optimum est, tum quia

P R Æ F A T I O.

quia ex ipsis fontibus fundamenta Juris tutissime hauriuntur.

Ab allegationibus Interpretum vero, & collatione Juris Hodierni abstinui; neque enim ratio instituti nostri talia patitur: quæ magis commentariis, quam Principiis hisce (quæ in majorem jam molem excreverunt, quam volueram) conveniunt. Jus etiam Hodiernum, cum a Jure nostro recedit, pro varietate & diversitate Regionum ac locorum, mire variat, ut in universum vix certi aliquid de eo dici possit; adeoque, ubi e re Auditorum id esse videtur, viva voce potius de eo monendum censeam.

Non pauca tamen esse, quæ vel omissa sunt, vel minus recte posita, cum errare humanum sit, & nihil humani a me alienum putem, nullus dubito. Quæ, ut & errata typographica (quorum quædam graviora in calce notata sunt), quemadmodum vel ipsi, vel a Doctis moniti, vel in privatis scholis, vel secundis curis, si ita supremo rerum Arbitro visum fuerit, vel supplebimus, vel emendabimus, sic nos, contra obtrectatorum Theoninos

P R Æ F A T I O.

ninos dentes, & calumniantium iniquitates,
silentio & contemptu vindicabimus. Vale.

Ita fere præfatus sum, cum primum hæc
JURIS PRINCIPIA in lucem prodirent.
Neque est, quod longiori prologo Te B. L.
morari velim. Quid in hac Editione præsti-
tum sit, in ejus commendationem, pluribus
addere, a genio meo alienum est, ac proinde
Judicio tuo lubens committo. Errata sane ty-
pographica ante commissæ, quantum fieri po-
tuit, curavi ut emendarentur, quædam etiam
obscurius forte dicta clarius exhibui, quædam
mutavi, & non pauca, ubi res exigere vide-
batur, supplevi. Licet non omnia ita curari
potuerint, quin & nunc corrigenda occurrant,
quorum quædam in fine monita sunt ⁱ. Quan-
tum vero ad calumniantium iniquitates atti-
net, quemadmodum vix ulli, sic nec mihi
eas effugere datum est. Sed solatio cedit, quod
fructus ex hisce PRINCIPIIS, quos sperare
poteram, perceperim uberrimos, & quod Pe-
ricis ac Æquis rerum Arbitris, ea non tan-
tum

i Hæc jam emendavi curavimus.

P R Æ F A T I O.

tum non displicuisse, sed & probata intellexerim, ut & quidam ea in non paucis secuti sint.* Ut adeo, maxime cum auctor calumniarum latere potius, quam in publicum prodire maluerit, eas, uti ante constitui, silentio potius prætereundas ac contemnendas, quam referendas & confutandas censeam. Iterum Vale.

PRIN-

PRINCIPIA JURIS,
SECUNDUM ORDINEM
DIGESTORUM,
SEU
PANDECTARUM.
PARS PRIMA.

LIBER I. TITULUS I.
DE
JUSTITIA ET JURE.
DE JUSTITIA.

§. 1.

Finis omnis Juris & Jurisprudentiæ est *Justitia*, ut scil. ea in Rep. recte administretur; *Nov. 60. pr. l. 1. §. 1. D. h. t. §. 7. Proæm. Inst.* Finis enim in *Jure Civili* est, legitimæ ac usitatæ, in rebus causisque civium, æquabilitatis conservatio. *Cic. de Orat. Lib. I. c. 42.* Unde de *Justitia* hic & in *Inst.* primo loco agitur.

§. 2. Quæ describitur, quod sit *constans* & *perpetua voluntas*, *jus suum cuique tribuendi. l. 10. pr. D. h. t. pr. l. h. t. l. 31. §. 1. D. depof.*

§. 3. Dicitur *Voluntas*, i. e. *habitus voluntatis*, v. *Aristot. ad Nicom. L. V. c. 1. Cic. de Invent. L. II. c. 53.* vel
A potius

potius *Propositum*. v. Corn. Nep. in *Lyfand*. c. 2. Dion. c. 3. l. 53. pr. *D. de furt.*

§. 4. Dicitur *Voluntas constans & perpetua*; eodem fere modo, quo Cic. de *Leg. L. I. c. 17. Parad. III. c. 1. Virtutem* ait esse *constantem ac perpetuam rationem vitæ*, & Gell. *L. XVII. c. 5. in f. Liberalitatem perpetuæ benignitatis constantiam*.

§. 5. Licet enim nemo constanter & perpetuo iuste agat, vel agere possit, non tamen hoc obstat, quominus *Justitia* sic describi queat: Cum ad hoc, ut quis *Iustus* dicatur, sufficiat constans & perpetuum *propositum*. v. *Prov. c. XXIV. v. 16.*

§. 6. Additur *Jus suum cuique tribuendi*; l. 31. §. 1. *D. depof.* Objectum enim *Justitiæ* *Jus* cujusque suum est; *Finis*, ut id quisque obtineat, i. e. ut cuique quod ei debetur tribuatur. v. Cic. de *Fin. L. V. c. 23. de Offic. L. I. c. 5. 7. Ad Heren. L. III. c. 2. de Invent. L. II. c. 53. Nov. 69. Præf.*

§. 7. Est autem *Justitia* alia *Divina*, alia *Humana*.

§. 8. *Humana*, de qua sola hic agitur, secundum *Arist. ad Nicom. L. V. c. 1.* aliosque eum secutos, est *Universalis*, vel *Particularis*.

§. 9. *Universalis* est observantia omnium virtutum erga alios; seu *Virtus*; per quam obedientiam præstamus omnibus legibus, eum in finem, ut publica utilitas promoveatur, & *societas Politica* inter homines conservetur.

§. 10. *Particularis* est virtus, quæ in distributione & commutatione rerum servat justam æqualitatem, qua unicuique id tribuitur, quod ei debetur.

§. 11. *Particularis* subdividitur in *Distributivam*, & *Commutativam*.

§. 12. *Justitia Distributiva* est virtus, quæ in distributione bonorum vel malorum externorum (præmiorum scil. & pœnarum) rationem habet & dignitatis personarum, & æqualitatis rerum, ut singulis pro eorum merito suum tribuatur.

§. 13.

§. 13. *Commutativa* est virtus, quæ in contractibus & commutatione rerum eam servat æqualitatem, ut quisque suum consequatur, & neutra pars defraudetur.

§. 14. In *Justitia Distributiva* servanda *Proportio Geometrica*, seu respectus personarum habendus est: In *Commutativa* vero *Proportio Arithmetica*, nullusque respectus personarum habendus est.

§. 15. Quæ *Justitiæ* divisio multis involuta est difficultatibus.

§. 16. Vehementer enim inter Interpretes disputatur, de qua *Justitiæ* specie accipienda sit descriptio tradita l. 10. pr. D. h. t. pr. l. h. t. Tum &, secundum quam proportionem infligendæ sint pænæ, *Geometricam*, an *Arithmeticam*? Nec non, an proportio *Arithmetica* in contractibus semper locum habeat?

§. 17. Quibus difficultatibus ut obviam irent, Alii *Proportionem Harmonicam* excogitarunt; Alii tertiam *Justitiæ* speciem *Vindicativam* scil. commenti sunt; Alii denique cum Grot. de J. B. ac P. L. l. c. 1.

§. 8. *Justitiam*, in *Expletricem* & *Attributricem*, commode dividi posse censuerunt.

§. 18. *Justitiam Expletricem* Grotius vocat, quæ docet cuique tribuere, quod plene & perfecte ad eum pertinet; uti sunt vita, bona, honos cujusque. Ad quam & pœnas refert, eo quod delinquentes pœnas plene & perfecte mereantur.

§. 19. *Attributricem* vero, quæ cuique tribuere dicitur, quod semiplene & probabiliter tantum ad eum pertinet; ut sunt præmia, officia misericordiæ, humanitatis, & gratitudinis.

§. 20. Sed divisio illa Grotiana, in subdivisionem Aristotelicam, qua *Justitia Particularis* in *Distributivam* & *Commutativam* dividitur, re ipsa incidit; neque omnem scrupulum eximit.

§. 21. Quantum autem ad jus nostrum attinet, nulla in eo Justitiæ divisio occurrit.

§. 22. Simplicius itaque & rectius haud dubie statuitur, Justitiam *unicam* esse, minimeque dividendam. Eadem enim semper virtus est, quæ suum cuique tribuere jubet: Licet diversas habeat functiones, pro diversitate casuum & circumstantiarum.

DE JURE.

§. 23. *Jus*, quod derivatione Grammatica & etymologica descendit a *jubendo*, reali autem & Philosophica a *Justitia* appellatum est, *l. 1. pr. D. h. t.* varie accipitur; v. *l. pen. & ult. D. h. t.* Maxime pro *Lege* in genere, seu Regula & norma agendorum, *l. 1. §. 2. D. h. t. tit. I. de J. N. G. & C. & Arte Juris*, seu Jurisprudencia. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 24. *Jus* pro *Lege* acceptum ab Ulp. in *l. 1. §. 2. & seqq. h. t. 1.* Dividitur in *Publicum* & *Privatum*; 2. in *Naturale*, *Gentium*, & *Civile*; add. §. ult. *I. h. t.* a Gajo vero in *l. 9. D. h. t. in Commune*, & *Proprium*.

§. 25. Sed, si accurate agamus, dividendum videtur in *Divinum*, cujus Deus Auctor est, & *Humanum*, cujus homo est conditor. v. c. 1. *Dist. 1. Divinum* vero in *Imatum*, seu cordibus hominum insitum, quod *Naturale* dici solet; & *Promulgatum*: Quod recte subdividitur in *Morale*, *Ceremoniale*, & *Forense*. v. *Deut. V. v. 31. VI. v. 1. XI. v. 1. Genes. XXVI. v. 5.*

§. 26. *Jus Divinum Morale* est, quod ad regimen morum spectat, præcipiens facienda ac prohibens contraria; & in præceptis Decalogi proponitur. v. *Exod. XIX. & XX. v. 1. & seqq. Deut. V. v. 5. & seqq.* Quod idem fere

fere est cum Jure Divino *Innato* seu *Naturali*, adeoque omnes obligat homines.

§. 27. *Jus Ceremoniale* seu *Rituale* est *Lex præceptorum*, quæ in ritibus posita est; Ep. ad Ephes. II. v. 15. seu *Jus Divinum scriptum de ceremoniis circa cultum Divinum*, vel propter significationem typicam seu mysticam, vel propter ordinem Ecclesiasticum, a Populo Judaico olim observandis. Quod cum Servatore nostro cruci affixum, & ita sublatum est. v. Ep. ad Coloss. II. v. 14. & seqq.

§. 28. *Jus Forense* est, quod pertinet ad gubernationem Populi Judaici Politicam, continetque præcepta de defensione disciplinæ in civilibus & criminalibus; Ut in contractibus, dominiorum distinctionibus, hereditatum divisionibus, Judiciis, Officiis Magistratuum, pœnisque. Quod etiam, in quantum mere forense est, cum Rep. Judaica, ad quam tantum pertinebat, jamdudum extinctum est.

§. 29. Cum vero divisio Ulp. in l. 1. §. 2. & seqq. l. 2. & ll. seqq. h. t. ex professo exponatur, satius fuerit, confusionis vitandæ causa, hunc ordinem sequi, ejusque divisionis membra paulo plenius videre.

§. 30. *Hujus studii* itaque ait Ulp. d. l. 1. §. 2. h. t. i. e. Juris cui studetur, duæ sunt positiones i. e. species, *Publicum* & *Privatum*, seu potius *Jus Publicum* & *Privatum*, uti habetur §. ult. l. h. t.

§. 31. *Jus Publicum* est, quod ad statum Rei i. e. Reip. Romanæ spectat; d. l. 1. §. 2. D. §. ult. l. h. t. seu quod ad utilitatem Reip. directo & primario pertinet. *Status enim Reip.* idem est quod *Resp.* Quæ nihil aliud est, quam τᾱξίς πόλεως, Arist. III. Polit. 4. seu *status Civitatis*, uti loquitur Tacit. Ann. L. I. c. 4. add. Flor. L. I. c. 1. l. 2. §. 24. in f. D. de O. J.

§. 32. Idque in Sacris, in Sacerdotibus, & Magistratibus

tibus confistit, i. e. in rebus ad functiones eorum pertinentibus; *l. 1. §. 2. D. h. t.* in administratione scil. pacis & belli, omnibusque in quibus regiminis publici causa vertitur.

§. 33. *Jus privatum* est, quod ad singulorum utilitatem spectat; *d. l. 1. §. 2. h. t.* directo scil. & primario.

§. 34. In quo *Jus Privatum* a *Publico* differt; Quin enim ea, quæ privatim sunt utilia, & indirecte spectent ad utilitatem Reip. nemo negaverit.

§. 35. *Privatum Jus* tripartitum est; Collectum etenim est ex *Naturalibus præceptis*, aut *Gentium*, aut *Civilibus*. *d. l. 1. §. 2. D. h. t. §. ult. l. h. t.*

§. 36. *Jus Publicum* quidem in *Jure Naturæ & Gentium* non minus fundamentum habet, quam *Jus Privatum*; sed de solo *jure Privato* id monent Ulp. & Imp. quia de *Jure Privato* in *Legibus nostris* principaliter agitur, de eoque JCTi maxime sunt solliciti.

§. 37. Sequitur igitur *altera*, quæ ab Ulp. *d. l.* nec non Imp. in *pr. & §§. seqq. l. de J. N. G. & C.* exhibetur *Juris Divisio*, quod scil. *Jus sit Naturale, Gentium, & Civile.*

§. 38. *Jus Naturale* (seu *Legem Naturæ* v. *l. 1. §. ult. D. de furt. §. 1. l. de Obl. quæ ex delict.*) Ulp. eumque secutus Imp. describunt, quod *natura omnia animalia docuit. d. l. 1. §. 3. D. h. t. pr. l. de J. N. G. & C.*

§. 39. Sed cum bruta animalia ratione & sensu careant, quemadmodum iidem rectissime philosophantur alibi, in *l. sc. 1. §. 3. D. si quadr. paup. fec. dic. pr. l. eod.* & jura hominum causa constituta sint, *l. 2. D. de stat. hom.* *Jus naturale* brutis animalibus non magis, quam plantis & arboribus, tribui potest; v. Cic. de *Offic. L. I. c. 16. de Nat. Deor. L. II. c. 53. & seqq.* Adeoque improprie id dictum accipiendum est.

§. 40.

§. 40. Accuratus describi videtur, si dicatur, *Dictamen rectæ rationis, quod, sine multo mentis discursu, docet ea quæ sunt facienda, prohibetque contraria.* Quam descriptionem suppeditat Cic. *de Leg. L. I. c. 6. 15.* & confirmat Doctor Gentium Paulus Ep. ad Rom. II. v. 14. 15.

§. 41. Quod Jus licet multi in dubium vocent, negare tamen nequeunt, quicumque Deum agnoscunt, & ad dictamen rectæ rationis attendunt.

§. 42. Creatus enim est homo, non ut cætera animalia solo corpore prædita, sed, quo a bestiis maxime differt, recta ratione præditus est. v. Cic. *de Off. L. I. c. 16. de Fin. L. II. c. 14. L. V. c. 21.*

§. 43. Cum itaque homo Deum Ens esse perfectissimum cogitat, seseque ab eo dependentem percipit, non potest non simul intelligere, Deum summum omnium rerum moderatorem esse, Legislatorem, atque Arbitrum: Cujus voluntati ceu Legi parendum sit, quique homines, creaturas & subditos, ad istam observandam, pro summo suo imperio, adstrictos habeat.

§. 44. Quæcunque proinde homo, ex innatis sibi principiis & notionibus, Deo placere vel displicere percipit, ad ea vel facienda vel non facienda, sese obligatum esse, per necessariam consequentiam simul intelligit.

§. 45. Quod apertissime docet conscientia, cujus tanta in utramque partem vis est & efficacia, ut neque timeant, qui nihil commiserint, & penam semper ante oculos versari putent, qui peccarint. Cic. *pro Milon. c. 23.* Nam

Conscia mens ut cuique sua est, ita concipit intra

Pectora pro facto spemque metumque suo.

Ovid. *L. I. Fastor. v. 485. & seq. v. Dissert. Nostr. I. de Caus. Obl. c. 2. §. 2. & seqq.*

§. 46. Quin & ea, quæ Juris sunt naturalis, omnes homines in semetipſis deprehendunt.

§. 47. Quæ conſiderari poſſunt vel ratione *Dei*, vel ratione *Sui* & *Proximi*. v. Matth. XXII. v. 27. & ſeqq. Luc. X. v. 27. Marc. XII. v. 29. & ſeqq.

§. 48. Ratione *Dei*, Juris naturalis eſſe religionem erga Deum, nemo ſanus negaverit. v. l. 2. *D. h. t.*

§. 49. Ratione *Sui* & *Proximi* autem Juris naturalis ſunt, Amor ſui ipſius & conſervatio; v. Cic. *pro Mil. c.* 4. l. 3. *D. h. t.* l. 4. *pr. l.* 45. §. 4. *D. ad L. Aquil.* l. 1. §. 27. *D. de vi* & *vi arm.* Matth. XXII. v. 39. Marc. XII. v. 31. Amor parentum erga liberos, liberorumque erga parentes; *pr. l. de J. N. G. & C. l.* 7. §. 1. *D. und. lib.* l. 7. §. 1. *D. de bon. damn.* l. 2. *D. h. t.* Alterum innocentem non lædere; v. d. l. 3. *D. h. t.* §. 3. *I. h. t.* Fidem datam ſervare; v. l. 1. *D. de pact.* l. 1. *pr. D. de pec. conſt.* Gratitude; v. Luc. VI. v. 32. Matth. V. v. 46. 47. l. 25. §. 11. *D. de pet. her.* Alteri denique concedere, quod ſine ſuo incommodo fieri poteſt. v. l. 38. *D. de evict.* l. 2. §. 5. *D. de aq. & aq. plu. arc.* Diſſert. Noſtr. I. *de Cauſ. Obl. c.* 2. §. 19. & ſeqq.

§. 50. Quæ JCTi ſub tribus præceptis *Honeſte vivere*, *Alterum non lædere*, *Suum cuique tribuere*, complexi videntur; l. 10. §. 1. *D. h. t.* §. 3. *I. h. t.* & quantum ad proximum attinet, ad unum ſummumque caput referri poſſunt, quod tibi vis fieri alteri ſeceris, & contra quod tibi non vis fieri alteri ne ſeceris. v. Matth. VII. v. 12. Luc. VI. v. 31. l. 1. *pr. & §. 1. D. quod quiſque jur. in alt. ſtat.* Phædr. L. I. Fab. 26.

§. 51. Accedit tandem ſacrarum literarum auctori-
tas. v. Genef. IV. v. 14. Genef. XLII. v. 22. & XLIV. v. 16. Lev. XVIII. v. 24. 25. & XX. v. 23. Ep. ad Rom. I. v. 18. 19. 20. II. v. 14. 15. & XII. v. 17. Ex quibus omnibus locis maniſeſtiſſimum eſt, omnium hominum,

num, eorum etiam, qui Legem promulgatam non acceperunt, mentibus & cordibus insitam & insculptam esse Legem, contra quam qui commiserint, eos, vel ipsorum conscientia accusante, criminis reos pœnaque dignos esse.

§. 52. *Effectus* itaque *Juris naturalis* est, ut omnes obliget homines, ad sui observantiam, vel ad pœnam. arg. l. 7. *D. de ll.*

§. 53. Cumque ex recta ratione profluat, & Deum O. M. ejusque immutabilem voluntatem auctorem habeat, sequitur id ipsum etiam esse immutabile. §. II. *I. de J. N. G. & C. Lact. I. Div. L. VI. c. 8. Sen. L. VI. de Benéf. c. 23.*

§. 54. Circumstantiæ tamen mutari possunt, v. gr. si Titius apud te gladium deposuerit, paulo post autem furere incipiat, Jus naturæ & recta ratio, quæ docet depositum ordinario deponenti reddendum esse, propter supervenientem furorem, repetenti gladium minime reddendum esse dictat. v. Plat. *L. I. de Legib.* Quod & duobus aliis exemplis eleganter illustrat Tryphoninus in l. 31. *pr. & §. 1. D. deposf. Add. Cic. de Off. L. I. c. 3. & L. III. c. 24.*

§. 55. Generalibus etiam *Juris naturalis* principiis, per Leges civiles addi aliquid potest, vel detrahi; l. 6. *D. h. t. de quo deinceps §. 72. & seq.*

§. 56. Dividi solet Jus Naturale in *Proprium* & *Improprium*, seu *Præcipiens* & *Permittens*.

§. 57. Jus Naturale *Proprium* & *Præcipiens* est illud, de quo adhuc egimus, quod jubet facienda & prohibet contraria.

§. 58. *Improprium* autem seu *Permittens* (quod & *Suadens* quibusdam dicitur) quod circa ea versatur, quæ licita sunt neque repugnant naturæ, qualis est procreatio sobolis, libertas, occupatio ejus quod nullius est, similesque facultates naturales; Item quæ

ratio suadet ut meliora, non tamen imperat, veluti quod hereditas proximo sanguini relinquenda sit, & similia. v. §. 12. *I. de R. D. l. 7. D. de bon. damn.*

§. 59. Sed *Jus Permittens* proprie *Jus* dici nequit, uti vel ex ipso verbo, dum scil. *Improprium* dicitur, facile intelligitur.

§. 60. *Jus Gentium* Ulp. dicit esse, quo gentes humane utuntur; Idque a naturali recedere, quia illud omnibus animalibus, hoc solis hominibus inter se commune est. l. 1. §. ult. h. t.

§. 61. Sed similiter minus accurate; De Jure enim gentium Civili etiam dici potest, id esse quo gentes utuntur; & differentia inter *Jus Naturale* & *Gentium* plane vitiosa est: Bruta enim animalia cum sensu & ratione carcant, uti alibi idem agnoscit Ulp. l. 1. §. 3. *D. si quadr. paup. fec. dic.* & §. 39. *supr.* jam monitum est, Jure naturali uti dici nequeunt.

§. 62. Rectius describit Gajus in l. 9. *D. h. t.* dum ait, *Jus Gentium* esse, quod naturalis ratio inter omnes homines constituit, & apud omnes peræque custoditur; seu quod ratione naturali inter omnes homines peræque observatur; l. 1. *D. de A. R. D.* nec non Imp. Justinianus, dum docet *Jus Gentium* esse, quod naturalis ratio inter omnes homines constituit, & apud omnes populos peræque custoditur; §. 1. *I. de J. N. G. & C.* quodque omni humano generi commune est, usuque exigente & humanis necessitatibus est introductum. §. 2. *I. eod.*

§. 63. Quod cum similiter fundamentum in recta ratione habeat, eundem etiam quem *Jus Naturale* auctorem & Legislatorem habet, Deum scil. O. M. Adeoque & ad *Jus Naturæ* latius acceptum referri potest; v. §. 1. 11. *I. de R. D. l. 84. §. 1. D. de R. J.* Simulque est immutabile.

§. 64. Nam uti recta ratio insita a natura & in omnes

omnes diffusa constans est & sempiterna, ita & perpetuum est, quod ea per certas conclusiones præscribit.

§. 65. Diversum tamen nihilominus a *Jure Naturæ* etiam statui potest.

§. 66. *Jus Naturale* enim strictius acceptum ita innatum est, ut primo intuitu ab omnibus intelligatur, *Jus Gentium* vero ratiocinando elicitur: Circa ea enim hoc Jus vertitur, quæ convenienter quidem rationi naturali, non tamen immediate ex ejus dictamine, sed usu exigente & humanis necessitatibus inde deducuntur: Uti ex iis, quæ Juri Gentium adscribuntur, facile intelligitur.

§. 67. Ex *Jure Gentium* enim introducta sunt bella, captivitates, servitutes, manumissiones, discretæ gentes, Regna condita, Dominia distincta, agris termini positi, ædificia collocata, commercium, emptiones venditiones, locationes conductiones, obligationes institutæ, exceptis quibusdam (Verborum scilicet & Literarum obligationibus) quæ a *Jure Civili* introductæ sunt; l. 4. l. 5. D. h. t. §. 2. l. de l. N. G. & C. Jura denique Legatorum, quæ utroque tempore & belli & pacis locum habent, constituta sunt. l. ult. D. de legation.

§. 68. Dividitur *Jus Gentium* a DD. in *Primævum* & *Secundævum*, seu *Primarium* & *Secundarium*.

§. 69. *Primævum* dicunt, quod ex sola & simplici ratione profluit, & homini a principio innatum est.

§. 70. *Secundævum* vero, quod ex composita mentis humanæ notitia, adhibita ratiocinatione mentisque discursu, nascitur, usuque exigente & humanis necessitatibus introductum est.

§. 71. Quæ divisio minime est necessaria; *Jus Gentium Primævum* enim, quod dicunt, a *Jure Naturali* non differt, uti ex dictis manifestum est.

§. 72.

§. 72. *Jus Civile* est, quod quisque *Populus liber* sibi proprium constituit, l. 9. *D. h. t.* §. 1. *I. de I. N. G. & C.* neque in totum a *Naturali* vel *Gentium* recedit, nec per omnia ei servit, sed *Juri communi* vel addit aliquid vel detrahit l. 6. *pr. D. h. t.*

§. 73. *Addit* autem, vel confirmando quæ *Jure Naturæ* vel *Gentium* jam constituta sunt, vel non satis definita determinando, solennitatesve adjiciendo. *Detrahit* vero, vel casus aliquos a generalibus *Juris naturalis* præceptis excipiendo, veluti in usufructu; v. l. 1. *D. de usurp. & usuc. pr. l. eod. junct. l. 14. D. de condict. indeb.* vel libertatem naturalem quandoque restringendo, veluti per *Legem Falcidiam*, *SCtum Trebellianum*, & similia.

§. 74. *Jus Civile* duplex est, *Scriptum* aut *Non Scriptum*. l. 6. §. 1. *D. h. t.* §. 3. *I. de I. N. G. & C.*

§. 75. Non tamen eo sensu, quo apud Græcos, τῶν νόμων οἱ μὲν ἔγραφοι οἱ δὲ ἄγραφοι: Licet hoc videatur velle *Ulp. d. l.* & divisionis hujus originem, ab institutionis *Atheniensium* & *Lacedæmoniorum*, aperte petat *Imp. in §. 10. I. de I. N. G. & C.*

§. 76. *Jus scriptum* enim est, quod per expressam sanctionem promulgatum est; & in genere *Lex* dici solet: v. l. 32. *pr. §. 1. l. 37. D. de ll.* Quale etiam fuit *Jus non scriptum* *Lacedæmoniorum*. v. *Justin. L. III. c. 2.* *Jus non scriptum* autem, quod tacito populi consensu seu diuturnis moribus utentium introductum est. l. 32. *pr. & §. 1. D. de ll. §. 3. 9. I. de I. N. G. & C. v. infr. ad t. de LL. §. 39. & seqq.*

§. 77. *Scriptum* vero dicitur, non quasi scriptura de *Legis* sit essentia, sed quia majoris commodi causa scribi solet: Ita accip. d. l. 32. l. 36. *D. de ll. §. 11. I. de R. D.*

§. 78. *Juris scripti* species sunt sex, *Lex*, *Plebis-*
scitum,

scitum, Senatusconsultum, Principum placita, Magistratum Edicta, & Responfa Prudentum §. 3. *I. de J. N. G. & C. l. 7. pr. & §. 1. D. h. t.*

§. 79. *Lex* (in specie scil. dicta) est, quam *Populus Romanus Senatorio Magistratu rogante, veluti Consule, constituebat.* §. 4. *I. de J. N. G. & C. v. Gell. L. X. c. 20.* De qua plenius ad t. d. LL.

§. 80. *Plebiscitum*, est quod *Plebs, Plebejo Magistratu rogante, veluti Tribuno Plebis, constituebat.* d. §. 4. *I. de J. N. G. & C. Gell. d. l.*

§. 81. Quod jus, cum plebs primis temporibus non haberet, successu temporis, uti & ipsos Tribunos Plebis, Patriciis extorsit.

§. 82. Cumque Plebiscitis Patricii non tenerentur, lata primum *Lege Horatia* A. U. C. 304. v. Liv. L. III. c. 55. Dion. Halic. L. XI. c. 49. postmodum *Pubilia* A. U. C. 414. v. Liv. L. VII. c. 12. tandemque A. U. C. 467. *Hortensia*, a Q. Hortensio Dictatore sic dicta, factum est, ut eo jure, quod Plebs statuisset, omnes Quirites tenerentur; adeoque Plebiscita non minus quam *Leges* valere cœperunt. d. §. 4. *I. de J. N. G. & C. l. 2. §. 8. D. de O. J. Plin. L. XVI. c. 10. Gell. L. XV. c. 27.*

§. 83. Unde *Legis Hortensiae* d. §. 4. *I. de J. N. G. & C. d. l. 2. §. 8. D. de O. J.* tantum fit mentio, neque pro *Hortensia Horatia* legendum restituendumve est.

§. 84. *Senatusconsultum* est, quod *Senatus jubet atque constituit.* §. 5. *I. de J. N. G. & C. l. 2. §. 9. D. de O. J.* De quo ad t. de LL. SCtis &c. §. 34. & seqq.

§. 85. *Principis Placitum* seu *Constitutio Principis* est, quod *Principi placuit ut Legis habeat vigorem* §. 6. *I. de J. N. G. & C. l. 1. pr. D. de Const. Pr.* De quo ad t. de Const. Princ.

§. 86. *Magistratum Edicta*, seu *Ius Prætorium* est, quod *Prætores introduxerunt, adjuvandi, supplendi, vel*
corri-

corrigendi juris civilis gratia. Quod & *Honorarium* dicitur ab *honore* Prætorum sic appellatum. *l. 7. §. 1. D. h. t. §. 7. I. de J. N. G. & C. l. 2. §. 10. D. de O. J.*

§. 87. Cum enim Prætorum Ediçta naturali ratione & æquitate plerumque niterentur, Populus paulatim concessisse videtur, ut ea pro jure obtinerent, & secundum ea sequentes quoque Prætores jus dicerent. *v. Cic. de Inv. L. II. c. 22.*

§. 88. *Adjuvit* autem Prætor Jus Civile, casus jure civili comprehensos ad faciliorem exitum perducendo, *pr. I. de bon. poss. Actionesque* secundum Jus Civile concedendo. *v. l. 1. l. 3. D. de neg. gest. l. 1. D. commod. l. 1. pr. & §. 9. D. si quadr. paup. sec. dic. l. 1. pr. D. si par. her. pet. Supplevit*, extendendo jus civile, & casus omisos pro comprehensis habendo; dum dedit scil. Actiones in factum, ex. gr. in causa *L. Aquiliæ*; *l. 11. D. de P. V. Actionem Publicianam, t. t. D. de Public. in rem. act. §. 4. I. de Act. similesque.* *Correxit*, restringendo Jus Civile, & admittendo quod Jure Civili generaliter vetitum videbatur, dando v. gr. bonorum possessionem contra tabulas. *pr. §. 1. I. de bon. poss. t. t. D. & C. de bon. poss. cont. tab. §. 3. I. de exher. lib.*

§. 89. Leges enim abrogare, & aperte contra Jus Civile aliquid statuere non poterat. *l. 12. §. 4. D. de Publician. in rem. act. l. 12. §. 1. D. de bon. poss.*

§. 90. Sub jure Prætorio autem etiam continetur *Ædilitium*, ab Ædilibus Curulibus scil. constitutum. *§. 7. I. de J. N. G. & C. v. l. 2. §. 21. 26. D. de O. J. Qui sub Prætoris nomine latius accepto comprehenduntur. v. Paul. L. 1. Sent. T. 15. & §. 2. I. de divis. stip.*

§. 91. *Responsa Prudentum* sunt *sententiæ & opiniones eorum*, quibus permissum erat de Jure respondere. *§. 8. I. de J. N. G. & C.*

§. 92. Quæ sub libera Rep. tum demum vim juris

ris habebant, cum receptæ essent sententiæ, sed sub Augusto & seqq. Imperatoribus ex auctoritate Principum. *d. §. 8. l. 2. §. 47. D. de O. J.*

§. 93. *Jus non scriptum est Jus moribus constitutum, quod usus approbavit*, seu quod tacito Populi consensu (in libera scil. Rep.) & diuturnis moribus utentium introductum est; & uno nomine dicitur *Consuetudo. l. 32. pr. D. de ll. §. 9. l. de J. N. G. & C.* De qua ad *t. de ll. SC. & long. consuet. §. 39. & seqq.*

§. 94. Dum quis autem Juri sedulo incumbit, acquirit *Artem Juris*, quæ est *ars æqui & boni; l. 1. §. 1. D. h. t.* seu *Jurisprudentiam*, quæ est *divinarum & humanarum rerum notitia, justî atque injusti scientia. l. 10. §. 1. h. t.*

§. 95. *Jurisprudentia* enim ab *Arte juris* non est distincta: Nam *Praxis & Theoria* hic concurrunt, quemadmodum & ab *Ulp.* conjunguntur in *l. 1. §. 1. D. h. t.*

TITUL. II.

DE ORIGINE JURIS, ET OMNIUM MAGISTRATUUM, ET SUCCESSIONE PRUDENTVM.

§. 1. **A**ctum est de Jure, tum *Naturali*, tum *Gentium*, tum *Civili*: Sequitur de *Juris Civilis Origine*, nec non *Magistratuum*, & *SucceSSIONE Prudentum*, a quibus potissimum orta, condita, aucta, tradita, & illustrata sunt Jura Populi Romani.

DE ORIGINE JURIS.

§. 2. Et quidem, quemadmodum principio rerum arbitria Regum pro Legibus fuisse monet Justin. *Lib. I. c. 1. pr.* Sic initio civitatis Romanæ, Populus

ius sine Lege certa, sine jure certo agere instituit, omniaque manu a Regibus gubernabantur. *l. 2. §. 1. D. h. t. Dion. Hal. L. IV. c. 25. X. c. 1. Tacit. Annal. L. III. c. 26.*

§. 3. Romulus tamen *Leges Curiatas*, sequentesque Reges, maxime Servius Tullius, Leges quasdam ad Populum tulerunt *d. l. 2. §. 2. Tacit. d. l. Quorum Regiarum legum fragmentum & mentio occurrit in l. 2. D. de mort. infer. add. Plin. L. XIV. c. 12.*

§. 4. Quas in unum Librum collegit P. Papyrius; quod inde *Jus Papyrianum* dictum est. *l. 11. §. 2. junct. §. 36. h. t. add. l. 144. D. de V. S.*

§. 5. Exactis deinde Regibus Lege Tribunicia, Leges Regiæ pleræque exoleverunt, iterumque cæpit Populus Romanus incerto magis jure & consuetudine uti. *l. 2. §. 3. D. h. t.*

§. 6. Quod ne diutius fieret, A. U. C. 299. placuit publica auctoritate mitti tres viros, (non *decem*, uti habetur *l. 2. §. 4. h. t.* si modo locus sanus est) Sp. scil. Postumium Album, A. Manlium, & P. Sulpitium Camerinum, per quos peterentur Leges a Græcis civitatibus. *l. 2. §. 4. h. t. Liv. L. III. c. 31. Dion. Hal. L. X. c. 59. 64.*

§. 7. Iisque triennio post reversis, A. U. C. 302. constituti sunt Decemviri summa cum potestate, per quos civitas fundaretur Legibus. Liv. L. III. c. 33. Dion. Hal. L. X. c. 64. 65.

§. 8. Qui Leges in X. Tabulas æreas (sic leg. vid.) perscriptas pro rostris composuerunt. *l. 2. §. 4. D. h. t. v. Liv. d. l. Dion. Hal. L. X. c. 66.*

§. 9. Cumque Decemviri sequentis anni animadvertissent, aliquid deesse istis primis Legibus, alias duas ad easdem tabulas adjecerunt; Atque ita A. U. C. 303. (secundum Liv. *d. l. III. c. 55.*) ante Christum natum A. 449. latæ, & ex accidenti appellatæ sunt
Leges

Leges XII. Tabularum. d. l. 2. §. 4. h. t. Dion. Halic. L. X. c. 68. 69. add. Gell. L. XVII. c. 21.

§. 10. In quibus omnis civilis scientia, descriptis omnibus civitatis utilitatibus, continebatur; Cic. *I. de Orat. c. 43. Ut merito fons publici & privati juris, imo Corpus omnis Romani Juris, dicantur Liv. L. III. c. 34.*

§. 11. His Legibus latis, cœpit, ut naturaliter evenire solet, ut interpretatio desideraret Prudentium auctoritatem, *necessariaque esset* (sic leg. vid.) *Disputatio fori.* Quod Jus communi nomine appellatur *Jus Civile. l. 2. §. 5. h. t.*

§. 12. Deinde ex his Legibus, eodem tempore fere, *Actiones* (i. e. Actionum formulæ) compositiæ sunt, quibus inter se homines disceptarent: Quas Actiones, ne Populus, prout vellet, institueret, certas solennesque esse voluerunt. Et appellatur hæc pars Juris *Legis Actiones; l. 2. §. 6. D. h. t.* Diverse a *Legis Actionibus*, de quibus *l. 3. D. de Off. Procons.* nec non ab *Actionibus Legitimis*, de quibus *l. 77. D. de R. J.*

§. 13. Quas cum Appius Claudius proposuisset, & ad formam redegisset, Cnæus Flavius scriba ejus surreptum librum populo tradidit; Qui Liber appellatur *Jus Civile Flavianum. l. 2. §. 7. D. h. t. v. Liv. L. IX. c. 46.*

§. 14. Quia autem deerant quædam genera agendi, non post multum temporis spatium Sextus Ælius alias Actiones composuit, & Librum Populo dedit, qui appellatur *Jus Ælianum. l. 2. §. 7. D. h. t.*

§. 15. Accesserunt variis temporibus *Plebiscita; v. l. 2. §. 8. D. h. t. SCta; v. d. l. 2. §. 9. Prætorum Edicta; v. d. l. 2. §. 10. & sub statu monarchico Constitutiones Principum. v. l. 2. §. 11. D. h. t.* De quibus ad tit. præced. jam monitum, & ad seq. t. III. & IV. plenius agendum.

DE ORIGINE MAGISTRATUUM.

§. 16. *Magistratus* (a *Magistro* sic dictus; l. 57. *D. de V. S.*) latius acceptus est omnis Potestas Politica; Quo sensu Magistratibus *Reges* annumerantur a Pomponio in l. 2. §. 13. 14. *h. t.* add. Liv. *L. XLV. c. 5.*

§. 17. Strictiori significatione vero est *Persona publica*, quæ jurisdictioni præest.

§. 18. Sunt autem I. Magistratus vel Ordinarii, vel Extraordinarii.

§. 19. Ordinarii sunt, qui statis temporibus & semper in Rep. fuerunt; uti *Consules*, *Tribuni plebis*, *Ædiles*, *Quæstores*, *Prætores*. v. l. 2. §. 16. 20. 21. 22. 26. 27. 28. *D. h. t.*

§. 20. Extraordinarii, qui neque statis temporibus, neque semper in Rep. fuerunt; puta *Censores*, *Dictatores*, *Decemviri*, *Tribuni militum Consulari potestate*, *Præfecti Vigilum*, similesque. v. l. 2. §. 17. 18. 24. 25. 33. *D. h. t.*

§. 21. II. Alii sunt *Majores*, alii *Minores*. l. 2. *D. de in jus voc. l. 32. D. de injur.*

§. 22. *Majores* sunt, qui majoribus creabantur auspiciis, & lictores viatoresque habebant; veluti *Consules*, *Prætores*. v. Gell. *L. XIII. c. 14.*

§. 23. *Minores*, qui minoribus auspiciis creabantur, & lictores viatoresque non habebant; quales erant *Ædiles* & *Quæstores*. v. Gell. *d. l. & L. XIII. c. 12.*

§. 24. III. Alii sunt *Urbani*, alii *Provinciales*.

§. 25. *Urbani* sunt, qui in Urbe potestatem & jurisdictionem exercent.

§. 26. *Provinciales*, qui in Provinciis.

§. 27. Sed, cum de plerisque Magistratibus, eorumque officio, singulares postea occurrant Tituli, ulte-

ulteriori eorum expositione hic supersedere licet.

DE SUCCESSIONE PRUDENTIUM.

§. 28. *Ictus est, qui jus profitetur, respondet, interpretatur: vel Vir bonus, legum ac morum, ad respondendum atque interpretandum, peritus.* v. Cic. *L. de Orat.* c. 48.

§. 29. *Juris Civilis scientiam autem plurimi & maximi viri professi sunt.* l. 2. §. 35. *D. h. t.*

§. 30. *Inter quos celebres sunt, Tiberius Coruncanius, qui primus publice profiteri cepit.* l. 2. §. 35. *D. h. t.* *P. Mutius, Brutus, & Mamilius, qui Jus Civile fundarunt.* l. 2. §. 39. *D. h. t.* *Q. Mutius P. Filius, qui Jus Civile primus constituit, id generatim in libros decem & octo redigendo.* l. 2. §. 41. *D. h. t.* *Nec non A. Ofilius, qui post illos Libros de Jure Civili plurimos, & qui omnem partem operis fundarent, reliquit.* l. 2. §. 44. *D. h. t.*

§. 31. *Maximæ vero auctoritatis fuerunt duo illa pacis decora, Atejus Capito, qui Ofilium secutus est, & Antistius Labeo institutus a Trebatio.* l. 2. §. 47. *D. h. t.* *Tacit. L. III. Ann. c. 70. 75.* *Qui primum diversas sectas constituerunt.* d. l. 2. §. 47.

§. 32. *Nam Atejus Capito, in his, quæ ei tradita fuerant, perseverabat; Labeo ingenii qualitate, & fiducia doctrinæ, qui & cæteris operis sapientiæ operam dederat, plurima innovare instituit.* d. l. 2. §. 47. *add. Tacit. d. c. 75. Gell. L. XIII. c. 12.*

§. 33. *Atejo Capitoni successit Massurius Sabinus, (a quo Sabiniani dicti sunt) & C. Cassius Longinus, (a quo Cassiani, & Schola Cassiana. v. Plin. L. VII. Ep. 24.) Cassio Cælius Sabinus, Cælio Sabino Priscus Javolenus, Javolenus Alburnius Valens, Tuscianus seu potius*

Volusius Mæcianus, & Salvius Julianus. d. l. 2. §. 47. D. h. t.

§. 34. *Labroni successit Nerva Pater, Nervæ Proculus (unde Proculejani vocati sunt) & Nervæ Filius, Proculo Pegasus (unde Pegasus) Pegaso Celsus, Patri Celso Celsus Filius & Priscus Neratius. d. l. 2. §. 47.*

§. 35. Quorum, ut & dissensionis eorum, in Jure nostro frequens est mentio. v. l. II. §. 3. *D. de don. int. Vir. & Ux. l. 35. §. 3. D. de mort. caus. don. l. 18. D. de furt. §. 25. I. de R. D. §. 2. I. de emt. vend. §. 8. I. de mand. Ulp. Fragm. T. XI. §. ult.*

TITUL. III.

DE LEGIBUS, SENATUSQUE CONSULTIS,
ET LONGA CONSUETUDINE.

C. I. 14. 16. VIII. 53.

§. 1. **P**ost caput de Jure ejusque Origine, subjicitur de partibus quibusdam Juris Civilis constituentibus in specie, de *Legibus* scil. *SCtis*, *Longa Consuetudine*, *h. t.* & *Constitutionibus Principum*, *tit. seq. IV.*

DE LEGIBUS.

§. 2. *Lex* (quæ a *legendo*, vel quod legenda proponeretur, Varr. de *L. L. Lib. V.* Isidor. *L. II. c. 10. L. V. c. 3.* vel quod *delectus* vis in Lege poneretur, Cic. de *Leg. L. I. C. 6.* dicta est) varie accipitur.

§. 3. Vel enim *latissime* pro omni jure ponitur, quo utimur in Rep., ut & ipsum jus non scriptum comprehendat; v. l. 6. §. 1. l. 9. *D. de J. & J. §. 1. I. de J. N. G. & C.*

Vel *late*, pro omni jure scripto; l. 1. l. 32. *D. h. t. l. 1.*

l. 1. §. 1. D. de off. ejus cui mand. est jurisd. ut & Jus Honorarium complectatur. l. 1. §. 2. D. und. cogn. Paul. Rec. sent. l. III. T. 3.

Vel *stricte*, pro ea juris scripti specie, quam Populus Romanus Senatorio Magistratu rogante constituebat. §. 4. *I. de J. N. G. & C.*

Vel denique *strictissime*, pro Lege XII. Tabb. *l. 7. §. 14. in fin. D. de pact. l. 13. §. 3. in f. D. de S. P. R. junct. l. 8. D. eod. l. 18. D. qui test. fac. poss. l. 5. §. 1. D. de acq. her. junct. l. 1. D. de cur. fur. l. 6. §. 1. D. de re jud. l. 130. D. de V. S. t. l. de Legit. Patron. tut. Aliave quadam Lege singulari.*

§. 4. *Lex late accepta* describitur, quod sit *commune præceptum*, virorum prudentium consultum, *delictorum quæ sponte vel ignorantia contrahuntur coërcitio*, *communis Reip. sponso*; vel, *Regula justorum & injustorum, præceptrix faciendorum, prohibitrice autem non faciendorum*; *l. 1. 2. D. h. t. seu, uti alii malunt, quod sit commune præceptum summæ potestatis, omnes ei subjectos, ipsorum bono, ad parendum obstringens.*

§. 5. Legem ferre potest summus rerum arbiter Deus O. M. omnesque penes quos est τὸ κύριον seu Majestas in Rep. v. *l. 9. D. de J. & J. §. 1. I. de J. N. G. & C. l. 32. §. 1. D. l. ult. C. h. t.*

§. 6. Unde *Lex alia Divina est, alia Humana.* vid. *supr. ad t. de J. & J. §. 25. & seqq.*

§. 7. Feruntur Leges de rebus honestis & licitis, v. *Act. IV. v. 19. V. v. 29. & quidem Futuris, non præteritis, ad quas vis & potestas legum non extenditur. l. 22. D. h. t. l. 7. C. h. t. l. 29. v. Quæ in posterum C. de testam. l. 23. §. ult. C. mand. l. 17. v. Quæ tam C. de fid. instrum. l. pen. C. de Decur. Nov. 99. c. 1. §. 2. c. f. X. de constit.*

§. 8. Nisi I. nominatim & de præterito tempore, & adhuc pendentibus negotiis cautum sit; *d. l. 7. C. h. t.*

v. l. ult. C. de pact. pign. l. 21. in f. l. 22. §. 1. C. de SS. Ecclef. l. un. §. 4. C. de contr. jud. l. 2. §. 9. C. de jurej. propt. cal. l. 17. v. Quæ tam C. de fid. instrum. N. 19. Præf. N. 115. c. 1.

Vel II. Lex lata tantum sit declaratoria juris antiqui; v. N. 19. præf. inf. N. 143. pr. in f. quia per declarationem nihil additur novi. l. 21. §. 1. D. qui test. fac. poss.

§. 9. Feruntur etiam de iis, quæ ut plurimum & frequenter, non perraro contingunt: Quod enim semel aut bis exiit, prætereunt Legislatores. l. 3. 4. 5. 6. 10. D. h. t.

§. 10. Quod tamen non impedit, quominus & de raris & insolitis Legislatores quandoque sint solliciti. v. §. 22. 23. l. de R. D. l. 14. D. de stat. hom. l. 3. D. si pars hered. pet. l. 36. D. de sol. l. 9. §. 1. l. 22. l. 23. D. de reb. dub. l. 12. C. de legit. hered. l. 16. C. de don. ant. nupt. N. 5. c. 2. §. 1. Differt. N. III. de Part. Legit. C. 3. §. 21. & seqq.

§. 11. Modus ferendæ legis consistit in promulgatione, ut scil. voluntas Legislatoris manifesta fiat, & ab omnibus intelligatur. l. 32. §. 1. D. l. 9. C. h. t.

§. 12. Simul atque enim Lex promulgata est, obligat subditos; v. l. pen. in f. C. de Decur. Non demum post duos menses, uti quidam volunt ex male intellecta Nov. 66. c. 1. Nisi certum tempus nominatim Lege comprehensum sit, ex quo vim demum obligandi habeat. Nov. 116. c. 1.

§. 13. Legis itaque promulgatæ effectus est, obligare subditos, omnes scil. cives & incolas in territorio Legislatoris degentes, l. ult. D. de jurisd. l. 7. §. 10. D. de interd. & releg. l. 3. l. 13. D. de Off. Præf. ad sui observantiam, l. 10. C. h. t. etiam in conscientia; Ep. ad Rom. c. 13. v. 1. 2. 3. 4. 5. 1. Ep. Petr. c. 2. v. 13. & seqq. vel, si contra fiat, ad pœnam; Imperare scil. vetare, permittere, punire, ut ait JC. l. 7. D. h. t. add. Nov. Leon. pr. Quint. Inst. L. VII. c. 5.

§. 14.

§. 14. Non etiam *suadere*; v. Sen. *Ep.* 94. Licet non pauci in jure nostro sint textus suasorii, merum consilium Legislatoris continentes. v. §. 3. *I. de pup. subst.* §. 5. *I. de hered. qual. & diff. junct. l. ult.* §. 14. *C. de jur. delib.* §. ult. *I. de V. O. l. 34.* *D. h. t. l. 24. l. 36.* *D. de R. V. l. 1. §. 3.* *D. de peric. & comm. rei vend. l. 9.* *D. de susp. tut. l. 2.* *C. de annal. exc. N. 22. c. ult. pr.*

§. 15. Sed & hic Legis effectus est, ut, si quid contra Legem fiat, ordinario sit ipso jure nullum; *l. 5. C. h. t. §. 12.* *I. de nupt. pr. I. de exher. lib.* Nisi Legislator actum subsistere patiatur, & tantum pœnam adjiciat, *arg. l. 41. D. de pœn. uti in SCto Vellejano & Macedoniano; tt. D. & C. ad SC. Maced. & Vellej. vel rescissionem expresse desideret, uti in Nov. 115. c. 3. §. ult. & c. 4. §. ult.*

§. 16. *Contra legem autem facit*, non tantum qui contra verba legis facit, sed & qui contra mentem Legislatoris & sententiam, qui proprie *fraudem legi facere* dicitur. *l. 29. l. 30. D. h. t. l. 5. C. h. t. v. l. 3. §. 3. l. 7. §. 3. D. ad SC. Maced. l. 123. §. 1. de legat. l.*

§. 17. Obligat autem Lex subditos, non etiam Principem; qui Legibus, non Julia tantum & Papia, sed omnibus solutus est. *l. 31. D. h. t. l. 23. D. de legat. 3. §. ult. I. quib. mod. test. inf. l. 3. C. de testam. Nov. 105. c. 2. §. ult. Dion Cass. L. LIII.*

§. 18. *Civilibus* scil. non etiam Naturalibus & Regni fundamentalibus, neque Divinis moralibus. v. Deut. XVII. v. 18. 19.

§. 19. Sed & officium boni Principis est, dignaque vox majestate regnantis, se legibus, quibus solutus est, alligatum profiteri. *l. 4. C. h. t. §. ult. I. quib. mod. test. inf. l. 3. C. de testam. Claud. in Panegy. de quart. Consul. Honor. v. 295. & seqq.*

§. 20. Cum autem Leges ita scribi nequeant, ut omnes casus, qui quandoque inciderint, comprehendantur,

dantur, *Interpretatione* sæpenumero opus esse, res ipsa loquitur. l. 10. l. 11. l. 12. l. 13. D. h. t. N. 74. pr.

§. 21. Fit autem Interpretatio vel per *Principem* seu *Legislatorem*, vel per *Consuetudinem*, vel per *Jctos*.

§. 22. Interpretatio quæ fit per *Principem* seu *Legislatorem*, *Authentica* dici solet; v. l. 1. l. 9. l. 12. C. h. t. Eaque locum maxime habet, cum Lex aperta & clara est, sed prædura; Tum enim solius Principis seu Legislatoris est, duritiem illam mitigare, novumque jus introducere. v. l. 12. §. 1. D. qui & a quib. man. lib. non fiunt. junct. l. 32. C. ad L. Jul. de adult.

§. 23. Quæ fit per *Usum* seu *Consuetudinem*, *Usualis* appellatur. De qua v. l. 37. D. h. t. l. 11. C. h. t.

§. 24. Quæ vero per *Jctos*, *Doctrinalis* vocari solet: Quæ consistit in vera & congrua voluntatis Legislatoris expositione; & locum habet, cum verba Legis non adeo sunt obscura, quin mens ejus argumentando ex præcedentibus & consequentibus educi possit, nec adeo aperta, quin aliquam ex bono & æquo desiderent interpretationem.

§. 25. Eaque triplex est, *Declarativa*, *Extensiva*, & *Restrictiva*.

§. 26. Interpretatio *Declarativa* est, qua proprius Legis dubiæ sensus exponitur.

§. 27. Quæ ut feliciter procedat, imprimis verba Legis probe consideranda veniunt; l. 1. §. 20. D. de exerc. act. l. 8. D. de Publician. in rem. act. arg. l. 7. §. ult. de supell. leg. l. 69. pr. de leg. 3. add. Gell. L. XIII. c. 10. adeoque tota Lex perlegenda, l. 24. h. t. præcedentia & consequentia examinanda, prioresque Leges cum posterioribus conferendæ sunt. l. 26. l. 27. l. 28. D. h. t.

§. 28. Non tamen verbis tantum inhærendum, sed & in mentem Legislatoris, rationemque legis, quæ
anima

anima ejus est, inquirendum; *Scire leges enim non hoc est verba legum tenere, sed vim ac potestatem.* l. 17. D. h. t. l. 13 §. 2. D. de excus. tut. adf. l. 18. §. 3. D. de instr. vel instrum. leg Cic. pro Cæcin. c. 18. 23. 28.

§. 29. Licet non omnium, quæ a majoribus tradita sunt, ratio reddi possit; l. 20. D. h. t. v. l. 9. D. de religiof. Adeoque nimis curiose in eam inquire non oporteat. l. 21. D. h. t. Multa enim contra rationem disputandi, pro utilitate communi, recepta sunt; l. 51. §. 2. D. ad L. Aquil. & alioquin multa ex his, quæ certa sunt, subverterentur. d. l. 21. D. h. t.

§. 30. Et in genere ad hoc attendendum, ut ea accipiatursignificatio, quæ vitio caret, l. 19. D. h. t. & subjæctæ materiæ convenit; l. 67. D. de R. J. benigniora præferantur, l. 18. l. 25. D. h. t. l. 56 l. 168. D. de R. J. semperque major æquitatis, quam stricti juris ratio habeatur. l. 8 C. de jud. l. 90. D. de R. J.

§. 31. Interpretatio Extensiva est, cum ob paritatem rationis a similibus ad similia proceditur, secundum l. 12. l. 13. l. 2. D. h. t. v. §. unic. l. de Legit. Patron. tut. l. 32. pr. D. ad L. Aquil. l. 7. §. 2. D. de jurisd. l. 14. D. ad SC. Maced. l. 13 D. de test. l. 16. de Spons. l. 59. de R. N. l. 4. D. de fund. dot.

§. 32. Quæ tamen in jure singulari cessat; l. 14. l. 15. D. h. t. neque procedit, si extensio nominatim sit prohibita: De quo ex mente Legislatoris, non ex verbis tantummodo, ita demum, duntaxat, similibusve tantum judicandum est. v. l. f. C. de rev. don. Nov. 115. c. 3. l. 1. pr. D. de off. ejus cui mand. est jurisd. l. 5 §. 3. D. de in lit. jur. junct. l. 2. C. eod.

§. 33. Restrictiva vero est, cum ratio Legis generalis ad subjæctam materiam restringitur. v. l. 1. pr. D. de pec. const. junct. l. 1. D. de pact. l. 32. D. de pact. l. 40. D. de pet. her. pr. l. de ingen. l. 3. §. 1. D. de off. Præf. Vig. l. 6. §. 2. D. de jur. patr.

DE SENATUSCONSULTIS.

§. 34. *Senatusconsultum* est, quod Senatus jubet atque constituit. §. 5. *I. de J. N. G. & C. l. 2. §. 9. D. de O. J.* Non enim ambigitur Senatum jus facere posse. *l. 9. D. h. t. l. un. C. de SCTis.*

§. 35. Quod tamen sano sensu accipiendum est. Senatus enim propria auctoritate jus condere non potuit: Quæ potestas, sub ipsis etiam Regibus, penes solum fuit populum. *Dion. Hal. L. II. c. 14. L. VI. c. 58. L. IX. c. 54.*

§. 36. Adeoque sub libera Rep. SCta rata non erant, nisi a populo probata essent. Sed postquam Comitia e Campo ad Patres a Tiberio translata sunt, v. *Tac. Ann. L. I. c. 15.* Senatus ex auctoritate Imp. ad præcedentes plerumque Orationes Principum, SCta condidit. v. *l. 20. §. 6. D. de pet. her. l. 16. D. de R. N. l. 32. pr. §. 2. D. de don. int. Vir. & Ux. Suet. in Claud. c. 25. Vesp. c. 11.*

§. 37. Unde quod uno loco SCto, alio Orationi Principis adscribitur. *l. 8. §. 17. 20. D. de transact. junct. l. 23. §. 2. D. de condict. ind. l. 1. D. in quib. caus. pign. tac. junct. l. 24. §. 2. D. de reb. auct. jud. poss. & l. 52. §. 10. pro soc. l. 60. inscr. & pr. D. de R. N. l. 1. junct. l. 12. D. de reb. eor. l. 1. C. de præd. min. l. 7. C. eod. d. l. 32. pr. §. 2. 24. 26. D. de don. int. Vir. & Ux.*

§. 38. Quæ Senatus auctoritas postea multum imminuta, v. *l. 8. l. ult. §. 1. C. h. t. & a Leone Imp. ei plane ademta est. v. Nov. Leon. 78.*

DE LONGA CONSUETUDINE.

§. 39. *Consuetudo* (quæ varie accipitur; v. *l. 50. §. 3. D. de leg. 1. l. 3. in f. C. de Episc. aud. §. 15. I. de R. D. l. 32.*

l. 32. pr. l. 36. D. h. t.) hic est *Jus moribus constitutum, quod usus approbavit; seu quod tacito Populi consensu* (in libera scil. Rep.) *& diuturnis moribus utentium introductum est. l. 32. §. 1. D. h. t. §. 9. 11. l. de J. N. G. & C.*

§. 40. Ad *Consuetudinem* itaque introducendam requiritur *consensus* vel *Populi* vel *Principis*. Quod enim errore primum, deinde consuetudine obtentum est, in aliis similibus non obtinet. *l. 39. D. h. t. l. 15. D. de jurisd.*

§. 41. Et quidem *consensus tacitus*: in quo consuetudo differt a *Jure scripto*, quod per expressum consensum & sanctionem constituitur. v. *l. 32. §. 1. D. h. t. §. 9. l. de J. N. G. & C. v. supr. ad t. de J. & J. §. 76.*

§. 42. Quod tamen non impedit, quo minus consuetudo, postquam introducta est, in scripturam redigi possit; v. *l. 4. D. de pign. & hyp. Uti ex Consuetudinibus Feudalibus*, aliisque, manifestum est.

§. 43. Præter tacitum autem *Populi* vel *Principis* consensum, nihil desideratur.

§. 44. De quo tamen, ut constat, probari debet *Actuum frequentia*, *l. 1. C. quæ sit long. consuet. & temporis diuturnitas. l. 33. D. h. t. tit. Cod. quæ sit long. consuet.*

§. 45. Unde consuetudo dicitur *tenaciter & jugiter servata*, *l. ult. C. quæ sit long. consuet. antiqua, l. 9. C. de jur. fisc. vetustissima & jugiter observata, l. ult. C. de priv. Schol. longa, inscr. & l. 35. D. h. t. tit. C. quæ sit long. consuet. inveterata, l. 32. §. 1. D. h. t. diuturna; l. 73. h. t. & per plurimos annos observata. l. 35. D. h. t.*

§. 46. Quot *Actus*, quantum temporis spatium requiratur, nusquam decisum est: Adeoque relinquendum hoc est prudentis *Judicis arbitrio*. arg. *l. 1. §. 2. D. de jur. delib.*

§. 47. Sive autem *Actus* sint *judiciales*, sive *extra-judi-*

judiciales, nihil interest; *l. 38. D. h. t.* Tacitus enim Populi consensus ex actibus extrajudicialibus etiam colligi potest, & consuetudo extrajudicialis, æque ac rerum judicatarum auctoritas, vim legis obtinet. *d. l. 38. D. h. t.*

§. 48. *Effectus Consuetudinis* introductæ, cum species fit Juris Civilis, §. 9. *I. de J. N. G. & C.* idem est, qui Legis; *d. §. 9. I. de J. N. G. & C. l. ult. C. quæ sit long. consuet. l. 32. pr. §. 1. l. 33. l. 35. D. h. t.* Nihil enim interest, suffragio populus suam voluntatem declaret, an rebus ipsis & factis. *d. l. 32. §. 1. h. t.*

§. 49. Jus proinde novum, de quo antea nihil cautum est, inducit; *dd. ll. II.* Optima est Legum interpretes; *l. 37. h. t.* Et III. Quemadmodum Leges posteriores abrogant priores, *Liv. L. VII. c. 17. Gell. L. XI. c. 18. l. ult. D. de const. Princ.* sic & consuetudo consuetudinem Legemque tollit priorem. *d. l. 32. §. 1. in f. h. t. §. 11. I. de J. N. G. & C. Gell. d. l.*

§. 50. Quemadmodum etiam Legis virtus est, imperare, vetare, punire; *l. 7. D. h. t.* sic & consuetudo subditos obstringit, ut secundum eam actiones dirigant. *v. l. 31. §. 20. D. de Æd. Ed. l. 6. de evict. l. 4. §. f. D. de publican. & vect.*

§. 51. Judex quoque secundum consuetudinem, æque ac secundum legem, judicare tenetur; *pr. I. de off. Jud. Auth. Jubeamus. C. de jud. ut si contra fecerit, sententia ipso jure nulla sit. arg. l. 19. D. de appell. l. 1. §. 2. D. quæ sent. fin. provoc. l. 2. C. quand. prov. non est necess.*

§. 52. Ut autem hunc effectum habeat, naturali rationi & æquitati minime debet esse contraria. *l. 39. D. h. t. l. 2. C. quæ sit long. consuet. N. 134. c. 1.* Qualis merito habetur quorundam locorum consuetudo, qua bona naufragorum fisco addicuntur. *v. l. 1. C. de naufr. Auth. Navigia. C. de furt.*

TITUL. IV.

DE CONSTITUTIONIBUS PRINCIPUM.

C. I. 14.

§. 1. **C**onstitutio Principis, i. e. Imperatoris, v. Tacit. *Ann. L. I. c. 1. l. 1. §. 1. D. h. t. nihil aliud est, quam Principis placitum, seu id, quod Principi placuit, ut Legis habeat vigorem. l. 1. pr. D. h. t. §. 6 l. de J. N. G. & C.*

§. 2. *Lege Regia* enim, quæ de imperio ejus lata est, Populus ei & in eum omne suum imperium & potestatem (& quidem privative) concessit. *d. l. 1. pr. §. 6. l. de J. N. G. & C.*

§. 3. Quæ *Lex Regia* non est figmentum politicum, sed expresse de imperio Principis, & quidem sub Augusto A. U. C. 727. (ut videtur) lata, sequentium autem Impp. temporibus repetita. v. *l. 2. §. 11. D. de O. J. l. 1. pr. h. t. l. un. pr. D. de off. Præf. Prætor. l. 3. C. de testam. l. 1. §. 7. C. de vet. jur. enucl. §. 6. l. de J. N. G. & C. Strab. Lib. ult. in f. Tacit. L. I. Ann. c. 1. Dion Cass. Lib. LIII. LIV. & LVII. Suet. in Calig. c. 14. Dion Cass. L. LX. Tacit. L. IV. Hist. c. 3. Dissert. N. II. ad Constit. Marci Aur. Antonini Imp. C. I. §. 16. & seqq.*

§. 4. Non tamen statim temporibus Augusti *Regia* dicta videtur; Erat enim hoc nomen tum temporis valde exosum; Unde & ipse Augustus nomen *Regis, Dictatoris*, ac *Domini*, ut maledictum & opprobrium, semper exhorruit. *Dion Cass. L. LIII. Sueton. in Aug. c. 52. 53.*

§. 5. Successu temporis autem, firmato jam satis imperio, cum imperium *Regnum*, v. Tacit. *Ann. L. XII. c. 66. L. XIII. c. 14. & Impp. Græcis non tantum*

Bæar-

βασιλεὺς, v. l. 9. *D. ad L. Rhod. de jact.* sed & Latinis Reges dicerentur, v. Papin. Stat. *L. IV. Sylv. i. v. 46. Lamprid. in Heliogab. c. 34. in Alexand. c. 38.* nomen Regium etiam de iis, quæ ad Impp. pertinent, usurpari cœpit: v. Capit. in *Marc. c. 5.* Eaue ratione Lex illa, qua Regia potestas principi data est, posterioribus temporibus, maxime a Jctis, Regia dicta est. *d. Diff. II. C. 1. §. 32.*

§. 6. Quodcunque igitur Imp. per Epistolam & subscriptionem statuit, vel cognoscens decrevit, vel de plano interlocutus est, vel Edicto præcepit, Legem esse constat: Ita tamen, ut constitutiones personales ad exemplum non trahantur, nec personam egrediantur. *d. l. 1. pr. & §. 1. D. h. t. §. 6. I. de J. N. G. & C.*

§. 7. Unde recte dividuntur *Constitutiones Principum*, quod aliæ sint *Generales*, aliæ *Speciales*. *d. Diff. II. C. 2. §. 2.*

§. 8. *Constitutiones Principum Generales* sunt, quibus omnes tenentur; *d. §. 6. I. de J. N. G. & C. & fere vel Rescripta dicuntur, vel Decreta, vel Edicta. d. l. 1. §. 1. h. t. d. §. 6. I. de J. N. G. & C. d. C. 2. §. 3.*

§. 9. *Rescriptum* seu *Rescriptio* v. l. 8. l. 9. *D. de offic. Præs. l. un. C. si cont. matr. volunt. tut.* est, quo Princeps vel ad libellos partium, v. l. 19. §. 9. *D. locat. l. 17. D. de jur. patron.* vel ad consultationes Magistratuum respondet. v. l. 3. §. 1. 2. 3. *D. de testib. l. 31. D. de re jud. l. 7. D. de in int. rest. d. C. 2. §. 4.*

§. 10. Moris enim erat Principem, quamvis præsentem, scripto seu per libellos adire. v. Tacit. *Ann. L. IV. c. 39. Suet. in Aug. c. 53. Domit. c. 17. Mart. L. VIII. Epigr. ult. l. 33. D. de re jud. l. 5. D. ad SC. Turp. l. 6. D. ad L. Jul. de vi publ.*

§. 11. Quibus libellis vel ipsi Principes subscribebant, v. l. 32. §. 14. *D. de recept. Lamprid. in Commod. C. 13.* vel aliis, maxime Jctis, Magistris scil. libellorum, subscribendi curam mandabant. v. *inscr. l. un. D. de Offic. Præs. Prat. l. 12. D. de distr. pign. d. C. 2. §. 5. & seqq.*

§. 12.

§. 12. Sunt autem *Rescriptorum* variæ species; I. *Annotationes*, seu *Subnotationes* Principis, ad libellum privati in causa privata factæ: l. 6. 7. C. de div. rescr. l. 1. C. de prec. Imp. off. l. 1. C. si nupt. ex rescript. l. 5. C. ad L. Corn. de sic. l. 1. C. quom. & quand. II. *Epistolæ* seu *Literæ*, v. l. 7. C. Theod. de Prator. i. e. Rescripta Impp. ad Præsidis vel Magistratus relationem de negotio dubio factam, data. v. l. 3. §. 1. D. de testib. l. 31. D. de re jud. §. 4. I. de fidej. Theoph. ad §. 6. I. de J. N. G. & C. III. *Sanctiones* seu *Leges pragmaticæ*, i. e. Principis jussiones, quæ de publico negotio, ex consilii sententia, vel ad preces universitatis manarunt. l. 7. §. 1. C. de div. rescr. d. C. 2. §. 10.

§. 13. Quæ ut vim & auctoritatem juris habeant, requiritur: I. Ut preces impetrantium veritate nitantur. l. f. C. de div. rescr. l. 5. C. si cont. jus vel util. publ. II. Ne sint damnosa fisco, vel juri utilitative publicæ contraria l. 3. l. 7. C. de prec. Imp. off. l. ult. C. si cont. jus vel util. publ. III. Ut, si beneficia sint personalia, adjectum habeant diem & consulem. l. 4. C. de div. rescr. IV. Denique subscriptionem habeant Principis, *encausto* seu cocti muricis & triti conchylii ardore, i. e. liquore purpureo, faciendam. l. 3. l. 6. C. de div. rescr. d. C. 2. §. 11.

§. 14. *Decretum* est Principis sententia, inter partes litigantes, causa cognita prolata; cum scil. Princeps cognoscens decrevit, vel de plano interlocutus est. d. l. 1. §. 1. D. h. t. §. 6. I. de J. N. G. & C. l. ult. pr. C. de LL. d. C. 2. §. 12.

§. 15. Ipsi enim Principes, in causis gravioribus, sæpenumero extra ordinem, i. e. extra locum, strepitum, formulasque judicii, judicabant, partibusque auditis sententiam pronunciabant; v. l. 3. D. de his quæ test. del. l. 13. D. quod met. c. l. 41. D. de hered. inst. §. ult.

§. ult. l. de vulg. & pup. subst. N. 88. præf. Qualium Imperialium Sententiarum in cognitionibus prolatarum, seu Decretorum, complures libros collegit Paulus Jctus, uti docent inscriptiones l. ult. D. de jur. patron. l. ult. D. de hered. inst. l. ult. D. ad SC. Treb. l. 38. D. de min. l. 97. D. de acq. vel om. her. d. C. 2. §. 10.

§. 10. Id autem, quod de Sententia Principis dicitur, ad Sententiam Judicis minime extendendum est; De qua non tantum nusquam in jure nostro hoc dicitur, sed imo expresse contrarium constitutum est, res scil. inter alios judicatas aliis non præjudicare, neque emolumentum afferre. l. 63. D. de re jud. l. 2. C. quib. res jud. non noc. l. 1. l. 2. C. int. al. act. vel iud. al. non noc.

§. 17. Cujus diversi juris ratio non longe petenda; Princeps enim summam potestatem, & proinde jus etiam condendæ Legis habet, quod de Prætoris vel Judicis dici nequit. Accedit, quod Princeps citra odium vel gratiam judicare præsumatur, quæ ratio in Judice sæpe cessat. d. C. 2. §. 14. 15.

§. 18. *Edictum* seu *Lex Edictalis* est, quam Princeps motu proprio ad utilitatem subditorum promulgat. d. l. 1. §. 1. h. t. §. 6. l. de J. N. G. & C. l. 2. C. de ll. §. ult. l. d. usuc. Theoph. ad d. §. 6. d. C. 2. §. 16.

§. 19. Quæ vel ad totum Populum, vel Provinciales, vel etiam Præfectum Prætorio dirigebatur. v. l. 6. C. de sec. nupt. & per programma publicum promulgabatur. d. l. 3. C. de ll. cujus initium fere est: *Hac Edictali Lege*. d. l. 6. C. de sec. nupt. *Hac perpetua Lege*. l. 2. C. ubi quis de curial. vel cohortal. *Hac in perpetuum valitura Lege sancimus*. l. 6. C. de div. præd. urb. d. C. 2. §. 17.

§. 20. *Constitutiones Principum speciales* seu *singulares*, sunt jura singularia, certæ personæ vel causæ contemplatione, præter jus commune constituta.
d. l.

d. l. 1. §. 2. D. h. t. §. 6. I. de J. N. G. & C. l. 16. D. de ll. d. Diff. II. C. 3.

§. 21. Eaque fere uno nomine *privilegia* vocari solent. l. 195. D. de R. J. Dicuntur enim *Privilegia* quasi *privæ leges*, quia veteres *priva* dixerunt, quæ nos *singula* dicimus. Gell. L. X. c. 20. Idid. L. V. c. 18. d. C. 3. §. 2. 3.

§. 22. Sunt autem *Privilegia* vel *Favorabilia*, quæ in alicujus favorem; vel *Odiosa*, quæ in odium & pœnam constituta sunt. d. l. 1. §. 2. D. h. t. d. §. 6. I. de J. N. G. & C. Quale fuit, quod a Pompejo in Milonem, v. Ascon. Ped. in arg. Orat. pro Milon. & a Clodio in Ciceronem latum est. v. Cic. pro dom. c. 17. add. l. 16. §. f. D. de pœn. l. 5. §. 1. C. ad L. Jul. Maj. d. C. 3. §. 5. 6.

§. 23. II. *Privilegia* sunt vel *Causæ*, vel *Personæ*, seu *Realia* vel *Personalia*. l. 196. D. de R. J. l. 1. §. 43. D. de aq. quot. & æstiv. d. C. 3. §. 7.

§. 24. *Privilegia Causæ* seu *Realia* sunt, quæ *causæ* vel *rei concessa* sunt, & cum ea ad heredes aliosque successores, etiam singulares, transeunt. d. l. 196. de R. J. l. 1. §. 43. D. de aq. quot. & æstiv. Qualia sunt immunitas prædiis data; l. 3. §. 1. de censib. l. 4. D. de jur. imm. Beneficium quod datur judicatis; l. 29. D. de re jud. l. ult. §. 1. C. de usur. rei jud. Nec non privilegium prælationis, quo funeris impensa omne creditum præcedit. l. pen. D. de relig. d. C. 3. §. 8.

§. 25. *Personæ* vero seu *Personalia*, quæ *personæ concessa*, cum eadem extinguuntur. d. l. 196. l. 68. de R. J. l. 1. §. 43. D. de aq. quot. & æstiv. Qualia sunt, Beneficium competentiae; l. 12. l. 18. D. sol. matr. l. 63. §. 1. pro soc. Dotis; l. un. C. de priv. dot. l. 12. §. 1. C. qui pot. in pign. Pupillorum, l. 19. §. 1. D. de reb. auct. jud. poss. Minorum, Professorum, Studioforum, similibumque. d. C. 3. §. 9. 10.

TITUL. V.

DE STATU HOMINUM.

§. 1. **E**xpositis partibus Juris constituentibus, sequitur de Jure Constituto.

§. 2. Omne jus autem quo utimur, vel ad *Personas*, pertinet, vel ad *Res*, vel ad *Actiones*. l. 1. *D. h. t.* §. ult. l. de *J. N. G. & C.* Quæ tria juris *Objecta* dici solent.

§. 3. Cum igitur hominum causa omne jus constitutum sit; primo de *Personarum statu*, ac post de cæteris, ordinem *Edicti Perpetui* secuti, & his *proximos atque conjunctos applicantes titulos*, ut *res patitur*, dicemus. l. 2. *D. h. t.*

§. 4. *Status* in jure nostro vel *generaliter* accipitur, pro qualitate & conditione rerum, veluti dignitatis, l. 5. §. 1. *D. de extraord. cogn.* Obligationis, l. 108. §. 1. *D. de V. O.* l. 9. §. 1. *D. de duob. reis.* & *Reip.* §. f. l. de *J.* & *J.* l. 2. §. 24. in f. *D. de O. J.* vel *specialiter* pro conditione hominum, secundum quam hoc vel illo jure utuntur. *h. t.*

§. 5. Eoque sensu vel significat *conditionem* & *qualitatem* hominum *naturalem*, vel *civilem*.

§. 6. Ratione *conditionis naturalis* homines sunt vel *Nati* seu editi, vel *Nascituri* seu *nondum editi*.

§. 7. *Nascituri* intelliguntur partus, qui adhuc sunt in utero materno. Qui simul ac animati sunt, hominibus merito annumerandi sunt.

§. 8. Unde si quis partum animatum abegerit, vel abortum procuraverit, ultimo supplicio afficitur; *Exod. XX. v. 22. 23. l. 38.* §. 5. l. 39. *D. de pæn.* si non animatum, exilio. l. 8. *D. ad L. Corn. de sic. l. 4. D. de extr. crim. d. l. 38.* §. 5. d. l. 39.

§. 9.

§. 9. Et quidem in genere ei, qui in utero est, tributum est, ut in toto pene jure civili perinde habeatur, ac si natus & in rebus humanis esset, quoties de commodo ipsius partus quæritur; *l. 7. l. 26. D. h. t. omniaque jura in tempus nascendi integra retineat. l. 3. D. si pars hered. pet. v. l. 18. h. t. d. l. 26. D. h. t. l. 23. D. de capt. & postl. §. 4. l. de tutel.*

§. 10. Quæ tamen ita demum procedunt, si ille, qui in utero est, vivus nascatur, *l. 30. §. 1. D. de acq. her. l. 29. de neg. gest. l. 19. §. 2. de test. tut. l. 129. D. de V. S. perfectus, l. 3. C. de post. hered. instit. l. 141. D. de V. S. l. 12. D. de lib. & post. & non prodigiosus. d. l. 3. C. de hered. inst.*

§. 11. Monstra enim non sunt homines. *l. 14. D. h. t. Licet ad evitandas Orbitatis pœnas liberorum numero etiam sint habita. l. 135. D. de V. S.*

§. 12. Sunt autem monstra partus, qui contra formam humani generis procreantur. *l. 14. D. h. t. l. 38. D. de V. S.* Non etiam, qui membrorum humanorum officia ampliarunt; *d. l. 14. h. t. veluti si quis natus sit tribus manibus forte aut pedibus, aut qua alia parte corporis, quæ naturæ contraria est. d. l. 38. D. de V. S.* Qui tamen una cum monstris ostenti nomine veniunt. *d. l. 38. add. Cic. de Nat. Deor. L. II. c. 3.*

§. 13. Licet autem partus, qui in utero est, cum de ipsius commodis agitur, pro nato habeatur; *d. l. 7. l. 26. D. h. t.* Aliis tamen, antequam nascatur, nequaquam prodest. *d. l. 7. l. 231. D. de V. S.*

§. 14. Nisi ipsius partus commodum concurrat; Veluti si mulier prægnans ultimo supplicio vel corporali pœna afficienda esset, quo casu illa servanda, pœnaque differenda, usque dum partum ediderit. *l. 18. D. h. t. l. 3. D. de pœn. add. l. 1. §. 3. D. de ventr. in poss. mitt.*

§. 15. *Nati sunt, qui post tempus a natura finitum, v. l. 12. D. h. t. l. 3. §. pen. ult. de suis & leg. her. Gell. L. III. c. 16. in lucem prodeunt. Quod si excisus sit partus ex utero materno, non quidem proprie natus, l. 132. §. 1. D. de V. S. sed editus dicitur. l. 141. D. de V. S. l. 1. §. 5. D. ad SC. Tertull.*

§. 16. *Nati sunt vel Masculi, vel Fœminæ; l. 152. l. 1. D. de V. S. l. 62. D. de leg. 3.*

§. 17. *Et ordinario quidem masculi & fœminæ eodem jure gaudent; v. l. 4. C. de lib. præter. adeo ut ea, quæ de masculis constituta sunt, etiam ad fœminas producenda sint. d. l. 1. l. 195. D. de V. S.*

§. 18. *In multis tamen masculorum melior est conditio; v. l. 2. D. de R. J. l. fin. D. de tutel. l. fin. D. de fid. instrum. l. 9. D. de his qui not. infam. l. 30. pr. v. in primis. C. ad L. Iul. de adult. l. 1. l. 8. D. de Senat. l. 13. C. de dign. & fœminarum contra deterior. v. l. 9. D. h. t. d. l. 2. D. de R. J. l. 12. D. de jud. l. 45. pr. de legat. 2. §. 10. l. de adopt. §. 3. l. de hered. qual. & differ. l. 20. §. 6. D. de testam. l. 6. D. de pop. act. l. 195. §. 2. D. de V. S.*

§. 19. *Sed & fœminis, maxime ob sexus fragilitatem, privilegia quædam concessa sunt, tum ratione rerum conservandarum, v. l. 12. §. 1. C. qui pot. in pign. tt. D. & C. ad SC. Vellej. tum pœnarum. v. l. 15. §. 4. 5. D. ad L. Corn. de Fals. l. 5. §. 1. 3. C. ad L. Jul. Maj. Nov. 134. c. 9. 10 l. 6. pr. D. ad L. Jul. Pec. l. 9. pr. D. de jur. & fact. ign. junct. l. 38. §. 2. D. ad L. Jul. de adult. l. 3. & Auth. seq. C. de custod. reor.*

§. 20. *Quod si Hermaphroditus seu Androgynus nascatur, ejus sexus æstimandus erit, qui in eo prævalet. l. 10. D. h. t. l. 15. §. 1. de testib. l. 6. §. f. D. de lib. & post.*

§. 21.

§. 21. II. Homines sunt vel *Minores* XXV. annis, vel *Majores*. t. t. *D. de minor.*

§. 22. *Minores* sunt vel *Puberes*, vel *Impuberes*. pr. *I. quib. mod. tut. fin.*

§. 23. *Impuberes* sunt vel *Infantes*, vel *Infantiae proximi*, vel *Pubertati proximi*. §. 9. *I. de inut. stip.*

§. 24. *Infans* est, qui fari nequit, l. 1. §. 2. *D. de adm. tut. l. 70. D. de V. O. l. 65. §. 3. D. ad SC. Treb.* & quidem jure nostro usque ad annum septimum completum, l. 18. *C. de jur. delib. d. l. 1. §. 2. D. de adm. tut. l. fid. Orig. L. II. c. 2.*

§. 25. *Infantiae proximus* est masculus, qui nondum explevit annum decimum & dimidium; & foemina, quæ nondum implevit annum nonum & dimidium. *Pubertati proximus* vero, qui quæve id tempus quidem excessit, sed substitit intra annum XIV. vel XII. arg. §. 9. *I. de inut. stip.*

§. 26. *Puberes* sunt vel *simpliciter tales*, masculi scil. post annos XIV. foeminae post annos XII. pr. *I. quib. mod. tut. fin.* vel *plene puberes*, masculi scil. post annum XVIII. foeminae post annum XIV. §. 4. *I. de adopt. l. 40. §. 1. D. eod. l. 14. §. 1. D. de alim. leg.*

§. 27. *Majores* XXV. annis sunt vel *Juniores*, vel *Seniores*.

§. 28. *Juniores* a Servio Tullio ad annum quadragesimum sextum, supra eum annum autem *Seniores* appellati sunt. Gell. *L. X. c. 8.* Sed aliis *Senes* ab annò L, aliis demum ab anno LX, dicendi videntur.

§. 29. De quo cum nihil certi statutum reperitur, multum hic relinquendum est judicis arbitrio. arg. l. 1. §. 2. *D. de jur. delib. l. 2. §. 7. D. de vac. mun.*

§. 30. III. Homines sunt vel *Sanæ mentis*, vel *Dementes*; & hi iterum vel *Mente capti*, vel *Furiosi*.

v. §. 3. 4. *I. de Curat. l. 5. D. de R. J. l. 8. D. de tut. dat.*

§. 31. *Conditio seu Status Civilis triplex est, Libertatis, Civitatis, & Familiae. l. ult. D. de cap. min.*

§. 32. *Ratione Libertatis dividuntur homines, quod alii sint Liberi, alii Servi. l. 3. D. h. t. pr. l. de jur. person.*

§. 33. *Tertium genus, quod medium sit inter liberos & servos, non datur.*

§. 34. *Sunt sane quidam Statu liberi, i. e. qui statutam in tempus, vel sub conditione libertatem habent; l. 1. D. de stat. lib. Sed interim revera servi sunt. l. 9. D. eod.*

§. 35. *Licet propter spem futuræ libertatis in quibusdam pro liberis habeantur. l. ult. D. si ex noxal. caus. ag. l. 14. D. de quæst. l. 9. §. ult. D. de pæn.*

§. 36. *Sunt etiam Adscriptitii, i. e. qui fundo vel glebæ terræ adscripti sunt, unaque cum fundo transferuntur; Sed & illi servi sunt. l. 21. in f. C. de agric. & censit. l. XI. N. 162. c. 3.*

§. 37. *Licet specialia quædam ipsis quoque concessa sint. v. N. 123. c. 17.*

§. 38. *Libertini quidem tertium dicuntur genus; l. 4. de J. & J. pr. l. in fin. de Libertin. Sed id sano sensu accipiendum est: Non enim sunt tertium genus inter liberos & servos, sed medii quasi inter servos & ingenuos.*

§. 39. *Sunt autem Liberi, qui iusta libertate fruuntur; Servi, qui iustamerviunt servitutem.*

§. 40. *Libertas est naturalis facultas ejus, quod cuique facere libet, nisi quid vi vel jure prohibeatur. l. 4. D. h. t. §. 1. I. de jur. persf.*

§. 41. *Servitus est constitutio Juris Gentium, qua quis dominio alieno contra naturam (i. e. naturalem & primæ-*

primævum hominum statum, §. 2. in f. I. de J. N. G. & C.) *subjicitur*. l. 4. §. 1. h. t. §. 2. I. de jur. person.

§. 42. Servi autem in dominium nostrum rediguntur aut *Jure Gentium*, aut *Jure Civili*. l. 5. §. 1. D. h. t.

§. 43. *Jure Gentium* servi nostri fiunt, qui ab hostibus capiuntur; aut qui ex ancillis nostris nascuntur. d. l. 5. §. 1. D. §. 4. I. de jur. perf. v. l. 24. D. de capt.

§. 44. *Jure Civili*, si quis se major viginti annis ad pretium participandum venire passus est. d. l. 5. §. 1. h. t. d. §. 4. I. de jur. perf.

§. 45. Potestas Dominica in servos olim fuit maxima; Quantum enim ad personam servi attinet, Dominus in eum jus vitæ & necis habebat; l. 1. §. 1. D. de his qui sunt sui vel alien. jur. §. 1. I. eod. Omniaque quæ servus acquirit, Domino acquiruntur. dd. ll. §. 3. I. per quas perf. cuique acq.

§. 46. Sed jure novo non licet dominis sine causa ultra modum in servos suos sævire, l. 1. §. 2. D. de his qui sunt sui vel alien. jur. §. 2. I. eod. & modica eis tantum castigatio permittitur. l. un. C. de emend. serv.

§. 47. Quod si quis contra fecerit, & sine causa servum occiderit, incidit in Legem Corneliam de Sicariis; d. l. 1. §. 2. D. de his qui sunt sui vel alien. jur. d. §. 2. I. eod. l. 1. §. 2. D. ad L. Corn. de ficar. Si vero alter in eum sævierit, bonis conditionibus eum vendere cogitur. d. l. 1. §. 2. l. 2. D. de his qui sui. d. §. 2. I. eod.

§. 48. Et servorum quidem una est conditio, licet varia eorum sint ministeria; v. l. 15. §. 1. D. de usufr. l. 1. §. 5. D. naut. caup. stab. l. 12. §. 42. D. de instr. & instr. leg. l. 15. §. 44. D. de injur. Liberiorum autem hominum quidam *Ingenui* sunt, quidam *Libertini*. l. 5. pr. D. h. t. §. ult. I. de jur. perf.

§. 49. *Ingenui* sunt, qui ex matre libera nati sunt.

Quam vel eo tempore quo concepit, vel quo par-
tus nascitur, vel etiam medio, liberam fuisse suffi-
cit. l. 5. §. 2. 3. *D. h. t. pr. I. de ingen.*

§. 50. *Libertini sunt, qui ex iusta servitute manu-
missi sunt.* l. 6. *D. h. t. pr. I. de Libertin.* vel po-
tius, qui ex iusta servitute libertatem adepti sunt, seu
qui desierunt esse servi.

§. 51. Sunt enim modi & casus, quibus servi
etiam sine manumissione, ipso jure scil. & beneficio
Legis, liberi fieri possunt. t. t. *D. qui fin. man. ad
lib. perven.*

§. 52. *Libertini* vero triplicis erant conditionis,
vel enim *Cives* erant *Romani*, vel *Latini Juniani*, qui
minorem consequabantur libertatem, vel *Dedititii*,
quorum pessimus status erat & servili proximus. §.
3. *I. de Libertin.* Ulp. T. I. §. 5. & seqq. Caj. I.
Inst. T. II. pr. 1. §. 1. & seqq.

§. 53. Sed Imp. noster, cum jam ante eum Anto-
ninus (sc. Caracalla) Imp. omnes ingenuos fecisset
Cives Romanos, l. 17. *D. h. t.* constituit, ut omnes
liberti (salvo tamen jure Patronatus) sint ingenui,
adeoque omnes homines Liberos, qui sunt in orbe Ro-
mano, cives effecit Romanos. d. §. 3. *I. de Libertin.* l.
un. *C. de Latin. libert. toll.* l. un. *C. de deditit. lib.
toll. Nov. 78. c. 2 5.*

§. 54. *Ratione Civitatis* dividuntur homines, in
Cives & *Peregrinos*.

§. 55. *Cives Romani* sunt, qui jure & privilegiis
Civitatis Romanæ gaudent.

§. 56. Quorum summam quasi exhibet Cic. II. *de
Leg. Agrar. contr. Rull. c. 27.* dum ait, *Retinete
istam possessionem gratiæ, libertatis, suffragiorum, di-
gnitatis, Urbis, fori, ludorum, festorum dierum, cætero-
rum omnium commodorum.* Quibus jus fere *Quiritum*,
tum *Publicum*, tum *Privatum*, complexus est.

§. 57.

§. 57. *Jus Quiritum Publicum* enim consistit in Jure Censu, Militiæ, Tributorum, Vectigalium, suffragiorum, honorum, & sacrorum.

§. 58. *Privatum* vero in jure libertatis, connubiorum, patrio, legitimi dominii, nexus, testamenti, & ufucapionis. Vid. Sigon. *de jur. Civ. Rom.* L. I. c. 6. & seqq.

§. 59. *Peregrini* sunt, qui a Civitate Romana ejusque communione exclusi sunt. v. *pr. I. de nupt. l. 1. §. 2. D. de Leg. 3. l. 1. C. de hered. inst. l. 21. pr. C. de testam. l. 10. §. 6. D. de in jus voc. l. 17. §. 1. D. de pæn.*

§. 60. Quam differentiam, quantum ad testamenti factionem attinet, sustulit Fridericus Imp. in *Auth. Omnes Peregrini. C. comm. de Success.*

TITUL. VI.

DE HIS QUI SUI VEL ALIENI JURIS SUNT.

§. 1. **R**atione *Familia* dividuntur homines, quod alii sint *Sui juris* i. e. *Patresfamilias*, seu familiae suæ Principes & capita; alii vero *Alieni juris*, ut servi familiares (de quibus ad *tit. præced. §. 42. & seqq.*) l. 1. *pr. h. t. Filiiquesfamilias. l. 1. pr. l. 4. D. h. t.*

§. 2. *Patresfamilias* sunt, qui sunt suæ potestatis, & in domo dominium habent; neque interest an liberos habeant, an puberes sint, an impuberes. l. 4. *D. h. t. l. 195. §. 2. D. de V. S.*

§. 3. *Filiifamilias* contra, qui sunt in potestate patria, seu *Patrumfamilias. d. l. 4. D. h. t.*

§. 4. Est autem *Patria potestas Jus*, quod *cives Romani masculi habent in liberos suos.*

§. 5. Quæ origine & fundamento est juris Gentium,

tium, Arist. VIII. *Eth.* 12. & 1. *Pol.* I. 2. Plin. in *Paneg. Trajan.* c. 38. determinatione vero Juris Civilis Romanorum. §. 2. *I. de patr. pot.*

§. 6. Lege Regia enim, a Romulo lata, v. Dion. Hal. *L. II. c. 27. 28.* Collat. Leg. Mos. & Rom. tit. 4. Et a Decemviris in XII. Tabb. confirmata, constitutum, moribusque receptum, v. *l. 8. D. h. t.* ut Patres in liberos liberrimam potestatem haberent.

§. 7. Adeo quidem, ut patribus in liberos idem jus competeret, quod dominis in servos.

§. 8. In personam enim liberorum pater etiam vitæ necisque potestatem habebat; Dion. Halic. *L. II. c. 27. 28. L. VIII. c. 91.* add. Val. Max. *L. V. c. 8. l. 11. D. de lib. & post. l. ult. C. de patr. pot.* Et quicquid ad liberos pervenerat, hoc sine ulla distinctione parentibus suis acquirebant. Dion. Hal. *L. VIII. c. 91. pr. I. per quas pers. cuique acq.*

§. 9. Sed Jus illud vitæ necisque postea sublatum, *l. 11. D. de lib. & post. l. ult. C. de patr. pot.* Et modica tantum castigatio parentibus concessa est. *l. 3. C. de patr. pot. l. un. C. de his qui par. vel lib. occid. l. un. C. de emend. propinq.* add. Prov. XIX. v. 18.

§. 10. Graviora filiorum admissa nunc solus Magistratus vindicat, sententiam tamen dicturus, quam pater dici voluerit. *l. 3. C. de patr. pot.* add. Deut. XXI. v. 18. & seqq. Exod. XXI. v. 15. 17.

§. 11. Potestas etiam vendendi, ad casum *l. 2. C. de patrib. qui fil. distr.* restricta est; v. *l. ult. C. de patr. pot.* Ut scil. patri tantum egeno filium filiamve sanguinolentos (i. e. recenter natos. v. *l. 1. C. Theod. de expof. rubr. C. Theod. de his qui sanguinolentos empt. vel nutriend. accep.* Juv. Sat. 7. v. 195. vendere liceat. add. Exod. XXI. v. 7. 2. Reg. IV. v. 1. Nehem. V. v. 2. 5.

§. 12. Quin & Filiosfam. concessum, ut in causis publicis habeatur pro Patrefamilias. *l. 9. D. h. t.*

§. 13.

§. 13. Non pauci tamen Patriæ potestatis, in personam liberorum, effectus etiamnum superfluit notabiles; veluti, quod pater liberos ex Jure Quiritum possit vindicare; *l. 1. §. 2. D. de R. V. Actionibus præjudicialibus petere*; §. 13. *I. de Adf. Et ad exhibendos eos agere*; *l. 1. pr. §. 1. D. de lib. exhib. Quod pater liberis in testamento tutorem dare possit*; §. 3. *I. de tut. l. 1. pr. D. de test. tut. Quod liberi sine consensu parentum nuptias contrahere nequeant*; *pr. I. de nupt. l. 2. D. de R. N. l. 12. C. eod. similesque.*

§. 14. Sed & jus acquirendi per liberos jure novo coarctatum est, introducta distinctione peculiorum; Ut filius *peculium Castrense* & *Quasi castrense* pleno jure sibi acquirat; §. 1. *I. per quas pers. cuique acq. l. 2. D. ad SC. Maced. Adventitium ordinarium* quoad proprietatem sibi, quoad usumfructum vero patri; *d. §. 1. l. 6. l. ult. §. 5. C. de bon. lib. At Profectitium* pleno jure patri. *d. §. 1. I. per quas pers. cuique acq.*

§. 15. Ex quo tamen similiter superest, quod pater liberis pupillariter possit substituere; §. 4. *I. de pup. subst. Quod pater bona filii adventitia, sine satisfactione vel rationum redditione, administret*; *l. 1. C. de bon. mat. junct. l. 6. §. 2. l. 8. §. 4. C. de bon. quæ lib. Quod filiusfam. de iis testari nequeat*; *pr. I. quib. non est perm. fac. test. similiaque.*

§. 16. Acquiritur autem Patria potestas tribus potissimum modis, *Iustis nuptiis*, *pr. §. ult. I. de pat. pot. l. 3. 4. D. h. t. Legitimatione*, §. ult. *I. de nupt. & Adoptione*. *l. 1. D. de adopt. pr. I. eod.*

§. 17. *Iustis nuptiis* acquiritur patria potestas per procreationem liberorum. *l. 3. 4. 5. 6. D. h. t. pr. §. ult. I. de patr. pot.*

§. 18. Ex *iustis nuptiis* autem procreati censentur,
qui

qui nascuntur ex justo *Matrimonio*, & *tempore legitimo*.
d. l. 3. 4. 6. D. h. t. l. 9. C. de nupt. l. 5. D. de in jus voc.

§. 19. Adeo, ut, si quis neget ita natum filium suum esse, id non attendatur; *d. l. 6. Etiam si jurato asseveret, vel apud acta professus sit; l. 29. §. f. D. de prob. Imo licet mater de adulterio convicta sit; Crimen enim adulterii, quod mulieri obicitur, infanti non praejudicat, cum possit & illa adultera esse & infans maritum patrem habuisse. l. 11. §. 9. D. ad L. Jul. de adult. v. Dissert. N. VII. ad Const. Marc. §. 6. & seqq.*

§. 20. Nisi demonstrari possit, maritum patrem esse non posse; Veluti si maritus abfuerit per decennium, & reversus anniculum invenerit in domo sua; vel ea valetudine sit, ut generare non possit. *v. d. l. 6. D. h. t. junct. l. 1. §. 14. D. de agn. & al. lib.*

§. 21. Tempus autem, quo partus legitime nascitur, propter auctoritatem doctissimi viri Hippocratis, est Mensis VII. nec non VIII. IX. & X. *l. 12. D. de stat. hom. l. 3. §. pen. & ult. D. de suis & legit. hered. v. Gell. L. III. c. 16.*

§. 22. Unde si quis partus perfectus natus sit mense I. II. III. IV. V. vel sexto post contractas nuptias, vel XI. XII. &c. a morte mariti, est illegitimus. *d. l. 12. d. l. 3. §. pen.*

§. 23. *Illegitimi* enim sunt, neque in patris potestate, qui sine legitimo *Matrimonio* neque justo tempore nati sunt. Iique vel *Naturales* sunt, vel *Spurii*, vel *Adulterini*, vel *Incestuosi*. *v. §. 12. & ult. L. de nupt. t. t. C. de Natural. lib. l. 23. l. 24. D. de stat. hom. N. 89. c. 1. & ult.*

§. 24. *Legitimatio* est *Actus*, quo liberi naturales seu ex concubina nati, consentientes, fiunt legitimi. *§. ult. L. de nupt. l. ult. D. h. t. N. 89. c. 1. & seqq.*

§. 25. Eaque tribus fit modis; Per *Oblationem Curiae*, per *Subsequens matrimonium*, & per *Rescriptum Principis*. *d. §. ult. d. N. 89. c. 2. 8. 9.*

§. 26.

§. 25. Per *Oblationem Curia*, cum pater filium naturalem ad munus Decurionatus offert, vel filia naturalis Decurioni nubit. *d. §. ult. l. de nupt. l. 3. l. 4. l. 9. C. de nat. lib. d. Nov. 89. c. 2*

§. 27. Licet enim *Decurionum* munus esset honorificum, & multa eorum privilegia, multo majora tamen eorum merant onera; v. *l. 1. D. de Decur. l. 31. 34. 41. l. 54. C. eod. l. un. C. si cur. reliq. civ. t. t. C. de prae. Decur. Nov. 38.* Ut ad munus hoc obeundum Municipales praemiis invitandi essent.

§. 28. Per *Subsequens matrimonium*, cum pater concubinam, ex qua liberos suscepit, uxorem ducit. *d. §. ult. l. de nupt. l. 10. l. 11. C. de nat. lib. N. 89. c. 8.*

§. 29. Ad quod dotalia instrumenta non sunt necessaria: *l. 5. C. de nat. lib. l. 9. C. de nupt. l. 11. pr. C. de rep. l. 30. D. de R. J. Quae tantum probandi causa intercedere solent; v. l. 4. D. de fid. instr. Ita accip. d. §. ult. l. de nupt. d. l. 10. l. 11. C. de nat. lib. N. 89. c. 8.*

§. 30. Non etiam interest, quo tempore matrimonium contrahatur; Adeo, ut haec legitimatio etiam in mortis articulo fieri possit. *arg. d. l. 30. D. de R. J. l. 126. D. de cond. & dem. l. 27. C. de nupt.*

§. 31. Quod subsequens Matrimonium omnibus prodest liberis; *d. §. ult. d. l. 10. l. 11. C. de nat. lib.* Adeoque & (filio naturali mortuo) nepoti ex filio naturali nato. *arg. l. 220. D. de V. S. l. 7. §. 2. D. de Senat. §. 5. l. de adopt. v. Dissert. N. II. de Part. Legit. C. 2. §. 21. 22.*

§. 32. Per *Rescriptum Principis*, cum Princeps ad petitionem patris, vel ipsorum, legitimandorum, legitimis non extantibus, jura liberorum legitimorum naturalibus tribuit. *Nov. 89. c. 9. 10. 11. §. 1. Nov. 74. c. 2.*

§. 33. Additur a quibusdam & quartus modus Legitimandi, *Nominatio* scil. *filii filiae* in testamento, aliove

aliove instrumento publico, simpliciter facta; *Nov. 117. c. 2.* Sed *nominatio* illa non tam novam legitimat-
tionis speciem constituit, quam præsumptionem fa-
cit, matrimonium contractum esse. *d. Nov. 117. c. 2.*
in verb. *nullam aliam probationem ab iis quæri.*

TITUL. VII.

DE ADOPTIONIBUS, ET EMANCIPATIONIBUS, ET
ALIIS MODIS, QUIBUS POTESTAS SOLVITUR.

C. VIII. 48. 49.

§. 1. **F**iliosfamilias autem non solum natura, sed
& *Adoptiones* faciunt. *l. 1. pr. h. t.*

§. 2. Est vero *Adoptio Actus legitimus*, v. *l. 4. D. l. 1. C. h. t. l. 3. D. de Off. Proc. l. 77. D. de R. J. quo, in locum filii vel nepotis, adsciscimus eum, qui nobis extraneus est, ad eorum, qui liberos non habent, so-
latium inventus. d. l. 1. pr. l. 6. 10. 11. 15. §. 1. l. 37. pr. l. 43. l. 44. D. pr. §. 5. 6. 7. 8. l. h. t. Gell. L. V. c. 19.*

§. 3. Eaque in duas species dividitur, quarum al-
tera *Adoptio* similiter dicitur, altera *Arrogatio*. *l. 1. §. 1. h. t. §. 1. l. h. t. Gell. d. l.*

§. 4. *Adoptio in Specie* sic dicta est, cum adoptamus
liberos, qui in potestate parentum sunt, imperio *Magistra-*
tus. *d. l. 1. §. 1. l. 2. pr. D. h. t. d. §. 1. l. h. t. Gell. d. l.*

§. 5. *Arrogatio* est, cum adoptamus eos, qui sui ju-
ris sunt, auctoritate Principis, seu Imperatoris. *d. l. 1. §. 1. l. 2. pr. D. l. 2. in f. C. h. t. d. §. 1. l. h. t. Gell. d. l.*

§. 6. Quæ species adoptionis *Arrogatio* dicitur,
tum quia olim per *Pöpuli* rogationem fiebat; *Gell. L. V. c. 19. add. d. l. 2. in f. C. h. t.* Tum quia &
is qui adoptat rogatur i. e. interrogatur, *an velit eum, quem adoptaturus sit, justum sibi filium esse?* Et is qui ado-
ptatur rogatur, *an id fieri patiatur?* *l. 2. pr. D. h. t.*

§. 7.

§. 7. Cum autem Adoptio imitetur naturam, Adoptare possunt, qui naturaliter parentes esse, & liberos in potestate habere possunt; *l. 16. D. h. t. §. 4. I. h. t. l. 23. de lib. & post. her. inst.* Etiam cæci, *l. 9. h. t. nec non cœlibes, l. 30. D. h. t. & spadones, qui vitio tantum temporali laborant. l. 2. §. 1. l. 40. §. 2. D. h. t. §. 9. I. h. t.*

§. 8. Contra non possunt *castrati*, §. 9. *I. h. t. impubes natusque minores; l. 15. §. 3. h. t. §. 4. I. h. t.* Adeo, ut is, qui sibi filium per adoptionem vel arrogationem facit, plena pubertate, i. e. decem & octo annis, præcedere debeat. *l. 40. §. 1. h. t. §. 4. I. h. t.* Neque *fæminæ*, quia neque naturales liberos in sua potestate habent. §. 10. *I. h. t.* Quibus tamen, ad solatium liberorum amissorum, adoptare licet, *d. §. 10. l. 5. C. h. t. & postea a Leone Imp. N. 27. indistincte id concessum est.*

§. 9. Et non nisi *causa cognita* adoptare possunt minores annis LX, quia tales liberorum creationi adhuc studere possunt; *l. 15. §. 2. l. 17. §. 2. D. h. t.* Liberos legitimos jam habentes, *l. 17. §. 3. D. h. t.* ut & tutores & curatores: ne forte ideo adoptent, ne rationes reddant; *l. 17. pr. h. t.* quibus tamen privignum adoptare permittitur. *l. 32. §. 1. h. t.*

§. 10. In adoptionem dare potest Pater naturalis, qui liberos in potestate habet; *l. 1. §. 1. l. 2. pr. l. 28. D. h. t. §. 1. 7. I. h. t.* etiam mutus, si quidem alio modo, quam sermone, voluntatem suam manifestam facere possit. *l. 29. D. h. t.*

§. 11. *Adoptantur* liberi alieni qui in patris sunt potestate; *l. 1. §. 1. l. 2. pr. D. h. t. §. 1. l. h. t.* (non etiam proprii naturales; *l. 7. v. In posterum C. de nat. lib.*) masculi & fæminæ, *l. 21. D. h. t. l. 8. C. eod.* ipsi etiam infantes. *l. 42. D. h. t.*

§. 12. *Arrogantur* qui sui juris sunt, non tantum extra-

extranei, sed & proprii liberi, si scil. sint emancipati; *l. 12. l. 41. D. h. t.* Non tantum majores, sed & minores, modo curatorum adhibeatur auctoritas. *l. 8. D. h. t. l. ult. in f. C. de auct. præst.*

§. 13. Impuberes olim arrogari non poterant; quia neque ipsi auctores fieri poterant, neque tutoribus in pupillos tanta erat auctoritas & potestas, ut caput liberum fidei suæ commissum alienæ ditioni subicere possent. *Gell. d. L. V. c. 19.*

§. 14. Sed Antoninus Pius impuberum arrogationem postea permisit. *Ulp. Fragm. T. VIII. §. 5.*

§. 15. Adhibitis tamen quibusdam cautionibus; Ut scil. I. non aliter procedat, quam adhibito consilio propinquorum, & auctoritate tutorum; *l. 2. C. h. t. l. ult. C. de auct. præst.* Præmissa causæ cognitione, an arrogatio honesta sit, expediatque pupillo? §. 3. *I. h. t. v. l. 15. §. 2. 3. l. 17. pr. §. 1. 2. 3. 4. D. h. t.* II. Ut caveat Pater Arrogator personæ publicæ (i. e. Tabulario) datis fidejussoribus, sese, si intra pubertatem pupillus decesserit, restitutum bona illis, ad quos ea res pertinet, i. e. qui, si adoptio facta non esset, ad bona ejus venturi fuissent. §. 3. *I. h. t. l. 17. §. ult. l. 18. l. 19. l. 20. D. h. t.* Theoph. ad d. §. 3. *I. h. t.* III. Ut, si pater Arrogator filium arrogatum sine justa causa emancipaverit, vel etiam exheredaverit, bona sua ei reddat, & insuper ei Quartam priorum bonorum partem relinquere necesse habeat. d. §. 3. *I. h. t. l. 22. §. 1. D. h. t. l. 2. C. h. t. l. 8. §. 15. D. de inoff. test.*

§. 16. Quæ Quarta D. Pii vocari solet; Et si unus arrogatus sit, uti plerumque fieri solet, haud dubie Quarta est omnium bonorum; d. §. 3. *I. h. t. l. 22. §. 1. D. h. t. l. 2. C. h. t. l. ult. D.* Si quid in fraud. patron. Si vero plures arrogentur, uti ex causa fieri potest, *l. 15. §. 3. D. h. t.* Quarta erit portionis ab intestato debita. arg. *l. 8. §. 8. D. de inoff. test.*

§. 17.

§. 17. Fit autem adoptio tantum inter præſentes & conſentientes; *l. 25. §. 1. l. 21. l. 5. l. 6. D. h. t. in perpetuum, non ad tempus; l. 33. D. h. t. apud Magiſtratum, apud quem eſt legis actio, l. 2. pr. l. 3. l. 4. l. 36. §. 1. D. h. t. vel Imperatorem; d. l. 2. pr. D. §. 1. l. h. t. omni loco & tempore; arg. l. 36. D. h. t. l. 2. l. 8. C. de fer. Adhibita, ſecundum dicta, in Arro- gatione, auctoritate tutorum vel curatorum. l. 2. C. h. t. l. ult. C. de auct. præſt. l. 8. D. h. t.*

§. 18. *Effectus Adoptionis* eſt, quod liberi adoptivi tranſeant in poteſtatem patris adoptantis; & quidem *Arrogati* ſimpliciter, una cum liberis ſuis; *l. 2. §. f. l. 15. pr. l. 40. pr. D. h. t. §. 11. l. h. t. Adoptivi* vero jure novo tum demum, ſi ab Aſcendentibus adoptati ſint; *l. pen. C. h. t. §. 2. l. h. t. Quod accipiant* jus agnationis (non etiam ſanguinis & cognationis,) *l. 23. l. 44. D. h. t. dignitatem, adeoque & Nobilitatem, aliaque jura familiæ; l. 13. D. h. t. l. pen. pr. & §. f. C. h. t. §. 2. l. h. t. l. 5. 6. 10. D. de Sen. l. 4. C. de Decur. l. 11. §. 2. D. de bon. poſſ. ſec. tab. Quodque in* plerisque cauſis habeantur pro legitime natis. §. 8. *l. h. t.*

DE EMANCIPATIONIBUS, ET ALIIS MODIS QUIBUS POTES TAS SOLVITUR.

§. 19. Quemadmodum autem Patria poteſtas non uno modo acquiritur, ita & variis modis ſolvitur.

§. 20. Et primum quidem *Emancipatione*, quæ eſt *actus legitimus, quo liberi non invit, e manu i. e. poteſtate patris volentis, dimittuntur.* §. 6. *l. quib. m. jus patr. pot. ſolv. l. 31. h. t. §. f. l. quib. m. jus pat. pot. ſolv. l. 5. C. de emanc. N. 89. c. 11. pr.*

§. 21. Ut enim filius invitus non emancipatur. *d. l. 5. C. de emanc. Nov. 89. c. 11. pr.* Sic & pater ad emancipandum

dum nullo *pene* modo cogi potest. *d. l. 31. D. h. t. junct. §. ult. I. quib. m. jus patr. pot. solv.* Nisi scil. justa causa aliud suadeat. *v. l. 32. D. h. t. l. 1. §. 3. l. ult. D. si a par. quis man. l. 12. C. de Ep. aud. l. 3. §. 6. D. de min.*

§. 22. *Emancipatio* autem pro varia temporum diversitate triplex constitui potest, *Legitima, Anastasiana, & Justiniane.*

§. 23. *Legitima* est, quæ per antiquam *Legis XII. Tabb.* observationem procedebat, & per imaginarias venditiones & intercedentes manumissiones celebrabatur. *d. §. 6. I. quib. m. jus patr. pot. solv. l. ult. C. de Emanc. v. Ulp. T. X. §. 1. Gaj. L. I. T. VIII. §. 3. Theoph. ad d. §. 6.*

§. 24. *Anastasiana*, quæ ab Anastasio Imp. introducta est, & fit per Principis rescriptum *d. §. 6. l. pen. C. de emanc.*

§. 25. *Justiniane*, quæ ex constitutione Imp. Justiniani, sine Principis rescripto, fit auctoritate Magistratus; *d. §. 6. l. ult. C. de emanc. omnique loco & tempore celebrari potest. l. 36. D. h. t. l. pen. C. de emanc. l. 2. 8. C. de fer.*

§. 26. II. Solvitur patria potestas *Dignitate*; & primum quidem sola Patriciatus dignitate; §. 4. *I. quib. m. jus patr. pot. solv. l. ult. C. de Conf. N. 81. c. 2.* Postea vero etiam omni ea, quæ liberat ab onere Decurionatus; *N. 81. pr. c. 1. §. 1. qualis est Consulatus, Consularitas, Præfectura Prætorii, & urbis, Magisterium militum, Patronatus fisci, l. ult. C. de Decur. & Episcopatus. d. N. 81. c. 3.*

§. 27. III. Denique *Morte Naturali*, vel *Civili*, i. e. maxima & media capitis deminutione patris, vel filii. *pr. §. 1. 3. I. quib. m. jus patr. pot. solv.*

§. 28. Quod si tamen deportati, ex indulgentia Principis, per omnia i. e. plenissime restituti fuerint, pristinum statum recipiunt. *d. §. 1. I. quib. m. patr. pot. solv. l. 1. C. de sent. pass.*

TITUL.

TITUL. VIII.

DE DIVISIONE RERUM ET QUALITATE.

§. 1. **E**xposita differentia & varia qualitate hominum seu *Personarum*, sequitur *de Divisione & qualitate Rerum*.

§. 2. Summa *Rerum divisio* autem in duos articulos deducitur: Nam aliæ *Divini juris sunt*, aliæ vero *Humani*. l. 1. pr. D. h. t.

§. 3. *Res Divini Juris sunt*, quæ nullius in bonis sunt; veluti *Res Sacræ, Religiosæ, & Sanctæ*. d. l. 1. pr. l. 6. §. 2. h. t. §. 7. I. h. t.

§. 4. *Res Sacræ sunt*, quæ publice i. e. publica auctoritate consecratae sunt; veluti ædes sacræ, & donaria, quæ rite ad ministerium Dei dedicata sunt. l. 6. §. 3. l. 9. pr. §. 1. 2. D. h. t. §. 8. I. h. t. Fest. in voc. *Sacer mons*.

§. 5. Quæ æstimationem non recipiunt, l. 9. §. ult. D. h. t. neque alienari possunt; §. 8. I. h. t. Nili captivorum redimendorum; d. §. 8. l. 21. C. de SS. Eccl. N. 120. c. 1. Pauperum alendorum, d. l. 21. C. de SS. Eccles. & debitorum Ecclesiæ solvendorum gratia, in casu necessitatis. Nov. 120. c. 10.

§. 6. Adeo, ut semel consecrata semper Sacra sint, & diruto ædificio sacro locus adhuc Sacer maneat. d. l. 6. §. 3. h. t. §. 8. I. h. t. l. 73. D. de contr. emt. Cic. pro Dom. c. 40. Plin. X. Ep. 76.

§. 7. Quod si tamen sacra ab hostibus capta sint, sacra esse desinunt. l. 36. D. de relig. Consecrata autem ab Ethnicis fisco vindicantur; l. 5. l. 9. C. de Pagan. ab Hæreticis vero, in alium pium usum transferuntur. v. l. 12. C. de Jud. l. 3. l. 5. v. cunctis. l. 8. §. 3. C. de hæret. N. 131. c. 8. c. 14. add. l. 16. D. de usu & usufr. leg.

§. 8. A rebus sacris autem differunt *bona Ecclesiastica*, quæ sunt in patrimonio Ecclesiæ, & dictis non tantum casibus, sed & aliis, suadente utilitate, alienari possunt. v. l. 14. 17. §. 1. C. de SS. Eccles. N. 120. c. 7.

§. 9. *Religiosum locum unusquisque sua voluntate facit, dum mortuum insert in locum suum.* l. 6. §. 4. D. h. t. §. 9. I. h. t.

§. 10. Cenotaphium itaque i. e. Monumentum seu sepulchrum inane (quod *tumulum honorarium* vocat Sueton. in Claud. c. 1.) locus religiosus non est; l. 42. D. de relig. Licet Marcianus aliique moti auctoritate Virgilii L. III. *Æn.* v. 303. & seqq. & L. VI. *Æn.* v. 505. & seqq. dissenserint; l. 6. §. ult. D. h. t. Quorum sententia rejecta est. l. 7. D. h. t. De quibus plenius *infr. ad tit. de Religios.* §. 2. & seqq.

§. 11. *Res sanctæ* (a *sanciendo*, non a *Sagminibus*, uti voluit Marcianus, l. 8. §. 1. D. h. t. sic dictæ; v. l. 9. §. 3. D. h. t. §. 10. I. h. t. Fest. in voc. *Sagmina* & *Sanctum*. Isidor. L. XV. c. 4.) sunt, quæ neque sacræ neque profanæ sunt, sed *sancitione quadam, contra injuriam & violationem hominum munitæ & confirmatæ sunt.* l. 8. pr. l. 9. §. 3. D. h. t. §. 10. I. h. t. Veluti muri, & portæ Civitatis. §. 10. I. h. t.

§. 12. Quas si quis violaverit capite punitur. l. ult. D. h. t. d. §. 10. I. h. t. Quod & procedit in Vallis in castris, l. 3. §. 17. D. de re mil. neque tantum quoad muros Urbis Romanæ, sed & Municipiorum locum habet. l. 8. §. 2. D. h. t. Fest. in voc. *Religiosus*. arg. l. f. v. ex *differentia locorum.* C. de temp. in int. rest.

§. 13. Neque res tantum, sed & personæ sanctæ sunt, veluti Parentum & Patronorum, l. 9. D. de obseq. par. & patr. præst. Legatorum, l. ult. D. de Legation. & Studiosorum. Auth. *Habita* C. ne fil. pro patr.

§. 14.

§. 14. *Res Humani Juris aut Publicæ sunt, aut Privatæ. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 15. *Publicæ sunt vel Communes, vel Publicæ in specie sic dictæ, vel Universitatis. d. l. 1. pr. l. 2. pr. l. 4. §. 1. l. 6. §. 1. D. h. t. pr. l. h. t.*

§. 16. *Res Communes sunt, quæ quoad proprietatem nullius sunt, quoad usum vero omnium hominum; Veluti aer, aqua profluens, mare, & litora maris. l. 2. §. 1. l. pen. D. h. t. §. 1. l. h. t. l. 13. D. comm. præd. Cic. de Off. L. I. c. 17.*

§. 17. *Nemo igitur in mari piscari, navigare, vel ad litus maris accedere, casamve in eo ponere prohibetur; dummodo a villis, & ædificiis, & monumentis abstinetur. l. 4. pr. l. 5. §. 1. l. 6. pr. D. §. 1. 5. l. h. t. Quod adeo verum est, ut Oceanus in dominium alicujus Principis, vel Populi, redigi nequeat; arg. l. 1. §. 1. D. de acq. poss. l. 13. D. comm. præd. Nisi exigua forte ejus portione jactis in mare molibus occupata, l. 2. §. 8. D. ne quid in loc. publ. vel in prædium privatum admittitur. l. 14. D. de injur. Nov. Leon. 56. 57.*

§. 18. *Res Publicæ in specie sunt, quæ quoad proprietatem sunt alicujus populi vel privati, quoad usum omnium eorum qui sunt de illo populo: Uti flumina perennia, portus, ripæ. l. 4. §. 1. l. 5. pr. D. h. t. §. 2. 4. l. h. t.*

§. 19. *Unde in flumine piscari, §. 2. l. h. t. navigare, navem ad ripas appellere, funes ex arboribus ibi natis religare, retia ficcare, & onus aliquod in his reponere, cuilibet liberum est; l. 5. pr. D. h. t.*

§. 20. *Sic tamen, ut Jus piscandi in diverticulo fluminis longo tempore præscribi possit; l. 7. D. de div. & temp. præscr. dummodo perpetuo quis piscatus sit, neque aliquo tempore piscari defierit. Ita accip. l. 45. D. de usurp. & usuc.*

§. 21. *Res Universitatis sunt, quæ quoad proprietatem sunt Universitatis, vel Collegii, corporisve liciti, quoad usum vero omnium eorum, qui Universitatis illius membra sunt; Veluti theatra, stadia, & his similia.* l. 6. §. 1. *D. h. t.* §. 6. *I. h. t.* de quibus ad t. *D. quod cujusq. Univ. nom.* §. 3. & seqq.

§. 22. *Privatæ res sunt, quæ singulorum sunt, seu quæ in Privatorum bonis sunt & Patrimonio.* l. 1. pr. *D. h. t.* §. 11. *I. h. t.*

§. 23. *Quædam præterea res Corporales sunt, quædam Incorporales.* l. 1. §. 1. *D. h. t. t. t. I. de reb. corp. & incorp.*

§. 24. *Res Corporales sunt, quæ tangi possunt, veluti fundus, homo, vestis, aurum, argentum, & denique aliæ res innumerabiles.* d. l. 1. §. 1. *D. h. t.* §. un. *I. de reb. corp. & incorp.*

§. 25. *Æque sunt vel Mobiles, vel Immobiles.* pr. *I. de usuc.* l. 15. §. 2. *D. de re jud.* l. 13. *C. de serv. & ag.* l. un. §. 7. *C. de rei ux. act.* l. 7. *C. de bon. quæ lib.*

§. 26. *Res Mobiles sunt, quæ integræ & salvæ de loco in locum moveri possunt; Veluti pecunia numerata, N. 22. c. 45. §. 2. etiam præsidii causa reposita, l. 79. §. 1. D. de leg. 3. imo & fœnori, prædiorumve emtionem destinata; arg. l. 17. §. 10. 11. D. de act. emt. l. 55. §. 7. D. de leg. 3. l. 22. C. de admin. tut. d. N. 22. c. 45. §. 2. Fructus a fundo separati; l. f. §. 2. D. de req. vel abs. damn. l. 17. §. 1. D. de act. emt. Navis; arg. l. 1. §. 6. 7. D. de vi & vi arm. l. 20. §. 4. D. quod vi aut clam. Aedificia supra terram ad tempus posita. l. 18. D. de act. emt. l. 60. D. de A. R. D.*

§. 27. *Quibus annumerandæ res Moventes, quæ a mobilibus non differunt.* l. 93. *D. de V. S. v. l. 2. de supell. leg. l. ult. §. 2. de req. vel abs. damn.* Licet proprie hoc nomine servi & animalia, quæ se ipsa movent, veniant.

niant. *d. l. 93. l. 15. §. 2. D. de re jud. l. 49. §. 2. 3. C. de Episc. & cler. l. 13. C. de serv. & aq. l. 2. pr. C. de const. pec. l. un. §. 7. v. exactio. C. de rei ux. act. l. 30. pr. C. de jur. dot. l. 7. C. de bon. quæ lib. l. 2. pr. C. de quadr. præscr. l. 1. C. de Præt. pign.*

§. 28. *Res immobiles sunt, quæ de loco in locum citra rei corruptionem moveri nequeunt; Puta fundus seu solum, l. 1. D. de cond. trit. (unde & res soli dici solent; d. l. 1. D. de cond. trit. l. 15. §. 1. D. qui satisd. cog. l. 15. §. 2. D. de re jud. l. 13. C. de serv. & aq.) & res solo cohærentes; v. l. 1. §. 3. 4. 6. l. 3. §. 15. D. de vi & vi arm. Uti Arbores stantes, l. 40. D. de act. emt. l. 7. §. 5. D. quod vi aut clam. fructus pendentes, l. 44. D. de R. V. Ædificia in perpetuum exstructa. l. 7. §. 10. D. de A. R. D. §. 29. 30. I. de R. D.*

§. 29. *Quin & res mobiles immobilium jure quandoque censentur: Si scil. immobilibus ita junctæ sint, ut partem earum constituent; vel perpetui usus causa certo in loco collocatæ sint. l. 13. §. f. l. 14. l. 15. l. 17. pr. §. 7. D. de Act. emt. l. 242. §. f. D. de V. S.*

§. 30. *Res Incorporales sunt, quæ tangi non possunt: Qualia sunt ea quæ in jure consistunt; sicut hereditas, usufructus, obligationes quoquo modo contractæ. l. 1. §. 1. D. h. t. §. un. I. de reb. corp. & incorp.*

§. 31. *Quæ neque mobiles sunt neque immobiles, sed tertium genus constituunt. l. 7. §. 4. D. de pecul. l. 15. §. 2. D. de re jud. l. un. §. 7. C. de rei ux. act. l. 2. C. pr. de quadr. præscript.*

TITUL. IX.

DE SENATORIBUS.

§. 1. **A**ctum est de *Personis & Rebus*; Videndum nunc porro de *Actionibus*,

§. 2. Ut autem *Actiones* recte instituantur, in primis considerandus venit *Magistratus* seu *Judex*, coram quo *Actio* institui debeat, quive juris dicendi potestatem habeat,

§. 3. Unde *tit. X. & seqq.* de plerisque Magistratibus, (quales scil. fere usque ad tempora Alexandri Severi, iisque proxima, fuerunt) eorumque Officio agitur,

§. 4. Cumque ex *Ordine Senatorio* (Ordines autem Populi Romani tres erant, *Senatorius*, *Equestris* & *Plebejus*; v. Liv. *L. XXVI. c. 36.* Cic. *Orat. in tog. cand. contr. C. Ant. & L. Catilin. & pro Dom. c. 28.* Aufon. *Edyl. XI. v. 78. l. 238. pr. D. de V. S.*) ceu *feminarario* quodam, Magistratus maxime crearentur, de *Senatoribus* eorumque dignitate *h. t.* præmittitur,

§. 5. *Senatores* dicti sunt a *Senatu*, *Senatus* vero, quia e *Senioribus* constabat. Cic. *in Caton. c. 6.* Flor. *L. I. c. 1.* Fest. in voc. *Senatores.* Ovid. *V. Fast. v. 64. & seq.*

Nec nisi post annos patuit tunc curia feros,

Nomen & ætatis mite Senatus habet.

§. 6. Sunt autem *Senatores* *Consiliarii Reip.* seu qui in *Senatum lecti sunt*, *Consilii publici causa*, quique *sententiæ in senatu dicendæ jus habent.* Flor. *d. L. I. c. 1.* Gell. *L. III. c. 18. l. ult. §. 1. D. h. t.*

§. 7. Et quidem primum Romulus *Senatores* creavit centum; Liv. *L. I. c. 8.* Dion. Halic. *L. II. c. 12.* Quibus,

bus, confecto bello adversus Sabinos, alii adjecti sunt centum; Dion. Hal. *L. II. c. 49.* Trecentos fecit Tarquinius Priscus; Liv. *L. I. c. 35.* Dion. Halic. *L. III. c. 90.* Eumque numerum, cædibus Regis Tarquinii Sup. diminutum, lectis ad trecentorum summam, explevit L. Junius Brutus, Liv. *L. II. c. 1.* Dion. Halic. *L. V. c. 13.* qui *Patres Conscripti* postea dicti sunt: Liv. *L. II. c. 1.* Tac. *L. XI. Ann. 25.* Plut. *Quæst. cent. Rom.* Sed C. Gracchus Tribunus Plebis postea trecentos alios Equestris Ordinis addidit, & sexcentos effecit; Plut. in *Vit. C. Gracch. p. 22.* Julius Cæsar autem nongentos, Peregrinos etiam in Senatum alliciendo, instituit. Suet. in *Cæs. c. 80.* Quem numerum ad sexcentos reduxit Augustus. Suet. in *Aug. c. 35.* Dion Cass. *L. LV.*

§. 8. Quorum uti primis temporibus summa erat auctoritas & dignitas, ut & SCtorum condendorum, *l. 9. D. de LL. & juris dicendi potestatem haberent, l. 1. §. 10. D. de post. l. 1. §. 2. D. a quib. appell. l. 14. D. ad L. Corn. de fals.* ita & non pauca eorum commoda erant, & privilegia.

§. 9. Duplex enim (ratione commodorum scil. non etiam onerum; *l. 22. §. 6. l. 23. D. ad munic.*) Domicilium habebant; *l. pen. D. h. t. l. pen. C. de incol.* In Civilibus fori gaudebant privilegio; *l. 1. 2. C. ubi sen. vel clar.* In criminalibus vero, neque quæstionibus, neque pœnis plebejorum poterant subjici; *l. 11. C. de quæst. l. 16. C. de dign.* Patrimoniumque eorum a sordidis muneribus immune erat, *l. 4. l. 5. l. 14. C. de dign.*

§. 10. Dignitas quoque Senatoria non solis Senatoribus competeat, sed & ad uxores, & viduas, liberosque eorum extendebatur, non tantum naturales, sed & adoptivos, non tantum post, sed & ante Senatoriam digni-

dignitatem natos. *l. 1. §. 1. l. 5. 6. l. 7. l. 8. l. 10. D. h. t. l. 11. C. de dign.*

§. 11. Amittitur autem dignitas Senatoria, *l. si quis ob turpitudinem Senatu motus sit. l. 2. 3. 4. D. h. t. l. 12. l. 17. C. de dign. Plin. II. Ep. 12. II. Si vidua vel filia Senatoris inferioris ordinis viro, aut plebejo nubat. l. 8. in f. l. ult. D. h. t.*

§. 12. Sed Senatorum auctoritas & dignitas successu temporis sub Imp. multum imminuta, & in totum fere extincta est. *v. Tacit. I. Ann. c. 12. & seqq. Nov. Leon. 78.*

TITUL. X.

DE OFFICIO CONSULIS.

C. XII. 3.

§. 1. **M**agistratus alii erant *Majores*, alii *Minores*. *l. 2. D. de in jus voc. l. 32. D. de injur. l. 2. l. 33. D. de O. J. l. 17. §. 4. D. de excus. ii que vel Urbani, vel Provinciales. v. supr. ad t. de O. J. §. 21. & seqq.*

§. 2. Inter *Urbanos* principem locum obtinebant *Consules*; Qui sic dicti sunt, quod eorum esset *consulere* i. e. providere Civibus & Reip. *l. 2. §. 16. D. de O. J. Flor. L. I. c. 9. Dion. Hal. L. V. c. 1.*

§. 3. Creati autem sunt *Consules*, ejecto ex Urbe Tarquinio Superbo, numero duo, *L. (scil.) Junius Brutus & L. Tarquinius Collatinus. A. U. C. 244. ante Chr. nat. 509. v. Liv. L. I. c. 60. L. II. pr. Dion. Hal. L. V. c. 1. & seqq. Flor. L. I. c. 9.*

§. 4. Quibus eadem, quæ Regibus competierat, data est potestas; *Liv. L. II. c. 1. L. IV. c. 2. Dion. Hal. L. V. c. 1. L. X. pr. Cic. L. III. de LL. c. 7. l. 2. §. 16. D. de O. J. Ita tamen, ut paulo post Lege Valeria nomina-*

minatim cautum sit, ut ab iis ad Populum provocatio esset, neve possent in caput civis Romani injussu Populi animadvertere. Liv. *L. II. c. 8.* Dion. Hal. *L. V. c. 19. l. 2. §. 16. D. de O. J.*

§. 5. Sed summa illa Consulum potestas, successu temporis, maxime occupata ab Impp. Republica, similiter valde imminuta est. Adeo, ut vix iis relinqueretur jurisdictio, tum voluntaria, tum contentiosa. v. *l. un. h. t. l. 57. D. de re jud. l. 1. §. 3. D. de appell. l. 50. D. de cond. & dem. l. 3. in f. de alim. leg. l. 29. D. de Legat. 2. §. 1. J. de fideic. her.* Unde & Officium eorum ad Manumissiones, Actusque voluntariæ jurisditionis, *l. un. h. t. fere* restringitur. add. *N. 105.*

§. 6. Manserunt tamen *Consules* ordinarii tum Romæ, tum Constantinopoli, longo tempore. Quorum, ex privatis scil. creatorum, in Urbe Constantinopolitana, ultimus fuit Fl. Basilus. A. U. C. 1293. post Chr. nat. 541.

TITUL. XI.

DE OFFICIO PRÆFECTI PRÆTORIO.

C. I. 26. 27. VII. 42. XII. 4.

§. 1. **P**rætor olim omnis Magistratus erat, qui exercitui præerat, Ascon. Ped. in *Verr. L. I. c. 14.* sic dictus a *præeundo*, quod scil. exercitui præiret. Varr. *L. IV. de L. L. Nov. 24. præf. 25. præf.* Unde & *Consules* primum *Prætores* dicti sunt. Varr. *d. L. IV. de L. L. Cic. L. III. de LL. c. 3. Fest. in voc. Prætoris porta.*

§. 2. *Prætorium* autem in genere est, quod ad *Præto-*
torem pertinet: In specie vero, vel *tabernaculum Præ-*
toris,

toris, seu Imperatoris, significat; Fest. *d. l. Alcon.* Ped. *d. l. Veget. L. III. c. 8.* vel *Cohortes Prætorias*, quæ a Prætore non discedebant, Fest. *in voc. Prætoria Cohors.* quasque ad corporis custodiam Prætor habebat. v. Tacit. *I. Ann. 24. IV. Hist. 46.* Suet. *Ner. c. 9.* Epist. ad Philipp. *I. v. 13.*

§. 3. Quas postmodum per urbem dispersas, una in castra ad muros Urbis, non procul Viminali porta, Sejani consilio, conduxit Tiberius. Tacit. *L. IV. Ann. c. 2.*

§. 4. His autem cohortibus qui præerat, *Præfectus* dicebatur *Prætorio*. Tacit. *d. l. I. Ann. c. 24.* Sueton. *in Claud. c. 12. Calig. c. 56.*

§. 5. Adeoque Magistratus primum fuit *Militaris*, similis *Magistro Equitum*, qui creato sub libera Rep. Dictatore ab eo eligebatur. *l. un. pr. D. h. t. l. 2. §. 19. D. de O. J. Tacit. Ann. L. IV. c. 2. L. VI. c. 8.*

§. 6. Sed postea mirum in modum eorum crevit auctoritas. v. *l. 40. C. de Decur.* Ut non tantum disciplinæ publicæ emendationem, & Edictorum condendorum potestatem haberent; *d. l. un. pr. in f. l. 2. C. de off. Præf. Præt. Or.* sed & a Sententia eorum appellare non liceret, sola supplicatione concessa. Credit enim Princeps, eos, qui ob singularem industriam, explorata eorum fide & gravitate, ad hujus officii magnitudinem adhibentur, non aliter judicatos pro sapientia ac luce dignitatis suæ, quam ipse foret judicaturus. *l. un. §. 1. D. h. t. l. un. C. de sent. Præf. Præt. l. 17. D. de min. N. 119. c. 5.*

§. 7. Subnixi etiam sunt alio privilegio, ne a Sententiis eorum minores ætate ab aliis Magistratibus, nisi ab ipsis Præfectis Prætorio, restitui possint. *d. l. un. §. 2. d. l. 17. D. de minor.*

§. 8. Cum autem primis temporibus duo essent, vel unus, v. Dio Cass. *L. LII. LV. LVII. LVIII.* Tac. *Ann. L. I.*

L. I. c. 7. VI. c. 15. Suet. in Cal. c. 12. Tac. Ann. L. XII. c. 42. tempore Constantini M. quatuor fuere, Præfectus scil. Prætorio Orientis, Illyrici, Italiæ, & Galliarum; Zosim. l. II. c. 33. t. t. C. de off. Præf. Præt. Orient. & Illyr. Quibus Præfectum Prætorio Africæ adjecit Imp. Justinianus. l. 1. l. 2. C. de off. Præf. Afr.

TITUL. XII.

DE OFFICIO PRÆFECTI URBIS.

C. I. 28. XII. 4.

§. 1. **P**ræfectus Urbi est Magistratus, cui Urbis terminorumque ejus curam Princeps permittit.

§. 2. Cujus origo antiquissima est. Profectis enim ab Urbe Regibus, ac mox Magistratibus, ne Urbs sine imperio esset, in tempus deligebatur, qui jus redderet, ac subitis mederetur. Tacit. *Annal. L. VI. c. 11. l. 2. §. 33. D. de O. J.*

§. 3. Post ad paucos tantum dies hic Magistratus constitui cœpit, quoad scil. solenne sacrum Feriarum Latinarum rite peractum esset. Tacit. *d. l. d. l. 2. §. 33. D. de O. J.* add. Sueton. in *Claud. c. 4. Ner. c. 7.*

§. 4. Augustus autem Imp. ob magnitudinem populi, & tarda legum auxilia, Præfecturam Urbanam fecit perpetuam. Tacit. *d. l. Sueton. in Aug. c. 37.*

§. 5. Auxit deinde potestatem hujus Magistratus D. Severus, deditque Præfecto Urbi jus de omnibus Criminibus, intra Urbem & C. Lapidem seu milliarium, cognoscendi. *l. 1. pr. & §. 4. l. ult. D. h. t.*

§. 6. Jurisdictionem itaque habuit, tum civilem, tum criminalem, intra Urbem & centesimum ab Urbe lapidem; *d. l. 1. pr. §. 4. l. 2. D. h. t.* Adeoque pœnas capitales potuit irrogare; *l. 7. C. ad L. Fab. de plag. deportare, ac relegare; l. 1. §. 3. D. h. t.* Urbe aliave

aliavē solitarum regionum interdicere; ut & negotiatione, Professione, & Advocatione, & foro, ad tempus & in perpetuum. *d. l. 1. §. 13.*

§. 7. Quies denique Popularium, inter alia, ad ipsius curam pertinet; Ad quam tuendam dispositos milites stationarios habere ipsi concessum est. *l. 1. §. 12. D. h. t.*

TITUL. XIII.

DE OFFICIO QUÆSTORIS.

C. I. 30. XII. 6.

§. 1. **Q**uæstores sunt vel Æarii, vel Parricidii. *l. 2. §. 22. 23. D. de O. J. Fest. in voc. Parici (seu potius Parricidii) Quæstores.*

§. 2. Quæstores Æarii (de quibus solis hic agitur) sunt, qui pecuniæ publicæ præsent. Sic dicti, quod inquirendæ, & curandæ pecuniæ causa, creati sint. *d. l. 2. §. 22. D. de O. J. l. un. §. 1. h. t. Varr. de L. L. IV.*

§. 3. Origo autem Quæstoribus creandis similiter antiquissima est. Ut a quibusdam ad ipsos Reges, maxime Tullum Hostilium, referatur. *l. un. pr. h. t. add. Tacit. Ann. L. XI. c. 22.*

§. 4. Officium itaque Quæstorum fuit, Pecuniæ publicæ tum conquirendæ, tum conservandæ, tum in varios usus erogandæ, curam gerere; *d. l. 2. §. 22. D. de O. J. Provincias fortiri, rem militarem sequi, prædasque & manubias in publicas rationes referre. l. un. §. 2. D. h. t.*

§. 5. Exceptis Candidatis Principum, qui libellis & Epistolis Principalibus in Senatu legendis vacabant; *l. un. §. 2. D. h. t. Suet. in Aug. c. 65. Tacit. Ann. XVI. c. 27. Spart. in Hadr. c. 3. Omnemque postea justi-*

justitiæ in Aula curandæ potestatem consecuti sunt.
l. 1. l. 2. l. 3. C. h. t. l. 32. C. de appell. add. l. ult. C. de div. rescr. N. 114. c. l. N. 126.

§. 6. Cæterum curam Ærarii Saturni Quæstoribus abstulit Augustus, eamque Prætoribus Prætoribusve mandavit. Suet. *in Aug. c. 36.* reddidit Claudius, Suet. *in Claud. c. 24.* sed ademit iterum Nero, & ad Præfectos ærarii transtulit; Tacit. *L. XIII. Ann. c. 28.* Gell. *L. XIII. c. 23.* Quorum in jure nostro frequens est mentio. *v. l. 15. §. ult. D. de jur. fisci. l. 42. eod. l. 2. §. 4. ne quid in loc. publ.*

§. 7. Fuit & temporibus Justiniani alius Quæstor, qui in vagabundos, mendicos, & otiosos inquirebat, eosque labori addicebat; Nec non de falso, Executorumque concussionibus, cognoscebat. *Nov. 80. c. 1. & seqq.*

TITUL. XIV.

DE OFFICIO PRÆTORUM.

C. I. 39. XII. 2.

§. 1. **P**rætor olim omnis dicebatur Dux exercitus, eo quod exercitui præiret, *v. Varr. L. IV. de L. L. Afcon. Ped. in Verr. L. I. c. 14. supr. ad t. de Offic. Præf. Prætor. §. 1.*

§. 2. Sed hoc loco Magistratus est, qui Juri dicundo creatus est; *l. 2. §. 27. D. de O. J. seu Juris disceptator, qui privata judicat, judicariæ jubet. Cic. de LL. L. III. c. 3.*

§. 3. Cum enim Consules avocarentur bellis finitimis, neque esset, qui in civitate jus reddere posset, Prætor creatus est, qui Urbanus appellatus, quod in Urbe jus redderet. *d. l. 1. §. 27. D. de O. J. add. Liv. L. VI. c. 42.*

§. 4.

§. 4. Eoque non sufficiente, quod multa turba etiam peregrinorum in civitatem veniret, creatus deinde est & alius *Prætor*, qui *Peregrinus* appellatus est, ab eo, quod plerumque inter peregrinos jus dicebat. l. 2. §. 28. *D. de O. J.* add. Epit. Liv. l. XIX.

§. 5. Ut adeo *Prætor*, alius esset *Urbanus*, qui & *Major* dicebatur, qui jus inter cives reddebat: Alius *Peregrinus*, qui & *Minor* dicebatur, v. Fest. in voc. *Majorem Consulem*. qui inter peregrinos, vel cives & peregrinos, jus dicebat. v. l. 17. *C. de appell.*

§. 6. Crescente autem imperio, in tantum postea amplificatus est *Prætorum* numerus, ut 18 *Prætores* aliquando in civitate jus dixerint. l. 2. §. 32. in f. *D. de O. J.*

§. 7. Officium itaque *Prætorum* erat maxime *Jus dicere*; quod tribus fere verbis absolvitur, *Do*, *Dico*, *Addico*. v. Varr. l. V. de LL. Macrobr. l. I. Sat. c. 16.

§. 8. *Dabant* *Actionem*, judicem *Pedaneum*, v. Cic. II. in *Verr.* c. 12. (quod tamen deinceps abrogatum; l. 2. *C. de ped. jud.*) tutorem, bonorum possessionem, restitutionem in integrum; *Dicebant* scil. jus, cum ipsi de causis gravioribus cognoscebant; *Addicebant* denique res in *Cessionibus* & *Auctionibus*.

§. 9. Unde dies, quibus *Prætor* sui copiam faciebat, & tria illa verba fari poterat, *fasti*, quibus vero jus non reddebatur, *nefasti* dicebantur; Ovid. l. I. *Fastor.* v. 47. 48.

Ille nefastus erit, per quem tria verba silentur;

Fastus erit, per quem lege licebat agi.

add. Varr. d. I. Macrobr. d. I.

§. 10. Cumque *Juris civilis* custodes essent, Cic. l. III. de LL. c. 3. *Jus Civile* per *Edicta* sua adjuvare & supplere; l. 7. §. 1. *D. de J. & J.* Sed contra illud aliquid

quid statuere non poterant. *l. 12. §. 4. D. de Publician. in rem act. l. 12. §. 1. D. de bon. poss. v. supr. ad. t. de J. & J. §. 86. & seqq.*

§. 11. Jurisdictionem autem tantum habebant civilem, non etiam merum imperium, seu jurisdictionem criminalem. *l. 1. l. 2. D. h. t. l. 1. 2. C. h. t. l. ult. C. de præd. min. l. 1. §. ult. l. 2. D. de susp. tut. §. 10. 11. l. eod. l. 4. C. de adm. tut.* Exceptis tamen iis, qui Publicarum Questionum causa a Corn. Sulla creati sunt. *l. 2. §. 32. de O. J.*

§. 12. Plane Servum Prætozem esse non posse, nemo non intelligit; v. *l. 175. pr. l. ult. D. de R. J. l. 12. §. 2. D. de jud. l. 11. l. 38. C. de liberal. caus.* Quod si tamen contingat, servum aliquem, qui liber esse credebatur, cum Barbario Philippo, (de quo v. Suid. in Βάρβριος Φιλιππος) Prætozem creari, ea, quæ edixit, quæ decrevit, quæque apud eum acta sunt, detecto errore, non sunt reprobanda, sed ob utilitatem publicam rata habenda. *l. 3. D. h. t. add. l. 2. C. de sent. & interl. Cic. Phil. I. c. 7.*

§. 13. Ex qua, communem errorem jus facere, minima inferri potest. v. *l. 39. D. de ll. l. 6. §. 1. D. de off. Præs.*

TITUL. XV.

DE OFFICIO PRÆFECTI VIGILUM.

C. I. 43.

§. 1. **A**pud Vetusiores incendiis arcendis *Triumviri* præerant, qui ab eo, quod excubias agebant, *Nocturni* dicti sunt. *l. 1. h. t. Val. Max. L. VIII. c. 1. in Damnat. n. 6.*

§. 2. Interveniebant nonnunquam & *Ædiles*, & *Tribuni Plebis*. *d. l. 1. D. h. t.*

§. 3. Deinde Divus Augustus maluit per se huic
E rei

rei consuli, pluribus uno die incendiis ortis. *d. l. 1. in f. l. 2. D. h. t. Dion Cass. L. LV. Sueton. in Aug. c. 30. add. l. 2. §. 33. D. de O. J.*

§. 4. Itaque septem cohortes opportunis locis constituit, ut binas regiones urbis unaquæque cohors tueatur: Præpositis eis Tribunis, & super omnes spectabili Viro, qui *Præfectus Vigilum* appellatur. *l. 3. pr. h. t.*

§. 5. Quorum auctoritas & potestas primum parva fuit, ut *Præfectus Vigilum* ne quidem Magistratus accenseretur. *v. l. 2. §. 33. D. de O. J.*

§. 6. Sed postmodum vehementer aucta est. Munus enim eorum non tantum est *per totam noctem vigilare & cum hamis & dolabris coërrare*; *l. 3. §. 3. h. t.* Sed cognoscit etiam *Præfectus Vigilum de incendiariis, effraCTORibus, furibus, raptoribus & receptatoribus*: Potestque eos, qui negligentius ignem habuerunt, ipsis quoque *fustibus castigare, quia plerumque incendia culpa sunt inhabitantium*. *l. 3. §. 1. 2. 5. l. ult. D. h. t.*

§. 7. Jus tamen gladii, vel ultimi supplicii irrogandi, non habuit. Non obstat. *l. pen. D. de cond. caus. dat. caus. non sec.* Ubi pro *Præfecto*. & *Præfectus Vigilum*. legendum videtur *Præfecto*. & *Præfectus Urbi*.

§. 8. Postquam vero hic Magistratus vilioribus damni cœptus, ipsique fures cum eo sæpe conspirarent, v. *Nov. 13. c. 2.* paulatim despectus est: Ejusque loco a Justiniano Imp. in Urbe Constantinopolitana *Prætor Populi* creatus est; cui & in eos, qui nocte mœchando, vel furando, vel alio modo deliquissent, gladii potestas data est. *Nov. 13. præf. c. 1. §. 1. c. 2. pr. §. 1. c. 4. pr. §. 1. c. 6. pr. §. 1.*

TITUL. XVI.

DE OFFICIO PROCONSULIS ET LEGATI.

C. I. 35.

DE OFFICIO PROCONSULIS.

§. 1. **I**nter Magistratus Provinciales primo considerandus venit *Proconsul*, ejusque *Legatus*.

§. 2. *Proconsul* est, qui *pro Consule* mittitur, i. e. consulari potestate, ut *Consulis* vice fungatur.

§. 3. Et quidem propagatis Imperii finibus complurium & ingentium bellorum cura exorta, sub Lib. Rep. fere observatum, ut quo quique anno Consules fuissent, sequenti Proconsules manerent, & varias Provincias cum imperio fortirentur. Dion Cass. L. LIII. Suet. in Aug. c. 36.

§. 4. Augustus autem Imp. Provincias inter se & Populum divisit; ita quidem, ut validiores, & quas annuis Magistratuum imperiis regi, nec facile, nec tutum erat, ipse susciperet, reliquas Proconsulibus fortito permetteret. Suet. in Aug. c. 47. Strab. L. ult. circ. fin. p. 1197. Ed. Amst. Dion Cass. L. LIII.

§. 5. Ex quo in Provincias Populi a Senatu P. Q. R. missi sunt *Proconsules*; in Provincias vero Cæsaris, ab Impp. *Præsides*; de quib. t. seq. 18.

§. 6. Mittebatur autem Proconsul in Provincias cum Consulari imperio, & plenissima potestate. l. 7. §. ult. l. 8. l. 9. pr. D. h. t.

§. 7. Ut Jurisdictionem habeat non tantum civilem, tum voluntariam, (quam statim exercet, simul atque Urbem est egressus; l. 2. D. h. t.) tum contentiosam, (quam demum exercet, ubi Provinciam ingressus est; l. 1. l. 2. h. t.) sed & criminalem, seu gladii potestatem. l. 6. pr. l. 11. D. h. t. Aët. Ap. XVIII. v. 12. & seqq.

§. 8. Quin & jus habuit Edicta promulgandi,

jura Provincialia condendi, *l. 1. D. de alien. jud. m. c. l. 57. de Acq. her. l. 26. de dol.* Ut & disciplinam militarem administrandi. *N. 30. c. 1. §. 1.*

§. 9. Ut autem Dignitate sua integre & honeste fungantur Proconsules, aliique Magistratus, a muneribus & sordibus abstinere debent. *l. 6. §. 3. D. h. t. l. 18. D. de offic. Præf.*

§. 10. Quod tamen ad Xeniola, esculentum, potentulumve, quod intra dies proximos prodigatur, non pertinet. *d. l. 6. §. 3. D. h. t. d. l. 18. D. de off. Præf.*

DE OFFICIO LEGATI.

§. 11. *Legatus Proconsulis est, qui Proconsuli in Provincias eunti publico nomine adjungebatur: tum ut actiones ejus observaret, tum ut ei opera sua præsto esset.*

§. 12. Quem in finem Proconsul, postquam provinciam ingressus est, Jurisdictionem Legato mandat. *l. 4. §. 6. l. 6. §. 1. l. 13. D. h. t.*

§. 13. Quæ tamen Legati Jurisdictio in multis magis propria est, quam mandata. *v. d. l. 4. §. 6. h. t. l. 4. pr. D. de offic. ejus cui mand. est jurisd. l. 2. junct. l. 1. §. 1. D. quis a quo appell. l. pen. h. t. junct. l. 1. §. 1. D. de tut. dat.*

§. 14. Habent autem Legati Jurisdictionem tantum Civilem, etiam voluntariam, ex quo scil. Provinciam ingressi sunt; *d. l. pen. h. t. l. 17. §. 1. D. de man. vind. Non vero Criminalem. d. l. 6. pr. l. 11. D. h. t. l. 1. pr. D. de off. ejus cui mand. est jurisd.* Adeoque, si quid majorem animadversionem exigat, remittere Legatus ad Proconsulem debet. *d. l. 11. h. t.*

TITUL.

TITUL. XVII.

DE OFFICIO PRÆFECTI AUGUSTALIS.

C. I. 37.

§. 1. **I**n Provincias Cæsaris seu Principis mittebantur *Præfides*.

§. 2. Cum vero Ægyptus Provincia longe maximi esset momenti, vid. Sueton. in *Vesp. c. 7.* Tacit. *L. III. Hist. c. 8.* Augustus Imp. inter alia dominationis arcana, illam sibi seposuit, v. Tacit. *L. II. Annal. c. 59.* eique singularem Magistratum præposuit, qui inde *Præfectus Augustalis*, h. t. Strab. *L. XVII. p. 1147. in f. Ed. Amst.* nec non *Præfectus Ægypti* dictus est. *l. un. D. h. t. l. 21. D. de man. vind. l. 1. D. de tut. & cur. dat.*

§. 3. Habuit autem *Præfectus Augustalis* imperium Proconsulari simile; *d. l. un. D. h. t.* Adeoque Jurisdictionem criminalem & civilem, voluntariam & contentiosam. arg. *d. l. un. junct. l. 7. §. ult. l. 8. D. de off. Procons.*

§. 4. Unde tutores dare, *d. l. 1. D. de tut. & curat. dat.* de manumissionibus cognoscere, *l. 21. D. de man. vind.* Postulationibus interdicare, *l. 1. C. de postul.* Similiaque exercere potuit.

TITUL. XVIII.

DE OFFICIO PRÆSIDIS.

C. I. 40.

§. 1. **R**eliquarum Provinciarum Cæsaris seu Principis summi Magistratus dicebantur *Præsides*.

§. 2. *Præsidis* fane nomen generale est, eoque & Proconsules, & Legati Cæsaris, & omnes Provincias regentes, imo & ipsi Principes appellantur. *l. 1. D. h. t. Flor. L. IV. c. 3. Stat. V. Sylv. 2.*

§. 3. Sed hic *Præses* in specie est Magistratus, a Cæsare, in Provincias Cæsaris seu Principis, missus. Unde & *Legatus Cæsaris* dictus est. *l. 20. D. h. t. l. 4. D. de offic. Ass. l. 12. D. de accus.*

§. 4. Mittebatur Præses a Principe in Provinciam summa cum potestate, ut majus in ea Provincia haberet imperium omnibus post Principem, *l. 4. D. h. t. & de omnibus causis, quæ Romæ varios habebant judices, cognosceret. l. 10. l. 11. h. t.*

§. 5. Jurisdictionem itaque habuit non tantum civilem, tum voluntariam, v. *l. 2. l. 5. l. 17. D. h. t.* tum contentiosam, sed & criminalem. *l. 3. l. 6. §. 8. l. 14. l. 21. D. h. t. l. 6. pr. & §. ult. D. de pæn.*

§. 6. Unde ad Officium ejus pertinet in crimina inquirere, & in delinquentes pro re nata animadvertere: *Congruit enim bono & gravi Præsidi curare, ut pacata atque quieta provincia sit, quam regit: Quod non difficile obtinebit, si sollicitè agat, ut malis hominibus Provincia careat, eosque conquirat: Nam & sacrilegos, latrones, plagiarior, fures conquirere debet; & prout quisque deliquerit, in eum animadvertere, receptoresque*
eorum

eorum coërcere, sine quibus latro diutius latere non potest. l. 3. l. 13. pr. l. ult. D. h. t.

§. 7. Jus tamen deportandi in insulam, nisi Principe probante, Præsidibus Provinciarum non competit. *l. 2. §. 1. D. de pæn. l. 6. §. 1. D. de interd. & releg. l. 1. §. 3. D. de leg. 3. junct. l. 8. D. ad L. Corn. de Sic.* Deportatio enim in locum Aquæ & Ignis interdictionis successit, *d. l. 2. §. 1. de pæn. l. 3. D. ad L. Ful. pec. l. pen. §. f. de extr. cogn. quæ a solo decernebatur Populo, & proinde specialia quædam habuit.*

§. 8. *Observandum etiam est jus reddenti, ut in ad-eundo quidem facilem se præbeat, sed contemni non patiatur: Unde Mandatis adjicitur, ne Præsides Provinciarum in ulteriorem familiaritatem Provinciales admittant. Nam ex conversatione æquali contemptio dignitatis nascitur. l. 19. pr. D. h. t.*

§. 9. *Sed & in cognoscendo, neque excandescere adversus eos, quos malos putat, neque precibus calamitosorum inlacrimari oportet: Id enim non est constantis & recti judicis, cujus animi motum vultus detegit. Et summatim ita jus reddi debet, ut auctoritatem dignitatis ingenio suo augeat. d. l. 19. §. 1. D. h. t.*

§. 10. *In judicando denique Acta & Probata sequi debet; l. 6. §. 1. h. t. Neque spectandum, quid Romæ factum, sed quid fieri debeat. l. 12. D. h. t.*

TITUL. XIX.

DE OFFICIO PROCURATORIS CÆSARIS,
VEL RATIONALIS.

§. 1. **P**rocurator Cæsaris seu Rationalis (qui ab Augusto institutus, Dion Cass. *L. LIII.*) est Magistratus in Provinciâ missus, ut ea, quæ ad fiscum Principis pertinent, curaret. *l. 1. §. 1. 2. D. h. t. l. 9. D. de Offic. Proc. l. 2. C. ubi caus. fisc.*

§. 2. Qui, licet primum nullam videatur habuisse Jurisdictionem, postea tamen Civilem, inter fiscum sc. & privatos, v. *l. 1. 2. 5. C. ubi caus. fisc. l. 25. C. ubi caus. stat. Suet. in Claud. c. 12.* non Criminalem, consecutus est. v. *l. ult. h. t. l. 2. C. de mod. mulct. Tacit. L. IV. Ann. c. 15. Dion. Cass. L. LIII.*

§. 3. Nisi vice Præsidis fungeretur; *l. 2. C. de pæn. l. 4. C. ad L. Fab. de Plag. l. 1. l. 3. C. ubi caus. fisc.* Qualis Procurator fuit Pontius Pilatus, sub quo Servator noster passus est. *Matth. XXVII. v. 2. Joseph. L. XVIII. c. 5. Euseb. Hist. Eccl. L. I. c. 11. Tac. Ann. L. XV. c. 44.*

TITUL. XX.

DE OFFICIO JURIDICI.

C. I. 57.

§. 1. **N**e Præfectus Augustalis vel Ægypti, occupata opulentissima illa Provincia, res novas moliretur, & Italiam fame premeret, v. *Tacit. L. III. Hist. c. 8. 48. & L. XII. Ann. c. 43. Suet. in Vesp. c. 7. Justin. L. II. c. 1.* Imp. Augustus ei *Juridicum* adjunxit; tum, ut videret, ne quid consilii Præfectus Augustalis in detrimentum Reip. caperet, tum etiam,
ut

ut in Alexandrina Civitate jus diceret. *l. 1. l. 2. D. h. t. l. un. C. h. t. §. 5. l. de Attil. tut.*

TITUL. XXI.

DE OFFICIO EJUS, CUI MANDATA EST JURISDICTION.

§. 1. **M**agistratus autem, quæ Urbani, quæ Provinciales, Jus non tantum per se dixerunt, sed etiam per alios, quibus videlicet ipsi jurisdictionem suam, jure Magistratus sibi competentem, non etiam speciali Lege delatam, mandassent. *l. 1. D. h. t. De qua Mandata Jurisdictione plenius agetur ad t. de Jurisd. §. 35. & seqq.*

TITUL. XXII.

DE OFFICIO ADSESSORUM.

C. I. 54

§. 1. **C**um vero Magistratus Provinciales arma fere magis quam jura nossent, non soli jus dixerunt, sed *Assessores* habuerunt seu *Consiliarios*, qui jura ipsis suggererent.

§. 2. Sunt itaque *Assessores* JCTi, qui a Magistratibus in consilium adhibentur, in *cognitionibus*, *postulationibus*, *libellis*, *Edictis*, *Decretis*, *epistolis*. *l. 1. D. h. t. add. Auth. Ad hæc C. de jud.*

§. 3. Qui, si perperam de jure responderint, litem suam faciunt, neque Magistratui hoc officit, sed ipsis *Assessoribus*. *l. 2. D. quod quisque jur. in alt. stat.*

§. 4. Funguntur autem hoc munere quicumque non sunt prohibiti: Quales sunt *Advocati*, qui eodem tempore *Advocati* & *Assessoris* partes, sive in diversis, sive in eodem Auditorio, sustinere nequeunt.

l. 17. D. de jurisd. l. 6. §. ult. C. de post. l. ult. C. h. t. Plin. I. Ep. 23.

§. 5. Quod tamen non obstat, quominus causæ eorum, in alio Auditorio, per alios Advocatos expediri possint. *v. l. pen. D. h. t.*

§. 6. Pro navata opera Assessoribus solvitur salarium; Olim ab ipsis Præsidibus definiri solitum; *l. 4. D. h. t. postea vero ab Alexandro Severo constitutum. Lamprid. in Alex. c. 46. l. 32. D. ex quib. caus. maj.*

§. 7. Debeturque ipsis integrum salarium, etiamsi Præses ante constitutum tempus diem functus sit. *l. 4. D. h. t. l. 38. pr. §. 1. D. locat. l. 1. §. 13. D. de extr. cogn. Nisi residuo tempore aliis Præsidibus operam suam addixerint. d. l. 4. l. 19. §. ult. D. locat. cond.*

LIBER II. TITUL. I.

DE JURISDICTIONE.

C. III. 13.

§. 1. **E**xpositis singulis Magistratibus, eorumque Officiis, sequitur Titulus Generalis de *Jurisdictione*, ejusque exercendæ modo.

§. 2. Quemadmodum enim, qui Actionem instituere parat, considerare in primis debet, coram quo Actio institui debeat, sic & Magistratus ad modum exercendæ jurisdictionis, qui ipsis præscriptus est, attendere debet.

§. 3. *Jurisdictione* autem (quæ a jure & dicendo sic vocata est, arg. l. 1. D. h. t. l. un. §. 1. D. si quis jus dic. non obt. & varie accipitur; v. Sen. de Clem. L. I. c. 1. l. 5. D. de jud. §. 4. l. de Attil. tut. l. 6. §. 2. D. de tutel.) hic est *Publica*, de causis tum Criminalibus, tum Civilibus, juris dicendi, & judicatum exequendi potestas. l. 3. C. l. 2. D. h. t. l. 5. pr. D. de re jud. l. 99. pr. de V. S. l. ult. §. 1. D. de off. ejus cui mand. est jurisd. l. un. D. si quis jus dic. non obt.

§. 4. Dicitur *Potestas Publica*, i. e. publica auctoritate concessa. Privati enim jurisdictionem alicui tribuere nequeunt. l. 3. C. h. t.

§. 5. Quo ipso excluduntur *Arbitri compromissarii*; qui quidem de causis controversis etiam cognoscunt, & sententias pronunciant, sed privata tantum conventionione constituuntur. l. 11. §. 3. l. 17. §. 3. l. 19. pr. D. de recept. & qui arb. rec.

§. 6. Dicitur *Potestas*, de causis tum criminalibus, tum civilibus, juris dicendi; Quin enim *Jurisdictione* de causis etiam criminalibus recte dicatur, ne quidem dubitandum videtur. v. l. 2. §. 16. junct. §. 23. D. de O. J.

O. *J. l. 1. pr. D. de off. ejus cui mand. est jurisd. l. 7. §. ult. l. 8. D. de Off. Proc. Tertull. ad Scap. c. 4. Cassiod. L. VI. var. form. 20.*

§. 7. Additur denique, & *judicatum exequendi*; Quia cui *jurisdictio data est*, ea quoque *concessa esse videntur*, sine quibus *jurisdictio explicari non potest*, & *jurisdictio ceteroquin nulla est. l. 2. D. h. t. l. ult. §. 1. D. de off. ejus cui mand. est jurisd. l. un. pr. D. si quis jus dic. non obtemp.*

§. 8. Per quæ verba excluduntur *Judices Pedanei*, qui nudam tantum notionem habebant; *l. 5. l. 15. pr. D. de re jud. nec non Arbitri compromissarii*, qui similiter notionem habent, sed sententiam exequi nequeunt. *arg. l. 5. C. de recept. l. 27. §. f. l. 2. D. eod.*

§. 9. *Jurisdictio* autem alio nomine vocatur *Imperium. v. l. 7. §. 14. D. de pact. junct. l. 1. §. 9. D. de nov. op. nunc. l. 13. §. 4. D. ad SC. Treb. l. 7. in f. l. 8. l. 9. pr. D. de off. Proc. l. 215. D. de V. S. l. 3. D. h. t. junct. l. 12. §. 1. D. de jud. l. 26. pr. §. 1. D. ad munic. junct. l. 16. §. ult. D. de min. §. 1. l. de adopt. junct. l. 2. D. de Offic. Proc.*

§. 10. Eoque sensu *Imperium* dividitur in *Merum & Mixtum*, seu *Jurisdictio* in *Criminalem & Civilem. l. 3. D. h. t.*

§. 11. *Merum Imperium* seu *Jurisdictio Criminalis* est, *habere gladii potestatem*, ad animadvertendum in *facinorosos homines. d. l. 3. D. h. t. junct. l. 70. D. de R. J. seu potestatem juris dicendi & exequendi*, in causis criminalibus.

§. 12. Quod *Merum* dicitur, non ideo, quia solum ac nudum imperium est, in sola executione consistens. *Merum enim imperium*, non magis ac mixtum, sine causæ cognitione exerceri potest. *l. 6. pr. D. de Off. Proconf. l. 2. §. 23. junct. §. 16. D. de O. J.*

§. 13.

§. 13. Non etiam ideo, quia purum est, nec Jurisdictioni civili cohærens & commixtum.

§. 14. Sed *merum imperium* potius sic dici videtur, quasi vehemens, summum, excellens. Ad ultionem enim læsæ disciplinæ publicæ pertinet, & severitatem judicis ac vim requirit: in eoque præcipuum quoddam jus potestatis elucet. add. Plaut. *Mil. Glor. Act. IV. sc. 2. v. 85.* Sidon. Apoll. *L. IV. Ep. 2.*

§. 15. *Gladii* autem in descriptione *meri imperii* mentionem facit Ulp. *d. l. 3. exempli tantum gratia. v. l. 70. D. de R. J. l. 6. §. 8. D. de off. Præt.* Tum, quia eo plerumque ad irrogandum ultimum supplicium utebantur. *v. l. 8. §. 1. D. de pæn.* Tum, quia Magistratus *merum imperium* accipientes gladio accingi solebant. *v. Ep. ad Rom. XIII. v. 4. Tacit. Hist. L. III. c. 68.*

§. 16. Quemadmodum autem tres fere gradus sunt poenarum, sic & tres gradus sunt *Meri Imperii*;

I. Quo vita naturalis adimitur. *l. 28. pr. l. 21. D. de pæn. l. 203. D. de V. S.*

II. Quo vita civilis, seu jus civitatis tollitur. *d. l. 28. l. 63. §. 10. D. pro soc. l. 209. D. de R. J.*

III. Quo alia levior poena irrogatur. *l. 6. §. ult. l. 8. l. 28. pr. D. de pæn.*

§. 17. Quod Imperium nulli competit, nisi cui speciali lege concessum est; *l. 1. D. de off. ejus cui mand. est jurisd.* ab eo scil. qui in Rep. Majestatem habet. *v. l. 2. §. 16. 23. D. de O. J. l. 3. D. ad L. Jul. Maj. l. 3. C. h. t.*

§. 18. Eique, cui concessum est, non proprietate competit & dominio, sed usu tantum & exercitio. arg. *d. l. 2. §. 16. 23. D. de O. J. l. 1. D. de offic. ejus cui mand. est jurisd.*

§. 19. Exerceri autem potest, non tantum accusatore crimen deferente, sed & ex officio, nullo accusatore

re

re existente. l. 3. l. 13. *D. de off. Præs.* l. 2. §. 6. *D. ad L. Jul. de adult.* l. 1. *C. de Custod. reor.*

§. 20. *Mixtum Imperium* est, cui etiam *Jurisdictio* inest, i. e. quo etiam *jurisdictio* continetur, seu, quod cum *Jurisdictio*ne idem est, alioque nomine etiam *Jurisdictio* appellatur. l. 3. *D. h. t. junct.* l. 7. §. 10. *D. de pact.* v. *supr.* §. 9. *Potestas* scil. *Juris dicendi*, & *exequendi*, in *causis civilibus*.

§. 21. Quod *Mixtum* dicitur, quia lenius est: neque tam vehemens & excellens, quam *Imperium Merum*. v. *Cic. pro Cæcin.* c. 2.

§. 22. Non pauci sane censent, *Mixtum imperium* a *Jurisdictio*ne diversum esse; quia *jurisdictio*ni cohæret, ejusque tuendæ causa comparatum est. l. 1. §. ult. in f. l. ult. §. 1. *D. de off. ejus cui mand. est jurisd.*

§. 23. Sed fugit eos duplex *Mixti Imperii* significatio. Vel enim pro ipsa *Jurisdictio*ne *Civili* accipitur; d. l. 3. *D. h. t. v. supr.* §. 9. Vel pro *executione* & *coërcitione* *Jurisdictio*ni civili cohærente. d. l. 1. §. 1. in f. l. ult. §. 1. *D. de offic. ejus cui mand. est jurisd.*

§. 24. *Priori sensu Mixto imperio Jurisdictio* inest, neque *Mixtum imperium* a *Jurisdictio*ne differt: Sed *posteriori sensu* a *Jurisdictio*ne diversum est.

§. 25. Ex quibus apparet, in d. l. 3. *D. h. t.* nihil mutandum vel emendandum esse; Nec non, quid sentiendum de Nobili illa *Quæstione*, An *Dare bonorum Possessionem*, *Jubere cavere Pratoria stipulatione*, *In possessionem mittere*, *In integrum restituere*, *Jurisdictio*nis sint, an *Mixti imperii*?

§. 26. Si enim *Mixtum imperium* pro ipsa *Jurisdictio*ne accipiatur, illa *Mixti* sunt *imperii*; d. l. 3. l. 4. *D. h. t. l. 26. pr.* §. 1. *D. ad municip.* v. l. 3. §. 8. *D. de Bon. poss.* Si vero pro *executione* seu *coërcitione*, non item. l. 1. *D. h. t. d. l. 3. §. 8. D. pr.* §. 2. *I. de bon. poss.* l. 2. §. 1. *D. quis ord. in bon. poss.* l. 5. *pr. D.*
de

de *V. O. l. 3. pr. D. ne vis fiat ei qui in poss. l. 16. §. f. D. de min. l. fin. C. ubi & ap. quem cogn. in int. rest.*

§. 27. *Civilis autem Jurisdictio varie subdividitur. Et primo quidem in Voluntariam, & Contentiosam. l. 2. pr. D. de offic. Procons.*

§. 28. *Jurisdictio Voluntaria est, quæ inter volentes & consentientes, auctoritatis causa, fere de plano, & citra causæ cognitionem, exercetur. Ad quam pertinent Legis Actiones, Manumissio, Adoptio, Emancipatio. d. l. 2. D. de adopt. §. 6. ult. l. quib. m. patr. pot. solv. l. f. C. de emanc.*

§. 29. *Contentiosa vero, quæ cum causæ cognitione non tantum in consentientes, sed & invitos exercetur. l. 1. 2. l. 3. D. h. t. l. 37. D. de O. & A. arg. l. 83. §. 1. de V. O. Eoque pertinent omnes actiones, & quæ inflar actionum sese habent. d. l. 37. D. de O. & A.*

§. 30. II. *Jurisdictio Civilis dividitur in Ordinariam, & Extraordinariam. l. 7. §. f. D. de Off. Proc. l. 6. §. 2. D. de tutel.*

§. 31. *Ordinaria est, quæ jure Magistratus competit, & jure ordinario, a majoribus recepto, Officio Magistratus inest. l. 2. §. 13. D. de O. J. l. 12. §. 1. D. de jud.*

§. 32. *Extraordinaria autem, quæ speciali Lege concessa est; d. l. 7. §. f. D. de Off. Procons. d. l. 6. §. 2. D. de tutel. veluti tutoris dandi potestas. d. l. 6. §. 2.*

§. 33. III. *Denique dividitur in Principalem seu Propriam, Mandatam, & Prorogatam.*

§. 34. *Jurisdictio Principalis seu Propria est, quæ principaliter alicui concessa, ac proprio jure competit. l. 5. l. 6. D. h. t.*

§. 35. *Mandata, quam quis jussu ac nomine mandantis, & propriam habentis, exercet. d. l. 5. l. 16. D. h. t. l. 1. §. 1. l. 3. D. de off. ejus cui mand. est jurisd.*

§. 36.

§. 36. *Mandare jurisdictionem* enim non est officio se privare, & in alterum illud transferre, quod legibus non permittitur; *l. 20. D. de off. Præsid. l. 3. C. de jurisd.* Sed jurisdictionem alteri suo nomine exercendam committere. *d. l. 16. D. h. t.*

§. 37. Mandare Jurisdictionem potest, qui eam proprio jure habet. *l. 5. D. h. t. l. 4. §. f. D. de off. Proc.*

§. 38. Mandari potest Jurisdictio Ordinaria, quæ jure Magistratus competit; *d. l. 5. D. h. t. l. 4. pr. §. 1. D. de off. ejus cui mand. est jurisd. vel in totum, vel pro parte. l. 16. l. 17. h. t.*

§. 39. Non etiam Merum imperium, neque Jurisdictionis civilis Extraordinaria, quæ speciali Lege concessa est. *l. 1. pr. §. 1. l. 2. pr. §. 1. D. de off. ejus cui mand. est jurisd. l. 70. D. de R. §. l. 8. pr. D. de tut. & curat. dat. l. 8. §. 8. D. de transact.*

§. 40. Mandari potest omnibus, etiam privatis, *l. f. §. 1. D. de offic. ejus cui mand. est jurisd.* qui Judices esse neque prohibentur, neque impediuntur. *arg. l. 12. §. 2. D. de jud.*

§. 41. Mandata Jurisdictione Mandatarius Mandantis nomine eam exercet; *l. 1. §. 1. l. 3. D. de off. ejus cui mand. est jurisd. l. 16. D. h. t. & sententiam exequitur; l. 1. §. f. l. f. §. 1. de off. ejus cui mand. est jurisd.* Sed alteri eam mandare seu subdelegare nequit. *l. f. pr. D. de offic. ejus cui mand. est jurisd.*

§. 42. Extinguitur autem mandata Jurisdictio;

I. Revocatione mandantis; *l. 6. §. 1. de offic. Proc. arg. §. 9. l. de mand. l. 58. D. de jud.*

II. Extincta morte vel tempore jurisdictione mandantis. *l. 6. D. h. t. arg. §. 10. l. de mand.*

III. Denique morte mandatarii. *arg. d. §. 10.*

§. 43. *Prorogata Jurisdictio* est, quæ ex voluntate
par

partium extra terminos suos exercetur. l. 1. l. 2. D. de jud. l. 1. C. de jurisd. omn. jud. l. 18. D. h. t.

§. 44. *Prorogatio Jurisdictionis est Expressa, vel Tacita.*

§. 45. *Expressa est, quæ fit expresso partium consensu, judicis additione confirmato. l. 18. D. h. t. l. 1. l. 2. D. de jud.*

§. 46. *Quod si per errorem alius pro alio Prætor fuerit aditus, nihil valebit quod actum est. Non enim consentiunt qui errant, cum nihil tam contrarium sit consensui, quam error, qui imperitiam detegit. l. 15. D. h. t. add. l. 2. pr. D. de jud.*

§. 47. *Similiter, si, priusquam Prætor adiretur, mutata fuerit voluntas, procul dubio nemo compelletur ejusmodi conventioni stare. d. l. 18. D. h. t. Quod per l. pen. C. de pact. mutatum non videtur.*

§. 48. *Prorogatio Tacita est, quæ fit consensu tacito; qui ex circumstantiis, seu re ipsa & facto colligitur; veluti si reus, omiſſa fori exceptione, coram incompetenti judice sciens litem contestatus sit. l. 4. C. h. t. l. ult. C. de exc. add. l. 52. D. de jud.*

§. 49. *Quo etiam pertinet, quod, si quis contra aliquem coram Judice aliquo actionem instituat, eundem judicem in Reconventionem contra se admittere cogatur. Cujus enim in agendo Actor observat arbitrium, eum & contra se habere judicem non dedignetur. l. 11. §. 1. D. h. t. l. 22. D. de jud. l. 14. & Auth. Seq. C. de sent. & interloc. N. 96. c. 2. Quam quidam Prorogationem Legalem dicunt, seu Necessariam.*

§. 50. *Est autem Reconvectio nihil aliud, quam mutua petitio, d. l. 11. §. 1. D. h. t. seu conventio Rei, adversus Actorem, coram eodem judice facta.*

§. 51. *Quæ in omnibus causis locum habet, l. 22. D. de jud. & non tantum ante, sed & post litem contestatam*

testatam proponi potest, parique passu, cum conventionione, ambulat. d. l. 14. *C. de sent. & interl. Nov.* 96. c. 2.

§. 52. Prorogatur autem jurisdictio vel *de Re ad Rem* seu *Causa ad Causam*, vel *de Persona ad Personam*.

§. 53. *Prorogatio de Re ad Rem* sive *Causa ad Causam* est, cum judici, qui ex gr. ad certam summam judicare jussus est, conceditur, ut judicet de summa majori. l. 74. §. 1. *D. de jud. l. 28. D. ad munic.*

§. 54. Quæ ut procedat, requiritur, ut causæ ejusdem sint generis. In rebus enim diversi generis hæc prorogatio locum non habet. Unde, qui civilibus tantum causis præest, ex prorogatione de criminalibus cognoscere nequit; l. 1. *C. ubi caus. ffc. & contra.* l. 61. §. 1. *D. de judic.*

§. 55. *De Persona ad Personam* vero, cum, qui judici, ad quem vocatur, subjectus non est, in eum vel expresse vel tacite consentit. l. 14. l. 15. l. 18. *D. h. t. l. 1. l. 2. pr. D. de jud. l. 1. l. 3. C. h. t.*

§. 56. *Prorogatio de Loco ad Locum*, quam quidam adjiciunt, nec non *de Tempore ad Tempus*, recte rejicitur. Extra territorium enim quilibet est privatus, & jus dicenti impune non paretur; l. ult. *D. h. t. l. 3. D. de off. Præf. l. ult. D. de off. Præf. Urb. Quod & ratione temporis locum habet. l. 13. §. 1. D. h. t.*

§. 57. Præterea Jurisdictio dividi potest in *Civilem*, quæ est penes Magistratum civilem; & *Militarem*, quæ penes Magistratum militarem. v. l. 6. *C. h. t. & t. t. C. de off. Civ. jud. & de off. Milit. jud. l. 2. C. ubi quis de curial. vel cohört.*

§. 58. Nec non in *Minorem*, quæ competit Magistratibus Minoribus; & *Majorem*, quam soli habent Magistratus Majores; v. l. 2. *D. de in jus voc. l. 32. D. de injur. Cujus generis sunt, jubere cavere Præto-*

ria

ria stipulatione, in possessionem mittere, in integrum restituere &c. quæ proinde magis Imperii quam Jurisdictionis esse dicuntur. *l. 4. D. h. t. l. 26. D. ad municip.*

§. 59. Jurisdictionem dare possunt, penes quos est Majestas; Non Privati. *l. 3. C. h. t. l. 3. D. de offic. Præst. l. 3. in f. D. ad L. Jul. Maj.*

§. 60. Unde consequitur, eam per præscriptionem acquiri non posse; *l. 3. in f. D. ad L. Jul. Maj. arg. l. 2. C. de usuc. pro emt. junct. l. 1. §. 1. D. de off. ejus cui mand. est jurisd. l. 6. C. de præscr. 30. vel 40. ann. l. 1. pr. D. de off. ejus cui mand. est jurisd.*

§. 61. Dari potest omnibus, qui Judices esse neque prohibentur, neque impediuntur. *arg. l. 12. §. 2. D. de jud.*

§. 62. Officium Jus dicentis latissimum est: Nam & bonorum possessionem dare potest, & in possessionem mittere, pupillis non habentibus tutores constituere, Judices litigantibus dare (secundum antiquum scil. litigandi morem) *l. 1. D. h. t. Aliaque secundum modum concessæ Jurisdictionis expedire.*

§. 63. Exercetur autem Jurisdictio in subditos; Quia extra territorium jus dicenti impune non paretur. *l. ult. D. h. t.*

§. 64. Illud etiam observandum, ut, qui jurisdictioni præest, aliis, non sibi ipsi, neque iis, quos secum habet, jus dicat. *l. 10. D. h. t. Et t. t. C. ne quis in sua caus. jud. vel jus sibi dic. Quintil. Decl. XIII. Cassiod. IV. Var. 10.*

§. 65. Unde neque Pater in causa filii, neque filius in causa Patris, nisi consentiente adversario, jus dicere potest. *l. 10. D. h. t. junct. l. 77. D. de jud.*

§. 66. Sunt tamen casus excepti, quibus etiam sibi ipsi, & in propria causa jus dicere permissum est.

§. 67. In propria enim causa judicare potest Princeps. *l. 3. D. de his quæ in test. del. l. 41. D. de hered. inst. §. ult. I. de vulg. subst.*

II. Prætor in causa dubia judicat, an sua sit jurisdictionio. *l. 5. l. 2. §. 6. D. de jud. l. 2. pr. D. si in jus voc. non ier.*

III. Magistratus violatam jurisdictionem & auctoritatem vindicare, eamque pœnali judicio defendere potest. *l. un. pr. D. si quis jus dic. non obt.*

§. 68. Finitur autem Jurisdictionio, finito Magistratus officio, vel tempore, vel depositione, vel morte. *pr. l. de perp. & temp. act. l. 6. D. h. t. l. 49. §. 1. D. de jud. l. 10. §. 1. D. de off. Procons.*

DE ALBO CORRUPTO.

§. 69. Tuendæ vero & stabiliendæ Jurisdictionis causa, Edicta quædam Prætor proposuit; veluti *de Albo corrupto*.

§. 70. Quod ita conceptum fuit: Si quis id, quod Jurisdictionis Perpetuæ causa, non quod prout res incidit, in albo, vel in charta, vel in alia materia propositum erit, dolo malo corruperit, in eum quingentorum aureorum judicium dabo. *l. 7. pr. D. h. t.*

§. 71. Ait Prætor, si quis; Quibus verbis uterque sexus, & tam servi, quam liberi continentur. *d. l. 7. §. 1. D. h. t. l. 1. l. 152. D. de K. S.*

§. 72. Id, quod Jurisdictionis Perpetuæ causa, non quod prout res incidit; Edictum enim Prætoris duplex erat: Unum *Perpetuum*, quod initio anni proponebatur, per universum Prætoris imperium permanebat, & in omnibus causis obtinebat. Alterum *Temporale* & paucorum dierum, quod ad causas singulas & oborta negotia accommodatur. v. *l. 68. 69. 70. D. de jud. l. 53. §. 1. D. de re jud.*

§. 73. In albo; Album erat tabula dealbata, in

in qua Prætores Edicta sua, ut omnibus innotescerent, Actionesque & Interdicta proponebant. *l. 2. §. 10. D. de O. J. l. 1. §. 1. D. de edend. l. 1. C. de interd. Vet. Glossar. voc. Album.*

§. 74. Sive autem in *Albo* Edictum sit propositum, sive in alia materia, nihil interest; Unde additur, *VEL IN CHARTA, VEL IN ALIA MATERIA.*

§. 75. PROPOSITUM ERIT; Quod si, dum proponitur, vel ante propositionem quis corruperit, verba quidem Edicti cessant, sed sententia Edicti & ad hæc porrigenda, *d. l. 7. §. 2.*

§. 76. CORRUPERIT; sive quis manibus fecerit, sive mandaverit, nihil interest. Sed & qui tollit, licet non corruperit, tenetur. *d. l. 7. §. 5. D. h. t.*

§. 77. DOLO MALO; *doli mali* in verbis Edicti ideo fit mentio, quia, si per imperitiam vel rusticitatem, vel ab ipso Præторе jussus, vel casu aliquis corruperit, non tenetur. *d. l. 7. §. 4. D. h. t.*

§. 78. IN EUM QUINGENTORUM AUREORUM JUDICIUM DABO; Quæ pœna nimis gravis minime putanda est: Cum & contempta Majestas Prætoris, & ipsius Populi, hoc modo vindicetur.

§. 79. *Aureus* autem nihil aliud est, quam nummus aureus, qui alibi *Solidus* dici solet. v. *l. 5. §. 6. D. de his qui eff. vel dejec. junct. §. 1. l. de obl. quæ quas. ex del. l. 4. D. de man. test. junct. l. 8. in f. l. 9. D. de inoff. test. l. un. C. de collat. ær.*

§. 80. Cujus ea fuit quantitas, ut unus aureus XXV. contineat denarios, secundum Dion. Cass. *L. LV. & XX. libris æris æstimetur, sec. l. un. C. de collat. ær.* Septuaginta duo autem solidi libram faciant auri, secundum *l. 5. C. de susceptor.*

§. 81. Quod judicium popolare est; *d. l. 7. pr. in f. Populi enim interest, servari auctoritatem Magistratuum,*

& scire ea quæ publice proponuntur; adeoque ad tuendum jus populi pertinet. v. l. 1. *D. de pop. act.*

§. 82. Eaque pœna actori, non fisco, applicanda est. arg. l. 12. *D. de V. S.*

§. 83. Quod si vero plures corruperint, in singulos datur actio. l. 7. §. f. l. 8. l. 9. *D. h. t.* Quia hic contempta Majestas Prætoris vindicatur, & plura facta intelliguntur. d. l. 9.

TITUL. II.

QUOD QUISQUE JURIS IN ALTERUM STATUERIT, UT IPSE EODEM JURE UTATUR.

§. 1. **A**d Dignitatem & Auctoritatem jus dicentis quoque spectat Ediçtum (quod Ciceronis tempore jam in usu fuit; v. Cic. *ad Q. Fratr. L. I. Ep. I. c. 7.*) de *Jure novo* i. e. iniquo non statuendo, neque impetrando.

§. 2. Cujus Ediçti verba hæc sunt: QUI MAGISTRATUM POTESTATEMVE HABEBIT, SI QUID IN ALIQUEM NOVI JURIS STATUERIT, IPSE, QUANDOQUE ADVERSARIO POSTULANTE, EODEM JURE UTI DEBET. SI QUIS APUD EUM, QUI MAGISTRATUM POTESTATEMVE HABEBIT, ALIQUID NOVI JURIS OBTINUERIT, QUANDOQUE POSTEA ADVERSARIO EJUS POSTULANTE, EODEM JURE ADVERSUS EUM DECERNETUR. PRÆTERQUAM SI QUIS EORUM CONTRA EUM FECERIT, QUI IPSE EORUM QUID FECISSET. l. 1. §. 1. l. ult. *D. h. t.*

§. 3. Quod summam habet æquitatem, & sine cujusquam indignatione justa: *Quis enim aspernabitur idem jus sibi dici, quod ipse aliis dixit, vel dici effecit?* l. 1. pr. *D. h. t.* Nam injuria non est, pati quod prior feceris; Sen. *L. II. de Ira c. 30.* & sua quisque exempla æquo

æquo animo pati debet. Phædr. *L. I. Fab. 26. v. ult.* Propter summam illam Juris Naturalis regulam, *Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.* v. Matth. VII. v. 12. Luc. VI. v. 31. Dissert. N. I. *de Caus. Obl. C. 2. §. 30. & De Jur. Rhadam. p. 32. & seqq.*

§. 4. Sunt autem duo hujus Edicti capita: Quorum Prius agit de Magistratu novum jus statuente: Alterum de Litigatore Jus iniquum impetrante.

§. 5. Quantum ad Prius attinet, ait Prætor, QUI MAGISTRATUM POTESTATEMVE HABEBIT; *Magistratum* scil. in Urbe, *Potestatem* vero in Provinciis. arg. *l. 13. §. 1. D. de jurisd. l. 12. pr. D. de accus.*

§. 6. SI QUID IN ALIQUEM NOVI JURIS STATUERIT; Jus novum hic significat iniquum, *l. 3. pr. D. h. t. ex quo infertur injuria; l. 1. §. 2. D. h. t. seu jus aliter dictum quam oportuit. l. 2. D. h. t. add. Cic. I. in Verr. c. 47. 52. Tacit. L. II. Ann. c. 30.*

§. 7. Verbum *statuerit* autem cum effectu accipiendum est, non verbotenus: Et ideo, si, cum vellet statuere, prohibitus est, nec effectum decretum habuit, cessat Edictum; nam *statuit* verbum rem perfectam significat, & consummatam injuriam, non cœptam. Et ideo si inter eos quis dixerit jus, inter quos jurisdictionem non habet, quoniam pro nullo hoc habetur, nec est ulla sententia, Edictum cessat; *Quid enim offuit conatus, cum injuria nullum habuit effectum? l. 1. §. 2. D. h. t. add. l. 5. §. 2. D. ne quis eum qui in jus voc. vi exim. l. 225. D. de V. S. l. 18. D. de pœn.*

§. 8. Debet etiam Magistratus jus novum statuere *dolo malo*: Hoc Edicto enim *dolus* jus dicentis punitur; Nam si Adsefforis imprudentia jus aliter dictum sit, quam oportuit, non debet hoc Magistratui officere, sed ipsi Adseffori. *l. 2. D. h. t.*

§. 9. IPSE QUANDOQUE, cum scil. Magistratu abierit, *l. 2. D. de in jus voc. ADVERSARIO POSTULANTE, EO-*

DEM JURE UTI DEBET, i. e. pati, ut idem sibi dicatur, quod ipse aliis dixit, *d. l. 1. pr. & §. 1.*

§. 10. Altero Edicti capite ait Prætor, Si quis APUD EUM, QUI MAGISTRATUM POTESTATEMVE HABEBIT, ALIQUID NOVI JURIS OBTINUERIT; Requiritur enim hac parte, ut quis postulatione sua jus iniquum impetraverit. Unde, si Magistratus motu proprio, non postulante Actore, jus iniquum statuerit, ipse quidem hoc Edicto coercetur, sed Actor in id non incidit, etiamsi jure illo iniquo usus sit, *l. 3. pr. D. h. t.*

§. 11. Sufficit autem jus iniquum impetratum esse, licet impetrans eo usus non sit; Quia per impetrationem delictum consummatum est, *d. l. 3. pr. D. h. t.*

§. 12. QUANDOQUE POSTEA ADVERSARIO EJUS POSTULANTE, EODEM JURE ADVERSUS EUM DECERNETUR. Non solum scil. eo postulante, qui ab eo læsus est, sed omni, qui quandoque experitur; *l. 3. §. 2. D. h. t.* Quod enim quisque in alterius persona æquum esse credidit, id in ipsius quoque persona valere patiatur. *l. 1. §. 1. in f. D. h. t. v. l. 3. §. 3. D. h. t. l. 7. C. de resc. vend.*

§. 13. Eamque pœnam non solum in his actionibus patitur, quas tunc habuit, cum incideret in Edictum, verum & in iis, quæ postea ei acquirerentur. *l. 3. §. 6. D. h. t.*

§. 14. PRÆTERQUAM SI QUIS EORUM CONTRA EUM FECERIT, QUI IPSE EORUM QUID FECISSET. Quod recte Prætor excepit, ne scil. Magistratus, dum studet Edictum hoc defendere, vel Litigator, dum vult beneficio hujus Edicti uti, ipse in pœnam ipsius Edicti committat, *l. ult. D. h. t.*

§. 15. Datur itaque ex utroque Edicti capite *Actio Panalis*, tum illi, contra quem *jus novum* seu iniquum dictum vel impetratum est, tum alteri cuicunque, *l. 3. §. 2. D. h. t.* contra Magistratum jus iniquum statuentem,

tuentem, vel Actorem jus iniquum impetrantem, ad id ut idem illis jus dicatur. *d. l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 16. Quæ pœna ad heredes quoque transmittitur. *l. 3. §. 5. D. h. t.*

§. 17. *Cessat* autem Edictum ejusque pœna

I. Si jus iniquum, quod Magistratus dixit, non habuit effectum. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

II. Si ille, contra quem jus iniquum dictum est, vel alius quicumque hoc Edicto utatur. *l. ult. D. h. t.*

III. Si solutio facta sit. *l. 3. §. ult. D. h. t.*

TITUL. III.

SI QUIS JUS DICENTI NON OBTEMPERAVERIT.

§. 1. **A**d defendendam denique Jurisdictionem Magistratum spectat Edictum, quod Prætor contra eos, qui *jus dicenti non obtemperant*, proposuit.

§. 2. *Omnibus* enim Magistratibus, non tamen Duum-viris (quibus ea, quæ magis imperii sunt, quam jurisdictionis, non competunt; *l. 26. D. ad municip.*) secundum jus potestatis suæ, concessum est, jurisdictionem suam defendere pœnali judicio. *l. un. pr. D. h. t. Dion. Hal. L. X. c. 50.*

§. 3. Edictum autem illud Prætoris his verbis conceptum videtur: *Si quis jus dicenti non obtemperaverit, quanti ea res erit; intra annum adversus eum judicium dabo.* arg. *Inscr. & l. un. §. 1. ult. D. h. t.*

§. 4. *Si quis jus dicenti non obtemperaverit; Is videtur jus dicenti non obtemperasse, qui, quod extremum in jurisdictione est, non fecit, i. e. qui executioni restitit, eamque fieri passus non est.* *l. un. §. 1. D. h. t.*

§. 5. Si procurator, vel tutor, vel curator jus dicenti non obtemperavit, ipse punitur, non dominus, vel pupillus. *d. l. un. §. 2.*

§. 6. Non solum autem reus, qui non obtemperavit, verum etiam *petitor*, hoc Edicto tenetur. *l. un. §. 3. D. h. t.*

§. 7. *Quanti ea res erit*; Hoc iudicium enim, non ad id quod interest, sed quanti ea res est, quæ in iudicium scilicet deducta est, concluditur. *l. un. §. ult. D. h. t. add. l. 5. §. 1. D. ne quis eum qui in jus voc. vi exim.*

§. 8. *Intra annum adversus eum iudicium dabo*; Cum enim meram pœnam hoc iudicium contineat, neque post annum, neque in heredem datur. *d. l. un. §. ult. D. h. t. l. 25. D. de O. & A. pr. & §. 1. l. de perp. & temp. act.*

§. 9. Datur autem hæc Actio pœnalis non cuivis ex populo, neque Magistratui, sed Adversario contra Adversarium, ad pœnam Actoris, non fisco, applicandam. *arg. d. l. un. §. ult.*

TITUL. IV.

DE IN JUS VOCANDO.

C. II. 2.°.

§. 1. **C**onsideratis Magistratibus, eorumque Jurisdictione, nec non Edictis ad Jurisdictionem pertinentibus, subjicitur de *In jus vocatione*, quæ Actionum instituendarum, omnisque adeo iudicii (latius scilicet accepti; v. *l. 2. §. 2. D. qui satisd. cog. l. 1. §. pen. & ult. D. de adm. tut. l. ult. D. si quis in jus voc.*) prima pars est & principium. *§. ult. l. de pœn. tem. lit.*

§. 2. Cumque inauditus nemo condemnari possit, in omnibus causis necessaria est, *d. §. ult. l. de pœn. tem. lit. v. Genes. III. v. 9.* Adeo ut, si omissa sit, omnia, quæ in iudicio fiunt, sint ipso jure nulla. *v. l. 4. C. de sent. & interl. l. 7. C. quom. & quand.*

§. 3.

§. 3. Est autem *in jus vocare*, *juris experiundi causa vocare*, ad eum scil. qui jurisdictioni præest. *l. 1. D. h. t. l. 2. D. si quis in jus voc.*

§. 4. *Jus* enim hic locum significat, ubi *jus redditur*: quem locum determinare hoc modo possumus; Ubicunque Prætor salva Majestate imperii sui, salvoque more majorum *jus dicere* constituit. *l. pen. D. de J. & J. add. l. 4. §. 1. D. de interr. in jur. fac. l. 2. pr. D. si quis in jus voc.*

§. 5. In *jus vocatio* ex L. XII. Tab. primis temporibus privata fiebat auctoritate, ut & viliores, nec non vadimonii desertores, obtorto collo in *jus* rapere liceret. v. Plaut. *Aul. Act. IV. Sc. 10. Curcul. Act. V. Sc. 2. v. 23. & seqq. Sc. 3. v. 45. Terent. Phorm. Act. V. Sc. 7. v. 88. & seqq. Horat. I. Serm. Sat. 9. v. 74. & seqq. Add. Gell. L. XX. c. 1.*

§. 6. Sed postea receptum, ut in *jus vocatio* publica tantum auctoritate, per apparitorem, vel viatorem, fieri posset; v. §. 24. *I. de Act. l. 3. l. 7. C. de præscr. 30. ann. l. 3. C. de ann. exc. N. 53. c. 3. N. 112. c. 2.* ita quidem, ut apparitor libellum conventionis ab Actore acceptum ad reum deferret, & reus ei subscriberet, quo die ei oblatus esset. *N. 53. c. 3. §. 1. 2. N. 79. c. 3. N. 69. N. 112. c. 2. Auth. Offeratur. C. de lit. cont.*

§. 7. Qui autem in *jus* aliquem vocare volunt, rationem habere debent *Personarum, Temporis, & Loci.*

§. 8. Quantum ad *Personas* attinet, sunt quidam, qui *simpliciter* in *jus* vocari nequeunt; quidam, qui non nisi *venia impetrata* vocari possunt.

§. 9. *Simpliciter* in *jus* vocari non oportet, neque Consulem, neque Præfectum, neque Prætorem, neque Proconsulem, neque cæteros Magistratus, qui imperium habent, qui & coercere aliquem possunt, & jubere in carcerem duci. *l. 2. pr. D. h. t. add. Gell. L. XIII. c. 13.*

§. 10.

§. 10. Nec furiosos, nec infantes, *l. 4. pr. h. t.* nec impuberes, alieno scil. juri subjectos; *l. 22. D. h. t.* Si enim sui juris sunt, tutore auctore vocari possunt. *l. 2. pr. D. de adm. tut.*

§. 11. Non nisi venia impetrata in jus vocari possunt *Parentes & Patroni*, similesque quibus singularis reverentia præstanda est, *l. 4. §. 1. l. 13. D. h. t.* add. *l. 1. C. h. t. l. 7. §. 4. D. de obseq. par. & patr. præst.*

§. 12. Prætor ait, PARENTEM, PATRONUM, PATRONAM, LIBEROS PARENTES PATRONI PATRONÆ, IN JUS, SINE PERMISSU MEO, NE QUIS VOCET; Si quis adversus ea fecerit, in eum quinquaginta aureorum judicium dabo. *d. l. 4. §. 1. l. pen. D. h. t. §. ult. l. de pæn. tem. litig.*

§. 13. PARENTEM; Parentem hic utriusque sexus accipe, & quidem in infinitum; Parentum enim nomine hic omnes veniunt *Majores. d. l. 4. §. 2.*

§. 14. An parentes legitimi sint an illegitimi, an naturales an adoptivi, nihil interest; Una enim omnibus parentibus servanda reverentia. *d. l. 4. §. 3. l. 5. l. 6. l. 7. l. 8. pr. D. h. t.*

§. 15. PATRONUM, PATRONAM; Patroni hic accipiendi sunt, qui ex servitute manumiserunt: vel si collusionem detexerunt, vel si qui præjudicio pronuncietur esse libertus, cum alioqui non fuerit; aut si juravi eum libertum meum esse. *l. 8. §. 1. l. 9. l. 10. D. h. t.*

§. 16. LIBEROS PARENTES PATRONI PATRONÆ; Liberos & Parentes utriusque etiam sexus, *l. 10. §. 5. D. h. t.* & Liberos ultra trinepotes accipere debemus, *d. l. 10. §. 9.*

§. 17. IN JUS, NISI PERMISSU MEO, NE QUIS VOCET; Permissurus enim est, si famosa actio non sit, vel pudorem non fugillet, qua patronus, vel parentes conveniuntur. *d. l. 10. §. 12.*

§. 18. Si quis adversus ea fecerit, in eum quinquaginta aureorum judicium dabo; arg. *d. §. ult. l. de pæn. tem. litig.*
quod

quod nec heredi, nec in heredem, nec ultra annum datur. *l. pen. D. h. t.*

§. 19. Quam pœnam si quis ob inopiam solvere nequeat, a Præfecto Urbi quasi inofficiosus castigatur. *l. ult. D. h. t.*

§. 20. Idque non tantum in liberto, *d. l. ult. sed* & filio locum habet. *v. l. 1. §. ult. D. de pœn. l. 7. §. 3. D. de jurid. l. 35. D. de injur. l. 4. C. de serv. fugit.*

§. 21. Deinde ratio habenda est *Temporis*. In jus enim vocare non oportet *Pontificem*, dum sacra facit; nec eos, qui propter loci religionem inde se movere non possunt, i. e. qui sacris interlunt; nec eum, qui equo publico, in causa publica, transvehitur. *l. 2. D. h. t.*

§. 22. Quod de solenni Equitum Romanorum transvectione accipiendum videtur. *v. Sueton. in Aug. c. 38. Dion. Hal. L. VI. c. 11.* Quanquam & ad alios casus similes id extendi possit; Adeoque & ad eos pertineat, qui in causa publica, dispositis equis cum diplomate proficiscuntur. *v. l. 137. §. 2. D. de V. O.*

§. 23. Præterea in jus vocari non decet qui uxorem ducat, aut eam, quæ nubat, nec judicem dum de re cognoscat, nec eum, dum quis apud Præto-rem causam agit, neque funus ducentem familiare justave mortuo facientem, vel qui cadaver prosequuntur, quique litigandi causa necesse habet in jure vel certo loco sisti. *l. 2. l. 3. l. 4. D. h. t. add. Capitolin. in Marc. c. 11.*

§. 24. Tempore quoque feriato nemo in jus vocandus est. Et feriis quidem Divinis in jus vocatio facta nulla est; *l. 3. l. ult. C. de fer.* Humanis vero fieri potest, dummodo fiat ad diem non feriatum; Ad diem enim feriatum facta similiter nullius est momenti:

menti : five feriæ istæ Divinæ sint, five Humanæ.
l. 1. pr. §. 1. D. de fer.

§. 25. Tandem ratio habenda est *Loci*. Nullum enim de domo sua in jus vocare, *l. 18. D. h. t.* multoque minus extrahere licet; *l. 21. D. h. t. l. 103. D. de R. J.* Quia domus tutissimum cuique refugium est atque receptaculum; *d. l. 18. D. h. t.* Cic. *pro dom. c. 41.* Satisque pœnæ subit reus, si non defendatur, & latitet, quod mittitur adversarius in bonorum possessionem ejus. *l. 19. D. h. t.*

§. 26. *Domum* hic accipimus, uti in *Lege Cornelia de injuriis*, non tantum proprietatem domus, sed etiam domicilium. Quare five in propria domo quis habitet, five in conductâ, vel gratis, aut hospitio, non ut viator, sed habitandi gratia receptus, hoc jus locum habebit. v. *l. 5. §. 2. 5. D. de injur. l. 1. §. pen. D. de his qui eff. vel dejec. l. 203. D. de V. S.*

§. 27. Si quis contra fecerit, vim facere videtur; *d. l. 18. D. h. t.* Et si quidem matremfam. ob debita de domo extrahat, sine ulla indulgentia capite plectitur. *l. 1. C. de offic. div. jud.*

§. 28. Si vero reus aditum ad se præstet, aut ex publico conspiciatur, recte in jus vocabitur. *l. 19. in f. D. h. t.*

§. 29. Sed & casus sunt, quibus aliquem de domo extrahere licet: Reus enim criminis publici de domo sua extrahi potest. *Nov. 134. c. 5.* omnisque cui negatur jus Asyli. *Exod. 21. v. 14. 1. Reg. II. v. 29. Nov. 17. c. 7.* Idem obtinet in debitoribus fisci, arg. *l. 2. C. de exact. trib.* nec non Decurionibus, similibusque, qui ad subeundam munerum functionem, ex omnibus domibus protrahi possunt. *l. 31. C. de Decur.*

§. 30. In Jus vocatione facta, si reus statim sequeretur, in Jure apud Prætorem summaria fiebat causæ

causæ expositio, nec non Litis contestatio; eaque facta Prætor Judicem dabat Pedaneum, qui deinceps partes citabat, de causa cognoscebat, & sententiam dicebat. v. Alcon. Ped. in Verr. de Præt. Urb. p. m. 76. Fest. in voc. contestari.

§. 31. Adeoque in *Jus vocationem* jure Antiquo sequebatur *Citatio*; Inter quam & in *Jus vocationem* multum intererat.

§. 32. In *Jus vocatio* enim fiebat ad Prætorem; *Citatio* ad Judicem maxime Pedaneum.

In *Jus vocatio* fiebat ante litem contestatam; *Citatio* maxime post litem contestatam.

In *Jus vocatio* semel de tota causa fiebat; *Citatio* sæpius.

In *Jus vocabatur* tantum Reus; *Citabatur* non solum Reus, sed & Actor, & testes.

§. 33. Sed mos dandorum judicum pedaneorum postea abrogatus est, v. l. 2. C. de ped. jud. & In *Jus vocatio* cum *Citatione* fere confusa est.

§. 34. Ut In *Jus vocatio* seu *Citatio* nunc describi possit, *Legitima denunciatio*, jussu judicis facta, ut quis se coram *Judice* sistat.

§. 35. Est autem in *jus vocatio*, seu *citatio* alia *Realis*, alia *Verbalis*.

§. 36. *Realis* est, cum vel ipse Reus, vel res seu bona ejus apprehenduntur, ac detinentur.

§. 37. Quæ, cum ab executione initium litis non sit faciendum, l. 58. D. de re jud. l. 1. C. de exec. rei jud. l. 9. C. de Obl. & Act. ordinario locum non habet.

§. 38. Permissa tamen est in criminalibus gravioribus, ubi legitima adsunt indicia. v. l. 3. D. de custod. & exhib. reor.

§. 39. Ut & casibus quibusdam in civilibus; vel-
uti

uti si reus post trinam citationem contumax, l. 8. C. quom. & quand. vel de fuga suspectus sit. l. 10. §. 16. D. quæ in fraud. cred.

§. 40. Verbalis est, quæ fit vel voce, facta denunciatione in faciem vocati, vel scripto, seu denunciatione literis consignata, & reo cum libello oblata, ut reus intra XX. dierum spatium deliberare possit, utrum cedere an contendere velit. Auth. Offeratur. C. de lit. cont.

§. 41. Eaque est vel Ordinaria, vel Extraordinaria.

§. 42. Ordinaria est, cum ipse reus per nuntium seu apparitorem, viva voce, vel per literas citatur. Qui si sui copiam non faciat, sufficit, si nuncius domesticis id notum faciat, vel citationem scriptam januæ affigat. v. l. 1. §. 1. D. de agn. & al. lib.

§. 43. Extraordinaria (quam alii Publicam, alii Edictalem vocant) est, quæ fit publice per proclamationem, v. l. 7. D. de in int. rest. l. 68. & seq. D. de jud. N. 112. c. 3. vel per Edictum publicis locis affixum, v. d. l. 1. §. 1. D. de agn. & al. lib. l. 4. §. 5. 6. D. de damn. inf. l. ult. §. 2. D. quod vi aut clam. vel per campanam, tubam, similemve modum. Cui non est locus, nisi ordinaria verbalis, vel etiam realis, commode fieri nequeat. Clem. 1. de jud.

§. 44. II. In Jus vocatio seu Citatio alia est Generalis, alia Specialis.

§. 45. III. Alia Simplex seu Dilatoria, alia Peremptoria. l. 68. & seqq. D. de jud.

§. 46. Simplex seu Dilatoria est, cum quis simpliciter ad judicem vocatur, & ulterior dilatio non denegatur. d. l. 68. l. 69. l. 70. D. de jud.

§. 47. Peremptoria, cum quis ita vocatur, ut ulterior dilatio non concedatur. Quæ inde hoc nomen sumsit, quod

quod *perimeret* disceptationem, hoc est, ultra non pateretur adversarium tergiversari *d. l. 70. l. 71. l. 72. D. de jud.*

§. 48. IV. Alia est *Mediata*, alia *Immediata*.

§. 49. *Immediata* est, quæ fit nullo alterius Judicis interveniente auxilio.

§. 50. *Mediata* vero, (quæ & *Subsidualis* dicitur) quæ fit mediante alterius Judicis officio & subsidio, in cujus scil. territorio citandus existit. *v. l. 15. §. 2. D. de re jud. N. 134. c. 5. junct. l. ult. D. de jurisd.*

§. 51. Ut autem in *Jus vocatio* seu *Citatio* legitime fiat, requiritur I. Ut exprimatur nomen & cognomen judicis citantis. arg. *l. 80. D. de jud.*

II. Nomen & cognomen Actoris, seu citationem impetrantis. arg. *l. 68. D. de jud. l. 4. §. 8. D. de damn. inf. c. ult. X. de rescr.*

III. Nomen & cognomen citandi. *c. cum in multis 2. de rescr. in 6.*

IV. Causa, ob quam citatio conceditur; *c. præterea X. de dilat.* sic ut ex una causa vocatus non teneatur respondere ad aliam. arg. *l. 2. §. 3. D. de jud.*

V. Locus. *l. 59. D. de jud.*

VI. Dies seu tempus, quo citatus in judicio comparere debet. arg. *l. pen. C. ubi in rem act. l. 5. §. 1. D. quod vi aut clam. c. 6. X. de dol.* Quod in citatione simplici fuit 10, in peremptoria 30. dierum *l. 68. & ll. seqq. D. de jud.*

§. 52. *Effectus* vero in *Jus vocationis* seu *Citationis* legitime factæ sunt varii;

I. Inchoat enim judicium. §. ult. I. de pæn. tem. lit.

II. Obligat Reum ad comparendum. *l. 2. D. si quis in jus voc. l. 5. D. de jud.* Actorem vero ad judicium prosequendum, & ad finem perducendum; *l. 2. D. si quis in jus voc. l. 5. D. de jud. N. 112. c. 2. Auth. Generaliter. C. de Ep. & Cler.*

III. Locum facit præventioni. *l. 7. D. de jud. l. ult. Ch. t.*

G

IV. In-

IV. Interrumpit Præscriptionem. l. 2. l. 3. *C. de ann. exc. l. 3. l. 7. C. de præscr. 30. vel 40. ann.*

Et V. in Actionibus realibus rem facit litigiosam. *Auth. Litigiosa. C. de Litigios.*

TITUL. V.

SI QUIS IN JUS VOCATUS NON IERIT;
SIVE QUIS EUM VOCAVERIT, QUEM
EX EDICTO NON DEBUERIT.

§. 1. **Q**uod si quis in jus vocatus sit, sequi, & ad eum, qui jurisdictioni præest, venire debet, nisi multa coerceri velit.

§. 2. Qua de re Prætor ita Edixisse videtur: *Ex quacunque causa, ad Prætorem, vel alios, qui jurisdictioni præfunt, in jus vocatus venire debet: Si quis in jus vocatus non ierit, ex causa, a competenti iudice, multa, pro jurisdictione iudicis, damnabitur. l. 2. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 3. Idque procedit, licet reus Judicem incompetentem esse putaverit; Nam in jus vocatus venire debet, ut hoc ipsum sciatur, an jurisdictio ejus sit. *d. l. 2. pr. D. h. t.* Prætoris enim est æstimare, an sua sit jurisdictio; Vocati autem non contemnere auctoritatem Prætoris. *l. 5. D. de jud.* Nisi forte notorium sit, Judicem incompetentem esse, quo casu jus dicenti impune non paretur. *l. ult. D. de jurisd.*

§. 4. *Cessat* tamen multa l. si vocatus sine dolo ex rusticitate non venerit. *l. 2. §. 1. D. h. t.*

II. Si nihil interfit Actoris, eo tempore in jus adversarium venisse, puta, quia dies feriatus fuit. *d. l. 2. §. 1.*

III. Si quis vocatus sit ad Judicem Pedaneum. arg. *d. l. 2. pr.*

IV. Si

IV. Si quis vocatus fit ad Judicem notorie incompetentem. *d. l. ult. D. de jurisd.*

V. Si quis eum vocaverit, quem ex Edicto non debuerit. *h. t. l. 4. §. 1. D. de in jus voc.*

§. 5. Quod alterum hujus Tituli caput est, & ita a Prætoris conceptum videtur: *Si quis eum vocaverit, quem ex Edicto non debuerit, qui vocatus erit, neque sequatur, neque ducatur.* arg. *h. t. & Inscr. l. 48. D. de l. v. l. 2. 4. pr. & §. 1. D. de in jus voc.*

TITUL. VI.

IN JUS VOCATI UT EANT, AUT SATIS VEL CAUTUM DENT.

§. 1. **I**n jus vocati autem statim sequi debebant, vel satis aut cautum dare. *h. t.*

§. 2. Verba Prætoris forte talia fuerunt: *In jus vocati aut eant, aut satis vel cautum dent; Fidejussor judicio sistendi causa pro rei qualitate locuples detur.* arg. *Inscr. & l. 1. D. h. t.*

§. 3. Quem qui accipere recusat, & reo & fidejussori injuriarum tenetur. *l. 5. §. 1. D. qui satisd. cog.*

§. 4. Est autem fidejussor *locuples*, qui talis est facultatibus & conveniendi facilitate. *l. 1. D. si quis in jus voc. non ier. l. 2. pr. D. qui satisd. cog.*

§. 5. Excipiuntur personæ necessariæ, quæ qualemcunque fidejussorem dare possunt; veluti Parentes & Patroni; *l. 1. l. 2. D. h. t.* Et in eum, qui non acceperit, cum sciret eam necessitudinem personarum, quinquaginta aureorum judicium competit. *d. l. 2. l. 3. D. h. t.*

§. 6. Sed jure novo reus in jus vocatus e vestigio sequi non cogitur; & in jus vocato spatium 20.

dierum conceditur, ut deliberare possit, an cedere, an contendere velit. *N. 53. c. 3. Auth. Offeratur. C. de lit. contest.*

TITUL. VII.

NE QUIS EUM, QUI IN JUS VOCATUR,
VI EXIMAT.

§. 1. **H**oc edictum Prætor proposuit, ut metu pænæ compesceret eos, qui in jus vocatos vi eripiunt. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2. Quod his verbis conceptum videtur: *Ne quis eum, qui in jus vocabitur, vi eximat, neve faciat dolo malo quo magis eximeretur; Si quid adversus ea factum fuerit, in factum iudicium dabo. v. inscr. & l. 3. §. 2. l. 4. §. 2. l. 5. §. 1. D. h. t.*

§. 3. Prohibet Prætor, *ne quis eum, qui in jus vocabitur, vi eximat.* Eximendi verbum generale est; Eripere enim est de manibus auferre per raptum: eximere quoquo modo auferre; utputa, si quis non rapuerit, sed moram fecerit, quo minus in jus veniret, ut actionis dies exiret vel res tempore amitteretur, videbitur exemisse, quamvis corpus non exemerit: Sed & si eo loci retinuerit, non abduxit, his verbis tenetur. *l. 4. pr. D. h. t.*

§. 4. Requiritur autem ut *vi eximatur*: An & dolo malo? sufficit vi, quamvis dolus malus cesset. *l. 3. §. 2. D. h. t.*

§. 5. Addit Prætor, *neve faciat dolo malo quo magis eximeretur*: Nam potest sine dolo malo id fieri, veluti cum iusta causa est exemptionis. *l. 4. §. 2. h. t. v. l. 1. §. 2. l. 2. D. h. t.*

§. 6. Sive autem ipse, sive per alium quis exem-

rit,

rit, five præfens five abfens fuerit, nihil intereft.
l. 5. pr. D. h. t.

§. 7. Nihil etiam intereft, ex qua caufa quis exemptus fit: fi quis enim eum, qui per calumniam vocabatur, exemerit, conftat eum hoc Edicto teneri.
l. 4. §. 1. D. h. t.

§. 8. Subjicit Prætor, *fi quid adverfus ea factum fuerit, in factum judicium dabo*; quo non id continetur, quod in veritate eft, fed quanti ea res eft ab aëtoe æftimata, de qua controverfia eft: Hoc enim additum eft, ut appareat, etiamfi calumniator quis fit, tamen hanc pœnam eum perfequi. *l. 5. §. 1. D. h. t.*

§. 9. Si plures exemerint, in fingulos actio dabitur, & nihilominus manet qui exemptus eft obligatus. *l. 5. §. 3. D. h. t.*

§. 10. Heredibus datur, fi eorum interfit; fed contra heredem, & poft annum locum non habet.
d. l. 5. §. 4.

§. 11. *Ceffat* autem hoc Edictum, I. fi perfona, quæ in jus vocari non potuit, exempta fit; *Si enim deliquit qui vocat, non deliquit qui exempt.* *l. 1. §. 2. l. 2. D. h. t.*

II. Si quis alio, quam quo debuerat, vel ubi conveniri non poterat, vocatus fit. *d. l. 2. D. h. t.*

III. Si fervus in jus vocatus fit. *l. 3. pr. D. h. t.*

IV. Si quis ad Pedaneum Judicem vocatus fit. *l. 3. §. 1. D. h. t.*

V. Si vocatus nihilominus productus fit. Quoniam verba cum effectu accipienda funt. *l. 5. §. 2. D. h. t. add. l. 1. §. ult. D. quod quisque jur. in alt. fiat.*

TITUL. VIII.

QUI SATISDARE COGANTUR, VEL JURATO
PROMITTANT, VEL SUE PROMIS-
SIONI COMMITTANTUR,
C. II. 57.

§. 1. Cum vero in jus vocati ordinario statim
sequi, vel fatis vel cautum dare debe-
rent. *t. D. in jus voc. ut eant, aut fatis vel cautum
dent.* nunc porro exponitur, quosdam *Satisdare*,
quosdam *Jurato promittere*, quosdam vero *Nudæ pro-*
missioni committi.

§. 2. Sunt enim quatuor cautionis species. I. *Sa-*
tisdatio; *d. l. 1. D. h. t.* II. *Cautio pignoratitia*; *l.*
1. §. 9. D. de collat. bon. (quæ cautiones dicuntur
idoneæ; *l. 59. §. f. D. mand. l. 4. §. 8. D. de fideic.*
lib.) III. *Juratoria*; *h. t. l. 17. C. de dign.* IV. *Pro-*
missoria seu Nuda repromissio. *h. t. §. 2. l. de Satisd.*
Quæ sub voce *cautionis* simpliciter posita intelligitur.
l. 3. C. de V. & R. S.

§. 3. *Satisdatio* vel in genere accipitur, pro omni
cautione, qua adversarium securum facimus; *l. 61.*
D. de V. S. l. 21. §. 2. D. de pec. const. l. 1. §. 9. D.
de coll. vel in specie, pro ea, quæ fit datis fidejusso-
ribus; *l. 1. D. h. t.* quæ significatio hujus loci est.

§. 4. *Satisdant Rei* in jus vocati, ordinario o-
mnēs, *judicio fisci*, i. e. datis fidejussoribus idoneis ca-
vent, quod tempore convento vel constituto, v. *l.*
8. pr. D. h. t. se velint in judicio sistere. *Inscr. & l. 1.*
D. in jus voc. ut eant, aut fatis vel caut. dent.

§. 5. Fidejussores debent esse *idonei*, i. e. tales,
qui fidejubere possunt, (unde non admittuntur mulie-
res, milites, minores, neque servi; *l. 8. §. 1. 2. D. h. t.)*
& *locupletes.* *l. 1. D. in jus voc. ut eant. arg. l. 1. D. h. t.*

§. 6.

§. 6. Sunt autem *Locupletes*, qui tales sunt facultatibus & conveniendi facilitate. *l. 2. pr. D. h. t. l. 234. §. 1. D. de V. S. v. supr. ad t. in jus voc. ut eant. §. 4.*

§. 7. Non enim sufficit, si quis facultatibus polleat, sed & insuper necesse est, ut fori privilegio non gaudeat; *l. 7. pr. D. h. t.* Qui tamen si privilegio specialiter renunciaret, admittendus est. *d. l. 7. pr. l. 1. D. si quis in jus voc. non ier.*

§. 8. Quod si dubitetur, an sint locupletes, Arbitrarius in eam rem dandus est; a quo si probati sint fidejussores, pro locupletibus habendi sunt; Nisi alter appellaverit. *l. 9. l. 10. pr. D. h. t.*

§. 9. Qui vero locupletem non acceperit, injuriarum tenetur. *l. 5. §. 1. D. h. t.*

§. 10. Plane contingere potest, ut semel satisdedit non sufficiat; Veluti si fidejussor stipulatoris heres fiat; *l. 8. §. 3. D. h. t. junct. l. 5. D. de fidej. vel datus fidejussor facultatibus lapsus sit. l. 10. §. 1. D. h. t.*

§. 11. Sunt tamen, pro quibus qualescunque fidejussores admittendi sunt, Parentes scilicet Patroni, & Necessarii.

§. 12. De quibus Prætor ita edixit: Si quis PARENTEM, PATRONUM, PATRONAM, LIBEROS, AUT PARENTES PATRONI PATRONÆ, LIBEROSVE SUOS, EUMQUE QUEM IN POTESTATE HABEBIT, VEL UXOREM, VEL NURUM, IN JUS VOCABIT, QUALISCUNQUE FIDEJUSSOR JUDICIO SISTENDI CAUSA ACCIPIATUR; In eum, qui sciens non acceperit, *L. aureorum iudicium dabo. v. l. 2. §. 2. 3. 4. D. h. t. l. 1. l. 2. D. in jus voc. ut eant. v. supr. ad t. D. in jus voc. ut eant. §. 5.*

§. 13. Tenetur autem fidejussor datus in id, quanti ea res est, i. e. in veram quantitatem; *l. 2. §. 5. l. 3. D. h. t.* De quo Prætor subjecisse videtur, *In Fidejussorem, qui aliquem iudicio fisci promiserit, quanti ea*

res. erit, Actionem dabo. arg. d. l. 2. §. ult. D. h. t.

§. 14. Nisi datus sit ei, qui agere non potest; l. 2. §. 1. *D. h. t.* Vel decesserit, qui dedit. v. l. 4. 5. *D. h. t.*

§. 15. *Jurato promittunt Viri illustres, l. 17. C. de dign. alique probatæ vitæ, jurantes se idoneos fidejussores invenire non posse. N. 112. c. 2. Auth. Generaliter. C. de Ep. & Cler.*

§. 16. Qui vero jurato promisit judicio fisci, non videtur pejorasse, si ex concessa causa hoc deseruerit. l. ult. *D. h. t.*

§. 17. *Promissioni nudæ committuntur I. Immobiliū possessores; l. 15. pr. junct. Inscript. h. t. ita quidem, ut insuper jurare, vel bona sua oppignorare non cogantur.*

§. 18. Sunt autem *immobiliū possessores*, & pro talibus habentur, qui in agro vel civitate rem soli possidet, aut ex asse, aut ex parte; l. 15. §. 1. 6. *D. h. t.* Qui agrum vectigalem i. e. emphyteuticarium possidet; d. l. 15. §. 1. Qui solam proprietatem habet; d. §. 1. Maritus & uxor ratione fundi dotalis; d. l. 15. §. 3. nec non Tutores, sive ipsi sive pupillus possideat, imo & si unus tutor possideat. d. l. 15. §. 5.

§. 19. Non etiam qui tantum usumfructum habet; d. l. 15. §. 1. non creditor qui pignus accepit; d. l. 15. §. 2. Nec ille, qui fundi actionem personalem habet. d. l. 15. §. 4.

§. 20. An quis autem possessor sit immobiliū, an non sit? tempus cautionis spectandum est. d. l. 15. §. ult. *D. h. t.*

§. 21. II. *Promissioni nudæ etiam committuntur Fiscus & Resp. quia semper locupletes censentur. l. 1. §. 18. l. 6. §. 1. D. ut legat. vel fideic. serv. caus. cav.*

§. 22. Non tantum autem *Reus* cavet de *judicio sistendo*,

sistendo, de quo maxime *h. t.* agitur, sed etiam *quod ad terminum litis in iudicio mansurus sit.* §. 2. *I. de satisd.*

§. 23. *Procurator vero Rei absentis cavet iudicatum solvi.* v. §. 4. 5. *I. eod.*

§. 24. Sed & *Actor cavet*, se sub pœna dupli intra duos menses a tempore exhibiti libelli litem contestaturum esse, eamque ad exitum persecuturum, & si causa ceciderit, se, impensarum nomine, decimam quantitatis libello comprehensæ partem, restitutum. *N. 96. c. 1. N. 112. c. 2. Auth. Generaliter. C. de Ep. & Cler.*

§. 25. *Procurator Actoris* vero, si dubium sit, an mandatum habeat? *l. 1. C. de proc. vel conjuncta sit persona, l. 35. l. 40. §. ult. D. de proc. vel procurator omnium bonorum, l. 5. §. 18. D. de O. N. N. satisdat dominum rem ratam habiturum.* §. 3. *I. de satisd.*

§. 26. Si enim mandatum habeat, vel dominus litis præsens eum constituat, non satisdat; *l. 1. C. de proc.* Si vero constat, eum mandatum non habere, ne quidem eum satisfactione admittitur. *d. l. 1. l. 24. C. de proc. v. infr. ad tit. de proc. §. 13.*

TITUL. IX.

SI EX NOXALI CAUSA AGATUR, QUEMADMODUM CAVEATUR.

§. 1. **Q**ui promisit aliquem in iudicio sisti, in eadem causa sistere debet; *l. 11. pr. D. si quis caut. jud. sist. c. fact. non obt.* & quidem in specie, qui eum, de quo noxalis actio est, iudicio sisti promisit, similiter in eadem causa sistere debet. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2. Prætor ait: SI QUIS EUM, DE QUO NOXALIS
G 5 ACTIO

ACTIO EST, JUDICIO SISTI PROMISERIT, IN EADEM CAUSA, IN QUA TUNC EST, EUM EXHIBERI, DONEC JUDICIUM ACCIPIATUR, JUBEBO. *d. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. *In eadem causa autem sistere videtur*, qui ad experiendum non facit jus actoris deterius, seu ita sistit, ut actori persecutio loco deteriori non sit. *d. l. 1. §. 1. l. 2. pr. l. 5. l. 6. D. h. t. l. 11. pr. D. si quis caut. in jud. sist. c. f.*

§. 4. Unde, qui servum in eadem causa sistere promissit, & liberum factum sistit, si de ipso controversia est capitalium actionum, injuriarumque nomine, non recte sistere dicitur, quia aliter de servo supplicium, aliter de libero vindicta sumitur. *l. 5. D. h. t. cui non est contraria l. 1. §. 1. D. de pen. quæ de genere pænæ accipienda est.*

TITUL. X.

DE EO, PER QUEM FACTUM ERIT, QUO MINUS QUIS IN JUDICIO SISTAT.

§. 1. **A**equissimum putavit Prætor, dolum ejus coercere, qui impedit aliquem judicio sisti. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2. Qua de re Prætor ita edixisse videtur: *Adversus eum, qui dolo malo fecit, quominus in judicium vocatus sistat, quanti actoris interfuit, judicium dabo. l. 1. pr. §. 1. 2. l. 3. D. h. t.*

§. 3. *Fecisse dolo malo* non tantum is putatur, qui suis manibus, vel per suos retinuerit; Verum qui alios quoque rogavit, ut eum detinerent vel abducerent, ne judicio sistat, sive scientes sive ignorantes, quid esset, quod committeretur. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 4. *Dolum malum* etiam accipimus, ut, si quis
venienti

venienti ad iudicium aliquid pronunciaverit triste, propter quod is necesse habuerit ad iudicium non venire, teneatur Edicto. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 5. Datur autem hoc Edicto *Actio in factum* non tantum in jus vocanti, sed & vocato; *l. 1. §. 3. l. 3. §. 2. D. h. t.* Quoniam ejus ratione pœnæ promissæ interest, ne impediatur. *l. 2. §. ult. D. si quis caut. jud. sist. c. f. non obtemp.*

§. 6. Contra eum, qui vel per se, vel per alium fecit, quominus quis in iudicium vocatus sistat; ad id, quanti Actoris interfuit eum sisti. *l. 3. pr. D. h. t.*

§. 7. Si plures dolo fecerint, omnes tenentur, sed si unus præstiterit pœnam, cæteri liberantur, cum nihil intersit. *l. 1. §. 4. D. h. t.*

§. 8. Datur etiam hæc actio heredi; sed non ultra annum; Adversus heredem autem hætenus datur, ut ex dolo defuncti heres non lucretur. *l. 1. §. ult. D. h. t.*

§. 9. *Cessat* autem Edictum I. Si reus dolo actoris impeditus non steterit, cum contentus esse possit exceptione, si ex stipulatu conveniatur de pœna, quod in iudicium non venerit. *l. 1. §. 3. D. h. t.*

Ut & II. Si stipulator. dolo promissoris, & promissor dolo stipulatoris impeditus sit, quo casu dolo ab utraque parte compensatur. *l. 3. §. 3. D. h. t.*

TITUL. XI.

SI QUIS CAUTIONIBUS IN JUDICIO SISTENDI CAUSA FACTIS NON OBTEMPERAVERIT.

§. 1. **Q**uod si vero Reus, à nullo impeditus, tempore convento vel constituto, v. l. 8. *D. qui satisd. cog. l. 1. D. h. t.* in judicio se non sistat, neque cautionibus judicio sistendi causa factis obtemperet, adeoque *Vadimonium deferat*, v. Cic. *Orat. 2. in Catilin. c. 3. Sen. L. IV. de Benef. c. 39.* & ipse, & fidejussor ejus tenetur, l. ult. *D. si quis in jus voc. non ier. l. 2. §. ult. D. qui satisd. cog. vel ad quantitatem promissam; d. l. 2. §. ult. l. ult. D. de prætor. stip. vel ad veritatem i. e. ad id quod interest, d. l. 2. §. ult. l. ult. si quis in jus voc. non ier.* habita ratione temporis, quo reus sisti debuit. l. 12. §. 1. *D. h. t.*

§. 2. Quem in finem Prætor Actori missionem in bonâ Rei, quasi latitantis, promittit, per Edictum, quod ita conceptum est; IN BONA EJUS, QUI JUDICIO SISTENDI CAUSA FIDEJUSSOREM DEDIT, SI NEQUE POTESTATEM SUI FACIAT, NEQUE DEFENDATUR, IRI JUBEBO. v. l. 2. *D. quib. ex caus. in poss. eat. N. 53. c. 4. §. 1. v. infr. ad d. t. D. §. 4. & seqq.*

§. 3. Cessat tamen Vadimonii deserti pœna, si quis ob causas fonticas sese non stiterit.

§. 4. De quo Prætor edixisse videtur: *Si valetudine, vel tempestate, vel vi fluminis, aut quo alio justo impedimento prohibitus, sine dolo malo se sistere non potuerit, eo nomine causa cognita exceptionem dabo.* l. 2. §. 3. & seqq. l. 4. *D. h. t.*

§. 5. Multæ enim causæ sunt, ob quas, qui judicio

cio sese non stitit, excusandus est. Puta I. Si transactum sit; *l. 2. pr. D. h. t. junct. l. 2. D. de transact.* II. Si municipalis muneris causa non stetit; *l. 2. §. 1. h. t.* III. Si ad testimonium desideratus sit; *d. l. 2. §. 2.* IV. Si valetudine, tempestate, vel vi fluminis prohibitus sit; *l. 2. §. 3. 4. 5. 6. 7. 8. D. h. t. Sen. de Benef. L. IV. c. 39.* V. Si a Magistratu detentus; *l. 2. §. 9. l. 3. D. h. t.* VI. Si quis capitis damnatus; *l. 4. D. h. t.* VII. Si vinculis detineatur; *l. 4. §. 1. D. h. t.* VIII. Si funere domestico impediatur; *l. 4. §. 2. D. h. t.* IX. Si in hostium potestate fuerit; *l. 4. §. 3. D. h. t.* X. Si jus actoris non sit factum deterius. *l. 8. D. h. t. l. 23. D. de O. & A.*

§. 6. Dummodo causæ istæ non sint affectatæ, neque culpa Rei intercesserit; *d. l. 2. §. 8. 9.* Vel impedimentis istis specialiter renunciatum sit. *l. 4. §. 4. D. h. t.*

§. 7. Generalis enim renunciatio hic non sufficit; *d. l. 4. §. 4.* Quia nemo omnia impedimenta, quæ quandoque incidere possunt, mente sua concipere potest.

§. 8. Quod si Actor tribus Edictis, singulis interposito XXX. dierum spatio, citatus se non stiterit, reus post annum sententiam impetrare potest. *N. 112. c. 3. Auth. qui semel. C. quom. & quand.*

§. 9. Si vero vel Actor vel Reus *Eremodicium contrahat*, i. e. litem coaptam & contestatam deferat, v. *l. 7. §. ult. D. de min. l. 13. D. jud. solv. l. 13. §. 3. 4. C. de jud. Nov. 69. c. 3. junct. l. 31. §. 2. D. de neg. gest. l. 54. §. 1. D. de re jud. l. 11. D. jud. solv. damno litis i. e. impensarum coërcetur, & causa eo absente peragitur. v. l. 73. D. de jud. l. 13. §. 2. 3. 4. C. eod. Nov. 69. c. 3. N. 112. c. 3. §. ult.*

TITUL.

TITUL. XII.

DE FERIIS, ET DILATIONIBUS, ET DI-
VERSIS TEMPORIBUS.

C. III. II. 12.

DE FERIIS.

§. 1. **E**xcusant etiam iudicio. non sistentem *Feriæ* & *Dilationes*. l. 1. l. 6. D. h. t. v. l. 2. §. 1. D. si quis in jus voc. non ier. l. 1. pr. l. 6. D. h. t.

§. 2. Sunt autem *Feriæ* (a *feriendis* victimis sic dictæ; *Fest. in voc. Feriæ*) dies a judicialibus actibus vacui; l. pen. D. h. t. Quibus nec jus dicitur, nec Magistratus sui potestatem faciunt. l. 5. D. h. t.

§. 3. Eæque vel *Divinæ* sunt; l. ult. C. h. t. vel *Humanæ*.

§. 4. *Feriæ Divinæ* sunt, quæ Majestati altissimæ cultuique Divino dicatæ sunt. l. f. pr. C. h. t.

§. 5. *Humanæ*, quæ hominis gratia, ob utilitatem & necessitatem, aliasve ob causas, constitutæ sunt.

§. 6. Utræque sunt vel *Solennes* seu *Ordinariæ*, vel *Repentinæ* seu *Extraordinariæ*. l. 3. C. de dilat. l. 26. §. 7. D. ex quib. caus. maj.

§. 7. *Feriæ Solennes*, seu *Ordinariæ* sunt, quæ certo statoque tempore observantur. l. 26. §. 7. D. ex quib. caus. maj.

§. 8. *Feriæ Repentinæ* seu *Extraordinariæ* vero, quæ pro re nata indicuntur. d. l. 26. §. 7. D. ex quib. caus. maj.

§. 9. *Feriæ Solennes* seu *Ordinariæ Divinæ* sunt, *Dies Solis* seu *Dominicus*; l. 2. 3. l. 7. l. ult. §. 1. C. h. t. add. *Isid. L. VI. c. 18. Dies Natalis & Epiphaniarum Christi*; d. l. 2. l. 7. C. h. t. add. *Isid. d. l. nec non dies Paschæ*,

schæ, d. l. 2. l. 7. l. 8. add. Ifid. L. VI. c. 17. & Pentecostes. v. Ifidor. L. VI. c. 18.

§. 10. Feriæ Solennes seu Ordinariæ Humanæ sunt feriæ Messum, ab VIII. sc. Cal. Jul. usque in Cal. Augusti, & Vindemiarum, a X. sc. Cal. Sept. usque ad Idus Octobris; l. 1. pr. l. 4. D. l. 2. l. 7. C. h. t. add. Sueton. in Jul. Cæs. c. 40. Papin. Stat. IV. Sylv. carm. IV. ad Marcell. v. 39. & seqq. Nundinæ; l. un. C. de nund. Kalendæ Januariæ; l. 7. C. h. t. add. Ovid. L. I. Fast. v. 73. 74. Dies Natalitii maximarum Urbium Romæ & Constantinopolis; Ut & Dies Natales Principum, quibusque imperium adepti sunt. d. l. 7. C. h. t. Add. Dion. Cass. L. XLVIII. L. LIII. L. LIV. Suet. in Aug. c. 57. in Tib. c. 26. Dion. Cass. L. LIX. Plin. L. X. Ep. 60. 61. 103. l. 2. C. Theod. de Spectac.

§. 11. Feriæ Repentinæ seu Extraordinariæ certas non habent species, sed ex variis causis varie & arbitrato indicentis constituuntur; Ob res puta prospere gestas, Principis adventum, nuptias, natam illi prolem, acceptam cladem, aliamve Publicam lætitiā vel tristitiā. l. 26. §. 7. D. ex quib. c. maj. l. 1. C. h. t.

§. 12. Ferias olim constituebant Pontifices & Magistratus majores, veluti Consules & Prætores. v. Macrob. L. I. Saturn. c. 16. l. 26. §. 7. D. ex quib. c. maj. Sed postea soli Principes; l. 4. C. h. t. ita tamen, ut Magistratus eas dirigant & moderentur. l. 4. D. h. t. l. 7. pr. de Offic. Procons.

§. 13. Finis & effectus Feriarum Divinarum est, ut homines, missa rerum profanarum cura, Deum O. M. eo tempore debito cultu venerentur. l. 2. l. 3. l. 7. l. 8. l. ult. C. h. t.

§. 14. Hinc feriis Divinis nulli Actus judiciales exerceri possunt; Et si qui fiant, sunt ipso jure nulli; l. 2. l. 7. l. 8. l. f. §. 1. C. h. t. sive causæ sint publicæ, sive privatæ. l. 7. in f. l. 8. C. h. t.

§. 15.

§. 15. Idque non tantum ratione Judicum, sed & Arbitrorum compromissariorum locum habet; *d. l. 7. C. h. t.* Quoniam Arbitria ad similitudinem judiciorum redacta sunt. *l. 1. D. de recept. & qui arb. rec.*

§. 16. Cessant etiam hisce feriis cunctarum artium officia, *l. 3. C. h. t. commercia, c. 1. X. h. t. nundinæ, Nehem. c. XIII. v. 15. & seqq.* venationes, choreæ, aliaque voluptati inservientia; Sive negotia illa servilia sint, sive liberalia. *l. ult. pr. & §. 1. C. h. t. d. c. 1. f. de Fer. add. Tibull. L. I. Eleg. 1.*

§. 17. Sunt tamen quædam, quæ ipsis etiam feriis Divinis licita sunt atque permissa. Actus scilicet voluntariæ jurisdictionis; *l. 2. l. 8. C. h. t.* Transactiones; *l. ult. §. 1. C. h. t.* Agricultura necessaria; *l. 3. C. h. t. add. Virg. I. Georg. v. 268. & seqq.* Cura annonæ; arg. *l. 5. §. 1. C. h. t.* Disciplina Militaris; *l. pen. D. h. t.* Investigatio & captura latronum, similiumque; nec non causarum criminalium cognitio; *l. pen. C. h. t. l. 3. C. de Ep. aud.* Defensio sui ipsius adversus vim injustam; arg. *l. 3. D. de J. & J. l. 45. §. 4. D. ad L. Aquil. v. Machab. L. I. c. 2. v. 34. & seqq. & L. II. c. 15. XIV. v. 5.* Extractio bovis proximi ex lacuna; *Luc. XIII. v. 15. XIV. v. 5.* Omniaque, quæ exigit dilectio sui ipsius & proximi, quæque differri necessitas & utilitas publica non patitur. *v. Macrobi. L. I. Sat. c. 16.*

§. 18. *Finis & effectus Humanarum Feriarum* est, ut homines colligendis fructibus vacare possint, *l. 7. C. h. t.* aliasve ob causas justitium sit. *l. 2. l. 7. C. h. t. Plin. L. VIII. Ep. 21.*

§. 19. Unde Messium Vindemiarumque tempore nemo (sive circa rem rusticam occupatus sit, sive non) cogitur ad judicium venire, & sententia, non consentientibus partibus prolata, nullius est momenti. *l. 1. pr. l. 6. D. h. t.*

§. 20.

§. 20. Sed excipiuntur & hic (præter ea, quæ ipsis feriis Divinis sunt licita) certæ causæ, quæ tempore feriarum humanarum expediri possunt: Tutorum scil. Curatorumque datio; Alimentorum constitutio; Missio in possessionem; l. 2. l. 3. D. h. t. Novi Operis nuntiatio; l. 1. §. 4. D. de nov. op. nunc. Appellatio; l. 1. C. h. t. Causæ fiscales & publicæ; l. 5. C. h. t. & denique, si res tempore vel morte peritura sit. l. 1. §. 2. l. 3. D. h. t.

§. 21. Nihil etiam impedit, quominus partes hisce feriis renunciare, & ipsis sponte litigantibus sententia dici possit. l. 1. §. 1. D. h. t.

DE DILATIONIBUS.

§. 22. Dilatio est diei prolatio, Don. ad Ter. Eun. Añ. V. Sc. 8. seu rei, in judicio agendæ, in aliud tempus rejectio.

§. 23. Eaque triplex est, Conventionalis, Legalis, & Judicialis.

§. 24. Dilatio Conventionalis est, quæ a parte parti pacto conceditur.

§. 25. Legalis, quæ a lege tribuitur, veluti decem dierum in citatione dilatoria; l. 68. & seqq. D. de jud. XX. dierum ratione in jus vocati; Auth. Offeratur. C. de lit. contest. ut & quatuor mensium ratione judicati. l. ult. C. de usur. rei jud.

§. 26. Judicialis vero, quæ a judice causa cognita datur. l. 4. C. de dilat. v. §. 2. 3. l. de offic. Jud.

§. 27. In Pecuniariis autem causis dilatio singulis causis plus semel tribui non potest: In Capitalibus reo tres dilationes, accusatori duæ dari possunt: sed utrumque causa cognita. l. 10. l. 7. D. h. t. add. l. 41. D. ad L. Jul. de adult.

§. 28. Effectus Dilationis est, ut interim quiescat
H
judicis

judicis officium; l. 3. in f. C. de dilat. Unique concessa etiam altera profit. d. l. 3. l. 6. in f. C. de temp. in int. rest.

§. 29. Tempora autem dilationum continua sunt, ut & feriæ, five solennes, five repentinæ, iis connumerentur. d. l. 3. C. de dil.

DE DIVERSIS TEMPORIBUS.

§. 30. Quænam tempora sint *Feriarum* & *Dilationum*, ex dictis facile intelligitur.

§. 31. Sed sunt, præter *Ferias* & *Dilationes*, etiam diversa alia Tempora, minime negligenda.

§. 32. Tempus secundum Arist. L. IV. *Phys.* c. 16. est numerus motus, secundum prius & posterius: Secundum Macrobi. vero L. I. *Saturn.* c. 8. certa dimensio, quæ ex cæli conversione colligitur.

§. 33. Estque I. *Præsens*, v. l. 123. D. de V. S. l. 76. §. 1. D. de V. O. *Præteritum* seu *transactum*, d. l. 123. D. de V. S. l. 7. D. quib. mod. usufr. am. l. 63. §. ult. D. de A. R. D. & *Futurum*. v. d. l. 123. de V. S. l. 76. §. 1. D. de V. O. l. 8. D. de V. S. l. 19. D. jud. solv. l. 29. de leg. 1.

§. 34. II. Tempus est vel *Diurnum*, vel *Nocturnum*. l. 124. D. de V. S.

§. 35. III. *Continuum*, vel *Utile*. l. ult. C. de temp. in int. rest. l. 1. D. de div. temp. præscr. §. 16. I. de excus. l. ult. C. de dol.

§. 36. Tempus Continuum est, quod continuo & sine interruptione currit; nulla habita ratione, an dies feriati sint, an non sint; an Judex sui copiam faciat; an non faciat. l. 7. D. quemadm. serv. amit. l. 4. §. 5. D. de stat. lib. l. ult. C. de temp. in int. rest. Idque in dubio intelligitur. v. l. ult. C. de dol. d. l. ult. C. de temp. in int. rest.

§. 37.

§. 37. *Utile est, quo experiundi potestas est, & jus dicitur.* l. 1. *D. de div. temp. præscr.* l. 55. *D. de Æd. Ed.* l. 10. §. ult. *D. ad SC. Turp.* Quod non intelligitur, nisi exprimatur; Exceptis Actionibus Prætoriiis, in quibus *dies, mensis, annus* simpliciter positus, plerumque intelligitur *Utilis.* l. 38. junct. l. 19. §. ult. *D. de Æd. Ed.* l. 1. junct. l. 6. *D. de calumn.* l. 1. pr. §. 39. *D. de vi & vi arm.* l. 1. §. 13. *D. de vi bon. rapt.*

§. 38. Potissimæ autem temporis partes sunt *Dies, Mensis, & Annus.*

§. 39. *Dies* alius est *Naturalis*, alius *Civilis.*

§. 40. *Dies Naturalis* est *tempus decurrens ab ortu Solis, usque ad occasum*; incrementum & decrementum recipiens, prout ipsa lux augetur & decrescit. v. l. 2. §. 1. l. 124. l. 134. *D. de V. S.* add. Genes. I. v. 5. & seqq. Joan. XI. v. 9.

§. 41. *Dies Civilis* more Romano est XXIV. horarum, & a media nocte incipit, sequentis autem noctis media parte finitur. l. 8. *D. h. t.* l. 5. *D. qui test. fac. poss.* l. 6. 7. *D. de usurp. & usuc.* Gell. L. III. c. 2.

§. 42. *Mensis*, seu spatium menstruum varie sumitur; Sed in jure nostro fere pro spatio XXX. dierum accipitur. l. 40. *D. de reb. cred.* l. 38. pr. junct. l. 28. *D. de Æd. Ed.* l. 3. §. ult. *D. de suis & leg. her.* junct. l. 12. *D. de stat. hom.* l. 30. §. 1. *D. ad L. Jul. de adult.* l. 101. *D. de R. J.* l. ult. §. 2. 11. *C. de jur. delib.* N. 115. c. 2.

§. 43. *Annus* autem continet spatium dierum continuorum 365. l. 4. §. 5. *D. de stat. lib.* l. 51. §. 2. *D. aa L. Aquil.* l. 134. *D. de V. S.* junct. l. 98. *D. eod.*

TITUL. XIII.

DE EDENDO.

C. II. I.

§. 1. **E**xcusatur etiam Reus, si Actor Actionem non ediderit, sine quo Reus scire nequit, an cedere, an contendere debeat; v. l. i. pr. *D. h. t. Auth. Offeratur. C. de lit. cont.* Qua occasione de *Instrumentis*, & *Rationibus* ab *Argentariis* edendis, hic simul agitur.

§. 2. Et quidem de *Actione* & *Instrumentis* edendis Prætor ita edixisse videtur: *Actionem*, qua quisque agere volet, itemque *instrumenta*, quibus in iudicio uti oportebit, adversario edere cogam sine die & Consule. l. i. *D. h. t. l. 8. D. de V. S. l. 3. C. h. t.*

§. 3. *Edere* est copiam describendi facere, vel in libello complecti & dare, vel dictare: Eum quoque edere Labeo ait, qui producat adversarium suum ad Album, & demonstret, quid dictaturus sit ex Edicto, vel id dicat quo uti velit. l. i. §. 1. *D. h. t. l. 6. §. 7. D. h. t.*

§. 4. Fit itaque Actionis Editio maxime in *Libello*, qui nihil aliud est, quam *Scriptura intentionem Actoris complectens*. d. l. i. §. 1. l. 6. §. 7. *D. h. t. §. 24. l. de Act. l. 7. D. de inoff. test. l. 3. D. de accus. Auth. Offeratur. C. de lit. contest.*

§. 5. Cujus partes Principales sunt, *Exordium*, *Propositio*, & *Conclusio*.

§. 6. In *Exordio* proponitur Nomen *Judicis*, *Actoris*, & *Rei*.

§. 7. In *Propositione*, congrua & perspicua facti narratio. Quæ per modum Syllogismi fieri solet; Ita, ut loco majoris ponatur *Jus*, loco minoris vero *Factum*; v. Daniel. III. v. 9. & seqq. *Exposita simul causa*

causa petendi vel generali vel speciali in Actionibus in rem; Speciali vero in Actionibus in personam; & nomine Actionis expresse; l. 14. §. 2. junct. l. 11. §. 2. *D. de except. rei jud.* l. 33. *D. de jud.* l. 3. *C. h. t. l. ult. C. de interd. v. Dissert. N. V. de Caus. Oblig.* C. 1. §. 9. 10.

§. 8. Ex quibus formatur *Conclusio*, i. e. apta & naturæ negotii conveniens petitio. v. §. 1. 14. *I. de Act.* l. 6. *D. de R. V.* Licet in Criminalibus Generalis petitio sufficiat. arg. l. 1. §. 4. *in f. D. ad SC. Turp.* l. 15. *pr. in f. D. ad munic.*

§. 9. Impensarum petitio necessaria non est, ad quarum condemnationem jūdex ex officio tenetur. l. 79. *D. l. 13. §. 6. C. de jud.*

§. 10. Debet autem Libellus esse clarus & certus, cæteroquin enim, reo petente, tanquam ineptus rejiciendus est. arg. l. 1. *pr. D. h. t. Auth. Offeratur.* *C. de lit. cont.* §. 32. *I. de Act.* junct. l. 18. *D. comm. div.*

§. 11. Nisi incertum sit, quid Actor petere, v. l. 76. §. 1. *D. de R. V.* l. 1. 3. *D. si pars hered. pet.* vel qua actione experiri debeat? l. 1. §. 4. *D. quod legator.* Vel natura Actionis certam petitionem non admittat; veluti in debito alternativo, l. 16. §. 3. *D. de pign.* l. 2. *C. de resc. vend.* petitione fructuum, l. 25. §. 1. *D. de R. V.* & ejus quod interest. l. 24. *D. de R. J. l. ult. D. de præst. stip.*

§. 12. Quod si vero quis in concipiendo Libello erraverit, potest Libellum & emendare & mutare, non tantum ante, sed & post litem contestatam. v. *Cic. pro Cæcin. c. 3. l. 3. C. h. t. l. 4. §. ult. D. de noxal. act.* §. 35. *I. de Act.*

§. 13. Debet etiam Actor Reo edere *Instrumenta*, quibus in judicio usus est. l. 1. §. 3. 5. l. 2. *D. h. t.*

§. 14. Quæ editiones sine die & Consule fieri debent;

bent; ne quid excogitetur e die & Consule, & præ-
lato die fiat. *l. 1. §. 2. D. h. t. l. 2. §. 6. D. testam.*
quemadm. ap. l. 3. D. de fid. instr.

§. 15. Dicm autem & Consulem excepit Prætor,
quo instrumentum conscriptum est, non in quem
solutio concepta est: Nam dies solutionis, sicuti
summa, pars est stipulationis. *d. l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 16. Exempla etiam instrumentorum, sine sub-
scriptione edentis, edi sufficit. *l. 11. D. h. t.*

§. 17. Reus Actori instrumenta edere non cogi-
tur; Quia neque ratio juris, neque æquitatis pati-
tur, originem petitionis, ex instrumentis ejus, qui
convenitur, fundari. *l. 4. l. ult. C. h. t. l. 7. C. de test.*

§. 18. Nisi Reus excipiendo Actor fiat; v. *l. 1. D.*
de except. l. 19. D. de prob.

II. Instrumenta sint communia; *l. 7. C. h. t. l. 5. D.*
fam. ercisc.

III. Causa sit fiscalis; *l. 3. D. h. t. l. 2. §. 1. D. de*
jur. fisc.

IV. Aliave justa causa aliud suadeat. v. *l. 1. C. h.*
t. l. 95. §. ult. D. ad L. Falcid. l. 5. D. de jur. de-
lib. l. 48. D. de acq. emt.

§. 19. Quod si vero instrumenta publica auctori-
tate facta sint, omnibus edenda sunt, quorum in-
terest; *l. 2. C. h. t.* Quibus annumerari possunt
Rationes ab Argentariis confectæ. arg. l. 10. §. 1. D.
h. t. l. 24. §. 2. de reb. auct. jud. poss.

§. 20. De quibus Prætor edixit: ARGENTARIÆ
MENSÆ EXERCITORES, RATIONEM, QUÆ AD SE PER-
TINET, EDANT, ADJECTO DIE ET CONSULE. *l. 4. pr.*
D. h. t.

§. 21. Cujus Ediçti ratio æquissima est; nam cum
singulorum rationes argentarii conficiant, æquum
fuit, id quod mei causa confecit, meum quodam-
modo instrumentum mihi edi. *l. 4. §. 1. D. h. t. add.*
l. 10. §. 1. D. h. t.

§. 22.

§. 22. Jubet Prætor, ut ARGENTARIÆ MENSÆ EXERCITORES RATIONES EDANT; *Argentarii* sunt, qui in foro tabernas, & mensas suas positas habebant, quibusque pecuniæ tum custodiendæ, tum scœnori collocandæ dabantur. Unde & *Mensularii*, v. l. 47. §. 1. *D. de pact. l. 24.* §. 2. *D. de reb. auct. jud. poss. Suet. in Aug. c. 3. 4.* & *Argenti distraçtores* vocati sunt. l. ult. *C. de pign. l. 2.* §. ult. *C. de pec. const. l. un. C. neg. ne mil.*

§. 23. Neque tantum mutuas pecunias dabant, fidejubebant pro aliis & constituebant, sed & venditiones, & auctiones, aliaque similia per eos fiebant. v. l. 8. *D. de pos. Nov. 4. c. 3.* §. 1. *N. 136. c. 2. in f. c. 4. in f. l. 18. D. de pet. her. l. 88. D. de solut. Cic. pro Cæcin. c. 5. 6. Quintil. L. XI. c. 2.* Quo ipso a *Nummulariis*, ad quos etiam hoc Edictum extenditur, maxime differebant. v. l. 9. §. 2. *D. h. t.*

§. 24. Quorum omnium *Rationem* conficiebant. l. 4. §. 1. l. 9. §. 2. l. 10. §. 1. *D. h. t. l. 23. de liberat. leg. Gell. L. XIV. c. 2.*

§. 25. Quæ nihil aliud est, quam ultro citro dandi, accipiendi, credendi, obligandi, solvendi sui causa negotiatio. l. 6. §. 3. *D. h. t.*

§. 26. *Edi* autem ratio ita intelligitur, si a capite edatur (nam ratio, ni a capite inspiciatur, intelligi non potest;) scilicet ut non totum cuique codicem rationum, totasque membranas inspiciendi describendique potestas fiat, sed ut ea sola pars rationum, quæ ad instruendum aliquem pertinet, inspiciatur & describatur. l. 10. §. 2. *D. h. t.*

§. 27. Et quidem *Rationes edendæ* sunt adjecto die & Consule; quoniam accepta & data non alias possunt apparere, nisi dies & Consul fuerit editus. l. 1. §. 2. l. 6. §. 6. *D. h. t.*

§. 28. Edendæ vero sunt rationes ab Argentariis, eorumque heredibus; v. l. 4. §. 2. & seqq. l. 6. §. 1. l. 9. §. 1. *D. h. t.* omnibus, quorum interest; l. 6. §. 4. 5. l. 9. §. 3. 4. *D. h. t.* præstito tamen prius jurejurando calumniæ, ne forte vel supervacuas rationes, vel quas habet, edi sibi postulet, vexandi argentarii causa. l. 6. §. 2. l. 9. §. 3. *D. h. t.*

§. 29. Et quidem illo loco facienda editio, ubi quis argentariam exercuit. Quod si in alio loco argentariam exercet, alibi autem ad editionem compellitur, minime hoc facere cogitur; nisi descriptum velis ubi ea de re agitur eum tibi dare, tuis videlicet sumtibus; l. 4. §. ult. spatiumque ad perferendas eas tribuatur. l. 5. *D. h. t.*

§. 30. Ad petendam autem editionem rationum, contra Argentarios competit *Actio in factum*; l. 9. pr. *D. h. t.* Ex sola æquitate descendens. l. 4. §. 1. l. 10. §. 1. *D. h. t.* v. Dissert. N. V. de *Caus. Obl. C.* 4. §. 3. & seqq.

§. 31. Qui si dolo malo vel lata culpa non edant, in id damnantur, quanti Actoris interest. l. 6. §. 4. l. 8. pr. §. 1. *D. h. t.*

§. 32. De quo Prætor ita subjecisse videtur: *Si quis dolo malo non ediderit, quanti Actoris interfit non edidisse, causa cognita, in eum actionem dabo.* d. l. 6. §. 4. l. 8. pr. §. 1. l. 10. §. 3. *D. h. t.*

§. 33. Ubi enim exigitur Argentarius rationes edere, tum demum punitur, cum dolo malo, vel lata culpa non exhibet. d. l. 8. pr.

§. 34. *Dolo malo* autem non edit, & qui malitiose edidit, & qui in totum non edit. d. l. 8. pr.

§. 35. Qui vero incidit in hoc Edictum, id præstat, quod interfuit mea rationes edi cum decerneretur a Prætore, non quod hodie interest. l. 8. §. 1. *D. h. t.*

§. 36. Quæ Actio heredi etiam datur; sed neque

que in heredem, neque post annum competit. *l. ult. D. h. t.*

§. 37. Argentarius autem, ut sibi edantur Rationes, petere nequit; Neque editio ab eo iterato petenda, nisi ex causa. De quo Prætor ita edixit: ARGENTARIO, EIVE, QUI ITERUM EDI POSTULABIT, CAUSA COGNITA EDI JUBEBO. *l. 10. §. 8. Et seqq. l. 7. pr. §. 1. D. h. t.*

TITUL. XIV.

DE PACTIS.

C. II. 2.

§. 1. **E**xcusatur denique a pœna deserti Vadimonii Reus, si Litigatores de re seu negotio pacti fuerint, vel transfegerint. *l. 2. pr. D. si quis caut. jud. sist. caus. fact. non obtemp. l. 22. §. 1. D. de in jus voc.*

§. 2. Et quidem, quantum ad Pacta attinet, Prætor ait; PACTA CONVENTA, QUE NEQUE DOLO MALO, NEQUE ADVERSUS LEGES, PLEBISCITA, SENATUSCONSULTA, EDICTA PRINCIPUM, NEQUE QUO FRAUS CUI EORUM FIAT, FACTA ERUNT, SERVABO. *l. 7. §. 7. D. h. t. Cic. L. III. de Off. c. 24.*

§. 3. Cujus Edicti æquitas naturalis est; Quid enim tam congruum fidei humanæ, quam ea, quæ inter eos placuerunt, servare? *l. 1. pr. D. h. t. add. l. 1. D. de pec. const. l. 84. §. 1. D. de R. J.*

§. 4. Pactum autem seu Pactio, v. *l. 1. §. 1. 2. l. 7. §. 4. Et seqq. l. 27. §. 3. D. h. t. vel Conventio, l. 1. §. 3. 4. l. 2. pr. §. 1. l. 4. pr. §. 1. & ll. seqq. D. h. t. est duorum pluriumve in idem placitum consensus, l. 1. §. 2. D. h. t. de dando sc. faciendo, vel præstando.*

§. 5. Quod generaliter acceptum ad omnia pertinet, de quibus negotii contrahendi transigendique causa consentiunt, qui inter se agunt; adeoque etiam Contractus, tum Nominatos, tum Innominatos, continet. *l. 1. §. 3. D. h. t. l. 71. D. pro soc.*

H 5

§. 6.

§. 6. Sed variæ *Paſtorum* ſunt *ſpecies*; Et quidem I.) *Paſtum Publicum* eſt, vel *Privatum*. l. 5. *D. h. t.*

§. 7. *Paſtum publicum* eſt, quod fit ex cauſa publica; veluti quod fit per pacem, quoties inter ſe Duces belli quædam paciſcuntur. l. 5. §. 1. *D. h. t.*

§. 8. Quod, quin Jure Gentium ſubſiſtat, minime dubitandum eſt; Fides enim data ſervanda eſt, etiam hoſtibus; v. Cic. de Off. L. I. c. 13. L. III. c. 24. 29. imo piratis, prædonibus, nec non barbaris & hæreticis. l. 1. *D. h. t.* l. 84. §. 1. de R. J. l. ult. *D. de legation.* l. 31. §. 1. *D. de poſ.* l. 17. §. 1. de pæn. l. 6. in f. *D. de bon. damn.* v. Diſſert. N. I. de Cauſ. Obl. C. 2. §. 32.

§. 9. *Paſtum Privatum* eſt, quod fit ex cauſa & de re cujuſque privata. d. l. 5. pr. *D. h. t.*

§. 10. II.) *Paſtum*, maxime *Privatum*, eſt vel *Exprefſum*, vel *Tacitum*. l. 2. pr. *D. h. t.*

§. 11. *Paſtum Exprefſum* eſt, quod fit conſenſu expreſſo, viva voce, vel per epistolam, vel per nuncium declarato. d. l. 2. pr. *D. h. t.*

§. 12. *Tacitum*, quod fit conſenſu tacito, qui ex re ipſa & factò colligitur. d. l. 2. pr. *D. h. t.*

§. 13. Sic I. Si debitori meo reddiderim cautionem, videtur inter nos conveniſſe, ne peterem. l. 2. §. 1. *D. h. t.* add. l. 3. §. 1. de liberat. leg. l. 59. de leg. 3. Mart. VIII. Epigr. 37.

§. 14. Quod tamen tum demum procedit, cum creditor unum tantum chirographum habet. Si enim quis duo vel plura, ejusdem debiti nomine, ejusdemque tenoris chirographa habeat, unumque debitori reſtituat, alterum vero retineat, aliud dicendum eſt. v. l. ult. *D. de hiſ quæ in teſt. del.* l. 59. *D. de leg.* 3. l. 25. *D. de proh.* l. 7. l. 22. *D. de don.*

§. 15. Niſi, præter nudam redditionem unius chirographi, aliud quid accedat, ex quo donatio & remiſſio præſumi poſſit, v. d. l. 59. *D. de leg.* 3. junct. l. 36. *D. de leg.* 2. §. 1. *I. eod.*

§. 16.

§. 16. Sic II. reddito pignore, vel cautione, qua pignus constitutum est, non quidem ipsum debitum, l. 3. *D. h. t.* sed pignus remissum censetur; arg. l. 1. §. 1. *D. de lib. leg. l. 9. C. de remiss. pign.* Nisi debitori petenti ad certum usum, vel precario redditum sit. arg. l. 35. §. 1. *D. de pign. act. l. 36. D. de acq. poss.*

§. 17. Sic III. in Urbanis habitationibus locandis in vecta illata pignori sunt locatori, etiamsi nihil nominatim convenit. l. 4. *pr. D. h. t. l. 2. 4. 6. D. in quib. c. pign. vel hyp. tac. contr. l. 5. l. 7. C. eod.* Non etiam in prædiis rusticis; in quibus IV. Fructus (qui pro mercede locationis conductionis sufficiunt) tacite pignori obligati sunt. d. l. 4. l. 7. *D. in quib. caus. pign. vel hyp. tac. cont. l. 3. C. eod. v. infr. ad t. in quib. caus. pign. vel hyp. tac. contr. §. 7. 9.*

§. 18. III.) Pactum aliud est Nudum, aliud Non nudum. l. 7. §. 1. 2. 4. *D. h. t. l. 10. C. h. t. l. 15. D. de præfer. verb. l. 27. C. de loc. cond.*

§. 19. Pactum Nudum est, quod solum pactum est, nihil amplius; l. 23. *C. de pign.* seu, quod in nudis placiti & conventionis finibus subsistit, & nudum est a nomine & forma. l. 7. §. 1. 2. 4. *D. h. t. l. 27. C. de locat.*

§. 20. Quod naturalem producit Obligationem, & Exceptionem, l. 1. *pr. D. h. t. l. 84. §. 1. de R. J. l. 7. §. 4. D. h. t. l. 10. D. de O. & A.* sed jure nostro non parit Actionem. d. l. 7. §. 4. *D. l. 10. l. 21. l. 28. C. h. t. l. 1. C. de pact. conv.*

§. 21. Noluerunt enim Romani, ex omni nuda promissione actionem nasci; Sed certos contractus, & præprimis Stipulationem constituerunt, quibus, si quis sibi serio aliquem obligare vellet, uti posset. v. Differt. N. I. de Caus. Obl. C. 4. §. 28.

§. 22. Nisi pactum nudum Jure Civili vel Prætorio confirmatum, vel contractibus bonæ fidei in continenti adjectum sit.

§. 23.

§. 23. Pactum, quod Jure Civili, seu *Lege aliqua speciali* confirmatur, *Legitimum* dicitur. l. 6. *D. h. t.*

§. 24. Idque duplex est, *Obligatorium & Liberatorium*. d. l. 6.

§. 25. *Obligatorium* est, ex quo *Obligatio* non tantum *naturalis*, sed & *civilis*, & *Actio* efficax nascitur. d. l. 6.

§. 26. Quale est I. Pactum de usuris creditarum pecuniarum civitatibus solvendis; l. 30. *D. de usur.*

II. Pactum quo promissum est fœnus nauticum; l. 7. l. 5. §. 1. *D. de fœn. naut.*

III. Pactum, quo promissæ sunt usuræ frumenti mutui dati; l. 12. *C. de usur.*

IV. Pactum, quo dos marito promittitur; l. 6. *C. de dot. prom.*

V. Pactum donationis in præsens conceptum; l. 35. §. ult. *C. de don. N. 162. c. 1. §. 1.*

VI. Pactum, quo usuræ Argentariis promissæ sunt. *N. 136. c. 4. v. Dissert. N. IV. de Caus. Obl. C. 2. §. 2. & seqq.*

§. 27. *Pactum Legitimum Liberatorium* est, quo *Obligatio & Actio* competens ipso jure tollitur. d. l. 6. *D. h. t.*

§. 28. Quale est Pactum injuriarum & furti. l. 17. §. 1. l. 27. §. 2. 4. *D. h. t. l. 11. §. 1. l. 17. §. 6. D. de injur.* nec non pactum, quo remittitur hypotheca, solo consensu constituta. l. 1. l. 9. §. 3. *D. de pign. act. l. 4. D. junct. l. 23. C. de pign. l. 2. C. de remiss. pign.*

§. 29. *Pactum jure Prætorio confirmatum* est Pactum hypothecæ, l. 17. §. 2. *D. h. t. constituti l. 1. D. de pec. constit. v. Dissert. N. IV. de Caus. Obl. C. 2. §. 9.*

§. 30. *Pactum adjectum*, novam quidem actionem non parit, contractui tamen etiam ex parte Actoris inest, & Actionem ex contractu, cui adjicitur, descen-

descendentem format. *l. 7. §. 5. 6. D. h. t. l. 13. C. eod.*

§. 31. Dummodo adjectum sit contractui bonæ fidei, in continenti, *d. l. 7. §. 5. D. l. 13. C. h. t. & naturæ contractus non sit contrarium. l. 23. D. de R. J.*

§. 32. Pactum enim contractui *b. f.* ex intervallo, contractui stricti juris vero, sive in continenti, sive ex intervallo adjectum, a parte Actoris non inest, neque actionem format, sed tantum ad exceptionem prodest. *d. l. 7. §. 5. 6. D. l. 13. C. h. t. l. 72. de contr. emt. vend. l. 3. C. de usur. l. 11. §. 1. D. de reb. cred.*

§. 33. Pactum autem contra naturam contractus adjectum adeo non inest, ut nec Actionem formet, nec exceptionem producat; v. *l. 14. l. 70. l. 29. §. 2. D. pro soc. l. 12. D. de precar. l. 17. pr. D. h. t. l. 11. §. 1. D. de reb. cred. l. 1. §. 45. D. de pos.*

§. 34. Pactum Non nudum (quod quidam *Vestitum* vocant) uno nomine dicitur Contractus. *l. 15. D. de P. V. l. 10. C. h. t. l. 7. §. 1. 2. 4. D. h. t. l. ult. C. de rer. perm. l. 1. C. de pact. conv.*

§. 35. Est autem Contractus alius *Verus*, alius *Quasi talis*..

§. 36. Contractus *Verus*, seu proprie dictus, est conventio habens speciale nomen, vel eo deficiente civilem obligandi causam. *l. 7. §. 1. 2. D. h. t. l. 1. D. de aestimator. v. Diff. N. II. de Caus. Obl. C. 2. §. 9. & seqq.*

§. 37. Ex qua descriptione principalis Contractuum divisio simul manifesta est, quod scil. Contractus alii sint *Nominati*, alii *Innominati*.

§. 38. Contractus *Nominati* sunt, qui proprium & speciale nomen habent; *d. l. 7. §. 1.* tanquam signum certæ formæ & actionis.

§. 39. Neque enim hoc ita accipiendum, quasi *Nomen* in iis Obligationem producat & Actionem. Sunt

Sunt enim quædam conventiones, quæ propter frequentem usum certum nomen eamque vim acceperunt, ut etiamsi nihil specialiter dictum sit, ex solo nomine natura earum satis intelligatur; Qualis est *Emtio Venditio, Locatio Conductio*, similesque. l. 7. §. 1. *D. h. t.*

§. 40. *Contractus Nominati* perficiuntur vel *Re*, vel *Verbis*, vel *Literis*, vel *Consensu*. §. ult. *I. de oblig.*

§. 41. Licet enim in omni contractu consensus sit necessarius, l. 1. §. 3. *D. h. t.* sunt tamen quidam contractus, in quibus præter consensum vel *Rei* traditio intercedere debet, vel *Verba*, vel *Literæ*: Quidam, in quibus præter consensum nihil requiritur, qui *solo Consensu* perficiuntur. t. t. *I. de oblig. ex consensu*.

§. 42. Contractus, qui *Re* perficiuntur, sunt IV. *Mutuum, Commodatum, Depositum, & Pignus*. pr. & §§. seqq. *I. quib. mod. re cont. obl.*

§. 43. Contractus, qui *Verbis* perficitur, alio nomine *Verborum Obligatio*, seu *Stipulatio* dicitur. t. t. *D. & I. de V. O. t. C. de cont. stip. l. 6. C. de transact.*

§. 44. Contractus, qui *Literis* perficitur, alio nomine *Literarum Obligatio* vocatur. tit. *I. de lit. obl.*

§. 45. Contractus, qui *Consensu* perficiuntur, sunt v. gr. *Emtio Venditio, Locatio Conductio, Emphyteusis, Societas, & Mandatum*. t. *I. de oblig. ex consensu*. §. 3. *I. de locat. cond.*

§. 46. Ex quibus *Obligatio* nascitur, & *Actio*, naturæ & nomini singulorum contractuum conveniens.

§. 47. *Contractus Innominati* sunt, qui nomen certum non habent, sed civilem obligandi causam. l. 7. §. 2. *D. h. t. l. 1. §. 2. D. de rer. perm.*

§. 48. Possuntque isti referri ad quatuor summa gene-

genera, *Do ut des, Do ut facias, Facio ut des, Facio ut facias.* l. 5. *D. de præscr. verb.*

§. 49. In quibus *causa* non finalem seu impellentem, quæ in omnibus pactis intercedit, significat, sed dationem vel factum, i. e. implementum ab altera parte præstitum, ea lege, ut alter similiter det vel faciat. d. l. 7. §. 2. *D. h. t.*

§. 50. Ex quibus similiter Obligatio oritur valida, & Actio; Quæ modo *In factum*, & *In factum civilis*, l. 1. pr. §. 1. 2. l. 2. 3. l. 22. *D. de P. V.* modo *Præscriptis verbis*, l. 2. l. 17. §. ult. *D. de præscr. verb.* modo *Præscriptis verbis in factum*, l. 24. *D. de præscr. verb.* modo *Utilis*, quæ *præscriptis verbis rem gestam demonstrat*, vocatur. l. 6. *C. de transact. v. infr. ad t. de P. V.* §. 2. & seqq.

§. 51. Porro II. Contractus sunt vel *Juris Gentium*, quales sunt plerique; vel *Juris Civilis*, *Stipulatio* scil. & *Literarum Obligatio.* l. 5. *D. de J. & J.* §. 2. l. de *J. N. G. & C.*

§. 52. III. Sunt vel *Bonæ fidei*, vel *Stricti juris.* l. 13. *C. h. t.* §. un. l. de *obl. ex conf.* §. 23. l. de *Act.* l. 57. *D. de O. & A.*

§. 53. IV. Sunt vel *μόνopleυροι* i. e. ab una parte obligatorii, ut *Mutuum* & *Stipulatio*; vel *διπλευροι* i. e. ab utraque parte obligatorii, uti *Emptio Venditio*, *Locatio Conductio*, similesque. l. 1. §. 3. *D. h. t.* l. 1. *D. de O. & A.* §. un. l. de *obl. ex conf. pr.* l. de *auct. tut.*

§. 54. Quasi contractus est factum non turpe, ex quo citra conventionem nascitur Obligatio. l. 5. §. 1. *D. de O. & A.* pr. §. 1. l. de *obl. quæ quas. ex contr. v. Diff.* N. II. de *C. O. C.* 3. §. 7. & seqq.

§. 55. Nusquam quidem negotia illa, quæ *Quasi contractus* dicuntur, *Quasi contractus* appellantur, sed ex iis quasi ex contractu Obligatio nasci dicitur. §. ult. l. de *obl. t.* l. de *obl. quæ quas. ex contr.*

§. 56. Minime tamen hoc obstat, quominus *Quasi*
con-

contractus dicere liceat; cum & *Quasi possessio*, l. 10. *D. si serv. vind. Quasi Ususfructus*, §. 2. *I. de Usufr. Peculium Quasi castrense*, §. ult. *I. de test. mil. l. ult. §. 1. C. de inoff. test. Actio quasi Serviana*, §. 7. *I. de Act. familiae in jure nostro occurrant.*

§. 57. Fundamentum autem Obligationis, quod quasi ex contractu nascitur, non in tacito consensu, sed Aequitate & Utilitate communi, ponendum est. Tum quia per eos ignorantes etiam & inviti obligantur; §. 1. *I. de oblig. quæ quas. ex cont.* Tum quia, si in tacito consensu fundamentum Obligationis ponatur, *Quasi contractus* in Verum aliquando mutabitur.

§. 58. Sic enim *Negotiorum gestio* tacitum fieret mandatum, v. l. 6. §. 2. l. 18. *D. mand. & Rei communio* tacita Societas.

§. 59. Talia autem negotia, ex quibus quasi ex contractu nascitur Obligatio, seu *Quasi contractus*, Imp. memorat quinque, *Negotiorum gestionem*, *Tutelæ administrationem*, *Rei communionem*, *Hereditatis aditionem*, & *Indebiti solutionem*. §. 1. & seqq. *I. de oblig. quæ quas. ex contr.* Neque plures dari videntur. d. *Disfert. N. II. de Caus. Obl. C. III. §. 19. & seqq.*

§. 60. IV.) *Pactorum quædam In Rem sunt, quædam In Personam*. l. 7. §. 8. *D. h. t.*

§. 61. *Pacta In Rem* seu *Realia* sunt, quoties generaliter pacifcor ne petam. d. l. 7. §. 8. *D. h. t.*

§. 62. Eaque profunt heredibus & fidejussoribus, omnibusque, quorum obligationem dissolutam esse, ejus, qui pacifcitur, interest. l. 21. §. ult. l. 40. l. ult. *D. h. t. l. 9. D. de prob.*

§. 63. *Pacta In Personam* seu *Personalia* sunt, quoties pacifcor ne a persona petam, i. e. ne a Lucio Titio petam. d. l. 7. §. 8. *D. h. t.*

§. 64.

§. 64. Eaque ad personas paciscentium restringuntur, neque heredibus, neque fidejussoribus profunt. *l. 17. §. 3. D. h. t. l. 21. pr. l. 25. §. 1. pr. D. si. t. Quod tamen quoad fidejussores mutatum videtur per N. 4. c. 1.*

§. 65. Utrum autem *in Rem*, an *in Personam* pactum factum sit, non minus ex verbis, quam ex mente convenientium æstimandum est: Plerumque enim persona pacto inferitur, non ut personale pactum fiat, sed ut demonstretur, cum quo pactum factum est. *d. l. 7. §. 8. D. h. t. v. l. 17. §. 5. in f. D. h. t.*

§. 66. Pacisci possunt, qui consentire possunt, quique non prohibentur, neque impediuntur. *arg. l. 1. §. 3. D. h. t. Masculi & foeminae; l. 6. C. de revoc. don. Paterfam. & filiusfam. l. 39. D. de O. & A. quin & mutus, surdus, l. 4. §. 1. D. h. t. l. 48. l. 52. §. pen. D. de O. & A. & cæcus. arg. l. 9. D. de adopt.*

§. 67. Impediuntur Furiosi, mente capti; §. 8. *I. de inut. stip. l. 5. l. 40. D. de R. J. l. 70. §. 4. de fidej. l. 2. C. de cont. emt. l. 1. §. 12. D. de obl. & act. Infantes; §. 9. I. de inut. stip. l. 14. de sponsal. l. 18. C. de jur. delib. Extreme ebrii; v. Prov. XXIII. v. 33. 34. Hof. IV. v. 11. Sen. Ep. 83. c. sane discimus. 7. c. 15. q. 1. c. 14. X. de vit. & honest. cler. & dormientes. l. 1. §. 3. D. de A. vel A. poss.*

§. 68. Prohibentur Prodigii, qui in administratione rerum suarum cum furiosis comparantur; *l. 1. D. de cur. fur. l. 12. §. 2. de tut. & curat. dat. l. 40. de R. J. l. 6. D. de V. O. l. 25. D. de fidej. Infantiae & pubertati proximi; qui, licet sibi acquirere, & pubertati proximi naturaliter obligari possint, §. 9. I. de inut. stip. l. 1. D. de novat. §. 3. I. quib. mod. toll. obl. l. 25. §. 1. D. quand. dies leg. ced. l. 111. D. de R. J. sine tutoris curatorisve auctoritate tamen civiliter sese obligare nequeunt; *d. l. 6. de V. O. l. 9. pr. D. de auct. tut. l. 8. D. de acq. her.**

Minores; qui similiter, (nisi exceptis casibus, v. l. 9. §. 2. de min. l. 8. C. de nupt. l. 46. D. de O. & A. l. 101. D. de V. O.) sine curatoris consensu sese civiliter obligare nequeunt. l. 3. C. de in int. restit. minor. Ut & ob statum servi; qui quidem naturaliter etiam obligant & obligari possunt, l. 14. D. de O. & A. l. 13. D. de cond. indeb. sed non civiliter; l. 21. §. 1. D. h. t. l. 41. de pecul. l. 14. D. de O. & A. quippe qui jure civili pro nullis habentur. l. 32. D. de R. J.

§. 69. Inter Patrem etiam & filiumfam. nulla potest esse civilis obligatio; l. 7. D. de O. & A. l. 4. l. 11. D. de jud. §. 6. l. de inut. stip. l. 2. pr. D. de contr. emt. vend. nisi ratione peculii castrensis vel quasi castrensis, in quibus filiusfam. habetur pro patrefam. l. 2. D. ad SC. Maced. Ut nec inter duos fratres in ejusdem patris potestate constitutos. l. 38. D. de cond. indeb.

§. 70. Alter denique alteri pacisci, pactove suo prodesse vel nocere nequit. l. 17. §. pen. l. 27. §. 4. in f. D. h. t. l. 73. §. ult. l. 74. D. de R. J. add. §. 18. l. de inut. stip. l. 11. D. de O. & A.

§. 71. Hinc neque pactum fidejussoris Reo, vel confidejussori prodest; l. 23. D. h. t. l. 39. D. de fidej. Neque pactum debitoris creditori, l. 25. C. h. t. majorisve partis creditorum cæteris nocet. l. 39. D. de neg. gest. t. t. C. int. al. act. vel jud. al. non noc. Licet Prætor, ex justa causa, pactum majoris partis creditorum aliquando confirmare possit. v. l. 7. §. ult. l. 9. l. 10. pr. D. h. t. l. 58. §. 1. D. mand.

§. 72. Quod si tamen pactum in Rem conceptum sit, & paciscentis intersit, alijs etiam prodest. l. 21. §. ult. D. h. t. v. supr. §. 62.

§. 73. Qua ratione pactum debitoris non tantum heredibus & fidejussoribus, d. l. 21. §. ult. Sed & ven-

venditoris emtori, *l. 16. l. 17. §. 5. D. h. t. & correi focii correo prodest. l. 25. pr. l. 21. §. ult. D. h. t. l. 2. C. de duob. reis.*

§. 74. Ut autem Pacta effectum habeant, NEQUE DOLO MALO, NEQUE ADVERSUS LEGES, PLEBISCITA, SENATUSCONSULTA, EDICTA PRINCIPUM, FACTA ESSE DEBENT. *l. 7. §. 7. D. h. t.*

§. 75. Cum enim Pactum sine consensu fieri nequeat; *l. 1. §. 2. 3. D. h. t. Dolus* autem, ut et *Metus & Error*, consensui sint contraria; *l. 116. D. de R. J. junct. l. 2. §. 8. D. de vi bon. rapt. l. 15. D. de jurisd. Dolum malum, nec non Metum & Errorem* abesse debere, res ipsa loquitur. *v. l. 7. §. 9. 10. l. 51. D. h. t. l. 57. D. de O. & A. t. t. de dol. mal. & t. t. D. quod met. caus.*

§. 76. Sive autem ab initio *dolo malo* pactum factum sit, sive post pactum *dolo malo* aliquid factum sit, *Exceptio doli* locum habet. *l. 7. §. 11. D. h. t.*

§. 77. Non etiam de omnibus rebus pacisci licet. Prohibitum enim est I. *Pactum de quoti litis*, seu de consequenda in eventum certa parte pecuniæ, in controversiam deductæ. *l. 53. D. h. t. l. 5. l. 6. §. 2. C. de postul. l. 6. §. ult. l. 7. D. l. 20. C. mand.*

II. *Pactum Medici cum ægrotante*, de honorario modum excedente, *l. 9. C. de Professor. & Med.*

III. *Pactum de futura hereditate*, certi alicujus viventis, & non consentientis, sive de acquirenda, *l. ult. C. h. t.* sive de conservanda, *l. 15. C. h. t. l. 52. §. 9. D. pro soc. sive repudianda hereditate factum sit. l. ult. D. de suis & leg. her. l. 3. C. de collat.*

IV. *Pactum denique honestati & juri publico contrarium.* *v. l. 7. §. 3. 14. 15. 16. l. 27. §. 4. l. 28. D. h. t. l. 1. §. 7. D. depof. l. 15. D. de cond. inst. l. 38. D. h. t. l. 27. D. de R. J.*

§. 78. Quod si itaque Pactum neque dolo malo, neque contra Leges factum sit, promittit Prætor, se PACTA CONVENTA SERVATURUM ESSE. d. l. 7.

§. 7. D. h. t.

§. 79. Servat autem Prætor *Pacta conventa*, dando vel *Actionem*, vel *Exceptionem*. add. l. 44. §. 1. D. fam. erisc.

§. 80. *Actionem* dat Prætor, si Pactum Jure Civili vel Prætorio sit confirmatum, contractui b. f. in continenti adjectum, vel Pactum sit non nudum seu contractus. v. l. 6. D. h. t. l. 7. §. 5. 6. D. h. t. l. 7. §. 1. 2. D. h. t. v. *supr.* §. 22. & *seqq.*

§. 81. *Exceptionem* vero, si Pactum sit nudum, quod obligationem quidem naturalem etiam efficacem parit, l. 1. D. h. t. l. 84. §. 1. de R. J. sed *Actionem* non producit. l. 7. §. 4. D. h. t. l. 10. D. de O. & A. v. *supr.* §. 20.

TITUL. XV.

DE TRANSACTIONIBUS.

C. II. 4.

§. 1. **T**ransactio est rei dubiæ, conventa & non gratuita decisio. l. 1. D. h. t. l. 38. l. 2. C. h. t.

§. 2. Dicitur *Decisio*: quia rebus dubiis & controversis, non secus ac res judicata, finem imponit. l. 20. C. h. t. v. l. 3. §. 1. D. ad L. Falcid. l. 13. C. de furt. l. 7. l. 17. l. 33. C. h. t.

§. 3. *Conventa Decisio*; quia neque pactum, neque contractus, simpliciter dici potest; cum hæc rei dubiæ terminatio fieri possit vel nudo pacto; l. 2. l. 9. §. ult. l. 15. D. l. 17. C. h. t. l. 122. §. 5. de V. O. vel stipulatione, l. 2. 4. 5. D. h. t. vel contractu innominato. l. 6. l. 33. C. h. t.

§. 4.

§. 4. *Rei dubiæ*; i. e. de qua lis jam mota est, vel imminet, seu saltem moveri potest. *l. 1. D. h. t. l. 2. l. 11. 12. C. h. t.*

§. 5. Unde super re certa, vel per sententiam & iuramentum decisa, transigi nequit. *dd. l. 23. §. 1. D. de cond. indeb.*

§. 6. Nisi superfit remedium Appellationis, vel Restitutionis in integrum, adeoque adhuc incertitudo quædam appareat. *l. 7. l. 11. D. l. 32. C. h. t. d. l. 23. §. 1. de cond. indeb.*

§. 7. *Non gratuita*; Transactio enim nullo dato, vel retento, seu promisso, minime procedit. *l. 38. C. h. t.* In quo a nudo pacto maxime differt, quod etiam donationis causa & gratuito fieri potest. *l. 1. D. h. t.*

§. 8. Transactio est I. vel *Generalis*, quæ fit de omnibus rebus dubiis; *l. 12. D. l. 29. C. h. t.* Vel *Specialis*, quæ fit de re aliqua certa Liteque Speciali, & ad alias non pertinet. *l. 9. l. 12. D. l. 31. C. h. t.*

II. *Pœnalis*, vel *non Pœnalis*. *l. 15. D. l. 37. C. h. t.*

III. *Jurata* vel *Injurata*. *l. 41. l. 42. C. h. t.*

IV. *Judicialis*, vel *Extrajudicialis*. *l. 28. C. h. t.*

§. 9. Transigere possunt omnes, qui pacisci & res suas alienare possunt; v. *supr. ad t. de pact. §. 66. & seqq.* non tantum fani, sed & adversa valetudine laborantes. *l. 27. C. h. t.*

§. 10. Procurator judicialis seu ad lites transigere nequit, licet generaliter ad omnes lites datus sit; *l. 60. D. de proc. nisi speciale ad hoc mandatum habeat. arg. l. 17. §. f. D. de jurej.*

§. 11. Procurator Extrajudicialis, seu ad negotia extrajudicialia datus, Specialis, sine speciali mandato similiter transigere nequit; *d. l. 17. §. ult. Generalis vero transigere potest, si quidem utilitas domini id exigat. arg. d. l. 17. §. f. D. de jurej. l. 12. D. de pact. l. 58. D. de proc.*

§. 12. Idem juris est in Syndicis seu Procuratoribus Universitatum, (non etiam Cæsaris; *l. 13. D. h. t. l. 1. §. 1. de off. Proc. Cæs.*) & Civitatum Administratoribus. *l. 12. C. h. t.*

§. 13. Ut & Tutoribus, & Curatoribus; dummodo jus minorum sit valde dubium; *l. 54. §. f. l. 56. §. 4. D. de furt. l. 46. §. f. D. de adm. tut. junct. l. 35. D. de jurej. & in immobilium alienatione intercedat decretum Prætoris. l. 22. C. de adm. tut. l. 4. C. de præd. min.*

§. 14. Pater etiam de bonis Filiifam. adventitiis, ex justa causa, transfigere potest; adhibito tamen, siquidem filius ejus ætatis sit, ut consentire possit, consensu filiifam. arg. *l. ult. §. 3. 4. C. de bon. quæ lib.*

§. 15. Transfigi potest de omnibus rebus dubiis, *l. 1. D. l. 2. l. 11. C. h. t.* non exceptis, neque prohibitis.

§. 16. De *Controversiis* autem, quæ ex testamento proficiscuntur, neque transfigi, neque exquiri veritas aliter potest, quam inspectis cognitisque verbis testamenti. *l. 6. D. h. t. l. 1. §. 1. l. 5. D. testam. quemadm. aper. l. 16. D. de cond. & dem.* Adeo ut transactio, de fideicommissio dubio facta, rescindatur, repertis codicillis, ex quibus de relicto fideicommissio constat. *l. 3. §. 1. l. 12. in f. D. h. t.*

§. 17. II. Cumque hi, quibus alimenta relicta erant, facile transfigerent, contenti modico præsentī, Divus Marcus Oratione (i. e. SCto v. *l. 23. §. 2. D. de cond. ind.*) in Senatu recitata effecit, ne aliter alimenterum (futurorum scil. *l. 8. C. h. t.*) transactio rata esset, quam si auctore Prætoris facta. *l. 8. pr. & §§. seqq. D. h. t.* Qui in primis de causa transactionis, dein de modo, tertio de persona transigentium inquirere debet; *l. 8. §. 8. & seqq. D. h. t.* Ut, si Prætor

tor citra causæ cognitionem transigi permiserit, transactio nullius fit momenti. *l. 8. §. 17. 24. 25. D. h. t.*

§. 18. Quæ Oratio pertinet ad alimenta, non tantum quæ testamento, sed & quæ codicillis, mortis causa, donata, & conditionis implendæ gratia relicta sunt. *l. 8. §. 2. D. h. t.*

§. 19. Eam autem transactionem Oratio improbat, quæ idcirco fit, ut quis repræsentatam pecuniam consumat, quaque alimenta intercipiuntur: non etiam eam, qua alimentarius conditionem suam facit meliorem. *l. 8. §. 6. D. h. t.*

§. 20. Unde, si quis citra Prætoris auctoritatem transegerit, ut, quod per singulos annos erat relictum, consequeretur per singulos menses; quod per singulos menses relictum erat, consequeretur per singulos dies; vel quod anno consummato relictum erat, initio anni consequatur; talis transactio valet. *v. l. 8. §. 6. 24. 25. D. h. t.*

§. 21. Si quis vero de alimentis transegerit sine Prætoris auctoritate, id quod datum est, in præterita alimenta cedit: Nec interest, tantum in quantitate sit debita, quantum datum est, an minus, an plus; nam & si minus sit, adhuc tamen id, quod in solutum datum est, in præterita alimenta imputabitur. Sane si is, qui de alimentis transegit, locupletior factus sit ea solutione, in id quod factus sit locupletior, æquissimum erit in eum dari repetitionem, nec enim debet ex alieno damno esse locuples. *l. 8. §. 22. D. h. t. l. 14. D. de cond. indeb.*

§. 22. III. De Delictis denique futuris, transactio est prohibita. *l. 27. §. 3. 4. D. de pact.*

§. 23. Quantum ad Delicta commissa seu præterita attinet, distinguendum inter Publica, & Privata; & in Publicis inter Capitalia, & Non Capitalia.

§. 24. *De Delictis seu Criminibus Publicis Capitalibus*, i. e. sanguinis pœnam seu ultimum supplicium ingerentibus, v. l. 1. *D. de bon. eor. qui ant. sent. l. f. §. f. C. de Judæis.* transigere vel pacisci prohibitum non est; l. 18. *C. h. t. l. ult. D. de prævar.* Quia ignoscendum est ei, qui sanguinem suum qualiter qualiter redemptum voluit. d. l. 1. *D. de bon. eor. qui ant. sent.*

§. 25. *Excepto adulterio:* d. l. 18. *C. h. t.* de quo non modo transigere, sed & dato pretio pacisci prohibitum est; l. 10. *C. ad L. Jul. de adult.* quoniam de eo transigens in crimen incidit lenocinii. l. 14. *D. ad L. Jul. de adult.*

§. 26. *De Delictis Publicis Non Capitalibus*, seu sanguinis pœnam non ingerentibus, transigere non licet, citra falsi accusationem. d. l. 18. *C. h. t. i. e.* sine periculo pœnæ legis Corneliæ de falsis, seu quin Accusator in falsi accusationem & pœnam incidat. v. l. 1. §. 1. 2. *D. ad L. Corn. de falsis. l. ult. D. de prævar. junct. l. ult. D. de publ. jud. l. 31. D. pro soc. l. 10. l. 24. C. de R. V. l. 29. C. de proc. l. 6. C. si cert. pet.* Reus autem transigens pro confesso habetur. l. ult. *D. de prævar.*

§. 27. *De Delictis Privatis, si civiliter agatur*, transigere licet; ad id, ut Actio civilis extinguatur. l. 54. §. f. l. 56: §. 4. *D. de furt. l. 13. C. eod.* Reus tamen, tanquam confessus & condemnatus, in famosis infamia notatur; l. 4. §. f. & ll. seqq. *D. de his qui not. infam. Si vero criminaliter agatur*, transactio similiter locum non habet. l. 1. §. 7. *D. ad SC. Turpill. l. ult. D. de prævar.*

§. 28. *Effectus Transactionis* est, quod rebus dubiis & controversis, non minus ac res judicata & jusjurandum, finem imponat. l. 20. *C. h. t. l. 2. l. 31. D. de jurej.*

§. 29.

§. 29. Adeo ut neque locus sit pœnitentiæ; l. 10. l. 39. C. h. t. neque transactio Imperiali rescripto, l. 16. C. h. t. neque ob instrumenta noviter reperta, l. 19. C. h. t. neque eo colore, quasi nulla litis causa fuerit, rescindi possit. l. 23. 25. C. h. t. l. 65. §. 1. D. de cond. indeb. l. 6. C. de jur. & fact. ign.

§. 30. Et si quidem nudo Pacto transactio facta sit, Exceptioni locus est; l. 19. C. h. t. Si Stipulatione, Actioni ex stipulatu; l. 6. l. 33. l. 37. l. 40. C. h. t. Si vero Contractu innominato, Actioni præscriptis verbis. l. 6. l. 33. C. h. t.

§. 31. Quod si vero Transactio jurata sit, & qui transactioni non stat xxv. annis major sit, insuper infamia notatur. l. 41. C. h. t.

§. 32. Effectum autem hunc habet transactio, ratione earum causarum, de quibus actum est, non etiam earum, de quibus cogitatum non est. l. 5. l. 9. §. 1. 3. D. l. 3. l. 29. l. 31. C. h. t. l. 35. D. de pact.

§. 33. Transactio enim strictæ est interpretationis; Unde, qui transegit de relictis testamento, non censetur transegisse de relictis in codicillis; l. 12. l. 3. §. 1. D. h. t. nec qui transegit de alimentis, de habitatione vel vestiario transegisse videtur. l. 8. §. 12. D. h. t.

§. 34. Transactio etiam inter alios inita, aliis neque nocet, neque prodest. l. 3. D. h. t. junct. l. 29. §. 2. D. de inoff. test. l. 1. l. 25. l. 26. C. h. t. l. 63. D. de re jud. l. 2. C. int. al. act. Cui l. 3. D. h. t. non adversatur l. 14. D. h. t. quæ de alio & diverso casu loquitur. v. l. 3. pr. D. de pign. & hyp. Differt. N. III. ad Const. Marci, Imp. C. 2. §. 12. & seqq.

§. 35. Rescinditur autem transactio ob Metum; l. 13. C. h. t. Dolum; l. 4. l. 13. l. 19. C. h. t. Er-

rorem; *l. 26. C. h. t. l. un. C. de error. calc.* Falsa instrumenta, ex quibus transactio inita est; *l. 42. C. h. t. l. 1. C. si ex fals. instrum. & mutuum disensum. l. 14. C. h. t. arg. l. 35. D. de R. J.*

§. 36. Non etiam ob enormem læsionem ex *l. 2. C. de rescind. vend.* tum, quia transactio fit super rebus dubiis, in quibus læsio ultra dimidium locum non habet; tum per apertos textus in *l. 78. §. f. D. ad SCt. Trebel. l. 65. §. 1. D. de cond. indeb. add. infr. ad t. de resc. vend. §. 14.*

LIBER III. TITUL. I.

DE POSTULANDO.

C. II. 6.

§. 1. Si Lis neque pacto neque transactione sublata sit, procedit iudicium, & *Postulationes* fiunt.

§. 2. *Postulare autem est, desiderium suum, vel amici sui, in jure apud eum, qui jurisdictioni præest, exponere, vel alterius desiderio contradicere.* l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 3. Postulare possunt omnes, qui non prohibentur. l. 1. pr. §. 3. & seqq. D. h. t. l. 9. §. 2. D. de off. Proc. l. 4. D. de pop. act.

§. 4. Prohibentur quidam *Edicto Prætoris*, quidam *Legibus & Constitutionibus Principum*, quidam *Sententia Judicis*.

§. 5. Et quidem Prætor de his *Edictum* proposuit habendæ rationis causa, & decoris sui causa, ne sine delectu passim apud se postuletur. l. 1. pr. D. h. t.

§. 6. Quorum tres fecit *Ordines*. Nam quosdam in totum prohibuit postulare: Quibusdam pro se permisit: Quibusdam & pro certis duntaxat personis, & pro se permisit. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 7. Initium fecit Prætor ab his, qui in totum prohibentur postulare. l. 1. §. 3. D. h. t. De quibus ita edixisse videtur: Minorem annis decem & septem, qui eos non in totum complevit; Surdum quoque, qui prorsus non audit, in totum postulare veto. SI NON HABEBUNT ADVOCATUM, EGO DABO. arg. l. 1. §. 3. 4. D. h. t.

§. 8. Quo *Edicto* aut *Pueritiam*, aut *Casum* excusavit. l. 1. §. 3. D. h. t.

§. 9.

§. 9. *Pueritiam*, dum minorem annis decem & septem, qui eos non in totum complevit, prohibet postulare; quia moderatam hanc ætatem ratus est, ad procedendum in publicum; qua ætate, aut paulo majore, fertur Nerva filius & publice de jure responsitasse. *d. l. 1. §. 3.*

§. 10. *Propter Casum*, surdum, qui prorsus non audit, prohibet apud se postulare; nec enim erat permittendum ei postulare, qui decretum Prætoris exaudire non poterat, quod etiam ipsi erat periculosum futurum; nam non exaudito Decreto Prætoris, quasi non obtemperasset, pœna ut contumax plecteretur. *d. l. 1. §. 3. D. h. t.*

§. 11. Ne tamen hi haberent, quod quererentur, subjicit Prætor, *SI NON HABEBUNT ADVOCATUM, EGO DABO.* Nec solum his personis hanc humanitatem Prætor solêt exhibere, verum & si quis alius sit, qui certis ex causis, vel ambitione adversarii, vel metu patronum non invenit. *l. 1. §. 4. D. h. t. add. l. 9. §. 5. D. de offic. Procons.*

§. 12. *Secundo loco Edictum proponitur in eos, qui pro aliis ne postulent.* *l. 1. §. 5. D. h. t.* Quod his verbis conceptum videtur: *Mulier, cæcus, corpore suo muliebria passus, capitali crimine damnatus, is etiam qui operas suas, ut cum bestiis depugnaret, locavit, pro aliis in jure apud me ne postulent.* *arg. l. 1. §. 5. & seqq. D. h. t.*

§. 13. Quo Edicto exceptit Prætor *Sexum, & Casum, item personas turpitudine notabiles.* *d. l. 1. §. 5. D. h. t.*

§. 14. *Sexum*; dum fœminas prohibet pro aliis postulare: & ratio quidem prohibendi, ne contra pudicitiam sexui congruentem alienis causis se immisceant, ne virilibus officiis fungantur mulieres. *d. l. 1. §. 5. D. h. t. add. l. ult. C. de rec. arb. l. 2. D. de R. J.*

§. 15. Origo vero introducta est a *C. Afrania* (sic legem

legendum, non *Carfania*) Licinii Buccionis Senatoris uxore, improbissima fœmina, quæ inverecunde postulans, & Magistratum inquietans, causam dedit Edicto. *d. l. i. §. 5. v. Valer. Max. L. VIII. c. 3. n. 2.*

§. 16. *Casum*; dum cœcum utrisque luminibus orbatum, Prætor repellit: videlicet quod insignia Magistratus videre & revereri non possit. *d. l. i. §. 5. latum clavum sc., fellam curulem, fasces, & similia. v. Flor. L. I. c. 5. Prudent. in Rom.*

§. 17. *Personas turpitudine notabiles*; dum non patitur postulare muliebria passos, capitali crimine damnatos, eosque, qui operas suas, ut cum bestiis depugnarent, locaverint. *v. l. i. §. 6. D. h. t.*

§. 18. *Tertius Ordo* eorum est, quibus non in totum denegat postulandi facultatem, sed ne pro omnibus postulerent; quasi minus deliquerint, quam hi, qui superioribus capitibus notantur. *l. i. §. 7. D. h. t.*

§. 19. Quod Edictum ita habet: QUI LEGE, PLEBISCITO, SENATUSCONSULTO, EDICTO, DECRETO PRINCIPUM, NISI PRO CERTIS PERSONIS PROHIBENTUR, HI PRO ALIO, QUAM PRO QUO LICEBIT, IN JURE APUD ME NE POSTULENT. QUI EX HIS OMNIBUS, QUI SUPRA SCRIPTI SUNT, IN INTEGRUM RESTITUTUS NON ERIT, PRO ALIO NE POSTULET, PRÆTERQUAM PRO PARENTE, PATRONO PATRONÆ, LIBERIS PARENTIBUSQUE PATRONI PATRONÆ, LIBERISVE SUIS, FRATRE SORORE, UXORE, SOCERO, SOCRU, GENERO, NURU, VITRICO, NOVERCA, PRIVIGNO, PRIVIGNA, PUPILLO PUPILLA, FURIOSO FURIOSA, FATUO FATUA, CUI EORUM A PARENTE, AUT DE MAJORIS PARTIS TUTORUM SENTENTIA, AUT AB EO CUJUS DE EA RE JURISDICTIO FUIT, EA TUTELA CURATIOVE DATA ERIT. *l. i. §. 8. 9. 11. l. 2. l. 3. pr. D. h. t.*

§. 20. Ait PRÆTOR: QUI LEGE, PLEBISCITO, SCto,

SCITO, EDICTO, DECRETO PRINCIPUM, NISI PRO CERTIS PERSONIS PROHIBENTUR, HI PRO ALIO, QUAM PRO QUO LICEBIT, IN JURE APUD ME NE POSTULENT; Hoc Edicto continentur etiam alii omnes, qui Edicto Prætoris ut infames notantur, qui omnes nisi pro se & certis personis ne postulent. *l. 1. §. 8. in f. D. h. t.*

§. 21. QUI EX HIS OMNIBUS, QUI SUPRA SCRIPTI SUNT (tertio sc. hoc Edicto, v. *l. 1. §. 9. D. h. t.*) IN INTEGRUM RESTITUTUS NON ERIT, PRO ALIO NE POSTULET; scil. *Restitutus* per Principem vel Senatum; *l. 1. §. 10. D. h. t.* Prætor enim restitutionem *gratiæ* facere nequit, sed tantum *justitiæ*. *l. 1. §. 10. D. h. t.*

§. 22. PRÆTERQUAM PRO PARENTE, PATRONO &c. Ubi affinitates accipiendæ, non quæ quondam fuer, sed præsentis: *l. 3. §. 1. D. h. t.* Sub nomine *Soceris* autem, & *Generi* appellatione, etiam *Prosocer* & *Progener*, simileſque intelligendi ſunt. *l. 3. §. 2. D. h. t. add. l. 4. §. 6. de grad. & affin.*

§. 23. Id etiam quod de *Furioſo* & *ſatuo* dicitur, de cæteris omnibus accipiendum, quibus curatores dari ſolent; i. e. ſurdo, prodigo, adolescente, iisque, qui propter infirmitatem, vel morbum, negotiis ſuis ſupereſſe non poſſunt. *l. 3. §. 3. l. 4. l. 5. D. h. t.*

§. 24. Quos autem prohibet Prætor apud ſe poſtulare, omnimodo prohibet, etiam ſi adverſarius eos patiatur poſtulare. *l. 7. D. h. t.*

§. 25. Qui vero adverſus ea feciſſe dicitur, & ab interdicta poſtulatione repellitur, & pro æſtimatione judicis extra ordinem pecuniaria pœna multabitur. *l. 1. §. 6. in f. D. h. t.*

§. 26. *Legibus* & *Conſtitutionibus Principum* poſtulare prohibentur:

I. Patroni Fiſci contra fiſcum; excepta cauſa propria,

pria, nec non filiorum, parentum, & pupillorum suorum. *l. 10. pr. D. h. t.*

II. Decuriones contra patriam; dictis tamen causis similiter exceptis. *l. 10. §. 1. D. h. t.*

III. Qui immensa & illicita honorariorum nomine, seu de quota litis, pacti sunt. *l. 5. C. h. t.*

IV. Qui in eadem causa sunt Judices. *l. 6. pr. C. h. t.*

V. Qui dati a Judice sine causa patrociniū dengarunt. *l. pen. C. h. t.*

VI. Qui Sacrosanctis Catholicæ Religionis mysteriis non sunt imbuti. *l. ult. C. h. t.*

VII. Potentiores; *t. t. C. ne lic. potent. litig. patroc. præst.* Adeoque & Fiscus & Resp. arg. *t. t. C. ne fisc. vel Resp. procurat. alic. patroc. caus. in lit. præst.*

VIII. Omnes denique, qui personam standi in judicio non habent. *t. t. C. qui legit. pers. stand. in jud. hab. vel non.*

§. 27. *Sententia Judicis* postulare prohibentur, quibus; ob delictum, foro & postulationibus interdicatur. *l. 8. D. h. t.*

§. 28. Quod vel in perpetuum sit, vel ad tempus. Quo elapso interdictus ad postulandum iterum admititur. *d. l. 8. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 29. Nec adhibetur distinctio, quo crimine silentium sit irrogatum; ne scilicet pœna tempore determinata, contra sententiæ fidem, ulterius porrigatur. *d. l. 8. §. 1. D. h. t.*

§. 30. Quod si quis a Magistratu prohibitus sit apud se postulare, apud successorem ejus adesse potest. *l. 6. §. 1. D. h. t.*

§. 31. Sed & in perpetuum prohibitus postulare; in eadem tantum Provincia pro aliis non recte postulat,

lat, in qua Præses fuit, qui sententiam dixit: in alia vero non prohibetur, licet ejusdem nominis sit; dummodo ex ea causa prohibitus sit, quæ infamiam non irrogat. l. 9. D. h. t.

§. 32. Qui vero pro aliis postulant, dicuntur *Advocati*, l. 1. §. 4. D. h. t. l. 1. §. 11. D. de extr. cognit. Plin. L. VII. Ep. 6. nec non *Causidici*, l. 6. pr. C. h. t. *Causarum patroni*, l. 1. §. 4. D. h. t. l. 1. l. 5. l. 14. C. de Adv. div. judicior. & *Togati*. l. 3. l. 5. l. 15. C. eod.

§. 33. Quorum laudabile, vitæque hominum necessarium est officium. l. 4. C. de adv. div. judicium.

§. 34. *Advocati* enim, qui dirimunt ambigua fata causarum, suæque defensionis viribus, in rebus sæpe publicis ac privatis lapsa erigunt, fatigata reparant, non minus provident humano generi, quam si præliis atque vulneribus patriam parentesque salvarent. Non enim soli militare creduntur illi, qui gladiis, clypeis, & thoracibus nituntur, sed etiam *Advocati*: Militant namque causarum patroni, qui, gloriosæ vocis confisi munimine, laborantium spem, vitam, & posteros defendunt. l. 14. C. de Advoc. diversor. judicior.

§. 35. Ut autem dignus quis existat *Advocatus*, inprimis in eo requiritur Jurisprudentia; l. 2. C. h. t. Non enim aliter consortio *Advocatorum* quis sociandus, nisi legitimo examine probatus, a Jurisperitis peritia juris instructus renunciatur. l. 11. §. 1. C. de Adv. div. judicior. add. l. 2. §. 43. D. de O. J.

§. 36. Officium vero *Advocati* in tribus maxime consistit, ut scil. *Integre*, *Modeste*, & *Prudenter* causam clientis agat.

§. 37. *Integritas* intercedere debet in causa tum suscipienda, tum defendenda.

§. 38. Hinc neque causam malam suscipere, neque, ubi eam improbam esse cognoverit, defendere debet:

Quam

Quam in rem & jusjurandum calumniæ ab eo præstandum est. *l. 14. §. 1. C. de jud. §. 1. I. de pan. tem. lit. l. 2. pr. §. 4. C. de jurej. propt. calumn.*

§. 39. Hinc a fallaciis & fraudibus, etiam in bona causa, abstinendum est. arg. Matth. V. v. 37. Ep. Jacob. V. v. 12. Ut nec adversario malis technis utenti, iisdem occurrere liceat.

§. 40. Hinc denique neque causam clientis prodere, v. *l. 1. §. 6. D. ad SCt. Turpill. l. 1. §. 1. D. de prævar. l. 8. D. de extraord. crim.* neque suscepto patrocinio unius, in castra alterius transire licet. arg. *l. 1. §. 6. D. ad L. Corn. de fals.*

§. 41. *Modestia* in eo consistit, ut Advocati ita præbeant patrocinia jurgantibus, ne in conviciandi licentiam, & maledicendi temeritatem prorumpant: agant quod causa desiderat, temperent se ab injuria; nam si quis adeo procax fuerit, ut non ratione, sed probris putet esse certandum, opinionis suæ imminutionem patietur. *l. 6. §. 1. C. h. t.*

§. 42. *Prudentiæ* vero summa fere hæc est, ut ad fundamentale meritum causæ animum probe advertat, eoque omnes juris & facti probationes, oratione brevi ac clara, dirigat.

§. 43. Error tamen Advocati clienti non nocet, nisi præsens fuerit, & intra triduum non contradixerit, vel a sententia appellaverit. *l. f. & t. t. C. de error. Advoc.*

§. 44. Non tantum autem volentes funguntur hoc officio Advocati, sed & quandoque inviti; si scilicet pauperibus, aliisve, qui quovis modo Patronum non inveniunt, petentibus a Magistratu dati sint. *l. 9. §. 5. D. de offic. Proconf. l. 1. §. 4. D. h. t.*

§. 45. Plane non gratis officium præstant Advocati; licet enim Lege Cincia, lata A. U. C. DLIX.

primum cautum fuerit, ne quis ob causam orandam, pecuniam donumve acciperet, Tacit. *Ann. L. XI. c. 5.* Claudius Imp. tamen postmodum Advocatis certum honorarii accipiendi modum præscripsit, ad dena scil. sestertia, seu centum aureos: Tacit. *Ann. L. XI. c. 7. in f. Plin. L. V. Ep. 4.* quam licitam in singulis causis quantitatem dicit Ulp. in *l. 1. §. 12. D. de extr. cogn.*

§. 46. Ad quod honorarium petendum vel *Actio* competit *ex stipulatu*, si stipulatio intercesserit; arg. *pr. l. de V. O. vel Extraordinaria persecutio*, quæ ex æquitate nascitur, & locum habet, etiamsi nihil promissum sit. *l. 1. §. 10. 12. D. de extraord. cogn. l. 13. §. 9. C. de jud. v. Dissert. N. IX. de Caus. Oblig. c. 7. §. 7. 10.*

§. 47. Adeo ut, si salarium annuum promissum sit, & Advocatus intra annum mortuus sit, Salarium jam solutum non tantum repeti non possit, *l. fn. C. de condict. ob caus. dat. l. 1. §. 13. D. de extraord. cogn. l. 38. §. 1. D. locat.* sed & totius anni salarium exigi possit. *d. l. 1. §. 13. D. de extraord. cogn. l. 15. §. 1. C. de Advoc. diversor. judicior. l. 3. §. ult. l. 5. §. ult. C. de Advoc. divers. judic. Plin. L. IV. Epist. 12.*

§. 48. Quin & varia Advocatorum sunt Privilegia. *v. l. 4. pr. C. de Adv. div. jud.*

§. 49. Et quidem I. In genere eadem ipsis concessa videntur beneficia, quæ militibus. arg. *l. 14. C. de Adv. divers. judicior.*

II. Excusantur a muneribus & functionibus sordidis. *l. 3. l. 6. C. de Advoc. divers. judicior.*

III. Quæ occasione Advocationis acquirunt filii-fam. sibi acquirunt, tanquam peculium castrense. *l. 4. l. 8. C. de Advoc. divers. judicior.*

IV. Liberi eorum extraneis, ad idem officium adspiranti-

spirantibus, gratis anteponuntur. l. 3. §. 5. l. 5. §. 5.
*C. de Advoc. divers. judic. l. 11. §. 1. C. de Adv. divers.
 judicior.*

TITUL. II.

DE HIS QUI NOTANTUR INFAMIA.

C. II. 12.

§. 1. Cum vero *Infames* pro aliis postulare nequeant, l. 1. §. 5. 6. 7. 8. *D. de postul. de iis* hic simul subjicitur.

§. 2. *Infamia* est *privatio existimationis*, & inde dependentium *jurium*, propter violatam turpibus factis vitæ honestatem. l. 8. l. 17. *C. h. t. l. 3. C. de re mil. l. 3. pr. D. de testib.*

§. 3. Eaque duplex est, *Juris*. scil. & *Facti*. arg. l. 13. *C. h. t. l. 2. D. de obseq. par. & patr. præst. l. 39. D. de furt. l. 27. C. de inoff. l. 4. C. de spectac. junct. l. 4. D. h. t.*

§. 4. *Infamia juris* est *privatio existimationis*, propter turpe factum jure notatum. l. 5. §. 1. *D. de extr. cogn. l. 1. §. 5. 8. D. de postul.*

§. 5. Quæ vel *Ipso Jure* irrogatur, vel per *Sententiam Judicis*. l. 1. *D. h. t.*

§. 6. Et quidem *Ipso Jure*: vel *Edicto Prætoris*, vel *Jure Civili*.

§. 7. Prætoris verba dicunt: INFAMIA NOTATUR, QUI AB EXERCITU IGNOMINIE CAUSA, AB IMPERATORE, EOVE, CUI EA DE RE STATUENDI POTESTAS FUERIT, DIMISSUS ERIT: QUI ARTIS LUDICRÆ, PRONUNCIANDIVE CAUSA, IN SCENAM PRODIERIT: QUI LENOCINIUM FECERIT: QUI IN JUDICIO PUBLICO, CALUMNIE, PRÆVARICATIONISVE CAUSA, QUID FECISSE JUDICATUS ERIT: QUI FURTI, VI BONORUM

RAPTORUM, INJURIARUM, DE DOLO MALO ET FRAUDE, SUO NOMINE DAMNATUS PACTUSVE ERIT: QUI PRO SOCIO, TUTELÆ, MANDATI, DEPOSITI, SUO NOMINE, NON CONTRARIO JUDICIO, DAMNATUS ERIT: QUI EAM, QUÆ IN POTESTATE EJUS ESSET, GENERO MORTUO, CUM EUM MORTUUM ESSE SCIRET, INTRA ID TEMPUS, QUO ELUGERE VIRUM MORIS EST, ANTEQUAM VIRUM ELUGERET, IN MATRIMONIUM COLLOCAVERIT; EAMVE SCIENS QUIS UXOREM DUXERIT, NON JUSSU EJUS, IN CUJUS POTESTATE EST: ET QUI EUM, QUEM IN POTESTATE HABERET, EAM, DE QUA SUPRA COMPREHENSUM EST, UXOREM DUCERE PASSUS FUERIT: QUIVE SUO NOMINE, NON JUSSU EJUS, IN CUJUS POTESTATE ESSET, EJUSVE NOMINE, QUEM QUAMVE IN POTESTATE HABERET, BINA SPONSALIA, BINASVE NUPTIAS EODEM TEMPORE CONSTITUTAS HABUERIT. *l. 1. D. h. t.*

§. 8. Quo Edicto Prætor & eos, qui *ipso jure*, & eos, qui *damnati* notantur, complectitur.

§. 9. Inter eos, qui *ipso jure* notantur, primo loco nominatur, QUI ARTIS LUDICRÆ PRONUNCIANDIVE CAUSA IN SCENAM PRODIERIT. *d. l. 1. pr.* Summa enim apud Romanos Scenæ vilitas erat, & infamia, ut & militibus in Scenam prodierit capitale esset. *l. 14. D. de pæn.*

§. 10. Est autem Scena, quæ ludorum faciendorum causa, quolibet loco, ubi quis consistat, moveaturque, spectaculum sui præbiturus, posita sit, in publico, privato, vel in vico; quo tamen loco passim homines, spectaculi causa, admittantur. *l. 2. §. ult. D. h. t. add. Quintil. L. III. Inst. c. 6.*

§. 11. Qui vero operas suas locavit, ut prodiret artis ludicræ causa, neque prodit, non notatur; quia non est ea res adeo turpis, ut etiam consilium puniri debeat. *l. 3. D. h. t.*

§. 12.

§. 12. Sed neque *Athletæ*, v. l. 2. §. 1. *D. de aleat.* neque *Thymelici*, neque *Xystici*, (sic leg. v. Sueton. in *Aug. c.* 45.) neque *Agitatores*, nec qui aquam equis spargunt, neque *Designatores*, quos Græci *Βεαλευτὰς* appellant, artem ludicram facere censentur, neque ignominiosi habentur. l. 4. pr. §. 1. *D. h. t.*

§. 13. Pergit Prætor: QUI LENOCINIUM FECERIT: *Lenocinium facit*, qui quæstuarium mancipia habuerit; sed & qui in liberis hunc quæstum exercet, in eadem causa est. v. l. 4. §. 2. 3. *D. h. t.*

§. 14. QUI EAM, QUÆ IN POTESTATE EJUS ESSET, GENERO MORTUO, CUM EUM MORTUUM ESSE SCIËRET, INTRA ID TEMPUS, QUO ELUGERE VIRUM MORIS EST &c. scil. Vidua maritum primum per decem menses lugebat, quibus annus descriptus erat a Romulo; v. Ovid. *L. I. Fastor.* v. 35. 36. Sed aucto postmodum anno, jure novo per integri anni spatium eum lugere debet: l. 2. *C. de sec. nupt.* v. Diff. N. IV. ad *Const. Marc.* §. 9. Tum propter sanguinis turbationem, l. 11. §. 1. *D. h. t.* tum propter reverentiam marito debitam. l. 1. 2. *C. de sec. nupt.* l. 4. *C. ad SCt. Tertull.* l. 14. §. 1. in f. *D. sol. matr.*

§. 15. Si vidua contra fecerit, & intra annum luctus alii nupsit, si quidem sui juris fuerit, ipsa infamia notatur. d. l. 2. *C. de sec. nupt.*

§. 16. Si vero in patris potestate fuerit, pater notatur; si sciens generum mortuum esse, intra id tempus, eam in matrimonium collocaverit. l. 1. l. 8. *D. h. t.*

§. 17. Notatur etiam, qui, cum sui juris esset, eam sciens duxerit; d. l. 1. *D. h. t.* Ignorantia enim excusatur, non juris, sed facti. l. 11. §. 4. *D. h. t.* l. 9. *D. de jur. & fact. ign.*

§. 18. Si vero in potestate sit, & jussu patris duxerit, pater notatur. d. l. 1. l. 11. §. 4. l. 12. l. 13. pr. *D. h. t.*

§. 19. Quod si tamen a Principe impetratum sit, ut intra legitimum tempus mulieri nubere liceat, aliud dicendum est. *l. 10. pr. D. h. t.*

§. 20. Sed nec intra annum luctus sponfam fuisse, viduæ nocet. *l. 10. §. 1. D. h. t.*

§. 21. Uxores autem viri lugere non compelluntur, *l. 9. pr. D. h. t.* Sen. *Ep. 63.* neque sponsi ullus luctus est. *d. l. 9. §. 1.*

§. 22. Liberos etiam & parentum luctus impedimento nuptiis non est; *l. 11. pr. D. h. t.* Parentes enim & liberi utriusque sexus, nec non & cæteri agnati & cognati, secundum pietatis rationem, & animi sui patientiam, prout quisque voluerit, lugendi sunt: Qui autem eos non eluxit, non notatur infamia. *l. 23. D. h. t.*

§. 23. QUIVE SUO NOMINE, NON JUSSU EJUS, IN CUJUS POTESTATE ESSET, EJUSVE NOMINE, QUEM QUAMVE IN POTESTATE HABERET, BINA SPONSALIA, BINASVE NUPTIAS EODEM TEMPORE CONSTITUTAS HABUERIT. Si quis alieno nomine bina sponsalia constituerit, non notatur, nisi ejus nomine constituat, quem quamve in potestate haberet. *l. 13. §. 1. D. h. t.*

§. 24. Quod autem ait Prætor, EODEM TEMPORE, non initium sponsaliorum, eodem tempore factorum, accipiendum est, sed si in idem tempus concurrant. *l. 13. §. 2. D. h. t.*

§. 25. *Jure Civili* ipso jure infamia notantur:

I. Mulier libera corpore quæstum faciens. *l. pen. D. h. t. l. 41. l. 43. §. 4. D. de R. N.*

II. In adulterio deprehensi. *d. l. 43. §. pen. D. de R. N.*

III. Improbum fœnus manifeste exercentes. *l. 20. C. h. t.*

IV.

IV. A jurata transactione recedentes. *l. 41. C. de transact.*

V. Advocati de quota litis paciscentes, & in convitia prorumpentes. v. *l. 5. l. 6. §. 1. C. de postul. l. 2. C. de pæn. jud. qui mal. jud.*

VI. Milites aliena prædia conducentes. *l. f. C. locat.*

VII. Tutores & Curatores, qui pupillam vel adultam, ante rationes redditas, sibi vel filio in matrimonium collocant. *l. 7. C. de interd. matr. int. pup. & tut.*

VIII. Liberi eorum, qui perduellionis damnati sunt; *l. 5. §. 1. C. ad Leg. Jul. Maj. similesque.*

§. 26. Quinam per Sententiam Judicis infamia notentur, docet porro Prætor in Ediçto, dum ait: INFAMIA NOTATUR, QUI AB EXERCITU IGNOMINIE CAUSA, AB IMPERATORE, EOVE, CUI DE EA RE STATUENDI POTESTAS FUERIT, DIMISSUS ERIT. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 27. Dimissum accipere debemus, non tantum militem caligatum, sed & Centurionem, Præfectum cohortis, alæ, vel legionis, imo & ipsum Ducem, qui exercitui præest. *l. 2. pr. D. h. t.*

§. 28. Exercitum autem non unam cohortem, neque unam alam dicimus, sed numeros multos militum. *l. 2. §. 1. D. h. t.*

§. 29. Additur IGNOMINIE CAUSA; quoniam multa genera sunt missionum. *l. 2. §. 1. D. h. t.*

§. 30. Est enim *Honestæ*, quæ emeritis stipendiis, vel ante, ab Imperatore indulgetur: Est *Causaria*, quæ propter valetudinem, aliamve causam, laboribus militiæ solvit; Est denique *Ignominiosa*. *d. l. 2. §. 2. l. 13. §. 3. D. de re mil.*

§. 31. *Ignominiosa* autem missio totiens est, quotiens is, qui mittit, nominatim addit, *ignominie causa*

se mittere; *d. l. 2. §. 2.* vel saltem causam ignominiosam exprimit, ex qua mittatur. *l. 13. §. 3. D. de re mil. d. l. 2. §. 2. D. h. t.*

§. 32. Sed & si eum exauctoraverit, i. e. insignia militaria detraxerit, inter infames efficit, licet non addidisset, ignominiae causa se eum exauctorasse. *d. l. 2. §. 2. in f. D. h. t. v. l. 29. pr. D. de lib. caus.*

§. 33. QUI IN JUDICIO PUBLICO, CALUMNIE PRÆVARICATIONISVE CAUSA, QUID FECISSE JUDICATUS ERIT. *d. l. 1. D. h. t. Calumniator, v. l. 233. pr. D. de V. S.* ita demum notatur, si fuerit calumniae causa damnatus; neque enim sufficit calumniatum: Item Prævaricator; Prævaricator autem est quasi varicator, qui diversam partem adjuvat prodita causa sua. *l. 4. §. 4. D. h. t. l. 1. D. de prævar.*

§. 34. QUI FURTI, VI BONORUM RAPTORUM, INJURIARUM, DE DOLO MALO ET FRAUDE, SUO NOMINE DAMNATUS FACTUSVE ERIT. *l. 1. D. h. t. §. 2. l. de pæn. tem. lit.* Furti accipe, sive manifesti, sive non manifesti. *l. 6. pr. h. t.* Sed si furti vel aliis famosis actionibus quis condemnatus provocavit, pendente judicio nondum inter famosos habetur: Si autem omnia tempora provocationis lapsa sunt, retro infamis est; quamvis, si injusta appellatio ejus visa sit, hodie, non retro, notetur. *l. 6. §. 1. D. h. t.*

§. 35. Si quis alieno nomine condemnatus fuerit, non laborat infamia; & ideo nec procurator, vel defensor, vel tutor, vel curator, vel heres furti, vel alia simili specie condemnatus, infamia notabuntur. *l. 6. §. 2. l. 14. D. h. t.*

§. 36. Non tantum autem ex istis delictis condemnatus infamia notatur, sed & PACTUS. Quoniam intelligitur confiteri crimen, qui paciscitur. *l. 4. §. ult. l. 5. D. h. t. §. 2. l. de pæn. tem. lit.*

§. 37.

§. 37. *Pactus* autem intelligitur, si cum pretio quantocunque pactus est. Alioqui & qui precibus impetravit, ne secum ageretur, erit notatus, nec erit veniæ ulla ratio, quod inhumanum est. *l. 6. §. 3. D. h. t.*

§. 38. Plane qui jussu Prætoris pretio dato pactus est, non notatur: Sed & si jurejurando delato jura-verit quis, non deliquisse, non erit notatus; nam quodammodo innocentiam suam jurejurando appro-bavit. *l. 6. §. 3. in f. §. 4. D. h. t.*

§. 39. QUI PRO SOCIO, TUTELÆ, MANDATI, DE-POSITI, SUO NOMINE, NON CONTRARIO JUDICIO DAMNATUS ERIT. *d. l. 1. D. h. t. §. 2. l. de pæn. tem. lit.* Quibus verbis notatur non solum qui manda-tum suscepit, sed & is, qui fidem, quam adver-sarius secutus est, non præstat; utpote fidejussi pro te & solvi, mandati te si condemnavero, famosum facio. *l. 6. §. 5. D. h. t.*

§. 40. Damnati autem ex his causis tum demum famosi sunt, si damnati sint ob dolum, vel latam culpam, quæ dolo proxima est, & pro dolo habe-tur. *d. l. 1. h. t. §. 6. l. de susp. tut. l. 7. §. 1. D. eod. l. 226. l. 42. D. de V. S. l. 1. §. 1. D. si mens. fals. mod. dix. l. 1. §. 5. D. de O. & A. l. 32. D. depof. l. 11. §. ult. D. h. t. Cic. pro Rosc. Amer. c. 38.*

§. 41. Et quidem *directo*, non *contrario* judicio. *d. l. 1. h. t. §. 2. l. de pæn. tem. lit.* Nam in contrariis non de perfidia agitur, sed de calculo, qui fere judicio so-let dirimi. *l. 6. §. ult. D. h. t.*

§. 42. In Actionibus autem istis, quæ ex contractu proficiscuntur, licet famosæ sint, & damnati notentur, attamen pactus non notatur; quoniam ex his causis non tam turpis est pactio, quam superioribus. *l. 7. D. h. t.*

§. 43. Sunt tamen, præter jam dicta, multa alia delicta, ex quibus damnatos sequitur infamia.

§. 44. Omnes enim publico iudicio damnati famosi sunt. *l. 7. D. de publ. jud. §. 2. I. eod.* Idem est in causa Expilatæ hereditatis, *l. 12. C. h. t. Sepulchri violati, l. 1. D. de sep. viol. similibusque.*

§. 45. Crimen *Stellionatus* etiam famosum est, si cum alia Actione æque famosa, veluti doli, concurrat. *l. 13. §. ult. D. h. t.* Si vero cum Actione non famosa, veluti pignoratitia contraria, non item. *l. 2. D. Stellion. l. 16. §. 1. D. de pign. act.*

§. 46. *Ictus fustium* infamiam non importat, sed causa, propter quam id pati meruit, si ea fuit, quæ infamiam damnato irrogat. In cæteris quoque generibus pœnarum eadem forma statuta est. *l. 22. D. h. t. l. 14. C. h. t.*

§. 47. *Infamia Facti* est, quæ oritur ex turpi facto, quod quidem jure non est notatum, existimationem tamen alicujus apud graves & honestos viros onerat & fugillat. Veluti, si in sententia dicatur, *callido commento videris accusationis instigator fuisse.* *l. 20. D. h. t. add. l. 17. 19. C. h. t.* Si quis ob causam non famosam fustibus ictus sit; *l. 22. D. h. t. ut & si filius aliquid commiserit, ob quod pater eum in testamento increpuit.* *l. 13. C. h. t. add. l. 2. D. de obseq. parent. & patr. præst. l. 25. C. ad L. Jul. de adult.*

§. 48. Qua tamen non laborant, qui bonis cedunt, v. *l. 11. C. h. t. spurii, v. l. 26. D. de pœn. l. 3. §. 2. D. de Decur.* aliique illegitimi, carnifices, sictores, quique cum iis comedunt.

§. 49. Est etiam præter Infamiam *Levis notæ macula*; *l. 27. C. de inoffic. test.* quæ ex fordido vitæ genere, vel alia causa oritur.

§. 50. Qua laborant bonis cedentes, *d. l. 11. C. h. t. junct. N. 135. in f. pr. & c. 1. spurii, l. 3. §. 2. D. de Decur. arg. l. 5. C. ad SCt. Orph. add. Deut. XXII. v. 2.*

Differt.

Differt. N. II. *de Part. Legit. C. 4. §. 5. carnifices, excoriatores, similesque.*

§. 51. *Effectus Infamiæ Juris* est, quod repellat a postulando. *l. 1. §. 5. 6. 7. 8. D. de postul. v. supr. ad d. tit. §. 13. 17. 19. 20.*

§. 52. *Utriusque Infamiæ*, scil. tum *Juris*, tum *Facti effectus* est: I. quod minuat existimationem. *l. 5. §. 2. D. de extraord. cogn.*

II. Excludat a dignitatibus. *l. 2. l. 12. C. de dignit. l. 3. C. de re mil. l. 8. l. 38. C. de Decur.*

III. Elevet testimonii fidem. *l. 3. l. 13. 21. D. de testib.*

IV. Excludat a Querela inofficiosi eos, quibus cæterequin competeret. *v. l. 11. l. 19. C. de inoff. testam.*

V. Querelæ inofficiosi locum faciat, si turpes personæ heredes instituti sint. *v. l. 27. C. eod.*

§. 53. *Effectus Levis maculæ* est: I. quod illa aspersi, aliis honestioribus exstantibus, non admittantur ad honores. *v. l. 3. §. 2. l. 6. D. de Decur.*

II. Quod non sint testes omni exceptione majores. *arg. l. 3. pr. l. 13. D. de testib.*

III. Si heredes scripti sint, locus sit Querelæ testamenti inofficiosi. *l. 27. C. de inoff. test.*

§. 54. *Evitari potest Infamia Juris*; I. Si quis per procuratorem defendatur. *l. 1. l. 4. §. ult. l. 6. §. 1. 2. D. h. t. v. l. 22. l. 23. C. de proc. v. supr. §. 35.*

II. Si ante sententiam debitum offeratur; *arg. l. 73. D. de proc. in contractibus* scil. non etiam in delictis. *arg. l. 4. §. ult. l. 5. l. 7. D. h. t.*

III. Si quis majori pœna afficiatur, quam legibus statuta est. *l. 13. §. pen. D. h. t. l. 10. §. 2. D. de pœn.*

§. 55. *Extinguitur* autem & aboletur, si jam irrogata sit: I. Per specialem restitutionem in integrum
Prin-

Principis; *l. 7. C. de sent. pass. Et rest. l. ult. C. de gen. abolit. l. 1. §. 9. 10. D. de postuland. non etiam Prætoris, qui restitutionem gratiæ facere nequit. d. l. 1. §. 10. D. de postul. v. supr. ad t. de postul. §. 21. Et infr. ad t. de in int. rest. §. 4.*

II. Lapsutemporis. *l. 3. C. h. t. l. 3. §. 1. D. de Decur. l. 13. §. 1. D. ad L. Corn. de fals. l. 1. 2. C. de his qui in exil.*

§. 56. Dummodo quis ex causa non famosa, ad tempus damnatus sit; si enim causa natura sua infamet, infamia est perpetua. *l. 6. C. h. t. l. 5. D. de Decur. l. 4. §. 4. D. de re mil. l. 63. D. de furt. l. 43. §. pen. D. de R. N.*

§. 57. Nisi Advocatione alicui ad tempus interdictum sit, quo casu non distinguitur, quo crimine silentium irrogatum sit, ne scil. pœna tempore determinata, contra sententiæ fidem ulterius porrigatur. *l. 8. D. de postul. v. supr. ad t. de postul. §. 28. 29.*

Vel II. Damnatus duriori pœna affectus sit; qui velut transacto negotio, lapso tempore ignominia liberatur. *l. 15. D. ad munic. l. 4. C. h. t.*

TITUL. III.

DE PROCURATORIBUS, ET DEFENSORIBUS.

C. II. 13.

DE PROCURATORIBUS.

§. 1. **P**ræter Advocatos sunt & aliæ personæ, quæ liti peragenda superfunt & accedunt, puta *Procuratores* & *Defensores*; De quibus adeo *h. t.* agitur.

§. 2.

§. 2. *Procurator* est, qui aliena negotia mandatu Domini administrat. l. 1. pr. D. h. t.

§. 3. Cujus usus perquam necessarius est, ut, qui rebus suis ipsi supereffe vel nolunt, vel non possunt, per alios possint vel agere, vel conveniri. l. 1. §. 2. D. h. t. pr. l. de iis per quos ag. poss. v. Cic. ad Her. L. II. c. 13.

§. 4. *Procurator* autem vel omnium rerum seu universorum bonorum est, qui *Universalis & Generalis*; Vel unius rei, qui *Singularis & Specialis* dici solet. l. 1. §. 1. l. 58. D. h. t. l. 17. §. ult. D. de jurejur.

§. 5. *Procuratorem Generalem* multi subdividunt, ut alius sit *Cum Libera*, scil. administratione; Alius *Simplex* seu *Sine Libera*.

§. 6. *Procuratorem Cum Libera* scil. administratione eum dicunt, qui omnia fere potest, quæ ipse dominus: Ut non modo urgente necessitate, sed & suadente utilitate, res domini alienare, & dominium in accipientem transferre possit. l. 58. D. h. t. l. 9. §. 4. D. de A. R. D. §. 42. l. de R. D. sola excepta causa donationis; eo quod donare potius sit perdere, quam administrare. l. 28. §. ult. D. de pact. l. 7. pr. D. de don.

§. 7. *Procuratorem vero Sine Libera* eum vocant, qui alienare nequit, exceptis fructibus, iisque, quæ facile corrumpi possunt. l. 63. D. h. t.

§. 8. Sed sine idonea auctoritate; *Procurator* enim *Generalis Sine Libera* eadem facere potest, quæ *Procurator Cum Libera*: v. l. 12. D. de pact. l. 17. §. f. D. de jurejur. l. 12. D. de pign. act. l. 20. §. 1. D. de novat. l. 87. de sol. l. 59. D. h. t. Alienare autem neuter potest; l. 63. D. h. t. l. 54. D. de R. §. nisi ratio administrationis id efflagitet: veluti, si res tales sint, quæ servando servari non possint; d. l. 63. vel speciale mandatum ad hoc habeat. d. l. 63. l. 6c. §. 4. D. mand.

mand. Ita accip. l. 58. *D. h. t.* l. 9. §. 4. *D. de A. R.* *D.* §. 42. *I. de R. D.*

§. 9. II. *Procurator* est vel *Judicialis*, qui negotia judicialia, seu lites, administrat; de quo maxime *h. t.* v. l. 33. pr. §. 1. l. 35. §. 3. l. 43. pr. *D. h. t.* vel *Extra-judicialis*, qui negotia extrajudicialia administrat; de quo *infr. tit. mand.*

§. 10. III. *Procurator* est vel *In rem alienam*, qui aliena negotia administrat, in utilitatem mandantis: Vel *In rem suam*, qui aliena quidem negotia, & nomine mandantis, administrat, sed in utilitatem propriam; l. 4. *D. de re jud.* l. 4. *C. h. t.* l. 17. §. ult. *D. de jurej.* Qualis est is, cui actio cessa est. d. l. 4. l. 9. *C. h. t.* l. 33. §. f. l. 34. l. 55. *D. h. t.* l. 8. §. f. *mand.* l. 8. *C. de hered. vel alt. vend.*

§. 11. Constituitur *Procurator Mandato*, l. 1. pr. *D. h. t.* eoque vel *expresso*, five inter præsentes, five per epistolam vel nuncium inter absentes. l. 1. §. 1. ult. *D. h. t.* Vel *tacito*, veluti si quis præsens & sciens sua negotia administrari non contradicat, l. 18. *D. mand.* vel gesta rata habeat. l. 66. *D. h. t.* l. 12. §. ult. *D. de solut.* l. 60. *D. de R. J.* l. ult. pr. *C. ad SCt. Maced.*

§. 12. *Procurator* autem expresse consentire debet, cujus taciturnitas pro consensu non habetur. l. 8. §. 1. *D. h. t.*

§. 13. Qui mandato caret, ceu falsus procurator, ne quidem cum cautione de rato admittitur. l. 24. arg. l. 1. *C. h. t.* Nisi sit conjuncta persona, l. 35. pr. *D. h. t.* vel confors litis, l. 2. *C. de confort. ejusd. lit.* vel dubium sit, an mandatum habeat. l. 1. *C. h. t.* v. *supr. ad t. qui satisd. cog.* §. 25. 26.

§. 14. Adeo, ut quæ per falsum Procuratorem gesta sunt, ipso jure nulla sint: l. 27. pr. *D. l. 24. C. h. t.* Nisi dominus ante sententiam gesta probet; l. 56. *D. de jud.* l. 60. *D. de R. J.* Vel sententiam, in præ-judi-

judicium suum latam, ratam habeat. arg. l. 3. §. 1. *D. rem rat. hab.*

§. 15. Constituunt Procuratores Domini negotiorum, l. 1. *pr. D. h. t.* qui neque impediuntur, (quales sunt furiosi, mente capti; arg. l. 5. l. 40. *D. de R. J.* infantes; arg. §. 9. *I. de inut. stip.* ut & surdi & muti; arg. l. 43. *pr. D. h. t.* l. 10. *C. qui testam. fac. poss.*) neque prohibentur: l. 43. §. 1. *D. h. t.* Quales sunt prodigi, arg. l. 6. *D. de V. O.* l. 40. *D. de R. J.* Pupilli infantia majores, & XXV. annis minores, Procuratores sine tutorum curatorumque auctoritate constituentes. l. 11. *C. h. t.* arg. d. §. 9. *I. de inut. stip.* l. 3. *C. de in int. rest. min.*

§. 16. Constitui possunt similiter quicumque non impediuntur; ut furiosi; l. 2. §. 1. *D. h. t.* mente capti, infantes, surdi & muti; arg. *dd. ll. cæci*; arg. l. 1. §. 5. *D. de post.* neque prohibentur: l. 43. §. 1. *D. h. t.* Quales sunt fœminæ, l. 54. *D. h. t.* l. 18. l. 21. *C. h. t.* l. 2. *D. de R. J.* nisi constituentur in rem suam, l. 4. *C. h. t.* vel agant pro parentibus; l. 41. *D. h. t.* Milites, l. 8. §. 2. d. l. 54. *D. h. t.* l. 7. l. 13. *C. eod.* nisi constituentur in rem suam, & ad communem causam numeri sui perfequendam; d. l. 8. §. 2. *D. l. 9. C. h. t.* Qui Reip. causâ abfuturi sunt, aut perpetuo morbo tenentur, aut Magistratum inituri sunt; d. l. 54. *D. h. t.* Minores annis XVII. §. 5. *I. qui & ex quib. caus. man. non poss.* l. 13. *D. de man. vind.* arg. l. 1. §. 5. *D. de postul.* (non etiam Minores annis XXV. dummodo XVII. annis majores sint. d. §. 5. junct. l. 7. §. 12. l. 8. *D. de instit. act.*) Potentiores, l. 2. *C. ne lic. potent.* Fiscus & Resp. t. t. *C. ne Fisc. vel Resp. Decuriones*, l. 30. *C. locat.* l. 34. *C. de Decur. Rei criminum*, l. 6. *C. h. t.* & Infames. Paul. I. *Sent. T. II.* §. 1. arg. l. 1. §. 5. *D. de postul. c. 1. 2. Caus. 2. Q. 7.* Dummodo infamia sit notoria; ita accip. §. ult. *I. de except.*

§. 17.

§. 17. Et olim quidem non nisi in paucis causis per Procuratores agere licebat, pro populo scil. pro libertate, pro tutela, nec non furti eorum nomine, qui apud hostes essent, aut Reip. causa abessent, quive in eorum cuius tutela essent. *pr. I. de iis per quos ag. poss.*

§. 18. Sed jure novo Procuratores in omnibus causis, *d. pr. I. de iis per quos ag. poss. l. 1. §. pen. D. h. t. l. 25. C. h. t. etiam famolis, constitui possunt. l. 6. §. 2. D. de his qui not. inf. l. 1. D. an per al. caus. app. redd. poss. l. 42. §. 1. D. h. t.*

§. 19. Exceptis causis criminalibus gravioribus: In quibus neque pro Actore, neque Reo, Procuratores admittuntur. *l. pen. §. 1. D. de publ. jud. l. 1. D. an per al. caus. app.*

§. 20. Nisi allegentur excusationes absentium; *l. 71. D. h. t. d. l. pen. §. 1. D. de publ. jud. l. 3. C. de accus. Vel II. reus absens condemnari possit; l. 33. §. 3. D. h. t. Veluti si pœna sit relegatio aut relegatione minor; l. 5. D. de pœn. junct. l. 33. §. 2. D. h. t. aut lis cum reo præsente contestata sit. l. 10. D. de publ. jud. l. 3. C. de accus. l. 13. l. 15. C. ad L. Jul. de adult.*

§. 21. In Popularibus Actionibus Reus, non Actor, ante litis contestationem Procuratorem dare potest: *l. 42. pr. D. h. t. Nisi causa ad Actorem principaliter spectet. d. l. 42. pr. l. 45. §. 1. D. h. t.*

§. 22. Officium Procuratoris est, susceptum negotium secundum mandatum fideliter exequi; *v. l. 5. D. mandat. Et si quidem ab Actore datus est, rem in judicium deducere, dominumque boni viri arbitrato defendere.*

§. 23. Qua de re Prætor ita edixit: Cujus nomine quis actionem dari sibi postulaverit, is eum boni viri arbitrato defendat; et ex quo
NOMI-

NOMINE AGET, ID RATUM HABERE EUM, AD QUEM
EA RES PERTINET, BONI VIRI ARBITRATU SATISDET.
l. 33. §. 3. D. h. t. l. 5. C. h. t.

§. 24. *Æquum enim Prætori visum est, eum qui
alicujus nomine Procurator experitur, eundem etiam
defensionem suscipere. l. 33. §. 4. D. h. t.*

§. 25. *Defendere autem est id facere, quod domi-
nus in litem faceret, & cavere idonee. l. 35. §. 3. &
ll. seqq. D. h. t.*

§. 26. *Idque non tantum in conventionem, sed &
reconventionem locum habet; d. l. 33. §. 3. 4. l. 35. D.
l. 5. C. h. t. Nisi quis titulo oneroso & bona fide,
vel ex necessitate, Procurator in rem suam factus sit.
d. l. 33. §. ult. l. 34. l. 70. D. h. t.*

§. 27. *Si vero Procurator a Reo datus sit, judici-
um suscipere cogitur.*

§. 28. *De quo Prætor ait: PROCURATOREM AD LI-
TEM SUSCIPENDAM DATUM, PRO QUO CONSENTIENTE
DOMINUS JUDICATUM SOLVI EXPOSUIT, JUDICIUM AC-
CIPERE COGAM. l. 8. §. 3. l. 9. & seqq. D. h. t.*

§. 29. *Uterque post litis contestationem litis fit
dominus; l. 22. l. 23. C. h. t. Adeoque totus Procces-
sus in eos dirigitur, & ipsa quoque Sententia in eos
pronunciatur. l. 1. C. de sent. & interloc. Licet Actio rei
judicatæ mandanti, & in mandantem, competat. l.
28. l. 61. D. h. t. l. 4. D. de re jud.*

§. 30. *Uterque etiam a Sententia iniqua appellare,
& appellationis causam prosequi tenetur. l. 17. C. h. t.
l. 2. D. an per al. caus. appell. l. 31. §. 2. D. de neg. gest.
l. 8. §. 1. D. mandat.*

§. 31. *Quod si Procurator officio suo minus recte
functus sit, negligentia ejus domino nocet. l. 10.
C. h. t.*

§. 32. *Qui tamen contra Procuratorem regressum
habet,*

habet, & si Procurator solvendo non sit, in integrum restitui potest. *l. 8. §. 1. D. mand. l. 13. §. ult. C. de jud.*

§. 33. Nisi justæ intercedant causæ, ob quas Procurator excusandus sit: Veluti, si inimicitie capitales intervenerint inter Procuratorem & dominum; Si dignitas accesserit Procuratori; vel Reip. causa abfuturus sit; vel valetudo, vel necessaria peregrinatio impedimento sit. *v. l. 8. §. ult. l. 9. & seqq. D. h. t. add. l. 22. §. ult. & ll. seqq. D. mand.*

§. 34. Cum vero Procurator constituatur *Mandato*, ex eo *Mandati Actionem* nasci, *Directam* & *Contrariam*, nemo non intelligit.

§. 35. *Actio Mandati Directa* competit Domino, contra Procuratorem, ad mandatum susceptum perficiendum, rationes administrationis reddendas, & præstandum non tantum dolum, sed etiam culpam levissimam. *l. 42. §. 2. D. l. 10. C. h. t. l. 13. l. 21. C. mand.*

§. 36. *Actio Mandati Contraria* datur Procuratori, contra dominum, ad restituendas impensas, & id quod interest. *l. 46. §. 5. 6. D. l. 4. C. h. t.*

§. 37. Similiter Potestas & Officium Procuratoris iisdem modis finitur, quibus mandatum. I. Scilicet Mutuo dissensu. *§. ult. I. quib. mod. re contr. obl. l. 58. D. de pact.*

II. Revocatione mandantis, *§. 9. I. de mand. ante litem contestatam facta. l. 16. D. h. t.* Post litem contestatam enim id demum conceditur causa cognita. *v. l. 17. & ll. seqq. D. h. t.*

III. Renunciatione mandatarii tempestive facta. *§. 11. I. de mand.*

IV. Morte tum mandantis, ante litem contestatam, *v. l. 23. C. h. t.* tum mandatarii. *§. 10. I. de mand.*

§. 38. Ex dictis Differentiæ inter *Advocatos* & *Procuratores* ultro patent.

§. 39.

§. 39. I. *Advocati* enim precibus adeuntur; *Procuratores* mandato constituuntur.

II. *Advocati* habent Clientes; *Procuratores* Dominos & Principales.

III. *Advocati* jurant de calumnia; *Procuratores* non item. §. 1. *I. de pæn. tem. lit.*

IV. *Advocati* non fatisdant; *Procuratores* quibusdam calibus fatisdare debent. §. 3. 4. *I. de fatisd. v. supr. ad t. qui fatisd. cog. §. 23. 25.*

V. *Advocati* non sunt litis domini; *Procuratores* contra. l. 22. *C. h. t.*

VI. *Advocatorum* munus dignius est quam *Procuratorum*. v. l. 14. *C. de Advoc. divers. judicior.*

DE DEFENSORIBUS.

§. 40. *Defensor* latiori sensu & in genere est, quicumque aliquem defendit in judicio, non tantum *Procurator Rei*, sed & *Actoris*. l. 18. §. 13. *D. de mun. & hon.*

§. 41. *Strictiori* sensu *Defensor* est *Procurator Rei*, eoque modo *Procuratori* non semel opponitur. l. 51. §. 1. *D. h. t. l. 11. §. 7. D. de exc. rei jud. l. 9. §. 6. l. 34. §. 3. D. de jurej. l. 6. §. 2. D. de his qui not. infam.*

§. 42. *Strictissima* autem significatione *Defensor* dicitur, qui Reum in judicio defendit sine mandato. l. 46. §. 2. l. 76. *D. h. t. l. un. C. de fatisdand.*

§. 43. Qui sine cautione *Judicatum solvi* non admittitur; nemo enim alienæ litis idoneus *defensor* sine fatisdatione intelligitur. d. l. 46. §. 2. *D. h. t. §. 5. I. de fatisd. l. un. C. eod.*

TITUL. IV.

QUOD CUJUSCUNQUE UNIVERSITATIS NOMI-
NE, VEL CONTRA EAM AGATUR.

§. 1. **P**rocuratori similis est *Aktor* seu *Syndicus*, qui negotia Universitatis ejusdem mandato in judicio administrat. *l. 1. §. 1. l. 6. §. 1. 3. D. h. t. l. 18. §. 13. D. de mun. & hon.*

§. 2. De quo Prætor, nec non Proconsul, his similibusve verbis edixisse videtur: *Quod cujusque Universitatis nomine, vel contra eam agatur, Actori & in Actorem Universitatis judicium dabo.* arg. *Inscr. l. 1. §. 1. l. 3. l. 6. §. 1. & seqq. D. h. t.*

§. 3. *Universitas* est *Societas*, vel *Collegium*, seu *Corpus hominum*, quod neque *Resp. est*, neque *familia*.

§. 4. Ad quod constituendum ad minimum tres requiruntur; *l. 85. D. de V. S.* sed conservandum unus sufficit. *l. 7. §. 2. D. h. t. v. l. 76. D. de jud.*

§. 5. Idque vel *Licite* est, veluti Pontificum, Publicanorum, Pistorum, Naviculariorum, Fabricensium, & similium; *l. 2. §. 6. D. de O. F. l. 1. pr. D. h. t. t. t. C. de Fabricens.* Vel *Illicite*, de quo *infr. ad t. de colleg. & corp.*

§. 6. Quibus autem permissum est, corpus habere collegii, societatis, sive cujusque alterius eorum nomine, proprium est, ad exemplum *Reip.* habere res communes, arcam communem, & *Actorem* sive *Syndicum*, per quem, tanquam in *Rep.* quod communiter agi fierique oporteat, agatur, fiat. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 7. Cum enim *Universitas* personæ vice fungatur, *l. 22. D. de fidej.* adeoque & alios sibi obligare, & aliis

& aliis non tantum ex contractu, l. 7. §. 1. *D. h. t.*
Sed & ex delicto obligari possit, l. 9. §. 1. *D. quod met. c. Auth. Item nulla communitas. Auth. Item quæcunque communitas. C. de Ep. & Cler.* ipsa tamen in judicio satis commode comparere nequeat, eam per *Actorem* vel *Syndicum* agere & defendi æquum est.

§. 8. Constituitur autem *Actor* vel *Syndicus* vel *Leges*, vel *Suffragis*, dummodo duæ partes legitime convocatæ adsint, vel amplius quam duæ. l. 3. l. 6. §. 1. *D. h. t. l. 46. C. de Decur. l. 2. l. 3. D. de decret. ab ord. fac.*

§. 9. Plane ut duæ partes adfuisse dicantur, is quoque qui eligitur numerari potest. l. 4. *D. h. t.* Imo & Patris suffragium filio proderit, & filii patri. l. 5. *D. h. t.*

§. 10. Ipse autem *Syndicus* suo se suffragio eligere nequit. arg. l. ult. *D. de off. Præt. l. 5. de off. Præs. l. 4. D. de tut. dat.*

§. 11. Officium *Actoris Universitatis* seu *Syndici* idem est, quod *Procuratoris*. l. 6. §. 3. *D. h. t. l. 5. §. 10. D. quod vi aut clam.*

§. 12. De Rato tamen cavere non cogitur, nisi de decreto *Universitatis*, & officio *Syndici* dubitetur. d. l. 6. §. 3. *D. h. t.*

§. 13. Præter *Actorem* autem seu *Syndicum*, *Universitatis* nomine experiri nulli permittitur. l. 3. *D. h. t.* *Defendere* vero *Universitatem* quilibet, etiam extraneo, licet, sicut in privatorum defensionibus observatur: Quia eo modo melior conditio *Universitatis* redditur. l. 1. §. ult. *D. h. t.*

TITUL. V.

DE NEGOTIIS GESTIS.

C. II. 19.

§. 1. Sunt etiam, qui aliorum negotia judicialia sine mandato administrant, *Negotiorum* scil. *gestores*, qui *Procuratores* sunt *voluntarii*. Cic. in *Brut.* c. 4. 15. Paul. I. *Sent. T. III.* §. 3. l. 58. *D. de sol.*

§. 2. Prætor ait: SI QUIS NEGOTIA ALTERIUS, SIVE QUIS NEGOTIA, QUÆ CUJUSQUE CUM IS MORITUR FUERINT, GESSERIT, JUDICIUM EO NOMINE DABO. l. 3. *pr. D. h. t.*

§. 3. Quod Edictum necessarium Prætori visum est; quoniam magna utilitas absentium versatur, ne indefensi rerum possessionem aut venditionem patiantur, vel pignoris distractionem, vel pænæ committendæ actionem, vel injuria rem suam amittant. l. 1. *D. h. t.* §. 1. *I. de obl. quæ quas. ex contr.*

§. 4. Verba autem SI QUIS, sic sunt accipienda, *sive quæ*; nam & mulieres negotiorum gestorum agere posse, & conveniri non dubitatur. l. 3. §. 1. *D. h. t.* add. l. 1. *D. de V. S.*

§. 5. NEGOTIA sic accipe, sive unum sive plura; l. 3. §. 2. *D. h. t.* maxime tamen judicialia.

§. 6. ALTERIUS inquit, & hoc ad utrumque sexum refertur. l. 3. §. 3. *D. h. t.*

§. 7. Hæc verba: SIVE QUIS NEGOTIA, QUÆ CUJUSQUE CUM IS MORITUR FUERINT, GESSERIT; significant id tempus, quo quis post mortem alicujus negotia gessit: De quo fuit necessarium edicere, quoniam neque testatoris jam defuncti, neque heredis, qui nondum adiit, negotium gessisse videtur. l. 3. §. 6. *D. h. t.*

§. 8.

§. 8. Cum vero JUDICIUM EO NOMINE SE DATURUM Prætor promittit, *Actio* intelligenda *Negotiorum gestorum*. l. 2. D. h. t. §. 1. l. de oblig. quæ quas. ex contr. nasc.

§. 9. Nascitur autem *Actio Negotiorum gestorum ex Negotiorum gestione*; quæ nihil aliud est, quam quas. contractus, cum quis alterius absentis, vel præsentis, sed ignorantis negotia, sine mandato gerit utiliter. §. 1. l. de obl. quæ quas. ex contr.

§. 10. Eaque duplex est: *Directa*, & *Contraria*. d. §. 1. l. de obl. quæ quas. ex contr. Sicut enim æquum est, Negotiorum gestorem actus sui rationem reddere, & eo nomine condemnari, quicquid vel non ut oportuit gessit, vel ex his negotiis retinet: Ita ex diverso justum est, si utiliter gessit, præstari ei, quicquid eo nomine vel abest ei, vel abfuturum est. l. 2. D. h. t.

§. 11. *Actio* itaque *Negotiorum gestorum Directa* est *personalis*, l. 23. C. h. t. *Civilis*, quæ datur *Domino negotiorum*, ejusque heredi, nec non ei, cujus interest; l. 2. l. 3. §. 7. l. 47. D. h. t. *Adversus gestorem*, ejusque heredem; *Ad rationes reddendas*, & reliqua præstanda; d. l. 2. l. 23. D. h. t. §. 1. l. de oblig. quæ quas. ex cont. nec non præstandum dolum, omnemque culpam, etiam levissimam. d. §. 1. l. 23. D. de R. J. l. 24. C. de usur. Quia similis est *Depositario*, qui deposito se obtulit. v. l. 1. §. 35. D. depos. add. l. 21. C. mand. l. 36. D. de R. J.

§. 12. Nisi quis a Prætore datus sit; vel affectione coactus, ne bona alterius distrahantur, negotiis ejus se obtulit, adeoque accesserit ad negotia cæteroquin peritura: quo casu æquissimum est, eum dolum tantum & latam culpam præstare. l. 3. §. 8. 9. D. h. t.

§. 13. Quemadmodum & contra aliquando contingit, ut & casus fortuitus præstandus sit; veluti, si novum negotium, quod non sit solitus absens facere, gesserit: quo casu tamen lucrum cum damno compensandum est. *l. 11. D. h. t.*

§. 14. Datur etiam ad ufuras, *l. 24. C. de usur.* & quidem maximas, i. e. *centesimas* (v. *infr. ad t. de usur.* §. 23. 24.) præstandas, si negotiorum gestor pecuniam domini in suos usus convertit. *l. 38. D. h. t.*

§. 15. Et non tantum de iis competit, quæ gessit negotiorum gestor, sed & de non gestis, quæ gerere debuit; veluti, si inchoata dereliquerit. *l. 21. §. 2. l. 13. junct. l. 35. §. 1. D. h. t.*

§. 16. Ita tamen, ut Negotiorum gestor non teneatur de negotiis plane diversis omissis, vel non susceptis; *l. 15. D. l. 20. C. h. t.* Satis enim abundeque sufficit, si vel in paucis negotiis amici labore consulatur, *l. 20. C. h. t. l. 39. §. 2. D. de admin. tut.* Nisi forte alius, contemplatione ejus quod gestum est, ad alia negotia non accesserit. *l. 6. §. ult. D. h. t.*

§. 17. *Actio Negotiorum gestorum Contraria* est, quæ datur *Negotiorum gestori*, contra dominum, ut servetur indemnitas. *l. 2. l. 27. D. h. t. §. 1. l. de obl. quæ quas. ex cont.*

§. 18. Datur enim ad consequendas impensas necessarias & utiles, omneque id, quod gestori ratione gestionis abest, vel abfuturum est. *l. 2. l. 27. l. 31. l. 45. D. h. t. l. 10. C. h. t.*

§. 19. Adeo, ut sufficiat utiliter gessisse, licet effectum non habuerit negotium, vel eventus non sit secutus: & ideo si insulam fulsit, vel servum ægrum curavit, etiamsi insula postea exusta est, vel servus obiit, *Actio Negotiorum gestorum Contraria* nihilominus locum habet. *l. 10. §. 1. l. 12. §. ult. l. 22. D. h. t.*

§. 20.

§. 20. Datur etiam ad impenfarum ufuras, quas gestor vel ipse solvit, vel ex propria pecunia percipere potuit. *l. 19. §. 4. D. l. 18. C. h. t.*

§. 21. *Cessat* autem I. Si gestor non utiliter gesserit; *l. 10. §. 1. D. h. t.* vel voluptuarias impenfas fecerit. *l. 27. l. 25. D. h. t.*

II. Si quis ex pietate & donandi animo, vel ex officio aliquid præstiterit. *l. 27. §. 1. l. 34. l. 44. D. l. 1. l. 11. l. 13. l. 15. C. h. t.*

III. Si quis invito & prohibente domino gesserit. *l. 8. §. ult. D. l. ult. C. h. t.*

IV. Si quis alterius negotia, non contemplatione domini, sed sui lucri causa gessit; quo casu dominus negotiorum non ultra tenetur, nisi in quantum locupletior factus est. *l. 6. §. 3. D. h. t.*

§. 22. Quæ Actiones etiam tum locum habent, cum Dominus gesta per ratihabitionem probavit. *l. 6. §. 9. 10. l. 9. D. l. 9. C. h. t.* Licet eventum, & effectum inspecto, etiam *Actio Mandati* competat. *l. 60. D. de R. J. l. ult. pr. C. ad SCt. Maced. add. l. 38. §. 1. D. pro soc.*

TITUL VI.

DE CALUMNIATORIBUS.

C. IX. 46.

§. 1. Cum vero, qui in iudicio agunt, non raro calumniantur, & aliquando pecuniam accipiant, ut alicui calumniæ causa negotium faciant, & iniquam litem moveant, Prætor contra tales singulare Edictum proponendum censuit.

§. 2. Quod his verbis conceptum videtur: *In eum, qui, ut calumniæ causa negotium faceret, vel non*

L 5.

fa-

faceret, pecuniam accepisse, depectusve esse dicitur, intra annum in quadruplum ejus pecuniæ, quam accepisse depectusve esse dicitur, post annum simpli in factum actionem dabo. arg. l. 1. pr. l. 3. §. 2. l. pen. D. h. t.

§. 3. Est itaque *Calumniator* hoc loco, qui, ut calumniæ causa negotium faceret, vel non faceret, i. e. vexandi causa iniquam litem moveret, vel non moveret, pecuniam accepit. *d. l. 1. d. l. pen. D. h. t.*

§. 4. *Pecuniam* autem accepisse dicemus, etiam si aliquid pro pecunia acceptum sit. *l. 1. §. ult. D. h. t.*

§. 5. Quin etiam, si quis obligatione liberatus sit, potest videri cepisse: Idemque, si gratuita pecunia utenda data sit, aut minoris locata venditive res sit. Nec refert, ipse pecuniam acceperit, an alii dari jusserit, vel acceptum suo nomine ratum habuerit. *l. 2. D. h. t.*

§. 6. Et generaliter idem erit, si quid omnino compendii sensit propter hoc; sive ab adversario, sive ab alio quocunque. *l. 3. pr. D. h. t.*

§. 7. Quin & Edicto hoc tenetur, qui *depectus est*. *Depectus* autem dicitur, qui turpiter pactus est. *l. 3. §. 2. D. h. t.*

§. 8. Sive causa sit pecuniaria, ob quam pecunia datur, sive criminalis; *l. 1. §. 1. D. h. t.* sive ante, sive post judicium acceptum pecunia accipia-
tur, nihil interest. *l. 1. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 9. Quod si itaque quis ob dictam causam pecuniam accepit, Prætor promittit *Actionem in factum*. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 10. Quæ actio nascitur ex Delicto, eique competit, qui dedit, ne sibi negotium fieret; nec non ei, propter quem datum est. *l. 3. §. ult. l. 6. D. h. t.* Non etiam heredi, *l. 4. D. h. t.* nec ei, qui dedit pecu-

pecuniam, ut quis negotium pateretur, cum turpiter fecerit. *d. l. 3. §. ult. D. h. t.*

§. 11. Contra eum, qui pecuniam accepit, ut *calumniæ causa negotium faceret, vel non faceret*, i. e. iniquam litem alicui moveret, vel non moveret; *l. 1. pr. D. h. t. licet non fecerit: l. 3. §. 1. D. eod. ut & eum, qui depectus est. d. l. 3. §. 1. D. h. t.* Non etiam contra heredem, nisi in id, quod ad eum pervenit. Turpia enim lucra heredibus quoque extorquenda sunt. *l. 5. pr. D. h. t. l. 16. §. ult. D. quod met. caus. add. l. un. C. ex delict. def. in quant. ten. her.*

§. 12. Et quidem intra annum in quadruplum, post annum vero in simplum. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 13. Annus autem in persona ejus, qui dedit pecuniam, ne secum ageretur, ex eo tempore cedit, ex quo dedit, si modo potestas ei fuerit experiendi. In illius vero persona, cum quo ut agatur alius pecuniam dedit, ex quo cognovit. *l. 6. D. h. t.*

§. 14. Præter quam Actionem *Condictio etiam ob turpem causam* competit; si sola turpitudine accipientis versetur. *l. 5. §. 1. D. h. t. l. 1. §. ult. l. 2. pr. §. 1. l. 4. §. 2. D. de cond. ob turp. caus.*

§. 15. Quæ, si quis dederit *ne sibi* lis iniqua moveretur, quadruplo inest, & per *Actionem in quadruplum* tollitur. *d. l. 5. §. 1. Si vero tertius dederit, ne alteri* lis iniqua moveatur, & is, qui dedit, habet *Conditionem dati*, & is, propter quem datum est, *Actionem in quadruplum. l. 7. pr. D. h. t.*

§. 16. Quin & *L. Julia repetundarum* tenetur, qui ob negotium faciendum, aut non faciendum, per calumniam pecuniam accepit; *l. 1. §. 1. D. h. t. aliaque pœna arbitraria, præter pecuniæ restitutionem, affici potest. v. l. pen. D. h. t. l. 8. l. ult. C. h. t.*

LIBER IV. TITUL. I.

DE IN INTEGRUM RESTITUTIONIBUS.

§. 1. **O**rdinarium Judicium sæpe per *In Integrum Restitutionem* prævenitur, rescissa causa, super quam litigandum erat; de qua proinde ante *Judicia* tractatur.

§. 2. Est autem *In Integrum Restitutio* in genere nihil aliud, quam in *pristinum statum repositio*, vel *reductio*.

§. 3. Eaque vel *Gratiæ* est, vel *Justitiæ*. l. 1. §. 10. *D. de postuland.*

§. 4. *Restitutio Gratiæ* (quam aliqui *Personalem* vocant) dicitur, qua ob delictum aliquod damnati, ex indulgentia Principis, ejusve, qui summam in Rep. potestatem habet, in pristinum statum restituuntur. d. l. 1. §. 10. l. 27. *D. de pæn.* l. 1. l. 6. l. 7. l. ult. *C. de sent. pass.* de qua *infr. ad t. de sent. pass.* §. 5. & seqq.

§. 5. *Justitiæ* vero, (quam alii *Realem* dicunt) quæ ob læsionem bonorum, ex causa justitiæ & æquitatis, a Judice tribuitur.

§. 6. Quæ recte subdividitur in *Civilem*, quæ ex Jure Civili descendit; v. l. 33. *D. de re jud.* l. 31. *D. de jurej.* l. 2. *C. de resc. vend.* & *Prætoriam*, quæ Jure Prætorio competit, ad rescissionem Actus summo jure subsistentis; de qua sola hic agitur.

§. 7. Est autem hæc *In Integrum Restitutio Prætoriam*, vel *amissæ causæ redintegratio*; l. 3. *D. h. t.* l. 2. *C. in quib. c. in int. rest. nec. non est.* l. 6. *C. de rest. mil.* Vel *Redintegrandæ rei vel causæ Actio*; Paul. l. *Sent. T. VII.* §. 1. v. l. 6. *C. de in integr. rest. min.* prout scil. accipitur, vel ratione Prætoris resti-

restituentis, vel ratione læsi restitutionem petentis.
v. Differt. N. VII. de *Caus. Obl. C. 1.*

§. 8. Restituit in integrum Prætor, l. 1. D. h. t. omnesque Magistratus majores, eorumque Mandatarii; l. ult. C. ubi & ap. quem cogn. in int. rest. Non etiam Magistratus Municipales, nec Arbitri, nec Judices Pedanei. l. 26. D. ad munic. d. l. ult. C. ubi & apud quem cogn. in int. rest.

§. 9. Contra suam, vel decessorum, vel Magistratum inferiorum, l. 16. §. f. & ll. seqq. l. 42. D. de min. non etiam superiorum, sententiam. l. 18. D. eod. l. 1. C. ubi & apud quem.

§. 10. Ex justa causa: Prætor enim hominibus vel lapsis, vel circumscriptis subvenit, sive *Metu*, sive *Caliditate*, sive *Ætate*, sive *Absentia* inciderint in captiorem, sive per *Status mutationem*, sive per *Justum errorem*, l. 1. l. 2. D. h. t. sive per *Alienationem judicii mutandi causa factam*. t. t. D. & C. de alien. jud. mut. caus. fact.

§. 11. Adeoque præmissa causæ cognitione, scilicet ut justitiam earum causarum examinet, an veræ sint, quarum nomine singulis subvenit. l. 3. l. 7. pr. §. 1. D. h. t.

§. 12. Ubi & illud examinandum, quanta sit læsio? Propter minimam enim rem vel summam non auditur, qui in integrum restitui postulat. l. 4. D. h. t. Ut &, an negotium forte sit ipso jure nullum? v. l. 16. D. de min. l. 3. C. de filios. min. aliudve adfit remedium ordinarium? d. l. 16. ut restitutione opus non sit.

§. 13. Restituit autem Prætor, vel I. Id, quod gestum est, simpliciter rescindendo; v. l. 21. §. 5. D. quod met. caus. l. 24. §. 4. D. de min. vel II. Simul rem amissam, v. l. 13. §. ult. l. 24. §. 4. D. de min. l. 9. §. 3.

§. 3. l. 14. §. 1. l. 1. *D. de dol. jusve agendi amissum restituendo. l. 9. §. 3. 4. 7. D. quod met. c.*

§. 14. Adeoque non duplex, uti multi volunt, hic intercedit iudicium, *Rescindens & Rescissorium*; sed uno eodemque iudicio res omnis explicatur. v. §. 5. *I. de Act. l. 9 § 7. D. quod m. c. l. 18. pr. D. de dol. l. 1. §. 1. l. 26. §. 7. D. ex q. c. maj.*

§. 15. Restitutionem petere possunt læsi, l. 1. *D. h. t. vel per se, vel per Procuratorem, speciale mandatum habentem; t. t. C. etiam per Proc. caus. in int. rest. ag. poss. junct. l. 25. §. 1. in f. l. 25. D. de min. eorumque successores. l. 6. D. h. t. l. 14. §. 2. D. quod m. c. l. 18. §. ult. de min. l. 24. D. eod.*

§. 16. Contra lædentes; ut & quandoque contra tertios rerum possessores. l. 14. §. 3. *quod m. c. l. 13. §. 1. l. 14. l. 5. D. de min. Non tamen contra Parentes & Patronos. l. 2. C. qui & adv. quos.*

§. 17. Petenda autem est in loco domicilii, l. 2. *C. ubi & apud quem. vel rei sitæ; arg. l. f. C. ubi in rem act.* non etiam in loco contractus.

§. 18. Et quidem intra tempus legitimum; quod primum erat annus; §. 5. *I. de Act. l. 14. §. 2. D. quod m. c. l. 19. l. 38. D. de min. l. 1. §. 1. D. ex quib. c. maj. l. 35. D. de O. & A. postea ratione doli bien-nium; l. ult. C. de dol. jure novo autem in omnibus causis est quadriennium continuum, l. ult. C. de temp. in int. rest. a die remoti impedimenti numerandum. d. l. ult.*

§. 19. *Effectus petitæ Restitutionis* est, quod, usque dum res finiatur, omnia in statu suo manere debeant; l. un. *C. in int. rest. post. ne quid nov. fiat. neque executio, neque quicquam novi fieri possit. l. 42. D. de min. l. 32. C. de transact. d. t. C. in int. rest. post. &c.*

§. 20. *Impetratæ* vero, quod omnia in pristinum statum

statum reducantur, ut restitutus nec damnum neque lucrum faciat. *l. 24. §. 4. D. de min. l. 2. C. de quib. caus. in int. rest. l. un. C. de reput. quæ sunt in jud. in int. rest. l. 22. §. 1. D. ex quib. c. maj. l. 1. C. si adv. transact.*

TITUL. II.

QUOD METUS CAUSA GESTUM ERIT.

C. II. 20.

§. 1. **P**rima causa Restitutionis in integrum est *Justus Metus. l. 1. D. de in int. rest. l. 1. D. h. t.*

§. 2. Ait Prætor: QUOD METUS CAUSA GESTUM ERIT, RATUM NON HABEBO. *d. l. 1. D. h. t.*

§. 3. Olim ita edicebatur, quod vi metusve causa. *Vis* enim fiebat mentio, propter necessitatem impositam contrariam voluntati. *Metus*, propter instantis vel futuri periculi causa mentis trepidationem. Sed postea detracta est *vis* mentio, quia, quodcumque vi atroci fit, id metu quoque fieri videatur. *d. l. 1. D. h. t.*

§. 4. Est autem *Vis*, majoris rei impetus, qui repelli non potest. *l. 2. D. h. t.*

§. 5. *Metus* vero, instantis vel futuri periculi causa mentis trepidatio; *l. 1. D. h. t.* vel timor majoris malitatis. *l. 5. D. h. t.*

§. 6. Continet igitur hæc clausula & vim & metum, & si quis vi compulsus aliquid fecit, per hoc Edictum restituitur. *l. 3. pr. D. h. t.*

§. 7. Sed vim accipimus atrocem, & eam, quæ adversus bonos mores fiat, non eam, quam Magistratus aliusve jure licito intulit. *l. 3. §. 1. D. h. t. l. 29. §. pen. ad L. Aquil. l. 21. D. h. t. l. 13. §. 2. D. de injur.*
§. 8.

§. 8. *Metus* etiam non qualiscunque intelligendus, sed *justus*, i. e. talis, qui in hominem constantem cadit; *l. 6. D. h. t. l. 2. §. 1. l. 3. l. 9. D. ex quib. c. maj. l. 13. C. de transact.* qualis est mortis, sive naturalis sive civilis; *l. 3. §. 1. l. 4. l. 7. §. 1. l. 8. §. 1. D. l. 7. C. h. t. verberum; d. l. 3. §. 1. cruciatus corporis; l. 4. l. 7. C. eod. stupri; l. 8. §. 2. D. h. t. nec non vinculo- rum & carceris. l. 7. §. 1. l. 22. l. ult. §. 1. D. l. 7. C. h. t.*

§. 9. Non etiam vanus timor; *d. l. 5. l. 6. D. h. t. l. 184. D. de R. J.* qualis est metus infamiae, alicujus vexationis, aliusve minis illatus; *l. 7. l. 9. D. l. 9. C. h. t.* (Nisi minae Capitalessint, *l. 7. C. h. t.* & minitans minas exequi soleat.) nec non dignitatis, & reverentialis. *l. 6. C. h. t. arg. l. 22. de R. N.*

§. 10. Debet denique Metus esse praesens & re ipsa illatus; *l. 9. pr. D. h. t.* suspicio non sufficit: Veluti si quis fundum dereliquerit, audito tantum, quod quis cum armis veniret; *d. l. 9. pr. D. h. t. arg. l. 13. §. 2. 6. D. de injur. similisve. v. l. 21. D. h. t.*

§. 11. Ait autem Praetor: **QUOD METUS CAUSA GESTUM EST.** Scil. generaliter & in rem loquitur, ut non interfit, a quo metus illatus sit, & sufficiat metum illatum esse; *v. l. 9. §. 1. §. f. D. h. t. dummodo per metum damnum datum sit. l. 12. §. ult. D. h. t.*

§. 12. Unde, qui vim adhibuit debitori suo, ut solveret, hoc Edicto non tenetur. *d. l. 12. §. ult.* Licet talis incidat in constitutionem D. Marci, quae est in *l. 13. D. h. t.* & jus crediti amittat, nec non Legem Juliam de Vi, sive publica, sive privata. *l. ult. D. ad L. Jul. de vi priv.*

§. 13. **RATUM NON HABEBO:** add. *l. 21. §. 1. D. l. 7. C. h. t.* Quo ipso Praetor, se, id quod metu gestum est, rescissurum, seu infirmaturum promittit. *l. ult. C. h. t.*

§. 14.

§. 14. Id enim quod metu gestum est, five negotium sit *b. f.* five stricti juris, non est ipso jure nullum, sed ab initio subsistit, & per Prætorem rescindendum est: quia qui coactus aliquid egit, licet libere non egerit, tamen id ipsum voluit. *l. 21. §. 5. D. h. t. junct. l. 85. D. de acq. her. l. ult. §. 1. D. h. t. l. 3. l. 7. l. ult. C. h. t.* Licet ratione effectus id ipsum quandoque nullum vocetur. *v. l. 22. D. h. t. l. 1. C. de resc. vend.*

§. 15. Excipiuntur tamen I. Promissio dotis; *l. 21. §. 3. D. h. t.*

II. Matrimonium; *l. 21. D. de R. N. l. 14. C. de nupt. l. 134. D. de V. O.*

III. Auctoritas tutorum; *l. 1. §. 1. D. de auct. tut.*

IV. Testamentum; *l. 20. §. 10. D. qui test. fac. poss. arg. l. 1. C. de SS. Eccles. l. 32. D. de hered. inst.*

V. Nec non Manumissio per ipsum servum, vel populum extorta. *l. 9. l. 17. D. qui & a quib. man. lib. non fiunt.* Quæ, si metus intercedat, ipso jure nulla sunt. *dd. ll.*

§. 16. Rescindit autem Prætor id quod gestum est, dando *Actiōem Quod metus causa*, in negotiis scil. perfectis; *Exceptionem* vero in negotiis imperfectis. *l. 9. §. 3. D. h. t.*

§. 17. *Actio Quod metus causa* est *Prætoria*, *Personalis*, in rem scripta, arbitraria, competens per justum metum læso, ejusque heredibus; contra metum inferentem, omnemque rei metu amissæ possessorem; Ad rem illam cum omni causa restituendam, & si arbitrio judicis non restituatur in quadruplum.

§. 18. Est hæc *Actio Prætoria*; quippe quæ a Præatore introducta est. *l. 1. D. h. t.*

§. 19. *Personalis*; §. 31. *I. de act.* quia ex illato metu, adeoque ex delicto nascitur. §. 1. *I. de act.*

M

§. 20.

§. 20. *In rem scripta*; quia non tantum personam vim facientis metumque inferentis coërcet, sed adversus omnes restitui vult, quod metus causa factum est: l. 9. §. ult. D. h. t. adeoque contra omnes possessores locum habet. d. l. 9. §. ult. l. 14. §. 3. D. h. t.

§. 21. *Arbitraria*; l. 14. §. 4. D. h. t. §. 31. l. de act. nisi enim reus arbitrio judicis pareat, & rem restituat, sequitur condemnatio in quadruplum. d. l. 14. §. 4. d. §. 31. §. 25. 27. l. de act.

§. 22. *Competens per metum læso, ejusque heredibus*; l. 16. §. 2. l. 14. §. 2. D. h. t. iisque quorum interest, & proinde etiam fidejussoribus. d. l. 14. §. 6. 8. D. h. t. l. 7. §. 1. D. de exc.

§. 23. *Adversus metum inferentem*; l. 9. §. 8. D. h. t. licet tertius rem possideat, l. 14. §. 5. D. h. t. vel res perierit. l. 1. C. h. t. l. 18. §. 1. D. de dol. arg. l. 3. §. 1. D. de cond. furt. v. l. 14. §. 1. D. h. t. Et si plures sint, contra singulos in solidum: ita tamen, ut unius præstatio cæteros liberet. l. 14. §. f. & ll. seqq. D. h. t.

§. 24. *Omnemque rei amissæ possessorem*; non tantum eum, qui metum intulit, vel mala fide possidet, sed & contra b. f. possessorem. l. 9. §. ult. l. 14. §. 3. 5. D. h. t.

§. 25. Non etiam contra heredes; nisi quatenus ad eos pervenit. l. 16. §. ult. l. 17. l. 19. l. 20. D. h. t.

§. 26. *Ad rem illam una cum omni causa restituendam*; cum fructibus scil. & accessionibus, non tantum perceptis, sed & percipiendis, siquidem m. f. possessor fit. l. 9. §. 7. l. 12. pr. l. 14. §. 7. D. h. t.

§. 27. *Et si arbitrio judicis non restituatur in quadruplum.* De quo Prætor ita subjecisse videtur: Si per metum aliquid ablatum esse dicatur, NEQUE EA RES ARBITRIO JUDICIS RESTITUATUR, intra annum, quo pri-

primum de ea re experiendi potestas erit, IN QUADRUPLUM post annum vero in simplum JUDICIUM DABO. arg. l. 14. §. 1. 2. 3. 11. D. h. t. §. 25. 27. I. de act.

§. 28. Plane *Astinus* jure novo mutatus est in quadriennium continuum. *l. ult. C. de temp. in int. rest.*

§. 29. Quadruplatur autem omne, quod restitui oportuit; *l. 14. §. 1. 7. 14. l. 21. §. 2. D. h. t.* ita tamen, ut *Quadruplum* non totum pœna sit, sed in quadruplo simplum contineatur, pœna vero sit tripli. *l. 14. §. 9. 10. D. h. t.*

§. 30. Si res metu extorta casu perierit apud eum, qui metum intulit, aliumve malæ fidei possessorem, ante condemnationem, ipsius periculo perit: sive res eodem modo apud dominum peritura fuisset, sive non. *l. 14. §. 5. 11. D. h. t. l. 1. C. h. t. l. 18. §. 1. D. de dol.*

§. 31. Si vero post condemnationem intra IV. menses, seu tempus judicati, & res apud dominum æque peritura fuisset, *m. f.* possessor tantum a præstatione rei, non etiam a pœna tripli liberatur; *d. l. 14. §. 11.* si post tempus judicati, in rem simul & pœnam tenetur. *d. l.*

§. 32. Quod si bonæ fidei possessor fuerit, apud quem res casu periit, damnum non tantum usque ad litem contestatam, sed & usque ad sententiam est domini; *l. 40. D. de hered. pet.* nec enim debet *b. f.* possessor aut mortalitatem præstare, aut propter metum hujus periculi, temere indefensum jus suum relinquere. *d. l. 40. pr. D. de her. pet.* Post sententiam autem & tempus judicati similiter est possessoris. *l. 14. §. 5. 11. D. h. t.*

§. 33. *Exceptio Metus* est *Prætoria*, *l. 9. §. 3. D. h. t. in rem scripta*, *l. 9. §. f. l. 4. §. 33. D. de dol. mal. & m. exc. competens metu coactis, eorumque he-*

redibus, nec non iis, quorum interest; l. 14. §. 6. D. h. t. l. 7. §. 1. de exc. l. 4. §. 33. D. de dol. & met. exc. contra omnes, qui ex negotio metu gesto agere conantur. De qua sub t. D. de dol. mal. & met. except. §. 6. 7.

TITUL. III.

DE DOLO MALO.

C. II. 21.

§. 1. *Secunda causa* **In Integrum Restitutionis est Calliditas seu Dolus malus. l. 1. D. de in int. rest. l. 1. D. h. t.*

§. 2. Verba Edicti talia sunt: QUÆ DOLO MALO FACTA ESSE DICENTUR, SI DE HIS REBUS ALIA ACTIO NON ERIT, ET JUSTA CAUSA ESSE VIDEBITUR, JUDICIUM DABO. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 3. Quo Edicto Prætor adversus varios & dolosos, qui aliis offuerunt calliditate quadam, subvenit: ne vel illis malitia sua sit lucrosa, vel istis simplicitas damnosa. l. 1. pr. D. h. t.

§. 4. Ait Prætor: QUÆ DOLO MALO FACTA ESSE DICENTUR; l. 1. §. 3. D. h. t. quia *dolus* alius *Bonus* est, alius *Malus*. d. l. 1. §. 3.

§. 5. *Dolus bonus* nihil aliud est, quam *solertia* sibi suisque consulendi, maxime si adversus hostem latronemque quis machinetur. d. l. 1. §. 3. D. h. t.

Dolus enim an virtus, quis in hoste requirat?

Virg. *L. II. Æn.* v. 390. add. Flor. *L. I. c.* 3. 7. Jos. VIII. v. 2. & seqq. Jud. VII. v. 16. & seqq. l. 16. §. 4. de min. l. 19. §. 3. D. de neg. gest. l. 77. §. 31. D. de legat. 2. l. 37. D. h. t.

§. 6. *Dolus malus*, de quo solo hic agitur, est vel *Generalis*; vel *Specialis*.

§. 7.

§. 7. *Generalis est omne malum propositum, seu quælibet improbitas & malitia, ad alium lædendum adhibita: qui omnibus delictis ineft. l. 2. pr. §. 8. D. de vi bon. rapt. l. 14. §. 13. D. quod met. c. l. 7. l. 10. D. ad L. Corn. de sic.*

§. 8. *Dolus vero Specialis est omnis calliditas, fallacia, machinatio, ad circumveniendum, fallendum, decipiendum alterum, adhibita. l. 1. §. 2. l. 7. §. 9. 10. D. de pact. l. 43. §. ult. D. de cont. emt. Cic. L. III. de Off. c. 14.*

§. 9. II. *Dolus alius est Dans causam contractui, alius Incidens. v. l. 7. pr. D. h. t. l. 36. D. de V. O.*

§. 10. *Dolus dans causam contractui dicitur, cum quis dolo ad contrahendum inducitur, qui cæteroquin contracturus non fuisset. v. l. 7. pr. D. h. t. l. 16. §. 1. D. de min. l. 3. §. ult. D. pro soc.*

§. 11. *Qui contractus bonæ fidei reddit ipso jure nullos: d. l. 7. pr. D. h. t. l. 16. §. 1. D. de minor. junct. l. 5. §. 2. D. de auct. tut. d. l. 3. §. 1. pro soc. Non etiam contractus stricti juris, in quibus Actioni vel Exceptioni Doli locum facit. d. l. 7. pr. l. ult. D. h. t. l. 22. l. 36. D. de V. O. l. 5. C. de inut. stip. v. Cic. de Off. L. III. c. 14.*

§. 12. *Dolus Incidens est, cum quis sponte contrahens in ipso contractu decipitur. v. l. 11. §. 5. D. de auct. emt. l. 22. l. 36. D. de V. O.*

§. 13. *Qui negotium non reddit ipso jure nullum, sed in contractibus bonæ fidei purgatur, vel Actione ex ipso contractu descendente. l. 7. pr. §. 3. l. 4. pr. l. 9. D. h. t. l. 13. §. 5. D. de auct. emt. v. l. 2. C. eod. vel Exceptione Doli, quæ b. f. judiciis ineft: l. 21. D. sol. matr. l. 84. §. 5. de leg. 1. in contractibus stricti juris vero Actione vel Exceptione Doli. l. 22. l. 36. D. de V. O. l. 7. §. 3. l. ult. D. h. t. l. 5. C. de inut. stip.*

§. 14. Dividi etiam solet *Dolus* in *Personalem* seu *ex proposito*, & *Realem* seu *ex re*; v. l. 36. *D. de V. O.* nec non in *Verum*, & *Præsumtum*: v. l. 226. *de V. S.* l. 41. *D. ad L. Falcid.* sed minus accurate; ut divisionibus istis supersedere liceat.

§. 15. Ait porro Prætor: SI DE HIS REBUS ALIA ACTIO NON ERIT. Merito Prætor ita demum hanc actionem pollicetur, si alia non sit; quoniam famosa actio non temere debuit a Prætore decerni, si sit civilis vel honoraria, qua possit experiri. Usque adeo ut, etiamsi Interdictum sit, quo quis experiri, vel Exceptio, qua quis se tueri, remque suam salvam habere possit, hoc Edictum cesset. l. 1. §. 4. & seqq. l. 2. & ll. seqq. l. 7. pr. §. 1. & seqq. *D. l. 2. C. h. t.*

§. 16. Sive autem alia Actio non sit, five dubitetur an alia sit? nihil interest; cum & hoc casu *Actio de Dolo* locum habeat. l. 7. §. 3. *D. h. t.*

§. 17. ET JUSTA CAUSA ESSE VIDEBITUR: merito etiam causæ cognitionem Prætor inseruit; non tantum enim, ut *Actioni de Dolo* locus sit, requiritur, ut alia Actio non sit; d. l. 1. §. 4. sed & ut ex magna & evidenti calliditate quis læsus sit; l. 7. §. ult. *D. l. 6. C. h. t.* & læsio non sit modica, i. e. duos aureos excedens. l. 9. §. ult. l. 10. l. 11. pr. *D. h. t.*

§. 18. JUDICIUM DABO. Non tantum enim Prætor dolo circumscriptis *Exceptionem Doli* concedit, sed & *Actiorem de Dolo* tribuit. l. 1. §. 4. 5. l. 7. pr. §. 1. & seqq. *D. h. t.*

§. 19. Quæ est *Actio Prætoria Personalis*, arbitraria, famosa, & subsidiaria, competens dolo deceptis & læsis, eorumque heredibus; Adversus decipientes, ad rem dolo amissam cum omni causa restituendam, & nisi restituatur, ad id quanti ea res est.

§. 20.

§. 20. Est hæc Actio *Prætoria*; quia Prætor eam Edicto introduxit. l. 1. §. 1. l. 3. §. 4. *D. h. t.*

§. 21. *Personalis*; quia ex delicto, circumventionem scil. dolosa, nascitur. §. 1. §. 31. *I. de Act.*

§. 22. *Arbitraria*; quia arbitrio judicis in hac quoque actione restitutio comprehenditur, & nisi fiat restitutio, sequitur condemnatio *quanti ea res est*, seu quanti Actor in litem juraverit. l. 18. *pr. D. h. t.* §. 31. *I. de act.*

§. 23. *Famosa*; l. 1. §. 4. *D. h. t.* quia de dolo malo damnatus notatur infamia. l. 1. *D. de his qui not. infam.*

§. 24. Et *subsidiaria*; quamdiu enim alia Actio est, Actio de Dolo cessat. l. 1. §. 1. 4. *Et seqq. l. 7. pr. §. 1. Et seqq. D. h. t. v. supr.* §. 15. Nisi dubium sit, quæ Actione agendum sit; l. 7. §. 3. l. 19. *D. h. t. v. supr.* §. 16. vel concurrat cum Actione æque famosa. arg. l. 1. §. 4. *D. h. t. l. 1. C. h. t. junct. l. 59. §. 1. D. mand. Et l. 1. l. 6. §. 5. D. de his qui not. inf. l. 9. §. 2. D. h. t. l. 14. §. 2. D. de relig. junct. l. 1. §. f. D. mand.*

§. 25. *Competens dolo deceptis Et læsis, eorumque heredibus*; l. 1. *pr. l. 13. D. h. t.* Non tamen liberis & libertis, adversus Parentes Patronosve; neque humili, adversus eum, qui dignitate excellit; vel luxurioso, atque prodigo, aut alias vili, adversus hominem vitæ emendationis. l. 11. §. 1. *D. h. t.*

§. 26. *Contra decipientes*; etiam pupillos pubertati proximos; l. 13. §. 1. *D. h. t. l. 111. D. de R. J.* non etiam contra Parentes, Patronos, l. 11. §. 1. *D. h. t. l. 4. §. 16. de dol. exc. l. 5. §. 1. de obs. par. Et patr. præst. vel digniores*; l. 11. §. 1. *D. h. t.* (contra quos Actione in factum agendum est. d. l. 11. §. 1.) nec contra Municipales, l. 15. §. 1. *D. h. t.* neque tertios possessores.

M 4

arg.

arg. l. 15. §. ult. l. 4. §. 33. *D. de dol. mal. & met. exc.*

§. 27. Non tantum enim hic dolus, l. 6. *C. h. t.* & quid dolo malo factum, probandum est, l. 16. *D. h. t.* sed & designari oportet, cujus dolo factum sit: quamvis id in metu non sit necesse. l. 15. §. ult. *D. h. t.* junct. l. 9. §. 1. *D. quod met. c.* De quo Prætor porro edixisse videtur: *Qui de dolo aget, certum dicat, quid, & cujus dolo factum sit.* arg. l. 15. §. ult. l. 16. *D. h. t.*

§. 28. Si plures dolo fecerint, contra singulos datur in solidum; sed si unus restituerit, vel quanti ea res est præstiterit, reliqui liberantur. l. 17. *pr. D. h. t.*

§. 29. In heredem autem, & cæteros successores, datur duntaxat de eo, quod ad eos pervenit. l. 17. §. 1. l. 26. l. 27. l. 28. l. 29. *D. h. t.*

§. 30. *Ad rem dolo amissam cum omni causa restituendam;* v. l. 35. *D. de V. S. & nisi restituatur, ad id quanti ea res est, i. e. quanti Actor in litem juraverit.* l. 18. *pr. D. h. t. v. supr. §. 22.*

§. 31. De quo Prætor subjecisse videtur: *Quæ dolo malo ablata esse dicentur, ea nisi arbitrio judicis restituantur, quanti unaquæque res erit, in eum, qui abstulisse dicetur, intra annum, quo de ea re experiundi potestas erit, actionem dabo.* arg. l. 18. *D. l. 3. l. 8. C. l. 26. D. h. t.*

§. 32. Qui tamen annus postmodum in biennium, l. ult. *C. h. t.* & jure novissimo in quadriennium mutatus est. l. ult. *C. de temp. in int. rest. v. supr. ad t. de in int. rest. §. 18.*

§. 33. Quod si res casu perierit, reus statim ad id quod actoris interest condemnandus est. l. 18. §. 1. *D. h. t.*

§. 34. *Exceptio Doli* vero datur dolo deceptoris, nec non eorum heredibus & fidejussoribus, omnibusque quorum interest; l. 2. §. 2. *D. de dol. mal. & m. exc. l. 7.*

§. 1.

DE MINORIBUS VIGINTI QUINQ. ANN. 185

§. 1. *D. de exc. contra decipientes, si ex iis, quæ dolo malo facta sunt, conveniantur. l. ult. D. h. t. l. 36. D. de V. O. l. 5. C. de inut. stip. De qua infr. ad t. D. de dol. mal. Et met. exc. §. 2. Et seqq.*

TITUL. IV.

DE MINORIBUS VIGINTI QUINQUE ANNIS.

C. II. 22.

§. 1. **T**ertia Causa In Integrum Restitutionis est Minor ætas. l. 1. *D. de in int. rest. l. 1. pr. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 2. Prætor edicit: QUOD CUM MINORE QUAM VIGINTI QUINQUE ANNIS NATU GESTUM ESSE DICE-
TUR, UTI QUÆQUE RES ERIT, ANIMADVERTAM. l. 1.
§. 1. *D. h. t.*

§. 3. Hoc Edictum Prætor, naturalem æquitatem secutus, proposuit, quo tutelam Minorum suscepit. Nam cum inter omnes constet, fragile esse & infirmum hujusmodi ætatum consilium, & multis captionibus suppositum, multorum insidiis expositum, (v. Cic. *pro M. Cælio c. 4.*) auxilium eis Prætor hoc Edicto pollicitus est, & adversus captiones opitulationem. l. 1. *pr. D. h. t.*

§. 4. Ait Prætor: QUOD CUM MINORE QUAM XXV. ANNIS NATU; Minorem hic accipimus, qui annos XXV. nondum implevit. l. 1. §. 1. l. 3. §. 3. *D. h. t.*

§. 5. Annum enim XXV. attigisse hic non sufficit: Adeo quidem, ut minor XXV. annis etiam die natalis sui adhuc dicatur, ante horam qua natus, ut si captus sit restituatur. Quia de momento in momentum tempus spectatur. l. 3. §. 3. *D. h. t.*

§. 6. Proinde & si bissexto natus est, sive priore
M 5 five

sive posteriore die, nihil refert. Nam id biduum pro uno die habetur, & posterior dies calendarum intercalatur. *d. l. 3. §. 3. l. 98. pr. D. de V. S.*

§. 7. Sive natus sit, sive in utero constitutus; *l. 45. D. h. t. sive pubes, sive impubes; l. pen. D. h. t. sive filiusfam. sive paterfam. nihil interest. l. 3. §. 4. D. h. t. t. t. C. de filiof. min.*

§. 8. Adeo ut, licet minor Doctor Juris creatus sit, per ætatem læsus nihilominus restitui possit: arg. *l. 1. §. ult. D. h. t. l. 1. C. qui & adv. quos. l. 41. D. de recept. si quidem in iis, quæ facti sunt, (quæ etiam prudentissimos fallunt, l. 2. D. de jur. & fact. ign.) lapsus sit.*

§. 9. GESTUM ESSE DICETUR; *Gestum* sic accipimus qualiter qualiter, sive contractus sit, sive quid aliter contigit. *l. 7. §. 1. & seqq. h. t. add. l. 19. D. de V. S.*

§. 10. Proinde si emit aliquid, si vendidit, si societatem coiit, si mutuam pecuniam accepit, & captus est, ei succurretur. *d. l. 7. §. 1. & seqq. Ut restitui possit contra Venditionem; t. t. C. si adv. vend. Distractionem pignorum; t. C. si adv. vend. pign. Donationem; t. C. si adv. don. Transactionem; t. C. si adv. transact. Solutionem; t. C. si adv. solut. Dotem; l. 9. §. 1. l. 48. §. 2. D. h. t. t. C. si adv. dot. Usucapionem; l. 45. pr. D. h. t. t. C. si adv. usucap. nec non Additionem hereditatis, ejusque repudiationem. l. 7. §. 5. D. h. t. t. C. si min. her. se abst. t. C. si ut omiff. her. vel bon. poss. vel quid al. acquis.*

§. 11. Neque tantum contra extrajudicialia, sed & contra judicialia, ipsamque adeo Rem Judicatam restitui potest. *l. 7. §. 4. 11. 12. l. 8. l. 9. l. 16. §. f. l. 36. l. 29. §. 1. l. 45. §. 1. D. h. t. l. 4. & t. t. C. si adv. rem jud.*

§. 12.

§. 12. Adeo ut adhuc idem dicendum sit, licet Tutoris Curatorisve auctoritas intervenerit; *l. C. si tut. vel cur. interv. l. ult. C. si adv. rem jud. vel Decretum Magistratus interpositum sit. l. II. C. de præd. Et al. reb. min. fin. decr. non alien.*

§. 13. Et in genere Minoribus XXV. annis subvenitur per in integrum restitutionem, non solum cum de bonis eorum aliquid minuitur, sed etiam cum interfit eorum litibus & sumtibus non vexari. *l. 6. D. h. t.*

§. 14. UTI QUÆQUE RES ERIT; non semper enim, quæ cum minoribus geruntur, rescindenda, sed ad bonum & æquum redigenda sunt, ne magno incommodo hujus ætatis afficiantur homines, nemine cum his contrahente, & quodammodo commercio eis interdicatur: *l. 24. §. 1. D. h. t.* Adeoque non nisi causa cognita Prætor sese interponere, minoresque restituere debet. *l. II. §. 3. l. 44. D. h. t. l. 3. C. h. t.*

§. 15. Ut enim huic Restitutioni locus sit, I. Probanda *Ætas minor XXV. annis; l. 43. D. l. 4. C. h. t. l. 9. C. de prob. vel per Professiones parentum, v. l. 16. l. 29. D. de prob. Capit in Marc. c. 9. Diff. N. VII. ad Const. Marci §. 12. Et seqq. vel Testes, vel Libros nativitatis, familiæve Acta publica. l. 15. C. de lib. caus. l. 2. §. 1. D. de exc. tut. v. Suet. in Tib. c. 5. in Cal. c. 8. Juv. Sat. IX. v. 84. Et seq. d. Diff. VII. §. 15.*

II. *Læsio; l. 2. §. 3. D. h. t. l. 5. C. h. t. l. 9. §. 4. D. de jurej. five quod habuerunt amiserunt, aut quod acquirere emolumentum potuerunt omiserunt, aut se oneri, quod non suscipere licuit, obligaverunt. l. 44. l. 6. l. 7. §. 6. 7. 8. l. 45. l. pen. D. h. t.*

III. *Manifesta Circumscriptio; l. 24. §. 1. D. h. t. i. e. Læsionem lubrico ætatis, non fato seu casu contigisse; l. II. §. 4. 5. D. h. t. nec enim eventus damni restitutionem indulget, sed inconsulta facilitas,*

tas,

tas, & quod fato contingit, cuivis patrifamilias quamvis diligentissimo contingere potest. *d. l. 11. §. 4. 5. D. h. t.*

§. 16. Illud etiam in causæ cognitione versabitur, num forte alia Actio possit competere, citra in integrum restitutionem; nam si communi auxilio & mero jure munitus sit, non debet ei tribui extraordinarium auxilium. *l. 16. pr. §. 1. & seqq. D. h. t.*

§. 17. ANIMADVERTAM; concedendo scil. in integrum restitutionem; vel negando, prout causa cognita æquum videbitur. De quo hisce similibusve verbis Prætor subjecisse videtur: *Et si justa causa esse videbitur, intra annum, quo primum experiundi potestas erit, postquam is major factus esse dicetur, in integrum restituiam.* arg. *l. 11. §. 3. l. 13. l. 16. l. 19. D. h. t.*

§. 18. Nulla enim ex hoc Edicto propria Actio vel cautio proficiscitur; totum enim hoc pendet ex Prætoris cognitione, *l. 24. §. f. D. h. t.* ejusve, qui in integrum restituere potest. *v. l. 16. §. f. l. 17. l. 18. l. 42. D. h. t.*

§. 19. Quod tamen de *Actione* aliqua *ordinaria* accipiendum; quin enim ad Restitutionem impetrandam *Extraordinaria* quædam *persecutio*, secundum hoc Edictum quidem intra annum, *v. l. 19. D. h. t.* nunc vero intra quadriennium instituenda, *l. ult. C. de temp. in int. rest.* competat, minime dubitandum est. *v. Dissert. N. VII. de Caus. Obl. C. 1. §. 12. 13.*

§. 20. Quæ non solum minori, sed & heredibus ejus, *l. 18. §. f. l. 19. D. h. t. l. un. C. si adv. dot.* eaque ratione & Patri conceditur. *l. 3. §. 9. l. 27. pr. D. h. t.*

§. 21. Ubi igitur justa causa adest, Prætor Minorem læsum restituit, contra eos, cum quibus negotium gestum est, *l. 13. §. ult. l. 11. §. ult. l. 12. l. 27.*

§. 1.

§. 1. l. 28. l. 29. *pr. D. h. t.* eorumque heredes; l. 6. 7. *C. h. t. l. 14. D. h. t.* etiam contra Fiscum: *t. t. C. fi adv. fiscum.* Non vero contra parentes & patronos; *l. f. C. qui & adv. quos.* neque tertios possessores: l. 13. §. 1. l. 14. *D. h. t.* Nisi mala fide possideant; *d. l. 13.* §. 1. l. 14. aut, si bona fide possident, minor alio modo tutus esse non possit; *d. l. 13.* §. 1. l. 14. aut alias ejus intersit, rem potius quam pretium habere. l. 9. *pr. v. l. 35. D. h. t.* Quibus casibus restitutio in rem facienda est.

§. 22. Restitutio autem ita facienda est, ut unusquisque in integrum jus suum recipiat, l. 24. §. 4. *D. h. t. i. e.* ut minor omnia recipiat; l. 27. §. 2. *D. h. t.* &, quatenus locupletior factus est, alteri restituat. l. 7. §. 5. l. 24. §. 4. l. 40. §. 1. l. 47. §. 1. *D. h. t. l. un. C. de reput. quæ fiunt in jud. in int. rest.*

§. 23. Restitutio impetrata prodest soli Minori, non aliis majoribus; licet minor cum iis rem communem habeat. l. un. *C. fi in comm. ead. caus.* (nisi causa sit individua. l. 10. *D. quemadm. serv. am.*) Adeoque nec mandatoribus; l. 13. l. 23. *D. h. t.* nec fidejussoribus. *d. l. 13. D. h. t. l. 1. l. 2. de fidej. min.*

§. 24. Nisi I. minor dolo adversarii læsus sit. l. 7. §. 1. *D. de exc. l. 2. C. de fidej. min.*

II. Nisi salva sit creditori obligatio & actio contra alium, vel per restitutionem cesset illa singularis qualitas, ratione cujus fidejussor intercessit: veluti si quis fidejusserit pro minore ut herede, vel defensore. l. 2. §. 1. *de adm. tut. l. 89. de acq. her. l. 51. D. de proc.*

III. Nisi fidejussor minori heres existat. l. 95. §. 3. *D. de solut.*

Vel IV. Fidejussor ignoraverit debitorem esse minorem. arg. l. 48. §. 1. *D. de fidej. l. 3. D. ad SCt. Maced. l. 13. pr. D. h. t.*

§. 25.

§. 25. Plane ex dictis facile intelligitur, multos casus esse, quibus huic restitutioni locus non est. *Cessat* enim I. Si minor Major factus id, quod gestum est, ratum habuerit. l. 3. §. 1. 2. *D. h. t. t. C. si maj. fact.*

II. In delictis; l. 9. §. 2. l. 37. §. 1. *D. h. t. l. 7. C. de pæn. l. 6. C. ad L. Corn. de sic. l. 111. D. de R. J. t. C. si adv. delict.* licet miseratio ætatis judicem ad mediocrem pœnam producere soleat. d. l. 37. §. 1. *D. h. t. v. l. 6. C. de his quib. ut ind. l. 1. §. 32. D. ad SCt. Silan. l. 1. 2. C. si adv. del. l. 33. §. 4. 7. D. ad L. Jul. de adult.*

III. In causa libertatis. l. 9. §. ult. l. 10. l. 31. *D. h. t. l. 9. D. de app. t. C. si adv. lib.*

IV. Si damnum casu, vel ex ratione juris communis, contigerit. l. 11. §. 4. 5. *D. l. ult. C. h. t.*

V. Si causa restitutionis vertatur inter duos minores. l. 11. §. pen. l. 34. *D. h. t.*

VI. Si alia Actio ordinaria locum habeat; l. 16. *pr. D. h. t.* vel negotium a minore gestum, sit ipso jure nullum. d. l. 16. §. 1. *D. l. 3. C. h. t. l. 2. C. si adv. don.*

VII. Si pœnæ persecutio remissa sit. l. 37. *pr. D. h. t.*

VIII. Si solutio ex decreto Judicis facta sit. §. ult. *I. quib. alien. lic. l. 25. C. de adm. tut.*

IX. Si dolo majorem se dixerit. t. t. *C. si min. se maj.*

X. Si minor juraverit, se contractum servaturum esse. *Auth. Sacramenta puberum. C. si adv. vend.*

XI. Si minor veniam ætatis impetraverit. l. 1. *C. de his qui ven. æt. impetr.*

XII. In Præscriptionibus. l. ult. *C. in quib. caus. in integr. rest.*

XIII. Si

XIII. Si quadriennium, a primo die anni XXVI. computandum, præterlapsum sit. *l. ult. C. de temp. in int. rest.*

XIV. Si restitutio semel petita, & negata sit. *l. 1. 2. 3. C. si sæp. rest. pet.*

§. 26. Cæterum Minoribus in hac causa restitutionis æquiparantur Respublicæ, Civitates, & Ecclesiæ. *l. 3. C. de jur. Reip. l. 4. C. ex quib. c. maj. l. 1. C. de off. ejus qui vice alt. c. 1. 2. 3. 4. 7. X. de rest. in int.*

TITUL. V.

DE CAPITIS MINUTIS.

§. 1. **Q**uarta causa In Integrum Restitutionis est Capitis minutio, seu Status mutatio. *l. 2. D. de in int. rest.*

§. 2. Ait Prætor: QUI QUÆVE, POSTEAQUAM QUID CUM HIS ACTUM CONTRACTUMVE SIT, CAPITIS DEMINUTI DEMINUTÆ ESSE DICENTUR, IN EOS EASVE, PERINDE QUASI ID FACTUM NON SIT, JUDICIUM DABO. *l. 2. §. 1. D. h. t.*

§. 3. Capitis Minutio est prioris status in deterius permutatio; *l. 1. D. h. t. pr. l. h. t.* per Caput enim hoc loco Status intelligendum esse, manifestum est. *l. ult. l. 3. in f. D. h. t. §. 5. l. h. t.*

§. 4. Status autem triplex est, Libertatis, Civitatis, & Familiæ: & proinde tria Capitis deminutionis sunt genera, Maxima, Media & Minima. *l. ult. D. h. t.*

§. 5. Maxima capitis deminutio est, cum omnia, i. e. Libertatem, Civitatem, & Familiam amittimus; *d. l. ult. quod accidit his, qui quoquo modo servi fiunt. §. 1. l. h. t.*

§. 6.

§. 6. *Media, cum Civitatem amittimus, Libertatem vero retinemus*; d. l. ult. quod iis accidit, quibus aqua & igni interdictum erat, seu deportatis; l. 5. pr. D. §. 2. l. h. t. v. l. 3. D. ad L. Jul. pec. l. 2. §. 1. D. de pæn. l. 1. C. de hered. inst. nec non iis, qui deficiunt, & in hostium numerum sese conferunt, hostesve judicati sunt. l. 5. §. 1. D. h. t.

§. 7. *Minima vero, cum Libertas & Civitas retinetur, & Familia tantum mutatur*; d. l. ult. D. h. t. quod accidit arrogatis, ut & jure antiquo emancipatis. §. 3. l. h. t. l. 3. pr. & §. 1. D. h. t.

§. 8. Pertinet autem hoc Edictum ad eas *Capitis Deminutiones*, quæ salva civitate contingunt. l. 2. pr. D. h. t.

§. 9. Qui enim minimam capitis deminutionem patiebantur, olim in imaginariam servilem causam deducebantur, l. 3. §. 1. D. h. t. v. l. ult. C. de adopt. l. ult. C. de emanc. adeoque jura & actiones, ipsis & in eos competentes, exstinguebantur: Quod cum iniquum esset, Prætor jura & Actiones iis, & contra eos, & quidem in perpetuum, restituendas censuit. l. 2. §. ult. D. h. t.

§. 10. Pertinet etiam tantum ad obligationes, ex contractu ante capitis deminutionem celebrato, descendentes. l. 2. §. 2. D. h. t.

§. 11. Non vero pertinet ad *Maximam & Mediam capitis deminutionem*; quia, qui illam passi sunt, penitus conveniri nequeunt: l. 2. pr. l. 7. §. 2. D. h. t. Quo casu *Utilis actio* datur contra eos, ad quos bona pervenerunt. l. 2. pr. l. 7. §. 2. D. h. t.

§. 12. Non etiam pertinet ad eas obligationes, quæ ex contractu postea celebrato nascuntur; habet enim quod sibi imputet, cur postea contraxerit; l. 2. §. 2. D. h. t. Neque eas, quæ naturalem præstationem

nem habere intelliguntur, & in facto potius, quam in jure consistunt: *l. 8. l. 9. l. 10. D. h. t.* Neque ad Obligationes criminales, quia nemo delictis exuitur, quamvis capite minutus sit, *l. 2. §. 3. D. h. t.* & obligationes ex delicto venientes cum capite ambulant: *l. 7. §. 1. D. h. t.* Neque ad Jura & Officia publica, adeoque nec Tutelas, quæ per capitis deminutionem minimam non amittuntur. *l. 5. §. 2. l. 6. l. 7. pr. D. h. t.*

§. 13. *Cessat* denique Edictum, si quis debitorem suum arrogaverit. *l. 2. §. 4. D. h. t.*

§. 14. Cum vero jure novo in adoptione & emancipatione nulla amplius imaginaria servitus intercedat, adeoque per minimam capitis deminutionem Obligationes non exstinguantur, v. *l. ult. C. de adopt. l. ult. C. de emanc.* Restitutio ex hoc Edicto Jure novo minime necessaria est.

TITUL. VI.

EX QUIBUS CAUSIS MAJORES VIGINTIQUINQUE ANNIS IN INTEGRUM RESTITUUNTUR.

C. II. 54.

§. 1. **Q**uinta causa *In Integrum Restitutionis*, ex qua etiam restituuntur Majores annis XXV. est *Absentia. l. 1. D. de in int. rest. l. 1. D. h. t.*

§. 2. Verba Edicti talia sunt: Si cujus quid de bonis erit deminutum, (sic leg. vid.) cum is metu, aut sine dolo malo Reip. causa abesset, inve vinculis, servitute, hostiumque potestate esset, *posseave* (sic leg. v. *l. 15. §. ult. D. h. t.*) cujus actionis eorum cui dies exisse dicetur. Item si quis quid usu suum fecisset; aut quod non utendo sit amissum (sic leg. v. *l. 21. pr. D. h. t.*) consecutus: ACTIONEVE QUAE SOLUTUS OB ID,
N QUOD

QUOD DIES EJUS EXIERIT, CUM ABSENS NON DEFENDERETUR, INVE VINCULIS ESSET, SECUMVE AGENDI POTESTATEM NON FACERET; AUT GUM EUM INVITUM IN JUS VOCARE (sic leg. v. l. 26. §. 2.) NON LICERET, NEQUE DEFENDERETUR: CUMVE MAGISTRATUS DE EA RE APPELLATUS ESSET, SIVE CUI *per Magistratum* (sic leg. v. l. 26. §. 4. *D. h. t.*) SINE DOLO IPSIUS ACTIO EXEMPTA ESSE DICETUR: EARUM RERUM ACTIONEM INTRA ANNUM, QUO PRIMUM DE EA RE EXPERIUNDI POTESTAS ERIT. ITEM SI QUA ALIA MIHI JUSTA CAUSA ESSE VIDERITUR, IN INTEGRUM RESTITUAM; QUOD EJUS PER LEGES, PLEBISCITA, SENATUSCONSULTA, EDICTA, DECRETA PRINCIPUM, LICEBIT. l. 1. §. 1. *D. h. t.*

§. 3. Cujus Edicti causam nemo non justissimam esse confitebitur; læsum enim jus, per id tempus, quo quis Reip. operam dabat, vel adverso casu laborabat, corrigitur: nec non & adversus eos succurritur, ne vel oblit, vel profit, quod evenit. l. 1. *pr. l. 21. pr. D. h. t.*

§. 4. Ait Prætor, Si cujus; scil. *absentis*, ut subicit: primo enim consulit absentibus, post adversus eos præsentibus.

§. 5. DE BONIS erit *deminutum*; i. e. ufucaptum, præscriptum, amissum. l. 21. *D. de her. pet.*

§. 6. CUM IS METU; *Metus causa absuisse videtur*, qui justo timore, mortis, vel cruciatus corporis, contritus abest. Non etiam si quolibet terrore abductus timuisset: cujus rei disquisitio judicis est. l. 2. §. 1. l. 3. *D. h. t. v. supr. ad t. quod met. c. §. 8. 9.*

§. 7. AUT SINE DOLO MALO REIP. CAUSA ABESSET; *Dolum malum* eo pertinere accipimus, ut, qui reverti potest, neque reverteretur, in eo, quod per id tempus adversus eum factum est, non adjuvetur: veluti si alterius grandis commodi captandi gratia id egerit, ut Reip. causa abesset. l. 4. *D. h. t.*

§. 8.

§. 8. Sed & revocatur ab isto privilegio, qui data opera & sine lucro hoc affectaverit, vel qui maturius profectus est, vel dicis gratia cœpit Reip. causa abesse. *l. 5. D. h. t.*

§. 9. *Reip. enim causa eos abesse* intelligimus, qui auctoritate publica, & publici commodi causa, coacti absunt; *l. 36. D. h. t.* quales sunt Proconsules, alique, qui Provincias regunt, eorumque comites, & ministri, milites, omnesque, qui ad negotium Reip. expediendum amandantur; *l. 16. D. de off. Præf. l. 7. l. 8. l. 32. l. 33. l. 34. l. 35. l. 36. l. 38. D. h. t.* Non etiam eos, qui sui commodi, *l. 4. l. 5. §. 1. l. 6. d. l. 36. D. h. t.* aut privati negotii causa, *l. 42. D. h. t.* aut finito officio absunt. *l. 37. l. 38. §. 1. D. h. t.*

§. 10. INVE VINCULIS: Quod non solum ad eum pertinet, qui publica custodia coërcetur, sed ad eum quoque, qui a latronibus, aut prædonibus, vel potentiore vi oppressus, vinculis coërcetur. *l. 9. D. h. t.*

§. 11. *Vinculorum* enim appellatio latius accipitur; nam etiam inclusos veluti latumiis *vinctorum* numero haberi placet, quia nihil interest parietibus an compedibus teneatur. *d. l. 9. D. h. t.*

§. 12. In eadem causa sunt, & qui a militibus statoribusque, vel a municipalibus ministeriis asservantur, si probentur rei suæ superesse non potuisse. *l. 10. D. h. t.*

§. 13. Imo in *vinculis* etiam accipimus, qui ita alligati sunt, ut sine dedecore in publico parere non possint. *d. l. 10. D. h. t.*

§. 14. SERVITUDE; Sive bona fide serviat homo liber, sive detentus sit. *l. 11. D. h. t.* De Liberis hominibus enim Prætor loquitur: *l. 13. D. h. t.* Unde & is, qui de statu suo litigat, ex quo lis inchoata est, hoc Edicto non continetur. *l. 12. D. h. t.*

§. 15. *HOSTIUMVE POTESTATE ESSET*, i. e. ab hostibus captus, vel ibi natus; *l. 14. l. 15. pr. §. 1. D. h. t.* nam transfugis nullum credendum est beneficium tribui, quibus negatum est postliminium. *l. 14. D. h. t.*

§. 16. *Posteave* CUJUS ACTIONE EORUM CUI DIES EXISSE DICETUR; Verbum *posteave* ita accipiendum est: Ut, si inchoata sit bonæ fidei possessoris detentatio ante absentiam, finita autem reverso, restitutionis auxilium locum habeat, non quandoque, sed ita demum, si intra modicum tempus, quam rediit, hoc contigit: id est, dum hospitium quis conducit, farcinulas componit, quærit advocatum; nam ille, qui differt restitutionem, audiendus non est. *l. 15. §. 3. D. h. t.*

§. 17. Non enim negligentibus subvenitur, sed necessitate rerum impeditis. Totumque id arbitrio Prætoris temperabitur, id est, ut ita demum restituat, si non negligentia, sed temporis angustia, non potuerunt litem contestari. *l. 16. D. h. t.*

§. 18. Sive autem Absens procuratorem reliquerit, sive non, in hoc capite nihil interest; absens enim indistincte restituitur: v. *l. 15. pr. l. 26. §. ult. D. h. t. l. 1. C. h. t.* Nisi a Procuratore, quem forte reliquit, rem salvam habere possit. *l. 28. l. 39. D. h. t. l. ult. D. de in int. rest.*

§. 19. Plane in his casibus restitutionis auxilium majoribus damus, in quibus rei duntaxat persequendæ gratia queruntur: Non cum & lucri faciendi, ex alterius pœna, vel damno, auxilium sibi impertiri desiderant. *l. 18. D. h. t.*

§. 20. Non tantum autem Prætor *Absentibus* occasione absentiae læsis, contra Præsentes, ne capiantur, succurrit; sed & *Præsentibus* contra Absentes, ne capiant. *l. 21. pr. D. h. t.*

§. 21.

§. 21. Qua in parte plus Prætor expressit, quam cum Absentibus subvenit. Neque enim hic certas personas enumeravit, adversus quas subvenit, ut supra, sed adjecit clausulam, qua omnes, qui absentes non defenduntur, complexus est. *l. 21. §. 1. D. h. t.*

§. 22. Pergit enim Prætor, ITEM SI QUIS; Absens videlicet, QUID USU SUUM FECISSET; AUT QUOD NON UTENDO SIT AMISSUM, CONSEUTUS; Sive per se, sive per subjectas sibi personas. *l. 21. §. 2. D. h. t. l. 1. §. 5. l. 4. l. 44. §. 1. D. de acq. poss.*

§. 23. ACTIONEVE QUA SOLUTUS, OB ID, QUOD DIES EJUS EXIERIT, CUM ABSENS NON DEFENDERETUR. Non aliter enim hoc Edictum locum habet, quam si nemo ejus defensor extiterit. Nam si fuit Procurator, cum habueris, quem convenias, non debet inquietari. *l. 21. §. 2. l. 22. D. h. t.*

§. 24. *Defendi* autem non tantum is videtur, cujus se defensor ingerit, sed & qui requisitus ab actore non est defensionis defuturus. *Plenaque defensio* accipietur, si & judicium non detrectetur, & judicatum solvi satisdetur. *l. 21. §. 3. D. h. t.*

§. 25. Et contra absens *defendi non videtur*, si Actor ultro interpellat, neque quisquam defensionis se offerat, eaque testatione complexus sit. *l. 22. D. h. t.*

§. 26. INVE VINCULIS ESSET; Hæc particula merito adjecta est: Fieri enim potest, ut quis non absens, de quo superiora loquuntur, sed etiam præsens in vinculis sit, vel in publica, vel privata vincula ductus, quem usucapere posse constat. *l. 23. pr. D. h. t.*

§. 27. Eorum, qui servitutem, vel bona fide, vel apud hostes captivi serviunt, Prætor hic non meminit; quia nihil sibi per usum acquirere, nec etiam cœptam usucapionem implere possunt. *v. d. l. 23. §. 1. 3. D. h. t.*

§. 28. SECUMVE AGENDI POTESTATEM NON FACERET; Quod ad eos pertinet, qui conventi frustrantur, & qualibet tergiversatione & solertia efficiunt; ne cum ipsis agi possit. *l. 23. §. ult. l. 24. D. h. t.*

§. 29. Idque simili modo ad eum quoque pertinere dicemus, qui non frustrandi gratia id facit, sed quod multitudine rerum distringitur. *l. 25. D. h. t.*

§. 30. AUT CUM EUM INVITUM IN JUS VOCARE NON LICERET; Hæc clausula ad eos pertinet, quos more majorum sine fraude in jus vocare non licet, ut Consulem, Prætorem, cæterosque, qui imperium potestatemve aliquam habent. *l. 26. §. 2. D. h. t. l. 2. D. de in jus voc.*

- §. 31. Non autem ad eos, quos Prætor prohibet sine permisso suo vocari, quoniam aditus potuit permittere, Patronos puta & Parentes. *d. l. 26. §. 2. D. h. t.*

§. 32. NEQUE DEFENDERETUR; Quod ad omnes supra scriptos pertinet, præterquam ad eum, qui absens ufucepit; quoniam plene supra de eo cautum est. *l. 26. §. 3. D. h. t. add. l. 16. D. h. t.*

§. 33. SIVE CUI PER MAGISTRATUM SINE DOLO MALO IPSIUS ACTIO EXEMPTA ESSE DICETUR; Vel quia per dilationes Judicis (seriæ enim solennes & ordinariæ, quæ prævideri possunt, non excusant. *l. 26. §. 7. D. h. t.*) effectum, ut actio eximatur, i. e. præscribatur, ne amplius agi possit; vel quia Magistratus copiam sui non facit, neque jus dicit. *l. 26. §. 4. 5. D. h. t.*

§. 34. Adjicitur autem *sine dolo malo ipsius*. Videlicet, ut si dolus ejus intervenit, ne ei succurratur; ipsis enim delinquentibus Prætor non subvenit. Proinde si, dum vult apud sequentem Prætorem agere, tempus frustratus est, non ei subvenietur.

Sed

Sed &, si, dum decreto Prætoris non obtemperat, jurisdictionem ei denegaverit, vel ex alia justa causa ab eo non fuerit auditus, non restituetur. l. 26. §. 6. D. h. t.

§. 35. EARUM RERUM ACTIONEM INTRA ANNUM, QUO PRIMUM DE EA RE EXPERIUNDI POTESTAS ERIT; scil. pollicetur Prætor Actionem, quæ *Rescissoria* dici solet, l. 28. §. pen. & ult. D. h. t. l. 24. C. de R. V. eo quod per eam rescinditur, quod jure civili ratum est. l. 35. D. de O. & A. add. §. 5. I. de Act.

§. 36. Quæ est *Actio Prætoris, realis, competens absenti, cujus res usucapta est per præsentem, nec non præsentem, cujus res usucapta est per absentem, ejusque heredi; Contra eum, qui usucepit, ejusque heredem; Ad rem usucaptam, rescissa usucapione, cum omni causa restituendam.*

§. 37. Est hæc *Actio Prætoris*; est enim a Præ-tore, l. 1. D. h. t. *Publicio* scil. introducta: Unde & *Publiciana* nonnunquam dicitur. l. 35. D. de O. & A. l. 57. D. mand.

§. 38. *Realis*; quia ex dominio Prætorio ficto descendit: Fingitur enim hic res non esse usucapta, quæ revera est usucapta, adeoque in dominio permansisse. §. 5. I. de act.

§. 39. *Competens absenti, cujus res usucapta est per præsentem*; si scil. absens fuerit ex justa causa. l. 1. §. 1. l. 3. & seqq. l. 26. §. pen. & ult. & ll. seqq. D. h. t.

§. 40. *Nec non Præsentem, cujus res usucapta est per absentem*; sive ex justa causa absuit, sive ex alia quacunque. l. 21. §. 1. D. h. t.

§. 41. *Ejusque heredi.* v. l. 35. §. 6. D. h. t.

§. 42. *Contra eum, qui usucepit, ejusque heredem.* l. 30. D. h. t.

§. 43. *Ad rem usucaptam, rescissa usucapione, cum omni causa restituendam; l. 23. §. 2. l. 27. l. 28. §. f. D. h. t.* permittitur enim hic domino rescissa usucapione eam rem petere, i. e. ita petere, ut dicat, possessorem usu non cepisse, & ob id suam rem esse. §. 5. *I. de act. l. ult. C. h. t.*

§. 44. Uno eodemque scil. iudicio; neque enim hoc ita accipiendum, quasi duplex hic iudicium intercedat, *Rescindens* scil. & *Rescissorium*. Nam Prætor, dum hanc actionem concedit, vi ipsa usucapionem rescindit: quoniam permittit veteri domino sic agere, ut rem petat sibi a possessore restitui, perinde ac si nulla usucapio intervenisset. *l. 1. §. 1. l. 26. §. 7. l. 28. §. pen. D. l. ult. C. h. t. l. 24. C. de R. V.*

§. 45. Concedit autem Prætor hanc Actionem tantum intra annum utilem, *d. l. 1. §. 1. D. h. t.* licet sit rei persecutoria; quia per eam rescinditur, quod jure civili ratum est. *l. 35. D. de O. & A.*

§. 46. Sed Jure novo & hic Annus in Quadriennium mutatus est. *l. ult. C. de temp. in int. rest.*

§. 47. Introductum etiam est Jure novo Remedium *Protestationis*, quo præsens, cujus res per absentem possidetur, compellato Magistratu usucapionem interrumpere potest. *l. 2. C. de ann. exc.*

§. 48. Quo ipso tamen *Actio Rescissoria*, præfenti contra absentem competens, minime abrogata est.

§. 49. Non tantum autem *Actio Rescissoria* hoc casu conceditur, sed & exemplo ejus *Exceptio* ei, qui Reip. causa abfuit, competit, forte si res ab eo possessionem nactus vindicentur. *l. 28. §. 5. D. h. t.* Nam cui damus actionem, multo magis competere exceptionem certum est. *l. 1. §. 4. D. de superficie. l. 156. §. 1. D. de R. J.*

§. 50.

§. 50. Quin imo ita ejus possessionem tuetur Prætor, ut, si is, cujus rem ufucepit Reip. causa absens, possessionem suæ rei ab illo ufucaptæ nactus sit, & si postea amiserit, non temporalem, sed perpetuam actionem habeat. *l. 31. D. h. t.*

§. 51. ITEM SI QUA ALIA MIHI JUSTA CAUSA ESSE VIDEBITUR, IN INTEGRUM RESTITUAM; Hæc clausula Edicto inserta est necessario; multi enim casus evenire potuerunt; qui deferrent restitutionis auxilium, nec singulatim enumerari potuerunt, ut, quoties æquitas Restitutionem suggerit, ad hanc clausulam sit descendendum. *l. 26. §. ult. D. h. t. junct. l. 12. D. de ll.*

§. 52. Utpote legatione quis pro civitate functus est, æquissimum est, eum restitui, *l. 8. D. h. t.* licet proprie Reip. causa non absit; Idem dicendum, & si testimonii causa sit evocatus; v. *l. 2. §. 3. D. de jud.* Vel cognitionis gratia, v. *l. ult. §. 1. D. quod met. c. vel appellationis peregrinatus*; v. *l. 1. D. cum qui app.* Et generaliter, quotiescunque quis ex necessaria, *l. 10. C. quom. & quand.* vel probabili causa, v. gr. studiorum abfuit, dici oportet ei subveniendum. *d. l. 26. §. ult. l. 28. pr. D. h. t. v. Auth. Habita. C. ne fil. pro patr.*

§. 53. Imo ubicunque æquitas id suadet, vi hujus clausulæ restitutio facienda: Veluti, si quis ob inundationem similemve casum, itinere vel actu usus non sit; *l. 1. §. 9. D. de itin. act. priv. l. 35. D. de S. P. R.* vel per justum *Errorem* & ignorantiam læsus sit. *l. 2. D. de in int. rest. l. 1. §. f. D. quod fals. tut. §. 33. l. de act. l. 15. §. 5. D. quod vi aut clam.*

§. 54. Quod tamen ad præscriptionem longi & longissimi temporis non pertinet, contra quam ob solam ignorantiam in integrum restitutio locum non habet. arg. *l. f. C. de præscr. long. temp. l. 3. in f. l. 4. C. de præscr. XXX. vel XL. ann. junct. l. 1. C. si adv. vend.*

§. 55. Ait denique Prætor, QUOD EJUS PER LEGES, PLEBISCITA, SCTA, EDICTA, DECRETA PRINCIPUM, LICEBIT; Quæ clausula non illud pollicetur, restitutum, si leges permittant, (omnes enim restitutiones non permittente lege, contra juris civilis rigorem fiunt) sed si leges non prohibeant. *l. 28. §. 2. D. h. t.* Quemadmodum aliquando restitutionem fieri vetant: v. *l. 37. D. de min. t. t. C. si adv. del. add. l. 9. §. f. de min. l. 6. C. ne de stat. def.* Quibus casibus Prætor, qui juris civilis custos & Legum minister est, auctoritatem suam interponere nequit, sed omnia solius Principis arbitrio relinquenda sunt. *l. 10. de min.*

TITUL. VII.

DE ALIENATIONE JUDICII MUTANDI CAUSA FACTA.

C. II. 55.

§. 1. *Sexta & ultima In Integrum Restitutionis causa est Alienatio judicii mutandi causa facta. l. 3. §. 4. D. h. t.*

§. 2. Cum enim intelligeret tum Prætor, tum Proconsul, Judiciorum exitum interdum duriores nobis constitui, opposito nobis alio adversario; iniquum autem esse, ex alieno facto causam nostram fieri deteriore, *l. 2. D. quod vi aut clam. l. 74. D. de R. J.* in eam quoque rem prospexit: Ut si quis alienando rem, cujus vindictio timeretur, alium nobis adversarium suo loco substituerit, idque data opera in fraudem nostram fecerit, tanti nobis in factum actione teneatur, quanti nostra intersit, alium nos adversarium non habuisse. *l. 1. D. h. t.*

§. 3. Qua de re tale Edictum propositum videtur:

tur: *Ne qua alienatio judicii mutandi causa fiat.* Si dolo malo sis in alium translata, quæve alienatio judicii mutandi causa facta erit, neque arbitrio Judicis pristina judicii causa restituatur, intra annum, quo primum experiundi potestas erit, in integrum restituam; ut tantum officio Judicis consequatur Actor, quanti ejus interfuit alium adversarium non habuisse. arg. l. 1. pr. l. ult. in f. D. l. un. C. h. t. l. 4. §. 1. 3. l. 8. §. 1. l. 6. l. 3. §. 4. l. 4. §. 5. D. h. t.

§. 4. *Alienat judicii mutandi causa*, qui alienando alium nobis adversarium suo loco substituit. l. 1. pr. §. 1. l. 2. l. 3. pr. D. h. t.

§. 5. Neque solum ad dominii translationem hoc Edictum pertinet, verum ad possessionis quoque; alioquin is, cum quo in rem agitur, non tenebitur. l. 4. §. 2. D. h. t.

§. 6. Sed & *Alienare* intelligitur, qui rem alienam vendidit. l. 8. §. 2. D. h. t.

§. 7. Debet autem alienatio hæc fieri *inter vivos*; heredem enim instituendo, vel legando, si quis alienet, huic Edicto locus non erit: l. 8. §. 3. D. h. t. Nisi forte quis litis causa Principem heredem reliquerit. §. ult. I. quib. mod. test. inf.

§. 8. Et quidem *futuri judicii causa*, l. 8. §. 1. D. h. t. ante litem contestatam. arg. l. 2. & *Auth. Litigiosa. C. de litigios.* Dolo malo; l. 1. l. 4. §. 1. D. h. t. ut scil. alium nobis adversarium, in fraudem nostram substituat: Sive ille potentior sit, cui pares esse non possumus; sive talis, qui quoquo modo nos vexaturus sit. l. 1. pr. §. 1. l. 2. l. 3. pr. D. h. t. l. 4. §. 1. in f. D. h. t.

§. 9. Si quis enim possidere defierit sine dolo malo, hoc Edicto non tenetur; neque enim alienat, qui tantum omittit possessionem; ejusque factum non improbat Prætor, qui tanti habuit re carere, ne propter

pter eam sæpius litigaret. Hæc enim verecunda cogitatio ejus, qui lites execratur, non est vituperanda, sed ejus duntaxat, qui, cum rem habere vult, litem ad alium transfert, ut molestum adversarium pro se substituatur. *d. l. 4. §. 1. D. h. t.*

§. 10. Idemque dicendum, si quis ob valetudinem, aut ætatem, aut occupationes necessarias, litem in alium transtulerit. *l. 4. §. 3. D. h. t.*

§. 11. Quod si verò quis alienationem judicii mutandi causa dolo malo fecerit, contra eum hoc Edicto conceditur *Actio in factum*. *l. 1. D. h. t.*

§. 12. Quæ est *Prætoria, personalis*, *l. 7. D. h. t. rei persecutoria*, *l. 4. §. f. l. 7. D. h. t. competens illi, qui per eam alienationem læsus est*, *l. 1. D. h. t. ejusque heredi*; *d. l. 4. §. f. Contra alienantem, (non etiam heredem; l. 4. §. f. l. 7. D. h. t.) Ad id quod interest eum alium adversarium non habuisse*. *l. 3. §. 4. l. 4. §. 5. D. h. t.*

§. 13. Unde, si Actoris nihil interfit, hæc Actio cessat: Veluti, si alienans paratus sit utile judicium pati, perinde ac si possideret; *l. 3. §. f. D. h. t. add. l. un. C. h. t. l. 27. D. de R. V. l. 131. l. 150. D. de R. J. vel res non fuerit petitoris; vel is, qui alienatus est, sine culpa alienantis decesserit*; *l. 4. §. 5. D. h. t. vel denique alienans rem alienatam receperit*. *l. 8. §. 4. D. h. t.*

§. 14. Plane is, cujus interest, electionem habet, an hac *Actione in factum* contra alienantem, an vero *Actione in rem* contra possessorem agere velit. *l. un. C. h. t. Ubi nihil mutandum videtur.*

TITUL. VIII.

DE RECEPTIS, QUI ARBITRIUM RECEPERUNT, UT SENTENTIAM DICANT.

C. II. 56.

§. 1. **P**riusquam partes judiciali disceptationi se committunt, periculum sæpe faciunt, an boni viri arbitrio controversiam finire possint. Unde de *Arbitris*, ante tractatum de *Judiciis*, agendum visum est.

§. 2. Cum enim Prætor studeat lites finire, neque decipiendi sint, qui quasi virum bonum inter se elegerunt, æquissimum Prætori visum est, & hic se interponere, ut officium, quod *Arbiter* in se recepit, impleat. l. 3. §. 1. *D. h. t.*

§. 3. Qua de re ita edixisse videtur: QUI ARBITRIUM, PECUNIA COMPROMISSA, RECEPERIT, SENTENTIAM DICERE COGAM: *Et nisi arbitrio pareatur, qua de re recte compromissum erit, pecuniam compromissam solvi jubebo.* l. 3. §. 2. l. 15. l. 11. §. 2. *D. h. t.*

§. 4. *Arbitrorum duo maxime sunt genera: Unum ejusmodi, ut, five æquum, five iniquum dixerint, parere debeamus; quod observatur, cum ex compromisso ad arbitrium itum est, de quo genere hic agitur. Alterum ejusmodi, ut ad boni viri arbitratum pronunciatum redigi debeat, ad quod hoc Edictum non pertinet.* v. l. 76. §. 1. *D. pro soc. l. 13. §. 2. D. h. t.*

§. 5. Sunt itaque hoc loco *Arbitri, Judices, qui libero partium consensu seu compromisso electi, ad controversias, servato judiciorum ordine, cognoscendas, & definiendas, officium illud in se receperunt.* l. 1. l. 13. §. 2. *D. l. pen. C. h. t. l. 14. pr. C. de judic.*

§. 6. Constituuntur *Compromisso; l. 11. §. 1. D. h. t.*
quod

quod nihil aliud est, quam partium conventio, qua litigaturi arbitrum eligunt, ejusque sententiæ staturos se promittunt. *l. 11. §. 1. 4. l. 17. §. 3. l. 19. l. 27. §. ult. D. h. t. l. 1. l. pen. C. h. t.*

§. 7. Quod fit stipulatione, vel pacto: *l. 11. §. 3. l. 13. §. 1. D. l. 5. C. h. t. l. 19. §. 2. D. de Æd. Ed. Et olim quidem intercedente juramento, v. l. 4. C. h. t. N. 82. c. 11. §. 1. Auth. Decernit. C. h. t. nunc autem fere pœna adjecta, ab eo, qui arbitrio non stetit, solvenda. l. 11. §. 2. l. 27. §. ult. D. l. 5. C. h. t.*

§. 8. Compromittere seu arbitrum eligere possunt, qui & transigere. v. *supr. ad t. de transact. §. 9. & seqq.*

§. 9. Prohibentur furiosi, & mente capti; *l. 47. §. 1. D. h. t. pupilli & minores; l. 3. l. 35. D. h. t. l. 3. C. de in int. rest. servi; l. 32. §. 8. D. h. t. l. 3. §. 8. de pecul. nec non mulieres in causa intercessionis. l. 32. §. 2. D. h. t.*

§. 10. Compromisso eligi & Arbitri officio fungi possunt, quicunque neque impediuntur, neque prohibentur. arg. *l. 43. §. 1. 2. D. de proc. Non tantum patresfam. sed & filiisfam. etiam in re patris: l. 5. l. 6. D. h. t. junct. l. 77. l. 78. D. de jud. Neque ii tantum, qui integræ famæ sunt, sed & ignominiosi. l. 7. pr. D. h. t.*

§. 11. Quin & XXV. annis minores arbitri esse possunt, dummodo XX. annis majores sint. *l. 41. D. h. t. v. l. 57. D. de re jud.*

§. 12. Impediuntur furiosi, mente capti, pupilli, furdi & muti. *l. 9. §. 1. l. 47. §. 1. D. h. t.*

§. 13. Prohibentur servi; *l. 7. pr. §. 1. D. h. t. l. 68. D. de V. S. fœminæ; l. ult. C. h. t. minores XX. annis; l. 41. D. h. t. judicesque, ad quorum cognitionem causa jure ordinario pertinet. l. 9. §. 2. D. h. t.*

§. 14. Eligi potest vel unus, vel plures, numero pares, vel impares, prout partibus visum fuerit. *l. 17. §. 2. 5. Et seqq. D. h. t.*

§. 15. Rectius tamen faciunt partes, si in impari arbitrorum numerum compromittant, ut orta dissensione in impari numero inveniatur major pars, cujus sententia prævalere possit. *l. 17. §. 6. l. 27. §. 3. D. h. t.*

§. 16. Si tamen in duos compromissum sit, & in dicenda sententia non consentiant, potest eos Prætor cogere, tertiam certam eligere personam, cujus auctoritati pareatur. *l. 17. §. 6. D. h. t.*

§. 17. Quin & ipsi litigatores duos eligentes arbitros, adjudicare possunt, ut in casum discordiæ *Sempronium* aliamve certam personam assumant, quoniam hoc casu in assumendo dissentire nequeunt. *l. 17. §. 5. D. h. t.*

§. 18. Compromitti potest de omnibus causis non prohibitis, non tantum una, sed & pluribus, imo de omnibus controversiis, quod *Compromissum plenum* dici solet. *l. 13. §. 1. l. 21. §. 6. l. 43. D. h. t.*

§. 19. Excepta sunt publica judicia, & alia delicta famosa; *l. 32. §. 6. D. h. t.* actiones populares, causa status, de libertate & ingenuitate; *l. 32. §. 7. D. h. t.* restitutionis in integrum; *l. ult. C. ubi Et apud quem.* similesque, quæ non sunt privati arbitrii. *c. 5. X. h. t.*

§. 20. *Plane* ut compromissum effectum habeat, Arbitr. arbitrium *Recipere* debet.

§. 21. *Recepisse* autem arbitrium videtur, qui Judicis partes suscepit, finemque se sua sententia controversiis impositurum pollicetur. Quod si enim hactenus intervenit, ut experiretur, an consilio suo vel auctoritate discuti litem paterentur, non videtur arbitrium recepisse. *l. 13. §. 2. D. h. t.*

§. 22.

§. 22. *Effectus Compromissi & Arbitrii suscepti* est, quod Arbiter sententiam dicere debeat, vel ad hoc a Prætorē cogi possit. *l. 15. D. h. t.*

§. 23. Tametsi enim neminem Prætor cogat arbitrium recipere, quoniam hæc res libera & soluta est, & extra necessitatem jurisdictionis posita, attamen, ubi semel quis in se receperit arbitrium, ad curam & sollicitudinem suam hanc rem pertinere Prætor putavit; non tantum quod studeret lites finiri, verum quoniam non deberent decipi, qui eum quasi virum bonum disceptatorem inter se elegerunt. *l. 3. §. 1. D. h. t.*

§. 24. Cogi autem potest vel multæ dictione, *l. 32. §. 12. D. h. t.* vel aliis modis, quibus contumaces, ad oneris suscepti implementum, constringuntur. arg. *l. 3. C. de susp. tut.*

§. 25. Nisi Arbiter justam arbitrii denegandi causam habeat.

§. 26. Non enim cogitur Arbiter dicere sententiam, si litigatores eum infamarint; *l. 9. §. 4. l. 15. D. h. t.* vel sprete auctoritate ejus ad judicium, vel ad alium arbitrum ierint, moxque ad eundem arbitrum redierint. *l. 9. §. 5. l. 11. pr. D. h. t. add. l. 17. §. 1. D. h. t.*

§. 27. Similiter non cogitur Arbiter sententiam dicere, si alter pœnam promiserit, alter non, vel sub conditione pœna promissa sit. *l. 11. §. 4. 5. l. 12. l. 13. pr. D. h. t.*

§. 28. Idem dicendum, si inimicitiae capitales inter eum & litigatores, aut alterum ex litigatoribus, intercefferint; aut si ætas, aut valetudo, quæ postea contigit, id ei munus remittat, aut munus aliquod Reip. & si qua alia incommoditas ei post arbitrium susceptum incidat. *l. 15. l. 16. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 29.

§. 29. Item si unus ex litigatoribus bonis suis cedat, non est cogendus arbiter sententiam dicere, cum neque agere, neque conveniri possit; *l. 17. pr. D. h. t.* Si pœna commissa sit: *l. 32. §. 1. D. h. t.* quia semel commissa pœna compromissum solvitur; *l. 34. §. 1. D. h. t.* Si de negotio transactum sit, vel homo mortuus, de quo compromissum est; *l. 32. §. 5. D. h. t.* Ut & si alter ex compromittentibus decesserit, vel furere cœperit. *l. 47. pr. §. 1. l. 48. l. 49. pr. D. h. t.*

§. 30. Quin & si plures sunt, qui arbitrium receperunt, nemo unus cogendus est sententiam dicere. *l. 17. §. 2. D. h. t.* Nisi in plures ea conditione compromissum sit, ut, si quilibet, vel unus sententiam dixisset, ei staretur. *l. 32. §. 13. D. h. t.*

§. 31. *Officium Arbitri* est, secundum compromissum, servato ordine judicii, sententiam dicere.

§. 32. In primis enim Arbiter ad compromissum attendere debet; neque aliud illi licebit, quam quod ibi, ut efficere possit, cautum est; Adeoque non quod libet statuere arbiter poterit, nec in qua re libet, nisi de qua re compromissum & quatenus compromissum est. *l. 32. §. 15. 17. 21. l. 21. §. 4. 5. l. 25. pr. D. h. t.*

§. 33. Dummodo in compromisso non fuerit præscriptum, qualem sententiam Arbiter dicere debeat. Quo casu Arbitrium nullum est. *l. 19. pr. D. h. t.* Licet in Judice secus sit. *l. 26. D. de re jud. v. infr. ad t. de re jud. §. 25.*

§. 34. Frustra enim itur ad arbitrum, cum inter litigantes convenit, qualem Arbiter sententiam ferre debeat, quia sententia Arbitri non parit actionem judicati. *l. 1. C. h. t.* Ad Judicem autem non itur frustra tali conventionem interposita, quia sententia Judicis producit actionem judicati. *l. 8. C. de reb. cred.*

O

§. 35.

§. 35. In reliquis Arbiter servat ordinem judicium, quandoquidem compromissum ad similitudinem judiciorum redactum est. *l. 1. D. h. t. l. 14. pr. C. de jud.*

§. 36. Partes itaque per epistolam vel nuncium adesse jubentur; *l. 32. §. 18. l. 49. §. 1. D. h. t. absentium contumacia punitur; l. 39. pr. D. h. t. præstatur juramentum calumniæ; l. 2. §. 4. C. de jurej. propt. cal. testes & instrumenta producuntur; l. 39. pr. D. h. t. l. fin. C. de testib. merita causæ examinantur; l. 3. §. 1. D. h. t. iisque præmissis, Arbiter sententiam dicit. l. 15. D. h. t.*

§. 37. Dicere autem sententiam videtur, qui ea mente quid pronunciat, ut secundum id discedere eos a tota controversia velit. *l. 19. §. 1. D. h. t.*

§. 38. Debet vero sententia conveniens esse compromisso; *l. 32. §. 15. ult. D. h. t. certa, ita ut toti controversiæ finem imponat; l. 19. §. 1. l. 32. §. 16. D. h. t. (quod si incerta sit, inutiliter dicitur: l. 21. §. 3. D. h. t.) nec non secundum leges & consuetudines prolata. arg. pr. l. de off. jud. l. 13. C. de sent. & interloc.*

§. 39. Et quidem quantum ad modum pronuntiandi attinet, dicenda est sententia I. *Coram*, i. e. coram partibus præsentibus, & sapientibus seu intelligentibus; non etiam coram furioso, demente, neque pupillo, nisi tutor præsens fuerit. *l. 27. §. 4. 5. l. 40. l. 47. D. h. t.*

§. 40. II. *Debito loco*, in compromisso scil. nominat: vel si de eo nihil convenit, ubi compromissum factum est. *l. 21. §. 10. D. h. t. l. 19. D. de jud.*

§. 41. Nec non III. *Tempore convento*: Nisi Arbiter juret, sibi de causa nondum liquere; *l. 13. §. ult. D. h. t. vel ei prorogandi diei potestas data sit. l. 27. pr. l. 32. §. 11. l. 33. l. 12. l. 21. §. 5. l. 50. D. h. t.*

§. 42.

§. 42. Quod si dies non sit adjectus, Arbitri est, partibus consentientibus diem præstituire: Alioquin omni tempore sententiam dicere cogitur. *l. 14. D. h. t.*

§. 43. Quin & *tempus legitimum* esse debet; die Dominico enim, aliove tempore feriato, *l. 2. l. 7. C. de fer. l. 6. D. de fer.* vel noctu sententiam pronunciare non licet. arg. *l. 2. §. 31. D. de O. J. Gell. L. XVII. c. 2.*

§. 44. *Effectus Sententiæ* legitime pronuntiatae est, quod partes arbitrio *stare* debeant. *l. 27. §. 2. D. h. t.*

§. 45. *Stare* autem *Sententiæ* nihil aliud est, quam id agere, quantum in ipso sit, ut arbitri sententiæ pareatur. *l. 23. §. 2. D. h. t.*

§. 46. Quod ita procedit, si quidem unus sit arbitrer: Ut & si plures sint, omnesque consenserint.

§. 47. Si vero plures sint, & dissenserint, quod major pars judicaverit, ratum est. *l. 17. §. ult. l. 18. l. 27. §. 3. D. h. t.*

§. 48. Si omnes & singuli in quantitate dissentiant, sequendum id, quod minus est: Veluti si ex tribus arbitris, unus quindecim, alter decem, tertius quinque condemnent, quinque præstari debent, quia in hanc summam omnes consenserunt. *l. 27. §. 3. D. h. t. add. l. 1. §. 4. D. de V. O.*

§. 49. Si vero aliter, quam in summa dissentiant, ut omnes opiniones diversæ sint, partes sententiæ stare non coguntur. *d. l. 27. §. 3. D. h. t.*

§. 50. Non etiam obtemperare coguntur litigatores, si arbiter aliquid inhonestum jussit, *l. 21. §. 7. D. h. t.* vel ex gratia vel inimicitia male judicaverit; quo casu *Actioni* vel *Exceptioni Doli* locus est. *l. 31. l. 32. §. 14. D. l. 3. C. h. t.*

§. 51. Extra quos casus sententia Arbitri valida est, siue æqua sit, siue iniqua. *l. 27. §. 2. D. h. t.* Adeo, ut neque arbiter sententiam semel dictam mutare, *l. 19. §. 2. & ll. seqq. D. h. t.* neque partes ab ea appellare possint. *d. l. 27. §. 2. l. 32. §. 14. D. l. 1. C. h. t.*

§. 52. Quod si alteruter sententiæ stare, & arbitrio parere recuset, contra contumacem competit *Actio*, vel ad pœnam promissam, *l. 2. l. 21. §. 4. D. l. 1. l. 2. C. h. t.* vel si pœna non sit adjecta, ad id quod interest. *l. 27. §. ult. D. h. t.*

§. 53. Datur etiam ex sententia Arbitri *Actio in factum*, ex mera æquitate descendens; v. Differt. *N. V. de Caus. Oblig. C. 3. §. 17.* nec non *Exceptio*, si sententia a partibus subscripta, vel decendii silentio confirmata sit. *l. 5. C. h. t.* Quod *Laudum Homologatum* vocari solet.

§. 54. Finitur autem Arbitrium I. Morte alterutrius ex litigantibus; *l. 27. §. 1. l. 32. §. 2. in f. l. 49. §. 2. D. h. t.* Nisi utrimque heredum quoque facta sit mentio. *l. 49. §. 2. l. 32. §. 19. D. h. t.*

II. Lapsu diei præscripti. *l. 21. §. 8. l. 32. §. 3. in f. D. h. t.*

III. Pacto & stipulatione, qua pœna, vel id quod interest, remittitur. *l. 13. pr. l. 32. §. 3. D. h. t.*

IV. Pœna semel commissa. *l. 32. §. 1. l. 34. §. 1. D. h. t.*

V. Transactione, & rei controversæ interitu. *l. 32. §. 5. D. h. t.*

VI. Electis aliis arbitris. *l. 9. §. f. & ll. seqq. D. h. t.*

VII. Accepto iudicio. *d. l. 9. §. f. l. 30. D. h. t.*

VIII. Sententia ab arbitro semel dicta. *l. 19. §. f. D. h. t.*

TITUL. IX.

NAUTÆ, CAUPONES, STABULARII, UT
RECEPTA RESTITUANT.

§. 1. Quemadmodum autem Arbitri, qui arbitrium receperunt, officio suscepto fungi debent: Ita *Nautæ*, *Caupones*, *Stabularii*, si quid saluum fore receperunt, *Receptum* restituere debent.

§. 2. Prætor ait: NAUTÆ, CAUPONES, STABULARII, QUOD CUJUSQUE SALVUM FORE RECEPERINT, NISI RESTITUENT, IN EOS JUDICIUM DABO. l. 1. pr. D. h. t.

§. 3. Cujus Edicti maxima est utilitas; quia necesse est, plerumque eorum fidem sequi, & res custodiæ eorum committere. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 4. Nec quisquam putet graviter adversus eos constitutum; nam est in ipsorum arbitrio, ne quem recipiant; Et nisi hoc esset statutum, materia daretur, cum furibus adversus eos, quos recipiunt, coeundi. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 5. Ait Prætor, NAUTÆ; *Nautam* accipere debemus eum, qui navem exercet: Quamvis *Nautæ* appellentur omnes, qui navis navigandæ causa in navi sunt. Sed de Exercitore solummodo Prætor sensit; nec enim debet per remigem, aut mesonautam obligari, sed per se, vel per navis Magistrum: Quanquam si ipse alicui e nautis committi jussit, sine dubio debeat obligari. l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 6. De *Exercitoribus ratiū*, item *Lyntrariis* nihil cavetur, sed idem constitui oportet. l. 1. §. 4. D. h. t. l. 1. §. 6. D. de exerc. act.

§. 7. CAUPONES, STABULARII; *Caupones* & *Stabularios*

larios eos accipiemus, qui *cauponam* vel *stabulum* exercent, *infutoresve* eorum. l. 1. §. 5. *D. h. t.*

§. 8. *QUOD CUJUSQUE SALVUM FORE RECEPERINT*; hoc est, quamcunque rem sive mercem receperint: sive ea res nostra sit, sive aliena, dummodo nostra inter sit eam salvam esse. l. 1. §. 6. 7. *D. h. t.*

§. 9. Sive etiam res in navem missæ ei assignatæ sint, sive non sint, nihil interest. Hoc ipso enim, quod in navem missæ sunt, receptæ videntur. l. 1. §. 8. *D. h. t.* Omnium enim recipit custodiam, quæ in navem illatæ sunt, & factum non solum nautarum præstare debet, sed & vectorum, sicut & caupo, viatorum. l. 1. §. 8. l. 2. *D. h. t.*

§. 10. Imo licet res in navem nondum receptæ sint, sed in litore perierint, quas semel recepit, periculum ad eum pertinet. l. 3. *pr. D. h. t.*

§. 11. *NISI RESTITUENT, IN EOS JUDICIUM DABO.* Scil. ex hoc Edicto *Actio in factum* proficiscitur, quæ de *Recepto* dici solet. l. 3. §. 1. 5. l. 1. §. 3. *D. h. t.*

§. 12. Quæ est *Actio Prætoria*, l. 3. §. 1. §. *D. h. t. personalis, ex contractu, d. l. 3. §. 1. rei persecutoria, d. l. 3. §. 1. 4. competens vectoribus & viatoribus, res suas in navem, cauponam, vel stabulum inferentibus, l. 1. pr. §. 6. 7. D. h. t. eorumque heredibus; Contra exercitores, l. 1. §. 2. 5. D. h. t. eorumque heredes, l. 3. §. 4. D. h. t. Ad res receptas restituendas, vel damnum, a quovis, etiam ab ipsis viatoribus datum, refarciendum. l. 1. pr. §. ult. l. 3. §. 1. l. 5. §. 1. *D. h. t.**

§. 13. Eaque *Actio* locum habet, non tantum si merces intercedat, sed & si quis gratis navigaverit, vel in caupona gratis diverterit. l. 6. *pr. D. h. t.*

§. 14. De casu tamen fortuito, si quidem probari possit, l. 2. *C. de naufr.* Exercitores non tenentur. l. 3. §. 1. *in f. D. h. t.*

§. 15.

§. 15. Sed præter hanc Actionem rei persecutoriam, competit etiam *Actio in factum pœnalis*, si damnum dolo datum, aut furtum, in navi, caupona, aut stabulo, per eos, quorum òpera exercitor utitur, factum sit. §. ult. *I. de obl. quæ quas. ex del. l. 5. §. ult. D. de O. & A. l. un. D. furt. adv. naut. l. 6. l. ult. §. 1. D. h. t.*

§. 16. De quo Prætor ita subjecisse videtur: *Si damnum injuria datum, furtumve factum ab iis, quorum opera & ministerio nautæ, caupones & stabularii, in nave, caupona & stabulo utuntur, esse dicetur, in factum in exercitores, caupones & stabularios in duplum judicium dabo.* arg. d. *l. 5. §. ult. D. de O. & A. d. §. ult. I. de oblig. quæ quasi ex delict. l. un. D. furt. adv. naut.*

§. 17. Quæ *Actio in factum in duplum* nascitur ex quasi maleficio; quia exercitor aliquatenus culpæ reus est, quod opera malorum hominum utitur. d. *l. 5. §. ult. D. de O. & A. §. ult. I. de obl. quæ quas. ex del. l. ult. pr. §. 4. D. h. t.*

§. 18. Datur vectoribus & viatoribus, quibus damnum dolo datum vel furtum factum est; *dd. ll. contra exercitores, (non etiam heredes, l. ult. §. ult. D. h. t.)* quorum ministri damnum dederunt, vel furtum fecerunt, *l. 6. §. 3. ult. l. 7. pr. D. h. t. in duplum. l. ult. §. 1. D. h. t. l. un. §. 2. D. furt. adv. naut. caup. stab.*

§. 19. Si vectores vel viatores aliive damnum dederint, vel furtum fecerint, exercitor non tenetur, neque eorum factum præstare cogitur. Quandoquidem vectorem vel viatorem sibi eligere caupo vel stabularius non videtur, neque iter agentes repellere potest. *l. un. §. ult. D. furt. adv. naut. caup. stab.*

§. 20. Plane in potestate est ejus, cui damnum

datum, vel res furto surrepta est, an malit cum exercitore hac *Actio* in duplum, an vero *Actio* L. *Aquilæ*, vel *furti*, contra damnum dantem, vel furtum facientem, experiri. l. un. §. 3. D. *furt. adv. naut. caup. stab.* Ita tamen, ut una electa altera tollatur. l. 3. §. ult. l. 6. §. ult. D. h. t.

§. 21. *Cessat* autem utraque *Actio*, si exercitor navis, cauponæ, vel stabuli prædixerit, ut unusquisque vectorum vel viatorum res suas servet, neque damnum se præstiturum, adeoque de custodia non præstanda protestatus sit, & vectores vel viatores consenserint. l. ult. pr. D. h. t.

PARS SECUNDA.

LIBER V. TITUL. I.

DE JUDICIIS, ET UBI QUISQUE AGERE, VEL
CONVENIRI DEBEAT.

C. III. .I.

DE JUDICIIS.

§. 1. **A**ctum est de Præparatoriis judiciorum, sequitur nunc porro de ipsis *Judiciis*.

§. 2. Quæ non tantum omni jure licita, sed & in Republ. maxime sunt necessaria. v. Exod. XVIII. v. 13. & seqq. 1 Reg. III. v. 16. & seqq. Ep. ad Rom. XIII. v. 4. & seqq. l. 13. *D. quod met. caus. l. 176. de R. J. Quint. Decl. 13. Cassiod. IV. Var. 10.*

§. 3. Est autem *Judicium* (quod varie accipitur, v. l. 12. §. 2. *D. h. t. l. 32. §. 1. C. de inoff. test. l. 13. D. h. t. §. 1. 4. I. de off. jud. l. 2. D. si quis caut. in jud. sist. c. fact. non obtemp.*) hoc loco legitima causæ controversæ tractatio, inter actorem & reum, coram *Judice* competente, litis finiendæ gratia instituta.

§. 4. Dividitur *Judicium*, quod aliud sit *Criminale*, quod ex crimine nascitur; l. 5. §. 1. *C. de jurid. aliud Civile*, quod ex civili causa oritur, & *Pecuniarium* dici solet. l. 15. *D. de quæst. l. 13. C. h. t.*

§. 5. *Criminale* est vel *Publicum*, quod ex lege quadam publicorum judiciorum venit, in quo accusatio competit cuivis ex populo; l. 1. *D. de publ. jud. l. 3. §. f. D. de prævar. vel Privatum*, quod ex legibus publicorum judiciorum non descendit, quoque actoris partibus maxime fungitur, ad quem ea res pertinet. l. 3. *D. de extr. crim. l. 1. D. de publ. jud. l. 1. §. ult. D. de pæn.*

§. 6. *Privatum* est vel *Ordinarium*, vel *Extraordinarium*, cui & annumerare licet *Populare*. l. 1. §. 3.

D. de pæn. l. 3. D. de extr. crim. l. 2. D. de concuss. arg. l. 3. §. 1. D. de pop. act.

§. 7. *Judicium autem Civile est. I. Vel Reale, quo de Jure in re, seu Actione reali contenditur; vel Personale, quo de jure ad rem, seu Actione personali agitur. §. 1. I. de act. l. 25. D. de O. & A.*

§. 8. II. *Petitorium, quo de proprietate vel alio jure extra possessionem disceptatur. Vel Possessorium, quo de possessione vel adipiscenda, vel retinenda, vel recuperanda agitur. l. 14. §. ult. D. de exc. rei jud.*

§. 9. III. *Universale, quo de universitate juris, v. c. de hereditate, agitur; l. 1. D. de R. V. l. 18. §. ult. l. 19. D. de pet. her. Generale, quo de genere pluribusque rebus, v. c. societate, negotiis gestis, tutela, contenditur; l. 38. pr. D. pro soc. vel Singulare, seu Speciale, quo res singularis petitur. d. l. 1. pr. §. 1. D. de R. V. l. 38. pr. D. pro soc.*

§. 10. IV. *Conventionale, quo Actor Reum convenit, vel Reconventionale, quo Reus Actorem coram eodem Judice reconvenit. v. l. 22. D. h. t. l. 14. & Auth. Consequenter. C. de sent. & interloc.*

§. 11. V. *Vel Ordinarium, vel Extraordinarium.*

§. 12. Et olim quidem *Judicia Ordinaria* erant, quæ consueto ordine, dato Judice Pedaneo, peragebantur. *Extraordinaria*, in quibus ipse Prætor, aliisque Magistratus, sine Judicis datione, de causis cognoscebat, & sententiam ferebat. l. 178. §. 2. *D. de V. S. Quæ Extraordinariæ cognitiones; nec non novæ ἐξοχὴν Cognitiones dici solebant. t. D. de extr. cogn. v. Suet. in Claud. c. 15. in Ner. c. 15.*

§. 13. Sed mos ille dandorum *Judicium Pedaneorum* deinceps abrogatus est: l. 2. *C. de ped. jud.* Ut hoc sensu jure novo omnia *Judicia* sint *Extraordinaria*. §. ult. *I. de interd. l. 47. D. de neg. gest.*

§. 14. At alio sensu *Judicium Ordinarium* est, in quo

quo adhibita plena causæ cognitione solennis judicii ordo observatur; *Extraordinarium* seu *summarium* vero, in quo Judex summatim cognoscit, nec solennis causæ cognitio adhibetur: qualia sunt Judicia Possessoria; l. un. C. si de mom. poss. super causis Alimentorum; l. 5. §. 8. D. de agn. & al. lib. l. 9. D. de jur. delib. Sepulturæ; arg. l. 43. D. de relig. Studioforum; arg. l. 18. §. 1. D. h. t. & Honorarium. l. 1. D. de extraord. cogn.

§. 15. *Personæ Principales* Judicium constituentes sunt *Actor*, *Reus*, & *Judex*. l. 62. D. h. t. l. 13. §. 2. D. ad SCt. Treb.

§. 16. *Actor* est, qui actionem instituit, & ab altero aliquid petit. l. 62. l. 13. 14. D. h. t. §. 7. l. de interd.

§. 17. Agere possunt, qui nec impediuntur, nec prohibentur.

§. 18. *Impediuntur* mente capti, furiosi, infantes. arg. l. 5. D. de R. J. l. 1. §. 2. D. de adm. tut. §. 9. l. de inut. stip.

§. 19. *Prohibentur* prodigi, pupilli & minores, sine tutorum curatorumque auctoritate: l. 1. D. de curat. fur. l. 1. C. eod. l. 1. 2. C. qui legit. person. stand. in jud. l. 4. C. de auct. præst. Nisi causa sit momentaneæ possessionis; l. ult. C. qui legit. person. stand. in jud. vel minor veniam ætatis impetraverit. l. 10. C. de appell. l. 1. 3. C. de his qui ven. æt.

II. *Filiusfam. contra Patrem*, & contra. l. 4. l. 11. D. h. t. l. 3. C. de in jus voc. l. 16. D. de furt. Contra extraneum ratione peculii *Profectitii* filius regulariter non agit; l. 9. D. de O. & A. nisi propter utilitatem, si scil. pater absens sit: quo casu utiles actiones conceduntur. l. 18. §. 1. D. h. t. l. 9. l. 13. D. de O. & A. Ratione peculii *Adventitii* regularis pater agit consensu filii, si præsens & suæ ætatis sit; l. f. §. 3. C. de bon. quæ lib. Ratione *Adventitii irregularis* filius agit consentiente patre; l. f. in f. pr. & §. 1. C. de bon. quæ

quæ lib. Ratione vero peculii *Castrensis & Quasi castrensis* solus filius, invito patre, imo contra eum agere potest. *l. 4. D. h. t. l. 4. §. 1. D. de cast. pec.*

III. Magistratus, qui cum imperio sunt, durante officio. *l. 48. D. h. t.*

IV. Nec non servi; *l. 44. §. 1. l. 53. D. h. t. l. 6. C. h. t. l. ult. C. de noxal. act. l. 32. D. de R. J. nisi sit causa status, aut publicam utilitatem concernens. l. 53. l. 67. D. h. t. l. 20. C. de his qui acc. poss.*

§. 20. Invitus agere nemo cogitur; *l. un. C. ut nem. invit. ag. cog. l. 5. §. 6. D. de dol. mal. & met. exc. l. f. C. de usur. pup.* tum quia quilibet favori pro se introducto renunciare potest, *l. pen. C. de pact.* tum quia laudanda est verecunda cogitatio ejus, qui lites execratur. *l. 4. §. 1. D. de alien. jud. m. c.*

§. 21. Nisi ad agendum contra tertium tacite obligatus sit. *v. l. 13. §. pen. D. de act. emt. l. 75. §. f. D. de leg. 1. l. 8. §. 3. D. de opt. leg. l. 2. §. 7. & pr. in f. D. ad L. Rhod. de jact. l. 60. §. 5. D. de loc. cond.*

§. 22. *Reus* (qui & *Fugiens* sæpe dicitur, *l. 13. §. 2. 3. C. h. t. l. 2. pr. C. de jurej. propt. cal. l. 5. C. de rec. arb. l. f. in f. pr. & §. 3. C. de bon. quæ lib.*) est, qui convenitur, seu cum quo agitur; *§. 1. l. de exc. §. 7. l. de interd. l. 3. D. de jurej. l. 5. l. 6. C. de edend.*

§. 23. Conveniri possunt, quicumque non impediuntur, neque prohibentur.

§. 24. *Impediuntur* mente capti, furiosi, infantes, quorum nomine cum tutoribus vel curatoribus agitur. *l. 4. pr. D. de in jus voc. l. 1. §. 2. D. de admin. tut.*

§. 25. *Prohibentur* prodigi, pupilli, & minores, sine tutorum curatorumque auctoritate. *l. 1. 2. C. qui legit. person. stand. in jud. l. 54. D. de re jud. l. 6. C. quom.*

quom. & quand. jud. l. 4. C. de auct. præst. Filiisfam. ratione peculii profectitii, & adventitii regularis, de quibus solus convenitur pater; arg. §. 1. l. per quas pers. cuique acq. l. f. §. 3. C. de bon. quæ lib. ex aliis enim causis quin conveniri possint, minime dubitandum est. v. l. 39. D. de O. & A. l. 4. §. 1. D. de cast. pec. l. 8. in f. pr. C. de bon. quæ lib. Magistratus, qui cum imperio sunt, durante officio. l. 48. D. h. t. Nec non servi, nisi criminaliter ad pœnam corporalem agantur. l. 1. §. f. D. de accus.

§. 26. Sed nec alius pro alio conveniri potest: Non uxor pro marito; t. C. ne ux. pro marit. non filius pro patre, neque pater pro filio; t. C. ne fil. pro patr. non vicaneus pro vicaneo; t. C. ut null. ex vican. pro al. vican. neque civis pro patria. Auth. Habita. C. ne fil. pro patr.

§. 27. Unde & Repressaliæ jure nostro sunt incognitæ: dd. tt. v. N. 52. c. 1. N. 134. c. 4. l. 4. C. de execut. l. 32. §. pen. D. de usur. l. 173. §. pen. D. de R. J. l. 26. D. l. 22. C. de pœn. licet posterioribus temporibus certis conditionibus receptæ sint. v. d. Auth. Habita. C. ne fil. pro patr.

§. 28. *Judex*, vel secundum antiquum procedendi modum, accipitur pro *Judice Pedaneo*, qui a Præ-tore similive Magistratu datus nudam tantum notionem habebat; l. 12. §. 1. 2. D. h. t. t. C. de ped. jud. l. 5. D. de re jud. l. ult. C. ubi & ap. quem. & sic vocatus videtur, quia non pro tribunali, sed in pedaneis & minoribus subselliis sedebat, ut pedibus humum calcaret: unde & Græcis χαμαιμασής dicitur. Nov. 60. c. 2. pr. Theoph. ad t. l. de Interd. pr. Vel secundum jus novum, pro ipso Magistratu. l. 1. l. pen. D. h. t. l. 11. §. 1. D. de jurisd. t. t. D. de reb. auct. jud. poss. l. 32. §. 7. D. de rec. arb. l. 2. §. 1. D. si quis in jus voc.

voc. non ierit. l. 14. §. 1. D. de relig. l. 137. D. de R. J.

• §. 29. Quo sensu *Judex* est *Vir bonus, Juris peritus, Jurisdictioni publica auctoritate præpositus.* l. 137. §. 2. *D. de V. O. l. 4. §. 1. D. fam. erc. Horat. L. I. Ep. XVI. v. 40. & seqq. N. 82. pr. c. 1. l. 3. C. de jurisd. omn. jud.*

§. 30. *Judices* similiter esse possunt, quicunque neque impediuntur, neque prohibentur. Etiam cæci, si cæcitas supervenerit. l. 6. *D. h. t. l. 1. §. 5. D. de postuland.* Nec non filius in causa patris, & contra. l. 77. *D. h. t. Ut & minor annis XX. dummodo major sit annis XVIII. & Magistratum gerat; l. 57. D. de re jud. vel a scientibus & volentibus electus, d. l. 57. hoc officium sponte susceperit. l. 41. D. de recept. arb.*

§. 31. *Impediuntur* mente capti, perpetuo furiosi, impuberes, surdi & muti. l. 12. §. 2. *D. h. t. junct. l. 39. D. h. t.*

§. 32. *Prohibentur* senatu moti; l. 12. §. 2. *D. h. t. mulieres, servi; d. l. 12. §. 2. minores annis XVIII. l. 57. §. 1. D. de re jud. hæretici; Auth. Credentes. C. de hæret. ut & Juris & legum imperiti. Nov. 82. pr. & c. 1.*

§. 33. *Judices* etiam non debent esse suspecti: cæteroquin eos tanquam suspectos recusare licet. l. 16. & *Auth. seq. C. h. t. arg. l. 9. D. de lib. caus. junct. l. 32. §. 14. D. de recept.*

§. 34. Sunt autem suspecti, si v. c. commodum vel incommodum ex controversia sentiant; l. 17. *D. h. t. l. un. C. ne quis in sua caus. junct. l. 1. §. 11. D. quând. appell.* si alicujus ex litigantibus amici sint, vel inimici: l. 10. *D. de jurisd. quo pertinet, si ejusdem causæ Advocati, Procuratores, vel testes fuerint; l. 6. pr. C. de postul. l. ult. C. de adsess. vel aliæ justæ suspicionis causæ adsint, quæ certa regu-*

regula comprehendendi nequeunt, & proinde judicis arbitrio relinquendæ sunt. arg. l. 1. §. f. *D. de jur. delib.*

§. 35. Recusari autem possunt Judices suspecti, non tantum Minores, sed & Majores; non tantum Delegati, sed & Ordinarii. l. 16. & *Auth. seq. C. h. t.* arg. l. 9. *de lib. caus.* junct. l. 32. §. 2. *D. de recept.*

§. 36. Dummodo *Exceptio Judicis suspecti* ante litem contestatam opponatur, d. l. 16. & causa suspicionis probetur. l. 9. *pr. de lib. caus.* arg. l. 7. *D. de injur.* l. 16. *de dol.* Nisi causa suspicionis post litem contestatam demum emerferit; l. 17. *D. h. t.* vel ad litigantis cognitionem pervenerit. c. 4. x. *de except.*

§. 37. *Officium Judicis* (quod quasi *Efficium* ab efficiendo, quod unicuique personæ congruit, dictum censet Donat. in *Ter. Adelp. Act. I. sc. 1.* add. Sen. *L. II. Contr. 13.*) est *facere, quod judicem facere & observare Leges præcipiunt.* v. l. 25. §. 8. *D. de Æd. Ed.*

§. 38. Et olim quidem aliud erat officium *Jus dicentis*, aliud officium *Judicis*, quemadmodum & aliud erat, *jus dicere*, aliud *judicare.* *Rubr. & l. un. C. ne quis in jua caus. jud. vel jus dic.*

§. 39. *Officium Jus dicentis* in jure dicundo consistebat, & iis quæ jurisdictionis sunt: Quo pertinet, minores facilitate sua læsos in integrum restituere, l. 1. §. 1. *D. de min.* bonorum possessionem dare, in possessionem mittere, pupillis & minoribus tutores curatoresve non habentibus constituere, Judices litigantibus dare, jubere cavere prætoria stipulatione, l. 1. l. 4. *D. de jurid.* sententiam judicum a se datorum exequi, l. 15. *D. de re jud.* ut & multam dicere,

cere, & pignora capere. *l. un. D. si quis jur dic. non obtemp. l. 4. §. 2. D. de damn. inf.*

§. 40. *Officium Judicis* vero in nuda fere notione consistebat: eoque pertinebat dare & moderari dilationes, *l. 7. D. de fer. jubere cavere stipulatione judiciali*; §. 1. *I. de divis. stip. causam cognoscere*, & sententiam pronunciare; *l. 9. C. h. t. qua dicta finitum erat Judicis officium. l. 55. D. de re jud.*

§. 41. Quæ exprimere voluisse videntur DD. dum *Officium Judicis* duplex constituunt, *Nobile* scil. & *Mercenarium*.

§. 42. *Nobile* enim vocant, quod imperio mixtum est, seu quod Judex sponte & propria auctoritate exercet, etiamsi nulla petitio vel actio instituat. arg. *l. 1. D. de jurisd.*

§. 43. *Mercenarium* vero, quod actioni propositæ inhæret, eique inservit: arg. *l. 4. §. 1. D. de eo quod cert. loc. l. 25. §. 8. D. de Edil. Ed.* Eoque contineri volunt omnia, quæ in ordine judiciorum, ad sententiam usque definitivam, observari solent.

§. 44. Sed antiquus ille procedendi modus postea mutatus, mosque dandorum Judicum Pedaneorum abrogatus est. *l. 2. C. de pedan. jud. v. supr. §. 13.* Ut adeo inter officium *Jus dicentis* & *Judicis* jure novo nihil interfit.

§. 45. Unde & Divisio illa *Officii Judicis* in *Nobile* & *Mercenarium*, minus accurata, potiusque *Officium Judicis*, tum quale sit *extra*, tum quale sit *in Judicio*, considerandum videtur.

§. 46. *Latissimum* enim nunc est officium Judicis, variaque sunt, quæ etiam *extra Judicium* ab eo peragi possunt: Nam & in bonorum possessionem mittere, pupillis non habentibus tutores constituere; *l. 1. l. 3. D. de jurisd.* quin & Advocatos non tantum petentibus,

bus, fed & fœminis, pupillis, debilibus, & qui fuæ mentis non funt, licet non petant, dare debet; ut & fi quis propter adverfarii potentiam invenire nequeat. *l. 9. §. 5. D. de off. Proc.*

§. 47. In genere autem observandum est jus red-
denti, ut in adeundo facilem se præbeat, ita ta-
men, ut contemni se non patiat. *l. 19. pr. D. de
off. Præf.*

§. 48. Sed *ratione Judicii* Judicis Officium fre-
quentius sese exserit, maximeque consistit in *cogno-
scendo, judicando, & exequendo.*

§. 49. Et quidem statim, ut Judicium coeptum est,
omnium rerum ei officium incumbit, quæcunque in
Judicio geruntur; *l. 25. §. 8. D. de Æd. Ed.* in pri-
mis vero boni & innocentis viri officio fungi debet,
& curare, ut, quantum possibile est, lites sine calu-
mnia procedant. *l. 4. §. 1. D. fam. erisc.*

§. 50. Quantum ad ipsum Processum attinet, so-
litum Judiciorum ordinem & stylum curiæ observa-
re debet, ne cæteroquin sententia sit ipso jure nul-
la. *l. 4. C. de sent. & interl. §. ult. l. de satisfat. l. 12. §.
5. C. de reb. cred.*

§. 51. In *cognoscendo* neque excandescere adver-
sus eos, quos malos putat, neque precibus calami-
torum illachrymari oportet; id enim non est con-
stantis & recti Judicis, cujus animi motum vultus
detegit. *l. 19. §. 1. D. de off. Præf. add. N. 17. c. 5.
§. 3. N. 24. c. 2.*

§. 52. Causam vero litigantium, ubi a partibus in
causa conclusum est, neque ulterius allegare aliquid
desiderant, v. *l. 9. C. h. t.* priusquam sententiam fe-
rat, diligenter examinare, & singula accurate rimari
& expendere debet. *l. 2. C. de sent. ex peric. recit.*

§. 53. Præmissa causæ cognitione ad Officium Ju-
dicis pertinet, *sententia* sua liti finem imponere, a-
deoque

adeoque, quantum possibile est, *Certam Sententiam pronuntiare*, §. 32. *l. de act. l. 59. §. 2. D. de re jud. & Reum*, si Actor intentionem suam probaverit, condemnare; si non probaverit, absolvere. *l. 1. D. de re jud. l. 4. C. de edend.*

§. 54. Debet autem Judex id sequi, quod convenit eum ex fide eorum, quæ probabuntur; *l. 6. §. 1. D. de off. Præs.* adeoque secundum Acta & Probata judicare. v. *infr. ad t. de re jud. §. 23.*

§. 55. Non tamen contra conscientiam; sed simul secundum conscientiam, ex Actis scil. & Probatis instructam. *d. l. 6. §. 1. l. 79. §. 1. D. de jud. l. 3. §. 2. in f. l. 13. D. de testib. N. 125. c. 1. Cic. Orat. pro Cluent. c. 58.*

§. 56. Ut adeo in administratione justitiæ *Casui pro amico* locus esse nequeat, neque lucri, vel passionis alicujus ratio habenda sit. *N. 17. c. 2. in f. Cic. de Off. L. III. c. 10.*

§. 57. Quod si conscientia Actis & Probatis sit contraria, recte faciet Judex, si deponat officium Judicis, & induat personam testis.

§. 58. Porro Judex observare debet, ne aliter judicet, quam legibus, aut constitutionibus, aut moribus proditum est. *pr. l. de off. jud. l. 13. C. de sent. & interloc. Auth. Jubemus. C. h. t. N. 124. c. 2. N. 126. c. 1.*

§. 59. Si expresse contra Leges judicaverit, sententia est ipso jure nulla, adeo ut ne quidem appellatione opus sit: *l. 1. §. 2. D. quæ sent. fin. app. resc. l. 19. D. de appell. l. 2. C. quand. prov. non est nec. l. 5. C. de LL. fin.* secundum Leges quidem, sed contra jus partium, sententia subsistit, & ab ea appellandum est. *d. l. 1. §. 2. D. quæ sent. fin. app. resc.*

§. 60. Sententia ubi dicta est, si quidem Reus con-

condemnatus intra decem dies neque appellet, v. *Nov. 23. c. 1.* aliove modo sententiam suspendat, neque intra statutum tempus Actori satisfaciatur, Judex rem judicatam denique *exequi* debet. *l. 2. l. 4. l. ult. C. de exec. rei jud.*

§. 61. Et si quidem res certa petita extat, executio in ipsum corpus facienda, eaque manu militari auferenda; *l. 68. D. de R. V.* vel Actor in possessionem mittendus est. *l. 1. D. quib. ex caus. in poss. eatur.*

§. 62. Sin debiti solutio, æstimatio, aut interesse præstandum, executio captis pignoribus faciendæ est. *l. 4. l. 15. §. 2. D. de re jud. l. ult. C. de exec. rei jud. add. infr. ad t. de re jud. §. 51. Et seqq.*

§. 63. Personæ minus principales in judicio sunt Adfessores, *t. de off. Aff.* Advocati, Procuratores, de quibus actum ad *t. D. de postul. & t. de Procur. Scribæ & Apparitores.*

§. 64. Partes Judicii principales sunt. I.) *In jus vocatio* seu *Citatio*; de qua ad *t. de in jus voc.* Cui jure novo jungendus est *Libellus*; de quo ad *t. D. de edend. §. 4. Et seqq.*

§. 65. II.) *Litis contestatio*; quæ est judicii suscepti utrimque facta professio, seu negotii hinc inde apud Judicem facta narratio, continens petitionem actoris, & ad eam rei conventi responsionem per contradictionem. *l. un. C. de lit. cont. junct. l. 14. §. 1. C. de jud. l. 2. pr. C. de jurej. propt. cal.*

§. 66. Ex quo sequitur, omnem litis contestationem respectu Rei negativam esse. add. *l. 25. D. ad L. Aquil. l. 6. D. de confess. l. 112. D. de R. J.* Contra quam statuunt DD. comm. qui *Litis Contestationem* aliam dicunt *Negativam*, quæ directo Actoris intentionem negat: aliam *Affirmativam*, qua reus fate-

tur quidem Actoris positiones, sed opponit exceptionem peremptoriam.

§. 67. *Effectus* autem *Litis Contestationis* sunt varii; nam I. Inducit *Litis pendentiam*. l. 30. *D. h. t. t. t. C. ut lit. pend.*

II. Excludit *Exceptiones Declinatorias*, & *Dilatorias*. l. pen. & ult. *C. de exc. l. 13. C. de proc.*

III. Procuratorem, Tutorem, & Curatorem, facit dominos litis. l. 11. l. 23. *de procur.*

IV. Interrumpit *usucapionem*. l. 2. l. 3. *C. de ann. exc. l. 10. C. de acq. & ret. poss.*

V. In actionibus personalibus rem facit litigiosam. l. 2. *C. de litig.*

VI. Possessorem constituit in mala fide. l. 25. §. 7. *de pet. her. l. 4. §. 2. D. fin. reg. l. 22. C. de R. V. l. 10. C. de acq. & ret. poss.*

VII. Actiones morte Actoris perituras transmittit ad heredes. l. 87. l. 139. *D. de R. J. l. 29. de novat. l. 26. l. 58. de O. & A.*

VIII. Actiones temporales facit perpetuas. l. 139. *D. de R. J. l. 1. §. 1. C. de ann. exc.*

Adeoque plerumque melior fit conditio ejus, qui litem contestatus est. l. 86. *D. de R. J. l. 29. D. de nov.*

§. 68. III.) *Causæ Conclusio*; quæ nihil aliud est, quam ulteriorum allegationum renunciatio, seu causæ controversæ ad decisionem submissio. l. 9. *C. h. t. c. 9. X. de fid. instr. c. 5. X. de caus. poss. & propr.*

§. 69. IV.) *Sententia*; de qua ad t. *D. de re jud. & V.) Executio*. De qua v. *supr. §. 60. & seqq. t. t. C. de exec. rei jud.*

§. 70. *Causæ*, quæ in iudicium deducuntur, sunt omnis generis controversiæ, sive Civiles sint, sive Criminales. Modo præsentibus sint & tempore litis con-

contestatæ existant. *l. 35. junct. l. 23. D. h. t. l. 14. D. de ag. & ag. plu. arc. l. 7. §. 14. D. quib. ex caus. in poss. eatur.*

§. 71. Quod si plures causæ concurrant, illud in primis cavendum, ne minor causa majori præjudicium faciat; *l. 54. D. h. t. & porro hic ordo servandus est, ut de causis Præjudicialibus agatur ante Principales, l. 2. C. de ord. jud. l. 2. C. de ord. cognit. l. 25. C. ad L. Jul. de adult. de Criminalibus ante Civiles: l. f. C. de ord. jud. Nisi civili disceptationi principaliter motæ quæstio criminis incidat; l. 3. C. de ord. jud. vel causa civilis sit præjudicialis; l. 26. C. ad L. Jul. de adult. l. 8. C. ad L. Fab. de plag. vel in causæ civilis dilatione plus sit periculi, quam criminalis; v. l. 7. C. ad L. Jul. de vi publ. l. 1. C. de appell. (per quas abrogantur. l. 37. D. h. t. l. 5. §. 1. D. ad L. Jul. de vi publ.) & denique de Possessoriis ante Petitorias. l. 3. C. de interd. l. 13. C. de R. V.*

UBI QUISQUE AGERE, VEL CONVENIRI DEBEAT.

§. 72. In omni Judicio autem ratio habenda *Judicis & Fori Competentis.*

§. 73. *Judex Competens* dicitur ille, qui congruus est, seu cujus est jurisdictio. *l. 1. C. de jurisd. l. 2. §. 1. D. si quis in jus voc. l. 19. pr. D. de jurisd. l. 28. D. de re jud. Quemadmodum & Forum, (quod hic exercendarum litium locus est, v. Varr. de L. L. L. IV. Fest. in voc. Forum. Ifid. L. XVIII. c. 15. c. 10. X. de V. S.) competens dicitur, quod est conveniens & congruum, seu in quo Reus conveniri potest. *t. C. Theod. de jurisd. & ubi quis conven. deb. junct. t. C. de jurisd. & for. compet. nec non h. t. l. 35. §. 2. D. de procurat. add. Suet. in Aug. c. 31. Gell. L. I. c. 1.**

§. 74. Est itaque *Judex Competens*, coram quo Reus conveniri potest; *arg. dd. ll. Actor enim se-*

quitur forum rei. *l. 2. C. de jurisd. omni. jud. l. ult. C. ubi in rem act.*

§. 75. Sortitur autem forum Reus, vel ex *Jure communi*, vel ex *Privilegio*.

§. 76. *Ex Jure Communi* I. *Ratione Domicilii*; II. *Contractus*; III. *Delicti*; IV. *Rei sitæ*; V. *Continentiæ causæ*; & VI. *ratione Prorogatæ Jurisdictionis*.

§. 77. *Domicilium* est vel *Commune*, vel *Proprium*.

§. 78. *Commune* est Urbs Roma, quæ communis patria est omnibus Imperio Romano subjectis. *l. 33. D. ad Municip. l. ult. D. de interd. & releg. l. 6. §. 11. D. de excus.*

§. 79. Licet enim primis temporibus omnes, qui extra Urbem erant, pro peregrinis haberentur, sensim tamen quibusdam municipibus, post Lege Julia omnibus Italis, tandem vero constitutione Antonini Caracallæ, omnibus Imperio subditis ingenuis, jus civitatis Romanæ datum est. *l. 17. D. de stat. hom.*

§. 80. Unde quilibet Romæ repertus, (non etiam absens, arg. *l. 19. pr. D. h. t.*) quamvis alibi domicilium habeat, ex quacunque causa ibidem conveniri potuit. *l. 2. §. 3. D. h. t.*

§. 81. Excipiuntur Legati, nec non qui testimonii causa evocati, vel judicandi causa arcessiti, vel in Provinciam destinati sunt; item qui appellandi, tutelæ reddendæ, petendæve restitutionis causa Romam venerunt: quibus omnibus jus revocandi domum datum est. *l. 2. §. 3. & seqq. l. 8. l. 24. l. 25. l. 26. l. 27. D. h. t.*

§. 82. Nisi forte Romæ contraxerint; quo casu jure ordinario, tanquam in loco contractus ibidem conveniri possunt. *d. l. 2. §. 4. l. 24. D. h. t.*

§. 83. *Domicilium Proprium* seu *Peculiare*, est vel *Originis*, vel *Voluntarium* vel *Necessarium*.

§. 84.

§. 84. *Domicilium Originis* (sic enim vocare nihil prohibet, arg. l. 11. *D. de Senat.* l. 203. *D. de V. S.*) est, quod liberi, etiam alibi nati, l. 3. *C. de municip.* & liberti, habent in eo loco, ubi parentes & patroni legitimi sunt cives. l. 1. §. 1. 2. l. 6. *pr.* §. 1. & *seqq.* l. 22. l. 23. l. 27. *D. ad munic.* l. 3. *C. de municip.* l. 7. *C. de incol.*

§. 85. Nisi forte privilegio aliquo materna origo censeatur: quale Iliensibus, Delphis, & Ponticis concessum fuit: vel liberi vulgo concepti sint. l. 1. §. 2. *D. ad municip.*

§. 86. Quod Jus Originis est immutabile; adeo, ut, licet migraverit Originarius, constituto alibi lare, in loco tamen Originis, si ibi reperiatur, conveniri possit. l. 6. *pr.* l. 29. *D. ad munic.* l. 4. l. ult. *C. eod.* l. un. *C. ubi per tut. vel curat.* l. pen. *D. de Senat.*

§. 87. *Domicilium Voluntarium*, seu *Habitationis* (uti multis dicitur) est, quod quisque ex libera voluntate constituit: & in eo loco quis habere censetur, ubi quis larem rerumque ac fortunarum suarum summam constituit, unde non sit discessurus, si nihil avocet: l. 7. *C. de incol.* seu ubi quisque sedes & tabulas (Accepti scil. & Expensi, seu Rationes, v. Afcon. *Ped. in Verr. p. m.* 86.) habet, suarumque rerum constitutionem fecit. l. 203. *D. de V. S.*

§. 88. Constituitur autem domicilium animo, & ipso facto habitationis: non sola animi contestatione; l. 20. *D. ad munic.* non etiam sola habitatione, quantumvis focum & ignem alicubi quis habeat. l. 17. §. 13. l. 27. §. 2. *D. ad munic.*

§. 89. Ipsa habitatio semper certa est; animus autem & voluntas domicilium constituendi colligitur

vel ex expressa contestatione, l. 20. *D. ad munic.*
vel ex circumstantiis.

§. 90. Quarum præcipuæ sunt, si quis jus Civitatis alicubi impetraverit, vel majorem bonorum partem in eo loco, quo habitat, habuerit; l. 2. *C. ubi Sen. vel Clariss.* vel plenariam rerum suarum administrationem instituerit; l. 27. §. 1. *D. ad municip.* vel longo tempore (quod tamen judicis arbitrio relinquendum) in aliquo loco habitaverit. l. 2. *C. ubi Sen. vel Clariss.*

§. 91. *Domicilium Necessarium* est, quod quis ex necessitate habet.

§. 92. Sic relegati, in eo loco, in quem relegati sunt, interim necessarium domicilium habent; l. 22. §. 3. *D. ad municip.* licet & eo loco retinere possint, unde arcentur. l. 27. §. ult. *D. eod.* Sic & II. Uxor, amisso jure Originis, l. ult. §. 3. *D. ad municip. l. un. C. de mul. in quo loc.* necessario domicilium sequitur mariti: l. 5. in f. *D. de R. N. l. fin.* §. 3. *D. ad municip. l. ult. C. de incol. l. un. de mul. in quo loc.* adeo, ut, licet uxor a marito discesserit, & seorsum habitaverit, nihilominus ex domicilio mariti forum fortiatur; quia non potuit sibi ipsi conditionem matrimonii mutare. l. 65. in f. *D. h. t.* Sic denique III. domicilium dignitatis, quod Romæ Senatores habebant, domicilium fuit necessarium. l. 8. *C. de incol. l. 11. D. de Senat.*

§. 93. Forum *Domicilii* autem omnibus causis commune est, ut Reus in loco *Domicilii* omnibus actionibus, five realibus five personalibus, specialiter non exceptis, conveniri possit. l. 19. §. f. *D. h. t. l. 2. C. de jurisd. l. un. C. ubi de hered.*

§. 94. Plane sunt etiam quidam sine domicilio:
qua-

quales sunt, qui relicto domicilio navigant, vel iter faciunt; *l. 27. §. 2. D. ad munic. nec non Vagabundi, qui conveniri possunt, ubicunque reperiuntur. arg. l. 1. C. ubi quis de curial. vel cohortal. l. 27. §. 2. D. ad municip.*

§. 95. Secundo fortitur Reus forum in loco Contractus. *c. f. X. de for. comp.*

§. 96. Contraxisse autem unusquisque in eo loco intelligitur, in quo, ut solveret, daret, vel præstaret, se obligavit. *l. 21. D. de O. & A. l. 3. D. de reb. aut. jud. poss. l. 19. §. f. D. h. t. l. un. C. ubi conven. qui cert. loc. dar. prom. l. 5. §. 1. D. de const. pec. Qui si non fuerit expressus, tum Reus conveniri potest, ubi conventio perfecte celebrata est. l. 19. §. 2. l. 45. pr. D. h. t.*

§. 97. Quo loco Reus conveniri potest, si ibi reperiatur, si non reperiatur. *arg. d. l. 19. §. 1. D. h. t. junct. l. 2. D. quib. ex caus. in poss. eatur. l. 21. §. 2. D. ex quib. caus. maj. N. 66. c. 1. §. 1. Nisi aliud convenerit, l. 19. §. 2. D. h. t. vel quis cum eo contraxerit, qui nec stationem, nec officinam eo in loco habet, & statim discessurus est. d. l. 19. §. 2. D. h. t.*

§. 98. Tertio fortitur Reus forum ratione Delicti, ut in loco criminis commissi, vel inchoati, conveniri possit. *l. 1. C. ubi de crim. l. 7. §. 4. l. f. D. de accus. l. 11. D. de custod. reor.*

§. 99. Non tantum autem delinquens in loco Delicti commissi conveniri potest, sed & in loco domicilii; *l. 2. C. ubi de crim. l. 2. C. de jurisd. & ubicunque reperitur; l. 1. C. ubi de crim. l. 3. l. 13. D. de offic. Præs. quod & Forum Deprehensionis dici solet.*

§. 100. Quarto fortitur Reus forum in loco Rei sitæ; in quo institui possunt omnes Actiones in rem; *l. f. C. ubi in rem act. l. un. C. ubi de hered. l. un. C.*

ubi de poss. neque interest, an res, de qua agitur, corporalis sit, an incorporalis, mobilis, an immobilis. *dd. ll.*

§. 101. Quinto sortitur Reus forum ratione *Contentiæ causæ*; si scil. causæ ita sint connexæ, ut commodè separari nequeant. *v. l. 10. C. h. t.*

§. 102. Hinc Judex, qui cognovit de causâ possessionis, etiam cognoscere debet de causâ proprietatis. *d. l. 10. C. de jud.* Hinc etiam, si inter plures familiæ eriscundæ, communi dividundo, aut finium regundorum agatur, idem Judex adeundus est; nec non si plures sint tutores, & iudicio tutelæ agatur. *l. 1. l. 2. D. de quib. reb. ad eund. jud. eatur. v. infr. ad d. t. §. 2. & seqq.*

§. 103. Sexto denique sortitur Reus forum, ratione *Prorogata jurisdictionis*. *l. 1. C. de jurisd.*

§. 104. Quæ sit vel expressa conventionione; *v. l. 18. D. de jurisd. l. 1. l. 2. pr. D. h. t. d. l. 1. C. de jurisd.* vel re ipsa & facto, cum quis v. gr. ad iudicem incompetentem vocatus audientiam ejus elegit, id est litem simpliciter contestatus est, neque fori præscriptionem (quæ ante litem contestatam opponenda, *l. ult. C. de except.*) proposuit. *l. 4. C. de jurisd. l. 52. pr. D. h. t. v. supr. ad t. de jurisd. §. 44. & seqq.*

§. 105. *Ex Privilegio* sortitur forum Reus, vel ratione *Causæ*, vel ratione *Personæ*.

§. 106. *Causæ Privilegiatæ* sunt: I. *Ecclesiasticæ*; quæ coram Iudice Ecclesiastico expediendæ sunt. *c. 11. §. 1. x. de for. comp. c. 2. 3. x. de jud.*

II. *Causæ Status*; quæ disceptandæ sunt coram Iudice majori, in loco domicilii Rei. *l. 3. l. 4. l. ult. C. ubi caus. stat.*

III. *Causæ Fiscales*; quæ ventilandæ sunt apud Procuratorem Cæsaris seu Rationalem. *l. 2. l. 5. C. ubi caus. fisc.*

IV.

IV. *Causæ Feudales*; de quibus coram domino & paribus Curiae agendum est. *L. I. Feud. t. 18. II. F. t. 55. §. 2. v. Præterea.*

§. 107. *Ratione Personæ* forum privilegiatum est:

I. *Respectu Actoris*; si scil. Actores sint *Pupilli, Viduæ*, (quo nomine & *Virgines* contineri verius est, *l. 242. D. de V. S.*) *diuturno morbo defatigati & debiles, aliique fortune injuria miserabiles*. Quibus concessum est, ut adversarios statim ad consistorium Principis evocare possint. *l. un. C. quand. Imp. int. pup. vid. vel al. mis. pers. cogn.*

§. 108. II. *Respectu Rei*; sic I. *Clerici* coram iudice Ecclesiastico conveniendi sunt. *l. 33. & Auth. seq. C. de Episc. & Cler. Nov. 83. Nov. 123, c. 21.*

II. *Milites* coram Magistro militum & Magistratu militari; *l. pen. C. de jurisd.* si scil. crimen, de quo agitur, sit militare, e. gr. stationis desertio, fuga, armorumve abjectio: *l. 2. l. 3. l. 13. §. 5. & seqq. D. de re mil. vel commune, v. c. furtum, homicidium, in castris commissum. l. 1. C. de off. mag. mil. d. l. pen. C. de jurisd. l. 2. C. ubi quis de cur. vel cohort. l. 9. D. de custod. reor. l. 1. C. de exhib. reis. add. infr. ad t. de re mil. § 3.*

III. *Senatores* vel *Clarissimi & Illustres*; vel coram Præfecto Prætorio, vel Urbi, vel Magistrato officiorum, vel ipso Principe. *t. t. C. ubi Sen. vel Clariss.*

IV. *Studioſi*, coram Episcopo, vel suo Magistro. *Auth. Habita. C. ne fil. pro patr.*

TITUL. II.

DE INOFFICIOSO TESTAMENTO.

C. III. 28.

§. 1. **P**ræmissis *Judiciis & Foro competenti*, sequuntur *Actiones* in *Judiciis* instituendæ, maxime *Civiles*; quæ vel *In Rem* sunt, vel *In Personam*: §. 1. *I. de act. l. 25. D. de O. & A. Et In Rem* quidem vel *Universales*, vel *Singulares*.

§. 2. *Actio In Rem Universalis* est *Hereditatis petitio*, quæ vel ex *causa Inofficiosi*, vel ex aliis causis datur; unde de *Inofficioso testamento* priori loco agitur.

§. 3. De quo *Prætor* ita edixisse videtur: *Si quis Testamentum Inofficiosum dicere velit, eo quod injuste se exheredatum aut præteritum esse queratur, neque ei quarta pars debitæ portionis ab intestato relicta fuerit, Inofficiosi Testamenti intra quinquennium Actionem dabo.* arg. *l. 3. l. 5. §. 1. l. 8. §. 8. 9. 17. l. 9. D. h. t.*

§. 4. Est itaque *Testamentum Inofficiosum*, quod recte quidem, sed non ex officio pietatis factum est; *l. 2. l. 3. D. h. t. Paul. L. IV. T. V. §. 1. Ifid. L. V. c. 24.* cum exheredati vel præteriti sunt, qui non debuerant, puta *Liberi, Parentes, Fratres & Soro-* *res.* *dd. ll. l. 1. D. h. t. pr. §. 1. l. h. t.*

§. 5. Ad quod rescindendum, intra quinquennium conceditur *Actio* seu *Querela Testamenti Inofficiosi*: quæ est *Petitio hereditatis ex causa testamenti inofficio-* *si*; *l. pen. pr. in f. D. de bon. poss. contr. tab. l. 34. C. h. t.* qua is, qui rite quidem, sed tamen inique exheredatus vel præteritus est, petit, ut testamentum tanquam inofficiosum rescindatur, & ipse heres ab intestato declaretur.

§. 6.

§. 6. Est enim *Querela ipsa Petitio hereditatis*, non vero *Remedium* aliquod *præparatorium*, ab hereditatis petitione distinctum, uti multi volunt Interpretes, dum contendunt, hoc Remedio testamentum tantum rescindi, eoque rescisso sequi petitionem hereditatis. Quorum error perspicue refutatur per *l. 8. §. 8. l. 15. §. 2. l. 19. in f. l. 20. l. 21. §. 2. l. 27. §. 3. l. 28. D. l. 34. C. h. t. l. pen. in f. pr. D. de bon. poss. contr. tab. l. 3. C. de pet. hered.*

§. 7. Introducta est *Querela Inofficiosa*, non *Lege* aliqua, sed moribus & consuetudine. *pr. l. h. t.*

§. 8. Cum enim Testatores, latissima de rebus suis disponendi potestate, *L. XII. Tab. concessa*, v. *l. 120. D. de V. S. pr. l. de L. Falcid.* abutentes, liberos suos sine ulla iusta ratione aliquando exheredarent; neque secundum *L. XII. Tab.* ratio esset testamentum rite factum impugnandi, cœperunt primum homines, sine jure certo, eo colore, quasi non sanæ mentis fuisset testator, apud Centumviros (apud quos de hisce aliisque finilibus causis agi solebat, v. *Cic. L. I. de Orat. c. 38. Val. Max. L. VII. c. 7. 8. Plin. L. VI. Ep. 33. junct. L. IV. Ep. 24. Quintil. L. V. c. 2. Phædr. L. III. Fab. 10. l. 13. l. 17. D. l. ult. C. de pet. her. Dissert. N. I. de Port. Legit. C. IV. §. 9. & seqq.*) de inofficioso queri, *l. 2. D. h. t. pr. l. h. t.* Querelaque admissa, testamenta eorum, qui liberos, nec non parentes, sine causa ab hereditate excluderant, ut ut summo jure subsisterent, ceu inhumana, improba & ingrata, v. *Cic. I. in Verr. c. 42 Suet. Cal. c. 38. Ner. c. 32.* non semel antiquissimis jam temporibus rescissa sunt. *Val. Max. L. VII. c. 7.*

§. 9. Cumque ea ratione primum moribus esset receptum, ut de *Inofficioso* agere liceret, *Querela* postmodum *Jure Scripto*, tum *Civili*, tum *Prætorio*, confirmata est.

§. 10.

§. 10. Datur *Querela* iis, quibus debetur Portio Legitima, Liberis scil., Parentibus, Fratribus & Sororibus. *l. 1. D. §. 1. I. h. t. l. 30. §. ult. C. eod.*

§. 11. Et primum quidem *Liberis*; *d. l. 1. l. 14. l. 15. D. §. 1. I. h. t.* naturalis enim ratio, tanquam Lex quædam tacita parentum hereditatem addicit liberis, veluti ad debitam eos successionem vocando. *l. 7. pr. D. de bon. damn. l. 7. §. 1. D. si tab. test. null. ext. und. lib. l. 15. pr. D. h. t.*

§. 12. Datur autem Liberis legitimis; (non Naturalibus, & Spuriis, nisi ratione matris; *l. 29. §. 1. D. h. t. l. 8. D. und. cogn.*) cujuscunque sint sexus aut gradus; *§. 1. 2. I. l. 1. 2. 3. D. h. t. l. 220. D. de V. S. suis, & emancipatis; l. 7. l. 23. D. h. t. l. 8. D. de bon. poss. contr. tab. natis, & postumis; l. 6. pr. D. §. 2. I. h. t. Exheredatis* a quovis parente, *Præteritis* vero a matre avove materno. *v. §. 5. ult. I. de exher. lib.*

§. 13. Post liberos secundo loco *Querela* datur *Parentibus*; quos ratio miserationis & pietatis ad bona liberorum admittit. *l. 7. §. 1. D. und. lib.* Nam etsi Parentibus non debeatur liberorum hereditas, propter votum parentum, & naturalem erga liberos charitatem, turbato tamen ordine mortalitatis, non minus parentibus, quam liberis, pie relinqui debet; uti recte & pie Papinianus in *l. 15. D. h. t.*

§. 14. Datur autem *Parentibus* omnibus utriusque sexus, *l. 1. l. 30. D. l. 17. l. 28. C. h. t. exheredatis*, aut quod idem est silentio *præteritis*; *l. 14. D. h. t.* hæc enim in linea Ascendentium & Collateralium nihil differunt.

§. 15. Post Parentes *Querela* tertio loco datur *Fratribus* & *Sororibus*; *l. 1. D. §. 1. I. h. t.* Charitatem enim Parentum proximus fraternæ benevolentiae gradus excipit.

§. 16. Et quidem tantum Germanis datur, aut
Con-

Confanguineis, non Uterinis, secundum *l. 27. C. h. t.* Sed cum Imp. *N. 118. c. 4.* omnino velit in omnibus successioneibus, agnatorum cognatorumque differentiam vacare, Jure novo Uterinis Querela etiam concedendæ videtur.

§. 17. Non vero Fratribus & Sororibus simpliciter defertur, sed ita demum, si scripti heredes, infamiae, vel turpitudinis, vel levis notæ macula aspergantur. *d. l. 27. C. h. t.*

§. 18. Quorum numero & spuril habendi sunt; licet enim nec infamiam meriti, nec lege notati sint, quin tamen labes aliqua & macula, ex vitio & defectu natalium, iis adhæreat, negari nequit. *v. l. 3. §. 2. D. de Decur. Deut. XXIII. v. 2.*

§. 19. Et his quidem Querela ita defertur, ut si is, qui prior admittitur ad accusandum, nolit aut non possit agere, sequens admittatur, adeoque successioni & Successorio Edicto (de quo *v. l. 1. pr. §. 10. 11. D. de success. Ed.*) hic locus sit. *l. pen. D. h. t.* Sive sequens in diverso sit ordine & linea, *v. c. pater; l. 14. D. h. t.* sive diverso gradu in eadem linea, puta nepos. *d. l. pen. D. h. t. arg. l. 3. §. 5. in f. D. de bon. poss. contr. tab. l. 15. D. h. t. l. 7. §. 1. D. und. lib. v. Dissert. N. II. de Port. leg. C. 2. §. 15.*

§. 20. Heredibus Querela non datur, nisi præparata sit, quo casu ad heredes transmittitur. *l. 6. §. f. D. l. 5. C. h. t.*

§. 21. Cognatis etiam ultra fratres & sorores Querela non competit. *§. 1. l. h. t. l. 21. C. h. t.* Qui melius facerent, si se sumtibus inanibus non vexarent, cum obtinere spem non habeant. *l. 1. D. h. t.*

§. 22. Datur Querela contra Heredes, qui in testamento inofficioso instituti sunt, & hereditatem adierunt: *l. 8. §. 10. D. h. t.* Cujuscunque sint conditionis

nis aut dignitatis; *l. 8. §. 2. l. pen. §. 1. D. h. t.* ut & contra Fideicommissarium Universalem, cui restituta est hereditas; *l. 1. C. h. t.* nec non adversus eum, qui heredi successit, aut loco heredis est, adeoque & contra Fiscum, bona ut vacantia occupantem. *l. 10. C. h. t.*

§. 23. *Effectus Querelæ* est, quod Actore vincente testamentum rescindatur, Actor *Heres* declaretur, *l. 8. §. pen. l. 28. D. h. t. N. 115. c. 3. §. ult.* & Res ad causam intestati reducatur. *l. 6. §. 1. l. 21. §. ult. D. h. t. l. 13. C. h. t.*

§. 24. Et Jure quidem antiquo totum testamentum corruerat, ut nec Legata, nec Fideicommissa deberentur, nec quicquam ex eo valeret: *d. l. 8. §. pen. l. 28. in f. D. d. l. 13. C. h. t.* Jure novo vero per *Querelam* sola evertitur heredis institutio, legata autem aliaque testamenti capita salva manent. *Nov. 115. c. 3. §. ult. c. 4. §. ult.*

§. 25. Unde, quemadmodum in hereditate legitima, sic & in *Querela*, si alter agere nolit, vel non possit, Juri accrescendi locus est; si modo uterque injuste exheredatus sit, & utrique querela competat. *l. 23. §. ult. l. 16. l. 17. D. h. t.*

§. 26. Si vero v. c. Pater alteri filio Portionem legitimam relinquit, alteri nihil, tunc etiam si is, qui nihil accepit, repudiet *Querelam*, tamen partem facit, & pars ejus alteri non accrescit. *l. 8. §. 8. D. h. t.*

§. 27. Victoria tamen vincentis soli prodest Actori, cui *Querela* competit, non aliis, adeoque neque Victoria Patris prodest fratribus, neque Fratris fratrum filiis; quia res inter alios acta aliis neque præjudicat, neque prodest. *l. 2. quib. res jud. non noc. l. 63. D. de re jud.*

§. 28. Non semper autem Liberis, Parentibus, & Fratribus, *Querela* competit.

§. 29.

§. 29. *Cessat enim I.* Si aliud æque pingue ac certum remedium adsit, quo ad hereditatem defuncti pervenire possint. §. 2. *I. h. t. arg. l. 16. D. de min. Querela enim remedium est extraordinarium & subsidiarium, ut & ultimum dicatur adjutorium. l. ult. v. Nam cum. C. de lib. præter.*

§. 30. Proinde, non datur *Querela* suis præteritis, quia testamentum nullum dicere possunt: *l. 1. pr. D. de injust. rupt. irr.* non arrogatis impuberibus, quia quartam habent ex Constitutione D. Pii. *l. 8. §. 15. D. h. t.* non postumis a patre præteritis, quia testamentum agnascendo rumpunt; *l. 3. pr. D. de lib. & post. §. 2. I. de exher. lib. §. 2. I. h. t.* neque emancipatis præteritis, quia habent bonorum possessionem contra tabulas. *l. 23. D. h. t.*

§. 31. II. *Cessat in testamento militis; l. 8. §. 4. D. l. 9. C. h. t.* actu scil. militantis. *v. infr. ad t. de test. mil. §. 7. n. 6.* Quod privilegium etiam concessum erat filiosam. disponenti de peculio Quasiastrensi; *l. ult. §. 1. C. h. t.* sed id postea sublatum est per *N. 115. c. 4. pr.*

§. 32. III. In testamento pupillari, quod pater facit filio: *l. 8. §. 5. D. h. t.* contra quod neque matri, neque fratri querela competit; *d. §. 5.* five substitutio pupillaris expressa sit, five tacita. *arg. l. 2. l. 4. C. de imp. & al. subst. l. 4. pr. D. de vulg. & pup. subst. v. infr. ad t. de vulg. & pup. subst. §. 39. 40. & Dissert. N. II. de Port. Leg. C. III. §. 6. & seqq.*

§. 33. IV. Si transactione sublata sit. *l. 6. C. de transact.*

§. 34. V. Si remissa sit vel *expresse, l. 17. pr. l. pen. §. ult. D. h. t.* (viventi tamen patri se exheredanti consentiens sibi non præjudicat; *l. 35. §. 1. C. h. t.*) vel *tacite, agnoscendo scil. voluntatem defuncti. l. 10. §. 1. l. 12. pr. l. 23. §. 1. l. pen. §. pen. D. h. t.* Nisi forte cogente officio agnitio facta sit. *§. 4. 5. I. h. t. l. 10. §. 1. D. h. t. arg. l. 22. D. de his quæ ut indign.*

Q

§. 35.

§. 35. VI. Si quinquennium, ab adita hereditate computandum, præterlapsum fit; *l. 8. §. ult. D. l. 34. inf. l. 36. §. 2. C. h. t. nisi iusta & magna causa sublit, cur non egerit. d. l. 8. §. ult.*

§. 36. VII. Si mortuus fit exheredatus, nec *Querela præparata* fit. *l. 6. §. ult. D. h. t.*

§. 37. VIII. Si exheredatio ex iusta causa facta fit. *l. 7. pr. D. de bon. damn. v. l. 132. D. de V. O.*

§. 38. Causæ exheredationis autem jure antiquo certis legibus non erant definitæ, sed etiam pendebant ab arbitrio Centumvirosum, qui de inofficioso cognoscebant, quorum erat merita exheredati perpendere. *l. 3. §. 5. D. de bon. poss. contr. tab. l. 19. C. h. t. l. 7. pr. D. de bon. damn.*

§. 39. Sed Justinianus Imp. ex arbitrariis causas certas fecit, easque enumeravit in *N. 115. c. 3. & 4. XIV. scil. ratione liberorum, VIII. ratione parentum, & in N. 22. c. 47. III. ratione fratrum.* Ita tamen, ut similes vel graviores ejusdem generis non excludantur. *arg. l. 10. & seqq. D. de ll.*

§. 40. Cumque olim filius probare deberet, se immerentem exclusum esse, *l. 5. §. 1. D. l. 28. C. h. t.* jussit novissime Imp. ut ipsas nominatim ingratitudinis causas parentes suo testamento infererent, easque scriptus heres probaret. *d. N. 115. c. 3. pr.*

§. 41. Quod si tamen testamentum sine elogio factum sit, non erit ipso jure nullum, sed rescindendum, per *Querelam* scil. *testamenti inofficiosi. d. N. 115. c. 3. §. ult. c. 4. §. ult.*

§. 42. IX. Si exheredatio bona mente facta sit, adita causa necessitateque judicii sui. *l. 18. D. de lib. & post. l. 12. §. 2. l. 47. pr. D. de bon. libert. l. 16. §. 2. D. de curat. fur.* Quod per *Nov. 115. c. 3.* quæ de exheredatione loquitur, quæ mala mente fit, non est correctum:

§. 43. X. Si (quod & Prætor excepit, arg. l. 8. §. 8. *D. h. t.*) relicta sit *Quarta*, seu *Portio Legitima*.
§. 3. ult. *I. h. t.*

§. 44. Quæ est *Portio hereditatis*, seu *bonorum*, §. 3. *I. l. 8. §. 9. D. l. 6. C. h. t. junct. l. 39. §. 1. D. de V. S. ex præscripto Legum, Liberis, Parentibus, nec non casu quodam Fratribus & Sororibus, in testamento, ad submovendam Querelam inofficiosi testamenti, relinquenda. v. N. 1. præf. §. 2. N. 18. præf. c. 1. 3. l. 8. §. 8. l. 29. C. h. t. l. 5. C. de inoff. don. v. Dissert. N. II. de Port. Leg. C. I.*

§. 45. Introducta est *Portio Legitima* eodem jure, quo *Querela Testamenti Inofficiosi*, scil. non certa aliqua Lege, sed moribus & consuetudine. v. Dissert. N. I. de Port. Legit. C. II. III. IV.

§. 46. Debetur *Portio Legitima* iisdem, quibus competit *Querela Inofficiosi*. Liberis scil., Parentibus, nec non casu aliquo fratribus & sororibus. *N. 18. c. 1. in f. v. Dissert. N. II. de Port. Legit. C. II. III. IV.*

§. 47. Cujus quantitas similiter primum incerta, & in arbitrio Centumvirorum posita fuit.

§. 48. Cum vero postmodum lata esset *Lex Falcidia*, qua cautum, ut supra dodrantem testator legatis erogare non posset, quarta vero pars apud heredem salva maneret, *pr. I. de Leg. Falcid.* ad exemplum *Quartæ Legis Falcidiæ*, per interpretationem Jctorum receptum videtur, ut, ad excludendam *Querelam*, sufficeret *pars quarta portionis ab intestato debitæ*. v. *Paul. L. IV. T. V. §. 5. 6. l. 8. §. 8. 9. D. h. t. l. 21. C. fam. etc. junct. l. 8. C. h. t.*

§. 49. Quæ quantitas postmodum *Jure Scripto* confirmata est, mansitque *Quarta*, usque dum *Justinianus Imp.* eam mutavit. v. *Plin. V. Ep. 1. l. 8. §. 8. D. h. t. §. 3. ult. I. eod. l. 6. l. 8. l. 31. C. h. t. l. 2. C. de inoff. don. l. pen. C. de coll. l. 4. v. Quid si. C. de*

lib. præter. Nov. 18. c. 1. N. 115. c. 3. v. Differt. N. I. de Port. Leg. C. IV. §. 12. & seqq. Differt. N. III. C. I. II.

§. 50. Qui Quantitatem auxit pro numero liberorum. Ut, *si liberi sint quatuor vel pauciores, Portio Legitima sit Triens; si vero quinque vel plures, Semis seu dimidia pars bonorum. Nov. 18. c. 1. N. 39. N. 92. Auth. Novissima. C. h. t. v. Differt. N. III. de Port. Leg. C. II.*

§. 51. In qua quantitate computanda, etiam liberi iuste exheredati connumerandi sunt. arg. *l. 8. §. 8. D. h. t. N. 18. c. 1. N. 39. c. 1. v. Differt. N. III. de Port. Legit. C. III. §. 4. & seqq.*

§. 52. Pertinetque id augmentum non tantum ad Liberos, sed & Parentes, & Fratres, omnes scilicet eos, quibus querela competit, & olim *Quarta* debebatur. *N. 18. c. 1. in f. v. d. Differt. III. C. III. §. 12. & seqq.*

§. 53. Quo titulo autem relinquatur, five institutionis, five Legati, five alio, nihil interest. *l. 8. §. 6. D. §. ult. I. h. t. N. 18. c. 1. Auth. Novissima. C. h. t. Dummodo Liberi & Parentes heredes instituuntur, Nov. 115. c. 3. pr. & ex substantia seu bonis defuncti relinquatur, sine ullo onere. l. 6. l. 32. l. 36. pr. & §. 1. C. h. t. v. d. Differt. III. C. V. & IV. C. II.*

§. 54. Totam etiam relinquere necesse non est, adeo ut sufficiat, vel minimam ejus partem relictam esse; reliquum enim seu supplementum peti potest per *Conditionem ex Lege*. §. 3. *l. l. 30. C. h. t. N. 115. c. 5.*

§. 55. Inter quam & *Querelam Inofficiosi* multum interest.

§. 56. *Querela* enim extinguitur quinquennio; *l. 8. §. ult. l. 9. D. l. 16. l. 34. in f. l. pen. §. 2. C. eod. Condictio autem ex Lege*, uti aliæ Actiones personales, durat annos XXX. *l. 3. C. de præscr. 30. ann. l. 1. §. 1. C. de ann. exc.*

II. Que-

II. *Querelam* excludit agnitio relictæ; l. 10. §. 1. l. 12. pr. D. h. t. *Condiotionem* non item. l. 35. §. 2. C. eod.

III. *Querela* non transmittitur ad heredes, nisi præparata; l. 34. C. eod. *Condiotio* vero etiam non præparata transit.

IV. *Querela* agitur, ut testamentum rescindatur; *Condiotione*, ut testamentum saluum maneat, sed suppleatur id, quod deest Portioni Legitimæ. v. Dissert. N. IV. de Port. Leg. C. IV. §. 9. & seqq.

§. 57. Plane non tantum *Querela testamenti inofficiosi*, sed & *Exceptio inofficiosi testamenti* locum habet, si scil. filius v. c. exheredatus, in possessione sit hereditatis. l. 8. §. 13. D. h. t.

TITUL. III.

DE HEREDITATIS PETITIONE.

C. III. 31.

§. 1. **P**ost *Petitionem hereditatis ex causa Inofficiosi Testamenti*, Generalis proponitur *Hereditatis Petitio*, quæ ex aliis causis locum habet.

§. 2. Est autem *Hæc Petitio Hereditatis*: I. vel *Civilis*, de qua h. t. vel *Prætoria*, de qua t. de poss. her. pet. II. *Directa*, de qua h. t. vel *Fideicommissaria*, de qua t. de fideic. her. pet.

§. 3. De *Civili Hereditatis Petitione*, Prætor hisce similibusve verbis Edictum monitorium proposuisse videtur: Si hereditas petatur, ei, qui ad se hereditatem pertinere contendit, adversus eum, qui jus vel rem hereditariam pro herede, vel pro possessore possidet, iudicium dabo. arg. l. 1. pr. D. si pars hered. pet. l. 4. l. 9. & seqq. D. h. t. Scil. *Hereditatis Petitionis*; v. l. 5. §. 1. 2. D. h. t.

§. 4. Quæ est *Actio Universalis*, in rem, bonæ fidei, competens *Heredi*, adversus eum, qui pro herede vel possessore possidet, ad id, ut heres declaretur, & possessor ad restituendas res hereditarias cum omni causa condemnatur.

§. 5. Dicitur hæc Actio *Univèrsalis*; quia ad petendam hereditatem, seu universitatem bonorum, competit. *l. 1. D. de R. V. l. 178. §. 1. D. de V. S.*

§. 6. *In rem*; v. *l. 25. §. 18. l. 49. D. h. t. l. 27. §. 3. D. de R. V.* quia nascitur ex *Jure hereditatis*, arg. *l. 1. l. 3. l. 10. §. 1. D. h. t.* quod jus est in re. *l. 9. l. 19. D. h. t. l. 1. §. f. D. si quadr. paup. fec. dic. l. 6. D. de relig.*

§. 7. Adeoque non est *mixta*, nisi ratione objecti, quatenus per eam non tantum res petuntur hæreditariæ, sed & præstationes personales. *l. 25. §. 18. D. h. t.* Ita acc. *l. 7. C. h. t.*

§. 8. *Bonæ fidei*; quamvis enim incertum erat, inter bonæ fidei judicia connumeranda *Hereditatis Petitio* esset, an non? Imp. tamen Justinianus, ob intercedentes præstationes personales, aperte eam esse bonæ fidei disposuit. *l. ult. §. 3. C. h. t. §. 28. I. de act.*

§. 9. *Competens heredi*; v. *l. 1. l. 3. l. 10. §. 1. D. h. t.* neque interest, an hereditas ad eum pertineat *Jure Veteri* e *Lege XII. Tab.* vel ex testamento, vel ab intestato: an *Jure Novo* ex *SCTis* aut *Constitutionibus* ad hereditatem vocetur. *l. 1. l. 3. D. h. t.*

§. 10. Non etiam interest, an quis suo nomine sive per se, an per alium heres effectus sit; veluti si quis eam personam, quæ in sua potestate est, institutam jusserit adire hereditatem. *l. 2. l. 3. D. h. t.*

§. 11. Sed & si Titio, qui Sejo heres extitit, nos heredes facti sumus, sicuti Titii hereditatem nostram esse intendere possumus, ita & Seji. *d. l. 3. D. h. t. l. 194. D. de R. J. l. 65. l. 70. D. de V. S.*

§. 12. Idque procedit, sive ex asse, sive ex semisse, imo licet ex re certa, quis solus heres institutus sit. *l. 1. §. 4. D. §. 5. I. de hered. inst.*

§. 13. Quin & Emtori hereditatis, ad universa bona

bona perfequenda, *Petitio hereditatis* (*Utilis scil.*) conceditur. *l. 54. D. h. t.*

§. 14. *Adversus eum, qui pro herede, vel pro possessore possidet*; is enim demum tenetur *Petitione hereditatis*, qui hereditatem, vel jus, vel rem hereditariam, pro herede, vel pro possessore possidet. *l. 9. l. 10. D. l. 7. C. h. t.*

§. 15. *Pro herede possidet*, qui putat se heredem esse. *l. 11. pr. D. h. t. l. 11. C. h. t. §. 3. I. de interd.* seu qui, cum non est heres, hereditatem vel rem hereditariam, tanquam heres, vel fideicommissarius, vel bonorum possessor possidet.

§. 16. Sive bona, sive mala fide possideat, sive in facto, sive in jure erret, nihil interest. *l. 13. §. 8. l. 20. §. 13. l. 25. §. 6. D. h. t. l. 126. D. de R. J.*

§. 17. *Pro possessore* vero possidet prædo, qui interrogatus, cur possideat, responsurus sit, quia possideo, nec contendat se heredem vel per mendacium, nec ullam causam possessionis possit dicere; *l. 11. §. 1. l. 12. l. 13. pr. l. 46. l. 16. §. 4. D. h. t. vel qui nullo jure rem hereditariam, vel etiam totam hereditatem, sciens ad se non pertinere, possidet. §. 3. I. de interd.*

§. 18. *Pro Possessore* autem interpretatione juris etiam is habetur, qui dolo possidere desiit; *l. 13. §. 2. §. 14. l. 25. §. 8. D. h. t. l. 27. §. 3. D. de R. V. l. 131. D. de R. J.* Nisi alius possessionem nactus paratus sit iudicium pati, vel æstimationem præstare. *l. 13. §. 14. D. h. t.*

§. 19. Quanquam possessor nihilominus tenetur, etiam si is, qui dolo possidere desiit, æstimationem præstiterit. *d. l. 13. §. 14. l. 95. §. 9. D. de solut. l. 7. D. de R. V.* Quod in *Actione quod metus causa* fecus est. *l. 16. pr. junct. l. 14. §. ult. D. quod met. caus.*

§. 20. Datur etiam contra heredes eorum, qui pro herede vel possessore possederunt. *l. 13. §. 3. 11. D. h. t.* Ut & eos, qui liti se offerunt, licet nihil possideant. *d. l. 13. §. 13.*

§. 21. Sed & Emtor hereditatis *Petitione hereditatis Utili* conveniri potest. *l. 13. §. 4. 8. 9. D. h. t.* Et si quidem *malæ fidei possessor* est, indistincte; *d. l. 13. §. 8. 9.* si vero *bonæ fidei possessor* est, tum demum, si res aliter salva esse non possit, vel contra alienantem agere non expediat. *d. l. 13. §. 4. D. h. t.*

§. 22. Contra alios titulo singulari possidentes hæc actio non competit, sed res ab illis singularibus actionibus vindicandæ sunt. *l. 7. C. h. t. l. 4. C. in quib. causis. cess. long. temp. præscr.*

§. 23. Unde, ut constet, quo jure quis possideat, Reus in hoc judicio possessionis titulum edere debet. *l. 11. C. h. t. l. 12. D. h. t.*

§. 24. *Ad id, ut heres declaretur, & possessor ad restituendas res hereditarias cum omni causa condemnnetur.* *v. l. 10. §. 1. l. 1. §. 1. D. si pars her. pet.*

§. 25. In *Hereditatis petitionem* enim veniunt hereditas & præstationes personales: *l. 10. §. 1. D. h. t. l. 25. §. 18. D. h. t.* adeoque universæ res hereditariæ, non tantum corpora, sed & jura; *l. 18. §. ult. & ll. seqq. D. h. t.* (exceptis servitutibus, quarum nomine nihil restitui potest, *l. 19. §. 3. D. h. t.*) non tantum tota hereditas, sed & res singulæ, licet sit minima. *l. 9. l. 10. pr. D. h. t.*

§. 26. Nec enim metitur actor intentionem suam ex eo quod possidetur, sed ex jure quod habet. *l. 1. §. 1. D. si pars her. pet.*

§. 27. Nec tantum restituenda veniunt corpora hereditaria, sed ea quoque, quorum periculum ad heredem pertinet: quales sunt res pignori datæ, commodatæ, & depositæ. *l. 19. pr. D. h. t.*

§. 28.

§. 28. Præstanda etiam sunt pretia rerum distra-
ctarum, eorumque usuræ, *si m. f. possessor* sit; l.
16. §. 1. l. 20. §. 2. 6. 12. 16. 21. *D. h. t.* lucrum
ex hereditate perceptum; l. 27. §. 1. l. 52. l. 56.
D. h. t. augmenta, quæ hereditati accesserunt,
aut accedere potuerunt; l. 20. *pr.* §. 3. nec non
fructus, qui etiam hereditatem augment; d. l. 20.
§. 3. l. 25. §. *f.* l. 27. *D. h. t.* l. 2. *C. eod.* & fru-
ctuum ante litem contestatam perceptorum & dis-
tractorum usuræ. l. 20. §. 16. l. 51. *in f. D. h. t.*
l. 15. *D. de usur.*

§. 29. Et *malæ fidei possessor* restituit omnes
omnino fructus, quos vel percepit, vel honeste per-
cipere potuit. l. 25. §. 4. l. 40. §. 1. *D. h. t.* l. 33. l. 62.
§. 1. *D. de R. V.* *Bonæ fidei possessor* vero in hoc Ju-
dicio restituit fructus extantes, ut & consumptos, in
quantum locupletior factus est: l. 22. l. 25. §. 11. 15.
l. 36. §. 4. l. 40. §. 1. *D. h. t.* qua in re spectandum
tempus litis contestatæ, l. 25. §. 7. l. 40. *D. h. t.* usque
ad tempus rei judicatæ. l. 36. §. 4. *D. h. t.*

§. 30. *Malæ fidei possessor* etiam *culpam* præstat; l. 25.
§. 2. *D. h. t.* sed *b. f. possessor* de ea non tenetur. l. 25.
§. 11. l. 18. l. 30. l. 31. §. 3. *D. h. t.*

§. 31. *Casum fortuitum* vero neque *bonæ*, neque
malæ fidei possessor præstat; l. 25. §. 2. *in f.* l. 40. *pr. D.*
h. t. l. 16. *pr.* l. 62. *D. de R. V.* nisi apud *m. f. possessor-*
em res pereat post litem contestatam; d. l. 40. *pr. D.*
h. t. l. 17. §. 1. *D. de R. V.* vel *m. f. possessor* sit raptor
vel prædo. l. 7. §. ult. l. 8. *pr.* §. 1. l. ult. *D. de cond.*
furt. l. 1. §. 34. l. *pen.* *D. de vi & vi arm.*

§. 32. De quibus cum forma SCto sit data, opti-
mum est ipsius SCti interpretationem facere, ver-
bis ejus relatis, quæ hæc sunt: PRIDIE IDUS MARTIAS,
QUINTUS JULIUS BALBUS ET PUBLIUS JUVENTIUS CEL-
SUS, TITIUS AUFIDIUS, OENUS SEVERIANUS, CON-

SULES VERBA FECERUNT DE HIS, QUÆ [IMPERATOR] CÆSAR, TRAJANI PARTHICI FILIUS, DIVI NERVÆ NEPOS, HADRIANUS AUGUSTUS [IMPERATOR] MAXIMUSQUE PRINCEPS PROPOSUIT QUINTO NONAS MARTIAS, QUÆ PROXIMÆ FUERUNT, LIBELLO COMPLEXUS [ESSET,] QUID FIERI PLACEAT. DE QUA RE ITA CENSUERUNT: CUM ANTEQUAM PARTES CADUCÆ, EX BONIS RUSTICI, FISCO PETERENTUR, HI, QUI SE HEREDES ESSE EXISTIMANT, HEREDITATEM DISTRAHERINT: PLACERE, REDACTÆ EX PRETIO RERUM VENDITARUM PECUNIÆ USURAS NON ESSE EXIGENDAS: IDEMQUE IN SIMILIBUS CAUSIS SERVANDUM. ITEM PLACERE; A QUIBUS HEREDITAS PETITA FUISSET, SI ADVERSUS EOS JUDICATUM ESSET; PRETIA, QUÆ AD EOS RERUM EX HEREDITATE VENDITARUM PERVENISSENT, ETSI EÆ ANTE PETITAM HEREDITATEM DEPERISSENT, DEMINUTEVE FUISSENT, RESTITUERE DEBERE. ITEM EOS, QUI BONA INVASISSENT, CUM SCIRENT AD SE NON PERTINERE, ETIAM SI ANTE LITEM CONTESTATAM FECERINT, QUOMINUS POSSIDERENT, PERINDE CONDEMNANDOS, QUASI POSSIDERENT. EOS AUTEM, QUI JUSTAS CAUSAS HABUISSENT, QUARE BONA AD SE PERTINERE EXISTIMASSENT, USQUE EO DUNTAXAT, QUO LOCUPLETIORES EX EA RE FACTI ESSENT. PETITAM AUTEM FISCO HEREDITATEM EX EO TEMPORE EXISTIMANDUM ESSE, QUO PRIMUM SCIERIT QUIQUE EAM A SE PETI: ID EST, CUM PRIMUM AUT DENUNCIATUM ESSET EI, AUT LITERIS, VEL EDICTO EVOCATUS ESSET, CENSUERUNT. *d. l. 20. §. 6. D. h. t.*

§. 33. Latum est hoc Sctum, uti ex prioribus verbis apparet, temporibus Hadriani, *Q. Julio Balbo & Publio Juventio Celso Coss. ordinariis*, qui Cal. Jan. Consulatum inierant bimestrem, & *T. Aufidio & Oeno Severiano Coss. suffectis*, qui Cal. Mart. Con-

Consulatum iniverant. A. U. C. 883. post N. C. 129. v. Differt. N. II. *ad Constit. Marc. C. II. §. 8.*

§. 34. Ait Senatus, CUM ANTEQUAM PARTES CADUCÆ EX BONIS RUSTICI FISCO PETERENTUR; scil. hoc evenerat, ut partes caducæ Fisco peterentur, quæ, deficientibus scriptis heredibus aut legatariis, jure antiquo, ex Constitutione Augusti, ad Fiscum devolvebantur. v. Dion. Cass. L. LIII. l. un. *pr. C. de caduc. toll.*

§. 35. HI, QUI SE HEREDES ESSE EXISTIMANT, HEREDITATEM DISTRAXERUNT; atque ita bonæ fidei existunt possessores. l. 20. §. 12. 13. l. 25. §. 6. *D. h. t.*

§. 36. PLACERE REDACTÆ EX PRETIO RERUM VENDITARUM PECUNIÆ; *Redactam* sic accipiemus, non solum jam exactam, verum & si exigi potuit, nec exacta est. l. 20. §. 15. *D. h. t.*

§. 37. USURAS NON ESSE EXIGENDAS; etsi enim pretium & pecunia merito petitur, velut res hereditaria, quippe redacta ex hereditate, l. 20. §. 15. *Et seqq. D. h. t.* in qua utpote jure universalis pretium succedit loco rei: l. 22. *D. h. t. l. 2. §. 1. D. de hered. vel act. vend.* usuras tamen in hoc *b. f.* judicio ab eo exigi, qui neque in mala fide esset, neque ullam moram in restituenda re faceret, periniquum esset. l. 32. §. 2. *D. de usur.*

§. 38. IDEMQUE IN SIMILIBUS CAUSIS SERVANDUM; ut in bonis vacantibus, vel aliunde Fisco acquisitis; l. 20. §. 7. *D. h. t. l. 1. D. de jur. fisc.* item in privatorum, quibus hereditates obvenerunt, petitionibus: ut, quamvis Sctum de bonis duntaxat Fisco acquisitis loquatur, tamen eodem quoque jure privati hereditatem petentes uti debeant. *d. l. 20. §. 8. 9.*

§. 39. ITEM PLACERE, A QUIBUS HEREDITAS PETITA FUISSET, SI ADVERSUS EOS JUDICATUM ESSET,

SET, PRETIA QUÆ AD EOS RERUM EX HEREDITATE VENDITARUM; scil. ante petitionem institutam, nam ea facta nihil amplius alienari potest: *l. 5. D. h. t.* nisi causa cognita, & præstita cautione. De quo & Prætor edixit. *d. l. 5.*

§. 40. PERVENISSENT; verbum *pervenisse* ambiguum est, neque solum hoc continet, quod prima ratione fuerit, sed & quod durat: & hic ita intelligendum, si possessor factus sit locupletior. *l. 23. D. h. t.*

§. 41. ET SI EÆ ANTE PETITAM HEREDITATEM DEPERISSENT, DEMINUTÆVE ESSENT; *Deperditum* intelligitur, quod in rerum natura esse desiit; *Deminutum* vero, quod usucaptum esset & ob id de hereditate exiit. *l. 21. D. h. t.*

§. 42. RESTITUERE DEBERE; five exegit pretium, five non; *l. 20. §. 17. D. h. t.* five pretium adhuc habet, five ex pretio aliam rem comparavit, *l. 25. §. 1. D. h. t.* aliave ratione locupletior factus est. *l. 23. D. h. t.* Nam omne lucrum, & quicquid quacunque ratione ex hereditate obvenit, auferendum est, non etiam aliquid amplius; *l. 23. §. 1. l. 24. l. 25. pr. §. ult. l. 27. l. 28. D. h. t.* iniquum enim esset, *b. f.* possessores, de quibus hac parte agitur, damno affici, & supra quam accepissent exigi. *v. d. l. 23. §. 1. l. 24. pr.*

§. 43. ITEM EOS, QUI BONA INVASISSENT, CUM SCIRENT AD SE NON PERTINERE; loquitur de *Prædonibus*, i. e. de his, qui, cum scirent ad se non pertinere hereditatem, invaserunt bona, scil. cum nullam causam haberent possidendi. *l. 25. §. 3. D. h. t.*

§. 44. De eo autem loquitur Senatus, qui ab initio mente Prædonis res hereditarias apprehendit. Quod si ab initio quidem justam causam habuit adipiscendæ possessionis, postea vero, conscius ad se nihil hereditatem pertinere, prædonio more versari

cœ-

cœpit, licet de eo expresse Senatus non loquatur, mens tamen SCti ad eum quoque pertinet. Parvi etenim refert, ab initio quis doloſe in hereditate fit verſatus, an poſtea hoc facere cœperit. *l. 25. §. 5. D. h. t.*

§. 45. *Scire vero ad ſe non pertinere* is tantum videtur, qui factum ſcit, non etiam, qui in jure erravit; non enim eſt prædo, qui dolo caret, quamvis in jure erret. *l. 25. §. 6. D. h. t.*

§. 46. ETIAMSÍ ANTE LITEM CONTESTATAM FECERINT, QUOMINUS POSSIDERENT; hoc ideo adjectum, quoniam poſt litem conteſtatam incipiunt omnes m. fidei poſſeſſores eſſe. Quinimo poſt controverſiam motam; quanquam enim *litis conteſtatae* mentio fiat in SCto, tamen & poſt motam controverſiam omnes poſſeſſores pares fiunt, & quaſi Prædones tenentur. *l. 25. §. 7. D. h. t.*

§. 47. PERINDE CONDEMNANDOS QUASI POSSIDERENT; merito, nam is, qui dolo fecit, quo minus poſſideret, ut poſſeſſor condemnatur. Sive dolo defierit poſſidere, ſive dolo poſſeſſionem noluerit admittere. *l. 25. §. 8. 2. D. h. t. l. 27. §. 3. D. de R. V. l. 131. D. de R. J.*

§. 48. *Dolo autem definit poſſidere*, qui, ſciens ſibi jus in rebus nullum eſſe, eas tamen alienat atque diſtrahit. Qui ita tenetur, ut, ſi res extent, quamvis ſint diſtractæ, redimere ac præſtare debeat; ſin recipere nequeat, tanti damnetur, quanti in litem ab actore juratum ſit. *l. 20. §. ult. l. 25. §. 10. D. h. t.*

§. 49. EOS AUTEM QUI JUSTAS CAUSAS HABUISSENT, QUARE BONA AD SE PERTINERE EXISTIMASSENT, USQUE EO DUNTAXAT, QUO LOCUPLETIORES EX EA RE FACTI ESSENT; bonæ fidei enim Poſſeſſor non ulterius tenetur, niſi in quantum locu-

cu-

cupletior factus est. v. l. 23. l. 25. §. II. D. h. t. v. *supr.*
§. 42.

§. 50. PETITAM AUTEM FISCO HEREDITATEM EX EO
TEMPORE EXISTIMANDUM ESSE, QUO PRIMUM SCIERIT
QUISQUE EAM A SE PETI; nam ubi scit, incipit esse
malæ fidei possessor. l. 20. §. II. D. h. t.

§. 51. ID EST CUM PRIMUM AUT DENUNCIATUM ESSET
EI, AUT LITERIS AUT EDICTO EVOCATUS ESSET, CEN-
SUERUNT. Quod si tamen scit quidem, nemo autem
ei denunciavit, pecuniæ redactæ nihilominus ufuras
debet; incipit enim malæ fidei possessor esse. d. l. 20.
§. II.

§. 52. Sed si denunciatum sit, non tamen sciat,
quia non ipsi, sed procuratori ejus denunciatum est,
non nocet; quia Senatus ipsi denunciari exegit: nisi
forte is, cui denunciatum est, eum certioraverit. d.
l. 20. §. II.

§. 53. A quo autem denunciatum sit, Senatus non
exigit, quicunque ergo denunciavit, nocebit. l. 20.
§. II. D. h. t.

§. 54. Cum vero consuluerit Senatus *b. f. possessoribus*,
ne in totum damno afficiantur, sed in id dun-
taxat teneantur, in quo locupletiores facti sunt: si
quem sumtum fecerunt ex hereditate, si quid dila-
pidaverunt, perdiderunt, dum re sua se abuti putant,
non præstabunt. l. 25. §. II. D. h. t.

§. 55. Sed & si quid hereditatis nomine solverint,
vel erogaverint, deducere possunt; l. 17. l. 31. l. 50.
§. I. l. 53. D. l. 5. C. h. t. & si pro hereditate se ob-
strinxerint, vel caverint, indemnes servandi sunt. l. 20.
§. pen. l. 40. §. pen. D. h. t.

§. 56. Imo & *impensas* deducere possunt. Et qui-
dem *impensas*, quæ sunt in fructus præsentis anni quæ-
rendos vel conservandos, v. l. 36. §. f. D. h. t. l. 3.
§. I. l. f. D. de *impens. in rem dot. fact.* tam *m.* quam
b.

b. f. possessor de fructibus deducit. d. l. 36. §. f. l. 37. D. h. t. l. 1. C. de fruct. & lit. exp.

§. 57. *Impensas autem in res hereditarias factas, v. l. 79. pr. §. 1. & seqq. D. de V. S. l. 1. §. 1. l. 5. §. 3. l. 7. D. de imp. in res dot. fact. five Neecessariæ sint, five Utiles, five Voluptuariæ, b. f. possessor indistincte deducit, five res extet, five non. l. 38. l. 39. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 58. *Malæ fidei vero possessor impensas Neecessarias etiam quidem deducit, ut & Utiles, si res meliorata existat; l. 38. D. h. t. sed Voluptuarias tantum tollit, in quantum sine detrimento rei tolli possunt. l. 39. §. 1. D. h. t.*

§. 59. *Licet autem hæc Actio sit realis, propter præstationes tamen personales placuit, ut ei non nisi XXX. annis præscribatur. l. 7. C. h. t.*

TITUL. IV.

SI PARS HEREDITATIS PETATUR.

§. 1. **P**ost Actionem, quam proposuit Prætor ei, qui ad se solum hereditatem pertinere contendit, consequens fuit, & ei proponere, qui partem hereditatis petit. *l. 1. pr. D. h. t. add. l. 10. §. 1. D. de hered. pet.*

§. 2. *Quod Edicti caput ita conceptum videtur: Si pars hereditatis petatur, ei, qui partem ad se pertinere contendit, adversus eum, qui aliquid ex ea hereditate possidebit, dolove malo fecerit, quominus possideat, judicium dabo; si vero incertus sit, quam partem vindicet, si mihi justa causa esse videbitur, incertæ partis petitionem dabo. arg. l. 1. pr. §. ult. D. h. t.*

§. 3. *Qui vero hereditatem vel partem hereditatis petit, id non ex eo metitur, quod possessor oc-*
cu-

cupletior factus est. v. l. 23. l. 25. §. II. *D. h. t. v. supr.*
§. 42.

§. 50. PETITAM AUTEM FISCO HEREDITATEM EX EO
TEMPORE EXISTIMANDUM ESSE, QUO PRIMUM SCIERIT
QUISQUE EAM A SE PETI; nam ubi scit, incipit esse
malæ fidei possessor. l. 20. §. II. *D. h. t.*

§. 51. ID EST CUM PRIMUM AUT DENUNCIATUM ESSET
EI, AUT LITERIS AUT EDICTO EVOCATUS ESSET, CEN-
SUERUNT. Quod si tamen scit quidem, nemo autem
ei denunciavit, pecuniæ redactæ nihilominus usuras
debet; incipit enim malæ fidei possessor esse. d. l. 20.
§. II.

§. 52. Sed si denunciatum sit, non tamen sciat,
quia non ipsi, sed procuratori ejus denunciatum est,
non nocet; quia Senatus ipsi denunciari exegit: nisi
forte is, cui denunciatum est, eum certioraverit. d.
l. 20. §. II.

§. 53. A quo autem denunciatum sit, Senatus non
exigit, quicunque ergo denunciavit, nocebit. l. 20.
§. II. *D. h. t.*

§. 54. Cum vero consuluerit Senatus *b. f. possessoribus*,
ne in totum damno afficiantur, sed in id dun-
taxat teneantur, in quo locupletiores facti sunt: si
quem sumtum fecerunt ex hereditate, si quid dila-
pidaverunt, perdiderunt, dum re sua se abuti putant,
non præstabunt. l. 25. §. II. *D. h. t.*

§. 55. Sed & si quid hereditatis nomine solverint,
vel erogaverint, deducere possunt; l. 17. l. 31. l. 50.
§. I. l. 53. *D. l. 5. C. h. t.* & si pro hereditate se ob-
strinxerint, vel caverint, indemnes servandi sunt. l. 20.
§. pen. l. 40. §. pen. *D. h. t.*

§. 56. Imo & *impensas* deducere possunt. Et qui-
dem *impensas*, quæ fiunt in fructus præsentis anni quæ-
rendos vel conservandos, v. l. 36. §. f. *D. h. t. l. 3.*
§. I. l. f. *D. de impens. in rem dot. fact.* tam *m.* quam
b.

b. f. possessor de fructibus deducit. d. l. 36. §. f. l. 37. D. h. t. l. 1. C. de fruct. & lit. exp.

§. 57. *Impensas autem in res hereditarias factas, v. l. 79. pr. §. 1. & seqq. D. de V. S. l. 1. §. 1. l. 5. §. 3. l. 7. D. de imp. in res dot. fact. five Neccessariæ sunt, five Utiles, five Voluptuariæ, b. f. possessor indistincte deducit, five res extet, five non. l. 38. l. 39. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 58. *Malæ fidei vero possessor impensas Neccessarias etiam quidem deducit, ut & Utiles, si res meliorata existat; l. 38. D. h. t. sed Voluptuarias tantum tollit, in quantum sine detrimento rei tolli possunt. l. 39. §. 1. D. h. t.*

§. 59. *Licet autem hæc Actio sit realis, propter præstationes tamen personales placuit, ut ei non nisi XXX. annis præscribatur. l. 7. C. h. t.*

TITUL. IV.

SI PARS HEREDITATIS PETATUR.

§. 1. **P**ost Actionem, quam proposuit Prætor ei, qui ad se solum hereditatem pertinere contendit, consequens fuit, & ei proponere, qui partem hereditatis petit. *l. 1. pr. D. h. t. add. l. 10. §. 1. D. de hered. pet.*

§. 2. *Quod Edicti caput ita conceptum videtur: Si pars hereditatis petatur, ei, qui partem ad se pertinere contendit, adversus eum, qui aliquid ex ea hereditate possidebit, dolove malo fecerit, quominus possideat, iudicium dabo; si vero incertus sit, quam partem vindicet, si mihi iusta causa esse videbitur, incertæ partis petitionem dabo. arg. l. 1. pr. §. ult. D. h. t.*

§. 3. *Qui vero hereditatem vel partem hereditatis petit, id non ex eo metitur, quod possessor oc-*
cu-

cupavit, sed ex suo jure. Et ideo five ex asse heres sit, totam hereditatem vindicabit, licet tu unam rem possideas; five ex parte, partem, licet tu totam hereditatem possideas. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 4. Quinimo si duo possideant hereditatem, & duo sint, qui ad se partes pertinere dicant, non singuli a singulis petere contenti esse debent, putaprimus a primo, secundus a secundo; neque enim alter primi, alter secundi partem possidet, sed ambo utriusque pro herede. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 5. Petitur autem *Pars hereditatis* vel *Certa*, de qua constat, quæ & quanta sit, cum scil. appareat, quot sint heredes, quo casu singuli suas partes petunt, licet, quibusdam deliberantibus, omnes hereditatem nondum adierint. *l. 2. D. h. t.* Vel *Incerta*, si scil. Petitor extraneus, & coheres adhuc sit in utero. *l. 1. §. ult. D. h. t.*

§. 6. Si enim pater, relicto uno filio, & uxore prægnante, mortuus sit, placuit filium interim quartam partem petere posse; quia fieri potest, ut tergemini nascantur. *l. 3. D. h. t. l. 28. in f. D. de jud. l. 7. D. de reb. dub.* In qua *l. 3. vers. Sed & tergeminos.* nihil mutandum videtur:

§. 7. Quæ ipsi officio judicis pro indiviso præstatur: *l. 7. D. h. t.* & si plures nascantur, pro rata decrescet; si vero pauciores, augetur. *d. l. 3. l. 4. D. h. t.*

TITUL. V.

DE POSSESSORIA HEREDITATIS PETITIONE.

§. 1. **O**rdinarium fuit post civiles actiones hereditibus propositas, rationem habere Prætorum etiam eorum, quos ipse velut heredes facit, hoc est eorum, quibus Bonorum possessio data est. l. 1. D. h. t. l. 2. D. de bon. poss.

§. 2. De quo Prætor ita edixisse videtur: *Quibus ex Edicto Bonorum Possessio data est, si hereditatem partemve ejus petant, non minus atque ipsis heredibus eo nomine judicium dabo.* arg. d. l. 1. D. h. t.

§. 3. Est itaque *Possessoria Hereditatis Petitio, Actio in rem Prætoria, competens Bonorum Possessori, contra eum, qui pro herede vel pro possessore possidet, ad eundem finem, ad quem competit Petitio civilis.*

§. 4. Per hanc *Possessoriam* enim *Hereditatis Petitionem*, tantundem consequitur *Bonorum Possessor*, quantum superioribus civilibus Actionibus heres consequi potest. l. 2. D. h. t.

TITUL. VI.

DE FIDEICOMMISSARIA HEREDITATIS
PETITIONE.

§. 1. **E**x ordine denique proponitur *Actio, quæ datur his, quibus restituta est hereditas.* l. 1. D. h. t.

§. 2. De qua tale Edictum propositum videtur: *Qui restitutam suscepit hereditatem ex Scto, ex quo actiones transeunt, si hereditatem partemve ejus petat, ei tanquam heredi judicium dabo.* arg. l. 1. D. h. t.

R

• §. 3.

§. 3. Est itaque *Fideicommissaria Hereditatis Petitio*, quæ competit *Fideicommissario Universalis*, cui tota hereditas vel pars ex fideicommisso restituta est, contra eum, qui pro herede vel pro possessore possidet, (non contra *Fiduciarium*, l. 3. §. 1. *D. h. t.*) ad vindicandam hereditatem *fideicommissariam*. l. 1. l. 3. *D. h. t.*

§. 4. Quæ Actio eadem recipit, quæ *Hereditatis Petitio Directa*. l. 2. *D. h. t.*

LIBER VI. TITUL. I.

DE REI VINDICATIONE.

C. III. 32.

§. 1. **P**ost *Actiones in rem Universales*, subjiuntur *Singulares*; l. 1. pr. *D. h. t.* quæ vel ad *Res Corporales* pertinent, vel *Incorporales*.

§. 2. *Actio in rem Singularis*, quæ ad *Res Corporales* pertinet, κατ' ἐξοχὴν dicitur *Rei Vindicatio*.

§. 3. Licet enim *Vindicationes* in genere dicantur omnes in rem *Actiones*, §. 15. *I. de act. Rei Vindicatio* tamen in specie accepta in rebus corporalibus tantum locum habet. l. 1. §. 1. 3. l. 6. *D. h. t.*

§. 4. De qua Prætor hisce similibusve verbis edixisse videtur: *Si quis rem suam esse dicat, neque ea res arbitrio iudicis restituatur, adversus eum, qui eam possidere dicetur, iudicium dabo.* arg. l. 1. §. 1. l. 23. pr. l. 9. l. 35. §. 1. l. 68. *D. h. t. l. 25. D. de O. & A.*

§. 5. Adeoque *Rei Vindicatio* nihil aliud est, quam proprietatis assertio, seu *Actio in rem Civilis*, *Specialis*, *Arbitraria*, quæ datur Domino, contra possessorem, ad id, ut Dominus declaretur, & possessor rem cum omni causa restituat.

§. 6. Est hæc *Actio in rem*; quia nascitur ex Dominio, l. 9 l. 23. pr. *D. h. t.* tum pleno & perpetuo, tum nudo seu minus pleno, l. 33. *D. h. t.* & temporali seu revocabili. l. 65. *D. h. t. l. 9. C. h. t. l. 30. C. de jur. dot.*

§. 7. *Civilis*, *Specialis*. v. §. 1. 3. *I. de act. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 8. *Arbitraria*. l. 35. §. 1. l. 68. *D. h. t. v. infr. §. 42.*

§. 9. Quæ datur Domino; qui aut jure gentium, aut jure civili dominium acquisivit: l. 23. pr. *D. h. t.* sive tempore litis contestatæ dominium jam habeat, sive post litem contestatam, ante sententiam, dominus factus sit. v. l. 17. *D. mand. l. 9. §.*

ult. D. de pign. act. l. 56. D. de jud. l. 27. §. 1. D. h. t.

§. 10. Unde, si res duobus sit vendita, non ei competit, cui priori vendita, sed ei, cui priori tradita est. *l. 72. D. l. 15. C. h. t.*

§. 11. Non itaque competit iis, qui actionem tantum personalem habent. *l. 3. D. de O. & A.*

§. 12. Non etiam iis, quorum pecunia res emtæ sunt; exceptis minoribus & militibus, quibus *Utilis Vindicatio* conceditur. *l. 8. C. h. t. l. 2. D. quand. ex fact. tut. l. 3. C. arb. tut.*

§. 13. Adeoque neque uxori, cujus pecunia dotali fundus emtus est. *l. 12. C. de jur. dot.*

§. 14. *Contra possessorem*; omnemque rei nostræ detentorem, *l. 9. l. 36. D. h. t. §. 1. l. de act. l. 25. pr. de O. & A. l. un. C. de alien. jud. mut. caus.* qui tempore rei judicatæ rem habet: sive tempore litis contestatæ possideat, sive post litem contestatam ante sententiam possidere cœperit. *l. 27. §. 1. D. h. t.*

§. 15. Sic tamén, ut nudi detentores liberentur, nominando auctorem suum, cujus nomine possident. *l. 2. C. ubi in rem act.*

§. 16. Sive autem Reus possideat, sive dolo vel lata culpa possidere defierit, nihil interest. *l. 27. §. 3. D. h. t. l. 36. pr. l. 131. l. 157. §. 1. D. de R. J. l. 226. de V. S.*

§. 17. Qui in id condemnatur, quanti Actor in litem juraverit, sic ut ne actiones quidem ei cedantur. *l. 63. l. 69. l. 70. D. h. t.* Licet officio Prætoris ei aliquando succurratur. *l. 12. D. de re jud.*

§. 18. Datur etiam contra eum, qui fraudulenter liti se obtulit, nisi actor eum non possidere sciverit. *l. 7. l. 25. l. 26. D. h. t.*

§. 19. Contra heredes possessorum datur, quatenus possident. *l. 42. l. 55. D. h. t.*

§. 20. Si vero defunctus dolo possidere defierit,
datur

datur contra heredes *Actio in factum*, quatenus ex illa re locupletiores facti sunt; *l. 52. D. h. t.* vel si aliud quid condemnatione dignum post litem contestatam admiserit, heredes etiam, licet non possideant, propterea condemnantur. *l. 42. D. h. t.*

§. 21. Quamquam autem hæc Actio detur domino contra possessorem, necesse tamen non est, ut possessor titulum possessionis suæ edat: *l. 73. D. l. ult. C. h. t.* licet in *Hereditatis petitione* secus sit; *l. 11. C. de her. pet.* quæ non nisi contra eum, qui pro herede vel pro possessore possidet, locum habet. *l. 9. D. de her. pet.*

§. 22. Ut itaque Actor hac Actione agens vincat, ex sua parte dominium, v. *l. 23 pr. D. h. t.* ex parte Rei vero possessionem probare debet. *l. 9. D. h. t. l. 2. l. 18. C. de prob. l. 24. l. 36. D. l. ult. C. h. t.*

§. 23. Quod si vero Reus per mendacium se possidere neget, possessio ad petitem transferenda est. *l. ult. D. h. t.*

§. 24. *Ad rem cum omni causa restituendam; l. 13. l. 17. §. 1. D. h. t.* corporalem scil. §. 1. *I. de act. l. 1. §. 1. D. h. t.* in commercio & dominio nostro constitutam; *l. 23. §. 1. D. h. t.* non tantum mobilem, sed & immobilem, *l. 1. §. 1. l. 55. D. h. t. §. 1. I. de act.* non tantum unam, sed & gregem, armentum, & equitium, cæteraque, quæ gregatim habentur. *l. 1. §. 3. l. 2. pr. l. 56. D. h. t.*

§. 25. Dummodo res designetur, quæ vindicatur, & utrum tota, an pars petatur; appellatio enim *Rei* non genus, sed speciem significat. *l. 6. D. h. t.*

§. 26. Datur etiam ad id, quod ex re nostra superest: *l. 49. §. 1. D. h. t.* nisi forte alii rei junctum sit. *l. 23. §. 5. D. h. t.*

§. 27. Quo casu, *siquidem separari possit*, ad exhiben-

hibendum agi, & ita vindicari potest; *d. l. 23. §. 5. D. h. t. l. 6. D. ad exhib. Si vero separari nequeat, Vindicatio cessat, & Actione in factum ad pretium consequendum agendum est. d. l. 23. §. 5.*

§. 28. Non datur ad res extra commercium positas, veluti liberas personas, res sacras, similesque; *l. 1. §. 2. l. 23. §. 1. D. h. t. non ad tignum alienis ædibus junctum; l. 23. §. 6. D. h. t. l. 7. §. 10. D. de A. R. D. §. 29. I. de R. D. l. 1. D. de tign. junct. neque ad res incorporales, jurisve universitates, veluti peculium. l. 56. D. h. t.*

§. 29. Datur autem non solum ad rem restituendam, sed & ad *rei causam* & accessiones: *l. 17. §. 1. D. h. t. veluti ad ea, quæ per alluvionem accreverunt, l. 34. D. h. t. ædificium in fundo positum. l. 16. C. h. t. usumfructum, qui inter moras litis ad proprietatem rediit, l. 33. D. h. t. denique ad partus, fructus, & quicquid possessor post judicium acceptum, ex re non sua, percepit. l. 17. §. 1. l. 20. l. 34. D. h. t.*

§. 30. *Res enim restitui non videtur, nisi simul, & fructus, & causa actori reddatur, quam is habiturus esset, si statim judicii accepti tempore res ei redita fuisset. l. 38. §. 4. D. de usur. l. 35. l. 81. l. 246. §. 1. de V. S. l. 173. §. 1. D. de R. J.*

§. 31. Quantum autem ad restitutionem *fructuum* attinet, inter *Bonæ & Malæ fidei possessores* distinguendum est.

§. 32. *Bonæ fidei possessor* (qualis est, quamdiu ignorat rem alienam esse, vel lis nondum contestata est, *l. 23. §. 1. l. 48. §. 1. D. de A. R. D. l. 22. C. h. t.*) fructus perceptos omnes suos facit; *l. 48. pr. D. de A. R. D. tam Naturales tantum, quam Industriales: l. 13. pr. D. quib. mod. ususfr. am. §. 35. I. de R. D. Adeo, ut de consumptis non*

non teneatur, *d. §. 25. licet factus sit locupletior. l. 4. §. 2. D. fin. reg. §. 2. I. de off. jud. Quamquam in Hereditatis Petitione secus sit. l. 25. §. 11. D. l. 1. §. 1. C. de hered. pet. v. supr. ad t. de her. pet. §. 29.*

§. 33. Nullosque nisi extantes restituit: *l. 22. C. h. t. quos quidem pleno jure suos fecit; l. 28. D. de usur. sed tantum interim, i. e. revocabiliter. d. l. 48. pr. D. de A. R. D.*

§. 34. *Malæ fidei possessor* vero, siue titulum habeat, siue non, omnes omnino fructus restituere debet, non tantum extantes, sed & consumptos, non tantum perceptos, sed & percipiendos, si modo vel petitor vel possessor eos honeste percipere potuerit. §. 35. *I. de R. D. l. 33. l. 35. §. 1. l. 62. §. 1. D. h. t. l. 5. C. h. t. l. 39. §. 1. de leg. 1. l. 4. C. unde vi.*

§. 35. Plane *Impensas*, si quas fecerint possessorēs, servare possunt.

§. 36. Et quidem *Impensas fructuum percipiendorum causa facta*, omnes, siue *b. f.* siue *m. f. possessorēs* sint, deducunt. *l. 36. §. ult. D. de her. pet. l. 51. D. fam. etc. l. 46. de usur. l. 7. D. sol. matr.*

§. 37. *Impensas autem in rem factas, Necessarias b. f. possessor* deducit, *l. 48. D. h. t. l. 38. D. de her. pet. ut & Utiles*, si modo res melior existat, neque domino proprietatis nimis graves sint; *d. l. 48. l. 38. l. 27. §. ult. l. 29. D. h. t. Voluptuarias* vero tantum tollit, quatenus sine detrimento rei id fieri potest: *l. 38. in f. D. h. t. licet in hereditatis petitione secus sit. l. 39. §. 1. D. de her. pet. v. supr. ad t. de her. pet. §. 57.*

§. 38. *Malæ fidei possessor* (nisi sit fur vel prædo, *l. 13. D. de cond. furt. l. 1. C. de infant. exp.*) *Necessarias* etiam deducit; *l. 5. C. h. t. sed Utiles & Voluptuarias* tantum tollit. *l. 37. D. l. 5. C. h. t.*

§. 39. Ad quas servandas tamen *Retentio* tantum, & *Doli mali exceptio*, non etiam *Actio* competit. l. 48. *D. h. t.* §. 30. l. de *R. D.* l. 7. §. 12. *D. de A. R. D.* l. 33. *D. de cond. indeb.* l. 14. *D. de dol. mal. & met. exc.*

§. 40. *Pretium* pro re, quæ vindicatur, solutum, nec bonæ nec malæ fidei possessor repetere potest: l. 2. l. 23. *C. h. t.* l. 2. *C. de furt.* nisi pretium in Actoris utilitatem versum; l. 16. *C. de præd. min.* vel res alias fuisset peritura; vel ab hostibus redempta sit. l. 6. *D. de captiv.*

§. 41. Si res, quæ vindicatur, casu fortuito perierit ante litem contestatam, neque bonæ neque malæ fidei possessor tenetur, nisi prædo sit. l. 8. *D. de cond. furt.*

§. 42. Si post litem contestatam, b. f. possessor non tenetur; l. 40. pr. *D. de her. pet.* sed simplex malæ fidei possessor tenetur: d. l. 40. nisi res eodem modo apud dominum peritura fuisset. l. 15. §. ult. *D. h. t.*

§. 43. Quod si vero Reus, arbitrio judicis condemnatus, rem cum omni causa non restituat, manu militari res auferri, & si dolo possidere desierit, contra eum in litem jurari potest. l. 68. *D. h. t.*

§. 44. Est autem *Rei Vindicatio* alia *Directa*, de qua adhuc actum est, alia *Utilis*, l. un. §. 5. *C. de rei ux. act.* quæ nascitur ex *Jure Dominio proximo*, (quod *Dominium Utile* dici solet) aliove simili.

§. 45. Daturque I. Superficiario; l. 73. §. 1. l. 74. l. 75. *D. h. t.* de quo Prætor subjecisse videtur: *Superficiario causa cognita idem judicium dabo.* arg. dd. ll.

II. Emphyteuticario; l. 1. §. 1. *D. si ag. vect.*

III. Cessionario; l. 5. l. 7. l. f. *C. de hered. vel act. vend.*

IV. Similibusque. v. l. 5. §. 3. *D. §. 34. l. de R. D.*
l. 8.

l. 8. C. h. t. l. 29. l. 30. D. de mort. caus. don.
l. 1. C. de don. quæ sub mod.

TITUL. II.

DE PUBLICIANA IN REM ACTIONE.

§. 1. **R**ei vindicatio Civilis, de qua superiore
tit. actum est, Domino seu Proprietario
 competit. Sed habet etiam rationem Prætor eorum,
 qui proprietariis similes sunt, eisque dat vindicationem non minus quam proprietariis, cujus generis
 sunt Bonæ fidei possessores, quibus amissa possessione
 datur *Publiciana in rem actio*. v. *l. 7. §. 6. D. h. t.*

§. 2. Ait Prætor: SI QUI BONA FIDE EMIT, ID
 QUOD TRADITUM (sic leg. vid.) EX JUSTA CAUSA,
 NON A DOMINO, ET NONDUM USUCAPTUM PETET,
 JUDICIUM DABO. *l. 1. pr. l. 7. §. 11. D. h. t.*

§. 3. Ait Prætor, SI QUI BONA FIDE EMIT; non
 enim omnis emptio proderit, sed ea, quæ bonam fidem habet. Quam ratione emptoris adesse sufficit, licet venditor callido consilio vendiderit. *l. 7. §. 11. D. h. t.*

§. 4. ID QUOD TRADITUM; *Traditionis* facit mentionem, quia amissa possessione demum competit *Publiciana*, multæque juris sunt partes, quibus dominium sine traditione quis nanciscitur: in quibus tamen, ut *Publiciana* locum habeat, *Transcriptio* etiam necessaria est. *l. 1. §. 2. l. 2. l. 3. pr. D. h. t.*

§. 5. EX JUSTA CAUSA; qui igitur justam causam traditionis habet, utitur *Publiciana*. Et non solum Emptori bonæ fidei competit *Publiciana*, sed & aliis, ut puta ei, cui dotis nomine tradita res est, nec dum usucapta; est enim justissima causa, siue æstimata

res in dotem data sit, five non. Item si res ex causa judicati sit tradita, vel solvendi causa, vel ex causa noxæ deditiois, similive. v. l. 3. §. 1. l. 4. l. 5. l. 6. l. 7. pr. §. 1. & seqq. l. 13. D. h. t.

§. 6. NON A DOMINO; si enim tradens dominus fuisset, dominium etiam translatum, adeoque hac Actione opus non esset. §. 40. I. de R. D.

§. 7. ET NONDUM USUCAPTUM PETET; merito Prætor ait *nondum usucaptum*. Nam si usucaptum est, habet Civilem Actionem, nec desiderat Honorariam. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 8. JUDICIUM DABO; concedendo scil. *Actionem Publicianam*. §. 4. I. de act.

§. 9. Est autem *Actio Publiciana*, vel *Publiciana in Specie* sic dicta, vel *Rescissoria*. v. l. 35. D. de O. & A. l. 57. D. mand. v. supr. ad t. ex q. c. maj. §. 37.

§. 10. *Actio Publiciana in Specie* sic dicta, est *Actio Prætoria*, in rem, ex dominio Prætorio descendens, qua is, qui rem alienam, a non Domino, ex justa causa, & bona fide, accepit, ejusque possessionem, priusquam eam usucepit, casu amisit, agit contra possessorem, qui deteriori jure possidet, ut quasi usucaptam restituat. §. 4. I. de act.

§. 11. Appellatur *Publiciana*, quoniam primum a Q. Publicio Prætoris (qui cum M. Junio Prætor fuit Urbanus, v. Cic. Pro Cluent. c. 45.) in Edicto proposita est. §. 4. in f. I. de act.

§. 12. Unde & recte dicitur *Prætoria*; Actio enim directa, i. e. Jure Civili prodita, hoc casu non datur, d. §. 4. quia Jure Civili rei vindicatio non datur, nisi vero rei domino. l. 23. pr. D. de R. V. Cum autem durum esset, eo casu Actionem deficere, inventa est a Prætoris Actio, in qua dicit is, qui possessionem amisit, eam rem se usucepisse, quam usu non cepit, & ita vindicat suam esse. d. §. 4.

§. 13. Oritur ex dominio Prætorio ficto; fingitur enim hic ufuccepisse, qui revera non ufucepit. §. 4. *I. de act. l. 7. §. 6. D. h. t.*

§. 14. Datur ei, qui rem alienam accepit a non domino, bona fide, & ex justa causa, adeoque in ufucapiendi conditione positus est. d. §. 4. *I. de act. l. 1. pr. §. 1. & seqq. l. 7. §. 2. ult. l. 12. §. 4. D. h. t.*

§. 15. Ut enim Publiciana competat, hæc debent concurrere, ut bona fide v. c. quis emerit, & ei res emta eo nomine sit tradita. *l. 7. §. 16. 17. D. h. t.*

§. 16. A quo quis emerit, vel ex justa causa acceperit, nihil interest. Unde, qui a furioso emit, & ufucapere potest, & Publicianam habet, contra extraneum scil. *l. 7. §. 2. D. h. t.* non vero contra ipsum furiosum: Ita acc. *l. 2. §. 16. D. pro emt.* Ut & si quis a minore emerit, ignorans eum minorem esse. *l. 7. §. 4. D. h. t.*

§. 17. Si duobus quis separatim vendiderit, bona fide eumentibus, si quidem ab eodem non domino emerint, potior est, cui priori res tradita est: quod si a diversis non dominis, melior est causa possidentis; *l. 9. §. 4. D. h. t.* quod si vero tertius possideat, is tuendus est, qui prior jus ejus apprehendit, hoc est, cui primum tradita est. *l. 31. §. ult. D. de act. emt.*

§. 18. Datur etiam Emphyteuticario, Superficiario, Fructuario, *l. 12. §. 2. 3. l. 11. §. 1. D. h. t.* eorumque heredibus. *l. 7. §. 12. D. h. t.*

§. 19. Non vero Domino, qua tali; *l. 1. §. 1. D. h. t. l. 18. D. de pign.* qui tamen, si tanquam b. f. possessor hac actione agere velit, audiendus videtur.

§. 20. Datur contra Possessorem, qui deteriori jure possidet; qualis est, qui destituitur justo titulo, & bona fide; *l. ult. D. h. t.* vel rem emit, postquam priori jam est tradita. *d. l. 9. §. 4. D. h. t.*

§. 21.

§. 21. Unde neque contra eum, qui prior æque bona fide emit & accepit, *d. l. 9. §. 4.* neque contra ipsum dominum locum habet. *l. pen. l. ult. D. h. t.*

§. 22. Nisi I. Is, qui tradidit, postea demum dominium nactus sit. *l. 72. D. de R. V. l. 4. §. 32. D. de dol. exc.*

II. Actor rem a non domino nactus sit, ex causa, ex qua ipse verus dominus conveniri poterat. *l. 28. D. de noxal. act. l. 8. §. 15. D. de damn. inf.*

III. Res actori contra dominum, qui eam petebat, per sententiam semel addicta sit. *l. 24. D. de exc. rei jud.*

IV. Actor iusjurandum, sibi a domino delatum, præstiterit. *l. 7. §. 7. D. h. t.*

V. Dominus litis æstimationem perceperit. *l. 63. D. de R. V.*

§. 23. Ad hoc, ut rem quasi usucaptam cum omni causa, restituat; v. d. §. 4. *l. h. t.* in Publiciana enim omnia fere eadem sunt, quæ & in vindicatione diximus. *l. 7. §. 8. D. h. t.*

§. 24. Cessat I. in rebus; quæ alienari, vel usucapi nequeunt. *l. 9. §. 5. l. 12. §. 4. D. h. t.*

II. Si petitor non casu, sed dolo vel culpa possessionem amiserit. *l. 69. l. 70. D. de R. V.*

III. Contra dominum, vel iusto titulo possidentem. *l. pen. l. 9. §. 4. D. h. t. l. 128. D. de R. J.*

IV. Si præscripta sit. *l. 35. D. de O. & A. pr. l. de perp. & temp. act.*

TITUL. III.

SI AGER VECTIGALIS, ID EST EMPHY-
TEUTICARIUS, PETATUR.

C. IV. 66.

§. 1. **E**jusdem generis sunt *Emphyteuticarii*; nam & hi *Proprietarios* imitantur, eisque perinde ac proprietariis Prætor accommodat in rem Actionem, quæ *Vectigalis*, v. l. 15. §. 26. *D. de damn. inf.* seu *de fundo Vectigali* dicitur. l. 66. pr. *D. de evict.*

§. 2. De qua Prætor ita edixisse videtur: *Si ager Vectigalis petatur, causa cognita judicium dabo.* arg. h. t.

§. 3. *Vectigal* in genere omnem pensionem significat, tam publicam, quam privatam; v. l. 17. §. 1. junct. l. 203. *D. de V. S.* l. 59. §. 2. *D. de usufr.* in specie vero vel eam, quæ pro invectione vel evectione mercium solvitur, *Rubr. de publican. & vectig.* vel eam, quæ pro agris vectigalibus, civitatum maxime, solvitur. l. 1. pr. §. 1. l. 2. *D. h. t.*

§. 4. *Agri Civitatum* enim alii *Vectigales* vocantur, alii non. *Vectigales* vocantur, qui in perpetuum locantur, i. e. hac lege, ut tamdiu pro his vectigal pendatur, quamdiu neque ipsis, qui conduxerint, neque his, qui in locum eorum successerint, auferre liceat; qui alio nomine *Emphyteuticarii* dicuntur. h. t. l. 15. §. 1. *D. qui satisd. cog.* Non *Vectigales* vero sunt, qui ita colendi dantur, ut privatim agros nostros colendos dare solemus. l. 1. pr. *D. h. t.*

§. 5. Est autem *Ager Vectigalis*, seu *Emphyteuticarius*, h. t. l. 15. §. 1. *qui satisd. cog.* Ager in *Emphyteusin* datus.

§. 6.

§. 6. *Emphyteusis* vero (quæ ἀπὸ τῆ ἐμψυτεύειν, i. e. *inserere, implantare, & per metaphoram cultius & melius reddere, sic dicta*) significat vel Rem *Emphyteuticariam*, vel *Contractum*, l. 1. C. de jur. emph. vel *Jus Emphyteuticum*. l. 2. pr. l. 3. in f. C. eod.

§. 7. Quod acquiritur maxime per *Contractum Emphyteuseos*, l. 1. §. 1. D. h. t. §. 3. I. de loc. cond. l. 1. C. de jur. emph. seu *Emphyteuticarium*. l. 2. pr. C. de jur. emph.

§. 8. Qui est *Contractus consensualis*, (*Scriptura probationis tantum gratia intercedit*, l. 1. C. h. t.) *juris Gentium, bonæ fidei, quo dominus, prædii sui usum & fructum, & jus dominio proximum, alteri, in perpetuum*, l. 1. pr. §. 1. D. h. t. aut ad tempus non modicum, l. 3. D. h. t. l. 1. §. 3. D. de superfic. concedit, ea lege, ut in agnitionem domini certum annuum vectigal seu canonem solvat. l. 1. pr. D. h. t. l. 1. l. 2. l. 3. C. de jur. emph. §. 3. I. de locat. cond. junct. §. 28. l. de act.

§. 9. Prædia primum ea lege colenda & melioranda concedebantur sterilia, postmodum autem & fertilia, imo & ipsa ædificia. l. 15. §. 26. D. de damn. infect. Nov. 120. c. 1. §. ult. Auth. Si quas. C. de SS. Eccles. Neque *Secularia* tantum, sed & *Ecclesiastica* in *Emphyteusin* data sunt. N. 120. c. 1. pr. §. 1. 2. c. 6. §. 1. 2. Nov. 55. c. 2.

§. 10. Unde *Emphyteusis* in *Ecclesiasticam*, & *Civilem* seu *Secularem*, non male dividitur.

§. 11. Ex hoc *Contractu* nascitur *Actio personalis Emphyteuticaria*, quæ utrimque directæ est: & *Emphyteutæ* quidem datur, contra dominum, ad *Emphyteusin* secundum pacta conventa præstandam; Domino autem *Emphyteuseos*, contra *Emphyteutam*, ad solvendum *Vectigal*, seu annuum *Canonem*. arg. l. 1. C. h. t. §. 3. I. de locat. cond.

§. 12. Traditione vero facta (non ante; arg. l. 20. C. de

C. de pact.) consequitur Emphyteuta *Jus in re dominio proximum*, quod DD. *Utile Dominium* vocant. *l. 3. §. 4. D. de reb. eor. qui sub tut. l. 3. C. h. t.*

§. 13. Ut jus non tantum habeat, fructus, omnemque rei utilitatem percipiendi, (quod & conductori & fructuario concessum est,) sed & servitutem imponendi, *l. 1. §. ult. D. de superf. oppignorandi, l. 16. §. 2. D. de pign. act. l. 31. D. de pign. donandi, permutandi, l. 1. C. de fund. patr. & quoquo modo, etiam invito domino, (dummodo laudemium i. e. L. pars pretii ei a novo Emphyteuta solvatur; l. 3. C. h. t.) ad alium transferendi. l. 1. D. h. t. l. 3. C. de jur. emph.*

§. 14. Excepta causa Venditionis. Si quis enim Emphyteusin velit vendere, significare istud domino debet, nec non pretium ab aliis oblatum; habetque dominus si emere velit, & voluntatem intra duos menses declarat, *jus προσηύσεως. l. 3. C. de jur. emph.*

§. 15. Quod si thesaurus in fundo Emphyteutico inveniat, pro parte dimidia cedit Emphyteutæ, pro parte dimidia domino Emphyteuseos. arg. §. 39. *I. de R. D. l. 7. §. 12. D. sol. matr.*

§. 16. Quemadmodum autem omnem utilitatem Emphyteuta percipit, sic & æquum est, ut omnia onera rei inherencia sustineat.

§. 17. Hinc tributa quotannis Fisco solvere, & apochas fiscales, quibus tributa Fisco soluta probare possit, domino præstare tenetur. *l. 2. C. de jur. emph.*

§. 18. Hinc etiam, si aliud dictum non sit, universæ quidem rei interitus ad dominum, particulare vero damnum ad Emphyteutam spectat, etiam si majorem fundi partem calamitas absorpserit. *l. 1. C. h. t.*

§. 19. Eandem ob causam, Emphyteuta, propter sterilitatem, hostiumve incursionem, remissionem

cano-

canonis (in conductione fecus est, l. 25. §. 6. *D. locat.*) impetrare nequit; Vectigal enim seu Canon non pro modo fructuum, qui ex fundo percipi solent, uti merces in locatione conductione, sed in recognitionem dominii tantum solvitur. arg. l. 1. pr. §. 1. *D. h. t.* §. 3. *I. de locat. cond. l. 1. C. h. t.*

§. 20. Constituitur autem vel *Simpliciter*, vel *Determinative*.

§. 21. Si *Simpliciter* & nulla facta mentione heredum vel liberorum, sive Civilis sit, sive Ecclesiastica, ad omnes heredes transit. l. 1. pr. *D. h. t.* arg. *Nov. 120. c. 6. §. 1.*

§. 22. Si *Determinative*, distinguendum, an certæ familiæ, an vero certis personis constituta sit? Priori casu durat, quamdiu aliquis ex familia superstes est: Posteriori personas non transgreditur. arg. *N. 7. c. 3. junct. N. 120. c. 1. pr. c. 6. pr. §. 1.*

§. 23. Non tamen per *Contractum Emphyteusos* tantum jus Emphyteuticum acquiritur, sed etiam per alios, ut per *Ultimas voluntates*, arg. l. 26. pr. *D. de pign. act. §. 1. I. de usufr. §. ult. I. de serv. nec non per longi temporis præscriptionem.* arg. l. ult. *C. de præscr. long. temp.*

§. 24. Ex quo Jure Emphyteutico nascitur *Actio in rem*, qua *Emphyteuta rem, ab omni possessore, etiam ab ipso Domino Emphyteusos, vindicare potest.* l. 1. §. ult. l. ult. *D. h. t.*

§. 25. *Finitur* vero Emphyteusis I. *Consolidatione*; quæ fit vel moriente Emphyteuta, nullis relictis successoribus; vel tempore constitutæ Emphyteusos præterlapso; l. 3. *D. h. t.* vel *Præscriptione*: sive Dominus debito tempore & modo rem Emphyteuticam possederit, sive Emphyteuta dominium, canonem non solvendo, contra dominum per tempus, legibus constitutum, præscripserit. arg. l. 15. §. 27. *D. de damn. inf.*

§. 26.

§. 26. II. *Totius rei interitu. l. 1. in f. C. de jur. emph.*

§. 27. III. *Si Emphyteuta Canonem in Emphyteusi seculari intra triennium, l. 2. C. de jur. emph. in Ecclesiastica intra biennium, N. 7. c. 3. §. 2. N. 120. c. 8. Auth. Qui rem. C. de SS. Eccl. non solverit, vel apochas tributorum non exhibuerit. d. l. 2.*

§. 28. Quo casu Emphyteusis amittitur ipso jure, ut sententia judicis non desideretur; *d. l. 2. licet Dominus propria auctoritate Emphyteutam expellere nequeat. arg. l. 13. D. quod met. c.*

§. 29. Quod & in parte canonis non soluta verum est; ut &, si unus tantum ex Emphyteutæ heredibus non solverit, tota res in commissum cadat. *arg. l. 7. D. comm. div. l. 41. §. 1. D. de usur. l. 3. D. fam. etc.*

§. 30. Adeo quidem, ut Emphyteuta moram per canonis oblationem purgare nequeat; *l. 2. C. de jur. emph. l. 2. C. de fund. patr. neque dominus huic pœnæ renunciaſſe cenſeatur, quamvis poſt triennium, ſine proteſtatione, canonem ceſſantem recipiat. Auth. Qui rem. C. de SS. Eccl. N. 120. c. 8.*

§. 31. Exc. I. Si canonem oblatum dominus accipere recuſaverit, eumque oblatum in æde ſacra, vel apud acta Emphyteuta depoſuerit. *l. 2. in f. C. de jur. emph. l. 19. C. de uſur. l. 9. C. de ſol.*

II. Si nemo exiſtat, cui penſionem ſolvat, veluti jacente hereditate domini defuncti. *l. 21. & ſeq. D. de uſur.*

III. Si Emphyteuta debitam ſibi a domino pecuniam cum canone compenſet. *arg. §. 30. I. de aſſ.*

§. 32. IV. Perit Emphyteusis, ſi totam rem Emphyteuticam, (ſi partem vendiderit, pars tantum vendita ad dominum revertitur, *arg. L. II. F. t. 38.*) ignorante domino, emtionis titulo, in alium tranſtulerit. *l. 3. C. de jur. emph.*

§. 33. Si vero donaverit, legaverit, permutaverit, secus est. l. 71. §. f. de legat. 1. l. 16. §. ult. D. de pign. act. l. 3. C. de jur. emph.

§. 34. Diversi juris ratio est, quod si jus suum vendat, nihil ipsius intersit, a quo pretium accipiat, an a domino, an ab ullo alio: ut adeo dominus aliis merito præferendus sit. Reliquæ autem causæ sunt vel propter affectum erga aliquem, ut in donatione; vel propter utilitatem, ut in permutatione, & oppignorazione.

§. 35. V. Et ultimo, si *Emphyteuta rem* in Emphyteusin datam, vel dolo, vel culpa insigniter reddat deteriorem. Auth. Qui rem. C. de SS. Eccl.

§. 36. Finita autem Emphyteusi, Meliorationes, nisi plane extraordinariæ fuerint, arg. l. 38. D. de her. pct. §. 30. l. de R. D. l. 61. D. locat. ad dominum pertinent. l. 2. C. de jur. emph. N. 120. c. 8.

LIBER VII. TITUL. I.

DE USUFRUCTU, ET QUEMADMODUM
QUIS UTATUR FRUATUR.

C. III. 33.

§. 1. **A**ctio *In rem Singularis*, quæ ad *Res incorporales* pertinet, est *Actio Concessoria*, qua *Servitutes* vindicantur. §. 2. *I. de act.*

§. 2. *Servitus* autem hic est *jus constitutum*, l. 5. §. 9. *D. de O. N. N. in re aliena*, l. 26. *D. de S. P. U. l. 5. pr. D. si ususfr. pet. l. 31. §. 1. D. de S. P. R. quo dominus istius rei cogitur aliquid in suo pati, vel non facere*, l. 15. §. 1. *D. de servit. in utilitatem seu commodum personæ, vel rei alterius. d. l. 15. pr.*

§. 3. *Servitus* est *Jus constitutum*; i. e. facultas jure concessa: v. *pr. I. de servit. l. 1. pr. §. 1. D. de S. P. R. l. 2. D. de S. P. U. l. 1. D. h. t. pr. I. de usufr. respectu ejus scil. cui debetur, & prædii dominantis; respectu ejus enim, a quo debetur, & prædii fervientis, est juris privatio five imminutio. l. 5. §. 9. D. de O. N. N.*

§. 4. *In re aliena*; nam non fieri potest, ut res propria cuiquam serviat. l. 26. *D. de S. P. U. l. 5. pr. D. si ususfr. pet. l. 33. §. 1. D. de S. P. R. l. 10. D. comm. præd.*

§. 5. *Quo dominus istius rei cogitur aliquid in suo pati, vel non facere*; *Servitutum* enim non ea natura est, ut aliquid faciat quis, (veluti viridia tollat, aut amceniorum prospectum præstet, aut ut in suo pingat) sed ut aliquid patiatur, aut non faciat. l. 15. §. 1. *D. de serv. l. 6. §. 2. D. si serv. vind.*

§. 6. *In utilitatem seu commodum*; nisi enim *Servitus*

vitus commodum aliquod seu utilitatem contineat, nulla est. *d. l. 15. pr.* Licet necesse non sit, ut statim sit utilis, & utilitas etiam futura sufficiat. Ita acc. *l. pen. D. de serv. v. l. 10. D. de S. P. R.*

§. 7. *Rei vel personæ alterius*; Servitutes enim aut *Personarum* sunt seu *Personales*, aut *Rerum* seu *Reales*. *l. 1. D. de servit. l. 32. D. h. t. l. 12. D. de ann. legat.*

§. 8. *Servitutes Rerum*, seu *Reales* (quæ & *Prædiorum* dicuntur) sunt, cum *Prædium* servit *Prædio*; quales sunt *Servitutes Rusticorum Prædiorum* & *Urbanorum*. *l. 1. D. de serv. De quibus ad t. t. de S. P. U. & S. P. R.*

§. 9. *Servitutes vero Personarum*, seu *Personales* sunt, cum *res* servit *personæ*: quales sunt *Ufusfructus*, *Servitus operarum*, *Ufus*, & *Habitatio*. *l. 1. D. de serv.*

§. 10. *Ufusfructus* autem, qui *h. t.* præmittitur, accipitur vel *in genere*, vel *in specie*.

§. 11. *Ufusfructus in genere acceptus*, est quælibet fructuum perceptio, etiam jure dominii facta. Qui *DD. Causalis*. *v. l. 21. §. 3. D. de except. rei jud. l. 126. §. 1. D. de V. O. & Pars Dominii* dicitur Paulo in *l. 4. D. h. t.*

§. 12. *Ufusfructus vero in specie* sic dictus, est *Servitus personalis a proprietate separata*. Qui *Formalis* vocari solet, & est vel *Verus*, vel *Quasi talis*. *§. 2. l. h. t.*

§. 13. *Verus Ufusfructus* est *Jus alienis rebus utendi fruendi, salva rerum substantia*. *l. 1. D. h. t. pr. l. h. t.*

§. 14. Dicitur *Ufusfructus Jus*; i. e. facultas jure concessa, quod nomen omnibus servitutibus commune est. *v. supr. §. 3.*

§. 15. Quod *Jus* constituitur vel *Ipso jure*, vel *Facto hominis*.

§. 16.

§. 16. *Ipso jure* Ususfructus constituitur: I. Patri in bonis adventitiis filiis. l. 6. C. de bon. quæ lib. §. 1. I. per quas pers. cuique acq. exceptis quibusdam casibus; de quibus *infr. ad t. de pecul.*

II. Patri in dimidia parte bonorum adventitiorum filii emancipati. d. l. 6. §. 3. C. de bon. quæ lib. §. 2. I. per quas pers.

III. Conjugi ad secundas nuptias transeunti, in bonis, ex liberalitate defuncti conjugis, aut successionem liberorum, perceptis. l. 3. l. 5. & Auth. seq. C. de sec. nupt. N. 22. c. 46.

IV. Matri inopi in bonis liberorum, cum ipsa patri defuncto succedentium. Nov. 117. c. 5.

§. 17. *Facto hominis* constituitur, vel a *Judice*, vel a *Privato*.

§. 18. A *Judice* constituitur in Judiciis divisiis, si res alium exitum non habeat. l. 6. §. 1. D. h. t. l. 6. §. 10. D. commun. div. l. 16. §. 1. D. fam. *ercisc.* §. 4. & *seqq.* I. de off. jud.

§. 19. A *Privato* vero constituitur *Voluntate*, vel *expressa*, vel *tacita* & *præsumta*.

§. 20. *Voluntate expressa* constituitur, vel per ultimam voluntatem; §. 1. I. l. 3. l. 6. pr. D. h. t. t. t. D. de usu & usufr. leg. v. l. 80. de leg. 2. l. 64. de furt. Vel inter vivos per *Pactiones* & *Stipulationes*, d. §. 1. accedente scil. quasi traditione, quæ fit, vel per cessionem, l. 39. D. de S. P. U. l. 11. l. 14. D. de S. P. R. vel per usum *Fructuarii* & *patientiam Proprietarii*. l. ult. D. de serv. l. 1. in f. D. de S. P. R. l. 11. §. 1. D. de publ. in rem act. Sine qua *Ususfructus* quidem promitti, non etiam constitui potest. arg. l. 3. D. de O. & A. l. 20. C. de pact. §. 40. l. de R. D. l. pen. C. h. t.

§. 21. *Voluntate vero tacita* per longi temporis præscriptionem, X. annorum inter præsentem, XX.

inter absentes; *l. ult. in f. C. de long. temp. præscript. mutato jure antiquo. l. 3. pr. D. de acq. vel am. poss. junct. l. 43. §. 1. D. de A. R. D. l. 44. §. 5. D. de usurp. & usucap.*

§. 22. Constituunt *Ususfructum* domini, qui liberam rerum suarum administrationem habent. arg. *l. ult. C. de reb. alien. non alien.*

§. 23. Acquirere possunt omnes non prohibiti, etiam fictæ personæ, ut Civitates, *l. 56. D. h. t. Ecclesiæ, l. 23. C. de SS. Eccl. aliaque Collegia, l. 8. D. de usufr. legat.*

§. 24. Constitui autem potest vel simpliciter, vel ex certo tempore, vel usque ad certum tempus; vel pure, vel sub conditione, *l. 5. C. h. t. l. 16. §. 2. D. fam. etc.*

§. 25. *Alienis rebus*; res propria enim nulli servit, *l. 26. D. de S. P. U. l. 5. pr. D. si usufr. pet. l. 33. §. 1. D. de S. P. R. v. supr. §. 4.*

§. 26. Quales res sint, five mobiles, five immobiles, *l. 3. §. 1. l. 7. §. 1. D. h. t. five singulares, five universales, nihil interest; l. 32. l. 34. §. f. D. h. t.* Senatus enim censuit, *ut omnium rerum, quas in cujusque patrimonio esse constaret, Ususfructus legari possit: l. 1. D. de usufr. ear. rer. dummodo usum aliquem præstare possint, l. 28. l. 41. §. 1. D. h. t. neque usu consumantur. §. 2. I. h. t.*

§. 27. Non etiam interest, an in parte bonorum constituatur, five divisa, five indivisa, an omnibus bonis. *l. 5. l. 29. D. h. t. junct. N. 18. c. 3. l. 34. §. ult. D. h. t. add. l. 25. §. 1. D. de V. S.*

§. 28. *Utendi fruendi*; i. e. omnes omnino fructus, tam civiles quam naturales, omneque rei emolumentum, non modo ad necessitatem, sed & ad voluptatem & compendium percipiendi. *l. 7. pr. l. 9. pr. §. 4. l. 10.*

4. l. 10. l. 12. §. 1. l. 29. l. 41. l. 59. §. 1. *D. h. t.*
 l. 13. *pr. D. quib. mod. usufr. amitt.*

§. 29. Unde & lapidicinarum, & metallorum,
 l. 9. §. 2. l. 13. §. 5. *D. h. t.* dummodo proventus
 metallici renascantur; l. 7. §. 13. *D. sol. matr.* nec
 non venationum, piscationum, & aucupiorum re-
 ditus ad eum pertinent, *d. l. 9. §. 5. junct. l. 62.*
D. h. t.

§. 30. Non etiam ea, quæ in fructu non sunt,
 qualis est Thesaurus, & partus ancillarum. l. 7. §.
 12. *D. sol. matr.* l. 68. *D. h. t.* §. 37. *I. de R. D.*
 l. 28. §. 1. *D. de usur.*

§. 31. Non tantum autem jus percipiendi fructus
 habet Fructuarius, sed & omnia adminicula, sine
 quibus uti frui non potest. l. 1. §. 1. *D. si usufr. pet.*

§. 32. Hinc aditum ad rem fructuariam habet;
 usque adeo, ut si quis usumfructum loci leget ita;
ne heres cogatur viam præstare, inutiliter hoc adje-
 ctum videatur. *d. l. 1. §. 1. D. si usufr. pet. l. 44.*
§. 9. de leg. 1.

§. 33. Hinc & si areæ *Ususfructus* legatus sit, ca-
 sam ibi ædificare potest, custodiæ causa earum re-
 rum, quæ in area sunt. l. 73. *D. h. t.*

§. 34. Hinc denique Dominus non debet impe-
 dire *Fructuarium*, quo minus suo jure utatur; l. 15.
 §. 6. *D. h. t.* adeoque neque fundo fructuario ser-
 vitutem imponere, nisi forte talis sit, qua conditio
 Fructuarii deterior non fiat. *d. l. 15. §. ult. l. 16.*
D. h. t.

§. 35. Quin & non tantum ipse uti frui potest, sed
 & rem fructuariam alii fruendam concedere, vel
 locare, vel vendere potest. Nam & is, qui locat,
 utitur, & qui vendit, & qui alii precario concedit,
 vel donat. l. 12. §. 2. l. 38. l. 39. l. 67. *D. h. t.* §.
 1. *I. de uf. & hab.*

§. 36. Licet ipsum *Usumfructum* non nisi domino proprietatis cedere possit. §. 3. *I. h. t.*

§. 37. Ut autem *Fructuarius* fructus suos faciat, necesse est, ut vel ipse, vel alius ejus nomine eos vere perceperit. *l. 13. D. quib. mod. ususfr. am. §. 36. I. de R. D. l. 12. §. 5. l. 27. l. 48. §. 1. D. h. t.*

§. 38. Ut, mortuo Fructuario, fructus nondum percepti ad heredes non transmittantur. *d. l. 13. D. quib. mod. ususfr. am. d. §. 36. I. de R. D.*

§. 39. Exceptis fructibus Civilibus, veluti pensionibus & mercedibus; qui pro rata temporis inter heredes Fructuarii & Proprietarium dividuntur, si quidem percipiantur ex rebus non frugiferis, uti ædibus, operis fervorum &c. *l. 26. D. h. t.* Si vero ex fundo frugifero, debentur heredibus Fructuarii, licet is, perceptis jam a Colono fructibus, mortuus sit, antequam dies pensionis venerit. *l. 58. D. h. t.*

§. 40. Quemadmodum autem incommoda eum sequuntur, quem sequuntur commoda & emolumenta; *l. un. §. 4. C. de cad. toll. arg. l. 10. D. de R. J.* sic & æquum est, ut *Fructuarius* onera rei fructuariæ inhærentia, stipendia scil. & tributa, sive ea ordinaria sint, sive extraordinaria, sustineat. *l. 7. §. 2. D. h. t. l. 7. D. de publican. & vect. l. 27. §. 3. l. 64. l. 65. D. h. t. l. 28. D. de usufr. leg. l. 2. C. de annon. & tribut.*

§. 41. *Salva rerum substantia*; non enim eas potest consumere, corrumpere, aliamve in formam, licet meliorem, transmutare. *l. 13. §. pen. junct. l. 44. D. h. t.*

§. 42. Imo & reficere debet; *l. 7. §. 2. 3. l. 64. D. l. 7. C. h. t.* nisi tanta impensa opus sit, ut derelinquere malit. *l. 64. D. h. t.* Quod tamen non conceditur, si culpa ejus res sit deterior. *d. l. 65.*

§. 43.

§. 43. Sed & si gregis (secus si singularum ovium) usufructum quis habeat, in locum demortuorum capitum, ex fœtu submittere debet, §. 38. *I. de R. D. l. 68. §. ult. l. 69. l. 70. D. h. t.* ut & in locum vinearum, vel arborum mortuarum (secus si sint everfæ, *l. 59. D. h. t.*) alias substituere; *d. §. 38. l. 7. §. ult. D. h. t.* recte erim colere, & quasi bonus paterfam. uti debet. *d. §. 38. l. 9. §. 2. D. h. t. l. 65. D. h. t.*

§. 44. Æs tamen alienum, ne quidem Usufructuarius omnium bonorum exsolvere cogitur. arg. *l. f. D. de usufr. leg. l. 69. D. ad L. Falc.*

TITUL. II.

DE USUFRUCTU ADCRESCENDO.

§. 1. **Q**uod si per Ultimam voluntatem, titulo *Legati* relinquatur *Ususfructus*, non semper uni, sed sæpe pluribus relinquitur, quo casu *Jus accrescendi* aliquando locum habet.

§. 2. Est autem *Jus accrescendi*, *Jus quo coheredis, aut collegatarii deficientis portio, accrescit conjuncto non deficienti*; seu *Jus retinendæ, vel nanciscendæ partis ejus, qui non concurrit, vel qui concurrere desit.*

§. 3. Quod locum habet tum in *Hereditatibus*, tum in *Legatis*.

§. 4. In *Hereditatibus* locum habet ex juris necessitate, quia nemo pro parte testatus, pro parte intestatus decedere potest; *l. 7. D. de R. J. §. 5. l. de hered. instit. in Legatis* vero, ex præsumpta voluntate defuncti.

§. 5. Quæ præsumpta voluntas defuncti ut in *Legatis* locum habeat, necessarium est, ut collegatarii

in eandem rem vocentur, & *Re* conjuncti sint; si enim separatim aliquid legetur, *Jus accrescendi* cessat. l. 1. l. 11. D. h. t.

§. 6. Sunt autem, qui *Re* conjunguntur, quantum ad figuram orationis attinet, conjuncti tribus modis, vel *Re* scil. *tantum*, vel *Verbis tantum*, vel *Re & Verbis simul*. l. 89. D. de legat. 3. l. 142. D. de V. S.

§. 7. *Re tantum conjuncti* dicuntur, qui in eandem quidem rem, sed diversis orationibus vocati sunt: veluti si dicat testator, *Titio fundum Tusculanum do lego; Sejo fundum Tusculanum do lego*, d. l. 89. unde & quoad figuram orationis *disjuncti* dicuntur. §. 8. l. de legat.

§. 8. *Verbis tantum*, qui in eandem rem eadem oratione vocantur, additis verbis *æquis partibus*; ut puta si testator dicat, *Titio & Sejo fundum Tusculanum æquis partibus do lego*. d. l. 89.

§. 9. *Re & Verbis simul*, qui in eandem rem & eadem oratione simpliciter vocati sunt: veluti si testator dicat, *Titio & Sejo fundum Tusculanum do lego*. d. l. 89. d. l. 142.

§. 10. Inter quos omnes, etiam *Verbis tantum* conjunctos, *Jus accrescendi* locum habet. d. l. 89. D. de leg. 3.

§. 11. Ita tamen, ut, si omnes sint *conjuncti* vel *disjuncti* quoad figuram orationis, pars deficiens omnibus accrescat ex æquo; si permixtim *conjuncti* & *disjuncti*, *conjuncti* in parte *conjunctorum* cæteris præferantur, *disjunctorum* partes accrescunt omnibus: sic tamen, ut *conjuncti* unius vice fungantur. l. 34. D. de leg. 1. l. un. §. 10. C. de cad. toll.

§. 12. *Conjunctis* autem accrescit non nisi volentibus, sed cum onere; *Disjunctis* invitis, sed sine onere. d. l. un. §. 10.

§. 13.

§. 13. Quotiens igitur *Ususfructus* pluribus conjunctim legatus est, uno deficiente, reliquis non deficientibus accrescit. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 14. In *Ususfructu* autem *accrescendo* duo sunt singularia: I. Quod etiam post concursum pars deficientis alteri accrescat; *l. 1. §. 3. D. h. t.* quod in proprietate legata secus est. *l. un. §. 4. C. de ead. toll.*

II. Quod *Ususfructus* etiam illi accrescat, qui partem suam jam amisit; *Ususfructus* enim non rei, sed personæ accrescit. *l. 10. D. h. t. l. 33. §. 1. D. de usufr.*

TITUL. III.

QUANDO DIES USUSFRUCTUS LEGATI CEDAT.

§. 1. Illud etiam in *Ususfructu Legato* singulare est, quod dies *Ususfructus pure Legati* non cedat (i. e. *Ususfructus* non incipiat deberi, v. *l. 213. D. de V. S.*) a tempore mortis testatoris, uti cæterorum Legatorum; *l. 5. §. 1. D. quand. dies legat. ced.* sed ex tempore aditæ hereditatis. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 2. Si *ex die* vel *sub conditione* relictus sit, dies cedit, cum dies vel conditio existit; *l. un. §. 3. D. h. t.* adeo, ut, qui ante diem petit, nihil faciat. *l. un. §. 4. D. h. t.*

§. 3. Si vero in *singulos annos*, vel *mensēs* relinquatur, dies non semel, sed quovis anno vel mense cedit. *l. un. pr. & §. 2. D. h. t.*

TITUL. IV.

QUIBUS MODIS USUSFRUCTUS, VEL
USUS AMITTATUR.

§. 1. **Q**uemadmodum autem *Ufusfructus* variis modis constituitur, sic & variis modis amittitur.

§. 2. *Finitur enim Ufusfructus I. Morte Fructuarii naturali*; morte enim jus fruendi exstinguitur, sicuti si quid aliud, quod personæ cohæret. *l. 3. §. ult. D. h. t. §. 3. I. de usufr. l. pen. §. 1. C. eod.*

§. 3. Exceptio est in filiosam. quo mortuo *Ufusfructus* adhuc competit Patri. *l. ult. C. de usufr.*

§. 4. Ad heredes itaque non transit; nisi *heredibus* quoque expresse relictus sit; *l. 5. pr. D. h. t. l. 38. §. 12. D. de V. O. quo casu tamen ad primos tantum heredes transmittitur. l. 14. C. de usufr. Et hab.*

§. 5. Si *Ufusfructus Civitati vel Universitati* legitur, exstinguitur spatio 100. annorum; *l. 56. D. de usufr. l. 8. D. de usufr. legat. quia is finis vitæ longævi hominis est: d. l. 56. d. l. 8. Sirac. c. XVIII. v. 8. Senec. de brev. vit. c. 3. Lact. L. II. c. 13. Plin. L. VII. c. 4. nisi Civitas interim aratrum passa, l. 21. D. h. t. vel Universitas exstincta sit.*

§. 6. II. *Morte Civili*; i. e. duabus capitis deminutionibus, maxima & media; §. 3. *I. de usufr. l. 1. pr. §. 1. Et seqq. l. 2. §. 1. l. 3. D. h. t. l. pen. §. pen. C. de usufr. junct. l. 63. §. 10. D. pro soc. non etiam minima, mutato jure antiquo. v. Paul. L. III. Sent. T. 6. §. 29. d. l. pen. §. pen. C. h. t.*

§. 7. III. *Non utendo per modum Et tempus*, §. 3. *I. de usufr. i. e. vel non utendo secundum modum in*

in constituendo *Ususfructu* expresse præscriptum; v. l. 4. §. 1. *D. de servit. l. 10. §. 1. l. 11. l. 18. D. quemadm. serv. am. l. 2. D. de aq. quot.* vel plane non utendo, per tempus decem annorum inter præsentēs, viginti inter absentes: siue res fructuaria mobilis sit, siue immobilis. l. pen. §. 1. *C. de usufr. l. 13. C. de servit.*

§. 8. Male utendo *Ususfructus* non amittitur; l. 13. §. 2. *D. de usufr.* quo casu Proprietarius ex cautione agit, ad id quod interest, cujus prima pars sæpius committitur. l. 1. §. 5. 6. *D. usufr. quemadm. cav.*

§. 9. IV. Consolidatione, seu confusione *Ususfructus cum proprietate*: veluti, si *Ususfructus* domino proprietatis a Fructuario cedatur; vel Fructuarius proprietatem acquisierit. §. 3. *I. de usufr. l. 17. l. 27. D. h. t. l. 3. §. ult. l. 6. de usufr. accr. l. 4. usufr. quemadm. cav.*

§. 10. Cedendo extraneo nihil agitur, d. §. 3. respectu extranei scil. & intentionis cedentis; præter intentionem enim cedentis, ad proprietatem revertitur. l. 66. *D. de jur. dot. junct. l. 15. D. fam. ercisc. add. pr. l. qui & ex quib. caus. man. non poss. junct. l. 1. §. 1. D. de stat. lib.*

§. 11. V. Totius Rei interitu, & mutatione; ut eadem res non maneat. d. §. 3. *I. de usufr. l. 30. l. 31. l. 5. §. 2. & ll. seqq. D. h. t. l. 53. de usufr.*

§. 12. Plane si res extincta restituatur, ut plane eadem res sit, *Ususfructus* reviviscit. l. 10. §. 1. & seqq. l. 23. l. 26. *D. h. t. l. 36. D. de usufr.*

§. 13. VI. Solutio jure constituentis, qui jus tantum temporale habuit. v. l. 16. l. 19. *D. h. t. l. 8. §. 2. D. de peric. & comm. rei vend.*

§. 14. VII. Lapsu temporis; ad quod *Ususfructus* constitutus est. l. 5. *C. de usufr. l. 15. D. h. t. l. 16. §. 2. D. fam. ercisc.*

§. 15. Cum autem finitus fuerit totus *Ususfructus*,
revert-

revertitur ad proprietatem; §. 4. *l. de usufr. si vero pro parte*, cum pluribus conjunctim legatus esset, reliquis accrescit. *l. 1. pr. D. de usufr. accr. v. supr. ad d. t. §. 13. 14.*

TITUL. V.

DE USUFRUCTU EARUM RERUM, QUÆ USU
CONSUMUNTUR VEL MINUUNTUR.

§. 1. **E**t hæcenus quidem de *Vero*, sequitur de *Quasi Usufructu*: *Qui est earum rerum, quæ usu consumuntur.* §. 2. *l. de usufr.*

§. 2. Licet enim res fungibiles, neque naturali ratione, neque civili recipiant Usufructum; cum tamen SCto constitutum sit, *ut omnium rerum, quas in cujusque patrimonio esse constaret, usufructus legari posset*, *l. 1. D. h. t. l. 1. D. de usu & usufr. l. 69. D. ad L. Falc. v. supr. ad t. de usufr. §. 26.* eodem SCto etiam inductum videtur, ut & earum rerum, quæ usu tolluntur, vel minuuntur, possit Usufructus legari. *l. 1. D. h. t.*

§. 3. Quo tamen SCto non id effectum est, ut pecuniæ Usufructus proprie esset, nec enim naturalis ratio auctoritate Senatus commutari potuit, sed remedio introducto, (Cautionis scil.) cœpit *Quasi Usufructus* haberi. *l. 2. §. 1. D. h. t. §. 2. l. de usufr.*

§. 4. Cavendum enim hic est datis fidejussoribus, de eadem quantitate ejusdem qualitatis, vel æstimatedis rebus de certa pecunia restituenda, si morietur vel capite minuetur. §. 2. *l. de usufr. l. 7. l. 8. D. h. t. l. 7. pr. §. 1. D. usufr. quemadm. cav.*

§. 5. Constituitur *Quasi Usufructus* iisdem fere modis, quibus Verus Usufructus; adeoque non tantum Ultima voluntate per Legatum; *l. 1. l. 2. D. h. t.*

§. 2.

§. 2. *I. de usufr.* sed & inter vivos, per Pactiones & Stipulationes. arg. §. 1. *I. de usufr.*

§. 6. Neque tamen in *Mutuum* incidit, a quo multis modis differt.

§. 7. In *Quasi Usufructu* enim I. requiritur Cautio, §. 2. *I. de Usufr.* l. 7. *D. h. t.* quæ in *Mutuo* non requiritur.

II. In *Mutuo* licet stipulari usuras; l. 3. *C. de usur.* Hic non item.

III. In *Mutuo* id agitur, ut tantundem in eodem genere restituatur; l. 3. *D. de reb. cred. pr. I. quib. mod. re contr. obl.* Hic etiam restitui potest æstimatio. l. 7. *D. h. t.*

IV. *Mutuum* omni tempore potest repeti; d. pr. *I. quib. mod. re contr. obl. Quasi Usufructus* vero non nisi certis modis exstinguitur. §. 2. *I. de usufr.*

§. 8. Constituitur in iis rebus, quæ usu consumuntur; l. 5. §. 1. 2. l. 11. *D. h. t.* §. 2. *I. de usufr.* in quarum numero non sunt *Vestimenta*, sive ea quotidiana sint, sive scenica, vel similia: arg. §. pen. *I. de locat.* §. 15. 16. *I. de oblig. quæ ex delict.* quorum proinde *Verus*, non *Quasi Usufructus* est. l. 15. §. 4. *D. de usufr.* l. 9. §. 3. *D. usufr. quemadm. cav.*

§. 9. Finitur autem & exstinguitur morte, & capitis deminutione *Fructuarii*. l. 9. l. 10. *D. h. t.* §. 2. *I. de usufr.*

TITUL. VI.

SI USUSFRUCTUS PETATUR, VEL AD ALIUM
PERTINERE NEGETUR.

§. 1. **C**onstituto *Usufructu*, Fructuarius consequitur *Jus in re*, l. 19. pr. *D. de damn. inf.* l. 30. *D. de noxal. act.* ex eoque *Actionem in rem*, §. 2. *I. de act. Confessoriam*: l. 2. pr. §. 1. *D. si serv. vind.* quemadmodum & *Negatoria* seu *Negativa* datur domino, *Usumfructum* alteri competere neganti. d. l. 2. pr. *D. si serv. vind.* d. §. 2. *I. de act.* l. 5. pr. *D. h. t.*

§. 2. Qua de re Prætor sic edixisse videtur: Si *Usumfructus* petatur, vel ad alium pertinere negetur, *Usufructuario Confessoriam*, Neganti *Negatoriam in rem Actionem* dabo. arg. *Inscr. h. t. d. l. 2. D. si serv. vind.* d. l. 5. *D. h. t.*

§. 3. Est itaque hic *Action Confessoria*, quæ datur *Usufructuario*, (non domino proprietatis; l. 5. pr. *D. h. t.*) contra quemvis possessorem, vel turbatorem, l. 5. §. 1. *D. h. t. nec non eum*, qui liti se obtulit; l. ult. *D. h. t.* Ad id, ut possessio restituatur, vel relinquatur, & facultas præstetur ea pro lubitu utendi fruendi. l. 5. §. ult. *D. h. t.* §. 2. *I. de act.*

§. 4. *Negatoria* vero, quæ datur Domino neganti, se invito, Fructuario esse jus utendi fruendi: Adversus Fructuarium, d. l. 5. pr. omnemque turbatorem; Ad rei suæ libertatem adserendam. l. 5. §. ult. *D. h. t.* §. 2. *I. de act.*

§. 5. Adeoque Officium Judicis hic est, curare, ut securus consequatur Fructuarius fruendi licentiam: Proprietatis dominus, ne inquietetur. l. 5. §. ult. *D. h. t.*

TITUL.

TITUL. VII.

DE OPERIS SERVORUM.

C. III. 33.

§. 1. **U**sui fructui similis est *Servitus Operarum*, quæ nihil aliud est, quam *jus percipiendi omnem utilitatem ex operis servi alterius*. l. 3. D. h. t. l. 2. D. de usu & usufr. leg. add. §. 3. l. de usu.

§. 2. Quam quidam ad *Usum fructum*; l. 3. l. 4. D. h. t. quidam ad *Usum* referendam censuerunt; l. 5. D. h. t. alii vero, & rectius, *separatam Servitutem* esse statuerunt. l. 1. §. 9. D. ad L. Falcid. l. 5. §. 3. D. usufr. quemadm. cav. Inscr. & l. 2. D. de usu & usufr. leg.

§. 3. Differt enim ab *Usum fructu*, I. quia in eo plus est, quam in *Servitute Operarum*. §. 4. l. per quas pers. cuique acq.

II. *Operæ* cedunt ex die quo petitiæ sunt; l. 1. D. h. t. l. 7. D. de usufr. leg. *Usum fructus* a die aditæ hereditatis. l. un. §. 2. D. quand dies usufr. leg. ced.

III. *Servitus Operarum* est individua; *Usum fructus* dividiuus. l. 1. §. 9. D. ad L. Falcid.

IV. *Servitus Operarum* usufructu capto servo exstinguitur; l. 2. D. de usu & usufr. leg. *Usum fructus* non item. l. 17. §. pen. D. de usufr. l. 44. §. 5. D. de usuc.

V. *Servitus Operarum* tantum morte, vel usufructu capione servi, non etiam capitis deminutione, vel non utendo, amittitur; l. 2. D. h. t. l. 2. D. de usu legat. *Usum fructus* vero etiam capitis deminutione & non utendo exstinguitur. §. 3. l. de usufr. v. supr. ad t. quib. m. usufr. am. §. 6. 7.

§. 4. Differt etiam ab *Usu*, quia in *Operis* plus est,
T quam

quam in *Ufu*. Qui enim *Servitutem Operarum* habet, eas etiam locare potest; l. 2. *D. de usu & usufr. leg.* qui vero *Usum* habet, non item. §. 1. *I. de usu*.

TITUL. VIII.

DE USU ET HABITATIONE.

C. III. 33.

§. 1. **A**ctum de *Usufructu* & *Operis servorum*, nunc videndum de *Ufu* & *Habitatione*.

§. 2. *Ufus* est *jus alienis rebus utendi*, *salva rerum substantia*. arg. §. 1. *I. h. t.* junct. *pr. I. & l. 1. D. de usufr.*

§. 3. Qui in multis cum *Usufructu* convenit. Iisdem enim fere modis, quibus *Usufructus* constituitur, etiam nudus *Ufus* constitui solet; iisdemque illis modis finitur, quibus & *Usufructus* desinit. *pr. I. h. t. l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 4. Sed in multis etiam ab *Usufructu* differt. I. Minus enim juris est in *Ufu*, quam in *Usufructu*. §. 1. *I. h. t.*

II. *Fructui* usus inest; *Ufui* fructus deest. l. 14. §. 1. *D. h. t.*

III. Qui *Usum* habet, tantum ad necessitatem uti potest; qui *Usumfructum*, etiam ad compendium. l. 12. §. 1. *D. h. t.*

IV. *Usufructus* est dividuus; *Ufus* individuus. l. 5. *D. de usufr. l. 19. D. h. t.*

V. Qui *Usum* habet, jus quod habet alii locare, vendere, aut gratis concedere nequit; cum is, qui *Usumfructum* habet, possit hæc omnia facere. §. 1. *I. h. t.*

§. 5. Nisi tamen ex conjecturis appareat, testatorem jus quoque locandi aut vendendi *Usuuario* concedere voluisse. v. l. 12. §. 4. l. *pen. pr. D. h. t.*

§. 6.

§. 6. Sane prout diversæ rerum sunt qualitates, sic & inter *Usum* & *Usumfructum* major vel minor est differentia.

§. 7. Inter *Usum* enim & *Usumfructum Fundi* multum interest; nam is, qui *fundi* nudum habet *Usum*, nihil ulterius habere intelligitur, quam ut oleribus, pomis, floribus, sceno, stramentis, & lignis, ad usum quotidianum utatur, non ad compendium: §. 1. *I. h. t.* non etiam oleis, (sic in *l. 12. §. 1. D. h. t.* leg. vid.) neque oleo, neque frumento, neque frugibus, nisi modicis, pro dignitate tamen ejus, cui *Usum* relictus est. *l. 10. §. 4. l. 11. l. 12. pr. §. 1. D. §. 1. I. h. t.* Qui vero *Usumfructum fundi* habet, quicquid in eo fundo nascitur, & quicquid inde percipi potest, etiam ad compendium, suum facit. *l. 9. pr. D. de usufr. v. supr. ad t. de usufr. §. 28.*

§. 8. Inter *Usum* & *Usumfructum Aedium* minus interest; qui enim *Usum ædium* habet, hætenus jus habere intelligitur, ut ipse tantum inhabitet, nec hoc jus ad alium transferre possit: & vix receptum esse videtur, ut hospitem ei recipere liceat, & cum uxore liberisque suis, item libertis, nec non personis aliis liberis, quibus non minus quam servis utitur, habitandi jus habeat; & convenienter, si ad mulierem *Usum ædium* pertineat, cum marito ei habitare liceat. §. 2. *I. de usu. l. 2. §. 1. l. 3. l. 4. l. 5. l. 6. l. 7. l. 8. l. 10. pr. §. 1. 2. 3. D. h. t.* Qui vero *Usumfructum ædium* habet, vel ipse solus, vel cum aliis inhabitare, vel aliis ædes locare potest. arg. §. 1. in *f. I. de usu.*

§. 9. Non etiam multum interest inter *Usum* & *Usumfructum Pecorum*; qui enim *Usum Pecorum* habet, puta gregis ovilis, pecoribus non tantum ad stercoreandum agrum, sed & modico lacte, modica-

que lana (quæ cæteroquin in fructu sunt) uti potest. l. 12. §. 2. 3. D. h. t. §. 4. l. de usu. §. 37. l. de R. D.

§. 10. Inter *Usu* vero & *Usufructum Pecuniæ* nihil interest. l. 5. §. ult. l. 10. §. 1. D. de usufr. ear. rer.

§. 11. *Habitatio* est *jus alienas ædes inhabitandi*, salva earum *substantia*. arg. l. 13. C. de usufr. §. 5. l. h. t.

§. 12. Quæ, cum olim de eo dubitaretur, v. l. 10. pr. §. 1. & seqq. D. h. t. nunc distincta est servitus ab *Usu ædium*; d. l. 13. C. de usufr. d. §. 5. l. h. t. Qui enim *Habitationem* habet, ædes indistincte alteri ad inhabitandum locare potest. d. l. 13. d. §. 5. quod non concessum est ei, qui *ædium nudum Usu* habet. §. 2. l. h. t.

§. 13. Nec non ab *Usufructu*; d. l. 13. d. §. 5. cum *Usufructuarius* ædibus etiam aliter uti, quam habitando, possit, ad merces scil. in iis reponendas.

§. 14. Differt etiam *Habitatio* ab *Usu* & *Usufructu* in eo, quod *Habitatio* neque capitis deminutione, neque non utendo finiatur; l. 10. pr. D. h. t. quia magis in facto, quam in jure consistit.

TITUL. IX.

USUFRUCTUARIUS QUEMADMODUM CAVEAT.

§. 1. **S**ervitutibus autem hisce Personalibus commune est, quod si, quibus constitutæ sunt, in securitatem proprietarii cavere debeant.

§. 2. Et quidem, quantum ad *Verum Usufructum* attinet, probabile est Prætores ita edixisse: Si cujus rei usufructus legatus esse dicatur, *Usufructuarius* usarum fruiturum se boni viri arbitrato, & cum usufructus ad eum pertinere desierit, se restitutum, quod inde

de extabit, satisfidare jubebo. arg. l. 1. pr. D. h. t. l. 13. pr. in f. D. de usufr.

§. 3. Æquissimum enim Prætorj visum est, eum de utroque cavere, & usurum se boni viri arbitrato, & cum usufructus ad eum pertinere definet, restitutum, quod inde extabit. *d. l. 1. pr. D. h. t.*

§. 4. Cavent omnes Fructuarii; *l. 1. l. 4. C. de usufr. l. 1. pr. §. 2. D. h. t. Dominis proprietatis, l. 8. D. h. t. & si plures sint, omnibus; l. 13. D. de usufr. neque simpliciter, sed datis fidejussoribus. l. 13. pr. in f. D. de usufr. l. 4. C. eod. l. 5. §. 1. D. h. t. junct. l. 7. D. de præst. stip. l. 1. D. qui satisf. cog.*

§. 5. Cautionis autem hujus partes duæ sunt. *l. 1. §. 6. D. h. t.* Nam I. Cavet Fructuarius *usurum fructuum se boni viri arbitrato, seu viri boni arbitrato perceptum iri usumfructum; d. l. 1. d. l. 13.* hoc est, non deteriore se causam usufructus facturum, cæteraque facturum, quæ in re sua faceret. *l. 1. §. 3. D. h. t.*

§. 6. Et recte quidem facient & heres, & legatarius, si qualis res sit, cum frui incipit legatarius, in testatum redegerint; ut inde possit apparere, an & quatenus rem pejorem legatarius fecerit. *l. 1. §. 4. D. h. t.*

§. 7. II. Cavet, *tum usufructus ad eum pertinere deserit, se restitutum, quod inde extabit. d. l. 1. pr. D. h. t.* Quibus verbis non ipsam rem stipulatur proprietarius: inutiliter enim rem suam stipulari videretur: sed stipulatur restitutum iri, quod inde extabit. Interdum autem inerit proprietatis æstimatio, si forte Usufructuarius, cum possit, usucapionem interpellare neglexit; omnem enim rei curam suscipit, & custodiam fructuarius præstare debet. *l. 1. §. 7. l. 2. D. h. t.*

§. 8. Omnes autem casus continentur hac stipulatione, quibus usufructus amittitur. *l. 3. pr. D. h. t.*

§. 9. *Definere vero pertinere Ususfructum accipiemus, etiamsi nec cœperit pertinere, quàmvis legatus sit, & committetur nihilominus stipulatio, quasi definat pertinere, quod nec cœpit. l. 3. §. 1. D. h. t.*

§. 10. *Illud etiam hac stipulatione continetur, dolum malum abesse abfuturumque esse; & cum in rem sit doli mali mentio concepta, omnium dolum comprehendere videtur successorum, & adoptivi patris. l. 5. pr. D. h. t.*

§. 11. *Quæ Cautio, licet non sit de substantia Ususfructus, est tamen necessaria, l. 8. §. 4. D. qui satisd. cog. l. 1. §. 3. D. h. t. l. 13. pr. D. de usufr. & ante traditionem rei fructuariæ præstanda. d. l. 13. pr.*

§. 12. *Adeo, ut ne quidem testator eam in testamento remittere possit. l. 1. C. de usufr. l. 6. l. pen. C. ut in poss. leg.*

§. 13. *Quod si Cautio præstita non sit, potest dominus rem traditam vindicare, & Exceptionem ususfructus constituti, Replicatione Cautionis non præstitæ elidere; l. 7. pr. D. h. t. vel Cautionem petere per Conditionem ex Lege. d. l. 7. pr. l. 5. §. 1. D. de usufr. ear. rer.*

§. 14. *Sunt tamen casus, quibus hæc Cautio cessat: I. Si ipse heres eam, vel expresse, vel tacite remiserit. l. 45. D. de pact. l. pen. C. eod. l. 71. D. ad L. Falcid.*

II. *Si Proprietas ex die certo, Ususfructus vero pure legatus sit. l. 9. §. 2. D. h. t.*

§. 15. III. *Remittitur etiam Fisco. l. 1. §. 18. D. ut legat. vel fideic. caus. l. 2. §. 1. in f. de fund. dot. l. 3. §. 10. D. de Carb. Ed.*

Nec non IV. *Patri in bonis Liberorum adventitiis. l. ult. §. 4. in f. l. 6. §. 2. C. de bon. quæ lib.*

§. 16. *Quantum autem ad Quasi Ususfructum att-*

ti-

tinēt, cavendum de eadem quantitate ejusdem qualitatis, vel æstimatis rebus de certa pecunia restituenda, si fructuarius morietur, vel capite minuetur. §. 2. *I. de usufr. l. 7. D. de usufr. ear. rer. l. 7. §. 1. D. h. t.*

§. 17. Quæ Cautio similiter testamento remitti nequit. *l. 1. C. de usufr. l. 6. D. l. pen. C. ut in poss. leg.*

§. 18. Sed &, si *Ufus* sine fructu legatus erit, adempta fructus causa, satisfidandum. *l. 5. §. 1. l. pen. D. h. t.*

§. 19. Quin &, si *Habitatio*, vel *Operæ* hominis relictæ fuerint, stipulatio locum habebit. *l. 5. §. ult. D. h. t.*

LIBER VIII. TITUL. I.

DE SERVITUTIBUS.

C. III. 34.

§. 1. **A** *Servitutibus Personalibus* transit Imp. ad *Servitutes Rerum seu Reales*, quæ hic simpliciter *Servitutes* dicuntur. v. l. 4. l. 8. D. h. t. §. un. in f. l. de reb. corp. §. ult. l. de usu. l. 2. D. de serv. vind. l. 44. D. locat. t. D. de serv. leg.

§. 2. Sunt autem *Servitutes Rerum seu Reales*, (quæ & *Prædiorum* vocantur) cum *Prædium* servit *Prædio*. §. 3. l. de serv. l. 1. §. 1. D. comm. præd. v. supr. ad t. de usufr. §. 8. De quibus in genere h. t. agitur.

§. 3. Constituuntur *Servitutes Reales* iisdem fere modis, quibus *Personales*: & quidem maxime l. *Pactionibus* & *Stipulationibus*; §. 4. l. h. t. accedente scil. quasi traditione. l. ult. D. h. t. l. 1. in fin. D. de S. P. R. l. 11. §. 1. D. de Public. in rem act. Solis enim pactionibus & stipulationibus *Servitutes* promitti quidem, non etiam constitui possunt. arg. l. 3. D. de O. & A. l. 20. C. de pact. l. pen. C. de usufr. l. 4. D. h. t. add. supr. ad t. de usufr. §. 20.

§. 4. II. *Ultima Voluntate* seu *Testamento*. §. ult. l. h. t. l. 16. D. comm. præd.

§. 5. III. *Præscriptione longi temporis*, decem annorum inter præsentēs, viginti inter absentes. l. ult. in f. C. de præscr. long. temp.

§. 6. Licet enim *Servitutes*, uti aliæ res incorporales, proprie non possideantur, l. 3. pr. D. de acq. vel am. poss. adeoque *Usucapionem* non recipiant, l. 14. D. h. t. l. 43. §. 1. D. de A. R. D. & ob id per *Legem Scriboniam* *usucapio*, quæ *servitutem* constituit, aliquando

quando sublata sit; *l. 4. §. f. D. de usurp. & usuc.* est tamen earum quasi possessio: *l. 10. D. si serv. vind.* Ob quam causam & Prætor eos, qui diuturno usu & longa quasi possessione servitutem nacti erant, jam ante defendit, *d. l. 10. & Justinianus Imp. Servitutum, omniumque rerum incorporalium, præscriptionem novissime aperte admisit. d. l. ult. C. de præscript. long. temp.*

§. 7. Ad quam præscriptionem neque titulus, neque scientia domini requiritur; *d. l. ult. C. de præscr. long. temp.* sed sufficit, aliquem longo tempore, non vi, non clam, non precario, servitute usum esse. *d. l. 10. pr. D. si serv. vind.*

§. 8. Constituunt *Servitutes Domini Prædiorum*, qui liberam rerum suarum administrationem habent. *l. 6. l. 8. pr. D. comm. præd. arg. l. ult. C. de reb. alien. non alien.*

§. 9. Si prædium commune sit, unus ex dominis Servitutem imponere nequit, sed omnium consensus necessarius est. *l. 2. D. h. t.*

§. 10. Acquirunt Prædiorum dominantium domini; *d. l. 6. l. 8. pr. D. comm. præd. l. 15. §. f. D. de usufr.* non tantum per se, sed & per alios, puta per servos, *l. 12. D. h. t. & procuratores. arg. l. 20. §. f. D. de A. R. D.* non alii, licet sint vicini, vel socii. *l. 5. D. comm. præd. l. 19. de S. P. R.*

§. 11. Constitui debent *Servitutes Reales* pure; nam neque ex tempore, neque ad tempus, neque sub conditione, neque ad certam conditionem constitui possunt. *l. 4. pr. D. h. t.*

§. 12. Sed tamen si hæc adjiciantur, per pacti vel per doli exceptionem, occurreret contra placita Servitutem vindicanti. *d. l. 4. pr.*

§. 13. Per partes etiam Servitus constitui, & ac-

quiri nequit, quia totum fundum huic oneri obnoxium reddit; *l. 8. §. 1. l. 9. l. 11. l. 17. D. h. t. l. 6. §. 1. D. comm. præd. l. 13. §. 1. l. 26. D. de S. P. R.* licet per partes retineri possit. *d. l. 8. §. 1. l. 34. D. de S. P. R.*

§. 14. Plane modum adjici Servitutibus posse constat, veluti, quo genere vehiculi agatur, ut equo duntaxat, vel ad certum pondus vehatur, vel grex ille transducatur, aut carbo portetur. *l. 4. §. 1. D. h. t.*

§. 15. Unde & usus Servitutum temporibus discerni potest, forte ut quis post horam tertiam usque in horam decimam eo jure utatur, vel ut alternis diebus utatur. *l. 5. §. 1. D. h. t.* Intervals enim dierum & horarum, non ad temporis causam, sed ad modum pertinent jure constitutæ servitutis. *l. 4. §. ult. D. h. t.*

TITUL. II.

DE SERVITUTIBUS PRÆDIORUM URBANORUM.

§. 1. **S**unt autem *Servitutes Reales seu Prædiales, Prædiorum vel Urbanorum, vel Rusticorum.*
l. 1. D. de serv.

§. 2. *Servitutes Prædiorum Urbanorum sunt, cum Prædium-servit Prædio Urbano.*

§. 3. *Prædium Urbanum hic est omne ædificium, etiam extra Urbem in villa ædificatum. §. 1. l. de servit. l. 1. D. comm. præd. l. 198. D. de V. S. l. 3. D. de serv.*

§. 4. *Servitutes vero seu Jura Urbanorum Prædiorum talia sunt: Oneris ferendi, Tigni immittendi, Projiciendi, Protegendi, Stillicidii Recipiendi vel Non recipiendi, Fluminis Recipiendi vel Non recipiendi, Altius Tollendi & Non tollendi; Luminum & Ne Luminibus officiat, Prospectus & Ne Prospectu officiat. l. 2. l. 3. l. 4. D. h. t. §. 1. l. de serv.*

§. 5.

§. 5. *Servitus Oneris ferendi est jus, quo paries aut columna vicini onus vicinarum ædium sustinere debet. l. 33. D. h. t. §. 1. l. de serv.*

§. 6. In qua illud speciale est, quod dominus prædii servientis, contra naturam servitutum, v. l. 15. §. 1. *D. de servit.* columnam vel parietem reficere teneatur, & idoneum oneri ferendo præstare. d. l. 33. Licet aliud voluerit Gallus Jctus in l. 6. §. 2. *D. si serv. vind.*

§. 7. Nam cum in lege ædium ita scriptum esset, *Paries oneri ferendo uti nunc est, ita sit:* satis aperte significatur, in perpetuum parietem esse debere: Non enim hoc his verbis dicitur, ut in perpetuum idem paries æternus esset, quod ne fieri quidem posset, sed ut ejusdem modi paries in perpetuum esset. d. l. 33.

§. 8. *Servitus Tigni immittendi, est jus, quo licet tignum sive trabem, ex suo ædificio, v. l. 25. D. h. t. in alienum parietem immittere. l. 20. D. h. t. §. 1. l. de serv.* Ita ut ibi requiescat, & vicini paries sustineat onus immissi. l. 242. §. 1. *D. de V. S.*

§. 9. Qui vero hanc servitatem debet, vicini tignum tantum suscipit, nihil autem reficere tenetur; in quo diversa est a superiore. l. 8. §. 2. *D. si serv. vind.*

§. 10. *Servitus Projiciendi, non est jus abjiciendi vel effundendi aliquid in aream vicini, sed jus, quo nobis licet tignum ex nostro pariete mittere, ita ut provehatur supra alienum, nusquam autem in alieno requiescat. l. 242. §. 1. D. de V. S.*

§. 11. *Servitus Protegendi, est jus, protectum supra alienum solum habendi. l. 2. D. h. t.*

§. 12. Differt enim *Servitus Projiciendi* a *Servitute Protegendi*; nam *Proiectum* est omne, quod provehitur

hitur supra fundum alienum, ut nusquam requiescat: uti sunt mæniana, & suggrundia; *d. l. 242. §. 1. D. de V. S. Protectum* vero, cum tigna emittuntur tegendi gratia, puta ad arcendas injurias imbrium & tempestatum a parietibus. Unde *Protectum* a *Suggrunda* recte distinguitur in *l. 5. §. 6. D. de his qui effud.*

§. 13. *Servitus Stillicidii Recipiendi*, (quæ & *Stillicidii immittendi*, *l. 28. D. h. t.* & *Avertendi* dicitur, *l. 2. D. h. t.*) est jus, quo vicinus tenetur recipere stillicidium nostrum in tectum vel aream suam; *d. l. 2. D. h. t.* quod alias pati nemo cogitur. *l. ult. §. pen. D. quod vi aut clam.*

§. 14. *Servitus Stillicidii Non recipiendi*, vel *Non avertendi*, non est, qua quis stillicidium suum non potest recipere, idque vicino concedere tenetur: sed est jus, quo vicinus stillicidium ædium suarum (si hoc forte Lege vel consuetudine civitatis liceat) in aream vel tectum vicini avertere prohibetur; aut non tenetur vicinus stillicidium vicini in suum recipere.

§. 15. Est autem *Stillicidium*, cum aqua pluvia ex tecto stillatim cadit; Varr. *L. IV. de LL.* unde & *castitare* dicitur in *l. 20. §. 3. 4. D. h. t.*

§. 16. *Servitus Fluminis Recipiendi* est jus, quo flumen meum derivare possum in fundum vicini.

§. 17. *Servitus Fluminis Non recipiendi* est jus, quo vicinus, flumen, (quod alioqui Lege vel consuetudine civitatis licebat) avertere in alienum prohibetur.

§. 18. *Flumen* dicitur, quod fluit continuo: Varr. *d. l.* estque hic aqua, per tubos vel canales instar fluminis demissa.

§. 19. *Servitus Altius Tollendi* non est, qua vicinus ædes suas in nostram utilitatem altius tollere tenetur; v. *l. 15. §. 1. D. de serv. l. 6. §. 2. si serv. vind.*
non

non etiam, qua nobis licet vicini ædes altius tollere: v. §. 2. *I. de act.* Sed est *jus, quo vicinus cogitur pati ædes meas altius tolli.* l. 2. *D. h. t.* §. 2. *I. de act.*

§. 20. Licet sane ex naturali libertate unicuique ædes suas altius tollere, quousque velit; l. 8. l. 9. *C. de serv.* l. 8. §. 1. *D. si serv. vind.* imo etiam cum vicini incommodo. l. 9. *D. h. t.*

§. 21. Sed si in gratiam maxime vicinorum, ob periculum ruinæ & incendii, per legem, omnibus ædificiis certa altitudo præscripta sit, quod Romæ temporibus Augusti, Neronis, Trajani, & Severi, factum fuisse constat: v. Strab. *de Sit. Orb. L. V.* Suet. *in Aug. c. 89.* Tacit. *Ann. L. XV. c. 43.* S. Aur. Vict. *Epit. in Trajan. l. 1.* *C. de ædif. priv.* l. 11. *D. h. t.* l. 1. §. 17. *D. de O. N. N.* hoc casu, si quis supra hanc altitudinem præscriptam ædificare velit, debet Servitutem hanc *Altius tollendi* a vicinis impetrare. l. 12. §. 1. *C. de ædif. priv.*

§. 22. *Servitus Altius Non tollendi* est *jus, quo vicinus contra naturalem libertatem ædes suas altius tollere, in commodum vicinarum ædium, prohibetur.* l. 2. *D. h. t.* §. 1. *I. de serv.*

§. 23. *Servitus Luminum* est *jus, quo cogitur vicinus fenestras nostras, quibus lumen haurimus, in suo, aut communi pariete excipere.* l. 4. l. 40. *D. h. t.*

§. 24. In proprio pariete, ad lumen vel prospectum, fenestram ponere & aperire licet, jure libertatis, etiam cum incommodo vicini. l. 8. §. 5. *D. si serv. vind.* l. ult. §. ult. *D. h. t.*

§. 25. *Servitus Ne Luminibus officiatur* est *jus, quo vicinus nihil quicquam potest facere in suo, quo lumina nostra obscurantur vel minuantur.* l. 4. l. 15. l. 17. *pr. §. 1. l. 23. D. h. t.*

§. 26. Quo ipso efficitur, ut vicinus non tantum
altius

altius non possit ædificare, sed & nihil facere, quo lumina nostra reddantur obscuriora. Contingit enim aliquando, ut quis luminibus vicini officiat, etiam deprimendo ædificium, si forte per refractionem seu repercussionem lumen in vicini ædes devolvatur. *d. l. 17. §. 2. D. h. t.* Ex quo, ut & ex eo, quod, qui hanc servitutem debet, arborem ponere non possit; arg. *l. 15. D. h. t.* manifestum est, diversam hanc esse servitutem, a servitute *Altius non tollendi*.

§. 27. *Servitus Prospiciendi*, vel *Prospectus*, *l. 12. l. 16. D. h. t. §. 2. l. de act.* est jus, quo quis in prædium vicini prospicere potest.

§. 28. *Servitus Ne Prospectui officiat*, *l. 3. l. 15. D. h. t.* est jus, quo quis in prædio suo non potest quicquam facere, quod libero quaquaversum prospectui, in quævis loca nobis grata & amena, obstat.

§. 29. Sunt etiam *Prædiorum Urbanorum*, *Servitus Foraminis* in imo pariete conclavis vel triclinii, proluendi pavimenti causa; si modo in eum locum aliquid ex cælo aquæ veniat; *l. 28. D. h. t.* *Cloacæ*, qua vicinus sordes & colluviem nostrarum ædium recipere cogitur; v. *l. 7. D. de servit. l. 1. §. 4. D. de cloac. Fumi immittendi*; *l. 8. §. 5. D. si serv. vind. Aquam effundendi*, vel aliud quid mittendi in prædium vicini; *d. l. 8. §. 5. Positum aliquid habendi* in fundo vicini; *l. 17. §. 1. D. si serv. vind.* Similesque, quæ ex ipsis verbis non difficulter intelliguntur.

TITUL. III.

DE SERVITUTIBUS PRÆDIIORUM
RUSTICORUM.

§. 1. *Servitutes Prædiorum Rusticorum sunt, cum Prædium servit Prædio Rustico.*

§. 2. *Prædium Rusticum hic est omnis locus ædificio vacuus, in Urbe area, Ruri ager. l. 211. D. de V. S.*

§. 3. *Servitutes autem Rusticorum Prædiorum sunt hæ; Iter, Actus, Via, Aquæ Ductus. l. 1. pr. D. h. t. pr. l. de serv.*

§. 4. *Iter est jus eundi, ambulandi hominis, per alterius prædium, ad utilitatem prædii nostri rustici, non etiam jumentum agendi, vel vehiculum. d. l. 1. pr. D. h. t. pr. l. de servit.*

§. 5. *Sive quis eat, sive sella, lectica, vel equo vehatur, nihil interest; l. 7. l. 12. D. h. t. Iter enim est, qua quis eques vel pedes commeari potest. d. l. 12.*

§. 6. *Actus est jus agendi jumentum vel vehiculum. d. l. 1. pr. D. h. t. d. pr. l. de servit.*

§. 7. *Itaque, qui Iter habet, Actum non habet; Qui Actum habet, & Iter habet, eoque uti potest etiam sine jumento. d. l. 1. pr. D. h. t. pr. l. de serv. Ex tacita scil. voluntate constituentis; arg. l. 21. D. de R. J. sed si contra expresse convenerit, secus erit. l. 4. §. 1. D. si serv. vind.*

§. 8. *Via est jus vehundi, & agendi, & ambulandi; nam & Iter, & Actum in se Via continet. d. l. 1. D. h. t. pr. l. de servit.*

§. 9. *Inter Viam sane & Actum plurimum interest. l. Via enim Actum & Iter in se continet, ita ut per se*

se intelligi non possit sine jure eundi agendi; arg. l. 13. *D. de servit.* sed *Actus iter* tantum continet ex tacita voluntate constituentis.

II. Qui *Viam* habet, habet & jus lapidem aut tignum trahendi, hastamque rectam ferendi; l. 7. *D. h. t.* non etiam ille, qui *Actum* habet.

III. *Via* legibus determinatum habet spatium; latitudo enim ejus ex L. XII. tab. in porrectum octo pedes habet, in anfractum, i. e. ubi flexum est, sedecim. l. 8. *D. h. t.*

§. 10. *Aquæ Ductus* est jus aquam ducendi per fundum alienum. d. l. 1. pr. *D. h. t.* pr. l. de servit. v. l. 10. l. 15. 17. 21. 24. 25. *D. h. t.*

§. 11. In *Rusticis* computanda quoque sunt *Aquæ Haustus*, *Pecoris ad aquam appulsus*, *Jus Pascendi*, *Calcis coquendæ*, *Arenæ fodiendæ*, & *Cretæ eximendæ*. l. 1. §. 1. *D. h. t.* §. 2. l. de serv. v. l. 2. §. 1. 2. l. 3. pr. §. 3. l. 4. l. 5. §. 1. l. 6. pr. §. 1. l. 9. *D. h. t.*

§. 12. *Licet Aquæ Haustus*, *Pecoris ad aquam appulsus*, similesque *Servitutes*, non tantum *Reales*, sed & *Personales* esse possint, si scil. constituentur in utilitatem personæ. l. 14. §. ult. *D. de alim. leg.*

§. 13. Item sic possunt *Servitutes* imponi: ut fructus in vicini villa cogantur, coactique habeantur; ut pedamenta ad vineam ex vicini prædio sumantur; d. l. 3. §. 1. ut terram, rudus, faxes jacere, posita habere jus sit, & ut in tuum lapides provolvantur, ibique positi habeantur, indeque exportentur; d. l. 3. §. 2. ut tugurium mihi habere liceat in tuo; l. 6. §. 1. *D. h. t.* nec non ut per lacum alterius navigare liceat. l. 23. §. 1. *D. h. t.*

TITUL. IV.

COMMUNIA PRÆDIORUM TAM URBANORUM
QUAM RUSTICORUM.

§. 1. **L**icet autem diversæ sint *Servitutes Prædiorum Urbanorum a Servitutibus Prædiorum Rusticorum*, multa tamen utrisque sunt *Communia*.

§. 2. Utræque enim *Servitutes Prædiorum* appellantur, quoniam sine Prædiis constitui non possunt; nemo enim potest servitutem acquirere vel Urbani vel Rustici prædii, nisi qui habet prædium: nec quisquam debere, nisi qui prædium habet. *l. 1. §. 1. D. h. t. §. 3. I. de servit.*

§. 3. Eaque Prædia II. debent esse in commercio, v. *l. 4. D. h. t. l. 1. D. si serv. vind.* & tum constituentis, tum acquirentis propria; nemo enim alieno Prædio servitutem vel imponere, vel acquirere potest. *l. 5. l. 6. pr. D. h. t.*

§. 4. Licet duorum Prædiorum dominus, alteri, quod tradit, servitutem aut imponere, aut acquirere possit. *l. 3. l. 5. l. 6. l. 7. l. 8. D. h. t.*

§. 5. III. Prædia debent esse vicina, ut servitus utilitatem præstare possit; *l. 38. l. 25. D. de S. P. U. l. 5. §. 1. D. de S. P. R.* vicinitatem enim, non tam ex confinio, aut Prædiorum conjunctione, quam ex commoditate utendi metimur. *l. 1. D. de S. P. U. l. 7. §. 1. D. h. t. l. 4. §. ult. D. si serv. vind. l. ult. D. de S. P. R. l. 7. §. ult. D. eod.*

§. 6. IV. Omnes servitutes Prædiorum causas debent habere perpetuas. *l. 28. D. de S. P. U. l. un. §. 4. de font. v. l. 1. §. 8. D. de aq. quot.*

§. 7. V. Omnes tum Pactionibus & Stipulationibus,

bus, tum Testamento constitui possunt. §. ult. *I. de serv. l. 5. l. 13. l. 16. D. h. t.*

§. 8. VI. Omnes longo tempore præscribi possunt. *l. ult. C. de præscr. long. temp. v. supr. ad t. de serv. §. 5. & seqq.*

§. 9. VII. Nullæ ipso jure constitui possunt ad tempus, vel sub conditione. *l. 4. pr. D. de serv.*

§. 10. VIII. Omnes Servitutes sunt individuae. *l. 2. §. 2. l. 72. pr. D. de V. O. l. 6. §. 4. D. si serv. vind. l. 17. D. de serv. l. ult. D. de serv. leg. v. l. 6. §. 1. l. ult. D. h. t.*

§. 11. IX. Concessa qualicunque servitute, intelliguntur & ea concessa, sine quibus servitute uti non licet. *l. 11. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 12. X. Omnes denique *Actioe Confessoria* vindicari possunt. *l. 2. D. si serv. vind. §. 2. I. de act.*

TITUL. V.

SI SERVITUS VINDICETUR, VEL AD ALIUM PERTINERE NEGETUR.

§. 1. **D**e *Servitutibus* enim *In Rem Actiones* competunt nobis (ad exemplum earum, quæ ad *Usumfructum* pertinent) tam *Confessoria*, quam *Negatoria*: *Confessoria* ei, qui *Servitutes* sibi competere intendit; *Negatoria* Domino, qui negat. *l. 2. pr. D. h. t.*

§. 2. De quibus Prætor ita edixisse videtur: Si *Servitus vindicetur, vel ad alium pertinere negetur*; vindicanti *Confessoriam*, Neganti *Negatoriam in rem Actionem* dabo. arg. *Inscr. & l. 2. pr. D. h. t.*

§. 3. Est itaque *Actio Confessoria Actio in rem*, *l. 6. §. 3. D. h. t. §. 2. I. de act. qua quis servitutem,*
sive

five realem, five personalem, sibi competere contendit. d. l. 2. pr. D. h. t. §. 2. l. de act. l. 5. §. ult. D. si ususfr. pet.

§. 4. Dicitur *Confessoria*, non a formula, sæpe enim etiam negative concipitur, sed ab intentione Actoris.

§. 5. Nascitur ex jure Servitutis, quod jus in re est, l. 13. §. 1. l. 19. D. de damn. infect. l. 30. D. de noxal. act. & probandum. l. 9. C. de servit.

§. 6. Estque *Directa*, vel *Utilis*. l. 16. D. de serv.

§. 7. *Actio Confessoria Directa* datur *Domino prædii dominantis*; Servitutem enim nemo vindicare potest, quam is, qui dominium in fundo seu prædio vicino habet, cui servitutem dicit deberi: l. 2. §. 1. l. 6. §. 3. D. h. t. *Utilis vero Creditori*, qui fundum pignori accepit, *Emphyteuticario*, l. 16. D. de serv. l. 9. D. de O. N. N. *Superficiario*. l. 3. §. pen. D. de O. N. N. l. 1. §. f. D. de superf. nec non *Fructuario*, contra vicinum scil. non contra proprietarium, a quo usumfructum vindicat. l. un. §. 4. D. de remiss.

§. 8. Datur *Contra Dominum prædii servientis*, l. 6. §. 3. D. h. t. quemcunque impediens, l. 10. §. 1. D. h. t. nec non eum, qui liti se obtulit. arg. l. ult. D. si ususfr. pet.

§. 9. *Ad id*, ut Judex Actori Servitutem competere declaret, & réum, quanti actoris interest, se turbatum non esse, condemnet, l. 4. §. 2. l. 6. §. 6. D. h. t. præstandamque cautionem, de in posterum non turbando, vel ad id, quanti actor in litem juraverit. l. 7. D. h. t.

§. 10. *Actio Negatoria seu Negativa* est *Actio in rem*, l. 4. §. 7. D. h. t. §. 2. l. de act. qua quis Servitutem vicino deberi negat. l. 2. pr. D. h. t. §. 2. l. de act.

§. 11. Dicitur *Negatoria* similiter ut *Confessoria*, non a formula, sed ab intentione Actoris.

§. 12. Nascitur ex libertate prædii: l. 4. §. 7. *D. h. t. l. 5. pr. D. si ususfr. pet.* quæ probanda, si adversarius sit in possessione servitutis; arg. l. 8. §. 3. *D. h. t.* quia possessio relevat ab onere probandi. l. ult. *C. de R. V.*

§. 13. Datur *Domino qui prædium liberum possidet*; l. 2. *pr. l. 4. §. 7. D. h. t. l. 5. pr. D. si ususfr. pet.* etiam si sit in quasi possessione libertatis; l. 5. §. ult. *D. si ususfr. pet.* hoc uno casu enim, qui possidet, Actoris partes obtinet, d. §. 2. *in f. d. l. 5. §. ult. l. 4. §. 7. l. 6. §. 1. D. h. t.* Theoph. ad d. §. 2. qui alibi frustra quæritur.

§. 14. *Contra quemvis servitutem asserentem, & libertatem impredientem.* d. l. 2. *pr. l. 8. §. 5. l. 17. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 15. *Ad id, ut Iudex prædium servitute liberum declaret; reumque condemnet ad id, quanti actoris interest, se turbatum non esse, l. 4. §. 2. D. h. t.* præstandamque cautionem, de in posterum non turbando, vel ad id, quanti actor in litem juraverit. l. 7. l. 12. *D. h. t.*

§. 16. Quæ Actiones jure nostro de *Servitutibus* tantum, non etiam de aliis juribus competunt. arg. h. t. t. *D. si ususfr. pet. §. 2. l. de act.*

TITUL. VI.

QUEMADMODUM SERVITUDES AMITTUNTUR.

§. 1. Illud etiam *Commune* est *Servitutibus Realibus*, quod utraq; certis modis amittantur.

§. 2. Et quidem I. *Amittuntur Servitutes Confusione seu Consolidatione*; si idem utriusque prædii, domi-
nan-

nantis scil. & servientis, & quidem in solidum, dominus esse cœperit: *l. 1. D. h. t. l. 30. D. de S. P. U.* nam partis confusio pro parte tantum Servitutem exstinguit. *l. 8. §. 1. D. de serv. l. 33. pr. l. 34. D. de S. P. R.*

§. 3. II. *Remissione*, five *expressa*, *l. 14. §. 1. D. de serv. five tacita*; cum scil. dominus prædii dominantis in prædio serviente aliquid fieri permittit, quod usum servitutis impedit. *l. 8. pr. D. h. t.*

§. 4. III. *Non utendo per modum, & tempus*; i. e. vel non utendo secundum modum in constituenda Servitute præscriptum: v. *l. 7. l. 10. §. 1. l. 11. l. 18. D. h. t.* vel plane non utendo, per tempus decem annorum inter præsentis, viginti inter absentes. *l. 18. §. 1. D. h. t. l. 13. C. de servit.*

§. 5. Ubi tamen in *Servitutibus Prædiorum Urbanorum* illud speciale est, quod serviens libertatem simul contra usucapere debeat. v. *l. 6. l. 7. D. de S. P. U. l. 18. §. 2. D. h. t. junct. l. 18. D. de S. P. R.*

§. 6. IV. *Soluta jure Auctoris*; v. c. si Servitus rei sub conditione legatæ imposita sit, & conditio extiterit. *l. 11. §. 1. D. h. t.*

§. 7. V. *Prædii vel dominantis vel servientis interitu*. *l. 14. D. h. t.*

§. 8. Non etiam sola Mutatione; unde, si sublatum sit ædificium, ex quo stillicidium cadit, & eadem specie & qualitate reponatur, Servitus stillicidii nihilominus locum habet. *l. 20. §. 2. D. de S. P. U. add. l. 13. D. de S. P. R.*

LIBER IX.

TITUL. I.

SI QUADRUPES PAUPERIEM FECISSE DICATUR.

§. 1. **E**xpositis *Actionibus In Rem*, sequuntur *Actiones In Personam*: & primum quidem *Actiones In Rem Scriptæ*, puta *Noxales*, quæ competunt vel ob *Damnum a Quadrupede*, vel a *Servo* datum.

§. 2. Si *Quadrupes* damnum dederit, competit *Actio de Pauperie*. v. §. 1. in f. *I. h. t. l. 14. §. ult. D. de P. V.*

§. 3. Quæ ex *L. XII. Tab.* descendit; quæ *Lex* voluit aut dari id animal, quod noxiam commisit, aut æstimationem noxiæ offerre. *l. 1. pr. D. h. t. pr. I. h. t.*

§. 4. Sed a *Prætor*e, adjuvandi *Juris Civilis* gratia postmodum etiam *Edicto* est proposita. *l. 1. §. 3. D. h. t.*

§. 5. Quod ita conceptum fuisse videtur: Si *QUADRUPES PAUPERIEM FECISSE DICATUR*, aut noxam sarcire, aut noxæ dedere jubebo. arg. *Inscr. & l. 1. pr. §. 3. II. 16. D. h. t.*

§. 6. Ait *Prætor*, Si *QUADRUPES*; ad omnes enim quadrupedes hæc *Actio* pertinet. *l. 1. §. 2. D. h. t.* Si non quadrupes, sed *bipes* pauperiem fecit, cessat quidem *Actio de Pauperie Directa*, sed *Utilis* tamen locum habet. *l. pen. D. h. t.*

§. 7. *PAUPERIEM FECISSE DICATUR*; *Pauperies* est *damnum sine injuria facientis datum*: nec enim potest animal *injuria* fecisse dici, quod sensu caret. *l. 1. §. 3. D. h. t. pr. I. h. t.*

§. 8. Non tamen qualecunque damnum hic intelligendum, sed illud demum, quod quadrupes proprio motu contra naturam dedit: puta si equus cal-

calcitrosus calce percusserit, aut bos cornu petere solitus petierit, aut mulæ propter nimiam ferociam. l. 1. §. 4. D. h. t. pr. l. h. t.

§. 9. Quod si secundum naturam, depascendo gramina vel fruges, damnum dederit, non hæc, sed *Actio de Pastu pecorum* locum habet. l. 14. §. ult. D. de præscr. verb.

§. 10. Pecus alienum in suo agro deprehensum includere, jure nostro non licet. l. 39. §. 1. D. ad L. Aquil.

§. 11. Si culpa vel instigatu alterius quadrupes damnum dederit, damni injuriæ ex L. *Aquila* agendum. l. 1. §. 4. §. 6. 7. 8. 11. D. h. t.

§. 12. Si vero naturalis sit feritas, non *Directa*, sed *Utilis de Pauperie* competit. l. 1. §. 10. D. §. 1. l. h. t.

§. 13. Sive autem corpore suo pauperiem quadrupes dedit, sive per aliam rem, quam tetigit quadrupes, ut puta, si plauistro bos obtrivit aliquem; vel alia re dejecta, hæc *Actio* locum habebit. l. 1. §. 9. D. h. t.

§. 14. Aut noxam sarcire, aut noxæ dedere jubebo; concedendo scil. *Actionem Noxalem de Pauperie*. v. §. 1. l. h. t. l. 39. §. 1. D. ad Leg. Aquil.

§. 15. Quæ est *Actio personalis in rem scripta*, ex mera æquitate descendens; v. Dissert. N. VII de *Caus. Obl. C. 2. Competens domino; omnique, cujus interest*, l. 2. pr. D. h. t. ejusque heredi, l. 1. §. ult. D. h. t. *Contra eum, qui tempore litis contestatæ dominus est*, l. 1. §. 12. D. h. t. adeoque Et contra heredem tanquam dominum; l. 1. §. ult. D. h. t. *Ut damnum resarciat, vel animal noxæ dedat*, l. 1. pr. l. 3. D. h. t. pr. l. h. t. i. e. vivum tradat. l. 1. §. 14. D. h. t.

§. 16. Interdum autem dominus non in hoc convenietur, ut noxæ dedat, sed etiam in solidum, ut

puta, si in jure interrogatus, *an sua quadrupes esset?* responderit *non esse suam*; nam si confiterit ejus esse, in solidum condemnabitur. l. 1. §. 15. D. h. t.

§. 17. Plane si ante litem contestatam decesserit animal, extincta erit actio. l. 1. §. 13. D. h. t.

TITUL. II.

AD LEGEM AQUILIAM.

C. III. 35.

§. 1. **Q**uod si Homo Liber damnum injuria dederit, ex *Lege Aquilia* agendum est.

§. 2. Quæ *Lex Aquilia* Plebis scitum est, cum eam *Aquilius Tribunus Plebis* a Plebe rogaverit. l. 1. §. 2. D. §. 15. I. h. t.

§. 3. Cujus Legis tria maxime notanda fuerunt capita. v. Theoph. ad pr. I. h. t. Et Primo quidem ita cavetur: QUI SERVUM SERVAMVE, ALIENUM ALIENAMVE, QUADRUPEDENVÈ PECUEM, (sic leg. vid.) INJURIA OCCIDERIT, QUANTI ID IN EO ANNO PLURIMI FUIT, TANTUM ES DARE DOMINO DAMNAS ESTO. l. 2. pr. D. h. t.

§. 4. Ait Lex, QUI SERVUM SERVAMVE, ALIENUM ALIENAMVE; de *Servo Lex Aquilia* loquitur, non de homine libero occiso, cujus nulla est æstimatio: l. 3. D. si quadr. paup. sec. dic. l. ult. D. de his qui eff. qui si dolo occisus sit, agendum ex *Lege Cornelia de Sicariis*. l. 1. §. 3. D. ad L. Corn. de sic.

§. 5. QUADRUPEDENVÈ PECUEM; ut igitur apparet, servis exæquat quadrupedes, quæ pecudum numero sunt, & gregatim habentur: quales sunt oves, capræ, boves, equi, muli, asini, & fues. l. 2. §. 2. D. h. t. §. 1. I. h. t.

§. 6. INJURIA OCCIDERIT; non enim sufficit occisum,

cifum, sed oportet *injuria* id esse factum. *l. 3. D. h. t.*

§. 7. *Injuriam* autem hic nos accipere oportet, non quemadmodum circa *Injuriarum actionem*, contumeliam quandam, sed quod non jure factum est, hoc est contra jus, i. e. si culpa quis occiderit. *l. 5. §. 1. D. h. t.*

§. 8. Non tantum enim ex *Lege Aquilia*, ob damnum dolo, sed & culpa datum, agi potest. *§. 3. l. h. t.*

§. 9. *Culpa* autem intercedit, si quis v. c. in disciplina vulneraverit, vel occiderit servum; *l. 5. §. 3. l. 6. D. h. t.* si non miles, vel miles quidem, sed in loco insolito, jaculis sese exercendo, aliquem trajecerit; §. 4. *l. h. t. l. 9. §. ult. D. h. t.* si putator, prope viam publicam, ramum ex arbore non proclamans dejecerit, & transeuntem occiderit; §. 5. *l. h. t. l. 31. D. h. t.* si Medicus, qui servum secuerit, curationem ejus dereliquerit; §. 6. *l. h. t. l. 8. D. eod.* vel per imperitiam male eum secuerit, aut perperam medicamenta dederit. §. 7. *l. h. t. l. 7. in f. l. 8. D. h. t.*

§. 10. Licet enim imperitia per se culpa non sit, est tamen culpa in eo, qui peritiam & artem proficitur. *l. 9. §. pen. l. 13. §. 5. D. loc. cond. l. 27. §. 29. D. h. t.* Ita acc. *l. 132. D. de R. J.*

§. 11. Quin- & *Culpa levissima* in *Lege Aquilia* venit: *l. 44. pr. D. h. t.* veluti, si impetu mularum vel equorum, dum mulio, vel is, qui equo vehitur, eos retinere nequit, aliquis obtritatus sit, §. 8. *l. h. t.* si modo alius firmior eos retinere potuisset; *d. §. 8. l. 8. §. 1. D. h. t.* nemo enim temere affectare debet, in quo vel intelligit, vel intelligere debet, infirmitatem suam alii periculosam esse. *d. l. 8. §. 1. Adeo,* ut &, qui occasionem præstat, damnum fecisse videatur. *l. 30. §. 3. D. h. t.*

§. 12. Qua tamen in re circumstantiæ probe considerandæ, adeoque multum judicis arbitrio relinquendum est. v. l. 11. pr. l. 52. §. ult. l. 29. §. 2. & seqq. l. 45. §. 3. D. h. t.

§. 13. Si quis igitur servum alienum jure permitte occiderit, non tenetur: puta, si quis latronem, aliumve vim corpori inferentem, interfecerit; nam adversus vim naturalis ratio permittit se defendere. l. 4. pr. §. 1. l. 5. l. 45. §. 4. D. h. t. l. 3. D. de J. & J.

§. 14. Dummodo *Inculpatae tutelæ moderatio* servata sit. l. 1. C. und. vi.

§. 15. Qua ut usus quis dici possit, necesse est, I. Ut ab altero vis injusta illata sit; II. Ut alter sui tuendi, non ulciscendi causa, vim inferentem occiderit. d. l. 4. l. 5. l. 45. §. 4. D. h. t. l. 3. D. de J. & J.

§. 16. Ut adeo Certamina singularia seu Duella, sponte suscepta, nulla ratione defendi possint.

§. 17. Sed & si quis casu fortuito occiderit, non tenetur. §. 3. l. h. t.

§. 18. *Occisum* autem accipere debemus, five gladio, five etiam fuste, vel alio telo, vel manibus, si forte strangulavit eum, vel calce petiit, vel capite, vel qualiter qualiter. l. 7. §. 1. 2. D. h. t.

§. 19. Si plures servum percusserint, siquidem apparet, cujus ictu perierit, ille quasi occiderit tenetur: quod si non apparet, omnes quasi occiderint tenentur. l. 11. §. 2. l. 51. §. 1. 2. D. h. t.

§. 20. Si vero alius mortifero vulnere percusserit servum, alius postea exanimaverit, prior de vulnerato, posterior de occiso tenebitur: l. 11. §. 3. l. 15. §. 1. D. h. t. nisi vulnus simpliciter & per se lethale sit, ut certum sit ex eo vulnere morituum fuisse, quo casu cum utroque de occiso ex *Lege Aquilia* agi potest. l. 51. pr. D. h. t.

§. 21.

§. 21. QUANTI ID IN EO ANNO PLURIMI FUIT, TANTUM ES DARE DOMINŌ DAMNAS ESTO; quæ clausula æstimationem habet damni, quod datum est. *l. 21. pr. D. h. t.*

§. 22. *Annus* autem retrorsus computatur, ex quo quis occisus est, repetitis scil. ex die cædis 365. diebus. *l. 21. §. 1. l. 23. §. 3. l. 51. §. 2. D. h. t. §. 9. l. h. t.*

§. 23. Neque solum peremti corporis ratio habetur, sed & omnis ejus damni, quod occasione peremti corporis datum est: *l. 21. §. 2. D. h. t. §. 10. l. h. t.* veluti, si quis ex comædis, aut symphoniacis, aut gemellis, aut quadriga, aut ex pari mularum, unum vel unam occiderit, non solum peremti corporis æstimatio facienda est, sed & ejus ratio habenda est, quo cætera corpora depretiata sunt; *l. 22. §. 1. D. h. t. §. 10. l. h. t.* vel si servum heredem institutum ante quis occiderit, quam is jussu tuo hereditatem adierit, non tantum servi occisi, sed & hereditatis quoque amissæ ratio habenda est. *l. 23. pr. §. 1. 2. D. h. t. d. §. 10.*

§. 24. In summa omnia commoda, quæ intra annum, quo interfectus est, pretiosiores servum facerent, hæc accedere ad æstimationem ejus dicendum est. *l. 23. §. 6. D. h. t.*

§. 25. *Secundum Capitulum Legis Aquiliæ* in defuetudinem abiit; *l. 27. §. 4. D. h. t. §. 12. l. h. t.* neque quid eo cautum sit, satis constat.

§. 26. Licet non improbabilis sit conjectura, de *Servo corrupto* eo capite actum fuisse. arg. *l. 4. l. 5. §. 2. D. de serv. corr.*

§. 27. *Tertio* autem capite ait eadem *Lex Aquilia*: CÆTERARUM RERUM PRÆTER HOMINEM ET PECUDEM OCCISOS, SI QUIS ALTERI DAMNUM FAXIT, QUOD USSERIT, FREGERIT, RUPERIT INJURIA, QUANTI EA RES

RES ERIT IN DIEBUS TRIGINTA PROXIMIS, TANTUM RES DOMINO DARE DAMNAS ESTO. l. 27. §. 5. D. h. t.

§. 28. Ait LEX, CÆTERARUM RERUM PRÆTER HOMINEM ET PECUDEM OCCISOS; capite tertio enim de omni cætero damno cavetur. §. 13. l. h. t.

§. 29. SI QUIS ALTERI DAMNUM FAXIT, QUOD USSERIT, FREGERIT, RUPERIT INJURIA; si quis igitur servum, vel eam quadrupedem, quæ pecudum numero est, vulneravit, five eam quadrupedem, quæ pecudum numero non est, veluti canem aut feram bestiam, vulneraverit aut occiderit, hoc capite Actio constituitur. d. §. 13. l. h. t.

§. 30. Si liber homo vulneratus sit, non quidem *Directa*, sed *Utilis Legis Aquiliæ Actio* (quam & pater nomine filii habet, l. 7. D. h. t.) conceditur; l. 13. D. h. t. in quam operarum cessantium & impendiorum æstimatio venit.

§. 31. Cicatricum autem, & deformitatis, jure nostro non habetur ratio. l. 3. D. si quadr. paup. sec. l. ult. D. de his qui eff.

§. 32. In cæteris quoque animalibus, item in omnibus rebus, quæ anima carent, damnum per injuriam datum hac parte vindicatur. Si quid enim ustum, aut ruptum, aut fractum, aut quoquo modo corruptum fuerit, Actio ex hoc capite constituitur. d. §. 13. l. h. t. l. 27. §. 6. & seqq. D. h. t.

§. 33. Verbum *ruperit* enim fere omnes Veteres sic intellexerunt *corruerit*, & *ruptum* intelligitur, quod quoquo modo corruptum est. l. 27. §. 13. 17. & seqq. D. §. 13. l. h. t. l. 30. §. 2. loc. cond. l. 7. §. 2. arb. furt. cas. l. 34. §. 2. D. de O. & A. Fest. in voc. *Rupitias*.

§. 34. QUANTI EA RES ERIT IN TRIGINTA DIEBUS PROXIMIS, TANTUM RES DOMINO DARE DAMNAS ESTO; ex hoc capite enim, non quanti in eo anno, sed quanti in diebus triginta proximis res fuerit,

fuerit, obligatur is, qui damnum dederit. §. 14.
I. h. t.

§. 35. Licet autem plurimi verbum hoc capite non adjiciatur, perinde tamen hoc accipiendum, ac si etiam hac parte adjectum esset. Plebs enim Romana, quæ Aquilio Tribuno rogante hanc Legem tulit, contenta fuit, quod prima parte eo verbo usa esset. l. 29. §. ult. D. §. 15. *I. h. t.*

§. 36. Ob *Dammum vero injuria datum* triplex competit Actio, *Actio* scil. ex *Lege Aquilia Directa*, & *Utilis*; nec non *Actio in factum*. §. ult. *I. h. t.*

§. 37. *Actio ex Lege Aquilia Directa* est, quæ ex verbis Legis datur; cum scil. quis corpore & corpori damnum dedit. d. §. ult. l. 51. pr. D. h. t.

§. 38. *Actio ex Lege Aquilia Utilis* est, quæ non ex verbis, sed per interpretationem ex mente Legislatoris datur; cum quidem corpori, non tamen corpore damnum datum est, vel alia ratione Directa locum habere nequit. d. §. ult. l. 7. l. 11. §. 8. l. 13. D. h. t.

§. 39. *Actio in factum* est *Actio Prætoria*, *Legi Aquiliæ*, hisce similibusve verbis accommodata: Si quis cui alio modo *Dammum injuria* dederit, quam *Lege Aquilia comprehensum* est, eo nomine in factum *Judicium* dabo. v. l. 11. D. de præscr. verb.

§. 40. Quæ, ubi neque *Directa*, neque *Utilis* locum habet, ex æquitate datur; cum scil. neque corpore damnum datum, neque corpus læsum est, sed alio modo alicui damnum datum est: §. ult. l. l. 33. §. 1. D. h. t. veluti, si quis misericordia ductus alienum servum compeditum solverit, & ille aufugerit; §. ult. *I. h. t.* vel fumo facto apes alienas fugaverit. l. 49. pr. D. h. t. v. Diff. N. V. de Caus. Obl. C. IV. §. 11. & seqq.

§. 41. Quam & liberis viduæque, si liber homo culpa occisus sit, competere, eadem æquitatis ratione dicendum videtur. d. Differt. V. C. IV. §. 35. 36.

TITULI

TITUL. III.

DE HIS QUI EFFUDERINT VEL DEJECERINT.

§. 1. *Simile damnum est, quod Effundendo vel Dejiciendo aliquid in viam publicam datum est, vel quod ex eo, quod supra viam publicam periculose Positum est, timetur.*

§. 2. De Priori Prætor ait: UNDE IN EUM LOCUM, QUO VULGO ITER FIET, VEL IN QUO CONSISTETUR, DEJECTUM VEL EFFUSUM QUID ERIT; QUANTUM EX EA RE DAMNUM DATUM FACTUMVE ERIT, IN EUM, QUI IBI HABITAVERIT, IN DUPLUM JUDICIUM DABO. SI EO ICTU HOMO LIBER PERISSE DICETUR, QUINQUAGINTA AUREORUM JUDICIUM DABO; SI VIVET, NOTITUMQUE EI ESSE DICETUR, QUANTUM OB EAM REM ÆQUUM JUDICI VIDEBITUR, EUM CUM QUO AGATUR CONDEMNARI, TANTI JUDICIUM DABO. SI SERVUS INSCIENTE DOMINO FECISSE DICETUR, IN JUDICIO ADJICIAM, AUT NOXAM DEDERE. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Quod summa cum utilitate Prætorem edixisse, nemo est qui neget; publice enim utile est, sine metu & periculo per itinera commeari. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 4. Ait Prætor, UNDE; ex coenaculo scil. vel ædibus, quas quis inhabitat. §. 1. *I. de obl. quæ quas. ex delict. l. 1. §. 9. D. h. t.* Si de nave dejectum sit, dabitur *Actio utilis. l. 6. §. ult. D. h. t.*

§. 5. IN EUM LOCUM, QUO VULGO ITER FIT, VEL IN QUO CONSISTETUR; parvi autem interest, utrum publicus locus sit, an privatus, dummodo per eum vulgo, sive die, sive nocte iter fiat: quia iter facientibus prospicitur, non publicis viis studetur. *l. 1. §. 2. l. 6. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 6.

§. 6. DEJECTUM VEL EFFUSUM QUID ERIT; quod si suspensum, decidit, proprie quidem *dejectum* dici nequit, pro dejecto tamen habetur. Proinde &, si quid pendens effusum sit, quamvis nemo hoc effuderit, Edictum tamen utiliter locum habere dicendum est. *l. 1. §. 3. D. h. t.*

§. 7. QUANTUM EX EA RE DAMNUM DATUM FACTUMVE ERIT, IN EUM, QUI IBI HABITAVERIT, IN DUPLUM JUDICIUM DABO. Hæc *In factum Actio* in eum datur, qui inhabitat, cum quid dejiceretur vel effunderetur, non in dominum ædium; culpa enim penes eum est, dum in receptione familiæ, & aliorum, sibi non satis prospexit: *l. 1. §. 4. D. h. t.* quorum culpam præstare debet. *l. pen. §. pen. D. h. t. §. 1. I. de obl. quæ quas. ex del.*

§. 8. *Habitare* autem dicimus vel in suo, vel conducto, vel gratuito. *Hospes* plane non tenebitur, quia non ibi habitat, sed tantisper hospitatur; sed is tenetur, qui hospitium dederit. Multum enim interest inter *Habitatorem* & *Hospitem*, quantum inter domicilium habentem, & peregrinantem. *l. 1. §. 9. l. 5. §. 1. D. h. t.*

§. 9. Si plures in eodem cœnaculo habitent, unde dejectum est, in quemvis hæc actio dabitur; sed si cum uno fuerit actum, cæteri liberabuntur. *l. 1. §. ult. l. 2. l. 3. l. 4. l. 5. pr. D. h. t.*

§. 10. Datur autem hic ob damnum datum, *Actio in factum de Dejectis & Effusis*, *l. 5. §. 5. D. h. t.* ex quasi delicto; §. 1. *I. de obl. quæ quas. ex del. &*, si quidem damnum datum est æstimabile, in duplum: *l. 1. pr. D. h. t. §. 1. I. de obl. quæ quas. ex del.* eoque casu perpetua est, & heredi quoque, non vero contra heredem competit. *l. 5. §. 5. D. h. t.*

§. 11. SI EO ICTU HOMO LIBER PERISSE DICETUR,
QUIN-

QUINQUAGINTA AUREORUM JUDICIUM DABO; cum enim liber homo perit, damni æstimatio non fit in duplum, quia in homine libero nulla corporis æstimatio fieri potest: *l. 1. §. 5. D. h. t.* quo casu Actio hæc popularis & annalis est, neque heredi, neque in heredem competit: *d. l. 5. §. 5. I. de obl. quæ quas. ex del.*

§. 12. SI VIVET, NOCITUMQUE EI ESSE DICETUR. Hæc verba non pertinent ad damna, quæ in rem hominis liberi facta sunt, si forte vestimenta ejus vel quid aliud scissum corruptumve est, sed ea, quæ in corpus ejus admittuntur. *l. 1. §. 6. D. h. t.*

§. 13. QUANTUM OB EAM REM ÆQUUM JUDICI VIDEBITUR, CUM QUO AGITUR CONDEMNARI, TANTI JUDICIUM DABO; Judex enim computare debet mercedes medicis præstitas, cæteraque impendia, quæ in curatione facta sunt: præterea operas, quibus caruit aut cariturus est, ob id quod inutilis factus est. *l. ult. D. h. t. §. 1. I. de obl. quæ quas. ex del.* Eoque casu Actio est perpetua. *l. 5. §. 5. D. h. t.*

§. 14. Cicatricum autem aut deformitatis nulla fit æstimatio, quia liberum corpus nullam recipit æstimationem. *l. ult. D. h. t. l. 3. D. si quadr. paup. sec. dic.*

§. 15. SI SERVUS INSCIENTE DOMINO FECISSE DICETUR, IN JUDICIO ADJICIAM, AUT NOXAM DEDERE; hoc enim casu Actio Noxalis locum habet. v. *l. 2. D. de noxal. act.*

§. 16. Cum autem hac In factum actione propter hoc quis condemnatus est, merito ei, ob hoc, quod hospes vel quis alius de cœnaculo dejecit, Actio in factum datur adversus dejectorem, vel etiam locati, si dejectori locaverit. *l. 5. §. 4. D. h. t.*

§. 17. De Periculose Positis & Suspensis Prætor ita edi-

edixit: NE QUIS IN SUGGRUENDA PROTECTOVE, SUPRA EUM LOCUM, QUA VULGO ITER FIET, INVE QUO CONSISTETUR, ID POSITUM HABEAT, CUJUS CASUS NOCERE CUI POSSIT. QUI ADVERSUS EA RECERIT, IN EUM SOLIDORUM DECEM IN FACTUM JUDICIUM DABO. SI SERVUS INSCIENTE DOMINO FECISSE DICETUR, aut *affirmationem dari*, (sic legend. vid.) AUT NOXÆ DEDI JUBEBO. l. 5. §. 6. D. h. t.

§. 19. Hoc Edictum superioris portio est; consequens enim fuit, Prætores etiam in hunc casum prospicere, ut, si quid in his partibus ædium positum esset, non noceret. l. 5. §. 7. D. h. t.

§. 20. Ait Prætor, NE QUIS; hæc verba ad omnes pertinent, vel inquilinos, vel dominos ædium, sive inhabitent, sive non: dummodo aliquid expositum habeant. l. 5. §. 8. D. h. t.

§. 21. IN SUGGRUENDA PROTECTOVE; *Suggruenda* seu *Suggrundia* sunt partes tecti prominentes, seu projecta ex ædibus: v. l. 242. §. 1. D. de V. S. *Protectum* vero, cum tigna emittuntur tegendi gratia. v. l. 2. D. de S. P. U. v. supr. ad t. de S. P. U. §. 12.

§. 22. SUPRA EUM LOCUM, QUA VULGO ITER FIET, INVE QUO CONSISTETUR, ID POSITUM HABEAT; accipere debemus *positum*, sive in habitationis, vel cœnaculi, sive etiam in horrei, vel cujus alterius ædificii partibus positum sit. l. 5. §. 9. D. h. t.

§. 23. *Positum habere* etiam is recte videtur, qui ipse quidem non posuit, verum ab alio positum patitur: quare si servus posuerit, dominus autem positum patiatur, non noxali judicio dominus, sed suo nomine tenebitur: l. 1. §. 10. D. h. t.

§. 24. CUJUS CASUS NOCERE CUI POSSET; ex his verbis manifestum fit, non omne positum huc pertinere, sed quicquid sic positum est, ut nocere possit. l. 5. §. 11. D. h. t.

X

§. 25.

§. 25. Si vero id, quod positum erat, deciderit & nocuerit, & constet, quis posuerit, in eum competit Actio qui posuit, non in eum qui habitaverit. l. 5. §. 12. D. h. t.

§. 26. QUI ADVERSUS EA FECERIT, IN EUM SOLIDORUM DECEM IN FACTUM JUDICIUM DABO. Quæ Actio popularis est, & heredi similibusque competit, non contra heredem, quia pœnalis est. l. 5. §. ult. D. h. t.

§. 27. SI SERVUS INSCIENTE DOMINO FECISSE DICTETUR, aut æstimationem dari, AUT NOXÆ DEDI JUBEBO. Quo casu hæc Actio similiter Noxalis est. v. l. 2. pr. D. de noxal. act.

TITUL. IV.

DE NOXALIBUS ACTIONIBUS.

C. III. 41.

§. 1. Si enim Servus damnum dederit, Actio Noxalis locum habet.

§. 2. De qua Prætor ita edixisse videtur: Si Servus insciente domino, furtum fecisse, aliamve noxam commisisse dicetur, quanti ob eam rem æquum bonum Judici videbitur, adversus dominum, in cujus potestate est, judicium dabo, vel ipsum hominem noxæ dedi jubebo. arg. l. 1. l. 2. D. l. 3. C. pr. l. h. t. Paul. Sent. L. II. T. 31. §. 7.

§. 3. Est itaque Actio Noxalis, Actio Personalis, quæ ex delicto servi privato datur, contra dominum, ut damnum datum resarciat, vel servum noxæ dedat. l. 1. pr. D. pr. l. h. t.

§. 4. Dicitur Noxalis a Noxa, i. e. maleficio, quia ex noxa atque maleficio servorum adversus nos instituitur. d. l. 1. d. pr.

§. 5. Noxas autem accipere debemus privatas, non eas, quæ publicam exercitationem, & coercitionem capitalem habent. l. 17. §. 18. D. de Ædil. Ed. l.

autem non probaverit, in potestate adversarii esse servum, rem amittit. *l. 22. §. ult. D. h. t.*

§. 13. Prætoris verba hæc sunt: Si is, in cujus potestate esse dicetur, negavit se in [sua] potestate servum habere: Utrum actor volet, vel dejerare jubebo, in potestate sua non esse, neque se dolo malo fecisse, quo minus esset, vel judicium dabo sine noxæ deditio. *l. 21. §. 2. D. h. t.*

§. 14. In potestate, sic accipere debemus, ut facultatem & potestatem exhibendi ejus habeat; cæterum si in fuga sit vel peregre, non videbitur esse in potestate. *l. 21. §. 3. D. h. t.*

§. 15. Quod si reus jurare nolit, similis est ei, qui neque defendit absentem, neque exhibet; qui condemnantur quasi contumaces. *l. 21. §. 4. D. h. t.*

§. 16. Si vero jusjurandum exegit Actor, Reusque juravit, nihilominus post jusjurandum *Actio Noxalis* competit, si, posteaquam juratum est, in potestate ejus esse cœperit. *l. 21. §. ult. D. h. t.*

§. 17. Dividuntur autem *Actiones Noxales*, in *Civiles*, & *Prætorias*; prout scil. *Directæ* sunt *Civiles*, vel *Prætorix*. *§. 4. l. h. t.*

§. 18. *Civiles* sunt, quæ legibus sunt constitutæ, veluti *Furti nec manifesti* ex L. XII. Tab. *Damni injuriæ* ex L. *Aquilia*: *Prætorix*, quæ ex Edicto Prætoris, veluti *Injuriarum* & *Vi bonorum raptorum*. *d. §. 4.*

§. 19. Dabantur etiam olim *Actiones Noxales* propter delicta liberorum, v. *Collat. Leg. Mos. & Rom. t. 2. §. Papianus. l. 3. §. 4. D. de lib. hom. exhib.* quod postea mutatum est: tum quod absurda visa est ratione filiorum filiarumque noxæ deditio, tum quod ipse filius ex delicto, *l. 57. de jud. §. ult. l. h. t. l. 33. & seqq. D. h. t. l. 5. §. pen. D. de O. & A.* nec non pater per indirectum *Actione judicati de peculio*, conveniri possit. *l. 3. §. 11. D. de pecul.*

LIBER X. TITUL. I.

FINIUM REGUNDORUM.

C. III. 39.

§. 1. **P**ost *Actiones in rem scriptas Noxales*, sequuntur *Actiones Mixtæ ratione objecti*, *Finium* scil. *regundorum*, *Familix erciscundæ*, & *Communi dividundo*. v. §. 20. *I. de Act.*

§. 2. *Actio Finium regundorum* L. XII. Tab. introducta est, arg. *Inscr. l. ult. D. h. t.* sed postmodum, hoc similive modo, etiam *Edicto inclusa: Finium regundorum si inter confines agatur, iudicium dabo: Ut fines, habita ratione ejus quod cujuscunque interest, ex bono & æquo regantur; si vero commode dirigi non possint, per adjudicationem & condemnationem controversia dirimatur.* arg. l. 2. §. 1. l. 3. l. 4. §. 1. 10. *D. h. t.* §. 20. *I. de act.* §. 6. *I. de off. jud.*

§. 3. Est itaque *Actio Finium regundorum*, *Actio personalis, arbitraria, duplex, competens Dominis, qui confines habent agros, quorum termini sunt confusi, ad fines regendos, & præstandas præstationes personales.*

§. 4. Vocatur hæc *Actio Finium regundorum*, a finibus confusis *regundis*, i. e. dirigendis & distinguendis. v. l. 2. §. 1. l. 4. §. 10. l. 8. pr. §. 1. *D. h. t.* *l. fid. L. V. c. 25.*

§. 5. Est autem *Personalis*; non *mixta* ratione originis. Licet enim pro rei vindicatione sit, *Actio* tamen in personam est. l. 1. *D. h. t.* l. 1. §. 1. *C. de ann. exc.*

§. 6. Nascitur namque ex fortuita finium confusione; l. 2. §. 1. l. 8. *D. h. t.* quamvis & delictum concurrere possit. d. l. 4. §. 4. *D. h. t.*

§. 7. *Arbitraria*; v. l. 4. §. 3. l. 7. *D. h. t.* junct. l. 22. *C. de R. V.* §. 6. *I. de offic. jud.* junct. §. 31. *I. de act.*

§. 8. *Duplex*; Judicium enim *Finium regundorum* tale est, ut in eo singulæ personæ duplex jus habeant, agentis, & ejus, cum quo agitur: l. 10. *D. h. t.* Is autem *Actor* videtur, qui prior ad judicium provocavit. l. 13. *D. de jud.*

§. 9. *Competens Dominis*; *Actio* enim *Finium regundorum* maxime datur dominis agrorum: l. 4. §. 5. l. 12. *D. h. t.* non tantum tamen dominis, sed & aliis jus in re habentibus; nam & in agris vectigalibus, & inter eos, qui usumfructum habent, vel fructuarium & dominum proprietatis vicini fundi, & inter eos, qui jure pignoris possident, competere potest. d. l. 4. §. 9. *D. h. t.* l. 3. *C. h. t.*

§. 10. Non etiam fociis, qui communem fundum habent. l. 4. §. 6. 7. *D. h. t.*

§. 11. *Qui confines agros habent*; §. 20. *I. de act.* hoc judicium enim locum habet in confinio *prædiorum rusticorum*, urbanorum displicuit, neque enim *confines* hi, sed magis *vicini* dicuntur, & ea communibus parietibus plerumque determinantur: & ideo, etsi in agris ædificia juncta sint, locus huic actioni non erit. l. 2. l. 4. §. 10. *D. h. t.*

§. 12. Si vero via publica intervenit, confinium non intelligitur, & ideo *Finium regundorum* agi non potest; quia magis in confinio meo via publica, vel flumen est, quam ager vicini. l. 4. §. 11. l. 5. *D. h. t.*

§. 13. Sed si rivus privatus intervenit, *Finium regundorum* agi potest. l. 6. *D. h. t.*

§. 14. *Ad fines regendos*; i. e. dirigendos, & distinguendos. l. 2. §. 1. *D. h. t.* §. 6. *I. de offic. jud. v. supr.* §. 6.

§. 15. Et si quidem antiqui fines, ex veteribus monumentis & ruderibus, vel censu, l. 11. *D. h. t.* l. 10. *D. de prob.* vel per testes, v. l. 28. *D. de prob.* l. 2. §. 8. *D. de aq.*

aq. & aq. pluv. probari possint, Judex istos sequi & restituere debet. *v. d. l. 2. §. 1. D. h. t. d. §. 6. l. de offic. jud.*

§. 16. Unde & ad officium Judicis pertinet, mentores mittere, & per eos dirimere ipsam finium quæstionem, & si ita res exigit, oculis suis loca subjicere. *l. 8. §. 1. D. l. 3. C. h. t.*

§. 17. Si vero fines dirigere non possit, vel evidentioribus finibus distingui agros commodius sit, ipsi permittitur adjudicatione controversiam dirimere. Quo casu opus est, ut ex alterutrius prædio alii aliquid adjudicandum sit: quo nomine is, cui adjudicatur, invicem pro eo, quod ei adjudicatur, certa pecunia condemnandus est. *l. 2. §. 1. l. 3. D. h. t. §. pen. l. de off. jud.*

§. 18. Cumque *Actio Finium regundorum* olim tantum de spatio V. pedum, quod inter conterminos agros vacuum relinquebatur, neque usucapi poterat, *v. Aggen. Urb. de Limit. agr. Frontin. de Lim. t. de contr. Paul. l. Sent. t. 16. Cic. l. de Leg. c. 21.* institui posset, de reliquo autem proprietatis quæstio haberetur; *v. Front. d. l. l. 3. C. Theod. h. t. Isidor. L. 5. c. 25. præscriptione illa seu determinatione V. pedum submota, finalis jurgii nunc libera* (ut & de majori spatio locum habeat) *peragitur intentio. l. pen. C. h. t.*

§. 19. Et *præstandas præstationes personales*, i. e. omne id quod interest, fructus scil. ab uno perceptos, & impensas ab altero factas, nec non damnum dolo culpave datum. *l. 4. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 20. Quo judicio pendente neutri ex agro confini aliquid usurpare licet. *l. 4. C. h. t.*

§. 21. *Actio* autem hæc *Finium regundorum* præscriptione longissimi temporis, i. e. XXX. annorum, exstinguitur. *l. ult. C. h. t.*

TITUL. II.

FAMILIÆ ERCISCUNDÆ.

C. III. 36.

§. 1. **A**ctio Familiae erciscundae similiter e L. XII Tab. proficiscitur, l. 1. pr. D. h. t. sed postea quoque Edicto proposita est, quod ita conceptum videtur: Familiae erciscundae si inter coheredes agatur, judicium dabo; Ut hereditas dividatur, & habita ratione praestationum, si quid damni datum factumve est, sive quid eo nomine aut abest alteri, aut ad alterum pervenit, res hereditariae ex bono & aequo singulis adjudicentur. Si vero res quaedam commode dividi nequeat, illa res uni adjudicetur, & is invicem alteri certa pecunia condemnetur. arg. l. 1. §. 1. l. 2. l. 22. §. 4 D. h. t. §. 20. l. de act. §. 4. l. de off. jud. l. 3. pr. D. comm. div.

§. 2. Adeoque Actio Familiae erciscundae est Actio personalis, duplex, b. f. quae datur coheredi, contra coheredem, ad communem hereditatem dividendam, & praestandas praestationes personales.

§. 3. Dicitur Familiae erciscundae, i. e. hereditatis dividendae; Familia enim hic, uti & alibi, hereditatem denotat: v. l. 195. §. 1. D. de V. S. l. ult. C. de V. S. Gell. L. I. c. 9. in f. Herciscere autem, quod ex heretum & cisco compositum est, idem est quod dividere. l. 2. D. h. t. v. Cic. de Orat. c. 56. Fest. in voc. Erctum citum.

§. 4. Est autem Personalis; l. 1. §. 1. C. de ann. exc. non Mixta ratione originis; quia nascitur ex Quasi contractu, communione scil. hereditatis. §. 4. l. de obl. quae quas. ex contr.

§. 5. Duplex; in Familiae erciscundae judicio enim
unus-

unusquisque heredum & *Rei* & *Aſtoris* partes ſuſtinet; l. 2. §. 3. l. 44. §. 4. *D. h. t. l. 37. §. 1. D. de O. & A.* is autem *Aſtor* videtur, qui prior ad iudicium provocavit. l. 13. *D. de jud.*

§. 6. *Bonæ fidei.* §. 28. *I. de aſt. l. 9. C. h. t.*

§. 7. *Quæ datur coheredi, contra coheredem;* l. 1. l. 24. §. 1. l. 51. §. 1. *D. h. t.* adeo quidem, ut non niſi poſt aditam hereditatem, l. 49. in *f. D. h. t.* inter conſtitentes de jure hereditatis, locum habeat. l. 1. §. 1. l. 36. l. 49. d. l. 51. §. 1. *D. h. t. l. 1. §. 2. D. ſi pars hered. pet.*

§. 8. Ita tamen, ut non obſtet confeſſio judicialis de coherede, quominus poſtea detecto errore, is, qui confeſſus eſt, poſſit petere integram hereditatem, imo & partem hereditatis, falſo coheredi ſolutam, repetere; niſi ſententia pronunciata ſit, eaque vim rei judicatæ obtinuerit, quæ repetitionem impedit. d. l. 36. l. 37. *D. h. t.*

§. 9. Sive autem heredes ſint ex teſtamento, ſive ab inteſtato, ſive ex Jure Civili, ſive Prætorio, nihil intereſt. l. 2. *pr. l. 24. §. 1. D. h. t.*

§. 10. Quin & ſi Quarta ad aliquem, ex Conſtitutione D. Pii adrogatum, deferatur, *Utile Familiæ erciſcundæ iudicium* locum habet. l. 2. §. 1. *D. h. t.*

§. 11. Non etiam intereſt, an partes ſuas poſſideant coheredes, an non poſſideant. l. 1. §. 1. l. 25. §. 2. *D. h. t.*

§. 12. Non tamen datur Minori, niſi intercedat conſenſus curatoris, & decretum iudicis. arg. l. 17. *C. de præd. min.*

§. 13. Non etiam competit contra eos, qui titulo ſingulari res poſſident. l. 2. *pr. l. 25. §. 7. l. 45. D. h. t.*

§. 14. *Ad communem hereditatem dividendam;* l. 2. *pr. l. 26. D. h. t. §. 20. I. de aſt. i. e.* res omnes hereditariæ, quæ titulo heredis poſſidentur: ſive te-

statoris fuerint propriæ, five alio jure ab eo possessæ; *l. 1. pr. l. 2. pr. l. 19. l. 25. §. 20. D. h. t. l. 8. l. 9. l. 10. l. 11. Et seqq. l. 28. l. 29. l. 22. §. ult. l. 23. l. 24. l. 47. D. h. t.* nemo enim invitus in communione, quæ mater solet esse discordiæ, retinendus est. *l. 1. pr. D. h. t. l. 77. §. 20. D. de leg. 2. l. 26. §. 4. D. de cond. ind. l. fin. C. comm. div.*

§. 15. Non etiam in hoc judicium veniunt; I. Res titulo singulari communes; arg. *l. 2. pr. l. 25. §. 7. l. 45. D. h. t.* quæque communes aut hereditariæ esse desierunt. *l. 12. §. ult. l. 54. D. h. t.*

II. Nomina, quæ ipso jure ex L. XII. Tab. inter coheredes sunt divisa. *l. 2. §. ult. l. 4. pr. D. l. 6. C. h. t. l. 1. C. si cert. pet. l. 1. C. de exc.* Licet stipulationes de divisione nominum interpositæ effectum habeant. *d. l. 2. §. ult. D. h. t.*

III. Mala medicamenta, venena, nec non libri improbatæ lectionis; quæ protinus corrumpenda sunt. *l. 4. §. 1. D. h. t. v. l. 3. C. de summ. Trin. l. 6. §. 1. l. 8. §. 1. C. de hæret. Act. XIX. v. 19.*

IV. Si quid ex peculatu, vel ex sacrilegio, vel vi, aut latrocinio, aut aggressura, aliove delicto, adquisitum est. *l. 4. §. 2. D. h. t.*

V. Tabulæ testamenti, aliaque instrumenta hereditaria, quæ ei, qui majori ex parte heres est, aut sexu, conditione, vel ætate major est, custodienda committuntur, reliquis descriptum datur: *l. 4. §. ult. l. 5. D. h. t. l. ult. D. de fid. instr.* quod si omnes æquales sint, nec inter eos conveniat, apud quem potius esse debeant, sortiri eos oportet, apud quem deponenda sint. *d. l. 5. D. h. t.*

VI. Res quæ divisionem non recipiunt: *l. 25. §. 9. D. h. t. junct. l. 2. §. 2. D. de V. O.* ut servitutes prædiales, quæ in actionem hanc non veniunt, nisi ut divi-

dividuntur mensura & temporibus; *l. 19. §. 4. D. comm. div. l. 4. D. de aq. quot.* vel per adjudicationem ab aliis rebus dividantur. *d. l. 25. §. 9. Et seqq. D. h. t.*

VII. Res denique extra commercium, adeoque & extra communionem positæ. *l. 30. D. h. t.*

§. 16. *Officium judicis* autem est, res hereditarias inter coheredes pro rata dividere, & singulas res singulis heredibus adjudicare, *§. 4. l. de off. jud. l. 2. pr. l. 22. §. 1. 2. 3. D. h. t. §. 20. l. de act. nihilque indivisum relinquere: l. 25. §. 20. D. h. t.* Nisi divisio sit difficilis aut pene impossibilis, quo casu potest vel uni proprietatem, alteri usumfructum; *l. 6. §. 1. de usufr. vel usum, vel usumfructum alternis annis; l. 10. l. 16. §. 2. D. h. t. vel uni rem adjudicare, eumque coheredi certa pecunia condemnare. d. l. 22. §. 1. l. 55. D. h. t. §. 20. l. de act. §. 4. l. de off. jud.*

§. 17. Item curare debet, ut de evictione caveatur, quibus adjudicat. *l. 25. §. 21. l. 47. D. l. 14. C. h. t.*

§. 18. Quas adjudicationes Prætor tuetur; exceptiones aut. actiones dando; *l. 44. §. 1. D. h. t.* exemplo aliarum rerum judicatarum, quæ utroque remedio defenduntur. *l. 8. C. de reb. cred. t. t. D. de exc. rei jud.*

§. 19. Adeo quidem, ut si quid ex hac causa datum sit, tanquam indebitum repeti nequeat, neque hæc divisio ob læsionem ultra dimidium rescindi possit. *l. 36. D. h. t.*

§. 20. Licet aliud juris sit, si divisio hereditatis inter coheredes sine iudice facta sit. Quo casu divisio non solum ob enormem læsionem, etiam sine dolo factam, arg. *l. 2. C. de resc. vend. junct. l. 1. C. comm. utr. jud.* sed & ob minorem, si dolo facta sit, rescinditur. *l. 3. C. comm. utriusque jud.*

§. 21.

§. 21. Quod si res quædam indivisæ relictæ sint, de iis *Communi dividundo* agendum est; *Familiæ* enim *erciscundæ* iudicio, amplius quam semel, agi non potest. *l. 20. §. 4. D. h. t.*

§. 22. *Et præstandas præstationes personales*; *Familiæ* *erciscundæ* iudicium enim ex duobus constat, id est ex rebus atque præstationibus, quæ sunt personales actiones: *l. 22. §. 4. D. h. t.* unde & ratione *objecti* hæc actio *mixtam causam* obtinere dicitur. *§. 20. l. de act.*

§. 23. Si unus igitur ex coheredibus solus ex hereditate aliquid perceperit, *l. 19. l. 44. §. 3. l. 56. D. h. t.* vel impenfas fecerit, *l. 29. pr. l. 44. §. ult. D. l. 18. §. 1. C. h. t.* vel damnum dolo culpave dederit, *l. 16. §. 4. Et seqq. l. 17. l. 25. §. 16. l. 44. §. 2. D. l. 3. C. h. t.* eo nomine coheres coheredi condemnandus est. *§. 4. l. de off. jud. §. 3. 4. l. de obl. quæ quas. ex contr.*

§. 24. Non tamen in hoc iudicium veniunt ea, quæ a patre filio studiorum, vel simili causa pietatis, non credendi animo, ministrata sunt. *l. 50. D. h. t. v. l. 34. D. junct. l. 11. 15. C. de neg. gest. l. ult. D. de her. pet.*

§. 25. Impensæ etiam, quas coheres in communem hereditatem fecit, tum demum peti possunt, si eas communi nomine fecerit, neque solus partem suam administrare potuerit, cæteroquin enim *Actio Negotiorum gestorum* locum habet. *l. 6. §. 2. D. comm. div. l. 40. D. de neg. gest. l. 49. in f. D. l. 20. C. h. t.*

§. 26. Condemnationes autem & absolutiones in omnium persona faciendæ sunt, & ideo, si in alicujus persona omissa sit damnatio, in cæterorum quoque persona, quod fecit iudex, non valebit. Quia non potest ex uno iudicio res iudicata in partem valere, in partem non valere. *l. 27. D. h. t.*

§. 27.

§. 27. Præscribitur hæc actio XXX. annis. l. 1. §. 1. C. de annal. exc. dummodo unus hereditatem tanquam suam possederit. v. l. 14. §. 2. D. comm. div. l. f. C. eod. l. 70. D. pro foc.

TITUL. III.

COMMUNI DIVIDUNDO.

C. III. 37.

§. 1. **D**e *Actione Communi Dividundo* Prætor ita edixisse videtur: *Communi Dividundo si inter socios agatur, judicium dabo; ut res communes dividantur, & habita ratione præstationum, si quid in his damni datum factumve est, siue quid eo nomine aut abest alicui sociorum, aut ad eum pervenit ex re communi, ex bono & æquo singulis adjudicentur. Si vero res quædam commodè dividi nequeat, illa res uni adjudicetur, & is invicem alteri certa pecunia condemnetur.* arg. l. 1. l. 2. l. 3. pr. l. 4. pr. D. l. 3. C. h. t. §. 20. I. de act. §. 5. I. de off. jud.

§. 2. Ut adeo hæc *Actio sit personalis, duplex, b. f. quæ datur socio contra socium, ad rem communem dividendam, & præstandas præstationes personales.*

§. 3. Est *Actio personalis; non mixta ratione originis.* l. 1. §. 1. C. de annal. exc. Nascitur enim ex quasi contractu, communione scil. rei singularis. §. 3. I. de obl. quæ quas. ex contr.

§. 4. *Duplex; quia omnium sociorum par causa est, & singuli Actoris & Rei partes sustinent.* l. 2. §. 1. D. h. t. l. 37. §. 1. D. de O. & A. Is autem Actor videtur, qui prior ad judicium provocavit. d. l. 2. §. 1. D. h. t. l. 13. D. de jud.

§. 5. *Bonæ fidei;* §. 28. I. de act. l. 4. §. 2. D. h. t. qua-

quare si una res indivisa relicta est, valebit utique & cæterarum divisio, & poterit iterum *communi dividundo* agi de ea, quæ indivisa mansit. *d. l. 4. §. 2. D. h. t.*

§. 6. *Quæ datur socio contra socium*; i. e. ei, qui rem cum alio ex iusta causa communem habet; v. *l. 7. §. 4. 5. D. h. t.* contra eum, cum quo eam communem habet. §. 3. *I. de obl. quæ quas. ex contr. §. 20. l. de act.*

§. 7. Et quidem *Actio Directa* datur illis, qui jure domini rem corporalem habent communem; *l. 4. pr. D. h. t.* *Utilis* vero illis, qui fundum vectigalem, *l. 7. pr. D. h. t.* Publicianam, *l. 7. §. 2. D. h. t.* jus pignoris, *l. 7. §. 6. 8. 12. 13. D. h. t.* vel servitutis habent. *l. 7. §. 7. 10. l. 19. §. 4. D. h. t.*

§. 8. Inter prædones autem hoc iudicium locum non habet, nec si precario possideant locum habebit, nec si clam, quia iniusta est possessio ista. Precaria vero iusta quidem, sed quæ non pergat ad iudicii vigorem. *l. 7. §. 4. D. h. t.*

§. 9. Non etiam colonis, neque iis, qui depositum susceperunt, hoc iudicium competit, quamvis naturaliter possideant. *l. 7. §. 11. D. h. t.*

§. 10. *Ad rem communem dividendam*; *l. 3. pr. D. h. t. §. 20. l. de act. §. 4. I. de off. jud.* Communi dividundo iudicium enim ideo necessarium fuit, quod *pro Socio actio* magis ad personales invicem præstationes pertinet, quam ad communium rerum divisionem. *l. 1. D. h. t.*

§. 11. Et si quidem res communis commode divisionem recipiat, iudex partes ejus singulis adjudicare debet; & si unius pars prægravari videbitur, is invicem certa pecunia alteri condemnandus est. Quod si commode dividi non possit, tunc tota res uni ad-
judi-

judicanda, & is invicem alteri certa pecunia condemnandus est. §. 5. *I. de off. jud. v. l. 3. C. h. t. l. 6. §. 10. l. 7. §. 10. D. h. t.*

§. 12. *Et præstandas præstationes personales. l. 3. pr. D. h. t.* Sicut enim ipsius rei divisio venit in communi dividundo judicio, ita etiam præstationes veniunt. *l. 4. §. 3. D. h. t.* Eaque ratione mixtam causam obtinet. §. 20. *I. de act.*

§. 13. Et ideo si unus solus fructus ex re communi perceperit, §. 3. *I. de obl. quæ quas. ex cont. l. 3. l. 4. C. l. 11. D. h. t.* vel solus in eam rem necessarias impensas fecerit, *d. §. 3. l. 4. §. 3. 4. l. 11. D. h. t.* vel damnum dolo culpave dederit, *l. 20. l. 28. D. l. 4. in f. C. h. t.* eo nomine condemnandus est.

§. 14. *Judicio autem Communi dividundo* tum deum locus erit, si id gessit socius, sine quo partem suam administrare non potuit; alioquin, si potuit, habet *Negotiorum gestorum actionem*, eaque tenetur. *l. 6. §. 2. D. h. t. l. 40. D. de neg. gest. v. supr. ad t. Fam. erisc. §. 26.*

§. 15. Cui *Actioni* similiter XXX. annis præscribitur. *l. 1. §. 1. C. de ann. exc.*

§. 16. Ut adeo hic pleraque eadem sint, quæ de *Judicio Familiæ exciscundæ* dicta sunt. *l. 6. §. 11. D. h. t. add. t. t. C. comm. utr. jur.*

TITUL. IV.

AD EXHIBENDUM.

C. III. 42.

§. 1. **M**ixtam etiam quodammodo causam ratione objecti obtinet *Actio ad Exhibendum*; de qua proinde simul subjicitur.

§. 2. Quam Prætor etiam hoc modo Edicto complexus

plexus videtur: *Ad exhibendum si agatur ab eo, cujus interest, neque res arbitrio Judicis exhibeatur, adversus eum, qui possidet, aut dolo malo fecit, quo minus possideat, quanti ea res erit, judicium dabo.* arg. l. 2. l. 3. §. 1. 9. ult. l. 4. l. 5. l. 8. l. pen. D. h. t.

§. 3. Est itaque *Actio ad exhibendum personalis, in rem scripta, competens illis, quorum ex justa causa peculiariter interest, adversus quemcunque possessorem, ad rem mobilem, de qua quæstio est, ejusque causam exhibendam, vel si res dolo non exhibeatur, ad præstandum id quod interest.*

§. 4. Quæ perquam necessaria est, & maxime propter Vindicationes inducta. l. 1. D. h. t.

§. 5. Dicitur autem *Personalis*; l. 3. §. 3. D. h. t. §. 31. l. de act. nascitur enim ex obligatione, quæ ex mera æquitate descendit. l. 3. §. pen. D. l. 7. C. h. t. Nam nihil æquius est, quam ut possessor rem ei exhibeat; cujus interest; cum & totam tradere teneatur, si actor dominium aliudve jus in re postea probaverit; & si id non probetur, nullum ex ea re damnum vel incommodum sentiat. v. l. 2. §. 5. D. de aq. quot. & æstiv. Diff. N. VII. de Caus. Obl. C. III. §. 3. & seqq.

§. 6. *In rem scripta*; quia contra omnem possessorem competit; non solum eum qui civiliter, sed & eum qui naturaliter possidet. l. 3. §. ult. l. 4. D. h. t. Quales in rem scriptæ dici solent. l. 9. §. ult. D. quod met. caus.

§. 7. *Competens illis, quorum ex justa causa peculiariter interest*; non tantum enim datur domino, eive, qui aliud jus in re habet, l. 1. l. 3. §. 3. 4. 12. D. h. t. sed & illis, qui in personam acturi sunt, l. 3. §. 7. l. 12. §. 2. l. 19. D. h. t. l. 2. D. h. t. dummodo eorum peculiariter interfit: l. 13. l. 14. D. h. t. de quo judex sum-

summatim cognoscit, *l. 3. §. 9. D. h. t.* exceptionibus altioris indaginis in causam principalem reservatis. *l. 3. §. 13. D. h. t.*

§. 8. Non tamen peculiariter eorum interesse sufficit, sed & *ex justa & probabili causa* eorum interesse debet. *l. 3. §. 11. D. h. t.* Non enim oportet jus civile calumniari, neque verba captare, sed qua mente quid dicatur animadvertere convenit. *l. pen. D. h. t.*

§. 9. Interesse autem debet Actoris, utroque tempore, & quo lis contestatur, & quo fit condemnatio. *l. 7. §. ult. D. h. t.*

§. 10. Heredi hæc Actio non ut heredi, sed suo nomine competit. *l. 12. §. ult. D. h. t.*

§. 11. *Adversus quemcunque possessorum;* non solum eum, qui civiliter, sed & eum, qui naturaliter possidet. *l. 3. §. ult. l. 4. D. h. t.* dummodo vel tempore condemnationis exhibendi facultatem habeat. *l. 5. pr. §. ult. l. 7. §. 3. 4. D. h. t.*

§. 12. Nisi dolo malo fecerit, quo minus possideat, quia dolus pro possessione habetur. *l. 5. §. 2. l. 14. D. l. 5. C. h. t. l. 131. D. de R. J.*

§. 13. Contra heredem quæ heredem non competit; sed heres suo nomine tenetur. *l. 12. §. ult. D. h. t.*

§. 14. Plane ex dolo defuncti danda est in heredem hæc actio, si locupletior hereditas eo nomine facta sit. *d. l. 12. §. ult. D. h. t.*

§. 15. *Ad rem mobilem, de qua quæstio est; l. 56. D. de proc. l. 3. §. 8. l. 18. D. l. f. C. h. t.* immobiles enim semet ipsas satis exhibent. *l. 2. C. quand. & quib. quart.*

§. 16. Sive autem res mobilis sola sit, sive alteri inclusa seu juncta, nihil interest; *l. 6. D. h. t. l. 23. §. 5. D. de R. V.* excepto tigno ædibus juncto, quod uti propter L. XII. Tab. vindicari nequit, ita neque

de eo exhibendo agi potest. *d. l. 6. D. h. t. d. l. 23. §. 6. l. 1. pr. D. de tign. junct. §. 29. l. de R. D.*

§. 17. *Exhibendam*; *l. 3. §. 9. D. h. t. i. e. sumtibus Actoris, v. l. 11. §. 1. D. h. t. ejus rei potestatem in publico faciendam. Exhibere enim est facere in publico potestatem, ut ei qui agit experiundi sit copia. l. 2. D. h. t. l. 3. §. 9. D. de tab. exh. l. 3. §. 8. D. de lib. hom. exhib. l. 1. D. si ex noxal. caus. ag. l. 22. l. ult. pr. D. de V. S.*

§. 18. *Ejusque causam*; non enim sufficit, si exhibeat rem is, cum quo actum est, sed opus est, ut etiam rei causam debeat exhibere, i. e. ut eam causam habeat actor, quam habiturus esset, ~~h.~~ cum primum ad exhibendum egisset, exhibita res fuisset. *§. 3. l. de off. jud. l. 9. §. 5. pen. ult. D. h. t.*

§. 19. Non tantum tamen hæc Actio ad exhibendum, sed quandoque & ad rem cum omni causa & accessionibus restituendam datur: si scil. actor jus suum plene probaverit. *l. 9. §. pen. & ult. D. h. t. §. 3. l. de off. jud. l. ult. C. h. t.*

§. 20. *Vel si res dolo non exhibeatur, ad præstandum id quod interest*; *§. 3. l. de off. jud. l. 9. §. ult. l. 10. & seq. D. h. t. jurejurando in litem actoris æstimandum. l. 3. §. 2. l. 5. §. 2. D. h. t. l. 5. pr. D. de in lit. jur.*

§. 21. Si exhibeatur quidem, sed dolo aut culpa deterior facta, possessor tenetur ex *L. Aquilia* de damno injuria dato. *l. 17. D. l. 7. C. h. t.*

§. 22. Si nec dolo nec culpa possessoris fiat, ut res non exhibeatur, cautio de exhibendo, si in potestatem venerit, præstanda est. *l. 5. §. ult. l. 12. §. 5. D. h. t. §. 3. l. de off. jud. §. 1. l. de div. stip.*

§. 23. Præscribitur autem hæc Actio eo tempore, quo aliæ Actiones personales perpetuæ, spatio scil. XXX. annorum. *pr. l. de perp. & temp. act. l. 2. 3. C. de præscr. 30. ann.*

LIBER XI. TITUL. I.

DE INTERROGATIONIBUS IN JURE FACIENDIS,
ET INTERROGATORIIS ACTIONIBUS.

§. 1. **Q**uem usum habet *Actio ad Exhibendum* in *Rei Vindicatione*, eundem præbebant in *Actionibus personalibus Interrogationes in jure faciendæ*, & *Interrogatoriæ actiones*: quemadmodum enim *Exhibitio rei* petitur, ut quis commodius agere possit, sic *Interrogationes in jure* fiebant, ut sciret actor, an, & ex qua parte posset actione in personam, sibi competente, aliquem convenire. *l. 1. l. 2. l. 3. l. 5. l. 8. D. h. t.*

§. 2. De quibus Prætor ita edixisse videtur: **QUI IN JURE INTERROGATUS RESPONDERIT**; *qua ex parte sit heres, aut bonorum possessor, adversus eum ex sua responsione actionem dabo*; *Adversus eum, qui omnino non respondisse dicetur, in solidum actionem dabo.* arg. *l. 4. §. 1. l. 11. §. 4. 5. D. h. t.*

§. 3. Ait Prætor, **QUI INTERROGATUS**; in *Actionibus* scil. in *personam*. Est enim *Interrogatio* tunc necessaria, cum in *Personam* est *Actio*, & ita si certum petetur; ne, dum ignoret actor, qua ex parte v. gr. adversarius defuncto heres exstiterit, interdum plus petendo aliquid damni sentiat. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 4. Non etiam in *Actionibus in rem*, in quibus *Interrogationes* illæ locum non habuerunt; *d. l. 1. D. h. t. l. 73. D. de R. V. arg. l. 4. C. de edend. excepta Petitione Hereditatis. l. 11. C. de pet. her.*

§. 5. *Interrogatum* autem accipere debemus, sive a Prætore, sive ab adversario. *l. 9. §. 1. D. h. t.*

§. 6. Si servus interrogetur, nulla erit interrogatio,

gatio, non magis quam si servus interroget. *l. 9. §. 2. D. h. t.*

§. 7. Non etiam alius pro alio interrogandus est; de se enim debet quis in iudicio interrogari, hoc est, cum ipse convenitur. *l. 9. §. 3. D. h. t.*

§. 8. IN JURE; i. e. apud Magistratus populi Romani, vel Præsides Provinciarum, vel alios Judices. *Jus* enim hic locus est, ubi juris dicendi vel judicandi gratia Magistratus consistit, vel si domi, vel si in itinere hoc agat. *l. 4. §. 1. D. h. t. l. pen. D. de J. & J.*

§. 9. Dummodo interrogatio ante litem contestatam fiat, post litem contestatam enim locum non habebat: *l. 1. pr. D. h. t.* Licet in omni causa, ubicunque Judicem æquitas moverit, fieri potuerit. *l. pen. D. h. t.*

§. 10. RESPONDERIT; uti debebat; voluit enim Prætor adstringere eum, qui convenitur, ex sua in iudicio responsione, ut vel confitendo, vel mentiendo se oneret. *l. 4. pr. D. h. t.*

§. 11. Quod si tamen tempus ad deliberandum petat, minime negandum est. *l. 5. D. h. t.*

§. 12. Imò interdum interrogatus, *an heres sit?* non cogitur respondere, utpote si controversiam hereditatis ab alio patiatur: ne, aut negando se heredem, præjudicet sibi; aut, dicendo heredem, illigetur etiam ablata sibi hereditate. *l. 6. §. 1. D. h. t.*

§. 13. *Qua ex parte sit heres, aut bonorum possessor;* totiens enim heres in jure interrogandus est, qua ex parte heres sit, quotiens adversus cum actio instituitur, & dubitat actor, qua ex parte is, cum quo agere velit, heres sit. *l. 1. pr. D. h. t.* Difficile enim est ei, qui heredem bonorumve possessorem convenit, probare heredem bonorumve possessorem esse, quia probatio aditæ hereditatis plerumque difficilis est. *l. 2. l. 3. D. h. t.*

§. 14.

§. 14. Sive autem vere responderit, sive falso, nihil interest; cum & mentiendo sese oneret, l. 4. pr. D. h. t. & fides ei contra se habeatur. l. 11. §. 2. 3. D. h. t.

§. 15. Confessionibus tamen falsis respondentes ita demum obligantur, si ejus nomine, de quo quis interrogatus est, cum aliquo sit actio, & confessio naturaliter ita sese habere possit. l. 13. l. 14. §. 1. D. h. t.

§. 16. *Adversus eum ex sua responsione actionem dabo; Actionem sc. Interrogatoriam, h. t. quæ & Confessoria dicitur. l. 23. §. ult. l. 25. §. 1. D. ad L. Aquil. Qui enim interrogatus responderit, sic tenetur, quasi ex contractu obligatus, pro qua pulsabitur. l. 11. §. 9. D. h. t.*

§. 17. *Quæ Actio Interrogatoria est Actio Prætoria, personalis, adjeciticia, competens interroganti, contra reum respondentem, ad præstandum id, quod eum ex confessione debere intelligitur. l. 1. l. 10. l. 11. §. 9. D. h. t.*

§. 18. Plane ex justa causa respondenti succurritur, l. 11. §. 8. 10. D. h. t. ut &, si sine dolo malo culpave responderit. l. 11. §. 2. D. h. t.

§. 19. Sed & responsi pœnitere licet, si nulla actoris ex ejus pœnitentia sit captio. l. 11. §. ult. D. h. t.

§. 20. *Adversus eum, QUI OMNINO NON RESPONDISSE dicitur, in solidum Actionem dabo. Qui enim ex parte heres est, & rogatus tacuit apud Prætozem, in ea causa est, ut instituta actione in solidum conveniatur, quasi negavit se heredem esse: nam, qui omnino non respondit, contumax est, contumaciæ autem hanc pœnam ferre debet, ut in solidum conveniatur, quemadmodum si negasset; quia Prætozem contemnere videtur. l. 11. §. 4. 7. l. 19. D. h. t.*

§. 21. Sed & omnino non respondisse videtur, qui

ad interrogatum non respondit, i. e. *πρὸς ἑαυτὸν*. l. 11. §. 5. *D. h. t. v. Varr. de L. L. L. V.*

§. 22. Nihil enim interest, neget quis, an taceat interrogatus, an obscure respondeat, ut incertum dimittat interrogatorem, l. 11. §. 7. *D. h. t.*

§. 23. *Interrogatoriis* autem *Actionibus* hodie non utimur, quia nemo cogitur ante iudicium de suo jure aliquid respondere: ideoque minus frequentantur, & in defuetudinem abierunt. l. 1. §. 1. *D. h. t.*

TITUL. II.

DE QUIBUS REBUS AD EUNDEM JUDICEM EATUR.

§. 1. **A**d Actiones recte instituendas pertinet etiam caput, *de quibus rebus ad eundem Judicem eatur*; non raro enim contingit, ut plures causæ apud eundem Judicem, propter *Continentiam earum*, terminandæ sint.

§. 2. Est autem *Continentia causarum*, *controversiarum cohærentia* & *connexio*, propter quam commodè separari nequeunt, sed coram eodem iudice ventilandæ & terminandæ sunt. v. l. 10. *C. de judic.*

§. 3. Quæ I. oritur ex generalitate actionis, adversus plures personas, vel ad res, quæ diversæ sunt jurisdictionis, competentis.

§. 4. Si enim inter plures *Familia eriscundæ* agatur; & inter eosdem *Communi dividundo*, aut *Finium regundorum*, idem Judex sumendus est; & quo facilius coire coheredes vel socii possint, in eundem locum omnium præsentiam fieri oportet. l. 1. *D. h. t.*

§. 5. Similiter si ex pluribus Tutoribus unus convenitur, postulante eo, omnes ad eundem Judicem mittuntur. l. 2. *D. h. t. l. 5. C. arb. tut.*

§. 6.

§. 6. II. *Causarum continentia* oritur ex singulari cognatione juris & facti; nec non III. ex eo, quod una alteri præjudicium faciat: unde Judex, qui cognovit de causa possessionis, etiam de causa proprietatis cognoscere debet. *l. 10. C. de judic. l. 13. C. de R. V. l. 35. D. de A. vel A. P. vid. sup. ad t. de jud. §. 101. 102.*

TITUL. III.

DE SERVO CORRUPTO.

C. VI. 2.

§. 1. Superioribus autem Actionibus affines sunt, & earum quali supplementum continent, actiones quædam, ob damnum quidem, non tamen in rebus nostris proprie datum, competentes; veluti de *Servo corrupto*, similesque, de quibus, priusquam ad *Actiones personales ex contractu* descendentes fit transitus, hoc loco simul agendum visum est.

§. 2. Et quidem de *Servo corrupto* Prætor ita edixit: QUI SERVUM, SERVAM, ALIENUM, ALIENAM, RECEPISSE, PERSVASISSEVE QUID EI DICETUR DOLO MALO, QUO EUM EAM DETERIOREM FACERET, IN EUM, QUANTI EA RES ERIT, IN DUPLUM JUDICIUM DARO. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Ait Prætor, QUI SERVUM, SERVAM, ALIENUM, ALIENAM; quod si quis liberum putaverit, nihilominus tenetur: magis enim delinquit, qui liberum putans aliquem corrumpit. *l. 5. §. 1. D. h. t.*

§. 4. RECEPISSE; *Recepisse* ita accipimus, si suscepit servum alienum ad se; est enim proprie *recipere* refugium abscondendi causa servo præstare, vel in suo agro, vel in alieno loco, ædificiove. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 5. PERSUASISSEVE QUID DICETUR; i. e. hortatus sit, vel consilium dederit: §. 23. *pr. l. de act. Persuadere* autem plus est, quam compellere atque cogere. *l. 1. §. 3. D. h. t.*

§. 6. DOLO MALO; i. e. per calliditatem: *l. 3. pr. D. h. t.* *Persuadere* enim ex mediis verbis est, nam & bonum consilium quis dando potest suadere, & malum, & ideo Prætor hæc verba summa ratione adiecit. *l. 1. §. 3. D. h. t.*

§. 7. Unde si quis sine dolo, v. gr. lusus gratia, servum deteriore fecerit, *l. 3. pr. §. 1. D. h. t.* vel si quis, ut domino custodiret, eum receperit, vel humanitate, vel misericordia ductus, vel approbata atque iusta ratione, non tenebitur. *l. 5. pr. D. h. t.*

§. 8. QUO EUM EAM DETERIOREM FACERET; neque enim delinquit, nisi qui tale aliquid servo persuadet, ex quo eum facit deteriorem: qui igitur servum sollicitat ad aliquid faciendum, vel cogitandum improbe, hic videtur hoc Edicto notari. *l. 1. §. 3. 4. 5. l. 2. D. h. t. §. 23. l. de act.*

§. 9. IN IUM QUANTI EA RES EST; i. e. quanti damnum datum est: hæc verba enim omne detrimentum recipiunt. *l. 11. pr. D. h. t.*

§. 10. IN DUPLUM; *l. 9. §. 2. D. h. t. §. 23. l. de act.* quanti sc. servus ob id, quod corruptus sit, minoris sit. *l. 9. §. ult. D. h. t.*

§. 11. Sed & in hoc iudicium earum rerum æstimatio venit, quas secum servus abstulit, quia omne damnum duplatur; neque interest, an ad corruptorem perlatae sint, an non sint; iustius enim est, cum teneri, qui princeps fuerit delicti, quam eum quæri, ad quem res perlatae sint. *l. 10. D. h. t. §. 23. l. de act.*

§. 12. Marito tamen contra uxorem in simplum tantum competit. *l. ult. D. h. t.*

§. 13.

§. 13. JUDICIUM DABO; concedendo sc. *Actionem de Servo corrupto*, h. t. seu *Servi corrupti*. l. 1. §. 1. l. 11. §. 2. l. 14. §. 1. *D. h. t.* §. 8. *I. de obl. quæ ex del.* §. 2. *I. de act.*

§. 14. Quæ est *Actio Prætoria*, l. 1. pr. *D. h. t. personalis*, l. 1. §. 3. *D. h. t. pænalis mixta*; v. l. 13. l. 11. §. 2. l. 14. §. 5. *D. h. t. Competens Domino servi corrupti, ejusque heredibus*; l. 8. l. 13. *D. h. t. Contra eum, qui servum alienum corrumpit, non contra heredem*; l. 13. *D. h. t. In duplum*. l. 1. pr. *D. h. t.* §. 23. *I. de act.*

§. 15. Eaque *Directa* est, vel *Utilis*. l. 9. §. 1. l. 14. §. 1. *D. h. t.*

§. 16. Si enim servus, in quo alius usumfructum habet, corruptus fit, *Utilis actio* fructuario competit. d. l. 9. §. 1. *D. h. t.*

§. 17. De filio etiam filiave familias corruptis huic Edicto proprie locus non est; quia *servi corrupti* constituta actio est, qui in patrimonio nostro esset, & pauperiorem se factum esse dominus probare potest, dignitate & fama domus integra manente: sed *Utilis* tamen competit officio Judicis æstima-
manda, quoniam interest nostra, animum liberorum nostrorum non corrumpi. l. 14. §. 1. *D. h. t.*

§. 18. Quod si servus servave corrupisse dicetur, judicium cum noxæ deditioe redditur. l. 5. §. 3. *D. h. t.*

TITUL. IV.

DE FUGITIVIS.

C. VI. I.

§. 1. Ad species corrumpendorum servorum pertinet, si quis servo persuaserit *fugere*, vel *alea ludere*: l. 26. *D. de injur.* l. 25. §. 6. *D. de Æd. Ed.* unde de *Fugitivis*, & *Aleatoribus*, hoc loco simul agitur.

§. 2. *Fugitivus* proprie est, qui ea mente a Domino fugæ causa discedit, ne ad eum redeat. *l. 17. §. 1. D. de Æd. Ed. l. 225. D. de V. S.*

§. 3. *Erro* vero, qui non quidem fugit, sed frequenter sine causa vagatur, & temporibus in res nugatorias consumtis serius domum redit. *d. l. 17. §. 14. de Æd. Ed. v. infr. ad t. de Ædil. Ed. §. 14. 15.*

§. 4. Sed hic *Fugitivus* accipitur & si quis *erro* sit. *l. 1. §. 5. D. h. t.*

§. 5. Si quis autem fugitivum celaverit, non tantum fur est & furti tenetur, *l. 1. pr. D. h. t.* sed & aliis modis coercetur.

§. 6. Senatus enim censuit, ne fugitivi admittantur in saltus, neque protegantur a villicis, vel procuratoribus possessorum, & mulctam statuit; his autem, qui intra XX. dies fugitivos vel dominis reddidissent, vel Magistratibus exhibuissent, veniam in ante actum dedit. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 7. Quod SCtum aditum etiam dedit militi vel pagano, ad investigandum fugitivum, in prædia Senatorum vel paganorum. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 8. Cui rei etiam *Lex Favia* prospexerat, & SCtum Modesto consule (*A. U. C. 981. P. N. C. 228.*) factum, ut fugitivos inquirere volentibus literæ ad Magistratus dentur, mulcta etiam C. solidorum in Magistratus statuta, si literis acceptis inquirentes non adjuvent. *l. 1. §. 2. D. h. t.*

§. 9. Sed & in eum, qui quæri apud se prohibuit, eadem pœna statuta est. *d. l. 1. §. 2.*

§. 10. Est & generalis *Epistola Divorum Marci & Commodi*, qua declaratur, & Præsides, & Magistratus, & Milites stationarios, Dominum adjuvare debere, in inquirendis fugitivis; & ut inventos redderent, & ut hi, apud quos inveniuntur, puniantur, si crimine contingantur. *d. l. 1. §. 2. add. l. 3. l. 4. D. h. t.*

§. II.

§. 11. Porro ex *constitutione Constantini*, si quis fugitivum clam domino recepit, eundem eum alio servo, vel XX. solidis, restituere cogitur. *l. 4. C. h. t.*

§. 12. Si quis vero servum fiscalem putaverit occultandum, non solum eum restituere, sed & XII. libras argenti, ex *constitutione Valentis Valentiniani & Gratiani* Imp. fisco dependere compellitur. *l. pen. C. h. t.*

§. 13. Non tantum autem *fugitivos Recipientes* & celantes coërcentur, sed & ipsi *Fugitivi* varie puniuntur.

§. 14. *Fugitivi* enim apprehensi in publicum deducendi, i. e. Magistratibus tradendi, vel publicis Ministeriis; a quibus, pro re nata, & vinciri possunt. *l. 1. §. 3. 6. 7. 8. D. h. t.*

§. 15. Qui, si pro liberis se gesserint, gravius coërceri solent. *l. 2. D. h. t.*

§. 16. Quod si vero ad Barbaros transfugerint, olim vel pede amputato debilitabantur, vel metallo dabantur: jure novo autem, una manus ipsis abscinditur, aliave pœna afficiuntur. *l. 3. & Auth. seq. C. h. t.*

TITUL. V.

DE ALEATORIBUS.

C. III. 43.

§. 1. **Q**uantum ad *Aleatores* attinet, Prætor tale Edictum proposuit: SI QUIS EUM, APUD QUEM ALEA LUSUM ESSE DICETUR, VERBERAVERIT, DAMNUMVE EI DEDEKIT, SIVE QUOD EO TEMPORE *domo* (sic leg. *l. 1. §. 2. D. h. t.*) EJUS SUBTRACTUM EST, JUDICIUM NON DABO. IN EUM, QUI ALEA LUDEN-

DEN-

DENDI CAUSA VIM INTULERIT, UTI QUÆQUE RES ERIT, ANIMADVERTAM. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2. Ait Prætor, SI QUIS EUM, APUD QUEM ALEA LUSUM ESSE DICETUR; Alea proprie ludus est talorum vel tesserarum: Suet. in Aug. c. 71. in Claud. c. 33. Mart. *L. XIV. Ep. 15.* in genere vero omnis ludus fortunæ, seu in quo fortuna prædominatur. *l. 8. §. 1. D. de contrah. emt. Liv. L. XLII. c. 59.*

§. 3. Quæ licet antiqua, & jure Naturali, & Divino, per se non sit illicita: Proverb. XVIII. v. 18. XVI. v. 33. Aët. I. v. 24. & seqq. *l. 8. §. 1. D. de contr. emt. vend.* quoniam tamen pro tempore abiit in lachrymas, Scto & legibus Romanis merito est prohibita. *l. 3. D. l. ult. C. h. t.* Horat. *L. III. Od. 24. in f.*

§. 4. Adeo ut, si quid alea perditum sit, non tantum vincenti non detur actio, sed & tum victo, si solverit, ex alio Edicti capite, *l. ult. §. 1. 2. D. h. t.* tum aliis concedatur repetitio, quæ non nisi L. annis præscribitur. *l. 1. l. f. C. h. t.*

§. 5. Non autem in pecuniam ludere vetitum, si quis certet hasta, vel pilo jaciendo, vel currendo, saliendo, luctando, pugnando, quod virtutis causa fiat. *l. 2. §. 1. D. h. t.* Ludere enim licet *μονόβολον* i. e. cursu exerceri & certare, *κοντομονόβολον* i. e. saltu exerceri, *κύντανον κόντακα χάρις τῆς πάρεπης* i. e. ludere vibratione Quintiana absque spiculo, sive aculeo ferreo, a quodam Quinto ita nominata hac lusus specie, *παιχούτην* i. e. exerceri lucta, Hippice i. e. equorum cursu seu hippodromo, absque dolo & circumventionem. *l. 1. l. ult. C. h. t.*

§. 6. Ita tamen, ut ditioribus ad singulas commissiones, seu ad singulos congressus aut vices, ultra solidum deponere non liceat. *d. l. 1. in f. C. h. t.*

§. 7. In quibus causis ex *L. Titia, Publicia, & Cornelia*, etiam Sponfionem facere licet. *l. 3. D. h. t.* Quæ, ut
&

& *Olla fortunæ*, si fraudes absint, per se etiam non est illicita. arg. l. 8. §. 1. *D. de contr. emt. l. 12. l. 13. D. de act. emt.*

§. 8. Sed & quod in convivio vescendi causa ponitur, in eam rem *alea* (sic leg.) ludere permittitur. l. ult. pr. *D. h. t.*

§. 9. VERBERAVERIT, DAMNUMVE EI DEDERIT. Si rapinas fecerint inter se collusores, *Vi bonorum raptorum* non denegabitur actio; susceptorem enim duntaxat prohibuit vindicari, non & collusores, quamvis & hi indigni videantur. l. 1. §. 1. *D. h. t.*

§. 10. SIVE QUID EO TEMPORE *Domo* EJUS SUBTRACTUM EST; illud notandum, quod susceptorem verberatum quidem, & damnum passum, ubicunque & quandocunque non vindicat: verum furtum factum domi, & eo tempore, quo alea ludebatur, licet lusor non fuerit, qui quid eorum fecerit, impune fit: l. 1. §. 2. *D. h. t.*

§. 11. *Domum* autem pro habitatione & domicilio nos accipere debere certum est. d. l. 1. §. 2. *D. h. t.* add. l. 5. §. 2. *D. de injur. l. 203. de V. S.*

§. 12. JUDICIUM NON DABO; quibus verbis, cum sint generalia, Prætor susceptori aleatorum omnes actiones negat, non tantum pœnales, sed & rei persecutorias. l. 1. §. 3. *D. h. t.*

§. 13. Furtis tamen & rapinis fenestram minime aperit, neque ad delinquendum homines invitat; licet enim, susceptorum aleatorum coercendorum causa, susceptoribus negetur actio, non tamen hoc obstat, quo minus Magistratus auctores delicti arbitraria pœna afficere possit. arg. l. 1. pr. de off. Præf. Urb. l. 3. l. 13. *D. de off. Procons.*

§. 14. IN EUM, QUI ALEÆ LUDENDÆ CAUSA VIM INTULERIT, UTI QUÆQUE RES ERIT, ANIMADVERTAM. Hæc clausula pertinet ad animadversionem ejus,

ejus, qui compulit ludere; ut aut mulctetur, aut in latumias vel vincula publica ducatur. *l. 1. §. ult. l. 2. pr. D. h. t.*

TITUL. VI.

SI MENSOR FALSUM MODUM DIXERIT.

§. 1. **S**imilis superioribus Actionibus est *Actio in factum*, quæ contra mensorem, qui falsum modum dixerit, locum habet.

§. 2. De qua Prætor ita edixisse videtur: *Si Mensor agri falsum modum dixerit dolo malo, aut cujus alterius rei mensuram falsam renunciaverit, eo nomine adversus eum in factum judicium dabo.* arg. *Inscr. l. 1. pr. §. 1. l. 2. l. 5. §. 2. D. h. t.*

§. 3. Ait Prætor, *Si Mensor agri falsum modum dixerit; Mensor hic proprie est, qui pertica, decempeda, aliave machina, agros metitur, modumque renunciat.* Adversus mensorem agrorum enim maxime Prætor *Actionem in factum* proponit, a quo falli nos non oportet; nam interest nostra, ne fallamur in modi renunciatione, si forte vel de finibus contentio sit, (in quo judicio agrimensores sæpenumero adhibentur, *l. 8. §. 1. D. l. 3. C. fin. reg. l. 3. §. 4. D. h. t.*) vel emtor scire velit, vel venditor, cujusmodi ager veneat. *l. 1. pr. l. 3. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 4. *Modus* autem est mensura, quantitas, & spatium agri. *l. 40. D. de contr. emt. vend. l. 4. in f. D. de act. emt. vend. l. 12. C. de serv. §. 1. aq.*

§. 5. *Dolo malo*; hæc Actio enim dolum malum duntaxat exigit. Visum enim est satis abundeque coerceri mensorem, si dolus malus solus coercetur ejus hominis, qui civiliter obligatus non est. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 6.

§. 6. Proinde, si mensor imperite verſatus eſt, ſibi imputare debet, qui eum adhibuit, ſed & ſi negligenter, æque mensor ſecurus erit. *d. l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 7. Plane lata culpa *dolo* comparabitur. *d. l. 1. §. 1. D. h. t. l. 226. D. de V. S.*

§. 8. *Aut cujus alterius rei menſuram falſam renuncia- verit*; Prætor enim hoc iudicium latius porrexit, nam & ſi cujus alterius rei menſuram falſam renunciaviſſe dicetur, hæc actio competit: proinde ſi in ædificiî menſura feſellit, vel frumenti, vel vini, vel itineris, alteriusve ſervitutis, vel cujus alterius rei, tenetur, *l. 5. §. ult. l. 6. l. 7. pr. §. 1. & ſeqq. D. h. t.*

§. 9. Si mensor falſum modum non renunciaverit, ſed traxerit renunciationem, & ob hoc evenerit, ut v. gr. venditor læderetur, (ſic leg.) qui ſe aſſignaturum modum intra certum diem promiſit, non hæc actio locum habet, ſed ad *Actionem de dolo* recurrendum eſt. *l. 5. pr. D. h. t.*

§. 10. *Eo nomine adverſus eum in factum iudicium dabo*; quam actionem Prætor ideo propoſuit, quia non crediderunt veteres, inter tales perſonas locationem conductionem eſſe, ſed magis operam beneficii loco præberi, & id, quod datur menſori, ad remunerandum dari, & inde *honorarium* appellari. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 11. Eſt itaque *Actio hæc in factum, Actio Prætorîa, perſonalis, ex delicto descendens*, arg. *l. 1. §. 1. l. 3. §. 4. 5. 6. D. h. t. ſubſidiaria, l. 3. §. 2. 3. D. h. t. perpetua; l. 4. D. h. t. Competens ei, cujus interfuit falſum modum renunciatum non eſſe, l. 3. §. 1. D. h. t. ejusque heredi; l. 3. §. 5. D. h. t. Contra eum, qui vel ipſe, vel per alium, falſum modum renunciavit; l. 1. §. ult. l. 2. pr. §. 1. l. 3. pr. D. h. t. non etiam contra heredem; l. 3.*

l. 3. §. penult. D. h. t. Ad id quod interest. l. 1. pr. l. 3.

§. 1. l. 5. §. 1. D. h. t.

§. 12. Quæ, si servi nomine competat, noxalis est. l. 3. §. ult. D. h. t.

§. 13. Quin & Utilis actio in factum contra eum, qui mentor non fuit, sefellit tamen in modo, locum habet. l. ult. §. 2. & seqq. D. h. t.

TITULUS VII.

DE RELIGIOSIS, ET SUMTIBUS FUNERUM, ET
UT FUNUS DUCERE LICEAT.

C. III. 44.

§. 1. Sunt denique Actiones de damnis circa loca Religiosa datis, de quibus h. & seq. tit. subjicitur.

DE RELIGIOSIS.

§. 2. Locus Religiosus est sepulcrum; religiosum locum enim quisque sua voluntate facit, dum mortuum infert in locum suum. §. 9. l. de R. D.

§. 3. Qui locus religiosus dicitur, quia, ubi cadaver illatum est, commercio hominum eximitur. l. 12. §. 1. D. h. t. l. 14. C. de legat. l. 1. §. 9. D. de O. & A.

§. 4. Ut autem locus religiosus fiat, necesse est, ut quis cadaver intulerit in locum suum, nam si locus alienus est, requiritur consensus Domini, vel ejus ratihabitio. §. 9. l. de R. D. l. 60. D. de R. J. Adeo, ut, licet ususfructus tantum alienus sit, consensus tamen fructuarii necessarius sit. d. §. 9. l. de R. D.

§. 5. Quod si in alienum locum, incio vel invito domino, cadaver illatum sit, contra inferentem Actio in factum conceditur.

§. 6. De quo Prætor ita edixit: SIVE HOMO MORTUUS,

TUUS, OSSAVE HOMINIS MORTUI, IN LOCUM PURUM ALTERIUS, AUT IN ID SEPULCRUM, IN QUO JUS NON FUERIT, ILLATA ESSE DICENTUR; QUI HOC FECIT, IN FACTUM ACTIONE TENETUR, ET POENÆ PECUNIARIÆ SUBJICIETUR. l. 2. §. 2. D. h. t.

§. 7. Ait Prætor, SRVE HOMO MORTUUS, OSSAVE HOMINIS MORTUI; videlicet præcipua vel membra principalia, quale est caput, ex quo cognoscitur homo. l. 44. D. h. t.

§. 8. IN LOCUM PURUM ALTERIUS; in *locum alterius* accipere debemus, five in agro; five in ædificio. l. 2. §. 1. D. h. t. Purus autem locus dicitur, qui neque sacer, neque sanctus est, neque religiosus, sed ab omnibus hujusmodi nominibus vacare videtur. l. 2. §. 4. l. 8. §. 3. D. h. t.

§. 9. Si quis in alterius arcam lapideam, in qua adhuc mortuus non erat conditus, mortuum intulerit, *Utilem actionem in factum* Proconsul dat, quia non proprie vel in alterius sepulcrum, vel in locum alterius, intulisse dici potest. l. 7. §. 1. D. h. t.

§. 10. Si quis in locum, publicis usibus destinatum, intulerit dolo malo, extra ordinem modica coercitione pléctendus est. l. 8. §. 2. D. h. t.

§. 11. AUT IN ID SEPULCRUM; *Sepulcrum* est, ubi corpus ossave hominis condita sunt, quatenus sc. corpus humatum est. l. 2. §. 5. D. h. t.

§. 12. A quo differt *Monumentum*, quod memoriæ servandæ gratia existit, in quod si corpus vel reliquiæ inferuntur, fiet sepulcrum; si vero nihil eorum inferatur, non est locus religiosus, sed tantum monumentum memoriæ causa factum, quod Græci νεκρώσιον, i. e. inane sepulcrum appellant: licet quidam dissenserint. l. 2. §. 6. l. 6. §. 1. l. 42. D. h. t. l. 6. §. ult. junct. l. 7. D. de D. R. vid. supr. ad t. de D. R. §. 9. 10.

§. 13. Sunt autem *Sepulcra*, vel *Familiaria*, vel *Hereditaria*. *Familiaria*, quæ quis sibi familiæque suæ constituit; *Hereditaria* vero, quæ quis sibi heredibusque suis constituit, vel jure hereditario acquisivit. *l. 5. l. 6. pr. D. h. t.*

§. 14. IN QUO JUS NON FUERIT; sc. alieno, in quod sine consensu domini cadaver inferre non licet. §. 9. *I. de R. D.*

§. 15. ILLATA ESSE DICENTUR; sepulturæ sc. causa, de ea enim illatione Prætor sensit, quæ sepulturæ causa fit. *l. 2. §. 3. D. h. t.*

§. 16. QUI HOC FECIT, IN FACTUM ACTIONE TENETUR; is enim, qui intulit mortuum in alienum locum, aut tollere id, quod intulit, aut loci pretium, per hanc *In factum actionem* præstare cogitur. *l. 7. pr. D. h. t.*

§. 17. Ossa vel Corpus, sine decreto, domino loci effodere vel eruere non licet, alioquin *Injuriarum Actio* adversus eum erit, qui ejecit. *l. 8. pr. D. h. t.*

§. 18. *Actio* autem illa in factum datur domino, eive, qui *usumfructum* aliamve *servitutem* habet, *l. 8. §. 4. D. h. t.* ejusque heredi; *d. l. 7. pr. Contra inferentem, ejusque heredem; d. l. 7. pr. Ad id, ut cadaver tollat, vel loci pretium præstet. d. l. 8. pr. D. h. t.*

§. 19. ET POENÆ PECUNIARIÆ SUBJICIETUR, v. *l. 3. pr. §. 3. D. de sep. viol. l. 8. §. 2. D. h. t. supr. §. 10.*

DE SUMPTIBUS FUNERUM.

§. 20. Cum vero Cadavera sine sumptibus sepeliri nequeant, & publice intersit, ne cadavera insepulta jaceant, *l. 43. D. h. t.* Prætor hosce sumptus facienti prospiciendum etiam censuit, de iisque ita edixit: QUOD FUNERIS CAUSA SUMPTUS FACTUS ERIT, EJUS RECIPERANDI NOMINE, IN EUM, AD QUEM EA RES PERTINET, JUDICIUM PABO. *l. 12. §. 2. D. h. t.*

§. 21.

§. 21. Quod Edictum iusta ex causa propositum est, ut qui funeravit, persequatur id, quod impendit; sic enim fit, ne insepulta corpora jacerent, neve quis de alieno funeretur. *l. 12. §. 3. D. h. t.*

§. 22. Ait autem Prætor, QUOD FUNERIS CAUSA SUMPTUS FACTUS ERIT; *Fuheris causa sumptus factus* videtur is demum, qui ideo fuit, ut funus ducatur, sine quo funus duci non possit: ut puta, si quid in delationem mortui impensum, vel in locum, in quem mortuus infertur, erogatum sit. *l. 14. §. 3. D. h. t.*

§. 23. Impensa etiam peregre mortui, quæ facta est, ut corpus perferretur, funeris est, licet nondum homo funeretur; idemque dicendum, si quid ad corpus custodiendum vel etiam commendandum factum sit, vel si quid in marmor, vel vestem collocandam, impensum sit. *l. 14. §. 4. D. h. t.*

§. 24. Sed & quod unguentorum (quibus olim ungebantur cadavera, v. Virg. *Æn. L. VI. v. 219. Plin. L. XIII. c. 1.*) causa erogatum est, sumptui funeris annumerandum est; *l. 37. D. h. t.* quod tamen ad sumptus, in ultimum morbum factos, non recte extenditur.

§. 25. Imo & sumptus in monumentum facti, si quidem modum non excedant, huc referendi sunt. *l. 37. §. 1. D. h. t. l. 1. §. ult. l. 2. ad. L. Falc. l. 50. §. 1. D. de hered. pet.*

§. 26. Qui omnes arbitrantur pro facultatibus vel dignitate defuncti. *l. 12. §. 5. l. 14. §. 6. D. h. t.*

§. 27. EJUS RECIPERANDI NOMINE, IN EUM, AD QUEM EA RES PERTINET; sc. pertinet hæc res ad eum, quem funus facere oportet: funus autem facere oportet eum, quem decedens elegit, si modo pro hoc emolumentum aliquod ei relictum est; si autem de hac re defunctus non cavit, nec ulli delegatum id munus est, scriptos heredes ea res contingit: &

si nemo scriptus est, legitimos, vel cognatos, quosque suo ordine, quo succedunt. *l. 12. §. 4. D. h. t. l. 14. §. 17. D. h. t.*

§. 28. JUDICIUM DABO; concedendo sc. *Actionem Funerariam. l. 14. §. 6. 15. l. 16. D. h. t. Quæ est Actio Prætoria, personalis, subsidiaria, b. f. rei persecutoria, perpetua, privilegiaria; Competens ei, qui sumptus fecit in alienum funus, ejusque heredi; Adversus eum, ad quem ea res pertinet, ejusque heredem; Ad impensas funeris causa factas repetendas.*

§. 29. Dicitur Prætoria; quia a Præторе introducta est. *l. 12. §. 2. 3. D. h. t.*

§. 30. *Personalis*; oritur enim ex obligatione, quæ quasi ex contractu nascitur, ex specie sc. negotiorum gestionis. *l. 1. l. 14. §. 7. 9. 11. 13. D. h. t. l. 50. §. 1. de hered. pet.*

§. 31. Quemadmodum enim quis, negotia viventis sine mandato ejus gerens utiliter, cum eo contraxisse intelligitur, eumque sibi obligat; §. 1. *I. de obl. quæ quasi ex contr. t. t. D. & C. de neg. gest.* sic quoque, qui propter funus aliquid impendit, si necdum adita est hereditas, cum defuncto contrahere creditur: *l. 1. l. 4. D. h. t.* adeoque hereditatem, quæ hoc casu defunctum repræsentat, §. 2. *I. de hered. inst.* sibi obligatam habet. arg. d. §. 1. *I. de obl. quæ quasi ex contr.*

§. 32. Si vero adita hereditate sumptus fecerit, & quasi heredis negotia gesserit, cum ipso herede quasi contraxisse intelligitur. *l. 14. §. 16. D. h. t.*

§. 33. *Subsidiaria*; quia tantum illis datur, quibus aliæ actiones deficiunt: si quis enim aliam actionem habet, v. gr. *Familix eriscundæ*, vel *Mandati*, ei *Funeraria* non conceditur. *l. 14. §. 12. 15. D. h. t.*

§. 34. Plane tamen si illis actionibus egerit, nec adhuc

adhuc suum consecutus sit, hac actione uti poterit.
d. l. 14. §. 12. *D. h. t.*

§. 35. *Bonæ fidei*; arg. §. 28. *I. de act.* ubi inter actiones b. f. refertur etiam *Actio negotiorum gestorum*, cujus species est *Actio funeraria*. d. l. 14. §. 7. 9. 11. 13. *D. h. t.*

§. 36. *Rei persecutoria*; arg. l. 35. pr. *D. de O. & A.* quia per eam persequimur, quod nobis ratione negotii gesti abest, vel abfuturum est, id sc. quod in funus impendimus. l. 12. §. 2. 3. l. 14. §. 6. l. pen. *D. h. t.*

§. 37. *Perpetua*; l. 31. §. 2. *D. h. t.* arg. l. 8. *C. de neg. gest.* quia actiones Prætorie rei persecutorie sunt perpetuæ. l. 35. *D. de O. & A. pr. l. de perp. & temp. act.*

§. 38. *Privilegiaria*; quia impenfa funeris omne creditum præcedit, cum bona non sunt solvendo. l. pen. l. ult. §. ult. *D. h. t.* l. 17. pr. *D. de reb. auct. jud. poss.*

§. 39. Ut hanc actionem habens, in concursu creditorum, præferatur cæteris, non tantum simplicibus Chirographariis & personale privilegium habentibus, v. gr. Reip. l. 38. §. 1. *D. de reb. auct. jud. poss.* sed & Hypothecariis, sive tacitam, l. 14. §. 1. *D. h. t. junct. l. 4. D. in quib. caus. pign. vel hyp. tac. contr.* sive expressam, sive simplicem, sive privilegiatam hypothecam habentibus. l. 18. l. 19. l. 26. *D. h. t.* l. 12. *C. qui pot. in pign. Nov. 97. c. 2. & 3. l. ult. §. 9. C. de jur. del. l. 1. §. ult. ad L. Falcid.*

§. 40. *Competens ei, qui sumptus fecit*; l. 12. §. 2. l. 14. §. 11. 13. 16. l. 29. §. 1. l. 31. §. 1. l. 32. pr. t. ult. §. ult. *D. l. 3. C. h. t. l. 4. C. de hered. pet.*

§. 41. *Sumptus autem fecisse intelligitur, non tantum qui ipse, sed & qui per alium fecit*; l. 14. §. 15. *D. h. t.* quod enim quis per alium facit, id ipse facere videtur. l. 5. §. 3. *D. de adm. tut. l. 53. de A. R. D. l. 1. §. 20. l. 3. §. 1. D. de A. vel A. P.*

§. 42. *In alienum funus*; si quis enim hoc animo fecit, quasi proprium negotium gerens, ordinario hæc actio locum non habet. l. 14. §. 11. *D. h. t.*

§. 43. *In alienum autem funus sumptus fecisse* intelligitur, non tantum, qui debitorem defunctum, sed & qui omnem eum, quem defunctus sepelire debuerat, funeravit, l. 17. *pr. D. de reb. aut. jud. poss.* veluti filium, servum, & ancillam. l. 21. l. 31. §. 1. *D. h. t.*

§. 44. *Ejusque heredi*; l. 31. §. 2. *D. h. t.* arg. l. 3. §. 7. *D. de neg. gest.* tum quia ex quasi contractu nascitur: arg. §. 1. *l. de perp. & temp. act.* l. 49. *D. de O. & A.* tum quia privilegium huic actioni concessum reale est; arg. l. 12. §. 3. *D. h. t.* quod etiam ad heredes transmittitur. l. 196. *D. de R. j.*

§. 45. *Adversus eum, ad quem ea res pertinet*; i. e. mandatarium, & heredem: l. 12. §. 2. l. 14. §. 17. *D. h. t.* vid. *supr.* §. 27. etiamsi sepulturam prohibuerit. l. 14. §. 13. *D. h. t.*

§. 46. Adeoque uxore mortua, *Actio funeraria* datur contra patrem, vel maritum, aliosve, ad quos dos pervenit; si vero uxor dotem non habeat, maritus conveniendus est. l. 16. *& seqq. l. 28. D. h. t.*

§. 47. *Ejusque heredem*; l. 31. §. 2. l. 32. §. 1. *D. h. t.* l. 3. §. 7. *de neg. gest.* l. 49. *D. de O. & A.* §. 1. *l. de perp. & temp. act.* est enim hæc actio rei persecutoria, quasi ex contractu descendens, quæ contra heredes etiam locum habet. l. 35. *D. de O. & A.*

§. 48. *Ad impensas funeris causa factas repetendas*, dummodo sumptus non sint immodici, qui pro facultatibus & dignitate defuncti æstimandi sunt. l. 12. §. 5. l. 14. §. 6. 10. *D. h. t.*

§. 49. Cæterorum sumptuum nomine autem non competit. d. l. 14. §. 6. *D. h. t.* Unde & ad id, quod ante

ante mortem defuncti impensum, in salaria forte Medicorum & Chirurgorum, vel medicamenta Pharmacopolarum, jure nostro non conceditur. arg. l. 12. §. 2. 3. l. 14. §. 3. 6. l. 37. l. 45. D. h. t. v. *supr.* §. 24.

§. 50. Ut autem hæc Actio locum habeat, necesse est, ut hi sumptus repetendi animo facti sint; l. 14. §. 7. D. h. t. si enim pietatis gratia, vel animo donandi, facti sint, *Actio Funeraria* locum non habet. d. l. 14. §. 7. 8. 9. D. h. t.

§. 51. De quo ut constet, optime fecerit, qui funeravit, si protestatus sit, quo animo funeret, ne de eo postea quæstionem patiatur. d. l. 14. §. 7. *in f.* D. h. t.

§. 52. Est vero hæc *Actio Funeraria* vel *Directa*, (de qua actum) vel *Utilis*; quæ competit Mandatario, qui pupillo mandante sine tutoris auctoritate funeravit; l. 14. §. 15. D. h. t. Possessori hereditatis, qui sumptus fecit, & deinde victus est; l. 32. D. h. t. l. 50. §. 1. D. de her. pet. nec non ei, cui vestimenta legata sunt, si ea in funus erogata sint. l. ult. §. ult. D. h. t.

UT FUNUS DUCERE LICEAT.

§. 53. Idem favor sepulturæ exigit, ut cuique funus ducere liceat; unde, ne corpora aut ossa mortuorum detineantur aut vexentur, neve prohibeantur, quo minus via publica transvehantur, aut quo minus sepeliantur, Præsidis Provinciæ, & aliorum Magistratuum, officium est. l. 38. D. h. t. junct. l. 3. §. 4. D. de sep. viol.

§. 54. Adeo, ut cadavera, ne quidem sub prætextu debiti, detinere liceat; & si creditor detineat, non modo debiti jacturam faciat, sed etiam tantundem defuncti heredibus præstare teneatur, & tertiæ bonorum partis publicatione ac perpetua infamia plectatur. N. 60. c. 1. §. 1. *Auth. Item. C. de sep. viol.* N. 115. c. 5. §. 1.

§. 42. *In alienum funus*; si quis enim hoc animo fecit, quasi proprium negotium gerens, ordinario hæc actio locum non habet. l. 14. §. 11. *D. h. t.*

§. 43. *In alienum autem funus sumptus fecisse* intelligitur, non tantum, qui debitorem defunctum, sed & qui omnem eum, quem defunctus sepelire debuerat, funeravit, l. 17. *pr. D. de reb. auct. jud. poss.* veluti filium, servum, & ancillam. l. 21. l. 31. §. 1. *D. h. t.*

§. 44. *Ejusque heredi*; l. 31. §. 2. *D. h. t.* arg. l. 3. §. 7. *D. de neg. gest.* tum quia ex quasi contractu nascitur: arg. §. 1. l. *de perp. & temp. act.* l. 49. *D. de O. & A.* tum quia privilegium huic actioni concessum reale est; arg. l. 12. §. 3. *D. h. t.* quod etiam ad heredes transmittitur. l. 196. *D. de R. j.*

§. 45. *Adversus eum, ad quem ea res pertinet*; i. e. mandatarium, & heredem: l. 12. §. 2. l. 14. §. 17. *D. h. t.* vid. *supr.* §. 27. etiamsi sepulturam prohibuerit. l. 14. §. 13. *D. h. t.*

§. 46. Adeoque uxore mortua, *Actio funeraria* datur contra patrem, vel maritum, aliosve, ad quos pervenit; si vero uxor dotem non habeat, maritus conveniendus est. l. 16. *& seqq. l. 28. D. h. t.*

§. 47. *Ejusque heredem*; l. 31. §. 2. l. 32. §. 1. *D. h. t.* l. 3. §. 7. *de neg. gest.* l. 49. *D. de O. & A.* §. 1. l. *de perp. & temp. act.* est enim hæc actio rei persecutoria, quasi ex contractu descendens, quæ contra heredes etiam locum habet. l. 35. *D. de O. & A.*

§. 48. *Ad impensas funeris causa factas repetendas*, dummodo sumptus non sint immodici, qui pro facultatibus & dignitate defuncti æstimandi sunt. l. 12. §. 5. l. 14. §. 6. 10. *D. h. t.*

§. 49. Cæterorum sumptuum nomine autem non competit. d. l. 14. §. 6. *D. h. t.* Unde & ad id, quod ante

ante mortem defuncti impensum, in salaria forte Medicorum & Chirurgorum, vel medicamenta Pharmacopolarum, jure nostro non conceditur. arg. l. 12. §. 2. 3. l. 14. §. 3. 6. l. 37. l. 45. D. h. t. v. *supr.* §. 24.

§. 50. Ut autem hæc Actio locum habeat, necesse est, ut hi sumptus repetendi animo facti sint; l. 14. §. 7. D. h. t. si enim pietatis gratia, vel animo donandi, facti sint, *Actio Funeraria* locum non habet. d. l. 14. §. 7. 8. 9. D. h. t.

§. 51. De quo ut constet, optime fecerit, qui funerat, si protestatus sit, quo animo funeret, ne de eo postea quæstionem patiatur. d. l. 14. §. 7. *in f.* D. h. t.

§. 52. Est vero hæc *Actio Funeraria* vel *Directa*, (de qua actum) vel *Utilis*; quæ competit Mandatario, qui pupillo mandante sine tutoris auctoritate funeravit; l. 14. §. 15. D. h. t. Possessori hereditatis, qui sumptus fecit, & deinde victus est; l. 32. D. h. t. l. 50. §. 1. D. de her. pet. nec non ei, cui vestimenta legata sunt, si ea in funus erogata sint. l. ult. §. ult. D. h. t.

UT FUNUS DUCERE LICEAT.

§. 53. Idem favor sepulturæ exigit, ut cuique funus ducere liceat; unde, ne corpora aut ossa mortuorum detineantur aut vexentur, neve prohibeantur, quo minus via publica transvehantur, aut quo minus sepeliantur, Præsidis Provinciæ, & aliorum Magistratuum, officium est. l. 38. D. h. t. junct. l. 3. §. 4. D. de sep. viol.

§. 54. Adeo, ut cadavera, ne quidem sub prætextu debiti, detinere liceat; & si creditor detineat, non modo debiti jacturam faciat, sed etiam tantundem defuncti heredibus præstare teneatur, & tertiæ bonorum partis publicatione ac perpetua infamia plectatur. N. 60. c. 1. §. 1. *Auth. Item. C. de sep. viol. N. 115. c. 5. §. 1.*

§. 55. Sed & ei, qui prohibitus est mortuum inferre in eum locum, quo ei jus inferendi est, *In factum Actio* competit, & *Interdictum*, etiamsi non ipse prohibitus sit, sed procurator ejus; quia intellectu aliquo ipse prohibitus videtur. *l. 8. §. ult. D. h. t.*

§. 56. Ut liberum sit ei, qui prohibetur mortuum vel ossa mortui inferre, aut statim *Interdicto* uti, quo prohibetur ei vis fieri; aut alio inferre, & postea *in factum* agere: per quam actionem consequitur actor, quanti ejus interfuerit, prohibitum non esse. *l. 9. D. h. t.* Quæ tamen heredi & in heredem non competit. *d. l. 9.*

TITUL. VIII.

DE MORTUO INFERENDO, ET SEPULCRO ÆDIFICANDO.

§. 1. **Q**uantum autem ad *Interdictum* attinet de *Mortuo Inferendo*, Prætor ait: QUO, QUAVE ILLI MORTUUM INFERRE, INVITO TE JUS EST: QUO MINUS ILLI EO EAVE MORTUUM INFERRE, ET IBI SEPELIRE LICEAT, VIM FIERI VETO. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2. Quod *Interdictum* prohibitorium esse palam est. *l. 1. §. 4. D. h. t.*

§. 3. Datur ei, qui jus inferendi habet, domino maxime proprietatis. *l. 1. §. 1. 2. 3. D. h. t.*

§. 4. *Contra Prohibentem*; *Prohibere* autem videtur, si in locum inferre prohibeat, vel itinere arceat. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 5. Cui *Interdicto* affine est *Interdictum* de *Sepulcro ædificando*, quod ita conceptum est: QUO ILLI JUS EST, INVITO TE MORTUUM INFERRE; QUO MINUS ILLI IN EO LOCO SEPULCRUM SINE DOLO MALO ÆDIFICARE LICEAT; VIM FIERI VETO. *l. 1. §. 5. D. h. t.*

§. 6.

§. 6. *Interdictum* hoc propterea propositum est, quia religionis interest monumenta extrui & exornari. l. 1. §. 6. *D. h. t. l. 7. C. de relig.*

§. 7. Competit ei, qui *jus inferendi* habet. d. l. 1. §. 7. *D. h. t.*

§. 8. *Contra ædificare prohibentem; Ædificare* autem videtur *prohibere*, & qui prohibet eam materiam convehi, quæ ædificio necessaria est, nec non si operi necessarios venire, vel machinam alligare prohibeat. l. 1. §. 8. *D. h. t. add. l. 4. pr. D. de itin. act. priv.*

§. 9. *Ædificare* vero non solum, qui novum opus molitur, intelligendus est, verum is quoque, qui vult reficere. l. 1. §. 9. *D. h. t.*

PARS TERTIA.

LIBER XII. TITUL. I.

DE REBUS CREDITIS, SI CERTUM PETETUR, ET DE CONDICTIONE.

C. IV. 1. 2.

§. 1. **P**ræmissis *Actionibus Personalibus in rem scriptis Noxalibus, Mixtisque ratione objecti*, aliisque affinibus, sequuntur *Actiones Personales ex contractu* descendentes, & primum quidem *Condiçiones*, quæ *creditarum rerum* nomine competunt.

§. 2. De quibus Prætor ita edixisse videtur: *Si rerum creditarum nomine certum petatur, Condiçionem dabo.* arg. *Infér. Et l. 1. l. 6. l. 9. D. h. t. pr. l. quib. m. re contr. obl.*

§. 3. Ait Prætor, *Si rerum creditarum nomine certum petatur; Rei* verbum generale est, & ad omnem contractum pertinet. *l. 1. in f. D. h. t. l. 5. l. 6. l. 23. l. 72. D. de V. S.*

§. 4. *Crediti* etiam generalis appellatio est, omnesque contractus complectitur; nam cuicunque rei assentimur alienam fidem secuti, mox recepturi quid, ex hoc contractu *credere* dicimur. *l. 1. D. h. t. add. l. 10. l. 11. l. 12. D. de V. S.*

§. 5. Adeoque *Creditum* a *Mutuo* differt, qua genus a specie; nam *Creditum* consistit etiam extra eas res, quæ pondere, numero & mensura continentur, veluti si eandem rem recepturi simus: item *Mutuum* non potest esse, nisi proficiatur pecunia; *Creditum* autem interdum, etiam si nihil proficiatur, veluti si post nuptias dos promittatur. *l. 2. §. 3. D. h. t.*

§. 6. Sed *Creditum in specie* acceptum *Mutuum* signi-

significat. l. 2. §. 1. l. 41. D. h. t. l. 9. pr. D. de aut. tut. l. 3. §. 3. D. ad SC. Maced. De quo maxime hic agitur.

§. 7. Est autem *Mutuum*, *contractus realis*, quo res fungibiles, seu pondere, numero, & mensura constantes, ita dantur alicui, ut ejus fiant, ea lege, ut is quandoque reposcenti creditori tantundem ex eodem genere reddat.

§. 8. Dicitur *Contractus Realis*; quia mutuum esse non potest, nisi pecunia proficiscatur, i. e. nisi res fungibilis tradatur. l. 2. §. 3. D. h. t. Sen. de Benef. L. VI. c. XI.

§. 9. Adeo, ut obligatio, ultra quam datum est, contrahi nequeat. l. 11. §. 1. D. h. t. l. 17. pr. D. de pact.

§. 10. Sive autem pecunia annumeretur, sive lanx vel massa auri vel argenti vendenda tradatur, ex ejusque venditione pecunia redigatur; l. 11. pr. D. h. t. (sic accip. l. 19. D. de præscr. verb.) sive ipse creditor numeret, sive alius ejus nomine, adeoque traditio ficta brevis manus intercedat, nihil interest. l. 15. D. h. t.

§. 11. Singularia enim quædam recepta sunt circa pecuniam creditam; nam si tibi debitorem meum jussero dare pecuniam, obligaris mihi, quamvis meos nummos non acceperis: vel si, cum ex causa mandati pecuniam mihi debeas, convenerit, ut crediti nomine eam retineas, videtur mihi data pecunia, & a me ad te profecta. d. l. 15. D. h. t.

§. 12. Quo res fungibiles, seu pondere, numero & mensura constantes; Mutui enim datio consistit in his rebus, quæ pondere, numero & mensura consistunt, seu hoc modo sunt in commercio; quoniam eorum datione possumus in creditum ire, quia in genere suo magis functionem recipiunt per solutionem, quam specie: nam in cæteris rebus ideo in creditum ire non possu-

possumus, quia aliud pro alio invito creditori solvi non potest. l. 2. §. 1. *D. h. t.*

§. 13. Ita dantur alicui, ut ejus fiant; pr. l. quib. mod. re contr. obl. l. 1. §. 2. *D. de O. & A.* appellata enim est *Mutui datio* ab eo, quod de meo tuum fit, & ideo si non fiat tuum, non nascitur obligatio. l. 2. §. 2. *D. h. t. pr. l. quib. mod. re cont. obl.*

§. 14. Ut adeo mutuum alienationem esse minime dubitandum sit. l. 16. l. pen. *D. h. t. l. 9. pr. D. de auct. tut. §. 2. l. quib. al. lic. vel non. l. 33. §. 1. D. de don.*

§. 15. Ea lege, ut is quandoque reposcenti tantundem ex eodem genere reddat. Mutuum enim damus recepturi non eandem speciem, quam dedimus, (alioquin *Commodatum* crit, aut *Depositum*) sed idem genus; nam si aliud genus, veluti ut pro tritico vinum recipiamus, non erit *Mutuum*: l. 2. pr. *D. h. t.* & licet non cavimus, ut æque bonum nobis redderetur, non licet tamen debitori deteriores rem, quæ ex eodem genere sit, reddere, veluti vinum novum pro veteri; nam in contrahendo quod agitur pro cauto habendum est, id autem agi intelligitur, ut ejusdem generis, & eadem bonitate solvatur, qua datum est. l. 3. *D. h. t.*

§. 16. *Mutuum* autem dare possunt, quicumque sunt domini, & liberam rerum suarum administrationem habent. l. 2. §. 4. *D. h. t. §. 2. l. quib. al. lic.*

§. 17. Dummodo ex causa *mutui* rem tradant; si enim ego pecuniam tibi quasi donaturus dederò, tu quasi mutuam accipias, non est mutuum, neque nummi accipientis fiunt: licet nummis consumtis exceptio locum habeat, quia secundum voluntatem dantis nummi consumti sunt. l. 18. *D. h. t.*

§. 18. Sive autem ipse dominus mutuum det, sive alius ejus nomine vel mandato, nihil interest. l. 15. *D. l. 4. C. si cert. pet. l. 2. C. per quas pers. cuiq.*

§. 19.

§. 19. Si quis vero pecuniam alienam, sine mandato Domini, dolo malo, suo nomine mutuam dederit, non est mutuum, neque nummi accipientis fiunt; adeoque a Domino vindicari possunt, si extant, vel, si dolo malo consumti sint, ad exhibendum agi. *l. 11. §. f. l. 13. pr. D. h. t.*

§. 20. Si tamen stipulatio intervenit, dans ex stipulatu agere; *l. 2. C. si cert. pet.* vel, si consumti sint nummi, condictione uti potest. *l. 13. pr. D. h. t.*

§. 21. *Impediuntur* mutuum dare Furiosi, Mente capti, nec non Infantes. *l. 12. pr. D. h. t. §. 9. l. de inut. stip.*

§. 22. *Prohibentur* Prodigii, *l. 6. D. de V. S.* Pupilli infantiae & pubertati proximi, & Minores, sine tutorum curatorumve auctoritate. *l. 19. §. 1. D. h. t. §. 2. l. quib. alien. lic. l. 9. pr. D. de auct. tut. l. 3. C. de in integr. rest. min.*

§. 23. Quod si tamen pecuniam mutuam dederint, nummi vindicantur, si extant; *l. 11. §. f. D. h. t. d. §. 2. l. quib. alien. lic.* si vero *b. f.* consumti sint, mutuum convalescit & *Condictio ex mutuo* locum habet: *l. 12. l. 19. §. 1. D. h. t. l. 24. D. de O. & A. fin m. f.* similiter, vel condici, arg. *l. 3. C. de cond. ex leg. vel Actione ad exhibendum* peti possunt. *l. 11. §. f. D. h. t. §. 2. l. quib. alien. lic.*

§. 24. Prohibentur etiam fœnus exercere, & mutuum fœnebre dare, Magistratus & Administratores Provinciarum, eorumque Comites & Socii; *l. 33. D. h. t.* tum ne propter potestatem Rectoris Provinciae invitatus quis contrahat, arg. *l. un. C. de contract. jud.* tum ne sub prætextu mutui, qui præsentunt Provinciae, ultra xeniola, aliquid accipiant. *l. 6. in f. D. de off. Proconf. add. l. 19. de off. Præs. t. C. neg. ne mil. l. ult. C. locat.*

§. 25.

§. 25. Non item Præsidis Provinciæ Officiales, quia perpetui sunt. *l. 34. D. h. t.*

§. 26. Accipere mutuum possunt, qui contrahere & sese obligare possunt, non tantum privati, sed & Magistratus. *l. 34. §. 1. D. h. t.*

§. 27. Si quis tamen Judici scœnebrem pecuniam mutuaverit, & in provincia fuerit versatus quasi emtor legum atque provinciæ, vel si quis collectarius (i.e. Argentarius) honoris pretium dederit ambienti, exilii pœna una cum ipso Judice plectetur. *l. 16. C. si cert. pet.*

§. 28. Quin & Civitas vel Universitas mutui datione obligari potest, si ad utilitatem ejus pecuniæ versæ sunt; alioqui ipsi soli, qui contraxerunt, non Civitas vel Universitas, tenebuntur. *l. 27. D. h. t.*

§. 29. Impediuntur Furiosi, Mente capti, nec non Infantes. §. 8. 9. *l. de inut. stip. l. 5. l. 40. D. de R. J.*

§. 30. Prohibentur Prodigii, *l. 6. D. de V. O.* Pupilli infantia & pubertati proximi, & Minores, sine tutorum curatorumque auctoritate: §. 9. *l. de inut. stip. l. 3. C. de in int. rest. min.* vid. supr. *ad t. de pact. §. 68.* nec non Filiisfam. qui ob SCTum Macedonianum pecuniam mutuam accipere nequeunt. *l. 1. pr. D. ad SC. Mac. §. 7. l. quod cum eo qui in al. potest. est neg. gest.*

§. 31. Ait autem Prætor, Si certum petatur; Certum est, cujus species vel quantitas, quæ in obligatione versatur, aut nomine suo, aut ea demonstratione, quæ nominis vice fungitur, qualis quantaque sit, ostenditur. *l. 6. D. h. t.*

§. 32. Conditionem dabo; concedendo Conditionem certi: *h. t.* quæ vel Generalis est, vel Specialis. *l. 9. D. h. t. pr. in f. l. quib. mod. re contr. obl.*

§. 33. Condictio certi Generalis est, quæ competit ex omni obligatione, ex qua certum petitur; sive ex certo

certo contractu petatur, five ex incerto. *l. 9. pr. §. 1. 2. 3. D. h. t.*

§. 34. *Condictio vero certi Specialis* (quæ & *Actio* mutui dicitur, *l. 5. C. quib. non obj. long. temp. præscr.*) est *Actio personalis, stricti juris*; *Competens mutuuum danti seu creditori*; *Contra mutuuum accipientem seu debitorem*; *Ad tantundem ejusdem generis & eadem bonitate reddendum.*

§. 35. Est hæc *Condictio Actio personalis*; §. 15. *I. de act.* nascitur enim ex contractu mutui. *pr. I. quib. mod. re contr. obl.*

§. 36. *Stricti juris.* arg. §. 28. *I. de act. l. 6. D. de eo quod cert. loc.*

§. 37. *Competens mutuuum danti, seu creditori*; *pr. I. quib. mod. re contr. obl. l. 2. §. 1. D. h. t.* Si plures mutuuum dederint, singulis datur pro rata; *l. 9. C. si cert. pet.* ut & si quis communes nummos crediderit. *l. 13. in f. D. h. t.*

§. 38. *Contra mutuuum accipientem, seu debitorem*; *l. 3. D. h. t. d. pr. I. quib. mod. re contr. obl.* Si plures sint, singuli pro parte tenentur, et si uni facta sit numeratio, nisi singuli solidum promiserint. *l. 5. C. si cert. pet.*

§. 39. *Ad tantundem, ejusdem generis, & eadem bonitate, reddendum.* *l. 2. l. 3. D. h. t.* Quod & non raro expresse promittitur. *l. 40. D. h. t.*

§. 40. Aliud pro alio invito creditori solvi nequit; *l. 2. §. 1. D. h. t.* adeo, ut neque debitor dando pecuniam, vel nomen seu obligationem, pro re mutuo data, satisfacere; *l. 16. C. de solut.* neque Judex eum citra necessitatem in æstimationem condemnare possit. arg. *l. 18. D. comm. div. l. ult. C. de fideic. libert.*

§. 41. Pro nummis tamen aureis reddi possunt argen-

gentei; *l. 19. D. de solut. l. 65. §. 1. D. de V. O. Sen. de Benef. L. VI. c. 5.* neque aliud pro alio reddi censetur, quia in nummis non tam corpus seu substantia inspicitur, quam valor & æstimatio. *l. 1. D. de contr. emt.*

§. 42. Nisi aliud specialiter convenerit, arg. *l. 3. D. h. t. l. 1. §. 6. D. de pos. vel creditor* (sic leg. vid.) ex ea re damnum passurus sit. *l. 99. D. de solut.*

§. 43. Quod si moneta mutata sit, siue bonitas monetæ intrinseca mutata sit, siue extrinseca, nisi aliud convenerit, tempus contractus ratione quantitatis solvendæ inspiciendum est, arg. *l. 3. D. h. t. l. 2. C. de veter. num. pot. l. 69. D. de contr. emt. c. 20. 26. x. de censib.*

§. 44. Quin & quandoque pro re mutuo data præstanda venit æstimatio, si sc. res ejusdem generis & bonitatis restitui nequeat. *l. 22. D. h. t.*

§. 45. Et siquidem dictum sit, quo tempore redderetur, tanta æstimatio danda est, quanti tunc fuisset, si non, (neque mora intercefferit) quanti tunc cum petatum esset: si vero convenerit, ut certo loco redderetur, quanti eo loco esset, si non, quanti ubi petatum esset. *d. l. 22. D. h. t.*

§. 46. Ubi enim æstimatio per Judicem facienda est, spectari debet tempus moræ, vel litis contestatæ, si ante mora non sit commissæ. *l. 37. D. mand. l. 3. in f. D. de cond. trit. l. 8. §. pen. D. de cond. furt. l. 3. §. 3. D. de act. emt. l. 11. de re jud. l. 173. §. 2. D. de R. J. d. l. 22. D. h. t.*

§. 47. Licet, si æstimatio facienda sit per juramentum in litem, in b. f. judicis tempus condemnationis, in stricti juris judicis autem tempus litis contestatæ, attendendum sit. *l. 3. §. 2. D. commod.* Nisi res petita ante dolo vel culpa rei perierit, vel deterior facta sit; quo casu & id tempus spectandum est. *l. 3. D. de cond. trit.*

§. 48.

§. 48. Si vero *æstimatio* veniat *jure actionis*, veluti si ea specialiter promissa sit, l. 28. *D. de novat. tempus contractus inspicendum est.* l. 22. *D. de O. & A.* l. 28. *D. de novat.* l. 37. *D. mand.*

§. 49. Ad usuras *Condictio certi* seu *Actio mutui* non competit; usuræ enim pecuniæ creditæ, nisi in stipulationem deductæ, non debentur. l. 24. *D. de præscr. verb.* l. 3. *C. de usur.*

§. 50. *Mutuo* affinis est *Literarum Obligatio*, seu *Contractus* a mutuo diversus, & jure novo introductus, qui *Literis perficitur.* §. un. *I. de lit. obl.* §. ult. *I. de obl.* §. 1. *I. de fidej.* §. un. *I. de obl. ex conf.*

§. 51. Qui est *Contractus stricti juris*, quo quis scripto, mutuo consensu tradito, confessus est, sese ab aliquo certam summam accepisse mutuam, quam revera non accepit, & intra biennium *Chirographum* non retractavit. d. §. nn. *I. de lit. obl.*

§. 52. Dicitur hic contractus *Literarum Obligatio*; quia post biennium ex literis, non vero ex mutuo præsumto, nascitur *Obligatio & Actio.* d. §. nn.

§. 53. Quo quis scripto, mutuo consensu tradito, confessus est, sese ab aliquo certam summam accepisse mutuam; *Literarum* enim obligatio tum demum locum habet, cum mutuuum datum esse dicitur, non etiam, si quid ex alia causa petatur. l. 5. l. 14. *pr.* §. 4. l. ult. *C. de non num. pec.*

§. 54. Quam revera non accepit; si enim revera accepisset, ex contractu *Mutui* obligatus esset, adeoque hoc contractu opus non esset. *pr. I. quib. mod. re contr. obl.*

§. 55. Et intra biennium *Chirographum* non retractavit. Ex tali scriptura enim non nisi post biennium *Obligatio* nascitur & *Actio.* §. un. *I. de lit. obl.*

§. 56. Intra biennium confessus, summo quidem jure obligatus est, sed non uno remedio tutus est.

Nam I. *Condiſtionem ſine cauſa* habet cautionis five chirographi; qua chirographum, quod apud alium ſine cauſa eſt, poteſt repetere. l. 7. C. de non num. pec. l. ult. C. de cond. ex leg.

II. *Querelam ſeu Proteſtationem, ſibi numeratam non eſſe*: quæ ſi in ſcriptis coram Magiſtratu facta ſit, Exceptionem facit perpetuam. l. 9. l. 14. §. 4. & Auth. ſeq. C. de non num. pec.

III. *Exceptionem non numeratæ pecuniæ*, creditori agenti intra biennium (olim quinquennium) opponendam. l. 3. l. 5. l. 8. l. 14. pr. C. eod. d. §. un. l. de lit. obl.

§. 57. In qua illud ſpeciale eſt, quod, licet ſcriptura ordinario contra ſcribentem probet, onus tamen probandi transferat in creditorem; l. 3. C. de non num. pec. faciles enim ſunt homines in tradendis chirographis, futuram numerationem ſperantes.

§. 58. Quod ſi vero confeſſus nullo ex dictis remediis intra biennium uſus ſit, poſt biennium ex ſcriptura obligatur, ex eaque naſcitur *Condiſtio*; d. §. un. l. de lit. obl. Quæ contra confeſſum datur, ad ſolvendum id, quod ſe accepiſſe confeſſus eſt.

§. 59. Adeo, ut nequidem poſt biennium *Exceptio non numeratæ pecuniæ* locum habeat, licet debitor in ſe ſuſcipere velit onus probandi ſibi numeratam non eſſe. d. §. un. l. l. 8. l. 10. l. 14. pr. §. 3. C. de non num. pec.

§. 60. Sunt etiam caſus, quibus *Exceptio non numeratæ pecuniæ* ne quidem intra biennium locum habet. Ceſſat enim I. Si confeſſus fidem cautionis agnoverit. l. 4. C. de non num. pec.

II. Si quis in locum ejus, qui ob numerationem factam vere obligatus erat, ſe debitorem conſtituerit. l. 6. l. 12. C. eod.

III. Si

III. Si quid transactionis causa promissum sit.
l. 11. C. eod.

IV. In confessione mutui, ex alia causa descendens, testamento, vel alii scripturæ inserta. *l. 13. C. eod.*

V. In deposito. *l. 14. §. 1. C. eod.*

VI. In Apochis publicarum functionum. *l. ult. C. de apoch. publ.*

VII. In mutuo Argentariorum. *Nov. 136. c. 5.*

VIII. Si post scriptam confessionem, seorsum in alio instrumento, huic exceptioni renunciatum sit. *arg. l. pen. C. de pact. l. 22. C. ad SCt. Vell.*

§. 61. Qui vero propriam scripturam vel numerationem libi factam falso inficiatur, convictus in duplum condemnatur. *Nov. 18. c. 8. Auth. Contra. C. de non num. pec.*

TITUL. II.

DE JUREJURANDO, SIVE VOLUNTARIO, SIVE NECESSARIO, SIVE JUDICIALI.

C. IV. 1.

§. 1. Cum autem in causa *Rerum creditarum* & *Mutui* frequens sit *Jurijurandi* usus, & ad id aliis deficientibus probationibus fere perveniri soleat, v. *Paul. Sent. l. 11. T. 1. pr. Lib. V. T. 15. §. ult. Nov. 73. c. 4.* tum & præstito jurejurando quandoque *Condictio* locum habeat, de *Jurejurando* hoc loco subjicitur.

§. 2. Quod nihil aliud est, quam *Affirmatio religiosa*; *Cic. L. III. de Off. c. 29.* seu *Invocatio Dei*, qua petitur, ut is, tanquam unicus cordium inspector, testimonium det veritati, & jurantem puniat, si sciens fallat.

§. 3. *Dicitur Invocatio Dei*; vid. II. Cor. I. v. 23. Rom. I. v. 9. IX. v. 1. Hebr. VI. v. 16. per nomen enim solius veri Dei jurandum, Deut. VI. v. 13. X. v. 20. Exod. XXII. v. 11. Levit. XIX. v. 12. Jes. LXV. v. 15. Jer. V. v. 7. qui solus cordium est inspector: I. Reg. VIII. v. 39. I. Chron. XXVIII. v. 9. Pf. VII. v. 10. Jer. XI. v. 20. XVII. v. 10. XX. v. 12. Joh. II. v. 25. non etiam per Deafros, Angelos, Sanctos, aliasve creaturas, Jerem. V. v. 5. Matth. V. v. 34. & *seqq.*

§. 4. Licet Jusjurandum, quod propria jurantis superstitione aliter præstitum est, jurantem obliget; l. 5. §. 1. *D. h. t.* idque etiam Christianis in gravissima causa accipere liceat. v. Gen. XXI. v. 22. & *seqq.* & XXXI. v. 53.

§. 5. *Qua petitur, ut is, tanquam iudex cordium inspector, testimonium det veritati*; II. Cor. I. v. 23. adeoque æquivocationi tum reali, tum verbali hic nullus locus est.

§. 6. *Et jurantem puniat, si sciens fallat.* v. Pf. XV. v. 4. Zachar. V. v. 3. 4. Malcach. III. v. 5. l. 29. *pr. D. h. t.* Quæ execratio vel expresse additur, v. I. Sam. XIV. v. 45. *Nov. 8. in f.* vel tacite inest & subintelligitur. v. Gen. XIV. v. 22. 23.

§. 7. Jusjurandum vero, uti temere non præstandum, v. Exod. XX. v. 7. Matth. V. v. 33. 34. l. 8. *D. de cond. inst.* ita si a Magistratu exigatur, vel alioqui necessitas hoc pacto fidem firmari, vel veritatem stabiliri postulet, non tantum Jure Civili, sed & Divino licitum est. v. Exod. XXII. v. 10. 11. Deut. VI. v. 13. Hebr. VI. v. 16. Gen. XXII. v. 16. & 17. Jer. XXII. v. 5. Jes. XLV. v. 23. Gen. XIV. v. 22. Jos. XIV. v. 9. Rom. I. v. 9. II. Cor. I. v. 23. Phil. I. v. 8. I. Thefl. II. v. 10.

§. 8. *Jurare possunt omnes, qui juramenti vim, & rem, de qua illud præstandum est, intelligunt, neque specia-*

specialiter prohibentur, vel per se, vel per procuratorem speciale mandatum habentem, Liv. *L. XXXI. c. ult. l. 9. §. pen. l. f. §. pen. D. h. t. l. 97. D. de cond. & dem. l. 13. §. 13. D. de damn. infect.*

§. 9. Etiam minores, *l. 1. & Auth. seq. Sacramenta puberum. C. si advers. vend. nec non pubertati proximi; l. 26. D. h. t. qui tamen invitj ad jurandum compelli nequeunt. l. 34. §. 2. D. h. t.*

§. 10. *Non possunt Furiosi, Mente capti, Infantes & infantia proximi. arg. §. 8. 9. I. do inut. stip.*

§. 11. Præstatur *Jusjurandum* super omnibus rebus licitis ac honestis; non super illicitis & inhonestis, super quibus præstitum ipso jure nullum est. *l. 5. §. 1. C. de ll. l. 112. §. ult. D. de leg. 1.*

§. 12. Præstandum est secundum formulam, a parte adversa, vel Judice conceptam, sensum quaestionis, & mentem deferentis, *l. 3. §. ult. l. 3. l. 4. l. 33. l. 34. §. 5. pen. D. h. t. verbis claris, sine fraude, & æquivocatione, sive verbali, sive mentali. Cic. de Off. L. I. c. 13. L. III. c. 32. l. 18. D. h. t. Can. quacunq. 9. Caus. 22. quæst. 5.*

§. 13. *Effectus Jurisjurandi præstiti* generalis est, quod obliget jurantem ad enunciationis veritatem & fidem, sui que impletionem; *c. 28. x. de jurej. vel ad pœnam perjurii, si pejeraverit, aut dolo contra fecerit: v. Psalm. XV. v. 4. Zach. V. v. 4. Mal. III. v. 5. quæ Jure nostro arbitraria est. v. l. 13. in f. D. h. t. l. 22. D. de dol. l. ult. D. stell. l. 41. C. de transact. l. pen. C. de dignit.*

§. 14. Nisi *Vi Metuæ extortum* sit; quo casu, siquidem honestam contineat causam, non quidem ipso jure nullum est, sed per in integrum restitutionem & absolutionem rescindi potest, ut effectum non habeat. *Auth. Sacramenta puberum. C. si adv. vend. l. 2. 15. 28. x. h. t. c. 24. x. de his quæ vi. Li-*

cet in foro conscientiae servandum videatur. Psalm. XV. v. 4.

§. 15. Idemque de *Dolo* dicendum, siquidem circa *Accidentalialia doli* intercefferit. v. Jos. IX. v. 3. & seqq. junct. II. Sam. XXI. v. 1. & seqq. Non etiam si circa *Substantialia*, quo casu Jusjurandum nullam obligationem parit.

§. 16. Praestatur autem Jusjurandum vel *Litis causa*, vel *Extra litem*.

§. 17. *Extra litem* praestatur v. gr. a subditis, militibus, v. l. 11. *D. de test. mil.* l. 13. §. 3. *D. de re mil.* l. 2. *D. de veteran.* Gell. XVI. c. 4. Advocatis, l. 14. §. 1. *C. de judic.* Tutoribus & Curatoribus, l. ult. §. 5. *Auth. Quod nunc. C. de cur. fur. N. 72. c. ult.* nec non Judicibus & Magistratibus. l. 14. pr. & *Auth. seq. C. de jud.*

§. 18. *Litis causa* praestatur Jusjurandum I. *Judicio sistendi gratia*; v. l. pen. *C. de dign. N. 112. c. 2.* II. *Calumniae*; v. §. 1. *I. de pæn. tem. lit.* l. 2. *C. de Jurej. propt. cal.* l. 14. §. 1. *C. de judic.* III. *Testimoniis*; l. 9. *C. de test.* IV. *Aestimationis*; t. t. *de in lit. jur.* V. Nec non *litis decidendae gratia*.

§. 19. Maximum enim remedium est expediendarum litium jurisjurandi religio, qua, vel ex pactione ipsorum litigantium, vel ex auctoritate judicis, deciduntur controversiae. l. 1. *D. h. t. Exod.* XXII. v. 10. II. *Epist. ad Hebr.* VI. v. 16.

§. 20. Quod dividitur in *Voluntarium*, *Necessarium*, & *Judiciale. h. t.*

§. 21. *Jusjurandum Voluntarium* est, quod per modum conventionis pars parti defert extra judicium. l. 17. pr. *D. h. t.* l. 25. l. 26. §. f. *D. h. t.*

§. 22. Cujus effectus est, quod, si *Aktor* Reo deferente juraverit, *Actionem* acquirat in factum. l. 9. §. 1. *D. h. t.* §. 18. *I. de act.*

§. 23.

§. 23. De qua Prætor ita edixisse videtur: Si Aëtor conditione delata juraverit, aut cum jurare paratus esset, Jusjurandum ei remissum fuerit, ejus rei, de qua Jusjurandum delatum fuerit, in factum Actionem dabo. arg. l. 5. §. 2. l. 9. §. 1. D. h. t. l. 8. C. de reb. cred.

§. 24. Ut adeo hæc Aëtio sit Prætorialis, personalis, quæ datur ei, qui reo deferente juravit sibi deberi, adversus deferentem, ad solvendum id, de quo juratum est. §. 11. l. de aë.

§. 25. Non tamen plane nova est, neque per novationem pristina aëtio sublata est; sed ita conceditur, ut pristina salva maneat, ejusque formula retineatur, addita mentione Jurisjurandi, ut Aëtor ab onere probandi liberetur. l. 13. §. 3. §. D. h. t. l. 7. §. 7. de publ. in rem aë.

§. 26. Præstito enim jurejurando, non quæritur amplius, an pecunia debeatur? sed an juratum sit? quasi satis probatum sit jurejurando. l. 5. §. 2. l. 9. §. 1. l. 28. 30. D. h. t. §. 11. l. de aë.

§. 27. Summa ratione, cum ad religionem accedat deferentis consensus. l. 25. l. 26. §. ult. D. h. t.

§. 28. Licet, quantum ad effectum attinet, jurisjurandi conditio ex numero esse novandi videri possit. d. l. 26. §. ult. D. h. t. v. Dissert. N. V. de Caus. Obl. c. 4. §. 39. & seqq.

§. 29. Si vero Reus deferente Aëtore juravit, acquirit Exceptionem jurisjurandi. l. 9. §. 1. l. 28. §. ult. D. h. t. §. 4. l. de except.

§. 30. De qua verba Prætoris ita habent: Si is, cum quo agetur, conditione delata juraverit, aut, cum jurare paratus esset, jusjurandum remissum fuerit, ejus rei, de qua jusjurandum delatum fuerit, neque in ipsum, neque in eum, ad quem ea res pertinet, actionem dabo. l. 3. pr. l. 5. §. 4. l. 6. l. 7. D. h. t.

§. 31. Ait Prætor, Si is, cum quo agetur; cum quo agetur accipere debemus ipsum *Reum*. l. 3. pr. D. h. t.

§. 32. CONDITIONE DELATA JURAVERIT; non frustra adjicitur *conditione delata*, nam si Reus jura-
verit, nemine ei jusjurandum deferente, Prætor id
jusjurandum non tuebitur, sibi enim juravit: alio-
quin facillime quisque ad jusjurandum decurrens,
nemine sibi deferente jusjurandum, oneribus actio-
num se liberabit. l. 3. pr. §. 4. l. 4. l. 5. l. 33. D. h. t.

§. 33. Quacunque autem Actione quis conve-
niatur, si juraverit, proficiet ei jusjurandum, five
in personam, five in rem, five in factum, five
pœnali Actione, vel quavis alia agatur. l. 3. §. 1.
2. 3. D. h. t.

§. 34. Dummodo ita juratum sit, uti jusjurandum
delatum est. l. 3. §. ult. l. 4. l. 5. pr. & §. 1. D. h. t.

§. 35. EJUS REI, DE QUA JUSJURANDUM DELA-
TUM FUERIT, NEQUE IN IPSUM, NEQUE IN EUM, AD
QUEM EA RES PERTINET, ACTIONEM DABO: five de
tota re, five de parte sit juratum; nam de eo quod
juratum est, pollicetur Prætor, se actionem non
daturum, neque in eum, qui juravit, neque in eos,
qui in locum ejus, cui jusjurandum delatum est,
succedunt. l. 7. l. 8. l. 9. pr. D. h. t.

§. 36. Sive autem juratum sit, five, cum Actor
vel Reus *jurare paratus esset*, *jusjurandum remissum*
fit, nihil interest. l. 5. §. ult. l. 9. §. 1. D. h. t.
l. 8. C. de reb. cred.

§. 37. Remittit vero jusjurandum, qui deferente
se cum paratus esset adversarius jurare, gratiam ei
facit, contentus voluntate suscepti jurisjurandi; quod
si non suscepit jusjurandum, licet postea parato
actor nolit deferre, non videbitur remissum, nam
quod susceptum est, remitti debet. l. 6. D. h. t.

§. 38.

§. 38. *Jusjurandum Necessarium est, quod præstito juramento calumnie, probante Judice, pars parti desert in judicio. l. 34. §. 4. l. 37. D. h. t. l. 12. §. 1. C. de reb. cred.*

§. 39. De quo Prætor ita edixisse videtur; EUM A QUO JUSJURANDUM PETETUR, Si deferens, eo exigente, prior de calumnia juraverit, SOLVERE AUT JURARE COGAM; nisi ei, qui aget, jusjurandum referre maluerit; qui si jurisjurandi conditione non utatur, Judicium ei non dabo. l. 34. §. 6. 7. D. h. t.

§. 40. *Necessarium dicitur, quia ille, cui desertur, solvere, vel jurare, vel referre debet; d. l. 34. §. 6. 7. cui vero refertur, omnino illud præstare debet. d. l. 34. §. 7. 9. l. pen. §. 1. C. de reb. cred.*

§. 41. Ait enim Prætor, EUM A QUO JUSJURANDUM PETETUR, Si deferens eo exigente prior de calumnia juraverit, v. d. l. 34. §. 4. SOLVERE AUT JURARE COGAM. Alterum itaque eligat reus, aut solvat, aut juret; si non juret, solvere cogendus erit. l. 34. §. 6. D. h. t.

§. 42. *Nisi ei, qui aget, jusjurandum referre maluerit; datur enim Reo facultas, ut, si malit, referat jusjurandum. d. l. 34. §. 7. D. h. t.*

§. 43. *Qui, si jurisjurandi conditione non utatur, judicium ei non dabo. Quod æquissime facit Prætor; cum non debeat displicere conditio ei, qui detulit. d. l. 34. §. 7.*

§. 44. Sed nec *Jusjurandum de calumnia* referenti desertur; quia non est ferendus Actor, si conditionis nomine, quam ipse detulit, de calumnia sibi jurari velit. d. l. 34. §. 7.

§. 45. *Deferunt hoc Jusjurandum, ut & Voluntarium, Domini, liberam rerum suarum administrationem habentes, vel eorum nomine tutores, curatores, & procuratores, non tantum universales, sed & particulares, speciale mandatum habentes. l. 17. §. 1. & seqq. l. 18. l. 19. l. 34. §. 1. l. 35. D. h. t.*

§. 46. Sive Actor deferat, five Reus, nihil interest: adeo quidem, ut delatio locum habeat, licet deferens nihil probaverit. *l. 35. pr. D. l. 12. pr. C. h. t. l. ult. C. de fideic. l. 25. §. pen. D. de probat.*

§. 47. Deferri potest omnibus, qui aliquem rei controversæ intellectum habent, cujuscunque sint sexus, ætatis, vel conditionis. *l. 20. l. 26. D. h. t.*

§. 48. De omnibus causis & actionibus, five realibus, five personalibus, five ordinariis, five extraordinariis. *l. 3. §. 1. 3. l. 9. §. 2. l. 34. pr. D. l. 10. C. h. t. l. 5. §. 8. l. 11. §. 1. D. de injur.*

§. 49. Non tamen de factio alieno; *l. 11. §. 2. D. rer. amot. l. 9. §. 3. D. de interr. in jur. fac.* neque in causis criminalibus, quia Reus facile pejerabit, *l. 1. D. de bon. eor.* Actoris autem jusjurandum ad pœnam irrogandam non sufficit. *l. ult. C. de probat.*

§. 50. Deferri potest in judicio, omni tempore, non tantum ante, sed & post litem contestatam. *l. 12. pr. C. h. t.*

§. 51. *Jurisjurandi* autem *Necessarii delati*, uti ex dictis apparet, *effectus* est, quod, nisi quis solvere malit, id ipsum præstandum, vel referendum sit. *l. 34. §. 6. 7. 9. D. h. t.*

§. 52. Manifestæ enim turpitudinis & confessionis est, nolle nec jurare, nec jusjurandum referre. *l. 38. D. h. t.*

§. 53. Nisi I. Deferens talis sit, qui potestatem deferendi non habet. *l. 35. §. 1. D. h. t.*

II. Deferens de calumnia jurare nolit. *l. 37. D. h. t.*

III. Jusjurandum tali formula deferatur, sub qua salva pietate jurari non possit. *l. 5. §. 3. D. h. t.*

IV. Semel jam juratum sit. *l. 18. D. h. t.*

V. Is, cui defertur, alio modo probare velit. arg. *l. 30. D. h. t. l. 8. D. de cond. instit.*

VI. Jusjurandum deferatur super facto alieno.
l. 34. D. h. t. l. 11. §. 2. D. de rer. amot.

VII. Deferens jusjurandum delatum revocaverit.
l. 11. C. de reb. cred. Quibus casibus jusjurandum delatum recusari potest.

§. 54. *Effectus jurisjurandi Relati* est, quod necessario præstandum sit. *l. 34. §. 6. 7. 9. D. l. pen. §. 1. C. h. t. nisi remissum sit. l. 5. §. ult. l. 6. l. 9. §. 1. l. 8. C. h. t.*

§. 55. *Præstiti* vero, quod ex eo similiter *Actio* nascatur *in factum*, nec non *Exceptio jurisjurandi*, *l. 8. C. de reb. cred. l. 5. l. 3. pr. §. 1. l. 9. §. ult. l. 30. §. 3. l. 34. §. 7. D. h. t. & secundum jusjurandum sequatur sententia Judicis*, ut, si Actor juraverit, Prætor condemnet reum; si Reus juraverit, eum absolvat. *l. 34. §. ult. D. h. t.*

§. 56. Pronunciata vero sententia *Actio* & *Exceptio rei judicatæ* locum habet. *l. 8. C. de reb. cred. l. 4. §. 1. 2. l. 6. §. 1. l. ult. D. de re jud. t. t. D. de except. rei jud.*

§. 57. Adeo, ut, præstito hoc jurejurando, neque de perjurio amplius quæri, *l. 31. in f. D. l. 1. C. h. t. l. 21. l. 22. D. de dol. neque a sententia appellari possit. l. 12. §. 3. C. de reb. cred.*

§. 58. *Jusjurandum Judiciale* est, quod *Judex in causis dubiis, etiam parte non petente, desert. l. 31. D. h. t. l. 3. l. 12. pr. §. 1. C. de reb. cred.*

§. 59. Idque duplex est, *Suppletorium* sc. & *Purgatorium*.

§. 60. *Jusjurandum Judiciale Suppletorium* est, quod *Judex etiam non rogatus desert Actori, qui intentionem semiplene, v. c. per unum testem, arg. d. l. 3. C. de reb. cred. l. 12. D. de test. arg. l. 38. de re jud. probavit, ad defectum probationis supplendum. d. l. 31. D. h. t. l. 3. l. 12. C. h. t.*

§. 61.

§. 61. *Purgatorium* vero, quod *Judex* defert *Reo*, contra quem militant *præsumptiones* probatione *sempliciter* minores; ut *præstato* hoc *jurejurando* ab iis sese purget & exoneret.

§. 62. *Effectus* autem *Jurisjurandi* *Judicialis*, tum *Suppletorii*, tum *Purgatorii* est, quod *Judex* secundum eum judicet, qui juraverit. l. 31. *D. h. t.*

§. 63. Ita tamen, ut *Quæstioni* de perjurio hic locus sit, & a *sententia* tum appellari, tum ob instrumenta noviter reperta ea rescindi possit. l. 31. *D. h. t. l. ult. §. 1. D. de appell. l. ult. §. 1. 2. 3. C. de reb. cred. l. 2. D. si ex fals. instr.*

TITUL. III.

DE IN LITEM JURANDO.

C. V. 53.

§. 1. *Jusjurandum*, quod *rei* in *judicium* deductæ *æstimandæ causæ* præstat, dicitur *Jusjurandum in litem*. l. 1. *D. h. t.*

§. 2. Quod vel *Affectionis* est, vel *Veritatis*. l. 2. §. 1. l. 5. pr. §. f. l. 6. l. 8. l. pen. *D. h. t.*

§. 3. *Jusjurandum in litem Affectionis* est, quo *Actor* ad dolum *Rei* coercendum, rem in *judicium* deductam ex affectione, ultra verum pretium, in infinitum, æstimare potest. l. 1. l. 2. §. 1. l. 8. *D. h. t. l. 68. D. de R. V.*

§. 4. Defert hoc *jusjurandum* *Judex*; si alius*detulerit, vel, non delato, juratum sit, *jusjurandum* nullum est. l. 4. §. 1. *D. h. t.*

§. 5. Defertur *Actori*, qui *litis* est dominus, camque suo nomine contestatus est; l. 7. *D. h. t.* nec non *Tutori* & *Curatori*, volentibus scil. non invitis. d. l. 4. pr. *D. h. t.*

§. 6.

§. 6. Non etiam Pupillo; *l. 4. pr. D. h. t.* neque Procuratori, qui alieno nomine litem contestatus est. arg. *l. 7. D. h. t.*

§. 7. Ad dolum Rei coërcendum; *l. 2. §. 1. l. 4. §. ult. l. 5. §. 3. D. h. t.* five dolo possidere defierit, *l. 68. D. de R. V. l. 25. §. 10. D. de her. pet.* five per contumaciam restituere nolit. *l. 1. l. 2. §. 1. l. 8. D. h. t. l. 36. in f. D. de pecul.*

§. 8. Licet autem *folius doli* hic mentio fiat, *d. l. 5. §. 3. D. h. t.* sub dolo tamen, uti & alibi, hic *lata culpa* comprehenditur. *l. 2. C. h. t. l. 226. D. de V. S. l. 1. §. 1. D. si mens. fals. mod. dix. l. 32. D. depof. l. 1. §. 2. D. si is qui test. lib.*

§. 9. Qualis res sit, quæ in judicium est deducta, five corporalis, five incorporalis, *l. 7. D. si serv. vind.* five mobilis, five immobilis, nihil interest. arg. *l. 68. D. de R. V. l. 16. §. 3. D. de pign. & hyp.*

§. 10. Dummodo agatur de re nostra nobis restituenda, vel exhibenda; v. *l. 2. l. 5. pr. D. h. t. l. 68. D. de R. V. l. 7. §. 7. D. de publ. l. 7. D. si serv. vind. l. 16. §. 5. D. de pign. & hyp.* eaque talis sit, quæ affectionem & æstimationem recipiat. *l. 3. D. h. t.* & in judicium bonæ fidei vel arbitrium deducta sit. *l. 5. D. h. t. l. 25. §. 10. D. de pet. her. l. 18. pr. D. de dol.*

§. 11. Unde cessat I. In Actione emti. *l. 4. C. de act. emt.*

II. In Actione furti; *l. 50. D. de furt.* licet in Conditione furtiva secus sit. Ita acc. *l. 9. D. h. t. v. l. 14. §. 16. l. 71. D. de furt.*

III. In judiciis stricti juris; *d. l. 5. D. h. t.* in quibus tamen *jusjurandum Veritatis* locum habet. *l. 5. §. ult. l. 6. D. h. t.*

§. 12. Permittitur autem Aëtori, hoc jurejurando, rem in judicium deductam æstimare, ex affectione,

ctione, etiam ultra verum rei pretium, imo in infinitum. *l. 1. l. 2. §. 1. l. 3. §. 2. D. h. t.*

§. 13. Potest tamen iudex modum iurijurando statuere, ut intra certam quantitatem juretur, ne arrepta occasione in immensum juretur. *l. 4. §. 2. l. 5. §. 1. D. h. t. l. 18. pr. D. de dol.*

§. 14. Imo potest & Iudex ab initio non deferre, nec non ex magna causa, licet juratum sit, reum vel prorsus absolvere, vel etiam minoris condemnare. *l. 4. §. 3. l. 5. §. 2. D. h. t.*

§. 15. *Fusjurandum vero in litem Veritatis est, quo Actor rem, quæ culpa Rei periit, vel corrupta est, tanti æstimat, quanti revera est, vel ejus interest. l. 2. §. 1. l. 8. l. pen. D. h. t.*

§. 16. Dummodo necessitas urgeat, & Iudex rem aliter æstimare nequeat. *l. 4. §. f. D. h. t.*

§. 17. Quod & in Judiciis stricti juris locum habet. *l. 5. §. ult. D. h. t.*

TITUL. IV.

DE CONDICTIONE CAUSA DATA CAUSA NON SECUTA.

C. IV. 6.

§. 1. **P**ost Conditionem certi ex Mutuo, sequuntur aliarum Conditionum species, *Conditio scil. causa data causa non secuta, Conditio ob turpem vel injustam causam, similesque. l. 1. pr. §. 1. D. de cond. ob turp. caus.*

§. 2. De Conditione causa data causa non secuta Prætor ita edixisse videtur: *Si cui ex causa non inhonesta quid datum fuisse dicetur, causa non secuta, ad repetendum id, quod datum est, adversus eum, qui acceperit, Conditionem dabo. arg. Inscr. l. 1. pr. D. h. t. d. l. 1. §. 1.*

§. 3.

§. 3. Adeoque *Conditio causa data* (seu potius sub *causa dati*, v. l. pen. *D. h. t.* vel ob *causam dati*, arg. l. ult. *D. h. t. t. C. de cond. caus. dat.*) *causa non secuta*, est *Actio personalis*, *stricti juris*, quæ datur ei, qui rem, ob *causam expressam*, *futuram*, & *honestam*, non tamen *secutam*, dedit, ejusque heredi; Contra accipientem, ejusque heredem; Ad rem cum omni *causa restituendam*.

§. 4. Est hæc *Actio personalis*; §. 15. l. de act. nascitur enim ex Contractu innominato *Do ut des*, vel *Do ut facias* l. 5. §. 1. 2. *D. de P. V.*

§. 5. *Competens ei*, qui rem dedit; l. 1. pr. §. 1. *D. h. t. l. 3. pr. l. f. D. h. t.* non etiam ei, qui fecit: arg. l. 12. §. 2. *D. de captiv.* quia factum infectum fieri nequit. l. 31. *D. de R. J.* Unde & in Contractu *Facio ut des* hæc *Conditio* locum non habet.

§. 6. Ob *causam expressam*; *Conditio* enim in mente retenta nihil operatur. l. 6. l. 7. *C. h. t. l. 25. C. de transact. l. 53. D. de R. J.*

§. 7. *Futuram*; l. 1. & seqq. *D. h. t. l. 52. D. de cond. ind. l. 53. D. de R. J.* datum enim ob *causam præteritam*, licet *falsam*, repeti nequit. d. l. 52. l. 8. *C. de cont. emt. l. 14. C. de resc. vend.* Nisi per errorem facti datum sit, quo casu competit *Conditio Indebiti*; de qua ad t. de cond. indeb.

§. 8. Et *Honestam*; l. 1. *D. h. t. l. 1. §. 1. D. de cond. ob turp. caus.* si enim ob *causam inhonestam* datum sit, locum habet *Conditio ob turpem causam* t. t. de cond. ob turp. caus.

§. 9. *Non secutam*; l. 1. pr. l. 3. §. 2. *D. l. 6. l. 8. C. h. t.* quod enim ob rem *honestam* datum est, repeti potest, si res, propter quam datum est, *secuta* non est. l. 1. §. 1. *D. de cond. ob turp. caus.*

§. 10. *Causa* autem non sequitur I. Quia dantem pænitet. Quo casu *Repetitio ex pænitentia*, seu *Conditio hæc* locum habet; l. 3. §. 2. l. 5. pr. & §§. seqq. D.

D. h. t. l. 5. §. 1. D. de P. V. etiam si accipiens paratus sit causam præstare. l. 1. l. 3. l. 5. pr. §. 2. l. 13. D. h. t. Licet in contractibus nominatis secus sit, neque pœnitentiæ locus sit. v. l. 5. C. de O. & A. l. 14. C. de contr. emt. l. 6. C. de resc. vend.

§. 11. Nisi res amplius non sit integra, & accipiens ob pœnitentiam & mutatam voluntatem dantis damnum passurus sit; quo casu dans accipientem indemnem servare debet. *d. l. 5. pr. D. h. t.*

§. 12. II. Quia accipiens causam præstare non vult, vel in culpa est, quo minus præstetur; quo casu hæc Actio similiter locum habet: sive plane non præstet, sive non ita, ut oportet. *l. 3. §. 3. 5. ult. l. ult. D. h. t. l. 8. l. 9. l. ult. C. h. t.*

§. 13. III. Quia accipiens causam præstare nequit; quo casu, si causa impossibilis a sciente est adjecta, condictio cessat: *l. 8. C. h. t.* si vero ab ignorante, non item. arg. *l. 3. §. 5. D. h. t. l. 1. §. 1. D. de cond. indeb. l. 53. D. de R. J. l. 5. C. h. t.*

§. 14. Quod si accipiens casu impediatur, quo minus causam præstare possit, Condictio hæc nihilominus locum habet. *l. f. D. h. t. l. 15. §. 6. D. locat. l. 5. C. h. t. l. 9. C. de pign. att.*

§. 15. Nisi res accipientis cæteroquin non fuisset peritura, vel implementum contractus casui causam dederit; quo casu Condictio cessat. *l. 5. §. ult. D. h. t. Ita acc. l. pen. C. h. t.*

§. 16. *Ejusque heredi;* *l. 2. l. 3. C. h. t.* etiam ex propria pœnitentia. arg. *l. 9. D. de prob. l. 37. D. de acq. vel am. her. l. 59. D. de R. J.*

§. 17. *Contra accipientem;* qui causam non præstitit. *l. 8. C. h. t.*

§. 18. *Ejusque heredem;* *l. 8. C. h. t.* non etiam contra successorem singularem. *l. 4. C. de rer. perm.*

§. 19. *Ad rem datam restituendam; l. 1. l. 2. D. h. t. vel si res dolo vel culpa accipientis perierit, ad æstimationem. v. l. 15. D. h. t. l. 65. §. 6. D. de cond. indeb.*

§. 20. *Cum omni causa; i. e. cum fructibus & accessionibus, l. 7. §. 1. l. 12. D. h. t. l. 66. D. de cond. indeb. five ante, five post litem contestatam, perceptis. l. 38. pr. §. 1. D. de usur. sub quibus tamen usuræ hic non continentur. arg. l. 1. C. de cond. indeb. l. 4. C. de cond. ob turp. caus. l. 3. C. de usur.*

TITUL. V.

DE CONDICTIONE OB TURPEM, VEL
INJUSTAM CAUSAM.

C. IV. 7.

§. 1. **D**e Conditione ob Turpem, vel Injustam causam, Prætor sic edixisse videtur: *Si quid ob turpem, vel injustam causam datum fuisse dicetur, ad repetendum id, quod datum erit, adversus eum, cui datum fuerit, Conditionem dabo. arg. Inscr. l. 1. pr. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 2. Est itaque *Condictio ob Turpem causam, Actio personalis; Competens ei, qui ob turpem causam, quæ ratione solius accipientis turpis est, aliquid dedit vel promisit, ejusque heredi; Contra turpiter accipientem, ejusque heredem; Ad rem datam cum omni causa restituendam, vel revocandum id, quod promissum est.*

§. 3. Est hæc *Condictio Actio personalis; nascitur enim ex maleficio, facto scil. dolo turpiter accipientis. l. 1. §. 2. l. 4. §. 2. D. h. t. l. 4. l. pen. C. h. t.*

§. 4. *Competens ei, qui dedit aliquid vel promisit; l. 1. D. l. 1. C. h. t. si scil. nulla ipsius turpitudine intercedat. l. 1. §. 2. l. 3. l. 4. §. 2. 3. D. l. 4. l. 6. C. h. t.*

Bb.

§. 5.

§. 5. *Ob turpem causam, quæ ratione solius accipientis turpis est; quod enim ob turpem causam datur, ita datur, ut aut dantis sit turpitudine, non accipientis, aut accipientis duntaxat, non dantis, aut utriusque.*
l. 1. pr. D. h. t.

§. 6. *Si solius Dantis est turpitudine, Condictio cessat.*
l. 4. §. 3. D. h. t.

§. 7. *Si utriusque & Dantis & Accipientis, veluti si quis Judici aliquid dederit, ut male, l. 3. D. h. t. vel etiam in bona causa pro se judicet; l. 2. §. 2. D. h. t. si in adulterio deprehensus, l. 4. pr. D. h. t. vel fur, ne proderetur, dederit; l. 4. §. 1. D. h. t. similiter cessat repetitio, & potior est conditio possidentis.*
l. 2. §. 2. l. 3. l. 4. pr. §. 1. l. 8. D. l. 2. l. 5. C. h. t. l. ult. D. de cond. fin. caus. l. 128. pr. D. de R. J.

§. 8. *Fiscus tamen datum repetere, turpeque lucrum possidenti extorquere potest. Auth. Novo jure. C. de pæn. jud. qui mal. jud. l. 32. §. ult. D. de don. int. vir. & ux. l. 9. D. de jur. fisc. l. 5. D. de calumn.*

§. 9. *Si vero solius Accipientis, veluti dedi tibi, ne sacrilegium facias, ne furtum, ne hominem occidas, ne mihi injuriam facias, Condictio ob turpem causam locum habet.*
l. 1. §. 2. l. 2. pr. §. 1. l. 4. §. 2. D. h. t.

§. 10. *Ejusque heredi; arg. l. 37. D. de acq. her. l. 59. l. 128. §. 1. D. de R. J. §. 1. l. de perpet. & temporal. act.*

§. 11. *Contra turpiter accipientem; l. 2. l. 4. pr. & §§. seqq. D. l. 3. C. h. t.*

§. 12. *Ejusque heredem; arg. d. l. 7. §. 2. D. de cond. furt. §. 1. l. de perp. & temp. act. l. 157. §. 2. D. de R. J.*

§. 13. *Ad rem datam cum omni causa restituendam; l. 1. §. 2. l. 2. pr. §. 1. 2. h. t. l. 38. §. 1. & seqq. D. de usur. licet turpe factum subsequutum sit: l. 1. §. ult. D. h. t. vel, si res perierit, ad æstimationem. l. ult. C. h. t. l. 8. D. de cond. furt. l. 65. §. 6. D. de condit. indeb.*

§. 14. *Vel revocandum id, quod promissum est. l. 1. C. h. t.* Ita ut vel cautio seu chirographum condicatur, vel actoris intentio opposita doli mali exceptione elidatur, l. 8. D. h. t. l. 134. pr. D. de V. O. adeoque obligatio ratione effectus nulla sit. Ita acc. l. 5. C. h. t. l. 26. l. 27. D. de V. O.

§. 15. *Condictio vero ob Injustam causam est Actio personalis; Competens ei, qui ob injustam causam alicui quid dedit; Contra accipientem; Ad rem datam cum omni causa restituendam. l. 6. l. 7. D. h. t.*

§. 16. *Qua actione repeti potest, quod v. c. ex coacta stipulatione solutum est; l. 7. D. h. t. l. 2. C. de his quæ vi met. c. nec non fructus, qui a malæ fidei possessore ex re nostra percepti sunt. l. 3. C. h. t. l. 3. C. de cond. ex leg.*

TITUL. VI.

DE CONDICTIONE INDEBITI.

C. IV. 5.

§. 1. **D**e *Conditione Indebiti* Prætor ita edixisse videtur: *Si quis ignorans per errorem indebitum solvisse dicetur, ad id, quod solutum erit, repetendum, CondiCTIONem indebiti dabo.* arg. l. 1. §. 1. l. 26. §. 3. D. h. t.

§. 2. Adeoque *Condictio indebiti est Actio personalis; Competens ei, qui indebitum, tanquam debitum, per errorem facti solvit, ejusque heredi; Contra accipientem, ejusque heredem; Ad restituendum id, quod solutum est.*

§. 3. Est hæc *Actio Personalis*; nascitur enim ex quasi contractu solutionis indebiti. §. 1. l. quib. mod. re contr. obl. §. 6. l. de obl. quæ quas. ex cont.

§. 4. *Competens ei, qui indebitum, tanquam debitum,*

tum, per errorem facti solvit. d. §. 1. quib. mod. re contr. obl. d. §. 6. l. de obl. quæ quas. ex contr.

§. 5. Ut enim hæc Actio locum habeat, requiritur I. Ut aliquid *Solutum sit*; d. §. 1. d. §. 6. si quid non solutum, sed promissum sit, vel *Exceptioni* contra petentem, l. 3. C. h. t. l. ult. D. ad SC. Maced. vel *Conditioni cautionis* locus est. l. 31. D. l. 3. C. h. t.

§. 6. II. Ut solutum sit *Indebitum, quasi debitum*; d. §. 1. d. §. 6. debiti enim soluti nulla repetitio est: & si quid non tanquam ex debito datum sit, donatum censetur. l. 52. l. 65. §. 2. D. h. t. l. 53. D. de R. J.

§. 7. Est autem aliquid *Indebitum* vel *Jure Naturali* & *Civili* simul, vel *alterutro tantum*.

§. 8. Si quid solutum sit, quod *Indebitum* est *Jure Naturali* & *Civili* simul, quin repeti possit, nullum dubium est. v. l. 29. l. 41. D. h. t.

§. 9. Si *Jure Civili* quidem debitum sit, *Jure Naturali* vero *indebitum*, similiter repeti potest; *Debitum Civile* enim, quod per exceptionem perpetuam elidi potest, pro indebito habetur. l. 26. §. 3. 7. l. 40. l. 54. 56. D. h. t. l. 112. D. de R. J.

§. 10. Nisi exceptio perpetua competat ex causa obligationem naturalem non tollente: qualis est *Exceptio rei judicatæ*; l. 28. l. 60. D. h. t. SCti Macedoniani; l. 40. D. h. t. l. 9. §. ult. l. 10. D. ad SC. Maced. nec non divisionis seu *Epistolæ D. Hadriani*. l. 49. §. 1. D. de fidej.

§. 11. Si vero *Jure Naturali* sit debitum, *Jure Civili* vero *indebitum*, solutum repeti nequit. l. 13. l. 64. l. 19. l. 38. D. h. t. l. 10. D. de O. & A. l. 16. §. 4. D. de fidej. l. 3. §. ult. D. quod quisque jur. in al. stat.

§. 12. Nisi *Naturalis Obligatio* talis sit, quæ *Jure Civili* improbat, aut *Juris Civilis* auxilio destituitur; qualis est *Mulieris intercedentis*; l. 40. D. h. t.

h. t. l. 16. §. 1. D. ad SC. Vellej. Prodigii promittentis; *l. 6. D. de V. O.* Pupilli sine tutoris auctoritate contracta. *l. 127. D. de V. O. l. 41. D. h. t. l. 59. D. de O. & A.* Ex quibus si quid solutum est, similiter repeti potest. *d. l. 40. l. 29. l. 41. D. l. 7. C. h. t. l. 9. C. ad SC. Vellej. l. 6. D. de V. O. l. 9. C. ad L. Falcid.*

§. 13. Quod si utroque Jure & efficaciter quidem aliquid debeatur, sed non a solvente, vel non accipienti, v. *l. 65. §. f. D. h. t.* etiam per errorem solutum repeti potest: *l. 65. §. f. l. 19. §. 1. D. l. f. C. h. t.* nisi veri debitoris nomine vero creditori solutum sit. *arg. l. 23. D. de solut. l. 39. D. de neg. gest.*

§. 14. III. Requiritur, ut solutum sit *Per Errorem*; quod enim quis indebitum ignorans solvit, per hanc Actionem condicere potest: sed si sciens se non debere solvit, cessat repetitio; *l. 1. §. 1. D. h. t. l. 26. §. 3. l. 50. D. l. 9. C. h. t.* quia id donasse censetur. *l. 53. D. de R. J. l. 7. §. 2. D. pro emt. l. 12. D. de nov.*

§. 15. De *Dubitante* dubitatum est, an pro ignorante, an vero pro sciente habendus sit? Sed placuit, eum hic pro ignorante habendum esse; *l. ult. C. h. t.* five caverit sibi, ut redderetur, si appareret indebitum, *l. 2. D. h. t.* five non. *d. l. ult.*

§. 16. IV. Ut solutum sit *per Errorem Facti*; non *Juris*; *Indebiti* enim *per ignorantiam facti* soluti tantum repetitio competit: cum vero quis jus ignorans indebitam pecuniam solverit, cessat repetitio. *l. 10. C. de jur. & fact. ign. l. 9. pr. §. 5. D. eod. l. 6. l. 7. C. h. t. l. 9. C. ad L. Falcid.* Licet is, qui solvit, ne quidem natura qualis qualis debitor sit.

§. 17. Nisi talis sit, cui jus ignorare licet, qualis est v. c. Minor & Mulier. *l. 9. D. l. ult. C. de jur. & fact. ign. v. l. ult. C. si adv. solut. l. 1. C. de cond. ob caus. dat.*

§. 18. *Ejusque heredi; l. 12. D. l. 1. C. h. t.*

§. 19. *Contra accipientem; l. 49. D. h. t. five ipse, five ejus nomine alius acceperit. l. 57. §. 1. D. l. 1. l. 2. C. h. t.*

§. 20. Dummodo etiam ignorans acceperit; si quis enim sciens indebitam pecuniam acceperit, non modo hac, sed & *Condiçãoe Furtiva* tenetur. *l. 18. D. de cond. furt. l. 14. D. de cond. caus. dat.*

§. 21. *Ejusque heredem; l. 26. §. 11. D. h. t.*

§. 22. *Ad restituendum id, quod solutum est; vel tantundem, l. 7. l. 19. §. 2. D. h. t. vel æstimationem: v. l. 25. §. 12. l. 65. §. 6. 8. D. h. t. Et si quidem res talis sit, quæ fructus profert, etiam ad fructus & accessiones: l. 15. l. 65. §. 5. D. h. t. arg. l. 38. §. 4. 7. D. de usur. l. 81. D. de V. S. l. 173. §. 1. D. de R. J.*

§. 23. Non etiam ad usuras, *l. 1. C. h. t.* quia hæc Actio stricti juris est, arg. §. 28. *I. de act.* in qua, citra vinculum stipulationis, usuræ non debentur. *l. 3. C. de usur.*

§. 24. Quod si quis alternative obligatus utrumque solverit, ejus electio est, utrum repetere velit; *l. 32. D. l. pen. C. h. t.* rejecta sententia Ulpiani, quæ extat in *l. 26. §. pen. D. h. t.* si vero una ex iis perierit, *Condição* cessat. *l. 32. pr. D. h. t.*

§. 25. *Cessat etiam Condição indebiti* I. In iis causis, in quibus lis inficiando crescit in duplum, §. 7. *I. de obl. quæ quas. ex cont. l. 4. C. h. t.* i. e. in quibus actio adversus contententem in simplum datur, adversus negantem vero in duplum, §. 26. *I. de act. l. 23. §. pen. D. ad L. Aquil.* quales sunt causa Legis Aquiliæ, Legati ad pias causas, & Depositi miserabilis. *d. §. ult. I. de obl. quæ quas. ex cont. §. 26. I. de act. l. 23. §. pen. D. ad L. Aquil. l. 1. §. 1. D. depof.*

II. In causa transactionis, rei judicatæ, & jurisjurandi.

di. l. 26. §. 12. l. 65. §. 1. D. l. 1. C. h. t. §. 11. I. de act.

III. Si debitum sit Naturale. l. 13. l. 19. l. 38. D. h. t. l. 10. D. de O. & A. v. supr. §. 11.

IV. Si dotis nomine a Matre similibusque aliquid datum sit. l. 32. §. 2. D. h. t.

V. Si pœna soluta sit. l. 42. D. h. t. l. 46. D. de R. J.

VI. Si huic actioni specialiter renunciatum sit. l. ult. §. 3. D. h. t.

VII. Si præscriptione sublata sit. pr. I. de perp. & temp. act. l. 3. C. de præscript. 30. ann.

TITUL. VII.

DE CONDICTIONE SINE CAUSA.

C. IV. 9.

§. 1. **D**e Conditione sine causa, Prætor ita locutus videtur: Si quid sine causa promissum aut solutum fuisse dicetur, ejus rei nomine Conditionem dabo. arg. Inscr. l. 1. l. 2. D. h. t.

§. 2. Est itaque *Conditio sine causa*, Actio personalis; Competens ei, qui sine causa aliquid dedit vel promissit; Contra accipientem; Ad rem datam restituendam.

§. 3. Eaque Generalis est, vel Specialis.

§. 4. Generalis est, quæ cum aliis Conditionibus concurrat, veluti cum Conditione indebiti; l. 1. pr. l. 3. pr. D. h. t. Conditione ob causam datorum; l. 1. §. 1. D. h. t. l. 6. C. de cond. ob caus. dat. aliisque.

§. 5. Quæ ex iisdem caulis, ex quibus Conditiones principales, oritur.

§. 6. Specialis vero, quæ tum competit, cum alia locum non habet: veluti, si fullo amissis vestimentis Domino pretium solverit, & dominus vestimentis

receptis ad pretium restituendum a fullone conveniatur; si dos repetatur, ob id, quod matrimonium nullum est; *l. f. D. h. t. si chirographum post factam solutionem condicatur; l. 2. C. h. t. vel intra biennium in casu non numeratæ pecuniæ. l. f. C. h. t.*

§. 7. Quæ ex sola æquitate nascitur. v. Dissert. N. VII. de *Caus. Obl. C. IV. §. 8. & seqq.*

§. 8. Est etiam *Condictio sine causa* vel *Certi*, vel *Incerti*. *Certi*, cum certa pecunia sine causa data vel promissa est; *l. 1. D. h. t. l. 6. D. de reb. cred. Incerti* vero, cum incertum datum vel promissum est. *l. 3. D. h. t.*

LIBER XIII. TITUL. I.

DE CONDICTIONE FURTIVA.

C. IV. 8.

§. 1. *Condiotionem Furtivam* Prætor Edicto hoc modo complexus videtur: *Si qua res furto ablata esse dicetur, ejus persequendi causa, Domino, adversus furem heredenve ejus, Condiotionem Furtivam dabo.* arg. l. 1. l. 7. §. 2. l. 8. l. 9. l. 10. D. h. t.

§. 2. Est itaque *Condiotio furtiva*, (quæ & quandoque *Actio furti* dicitur. l. 14. §. 16. l. 71. D. de furt. junct. l. 34. §. 1. D. de O. & A. l. 9. D. de in lit. jur. l. 3. §. ult. D. naut. caup. stab.) *Actio personalis, rei persecutoria; Competens domino ejusque heredi; Contra furem ejusque heredem; Ad rem furto ablatam cum omni causa restituendam.*

§. 3. Dicitur *Personalis*; quia ex delicto nascitur: l. 21. §. pen. & ult. D. rer. am. l. 10. §. 2. D. de compens. §. 14. l. de act. l. 36. D. de O. & A. licet infamiam non irroget. d. l. 36. D. de O. & A.

§. 4. *Rei persecutoria*; l. 7. §. 2. D. h. t.

§. 5. *Competens Domino*; l. 1. D. h. t. quod hic fingulare est, & odio furum receptum. §. 14. l. de act. cum cæteroquin nemo rem suam condicere, vel alium dare oportere intendere possit. l. ult. in f. D. usufr. quemadm. cav. d. §. 14. l. de act.

§. 6. Datur etiam b. f. possessori, qui pro domino habetur; l. 136. D. de R. J. Fructuario, ubi fructus percepit; l. 12. §. 5. D. de usufr. nec non Tutori nomine pupilli, qui similiter pro domino habetur. l. 56. §. pen. D. de furt.

§. 7. Non etiam Commodatariis & Depositariis. l. 14. §. 16. D. de furt.

§. 8. *Ejusque heredi; l. 11. D. h. t.*

§. 9. *Contra furem; l. 5. l. 10. pr. l. 16. D. h. t.*
 §. ult. *I. de obl. quæ ex del. sive possideat, sive non possideat, neque dolo possidere desierit. l. 8. D. h. t. §. ult. I. de obl. quæ ex del.*

§. 10. *Datur etiam contra prædonem & raptorem; l. 10. §. 1. D. h. t. &, si plures sint, contra singulos in solidum. l. 1. C. h. t.*

§. 11. *Non etiam contra eum, cujus ope consilio furtum factum est; qui Conditione non tenetur, etiam si furti teneatur. l. 5. l. 6. D. h. t.*

§. 12. *Ejusque heredem; cæterosque successores. l. 2. l. 5. l. 7. §. 2. D. h. t. §. ult. I. de obl. quæ ex del. l. 1. D. de priv. del.*

§. 13. *Et quidem in solidum, si solus heres sit. In Conditione furtiva enim non pro parte, quæ pervenit, sed in solidum tenemur, dum soli heredes sumus. Pro parte autem heres, pro ea parte, pro qua heres est, tenetur. l. 9. D. h. t. add. l. 3. C. rer. am.*

§. 14. *Licet enim ex delicto sit hæc Actio, rei tamen persecutionem habet; l. 7. §. 2. D. h. t. quæ contra heredes etiam competit. d. §. ult. I. de obl. quæ ex del. l. 7. §. 2. D. h. t. l. 1. D. de priv. del.*

§. 15. *Ad rem furto ablatam restituendam; l. 7. §. 1. D. h. t. d. §. ult. I. de obl. quæ ex del. vel æstimationem, quanti unquam res plurimi fuerit; l. 8. §. 1. l. 13. D. h. t. l. 3. D. de cond. trit. l. pen. D. rer. am. quia fur semper moram facere videtur. d. l. 8. §. 1. l. ult. D. h. t.*

§. 16. *Cum omni causa; i. e. cum fructibus & accessionibus, omnique eo, quod interest. l. 3. l. 8. §. 2. D. h. t. l. 2. C. de fruct. & lit. exp.*

§. 17. *Est autem Condictio Furtiva vel Certi, vel Incerti.*

§. 18.

§. 18. *Condictio furtiva* Certi est, cum certum corpus petitur. l. 7. §. 1. l. 8. D. h. t.

§. 19. *Incerti vero*, cum petitur res incerta, veluti possessio, vel id, quod interest. Quæ non tantum domino competit, sed & aliud jus in re habentibus, veluti creditoribus, possessionem pignoris furto ablati condicentibus. l. 12. §. ult. D. h. t. l. 25. §. 1. D. de furt. l. 22. D. de pign. act.

§. 20. *Cessat autem Condictio Furtiva* I. Si dominus rem a fure ablatam sine justa causa accipere recusat. l. 8. D. l. 2. C. h. t.

II. Si res furtiva ad dominum reversa, aut litis æstimatio domino soluta sit. l. 10. l. 14. §. 2. D. h. t.

III. Si dominus rem alienaverit, vel alio modo facto suo dominium amiserit. l. 10. §. 2. ult. l. 11. l. 12. D. h. t.

IV. Si obligatio furti per novationem sublata sit. l. 17. D. h. t.

TITUL. II.

DE CONDICTIONE EX LEGE.

C. IV. 9.

§. 1. **D**e *Conditione ex Lege* Prætor tale Edictum proposuisse videtur: Si *Obligatio Lege* nova introducta sit, nec cautum eadem *Lege*, quo genere *Actionis* experiundum, ex *Lege* *Conditionem* dabo. arg. l. un. D. h. t.

§. 2. Quæ est *Actio personalis*, *Competens ad id*, quod debetur ex *Obligatione*, quam *Lex nova* introduxit, sed de genere *actionis*, quo experiundum, nihil cavet. d. l. un. D. h. t.

§. 3. Ut itaque *Condictio ex Lege* locum habeat, necesse est I. Ut *Obligatio introducta sit*. d. l. un.

§. 4.

§. 4. II. Ut Obligatio introducta sit *Lege*; d. l. un. i. e. jure Civili. §. 4. I. de noxal. act. v. l. 7. pr. & §. 1. D. de J. & J. Si enim jure Prætorio Obligatio introducta sit, non *Condictio ex Lege*, sed *Actio in factum* locum habet. l. 11. D. de præscr. verb.

§. 5. III. Ut introducta sit *Lege nova*; d. l. un. i. e. jure LL. XII. Tab. posteriori. v. l. 7. D. de cap. min. l. 1. 2. 3. D. de hered. pet.

§. 6. IV. Ut de genere *Actionis*, qua experiundum, nihil cautum sit. d. l. un.

§. 7. Quod tamen non tam de ipso nomine actionis omisso, quam de non expressa natura & forma rei accipiendum est. v. Dissert. N. IV. de Caus. Obl. C. 1. 6.

§. 8. Tales sunt *Condiçiones*, quæ nascuntur ex *Pactis legitimis*; v. l. 30. D. de usur. l. 5. §. 1. l. 7. D. de naut. sæn. l. 12. C. de usur. l. 6. de dot. prom. l. 35. §. ult. C. de don. junct. N. 162. c. 1. §. 1. N. 136. c. 4. d. Dissert. IV. C. 2. *Condiçtio*, quæ datur ad pretium repetendum, contra eum, qui rem aliquam bona fide possedit, eamque postea vendidit, eo quod ex re alterius locupletior factus est; l. 23. D. de reb. cred. *Condiçtio* ad repetendam pecuniam, quam quis nostro nomine alteri erranti solvit; l. 32. D. de reb. cred. v. Dissert. N. III. de Caus. Obl. C. 2. 4. *Condiçtio*, quæ competit donatori, ad revocandum id, quod supra modum legis donatum est; l. 21. §. 1. D. de don. *Condiçtio*, quæ competit impuberi emancipato, ad consequendam Quartam D. Pii, l. 8. §. 15. D. de inoff. test. §. 3. I. de adopt. junct. l. un. D. h. t. *Condiçtio*, competens liberis, parentibus & fratribus, ad petendam Portionem legitimam, ejusve supplementum; l. 30. l. 35. §. 2. C. de inoff. test. N. 115. c. 5. pr. similesque. v. d. Dissert. IV. de Caus. Obl. C. V.

§. 9.

§. 9. Quæ ex sola æquitate descendunt. d. Differt.
IV. C. 4. §. 17.

TITUL. III.

DE CONDICTIONE TRITICARIA.

§. 1. *Condictio Triticaria*, v. l. 1. pr. *D. h. t.* est *Actio personalis*; §. 15. *l. de act. quæ datur Ei*, cui res quædam debetur; *Contra debitorem*; *Ad rem qualemcunque debitam*, præter pecuniam numeratam, ejus-
ve æstimationem, pro ratione loci & temporis, præstandam.
l. 1. & seqq. D. h. t.

§. 2. Dicta videtur hæc *Condictio Triticaria* a primis Edicti verbis, quod ita conceptum esse probabile est: *Triticum, vinum, oleum, frumentum, similisque res, præter pecuniam numeratam, si petatur, nec ea extet, de æstimatione judicium dabo.* arg. *l. 1. l. 3. l. 4. D. h. t.*

§. 3. Unde & *Actio hæc Prætoria*, non *Civilis* dicenda videtur. arg. *Inscr. l. 1. 3. 4. D. h. t.*

§. 4. Est autem hæc *Actio subsidiaria & generalis*, utpote quæ de omnibus omnino rebus, fungibilibus & non fungibilibus, corporalibus & incorporalibus, mobilibus & immobilibus, sola pecunia numerata excepta, competit. *l. 1. D. h. t.*

§. 5. *Pecuniam numeratam* natura hujus actionis excludit; quia rei æstimandæ causa hæc *Actio* maxime introducta est, pecunia vero, cujus una & eadem potestas & valor est, *l. 3. D. de eo quod cert. loc. l. 1. D. de contr. emt.* nullam æstimationem recipit, sed ea omnes res aliæ æstimantur.

§. 6. Oritur ex omnibus *Obligationibus*, ex quibus res aliqua præstanda, cujus æstimatio debetur.
d. l. 1. & seqq. D. h. t.

§. 7.

§. 7. Minime tamen supervacua est, & in multis a *Certi Condiçione* differt.

§. 8. *Condiçione Certi* enim petuntur I. res omnes certæ, etiam pecunia numerata, non vero res incertæ; l. 9. *D. de reb. cred. Condiçione vero Triticaria* peti possunt res omnes, certæ & incertæ, excepta tantum pecunia numerata. l. 1. *D. h. t.*

II. *Condiçione Certi* petitur res corporalis, non nostra; *Condiçione Triticaria* etiam incerta, incorporalis, immobilis nostra. d. l. 1. pr. §. 1. l. 2. *D. eod.*

III. *Condiçio Certi* est *Stricti juris*; arg. §. 28. 29. *I. de act. Condiçio Triticaria vero Arbitraria.* l. pen. & ult. *D. de cond. Trit.* v. *Diff. N. VII. de Caus. Obl. C. V.* §. 17. & seqq.

TITUL. IV.

DE EO, QUOD CERTO LOCO DARI OPORTET.
C. III. 18.

§. 1. **C**um autem solutio rerum creditarum non raro in certum locum conferatur, eaque ratione *Actio* competens fiat *Arbitraria*, *Actio de eo quod certo loco dari oportet*, subjicitur.

§. 2. De qua *Prætor* hisce similibusve verbis edixisse videtur: *De eo, quod certo loco dari oportet, si alio loco petatur, facta commemoratione loci, quo promissum est, Actionem dabo, ut, quanti ea res est, tanti arbitrio judicis æstimetur.* arg. *Inscr. & l. 1. D. h. t. §. 33. I. de act.*

§. 3. Est itaque *Actio de eo, quod certo loco dari oportet* seu *promissum est*, v. §. 31. *I. de act. t. C. ubi conv. qui cert. loc. dar. promiss.* *Prætoria*, *Personalis*, *Arbitraria*; *Competens ei, cui certo loco dari oportet*; *Contra debitorem*; *Ad solvendum id, quod debetur, nec non id, quod Actoris interest dicto loco solutum non esse*; *Quovis loco, facta commemoratione loci, quo dari oportet, instituenda.*

§. 4. Est hæc *Actio Prætoria*; *Jure Prætorio* enim intro-

introducenda est. Nam alio loco, quam in quem sibi dari quisque stipulatus esset, non videbatur petendi facultas competere. Sed quia iniquum erat, si promissor ad eum locum, in quem daturum se promississet, nunquam accederet, quod vel data opera faceret, vel quia aliis locis necessario distringeretur, non posse stipulatorem ad suum pervenire, ideo visum est, *Utilem actionem* in eam rem comparare. l. 1. D. h. t.

§. 5. *Personalis*; nascitur enim vel ex Stipulatione, qua certo loco aliquid promissum est: l. 2. §. 1. l. 7. §. 1. D. h. t. vel ex obligatione ex Testamento, quo heres a testatore certo loco aliquid dare iussus est: l. 5. D. h. t. vel ex Mutuo: l. 6. D. h. t. vel etiam Constituto. l. 16. §. 1. D. de pec. const.

§. 6. *Arbitraria*; l. 2. pr. l. 3. l. 8. D. h. t. §. 31. I. de act.

§. 7. *Competens* ei, cui certo loco dari oportet; l. 1. D. h. t. §. 31. 32. I. de act. Si factum promissum est, neque praestatur, non hac *Actione Arbitraria*, sed *Actione ex stipulatu* agitur, ad id quod interest. §. ult. I. de V. O. l. 13. D. de re jud.

§. 8. *Contra debitorem*; modo moram commiserit. l. 2. §. 6. l. 8. D. h. t.

§. 9. Datur etiam contra heredem; arg. l. 49. D. de O. & A. nec non Fidejussorem, si scilicet & ipse moram fecerit; l. 8. D. h. t. non etiam ob solam moram Rei principalis, l. 173. §. 2. D. de R. J. quae fidejussori quidem nocet, l. 88. D. de V. O. sed ad hoc tantum, ut perpetuetur obligatio, l. 58. §. 1. D. de fidej. non etiam ut augeatur. d. l. 8. D. h. t.

§. 10. *Ad Solvendum id, quod debetur*. l. 1. l. 8. D. h. t. §. 33. I. de act.

§. 11. *Nec non id, quod Actoris interest, dicto loco solutum non esse*; Praetor enim arbitratur, quantum

tum interfit Petitoris, dicto loco solutum non esse. *l. 2. pr. §. 1. D. l. un. C. h. t.*

§. 12. Ideo autem in arbitrium Judicis refertur hæc Actio, quia scimus, quam varia sint pretia rerum per singulas civitates regionesque, maxime vini, olei, frumenti: Pecuniarum quoque licet videatur una & eadem potestas ubique esse, tamen aliis locis facilius & levibus usuris inveniuntur, aliis difficilibus & gravibus usuris. *l. 3. D. h. t. §. 33. l. de act.*

§. 13. Non tantum autem hæc actio utilitatem continet Actoris, sed & Rei, ut scil. minoris pecuniæ fiat condemnatio, si Rei interfit. *l. 2. pr. D. l. un. C. h. t.*

§. 14. Quin & interdum Judex absolvere Reum debet, cautione ab eo exacta, de pecunia ibi solvenda, ubi promissa est; si scil. ibi vel oblata Actori dicatur, vel deposita, vel ex facili solvenda. *l. 4. §. 1. D. h. t.*

§. 15. Quod si certo tempore aliquid promissum sit, Utilitas quidem temporis etiam peti potest: *l. 4. pr. D. h. t.* non tamen hæc *Actio Arbitraria*, sed directa ex ipsa stipulatione competente. v. *l. 114. D. de V. O. l. 11. D. de re jud.*

§. 16. *Facta commemoratione loci, quo dari oportet.* Ne scil. loco plus petatur. *§. 33. l. de act.*

§. 17. Si plura loca adjecta sint, Actoris ubi petat, Rei ubi solvat, ante judicium acceptum, electio est. v. *l. 2. §. 3. 4. D. h. t.*

§. 18. *Quovis loco instituenda.* *l. un. C. h. t. l. 16. §. 1. D. de pecun. const.* ubi scil. debitor forum fortitur. *l. 19. §. 1. D. de jud.*

TITUL. V.

DE PECUNIA CONSTITUTA.

C. IV. 18.

§. 1. Sæpe etiam, quod certo die vel loco promissum est, alio die vel loco constituitur. Unde de *Pecunia constituta* hoc loco simul agitur. v. l. 3. §. f. l. 4. l. 5. D. h. t.

§. 2. De qua Prætor ita edixit: QUI PECUNIAM DEBITAM CONSTITUIT, ADVENIENTE DIE SOLVERE DEBET; SI APPAREAT EUM, QUI CONSTITUIT, NEQUE SOLVERE, NEQUE FECISSE, NEQUE PER ACTOREM *stetitisse*, (sic leg. v. l. 18. pr. D. h. t.) QUO MINUS FILRET, QUOD CONSTITUTUM EST; EAMQUE PECUNIAM, CUM CONSTITUEBATUR, DEBITAM FUISSE; *Adversus eum de Pecunia Constituta Actionem dabo.* v. l. 1. §. 1. l. 16. §. 2. l. 18. §. 1. l. 26. D. h. t. §. 8. 9. I. de act.

§. 3. Quo Edicto Prætor favet naturali æquitati; dum constituta ex consensu facta custodit, quoniam grave est fidem fallere. l. 1. pr. D. h. t.

§. 4. Ait autem Prætor, QUI; Qui sic accipiendum *Quæve*. Nam & Mulieres de constituto tenentur, si non intercefferint. d. l. 1. §. 1. l. 1. l. 195. pr. D. de V. S.

§. 5. PECUNIAM; *Pecuniæ* vocabulum *πελοσημεν* est: vel enim pro pecunia numerata accipitur; l. 7. §. 7. D. ad SC. Maced. vel pro aliis rebus fungibilibus; l. 30. D. de leg. 1. l. 2. §. 3. D. de reb. cred. vel latissime, ut res & mobiles, & immobiles, & quantitates, & universitates, & omnes alias, quæ in patrimonio sunt, quæve in stipulatum deduci possunt, comprehendat. l. 2. C. h. t. v. l. 5. l. 23. l. 178. l. 222. D. de V. S.

§. 6. Et olim quidem secundum hoc Edictum,

Cc

Actio

Actio de Pecunia Constituta dabatur tantum de eo, quod pondere, numero; & mensura constabat, *l. 2. pr. §. 1. C. h. t.* *Receptitia* vero de omni debito. *d. l. 2. pr.* Sed Imp. *Adionem Receptitiam*, quæ contra solos Argentarios locum habebat, sustulit, & si quid plenius in ea esset, in *Actionem de Pecunia Constituta* transtulit. *d. l. 2. pr. §. 1.*

§. 7. *DEBITAM*; oportet enim quod constituitur esse debitum ex priorè aliqua obligatione, ad quam constitutum referatur: unde, quod supra aut extra debitum constituitur, exigi hac *Actione* non potest. *l. 11. Et seqq. D. l. 2. pr. C. h. t.*

§. 8. An possit aliud constitui, quam quod debetur? quæsitum est; sed cum jam placeat, rem pro re volenti creditori solvi posse, nihil prohibet & aliud pro debito volenti creditori constitui. *l. 1. §. 5. D. h. t.*

§. 9. Debitum autem ex quacunque causa potest constitui, i. e. ex quocunque contractu, sive certi, sive incerti. *l. 1. §. 6. D. h. t.*

§. 10. Sive debitum sit Civile mixtum, sive Naturale tantum, sive Civile, sive Honorarium, nihil interest. *l. 1. §. 7. 8. D. h. t.*

§. 11. Si quis autem constituerit, quod jure Civili debebat, jure Prætorio non debebat, i. e. per exceptionem; non tenetur, quia debita juribus (Naturali scil. & Civili) non est pecunia, quæ constituta est. *l. 3. §. 1. C. h. t.*

§. 12. Non etiam interest, an debitum purum sit, in diem conceptum, an conditionale; nam propter has potissimum pecunias, quæ nondum peti possunt, *Constituta* inducta sunt. *l. 3. §. 2. l. 4. l. 5. pr. §. 1. D. h. t.*

§. 13. Quod tamen sub conditione debetur, sive pure, sive certo die constituatur, eandem conditionem

nem nihilominus habet, quia cæteroquin indebitum constitutum videretur. *l. 19. pr. D. h. t.*

§. 14. Quod autem exigimus, ut sit *debitum* quod constituitur, in rem exactum est, non utique ut is, cui constituitur, creditor sit; nam & quod ego debeo, tu constituendo teneberis, & quod tibi debetur, si (te volente) mihi constituatur, debetur. *l. 5. §. 2. D. h. t.*

§. 15. *CONSTITUERIT*; *Constituere* hic est, id, quod ipse vel alius debet, nudo pacto iterum promittere, nulla scil. stipulatione interposita: nam alioquin, si stipulanti promiserint, Jure Civili tenentur. §. 9. *l. de act.*

§. 16. Quibus itaque verbis fiat, dummodo promittens non impersonaliter loquatur, *Auth. Si quando. C. h. t.* sive inter præsentēs, sive inter absentes, per nuncium, vel per epistolam, nihil interest. *l. 5. §. 3. l. 14. §. f. D. h. t. v. Ep. ad Phil. v. 18. 19. Diff. N. de Jurisp. Paul. Ap. p. 70. & seqq.*

§. 17. Non etiam interest, an certo loco & tempore constituatur, uti fere fieri solet, *l. 16. §. 1. D. h. t.* an pure. Quo casu licet summo jure statim agi possit, §. 2. *l. de V. O. l. 213. D. de V. S.* ex æquitate tamen modicum tempus, non minus decem dierum, conceditur, ut exactio celebretur. *l. 21. §. 1. D. h. t.*

§. 18. *Constituere* autem possunt, quicumque pacisci & ex pacto obligari possunt: *l. 1. §. 2. 3. l. 14. in f. l. 15. D. h. t.* etiam mulieres, dummodo pro aliis intercedant, *l. 1. §. 1. l. 1. pr. D. ad SC. Vellej.* nec non filiisfam. *l. 1. §. 3. D. h. t.*

§. 19. Non etiam pupillus sine tutoris auctoritate; *l. 1. §. 2. D. h. t.* neque alius alium soluturum constituere potest. *l. 5. §. 4. D. h. t. §. 3. l. de inut. stip.*

§. 20. *Constituitor Creditoribus*, quibus aliquid debetur; *l. 25. §. 1. l. 26. l. 27. D. h. t.* Tutori, Curatori,

ratori, ipsique adeo servo, per quem obligatio Domino acquiritur. *l. 3. §. 5. Et seqq. D. h. t.*

§. 21. Non etiam mihi constituere potes *Sempronio te soluturum*: *l. 5. §. 5. D. h. t. §. 4. §. 18. I. de inut. stip. neque, si mihi aut Titio stipuler*, Titio constitui suo nomine potest, quia non habet petitionem, tametli ei solvi possit. *l. 7. §. 1. D. h. t.*

§. 22. Si vero mihi aut Titio constitueris te soluturum, valet *Constitutum*, & mihi actio acquiritur. v. *l. 8. l. 9. l. 10. D. h. t.*

§. 23. ADVENIENTE DIE SOLVERE DEBET. *l. 3. §. 2. l. 4. l. 14. pr. l. 16. §. 1. D. h. t. §. 9. I. de act.*

§. 24. SI APPAREAT EUM, QUI CONSTITUIT, NEQUE SOLVERE, NEQUE FECISSE; i. e. neque in diem, quem constituit, neque postea. *l. 16. §. 3. 4. l. 17. D. h. t.*

§. 25. NEQUE PER ACTOREM STETISSE, QUO MINUS FIERET, QUOD CONSTITUTUM EST; ergo si non stetit per Actorem, tenet actio, nisi tamen per rerum naturam steterit, quo casu reo subveniendum est. v. *l. 16. §. 3. D. h. t. l. 18. pr. D. h. t.*

§. 26. EAMQUE PECUNIAM, CUM CONSTITUEBATUR, DEBITAM FUISSE; oportet enim deberi quod constituitur, uti dictum est: sufficit autem tempore constituti debitum fuisse, quamvis postea defierit deberi. *l. 18. §. 1. D. h. t.*

§. 27. *Adversus eum de Pecunia Constituta Actionem dabo.* Quæ est Actio Prætoria, personalis, rei persecutoria; Competens creditori; Contra eum, qui nudo pacto constituit se soluturum, quod ipse vel alius debet; Ad solvendum id, quod constitutum est.

§. 28. Vocatur hæc Actio de Pecunia Constituta, §. 8. 9. *I. de act. Pecuniæ Constitutæ, d. §. 8. l. 22. D. l. 1. l. 2. C. h. t. l. 33. D. de don. nec non Constitutoria. l. 20. D. h. t.*

§. 29.

§. 29. Est autem illa *Prætoria*; a Prætoris enim introducta est: *l. 1. pr. §. 1. D. h. t. §. 8. 9. I. de act. licet ab Imp. aucta sit & confirmata. l. 2. C. h. t.*

§. 30. *Personalis*; nascitur enim ex nudo pacto, a Prætoris, ob æquitatem naturalem, confirmato. *l. 1. pr. D. h. t. §. 9. I. de act. v. Dissert. N. VII. de Caus. Obl. C. VI. §. 4. & seqq.*

§. 31. *Rei persecutoria*; non enim pœnam, sed rei persecutionem hæc Actio continet. *l. 18. §. 2. D. h. t.*

§. 32. *Competens Creditori*; §. 9. *I. de act. l. 5. §. 5. & seqq. l. 25. §. 1. l. 26. l. 27. D. h. t.*

§. 33. *Contra eum, qui nudo pacto constituit se soluturum*; *d. §. 9. I. de act. ejusque heredem. l. 1. l. 2. C. h. t.*

§. 34. *Quod ipse vel alius debet*; *d. §. 9. I. de act. l. 5. §. 2. D. h. t.*

§. 35. *Ad solvendum id, quod constitutum est*; *d. §. 9. I. de act. l. 3. §. 2. l. 14. pr. l. 16. §. 1. l. 21. §. 2. D. l. 2. C. h. t. vel id quod interest. d. l. 14. §. 2. D. h. t.*

§. 36. Ita tamen ut ei, qui constituit id, quod alius debet, eadem beneficia competant, quæ fidejussoribus concessa sunt. *l. ult. C. h. t. Nov. 4. c. 1.*

§. 37. Hoc Judicium autem non consumit civilem actionem, si qua ex priori obligatione, cui subiectum est constitutum, competebat. *l. 18. §. ult. D. h. t.*

TITUL. VI.

COMMODATI VEL CONTRA.

C. IV. 23.

§. 1. **P**ost *Mutuum & Conditiones*, quæ ea occasione simul expositæ sunt, sequuntur reliqui *Contractus*, qui *re perficiuntur*, *Commodatum* scil. *Pignus*, & *Depositum*.

§. 2. De *Commodato* Prætor ita edixit: **QUOD QUIS COMMODASSE DICETUR, DE EO JUDICIUM DABO.** l. 1. pr. D. h. t.

§. 3. Ait Prætor, **QUOD QUIS COMMODASSE DICETUR**; *Commodatum* est *Contractus realis*, quo *res*, sive *mobilis*, sive *immobilis*, alicui certo modo *gratis* utenda datur, ea lege, ut *finito usu eadem in specie reddatur*.

§. 4. Dicitur *Commodatum Contractus realis*; v. §. 2. l. quib. mod. re cont. obl. l. 1. §. 3. D. de O. & A.

§. 5. Quo *res*, sive *mobilis*, sive *immobilis*; l. 1. §. 1. D. h. t. sive *corporalis*, sive *incorporalis*; l. 1. §. 1. D. h. t. §. 1. l. de usu & hab. l. 12. §. 2. de usufr. l. 17. D. de præscr. verb. sive *Commodantis propria*, sive *aliena*. l. 15. l. 16. D. h. t.

§. 6. *Alicui, certo modo*; i. e. ad certum modum, quem præscribere ejus est, qui beneficium tribuit. Ante quem impletum, usum rei *commodatæ* auferre non licet. l. 17. §. 3. D. l. 3. C. h. t. In quo differt a *Precario*, quod omni momento revocari potest. l. 1. pr. l. 2. pr. D. de præcar.

§. 7. *Gratis*; *Commodata* enim *res* tunc proprie intelligitur, si nulla mercede accepta, vel constituta, *res tibi utenda data est*: alioqui mercede interveniente locatus tibi usus rei videtur. §. 2. l. quib. m. re cont. obl.

§. 8.

§. 8. *Utenda datur*; inter *Commodatum* & *Utendum datum* Labeo quidem interesse censuit, quantum inter genus & speciem: *Commodari* scil. rem mobilem, non etiam soli, *Utendam dari* etiam rem soli. Sed receptum, res soli etiam commodari posse; ut adeo recte *Commodatum* dicatur, quod utendum datum est. l. 1. §. 1. *D. h. t.*

§. 9. Unde commodari non potest id, quod usu consumitur; nisi forte ad pompam, vel ostentationem quis accipiat. l. 3. §. ult. l. 4. *D. h. t.*

§. 10. *Ea lege, ut eadem in specie reddatur*; §. 2. *I. quib. m. re contr. obl.* qui enim alicui commodat, proprietatem retinet. l. 8. l. 9. *D. h. t.* Secus ac in *Mutuo*, in quo res fit accipientis, & tantundem restituitur in genere. §. 2. *I. quib. m. re contr. obl.* l. 2. §. 3. *D. de reb. cred.*

§. 11. *Commodatum* contrahere possunt, quicunque alios contractus celebrare. Non etiam pupilli sine tutoris auctoritate, neque furiosi: qui tamen, in quantum locupletiores facti sunt, *Utiles* actione tenentur. l. 1. §. ult. l. 2. l. 3. *pr. D. h. t.*

§. 12. DE EO JUDICIUM DABO; concedendo scil. *Actionem Commodati, Directam & Contrariam.* §. 2. *I. quib. m. re contr. obl.*

§. 13. *Actio Commodati Directa* est *Actio personalis, Civilis, bonæ fidei*; quæ datur *Commodanti, ejusque heredi*; *Contra Commodatarium, ejusque heredem*; *Ad rem Commodatam, finito Usu, cum omni causa restituendam, præstandumque dolum; omnemque culpam, etiam levissimam.*

§. 14. Est hæc *Actio Personalis*; nascitur enim ex *Contractu Commodati.* §. 2. *I. quib. m. re contr. obl.*

§. 15. *Civilis*; quia *Contractus, ex quo oritur*
Cc 4 Ci

Civilis est. Licet Prætor quoque de eo Edictum proposuerit monitorium. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 16. *Bonæ fidei; l. 3. §. 2. D. h. t. §. 28. l. de act.*

§. 17. *Quæ datur Commodanti; l. 17. §. 3. l. 21. pr. D. h. t.*

§. 18. *Ejusque heredi; l. 49. D. de O. & A. §. 1. l. de perp. & temp. act.*

§. 19. *Contra Commodatarium; d. l. 17. §. 3. D. h. t. §. 2. l. quib. mod. re contr. obl. & si plures sunt, contra singulos in solidum, dummodo singulorum fidem in solidum secutus sit: l. 5. §. f. D. h. t. si vero pluribus communi periculo commodavit, contra singulos pro rata. l. 21. §. f. D. h. t.*

§. 20. *Ejusque heredem; d. l. 49. D. de O. & A. d. §. 1. l. de perp. & temp. act. si vero plures sint heredes, contra singulos pro portione hereditaria: l. 3. §. 3. D. h. t. nisi unus facultatem totius rei restituendæ habeat. d. l. 3. §. 3. vel ex suo facto conveniatur. l. 17. §. 2. D. h. t.*

§. 21. *Ad rem commodatam finito usu restituendam; §. 2. l. quib. m. re contr. obl. & quidem integram, non deteriore. Si enim reddita quidem sit res commodata, sed deterior, non videbitur reddita, quæ deterior redditur: l. 3. §. 1. D. h. t. l. 1. §. 16. D. depof. quo casu, ut in cæteris b. f. judiciis, in litem jurabitur. d. l. 3. §. 2. D. h. t.*

§. 22. *Cum omni causa; i. e. cum accessionibus & fructibus. l. 5. §. 9. l. 13. §. 1. D. h. t. l. 38. §. 10. D. de usur.*

§. 23. *Præstandumque dolum, omnemque culpam etiam levissimam. l. 5. §. 2. l. 18. pr. D. h. t. §. 2. l. quib. m. re contr. obl. l. 23. D. de R. J. quia hic Contractus est, in quo utilitas ordinario solius est Commodatarii. d. l. 5. §. 2. D. h. t.*

§. 24.

§. 24. Quod si utilitas solius fit *Commodantis*, Commodatarius de dolo & lata culpa; si vero *utriusque*, de levi tantum tenetur. l. 5. §. 2. 10. l. 10. §. 1. l. 11. l. 18. *D. h. t.*

§. 25. De casu fortuito autem, si quidem res aliter custodiri non potuit, v. l. 41. *D. locat. ordinario* non tenetur. l. 18. l. 19. l. 20. *D. l. 1. C. h. t.* §. 2. *l. quib. m. re contr. obl.*

§. 26. *Actio Commodati contraria est, quæ datur Commodatario; Contra Commodantem; Ad hoc, ut indemnus servetur.*

§. 27. *Datur Commodatario; l. 17. §. 3. D. h. t.*

§. 28. *Contra Commodantem; d. l. 17. §. 3.*

§. 29. *Ad hoc, ut indemnus servetur.* Veluti, si res ante impletum usum auferatur; l. 17. §. 3. *D. h. t.* aut Commodatarius vitio rei, quod Commodator sciens celavit, damnum senserit; l. 18. §. 3. *l. pen. D. h. t.* vel necessarios sumtus, (extra cibaria & modica impendia, quæ ad Commodatarium pertinent) fecerit. l. 18. §. 2. *D. h. t.*

§. 30. Quod autem Contrario iudicio consequi quisque potest, id etiam, si Directa actione conveniatur, salvum habere potest: l. 18. §. f. *D. h. t.* vel jure *Compensationis*, si scil. res perierit, & æstimatio veniat præstanda; d. l. 18. §. f. *l. f. pr. §. 1. C. de compens.*

§. 30. *l. de act.* vel jure *Retentionis*, si scil. ipsa species supersit & restitui possit. arg. l. 18. *D. de pign. act. l. fin. C. h. t.* Nam cui damus actionem, ei multo magis exceptionem competere dicendum est. l. 1. §. 4. *D. de superf. l. 156. D. de R. J.*

DE PRÆSTATIONE DOLI, CASUS, ET CULPÆ.

§. 31. Cum autem *Præstationis Doli, Casus, & Culpæ*, hic mentio fiat, de eoque l. 5. §. 2. *D. h. t.* ex professo agatur, non abs re erit, si de eo simul hoc loco subjiciatur.

§. 32. *Præstare Dolum, Casum, Culpam*, hic nihil aliud est, quam damnum *Dolo, Casu, Culpa* datum refarcire. l. 5. §. 2. *D. h. t. l. 11. D. de neg. gest. l. 9. l. 18. §. 1. D. sol. matr. l. 23. D. de R. J.*

§. 33. *Dolus* (malus sc.) est omnis calliditas, fallacia, machinatio, ad decipiendum, fallendum, circumveniendum alterum adhibita. l. 1. §. 2. *D. de dol. v. supr. ad t. de dol. §. 8.*

§. 34. *Dolus* præstatur in omni contractu. l. 5. §. 2. *D. h. t. l. 23. D. de R. J.*

§. 35. Adeo, ut ne quidem conveniri possit, ne *dolus* præstetur. l. 23. *D. de R. J. l. 1. §. 7. D. depos. l. 27. §. 3. 4. D. de pact.* Est enim talis conventio bonis moribus contraria, invitaturque contrahentes ad delinquendum. d. l. 23. *D. de R. J. l. 1. §. 7. D. depos. l. 27. §. 3. 4. D. de pact.*

§. 36. *Casus fortuitus* (qui varie accipitur, v. §. 39. *I. de R. D. l. 9. l. 11. D. de incend. l. 1. §. 3. D. ad L. Corn. de sic.*) hic est omne id, quod humano capto prævideri non potest, l. 6. *C. de pign. act. l. 2. §. 7. D. de admin. rer. ad civ. pert. aut cui præviso non potest resisti. l. 18. D. commod. l. 15. §. 2. D. locat. l. 1. §. 4. D. de O. & A.*

§. 37. Vocatur fere *Casus*, l. 18. *D. h. t. Casus fortuitus, d. l. 2. §. 7. l. 4. C. de inst. & subst. Casus improvisus, l. 13. C. mand. l. 1. C. ad L. Corn. de sic. Casus major, l. 1. §. 4. D. de O. & A. Vis major, l. 3. §. 1. D. naut. caup. stab. Θεὸς βίαι, i. e. Vis divina, l. 25. §. 6. D. locat. l. 24. §. 4. D. de damn. inf. Fatalitas, l. 1. *C. de jur. emph. Damnum fatale, d. l. 3. §. 1. D. naut. caup. stab. l. 5. §. 4. D. h. t. Detrimentum fatale, l. 3. pr. D. de instr. vel instrum. leg. nec non Periculum; l. 5. §. 2. 13. 14. l. 10. §. 1. D. h. t. l. 4. l. 9. §. f. D. de reb. cred. l. 9. §. 3. D. locat. licet vocabulum Periculi, pro ratione subjectæ materiæ, non raro etiam pro Culpa, vel lata, vel levi, vel levissima, accipiat. t. D. de peric. & comm. rei vend.**

vend. t. C. de peric. tut. l. 35. l. 39. §. 12. l. 40. *D. de adm. tut.* l. 14. §. 16. *Et ult. D. de furt.* l. 13. §. 1. *D. de lib. caus.* l. 5. §. 2. 3. *D. h. t.* l. 1. §. 35. *D. depof.* l. 40. *D. loc.* l. 25. *D. pro soc.*

§. 38. *Casus autem fortuitus in nullo contractu præstat.* l. 23. *D. de R. J.* l. 6. *C. de pign. act.*

§. 39. Nisi I. debitor rei periculum, seu casum in se fufceperit; *d. l. 23. D. de R. J.* quo casu debitor non tantum de folito, fed & infolito tene-
tur. l. 78. *in f. D. de cont. emt.*

Vel II. *Mora*, l. 2. *C. de peric. Et comm. rei vend.* l. 8. §. 1. 6. *D. de prec. vel Culpa* casum præcefferit. l. 5. §. 4. 7. *D. h. t.* §. 3. *I. de emt. vend.* l. 3. *C. de peric. tut.* l. 5. l. 9. *C. de pign. act.*

§. 40. Est autem hic Culpa, factum inconfultum, quo alteri nocetur injuria. arg. l. 31. *D. ad L. Aquil.* l. 91. *D. de V. O. add.* l. 1. §. 5. *D. de O. Et A.* l. 72. *pr. D. pro soc.* l. 213. §. ult. *D. de V. S.*

§. 41. Eaque Triplex est, *Lata*, v. l. 213. §. 1. *D. de V. S.* l. 22. §. 3. *D. ad SC. Treb.* l. 20. *C. de neg. gest. Levis*, d. l. 22. §. 3. *D. ad SC. Treb.* l. 20. *C. de neg. gest. & Levissima*. v. l. 44. *D. ad L. Aquil.* Quemadmodum enim Diligentia, ita & Negligentia tres sunt gradus, ut fit magna, major, maxima.

§. 42. Culpa Lata est omiffio ejus diligentia, quam omnes homines rebus fuis adhibere folent; seu Non facere id, quod negligentiffimus faceret. l. 213. §. 2. l. 223. *D. de V. S.* l. 32. *D. depof.* l. pen. §. 2. *D. de jur. Et fact. ign.*

§. 43. Quæ vocari folet Lata, d. l. 213. §. 2. *D. de V. S.* Latio, l. 32. *D. depof.* Magna, l. 226. *D. de V. S.* Diffoluta, l. 55. *D. de Ed. Ed. Crassa*, Summa, Nimia, Remiffior, & deperditi ac nimium securi hominis negligentia, l. 6. l. 9. §. 2. *D. de jur. Et fact. ign.* l. 213. *D. de V. S. l.*

S. l. 5. C. de peric. tut. l. 3. §. 1. D. de jur. & fact. ign. item Nimia securitas, & ignavia. d. l. 3. §. 1. l. 6. D. de jur. & fact. ign.

§. 44. *Levis Culpa est omissio ejus diligentiae, quam hominum natura desiderat, & quam vulgo homines frugi suis rebus adhibere soliti sunt. arg. l. 32. D. de pos. l. 1. §. 4. D. de O. & A. l. 25. §. 16. D. fam. ercisc. l. 1. D. de tut. & rat. dist.*

§. 45. *Eaque venire solet voce Negligentiae, l. 4. D. de mag. conv. Desidia, Segnitiei, §. 3. l. quib. mod. re cont. obl. §. ult. l. de soc. l. 72. D. eod. l. 8. C. de pign. act. nec non voce Culpae simpliciter positae: l. 5. §. 2. D. h. t. l. 23. D. de R. J. l. 1. §. 35. D. de pos. l. 72. D. pro soc. l. 17. D. de jur. dot. l. 3. §. 1. D. naut. caup. stab. l. 18. §. 1. l. 25. §. 8. D. sol. matr. l. 9. §. 5. D. de reb. auct. jud. poss. l. 5. §. 3. D. de in lit. jur. §. 6. l. de susp. tut. l. 5. l. 8. C. de pign. act. nisi subjectae materiae ratio aliud exigat. v. l. 13. D. de lib. caus. §. 3. l. junct. l. 44. D. ad L. Aquil. l. 8. §. ult. D. l. 4. junct. l. 21. C. mand. l. 16. D. de cond. furt. junct. l. 5. §. 2. l. 18. pr. D. commod. l. 32. D. de neg. gest. junct. §. 1. in f. de obl. quae quas. ex contr.*

§. 46. *Culpa Levissima est omissio ejus diligentiae, quam vigilantissimus quisque paterfamilias suis rebus adhibet. l. 18. D. h. t. l. 1. §. 4. D. de O. & A. l. 3. D. de peric. & comm. rei vend. §. 1. l. de obl. quae quas. ex contr.*

§. 47. *Quae saepe significatur verbo Custodia, & Diligentiae: l. 5. §. 2. D. h. t. l. 23. D. de R. J. l. 13. §. 1. D. de pign. act. l. 47. §. pen. D. de leg. 1. nisi & hic subjecta materia aliud suadeat. v. l. 28. C. locat. §. 3. l. de emt. vend. l. 14. pr. D. de furt. l. 6. D. de adm. rer. ad civ. pertin.*

§. 48. *Lata Culpa aequae ac Dolus praestatur in omni contractu. l. 5. §. 2. D. h. t. l. 23. D. de R. J. l. 59. §. 1. D. mand.*

§. 49.

§. 49. Licet enim *Dolus* proprie non sit; l. 22. §. 3. *D. ad SC. Treb.* l. 7. *D. ad L. Corn. de sic.* l. 20. *C. de neg. gest.* l. 7. *C. arb. tut.* l. 1. *C. depos.* prope fraudem tamen ac dolum accedit; l. 29. *D. mand.* l. 7. §. 1. *D. de susp. tut.* & hinc in Civilibus; v. l. 32. *D. depos.* l. 226. *D. de V. S.* l. 5. §. 15. *D. ut in poss. legat.* l. 1. §. 5. *D. de O. & A.* etiam famosis, pro dolo habetur. v. l. 11. §. ult. *D. de his qui not. inf.* l. 7. §. 1. *D. de susp. tut.* l. 1. §. 2. *D. si is qui test. lib.* v. supr. ad t. de his qui not. inf. §. 40.

§. 50. Non vero in Criminalibus; l. 7. *D. ad L. Corn. de sic.* nisi forte res sit mali exempli. l. 3. §. 2. *D. eod.* l. 16. l. 38. §. 5. *D. de pœn.* l. 2. in f. *D. de term. mot.* l. 3. §. 1. *D. de off. Præf. vig.* l. 15. *D. ad L. Corn. de fals.*

§. 51. In quibusdam autem Contractibus tantum *Dolus* & *Lata culpa*, in quibusdam etiam *Levis*, in quibusdam insuper *Levissima* præstatur. l. 5. §. 2. *D. h. t.* l. 23. *D. de R. J.*

§. 52. De quibus sequentes tenendæ sunt Regulæ.

I. In quibus contractibus utilitas solius Dantis est, nulla Accipientis, (ut in *Deposito*) præstatur tantum *Dolus* & *Lata culpa*.

II. In quibus est utilitas utriusque, (uti in *Emptione*, *Venditione*, *Locatione*, *Conductione* &c.) præstatur *Dolus*, *Culpa Lata*, & *Levis*.

III. In quibus vero versatur utilitas solius Accipientis, (uti plerumque in *Commodato*) præstatur culpa etiam *Levissima*. l. 5. §. 2. *h. t.* l. 10. §. 1. l. 18. *D. h. t.* l. 31. circ. fin. *D. locat.* l. 23. *D. de R. J.*

§. 53. Nisi aliud convenerit, d. l. 5. §. 2. *D. h. t.* l. 23. *D. de R. J.* vel speciali ratione causæ quædam exceptæ sint.

§. 54. Sic enim qui *Precario* rogavit, & *Agri* mensor, dolum tantum & latam culpam præstant: l. 8.

l. 8. §. 3. D. de prec. l. 1. §. 1. D. si mens. fals. mod. dix. Tutor & Curator etiam culpam levem; l. 1. D. de tut. & rat. distr. l. 7. C. arb. tut. Depositarius vero, qui deposito se obtulit, Negotiorum gestor, & Mandatarius, culpam etiam Levissimam. l. 1. §. 35. D. depos. l. 11. D. de neg. gest. §. 1. I. de obl. quæ quas. ex cont. l. 23. D. de R. J. l. 13. l. 21. C. mand.

TITUL. VII.

DE PIGNORATITIA ACTIONE, VEL CONTRA.

C. IV. 24.

§. 1. **D**e Pignore Prætor ita edixisse videtur: *Quod quis ob pecuniam creditam pignori dedisse dicitur, si pecunia soluta, eove nomine satisfactum sit, de eo iudicium dabo.* arg. *l. 9. pr. §. 1. 3. l. 42. D. h. t. l. 2. D. de pign. & hyp.*

§. 2. Est autem hic Pignus, Contractus realis, quo res a debitore traditur creditori, in securitatem crediti, ea lege, ut soluto debito res pignolata non deterior restituatur.

§. 3. Dicitur Contractus, v. *l. 1. §. 4. junct. l. 7. §. 2. D. de pact. l. 5. §. 2. D. commod.*

§. 4. Realis; quia hic præter consensum rei traditio necessaria est. §. ult. *I. quib. mod. re cont. obl. l. 1. §. 6. D. de O. & A. licet Jus Hypothecæ etiam nuda conventionione constitui possit. l. 1. pr. D. h. t. l. 4. l. 7. l. 23. §. 1. D. de pign. & hyp. §. 7. in f. I. de act.*

§. 5. Quo res; qualiscunque, si modo sit in commercio: *l. 9. §. 1. D. de pign. l. 1. §. 2. D. quæ res pign. obl. non modo corporalis, sed & incorporalis; l. 11. §. 2. D. de pign. l. 4. C. quæ res pign. obl. non modo mobilis, sed & immobilis; neque tantum propria, sed & aliena. l. 9. §. 4. l. 22. D. h. t.*

§. 6.

§. 6. *Traditur a Debitore*; §. ult. *I. quib. m. re cont. obl.* vel alio, debitoris nomine. arg. pr. *I. quib. mod. toll. obl. pr. I. de fidej.*

§. 7. *Creditori*; d. §. ult. qui se contrahendo obligare potest. Unde pupillo capiente pignus, propter metum *Pignoratiæ actionis*, tutoris auctoritas necessaria est. *l. 38. D. h. t.*

§. 8. *In Securitatem*; §. ult. *I. quib. mod. re cont. obl.* adeoque neque possessio, *l. 3. l. 35. §. 1. D. h. t.* neque usus, §. 6. *I. de obl. quæ ex del.* multoque minus dominium in creditorem transit. *d. l. 35. §. 1. D. h. t. l. ult. C. de pact. pign.*

§. 9. *Crediti*; d. §. ult. *I. quib. mod. re.* five obligatio civilis sit, five naturalis: *l. 5. D. de pign. & hyp. l. 2. D. quæ res pign. junct. l. 6. l. 7. D. §. 1. I. de fidej.* dummodo non sit mere civilis, *l. 13. D. quib. m. pign. vel hyp. solv. vel naturalis inefficax.*

§. 10. *Ea Lege, ut soluto debito res pignorata non deterior restituatur.* §. ult. *I. quib. mod. re cont. obl. l. 1. §. 6. D. de O. & A.*

§. 11. Ex quo Contractu *Actio* nascitur *Pignoratiæ*, eaque *Directa & Contraria.* d. §. ult. *I. quib. mod. re cont. obl. l. 9. §. 3. l. 3. l. 8. l. 9. D. h. t.*

§. 12. *Actio Pignoratiæ Directa*, est *Actio personalis*, b. f. quæ datur *Debitori*, qui debitum solvit, vel eo nomine satisfecit; *Contra creditorem*; *Ad rem pignoratam cum omni causa restituendam, damnumque dolo, culpa lata ac levi datum refarciendum.*

§. 13. Est hæc *Actio Personalis*; nascitur enim ex contractu *Pignoris.* §. ult. *I. quib. mod. re cont. obl. l. 1. §. 6. D. de O. & A.*

§. 14. *Bonæ fidei*; §. 28. *I. de act.*

§. 15. *Quæ datur Debitori*; §. ult. *I. quib. mod. re cont. obl. l. 4. l. 10. l. 11. C. h. t.* licet non sit domi-

mi-

minus pignoris, l. 9. §. ult. D. h. t. imo licet sit Prædo. l. 22. §. 1. D. h. t.

§. 16. Datur etiam Tutori nec non Procuratori, si rem pupilli aut mandantis obligaverint. l. 11. §. ult. l. 16. l. 19. D. h. t.

§. 17. *Ejusque heredi*; l. 12. C. de pign. §. 1. l. de perp. & temp. act. l. 49. D. de O. & A.

§. 18. *Si debitum solutum, vel eo nomine satisfactum sit*; omnis enim pecunia soluta esse debet, aut eo nomine volenti creditori satisfactum, ut cum effectu nascatur *Actio Pignoratitia*. l. 9. §. 3. junct. l. 11. §. 5. l. 24. §. 1. l. 33. D. h. t. Licet enim statim quidem nascatur, cum res traditur, §. ult. l. quib. mod. re cont. obl. l. 1. §. 6. D. de O. & A. prius tamen, quam pecunia soluta est, institui non potest. d. l. 9. §. 3. D. h. t.

§. 19. Nisi forte per Creditorem steterit, quo minus ei solvatur; quo casu & *Pignoratitiæ* locus est. l. 20. §. 2. D. h. t.

§. 20. Quod si quis ante solutionem egit *Pignoratitia*, licet non recte egit, tamen si offerat in judicio pecuniam, debet rem pignoratam & quod sua interest consequi. l. 9. §. ult. D. h. t.

§. 21. Sed & necdum soluta pecunia agi interdum potest, si forte re pignorata abutatur Creditor, & dolo debitorem impediat, quo minus jure suo uti queat: quo casu similiter in id quod inter est agetur. l. fin. pr. D. h. t.

§. 22. *Contra creditorem*; §. ult. l. quib. mod. re cont. obl. l. 32. D. h. t. & si plures sint, contra singulos in solidum. l. 20. §. 1. D. h. t. v. l. 5. §. ult. D. commod.

§. 23. Datur etiam contra Tutorem, Curatorem, Procuratorem; arg. l. 11. in f. l. 16. pr. D. h. t. nec non Dominum servi, qui pignus accepit. l. 28. §. 1. D. h. t.

§. 24.

§. 24. *Ejusque heredem*; l. 49. *D. de O. & A.* §. 1. *I. de perp. & temp. act. ut & hereditatis possessorem.*
l. 12. §. 1. *C. de pet. her.*

§. 25. Non etiam contra fidejussorem, qui creditori solvens pignora recepit; l. 2. *D. de pign. arg.*
l. 3. *D. de obl. & act.* neque contra tertium rei possessorem. l. 27. *D. h. t. l. f. C. si vend. pign. ag.*

§. 26. *Ad rem pignoratam restituendam*; §. ult. *I. quib. mod. re cont. obl.* l. 9. §. ult. l. 33. l. 40. §. f. *D. l. 10. l. 11. C. h. t. vel ad id quod interest*, si creditor possessionem pignoris dolo aut culpa amiserit. l. 5. *C. h. t. l. 2. C. si vend. pign. ag.*

§. 27. Datur etiam ad *hypothecam* restituendam, si creditor hypothecæ possessionem consecutus sit; quo tamen casu *Utilis pignoratitia* locum habet. l. 34. *D. de damn. inf.* l. 11. §. 5. *D. h. t. l. 7. de distr. pign. junct. l. 13. D. h. t.*

§. 28. *Cum omni causa*; i. e. cum fructibus & accessionibus: l. 22. §. 2. *D. h. t. l. 16. §. 4. D. de pign. quos vel restituere, vel volente Debitore in sortem imputare debet.* l. 22. §. 1. *D. l. 1. l. 2. l. 3. C. h. t. l. 1. C. de distr. pign. l. 9. C. de pign.*

§. 29. *Dammumque dolo, culpa lata, & levi datum resarciendum.* l. 9. §. ult. l. 14. l. 22. §. ult. l. 25. *D. l. 5. l. 7. C. h. t. §. ult. I. quib. mod. re contr. obl.* l. 9. §. 5. *D. de reb. aut. jud. poss.* non etiam ad præstandam culpam levissimam, neque casum fortuitum. d. l. 5. l. 6. *C. h. t. d. §. ult. I. quib. mod. re contr. obl. Pignus enim utriusque gratia datur, & Debitoris, quo magis ei pecunia credatur, & Creditoris, quo magis ei in tuto sit creditum: quo casu non nisi levis culpa præstat. §. ult. I. quib. mod. re cont. obl.* l. 5. §. 2. *D. commod. Non obli.* l. 13. §. 1. *D. h. t. ubi pro ut. legendum at. uti ex d. l. 5. §. 2. D. commod. manifestum est.*

D d

§. 30.

§. 30. Nisi tamen aliud convenerit; *l. 6. C. h. t. l. 1. §. 6. D. depof. vel culpa levis cafum præcefferit. l. 30. D. h. t.*

§. 31. Ex quibus differentiae, inter Actionem hanc *Pignoratitiam & Hypothecariam*, non difficulter intelliguntur.

I. *Actio* enim *Pignoratitia* Civilis est; §. ult. *I. quib. mod. re cont. obl. Hypothecaria* vero *Prætoria*. §. 7. *I. de act.*

II. *Pignoratitia* est in personam; d. §. ult. *Hypothecaria* in rem. d. §. 7.

III. *Pignoratitia* datur Debitori contra Creditorem; d. §. ult. *Hypothecaria* Creditori contra omnem rei possessorem. d. §. 7.

IV. *Pignoratitia* datur debito soluto; *l. 9. §. 3. D. h. t. Hypothecaria* vero debito adhuc durante. d. §. 7.

§. 32. Licet nonnunquam hæc nomina confundantur, & *Actio Pignoratitia* etiam pro *Hypothecaria* ponatur. *l. 41. D. h. t. l. 3. §. 3. D. ad exhib. l. 13. D. de cond. indeb. l. 9. pr. in f. quib. mod. pign. l. 19. l. pen. §. 1. D. de exc. rei jud.*

§. 33. *Actio Pignoratitia Contraria* est, quæ datur Creditori contra Debitorem, ut indemnitas servetur. *l. 16. §. 1. D. h. t.*

§. 34. Datur Creditori, contra Debitorem, *l. 1. §. 2. l. 16. §. 1. D. h. t.*

§. 35. *Ut indemnitas servetur*. Veluti si æs pro auro; *l. 1. §. 2. l. 36. D. h. t.* si res aliena; *l. 9. pr. l. 32. D. h. t.* aut alio vitio laborans pignori data sit, ut inutile Creditori pignus existat; *l. 16. §. 1. D. h. t.* si falsa solutionis spe ostensa Debitor pignus recuperaverit; *l. 3. D. h. t.* si Debitor in pignore malitiose versatus sit; *l. 9. pr. D. h. t.* vel Creditor in pignus necessarias impensas fecerit; *l. 8. l. 25. D. h. t.* quibus similibusque casibus Creditor ex æquitatis ratione indemnitas

mnis servandus est. v. l. 22. §. pen. Et ll. seqq. l. 31.
D. h. t.

§. 36. Quibus Actionibus, (adeoque & Juri luendi pignoris) uti cæteris personalibus, XXX. annis præscribitur. l. 3. l. 4. l. 7. §. 3. C. de præscr. XXX. vel XL. ann. l. 1. §. 1. C. de annal. exc.

LIBER XIV. TITUL. I.

DE EXERCITORIA ACTIONE.

C. IV. 25.

§. 1. **N**ascuntur autem *Actiones de Rebus creditis* non tantum ex facto nostro proprio, sed & aliorum, eorum maxime, qui in nostra sunt potestate: Qualis est *Actio Exercitoria, Institoria, Tributaria, De Peculio, De In rem Verso, & Quod Jussu*, de quibus hoc & sequenti Libro interjiciendum visum est.

§. 2. Et quidem quantum ad *Actionem Exercitori-*am attinet, Prætor tale Edictum proposuisse videtur: *Quod cum Magistro navis gestum esse dicetur, ejus rei causa, cujus ibi præpositus fuerit, adversus eum, aut Exercitorem, Actionem dabo. Si is, qui navem exercuerit, in aliena potestate erit, ejusque voluntate navem exercuerit, quod cum magistro ejus gestum erit, in eum, in cujus potestate erit, qui navem exercuerit, in solidum judicium dabo.* arg. l. 1. pr. §. 1. 5. 7. 8. 19. D. h. t.

§. 3.* Utilitatem hujus Edicti patere, nemo est qui ignoret: nam cum interdum ignari, cujus sint conditionis, vel quales, cum Magistris propter navigandi necessitatem contrahamus, æquum fuit, eum, qui magistrum navi imposuit, teneri. l. 1. pr. D. h. t.

§. 4. Ait Prætor, *Quod cum Magistro navis; Magistrum navis accipere debemus, cui totius navis cura mandata est: l. 1. §. 1. 3. D. h. t. add. l. 2. §. 2. D. ad L. Rhod. de jact. l. 57. D. de V. S. & non solum quem Exercitor præposuit, sed & eum, quem Magister, licet Exercitor id prohibuerit. Omnia enim facta Magistri debet præstare, qui eum præposuit. l. 1. §. 5. D. h. t.*

§. 5.

§. 5. Cujus conditionis fit *Magister* nihil interest, utrum Liber, an Servus? & utrum *Exercitoris*, an alienus? Sed nee cuius ætatis sit intererit; sibi imputaturo, qui præposuit. l. 1. §. 4. D. h. t. §. 2. I. quod cum eo qui in alien. pot.

§. 6. Si plures sint *Magistri*, non divisis officiis, quodcunque cum uno gestum erit, obligabit *Exercitorem*: si divisis, pro cuiusque officio obligabitur *Exercitor*. l. 1. §. 13. 14. D. h. t.

§. 7. Quod si cum nautis, non vero cum *Magistro* contractum sit, hæc Actio non competit. l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 8. *Navem* autem accipere debemus, five marinam, five fluviatilem, five in aliquo stagno naviget, five schedia sit. l. 1. §. 6. D. h. t.

§. 9. *Gestum esse dicetur*; i. e. contractum. Si enim deliquerit *Magister*, *Exercitor* hac Actione non tenetur. arg. l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 10. *Ejus rei causa*, cuius ibi præpositus fuerit; non enim ex omni causa Prætor dat in *Exercitorem* actionem, sed ejus rei nomine, in quam præpositus est: l. 1. §. 7. 8. D. h. t. nam præpositio certam legem dat contrahentibus. l. 1. §. 12. D. h. t.

§. 11. Unde si *Magister* pecuniam mutuam sumfit in alium usum, quam ejus rei, cui præpositus est, Actio non dabitur. d. l. 1. §. 8. 9. l. ult. pr. §. 1. D. h. t.

§. 12. *Adversus eum, aut Exercitorem*; est enim nobis electio, utrum *Exercitorem*, an *Magistrum* convenire velimus. l. 1. §. 17. D. h. t.

§. 13. *Exercitorem* autem eum dicimus, ad quem obventiones & redditus omnes perveniunt; five is dominus navis sit, five a domino navem per *averfionem* (i. e. totam, non ad certum onerum numerum, l. ult. §. ult. D. ad L. Rhod. de jact.) conduxerit, vel

ad tempus, vel in perpetuum. l. 1. §. 15. D. h. t. §. 2. l. quod cum eo qui in alien. pot.

§. 14. An masculus sit, qui exercet, an fœmina, paterfam. an filiusfam. nihil interest; dummodo, si pupillus sit, tutoris intercedat auctoritas. l. 1. §. 16. D. h. t.

§. 15. *Actionem dabo*; scil. *Exercitoriam*, si quidem non contra *Magistrum*, sed *Exercitorem* agatur. §. 2. l. quod cum eo qui in alien. pot.

§. 16. Quæ est *Actio Prætoria*, §. 2. l. quod cum eo qui in alien. pot. l. 1. §. 23. D. h. t. *personalis, adjectitia*; l. 5. §. 1. D. h. t. Quæ datur ex contractu cum *Magistro navis inito*; Contra *Exercitorem*; In *solidum*. d. §. 2. l. quod cum eo qui in alien. pot.

§. 17. Si plures navem exercent, cum quolibet eorum in solidum agi potest; ne in plures adversarios distringatur, qui cum uno contraxit. l. 1. §. ult. l. 2. l. 3. D. h. t.

§. 18. Si tamen plures per se navem exercent, pro portionibus exercitationis conveniuntur; neque enim invicem sui Magistri videntur. l. 4. pr. D. h. t.

§. 19. Si is, qui navem exercuerit, in aliena potestate erit, ejusque voluntate navem exercuerit, quod cum *Magistro* ejus gestum erit, in eum, in cujus potestate erit, qui navem exercuerit, in solidum judicium dabo. v. l. 1. §. 19. Et seqq. D. h. t. Ad summam Remp. enim navium exercitio pertinet. d. l. 1. §. 20. D. h. t.

§. 20. Quæ *Actiones* perpetuo, & heredibus, & in heredes competunt. l. 4. §. ult. D. h. t.

§. 21. *Exercitori* autem contra contrahentem cum *Magistro*, quia eodem auxilio non indiget. *Actio* a *Præatore* non datur. A *Præfectis* tamen & *Præsidibus* ferre extra ordinem juvantur; si rem suam aliter servare nequeant. l. 1. §. 18. D. h. t. l. 1. in f. l. 2. D. de instit. act. junct. l. 7. §. ult. D. h. t.

TITUL.

TITUL. II.

DE LEGE RHODIA DE JACTU.

§. 1. **A**d Negotiationes maritimas pertinet *Lex Rhodia de Jactu*, de qua proinde simul subjicitur.

§. 2. Dicitur *Lex Rhodia* ab Insula & Civitate *Rhodo. c. Rhodiæ. 7. dist. 2.* Cujus incolæ navigandi solertia & peritia celebres, uti multo tempore maris imperium tenuerunt, v. *Cic. Orat. pro L. Manil. c. 18.* *Strab. L. I. L. XIV. Flor. L. II. c. 7. Gell. L. VII. c. 3.* *Euseb. Chron. pag. 10. ad Ann. M. C. 1100.* ita de rebus nauticis æquissimas Leges tulerunt, tum aliis, tum ipsis Romanis probatas. *l. 9. D. h. t.*

§. 3. Inter quas etiam *Lex* quædam seu caput fuit de *Jactu*: Qua cavetur, *Ut, si levandæ navis gratia jactus mercium factus est, omnium contributione sarciat, quod pro omnibus datum est. l. 1. D. h. t.* Quod & iisdem fere verbis a Prætores in Edicto propositum videtur. *arg. l. 2. D. h. t.*

§. 4. Æquissimum enim est, commune detrimentum fieri eorum, qui propter amissas res aliorum consecuti sunt, ut merces suas salvas haberent. *l. 2. pr. in f. D. h. t.*

§. 5. Ut autem hæc contributio locum habeat, requiritur *l. Ut jactus mercium factus sit. l. 1. l. 2. D. h. t.*

§. 6. Si conservatis mercibus deterior facta sit navis, aut si quid exarmaverit, nulla facienda est collatio; nisi voluntate vectorum, vel ob aliquem metum, id detrimentum factum sit. *l. 2. §. 1. l. 3. D. h. t.*

§. 7. II. *Ut jactus factus sit ex necessitate*, ob præsens, & quod ob tempestatem imminet, naufragii periculum. *l. 2. pr. §. 2. D. h. t.*

§. 8. Si imperitia Magistri periculo occasionem dederit, ex *Lege Aquilia* agendum est. arg. *l. 27. §. 23. D. ad L. Aquil. l. 30. §. 2. D. locat.*

§. 9. III. *Ut res levandæ navis causa ejectæ perierint.* *l. 1. l. 2. pr. D. h. t.*

§. 10. Si res, quæ jactæ sunt, apparuerint, exoneratur collatio; *l. 1. §. 7. l. 4. §. 1. D. h. t.* res jactæ enim dominorum manent, neque sunt apprehendentis, quia pro derelicto non habentur: *l. 1. §. ult. l. 8. D. h. t. §. ult. I. de R. D.* adeoque neque fisco cedunt, uti neque alia bona naufragorum. *l. ult. D. de incend. ruin. & naufr. l. 1. C. de naufr. Auth. Navigia. C. de furt. v. l. 9. D. h. t.*

§. 11. IV. *Ut per jactum rerum aliæ servatæ sint.* *l. 1. l. 2. pr. §. 2. l. 4. §. 1. l. 5. D. h. t.*

§. 12. Si jactu mercium facto nihilominus navis submersa sit, nulla debetur contributio, & quæ quisque servavit sibi servat: *l. 4. pr. l. 5. pr. l. 7. D. h. t.* nisi navis postea alio loco perierit, & res per urinatores extractæ sint. *l. 4. §. 1. D. h. t.*

§. 13. Conferre debent omnes, quorum jacturam fieri interfuit; quia id tributum ob servatas res debent: unde & dominus navis pro portione obligatus est. *l. 1. l. 2. §. 2. D. h. t.*

§. 14. Omnium rerum nomine, quæ per jactum conservatæ sunt; etiam earum, quibus navis non oneratur: veluti gemmarum, margaritarum, vestimentorum: annulorum, similiumque. *l. 2. §. 2. D. h. t.* Licet ex rebus servatis quædam aspergine corruptæ sint. *l. 4. §. 2. D. h. t.*

§. 15. Non etiam liberorum capitum, quia liberorum

rorum corporum nulla æstimatio fieri potest: neque cibariorum, quia, si quando ea defecerint in navigatione, quod quisque habet in commune confert. *l. 2. §. 2. in f. D. h. t.*

§. 16. Præstatur autem contributio, facta æstimatione rerum, quæ salvæ sunt, & earum, quæ amissæ sunt: ita quidem, ut *Amissæ* æstimentur, quanti emtæ sunt, quoniam detrimenti non lucrī fit præstatio; *Servatæ* vero, quanti venire possunt. *l. 2. §. 2. 4. D. h. t.*

§. 17. Idem dicendum, I. Si res levandæ navis causa in scapham sint repositæ, & scapha submersa sit. *l. 4. pr. D. h. t.*

II. Si res aliorum, in nave, propter jactum, aspergine deteriores factæ sint. *d. l. 4. §. f. D. h. t.*

Nec non III. Si navis a prædone redempta sit. *l. 2. §. 3. D. h. t.*

§. 18. Licet enim Lex Rhodia *de Jactu* proprie loquatur, *l. 1. D. h. t.* ad hos tamen, similesque casus, ex eadem æquitatis ratione, recte extenditur. arg. *l. 10. l. 12. D. de LL. l. 32. pr. D. ad L. Aquil.*

§. 19. Amissarum autem mercium domini, si merces vehendas locaverint, ex locato cum Magistro navis agere debent: is deinde cum reliquis, quorum merces salvæ sunt, ex conducto, ut detrimentum pro portione communicetur, agere potest, eorumque merces retinere, donec portionein damni præstent. *l. 2. pr. §. 2. D. h. t.*

§. 20. Qui tamen cedendo actionem suam, etiam invitis vectoribus, satisfacere potest. *l. 51. D. de pecul. l. 16. §. ult. D. de hered. pet. v. l. 2. §. 6. D. h. t.*

TITUL. III.

DE INSTITORIA ACTIONE.

C. IV. 25.

1. **D**e *Institoria Actione* Prætor ita edixisse videtur: Quod cum *Instituto* gestum esse dicetur, ejus rei causa, cui præpositus fuerit, adversus eum, qui præposuit, *Actionem* dabo. arg. l. 1. l. 5. §. 11. D. h. t.

§. 2. *Æquum* enim Prætori visum est, sicut *commoda* sentimus ex actu *Institutorum*, ita etiam obligari nos ex contractibus ipsorum. l. 1. pr. D. h. t. v. l. 11. §. 5. D. eod. l. ult. in f. D. pro soc. l. 29. D. si cert. pet.

§. 3. Ait Prætor, Quod cum *Instituto* gestum esse dicetur; *Instititor* est, qui negotio gerendo instat, l. 3. l. 4. l. 5. pr. & §§. seqq. D. h. t. §. 2. I. quod cum eo qui in alien. potest. neg. gest. esse dic. vel tabernæ, locove, ad emendum vendendumve, præponitur. l. 18. D. h. t.

§. 4. An masculus sit an fœmina, liber an servus, pubes an impubes, parvi refert; quoniam sibi imputare debet, qui eum præposuit. l. 7. §. 1. 2. l. 8. D. h. t.

§. 5. *Ejus rei causa*, cui præpositus fuerit; non enim omne, quod cum *Instituto* geritur, obligat eum, qui præposuit, sed ita, si ejus rei gratia, cui præpositus fuerit, contractum est. l. 5. §. 11. & seqq. D. l. 3. C. h. t. §. 2. I. quod cum eo qui in alien. pot. Nam conditio præpositionis servanda est. l. 11. §. 5. D. h. t.

§. 6. *Adversus eum*, qui præposuit, *Actionem* dabo; scil. *Institoriam*. §. 2. I. quod cum eo qui in alien. pot.

§. 7. Quæ est *Actio Prætor*ia, *personalis*, *adjectitia*;
Quæ

Quæ datur ex contractu cum Infitore inito, si quid cum eo, ejus rei causa, ei præpositus erit, contractum est; Contra præponentem; In solidum. d. §. 2. I. quod cum eo qui in alien. pot. l. 1. l. 5. §. 11. l. pen. §. ult. D. h. t.

§. 8. *Quod si plures sint præponentes, contra singulos datur in solidum. l. 13. §. ult. l. 14. D. h. t.*

§. 9. *Eaque perpetua est, & heredibus, & in heredes competit. l. 15. D. h. t.*

§. 10. *Cessat tamen I. Si pupillus vel minor sine tutoris vel curatoris auctoritate aliquem præposuerit. l. 9. l. 11. pr. D. h. t.*

II. *Si a Præponente palam proscriptum, vel prohibitum, ne cum Infitore contrahatur. l. 11. §. 2. 6. l. 17. §. 4. D. h. t.*

§. 11. *Proscribere autem palam sic accipimus, clavis literis, ante tabernam scil. vel ante eum locum, in quo negotiatio exercetur, non in loco remoto, sed evidenti. l. 11. §. 3. 4. D. h. t.*

§. 12. *Præponenti vero, contra contrahentem cum Infitore, actio non competit, nisi rem suam aliter servare nequeat. l. 1. l. 2. D. h. t.*

TITUL. IV.

DE TRIBUTORIA ACTIONE.

§. 1. **D**e Tributoria Actione Edictum Prætoris ita conceptum videtur: *Si in peculiari merce quis negotiatus fuerit, sciente eo in cujus est potestate, pro ea merce, is, qui eum habet in potestate, cui aliquid debetur, cum aliis creditoribus in tributum vocabitur. Si cujus dolo malo factum sit, quo minus ita tribueretur, quanto minus tributum erit, quam debuerit, eum præstare cogam. arg. l. 1. pr. l. 5. §. 4. 6. l. 7. §. 2. D. h. t.*

§. 2.

§. 2. Hujus quoque Edicti non minima utilitas est, ut dominus, qui alioquin ~~in~~ servi contractibus (ratione peculii) privilegium habet, tamen si scierit servum peculiari merce negotiari, velut extraneus creditor, ex hoc Edicto in tributum vocetur. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Ait Prætor, *Si in peculiari merce quis negotiatus fuerit; Mercis* nomen merito adjicitur, ne omnis negotiatio cum eo facta *Tributoriam* inducat. *l. 5. §. 4. D. h. t.*

§. 4. Licet autem *Mercis* appellatio angustior sit, ut neque ad servos fullones, vel farcinatores, vel textores, vel venaliciarios pertineat, Edictum tamen ad omnes negotiationes porrigendum est. *l. 1. §. 1. D. h. t. v. l. 66. l. 207. D. de V. S.*

§. 5. Plane Merces dominicæ in tributum non veniunt, sed tantum *Peculiares*. *l. 11. §. 7. D. de instit. act.*

§. 6. *Peculiarem* autem *mercem* non sicut *peculium* accipimus. Quippe *Peculium*, deducto quod domino debetur, accipitur; *Merx peculiaris*, etiam si nihil sit in peculio, dominum *Tributoria* obligat. *l. 1. §. 2. D. h. t.* Neque totum *peculium* in tributum venit, sed id duntaxat, quod ex ea merce est; siue merces maneant, siue pretium earum receptum sit, siue earum nomine adhuc aliquid debeatur. *l. 5. §. 11. Et seqq. D. h. t.*

§. 7. *Sciente eo; Scientiam* hic accipimus non tantum eam, quæ habet & voluntatem, sed & eam, quæ habet patientiam; non enim velle debet dominus, sed non nolle. *l. 1. §. 3. D. h. t.*

§. 8. *In cujus est potestate; Potestatis* verbum ad omnem sexum, item ad omnes, qui sunt alieno juri subjecti, porrigendum est. *l. 1. §. 4. 5. D. h. t.*

§. 9. *Pro ea merce, is, qui eum habet in potestate,*
cui

cui aliquid debetur, cum aliis creditoribus in tributum vocabitur; v. l. 1. pr. l. 5. §. 6. 7. 8. 9. D. h. t. ita tamen, ut Domino distribuendi potestas concedatur. d. l. 5. §. 7. l. ult. D. h. t.

§. 10. *Quæ tributio fit pro rata ejus, quod cuique debetur. l. 5. §. ult. D. h. t.*

§. 11. *Quod si tamen Dominus tribuere nolit, nec hanc molestiam fuscipere, sed peculio, vel mercibus cedere paratus sit, audiendus est. l. 7. §. 1. D. h. t.*

§. 12. *Si cujus dolo malo factum sit, quo minus ita tribueretur, quanto minus tributum erit, quam debuerit, eum præstare cogam; l. 7. §. 2. D. h. t. per Actionem scil. Tributariam. d. l. 7. §. 2. §. 3. I. quod cum eo qui in alien. pot.*

§. 13. *Quæ est Actio Prætoria, d. §. 2. l. 1. D. h. t. personalis, adjectitia; Quæ datur contrahenti cum filio vel servo, in mercibus peculiaribus, volente vel sciente patre vel domino; Contra patrem vel dominum, qui dolo merces peculiares non æqualiter distribuit; Ut merces pro rata distribuantur. d. §. 2. I. quod cum eo qui in alien. pot.*

§. 14. *Hæc enim Actio dolum malum coërcet domini vel patris, merces peculiares male distribuentis. l. 7. §. 2. D. h. t.*

§. 15. *Est tamen perpetua, & in heredem datur de eo, quod ad eum pervenit: quia non de dolo est, sed rei persecutionem continet, quamvis non aliter quam dolo interveniente competat. l. 7. §. ult. l. 8. l. 9. D. h. t.*

TITUL. V.

QUOD CUM EO, QUI IN ALIENA POTESTATE EST,
NEGOTIUM GESTUM ESSE DICETUR.

C. IV. 26.

§. 1. **Q**uod si vero filiusfam. contraxerit, ex contractu ejus, dictis similibusque casibus, non tantum pater, sed & ipse conveniri potest; *l. 39. D. de O. & A. l. 44. D. de pecul. v. l. 5. pr. D. h. t.* etiam soluta potestate patria, sed tantum in id, quod facere potest.

§. 2. Prætor ait: IN EUM, QUI EMANCIPATUS AUT EXHEREDATUS ERIT, QUIVE ABSTINUIT SE HEREDITATE EJUS, CUJUS IN POTESTATE, CUM MORITUR, FUERIT; EJUS REI NOMINE, QUÆ CUM EO CONTRACTA ERIT, CUM IS IN POTESTATE ESSET; SIVE SUA VOLUNTATE, SIVE JUSSU EJUS, IN CUJUS POTESTATE ERIT, CONTRAXERIT; SIVE IN PECULIUM IPSIUS, SIVE IN PATRIMONIUM EJUS, CUJUS IN POTESTATE FUERIT, EA RES REDACTA FUERIT; ACTIONEM, CAUSA COGNITA, DABO *in id* (sic leg. v. d. l. 2. §. 1.) QUOD FACERE POTEST. *l. 2. pr. D. h. t.*

§. 3. Sed & si citra emancipationem sui juris factus sit, vel in adoptionem datus, deinde *pater naturalis* decesserit; item si quis ex *minima parte* sit institutus, æquissimum est, causa cognita, etiam in hunc dari actionem in id, *quod facere potest*; *l. 2. §. 1. D. h. t. i. e.* quatenus facultates ejus patiuntur, ne egeat. §. 37. *I. de act. l. 173. D. de R. J.*

§. 4. Nisi I. Filiusfam. se patremfamilias esse mentitus sit. *l. 4. §. 1. l. 6. D. h. t.*

II. Deliquerit. *l. 4. §. 2. D. h. t.*

III. Contra heredes ejus agatur. *l. 4. §. 3. D. h. t. l. 25. D. de re jud.*

IV. Cum

IV. Cum Filio, qui sui juris factus est, non ex continenti, sed post multos annos agatur. *l. 4. §. 4. D. h. t.*

V. Hereditas patris ei ex SC^{to} Trebelliano restituta sit. *l. 5. §. 1. D. h. t.* Quibus casibus Actio datur in solidum.

TITUL. VI.

DE SENATUSCONSULTO MACEDONIANO.

C. IV. 28.

§. 1. **P**lane neque filiusfam. neque pater, in cujus potestate est, conveniri possunt, si filiusfam. pecuniam mutuam acceperit; propter SC^{tum} *Macedonianum*, quod iis, qui in potestate parentis sunt, mutuas pecunias dari prohibuit. §. 7. *I. quod cum eo qui in alien. pot.*

§. 2. Cujus SC^{ti} verba hæc sunt: CUM INTER CÆTERAS SC^{ELERIS} CAUSAS, MACEDO, QUAS ILLI NATURA ADMINISTRABAT, ETIAM ÆS ALIENUM ADHIBUISSET, ET SEPE MATERIAM PECCANDI MALIS MORIBUS PRÆSTARET, QUI PECUNIAM (NE QUID AMPLIUS Diceretur) INCERTIS NOMINIBUS CREDERET; PLACERE, NE CUI, QUI FILIOFAM. MUTUAM PECUNIAM DEDISSET, ETIAM POST MORTEM PARENTIS EJUS, CUJUS IN POTESTATE FUISSET, ACTIO PETITIOQUE DARETUR: UT SCIRENT, QUI PESSIMO EXEMPLO FOENERARENT, NULLIUS POSSE FILIOFAM. BONUM NOMEN EXPECTATA PATRIS MORTE FIERI. *l. 1. pr. D. h. t.* Secundum quæ & Prætozem edixisse arguunt *l. 1. l. 2. l. 3. l. 7. & seqq. D. h. t.*

§. 3. Latum videtur hoc SC^{tum} temporibus Claudii; v. Tacit. *Ann. L. XI. c. 13.* sed sub Vespasiano Imp. repetitum. v. Suet. *in Vespas. c. 11.*

§. 4.

§. 4. Ait autem Senatus, CUM INTER CÆTERAS SCCLERIS CAUSAS, MACEBO, QUAS IPSI NATURA ADMINISTRABAT, ETIAM ÆS ALIENUM ADHIBUISSET; scil. improbus hic fœnerator *Macedo* huic SCto occasionem & nomen dedit, non vero filiusfam. hujus nominis, uti voluit Theoph. ad §. 7. *l. quod cum eo qui in alien. pot.*

§. 5. ET SEPE MATERIAM PECCANDI MALIS MORIBUS PRÆSTARET; Filiusfam. enim sæpe onerati ære alieno creditarum pecuniarum, quas in luxuriam consumeabant, vitæ parentum insidiabantur. *d. §. 7. l. quod cum eo qui in alien. pot. add. l. ult. §. 5. in f. C. de bon. quæ lib. Cic. pro Rosc. Am. c. 14.*

§. 6. QUI PECUNIAM (NE QUID AMPLIUS DICERETUR) INCERTIS NOMINIBUS CREDERET; i. e. cautionibus, in quibus causa crediti non est expressa, v. Cic. *pro Quint. c. 11. Horat. II. Ep. I. v. 105. ne scil. turpitudine detegeretur.*

§. 7. PLACERE, NE CUI; siue privatus crediderit, siue civitas. *l. 15. D. h. t.*

§. 8. QUI FILIOFAM.; cujuscunque sit dignitatis: *l. 1. §. ult. D. h. t. vel filiafam. l. 9. §. 2. D. h. t. vel etiam nepoti vel pronepoti, qui hic sub filio continentur. l. 14. D. l. pen. §. 1. C. h. t. v. l. 201. D. de V. S.*

§. 9. MUTUAM PECUNIAM DEDISSET; is enim solus SCtum offendit, qui mutuam pecuniam filiofam. dedit: non qui alias contraxit, puta vendidit, locavit, vel alio modo contraxit. Nam pecuniæ datio perniciofa parentibus eorum visa est. *l. 3. §. 3. D. h. t.*

§. 10. Quod tamen ita demum dicendum erit, nisi fraus SCto sit cogitata, ut qui credere non potuit, magis ei venderet, ut ille rei pretium haberet in mutui vicem. *d. l. 3. §. 3. l. 7. §. 3. D. h. t. add. d. l. 7. pr. & §. 1.*

§. 11.

§. 11. Sive autem sub usuris mutua data sunt, sive sine usuris, nihil interest. *l. 7. §. 9. D. h. t.*

§. 12. ETIAM POST MORTEM PARENTIS EJUS, CUJUS IN POTESTATE FUISSET, ACTIO PETITIOQUE DARETUR; *v. §. 7. l. quod cum eo, qui in al. pot. i. e. ne improbus fœnerator pecuniam extantem vindicare, vel consumptam cum effectu condicere possit. l. pen. pr. C. h. t. v. l. 25. D. de O. & A. l. 178. §. 2. D. de V. S. §. 2. l. quib. mod. toll. obl.*

§. 13. Cum enim hic mutuum contrahatur, summo jure ex eo nascitur Obligatio & Actio. *pr. l. quib. mod. re cont. obl.* Sed ea infirmatur & eliditur per *Exceptionem SCti Macedoniani. l. 7. pr. §. 4. 10. l. 11. D. h. t. l. 40. D. de condic. indeb. v. l. 112. D. de R. J.*

§. 14. Quæ *Exceptio* est perpetua seu peremptoria, *d. l. 40. D. de condic. indeb. arg. §. 9. l. de except. & realis; l. 7. §. 1. D. de except. arg. l. 7. §. 10. l. 9. §. 3. D. h. t. Competens tum filiosam. tum patri, l. 7. §. 10. D. h. t. §. 7. l. quod cum eo, qui in alien. pot. (etiamsi filiosam. huic SCto renunciaverit, arg. l. 7. §. 14. l. 28. D. de pass. l. 27. D. de R. J. junct. l. 1. pr. D. h. t.) nec non heredibus filii, ejusque fidejussoribus & mandatoribus; l. 9. §. 3. D. h. t. Contra creditorem, ejusque heredem; l. 7. §. 6. 7. D. h. t. Ad elidendam actionem Mutui. l. 7. pr. §. 1. l. 11. D. h. t. d. §. 7. l. quod cum eo, qui in alien. pot.*

§. 15. Adeo quidem, ut non tantum ante & post litem contestatam locum habeat, sed & post sententiam, ad impediendam executionem, opponi possit. *l. 11. D. h. t.*

§. 16. UT SCIRENT, QUI PESSIMO EXEMPLO FœNERARENT; quæ enim mali exempli sunt, merito coercerentur. *v. l. 3. §. 2. D. ad L. Corn. de sic. l. 38. §. 5. D. de pæn.*

§. 17. NULLIUS POSSE FILIOSAM. BONUM NOMEN;

E c

EX-

EXPECTATA PATRIS MORTE, FIERI; Fœneratoribus enim ex tali cautione nunquam exigendi jus est, ne quidem post mortem patris. Tacit. *Ann. L. XI. c. 13.*

§. 7. *I. quod cum eo, qui in alien. pot.*

§. 18. Sunt tamen casus, quibus hoc SCTum locum non habet; *Cessat enim vel ratione Filii, vel ratione Patris, vel ratione Causæ.*

§. 19. *Ratione Filii* I. Si peculium habeat castrense, vel quasi castrense. *l. 1. §. 3. l. 2. D. h. t.*

II. Si patremfam. se esse dixerit. *l. 1. C. h. t.* vel publico errore pro tali habitus sit. *l. 3. pr. §. 1. 2. l. 19. D. l. 2. C. h. t.*

III. Si paterfam. factus vel expresse vel tacite debitum agnoverit; *l. 2. C. h. t.* veluti totum debitum solvendo. Quod si partem tantum solverit, non in totum cessat SCTum, sed tantum ratione partis solutæ. *l. 7. §. ult. l. 9. pr. D. h. t.*

§. 20. *Ratione Patris* I. Si voluntate ejus pecunia mutua data sit. *l. 17. D. l. 2. C. h. t.*

II. Si ratum habuerit. *l. 7. §. 15. l. 16. D. l. ult. C. h. t.*

III. Si filius patris institor fuerit. *l. 7. §. 11. D. h. t.*

§. 21. *Ratione denique Causæ* I. Si pecunia accepta sit ad satisfaciendum ei, cui valide obligatus erat. *l. 7. §. 14. D. h. t.*

II. Si pecunia in rem patris versa sit. *l. 7. §. 12. l. 17. D. h. t.*

III. Si filiofam. studiorum vel legationis causa alibi degenti, pecunia mutua data sit: dummodo probabilem modum, i. e. quem pater solebat subministrare, non excefferit. *l. 7. §. 13. D. l. 5. C. h. t.*

LIBER XV. TITUL. I.

DE PECULIO.

C. IV. 26.

§. 1. **O**rdinarium Prætor arbitratus est, prius eos contractus exponere eorum; qui alienæ potestatis sunt, qui in solidum tribuunt actionem: sic deinde ad hunc pervenire, ubi de *Peculio* datur *Actio*. l. 1. pr. D. h. t. l. 1. D. quod cum eo, qui in alien. pot.

§. 2. Est autem triplex hoc Edictum: aut enim De *Peculio*, aut de *In Rem verso*, aut *Quod Jussu* hinc oritur *Actio*. l. 1. §. 1. D. h. t. l. 1. D. quod cum eo, qui in al. pot.

§. 3. Et quidem quantum ad *Actionem de Peculio* attinget, verba Edicti talia sunt: *Quod cum eo, qui in alterius potestate esset, negotium gestum erit, de eo, eatenus, adversus eum, cujus in potestate esse dicetur, quatenus in peculio erit; Et si quid dolo ejus, in cujus potestate est, factum erit, quo minus in peculio esset, judicium dabo*. l. 1. §. 2. l. 21. l. 36. D. h. t. v. §. 10. l. de act. §. 4. l. quod cum eo, qui in alien. pot.

§. 4. Ait Prætor, *Quod cum eo*; de eo loquitur, non de ea: sed tamen & ob eam, quæ est fœminini sexus, dabitur ex hoc Edicto *Actio*. l. 1. §. 3. l. 27. D. h. t. l. 1. D. de V. S.

§. 5. *Qui in alterius potestate esset; Potestatis* verbum communiter accipiendum est, tam in filio, quam in servo. l. 1. §. 5. 6. l. 2. l. 3. D. h. t.

§. 6. *Negotium gestum erit*; i. e. contractum. v. l. 1. D. quod cum eo, qui in al. pot. §. 10. l. de act. l. 44. l. 52. D. h. t. Ex delicto enim & pœnabilibus causis *Actio de peculio* non competit. l. 58. D. de R. J. l. 1. §. 7. D. de his qui eff.

E e 2

§. 7.

§. 7. *De eo, eatenus, adversus eum, cujus in potestate esse dicitur, quatenus in peculio est; Peculium (quod quasi pusilla pecunia five patrimonium pusillum dicitur, l. 5. §. 3. D. h. t.) hic est, quod servus vel filiusfam. v. l. 1. §. 4. 5. l. 27. D. h. t. permisso domini, vel patris, separatum habet a rationibus dominicis vel patris, deducto inde si quid domino vel patri debetur. l. 5. §. 4. l. 4. pr. §. 1. l. 8. l. 39. l. 40. D. h. t. l. 37. §. 1. D. de A. R. D.*

§. 8. Est itaque *Peculium* aliud *Servi*, aliud *Filiifamilias*.

§. 9. *Peculium Servi* simplex est; quia servus nihil suum habere potest: §. 3. *I. per quas pers. cuique acq. l. 79. D. de acq. her.* licet aliud sit servi *Ordinari*, aliud *Vicarii*; v. l. 17. l. 18. l. 37. §. 1. *D. h. t.* aliud *liberioris*, aliud *minus liberæ administrationis*. l. 7. §. 1. *D. h. t. l. 20. D. de jurej.*

§. 10. *Peculium Filiifam.* potest constitui duplex, *Paganum* scil. & *Militare*. l. ult. pr. *C. de inoff. test.*

§. 11. *Militare* est *Castrense*, vel *Quasi castrense*. d. l. ult. §. 1. *C. de inoff. test.* §. ult. *I. de testam. mil. pr. I. quib. non est perm. fac. test.*

§. 12. *Peculium Castrense* (de cujus origine v. l. 1. *D. de testam. mil. pr. I. quib. non est perm. fac. test.*) est, quod *filiusfam.* acquirit occasione *militiæ armatæ*. l. 11. *D. de castr. pec. l. 1. C. eod. v. l. 6. pr. D. de re jud.*

§. 13. *Peculium Quasi castrense* (quod ad similitudinem *Castrensis* introductum, v. §. ult. *I. de mil. test.*) est, quod *filiusfam.* acquirit occasione *militiæ togatæ*; v. l. 14. *C. de Adv. div. judicior. l. 6. D. de re jud. ex Officio* scil. *publico*, vel *Advocatione*. d. l. ult. *C. de inoff. test. l. 7. C. de Assess.*

§. 14. Quod utrumque pleno jure est filii; pr. *I. quib. non est perm. fac. test. l. 6. pr. C. de bon. quæ lib.*
l. 4.

l. 4. C. de Adv. div. judicior. ut filiusfam. in iis vice patrisfam. fungatur. l. 2. D. de SCto Maced.

§. 15. *Peculium Paganum* est *Profectitium*, vel *Adventitium*. §. 1. l. per quas pers. cuique acq.

§. 16. *Peculium Profectitium* est, quod ex re patris, vel occasione & contemplatione patris, filio obvenit. §. 1. l. per quas pers. cuique acq. arg. l. 21. l. 22. D. de usufr.

§. 17. Quod pleno jure patris est; quæ enim invidia est, quod ex patris occasione profectum est, hoc ad eum reverti? d. §. 1. l. per quas pers.

§. 18. Filius tamen id gubernat eoque fruitur, paternisque bonis publicatis retinet. l. 3. §. 4. in f. D. de min. Imo & ei donatum censetur, si ei emancipato ademptum non sit. l. 31. §. 2. D. de don.

§. 19. *Peculium Adventitium* est, quod ex alia causa, liberalitate matris, vel aliorum, proprio labore, vel prospera fortuna, filiusfam. acquisivit. §. 1. l. per quas pers. cuique acq.

§. 20. Quod *Ordinarium* est vel *Extraordinarium*; seu, ut alii malunt, *Regulare* vel *Irregulare*, *Minus plenum* vel *Plenum*.

§. 21. *Peculium Adventitium Ordinarium*, seu *Regulare*, & *Minus plenum* est, cujus proprietas est filii, *Ususfructus* & *Administratio*, donec vivit, patris. d. §. 1. l. per quas pers. cuique acq. l. 6. l. ult. §. 5. C. de bon. quæ lib.

§. 22. *Peculium vero Adventitium Extraordinarium*, seu *Irregulare*, & *Plenum* est, quod pleno jure, & quoad proprietatem, & quoad usumfructum filii est.

§. 23. Quale est I. Si filiusfam. hereditatem renuente patre adierit. l. ult. §. 1. C. de bon. quæ lib.

II. Si princeps filio aliquid donaverit. l. 7. C. eod.

III. Si filio quid relictum sit, sub ea conditione, ne pater usumfructum habeat. *N. 117. c. 1. pr.*

IV. Si ei relictum sit legatum Militiæ. *l. 3. §. 7. in f. D. de min.*

V. Si fratri una cum patre succedat ab intestato. *N. 118. c. 3.*

VI. Si pater, in bonis filio restituendis, dolose versatus sit. *l. 50. D. ad SC. Treb.*

§. 24. *Et si quid dolo malo ejus, in cujus potestate est, factum erit, quo minus in peculio esset, Judicium dabo; concedendo scil. Actionem de Peculio: Quæ est Actio Prætoria, personalis, adjectitia, in rem scripta, quæ ex contractu servi vel filii datur, contra Dominum, vel Patrem, (ratione sc. peculii profectitii) ad id quatenus est in peculio, §. 10. I. de act. §. 4. I. quod cum eo, qui in alien. pot. l. 32. pr. in f. D. h. t. l. 9. §. ult. D. de interr. in jur. fac. vel dolo Domini vel Patris esse desit; l. 21. l. 36. D. h. t. deducto tamen prius quod inde Domino vel patri debetur. l. 9. §. 2. 3. D. h. t.*

TITUL. II.

QUANDO DE PECULIO ACTIO ANNALIS EST.

§. 1. **E**t quidem, quamdiu servus vel filius in potestate est, *Actio de Peculio* perpetua est; post mortem autem ejus, vel postquam emancipatus, manumissus, alienatusve fuerit, temporaria esse incipit, i. e. *Annalis. l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 2. Prætor ait: POST MORTEM EJUS, QUI IN ALTERIUS POTESTATE FUERIT, POSTEAVE QUAM IS EMANCIPATUS, MANUMISSUS, ALIENATUSVE FUERIT, DUNTAXAT DE PECULIO, ET SI QUID DOLO MALO EJUS, IN CUJUS POTESTATE EST, FACTUM ERIT, QUO MINUS PECULII ESSET, IN ANNO, QUO PRIMUM DE EA

RE

RE EXPERIUNDI POTESTAS ERIT, JUDICIUM DABO. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 3. Merito autem temporariam in hoc casu fecit Prætor Actionem; nam, cum morte vel alienatione exstinguitur peculium, sufficiebat usque ad *annum* (utilem scil. *l. 1. §. 2. D. h. t.*) produci obligationem. *l. 1. §. 3. D. h. t.*

TITUL. III.

DE IN REM VERSO.

C. IV. 26.

§. 1. Si hi, qui in aliena potestate sunt, nihil in Speculio habent, vel habeant, non in solidum tamen, tenentur, qui eos habent in potestate, si in Rem eorum, quod acceptum est, conversum sit, quasi cum ipsis potius contractum videatur. *l. 1. pr. D. h. t.*

§. 2. De quo Prætor ita edixisse videtur: Si quid in Rem alicujus versum esse dicetur, ex eo, quod is accepit, qui in ejus est potestate, quatenus versum erit, eatenus Actionem dabo. arg. d. *l. 1. D. h. t.* §. 4. I. quod cum eo, qui in alien. pot.

§. 3. Ait Prætor, Si quid in Rem alicujus versum esse dicetur, ex eo, quod is accepit, qui in ejus est potestate; in Rem versum videtur, quicquid necessario vel utiliter impensum est. *l. 3. §. 1. 2. & seqq. D. h. t. d. §. 4. I. quod cum eo, qui in alien. pot.*

§. 4. Non etiam, quod magis ad voluptatem pertinet, quam utilitatem: nisi forte servus vel filius mandatum aut voluntatem Domini vel Patris habuit. *l. 3. §. 4. 6. D. h. t.*

§. 5. Quatenus versum erit, eatenus Actionem dabo; scil. De In Rem Verso: Quæ est Actio Prætoria, personalis,

nalis, adjectitia, quæ datur ex contractu servi vel filii, contra Dominum vel Patrem, quatenus in rem Domini vel Patris aliquid versum est. l. 1. pr. §. 4. D. h. t. §. 4. l. quod cum eo, qui in alien. pot.

§. 6. Quæ, licet *Actio de Peculio* hoc casu etiam locum habeat, tamen non frustra introducta est; quia fieri potest, ut & *In Rem versum* sit, & cesset *Actio de Peculio*; si scil. peculium sine dolo ademptum vel extinctum sit. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 7. Non tantum autem *Actio de In Rem verso* datur, cum ex contractu servi vel filii, in rem Domini vel Patris, quid versum, sed etiam, cum ex contractu negotiorum gestor, qui sui juris est, in rem Domini negotiorum pecunia processit: quo casu *Utilis Actio* locum habet. *l. 7. §. 1. C. quod cum eo, qui in alien. pot.*

TITUL. IV.

Q U O D J U S S U.

C. IV. 26.

§. 1. **Q**uod si vero *Jussu* Domini vel Patris cum servo vel filio negotium gestum est, *Actio Quod Jussu* locum habet.

§. 2. Quam Prætor his verbis pollicitus videtur: *Quod Jussu Domini vel Patris gestum esse dicetur, de ea re adversus eos in solidum judicium dabo.* arg. *l. 1. D. h. t. §. 1. l. quod cum eo, qui in alien. pot.*

§. 3. Ait Prætor, *Quod Jussu Domini vel Patris gestum esse dicetur: Jussum* accipiendum est, siue testamento quis, siue per epistolam, siue verbis, aut per nuncium, siue specialiter in uno contractu jusserit, siue generaliter. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 4.

§. 4. Sed & si mandavit Pater Dominusve, vel chirographo filii servive subscripsit, vel ratum habuit, *jussisse* videtur. *l. 1. §. 3. 4. 6. D. h. t.*

§. 5. *De ea re adversus eos in solidum judicium dabo*; concedendo scil. *Actionem Quod Jussu*, seu *De Jussu*: *l. ult. pr. D. h. t.* Quæ est *Actio Prætoria, personalis, adjectitia*, quæ datur ex contractu servi vel filii, qui jussu Domini vel Patris contraxit, contra Dominum vel Patrem, in solidum. §. 1. *l. quod cum eo, qui in alien. pot.*

§. 6. Merito autem ex Jussu Domini vel Patris in solidum adversus eos judicium datur, quia, qui ita contrahit, quodammodo cum ipso Domino vel Patre contraxisse videtur. *l. 1. pr. D. h. t. §. 1. l. quod cum eo, qui in alien. pot.*

§. 7. Plane, cum per interpretationem JCtorum (ut videtur) postmodum receptum sit, ut, quod ex istis causis, ex quibus hæ nascuntur Actiones, debetur, directo statim a Domino vel Patre condici possit, §. *ult. l. quod cum eo, qui in alien. pot.* adjectitiis illis Actionibus amplius opus non est.

LIBER XVI. TITUL. I.

AD SENATUSCONSULTUM VELLEJANUM.
C. IV. 29.

§. 1. Imperfectis eorum Obligationibus, qui in potestate sunt, similes sunt Obligationes *Mulierum*, pro aliis *intercedentium*, quæ jure nostro sunt invalidæ, propter *SCtum Vellejanum*, quo plenissime comprehensum est, ne pro ullo fœminæ intercederent. *l. i. pr. D. h. t.*

§. 2. Et primo quidem temporibus Divi Augusti, mox deinde Claudii, Edictis eorum erat interdictum, ne fœminæ pro viris suis intercederent. *l. 2. pr. D. h. t.*

§. 3. Postea factum est *SCtum*, (quod & Edicto postea inclusum est, v. *l. 19. C. h. t.*) quo plenissime fœminis omnibus subventum. Cujus *SCti* verba hæc sunt: QUOD MARCUS SILANUS ET VELLEJUS TUTOR CONSULES VERBA FECERUNT, DE OBLIGATIONIBUS FEMINARVM, QUÆ PRO ALIIS REÆ FIERENT, QUID DE EA RE FIERI *oporteret*? (sic leg. v.) DE EA RE ITA CONSULUERUNT. QUOD AD FIDEJUSSIONES, ET MUTUI DATIONES, *quibus pro aliis* (sic leg. v.) INTERCESSERUNT FEMINÆ, PERTINET; TAMETSI ANTE VIDETUR ITA JUS DICTUM ESSE, NE EO NOMINE AB HIS PETITIO, NEVE IN EAS ACTIO DETUR; CUM EAS VIRILIBUS OFFICIIS FUNGI, ET EJUS GENERIS OBLIGATIONIBUS OBSTRINGI, NON SIT ÆQUUM; ARBITRARI SENATUM, RECTE ATQUE ORDINE FACTUROS, AD QUOS DE EA RE IN JURE ADITUM ERIT, SI DEDERINT OPERAM, UT IN EA RE SENATUS VOLUNTAS SERVETUR. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 4. Verba itaque *SCti* excutiamus, prius provi-

videntia amplissimi Ordinis laudata; quia opem tulit mulieribus, propter sexus imbecillitatem multis hujusmodi casibus suppositis atque objectis, adeoque ob infirmitatem læsis. Si enim callide sint verfatæ, Senatus ipsis non subvenit; nam deceptis, non decipientibus, opitulatur. *l. 2. §. 2. 3. D. h. t. l. 110. §. ult. D. de R. J.*

§. 5. Ait autem Senatus, QUOD MARCUS SILANUS ET VELLEJUS TUTOR CONSULES VERBA FECERUNT, DE OBLIGATIONIBUS FEMINARUM, QUÆ PRO ALIIS REE FIERENT, QUID DE EA RE FIERI OPORTERET? DE EA RE ITA CONSULUERUNT; Latum enim est hoc Sctum M. Silano & Vellejo Tutore Cofl. a quo posteriori etiam nomen accepit.

§. 6. QUOD AD FIDEJUSSIONES ET MUTUI DATIONES, QUIBUS PRO ALIIS INTERCESSERUNT FEMINÆ, PERTINET; Senatusconsultum enim hoc intercessionibus mulierum pro aliis prohibet: *l. 1. pr. D. h. t. unde & Sctum de Intercessionibus dicitur. l. 40. D. de cond. indeb. add. l. 29. pr. D. h. t.*

§. 7. Est autem *intercedere* hic nihil aliud, quam alienam *Obligationem*, qualemcunque, sive *Veterem*, sive *Novam*, in se suscipere. *l. 2. §. 4. 5. l. 8. §. 1. D. l. 4. l. 18. C. h. t.*

§. 8. *Obligationem Veterem* in se suscipit mulier, eam vel participando. *l. 4. C. h. t.* veluti fidejubendo; *l. 2. §. 1. l. 25. §. 1. D. h. t. l. 3. l. 48. D. de fidej. constituendo. l. 1. §. 1. junct. l. 28. D. de pec. const. & mandando; l. 6. l. 7. D. h. t. l. 19. C. de fidej. l. 32. D. mand. vel in se transferendo, d. l. 4. C. h. t. expromittendo scil. & novando. l. 8. §. 8. D. h. t. add. l. 2. §. ult. D. h. t.*

§. 9. *Novam* vero in se suscipit, si, cum alius pecuniam accipit, ipsa se ac initio ream constituit; *l. 4. C. h. t. e. gr. si cum alio contracturus mulieris fidem*

fidem elegerit, & ipsi pecuniam, quam alteri traditura est, dederit, vel alio modo cum ipsa in alterius utilitatem contraxerit; *l. 8. §. 14. l. 11. l. 12. D. h. t. l. 19. C. h. t.* aut si collusorie obligatio in persona mulieris primordium capiat. *l. 12. l. 28. §. 1. D. d. l. 19. C. h. t.*

§. 10. Ad alias mulierum Obligationes, quæ in intercessionis speciem non incidunt, SCtum non pertinet. *l. 2. l. 6. C. h. t.* Adeoque donare, *l. 4. §. 1. l. 21. §. 1. D. h. t.* pro alio solvere, *d. l. 4. §. 1. l. 5. l. 8. §. 3. D. l. 1. l. 4. C. h. t.* debitorem suum alieno creditori delegare. *l. 5. l. 8. §. 5. l. 19. §. f. v. sicuti D. h. t.* pignora accepta reddere, *l. 8. pr. D. h. t.* (cum in his non sint tam faciles, *l. 4. §. 1. D. h. t. l. 33. D. de don. int. vir. & ux. l. 16. C. de don. ant. nupt.*) mulieres non prohibentur.

§. 11. TAMETSI VIDETUR ANTE ITA JUS DICTUM ESSE, NE EO NOMINE AB HIS PETITIO, NEVE IN EAS ACTIO DETUR; V. *l. ult. §. 3. D. h. t. i. e.* ne eo nomine in eas detur Actio in rem, hypothecaria scil. neque in personam. arg. *l. 78. §. 2. D. de V. S.*

§. 12. CVM EAS VIRILIBUS OFFICIIS FUNGI, ET EJUS GENERIS OBLIGATIONIBUS ADSTRINGI, NON SIT ÆQUUM; nam sicut moribus civilia officia adempta sunt fœminis, & pleraque ipso jure non valent, ita multo magis eis adimendum fuit id officium, in quo non sola opera nudumque ministerium earum versaretur, sed etiam periculum rei familiaris. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 13. ARBITRARI SENATUM, RECTE ATQUE ORDINE FACTUROS, AD QUOS DE EA RE IN JURE ADITUM ERIT; i. e. Prætores & Præsides.

§. 14. SI DEDERINT OPERAM, UT IN EA RE SENATUS VOLUNTAS SERVETUR; concedendo scil. *Exceptionem Senatus-*

Senatusconfulti Vellejani. v. l. 25. §. 1. l. 27. §. 1. l. 30. §. 1. D. h. t.

§. 15. *Senatusconsultum* enim *Vellejanum* intercession-
es mulierum non reddit ipso jure nullas, nec
actiones inde descendentes impedit, sed illas quoad
effectum irritas reddit. l. 7. l. 8. §. 12. l. 23. D. l. 9. C.
h. t. v. l. 112. D. de R. J.

§. 16. Est autem *Exceptio Scti Vellejani perpetua*
seu peremptoria, l. 40. D. de cond. indeb. & *realis*; l. 7.
§. 1. D. de exc. Competens *fœminis pro aliis intercedenti-*
bus, earumque heredibus, d. l. 7. §. 1. D. de exc. l. 7. l.
20. C. h. t. *nec non fidejussoribus*, l. 8. §. 4. l. 16. §. 1. D.
l. 14. l. 15. C. h. t. & *mandatariis*; l. 6. l. 7. l. 8. §. 4. l.
19. §. ult. l. ult. §. 3. D. d. l. 15. C. h. t. (non etiam iis,
qui una cum muliere intercesserunt, qui subducta
fœmina in solidum tenentur; l. 48. D. de fidej.) *Con-*
tra creditores, eorumque heredes; l. 1. l. 10. D. h. t. *Ad*
elidendas actiones, ex prohibita intercessione competentes.
l. 7. l. 23. l. 25. §. 1. l. 30. §. 1. D. l. 9. C. h. t.

§. 17. Quæ non tantum ante & post litem conte-
statam locum habet, sed & post sententiam, ad im-
pediendam executionem, opponi potest. l. 11. D. de
SC. Maced.

§. 18. Plane duobus casibus Intercessionem fœmi-
narum ipso jure nullæ sunt: si scil. mulier interces-
sit pro marito, *Auth. Si qua mulier. C. h. t.* vel
aliter intercessit, quam in instrumento publico. l. 23.
§. ult. C. h. t.

§. 19. Quod si fœmina rem suam pro alio pignori
dederit, eam una cum fructibus a quocunque pos-
sessore vindicat. l. ult. §. 1. D. h. t. l. 39. §. 1. D.
de R. V.

§. 20. Si vero ex intercessione, contra Sctum fa-
cta, aliquid per errorem, sive juris, sive facti, solverit,
per

per *Conditionem indebiti* repetere potest. l. 9. C. h. t. l. 40. D. de condit. indeb.

§. 21. Non tamen in totum Actio creditori competens exstinguitur. Æquum enim visum est, ita mulieri succurri, ut in veterem debitorem, aut in eum, qui pro se constituisset mulierem ream, actio daretur; magis enim ille quam creditor mulierem decepit. l. 1. §. ult. l. 12. D. l. 23. pr. in f. C. h. t.

§. 22. Quod si itaque mulier *Veterem* obligationem in se suscepit participando, creditor actionem contra principalem debitorem salvam retinet; l. 1. §. ult. D. l. 23. pr. in f. §. 1. C. h. t. fin transferendo, rescissa intercessione, pristina actio creditori contra debitorem restituitur: l. 8. §. 7. 8. 11. 12. 13. l. 13. in f. l. 14. l. 16. §. 1. in f. l. ult. §. pen. D. l. 8. l. 16. C. h. t. unde & *Restitutoria*, l. 8. §. 9. 12. 13. l. 13. §. 2. l. 8. C. h. t. *Rescissoria*, l. 16. C. h. t. & *Utilis* dicitur. l. 8. §. 8. D. h. t.

§. 23. Si vero *Novam* obligationem in se susceperit, *Nova Utilis actio* contra eum datur, cujus causa mulier contraxit; quæ instituit magis obligationem, quam restituit: l. 8. §. 14. D. h. t. unde & *Institutoria* quibusdam dicitur.

§. 24. Sunt etiam casus, quibus *SCtum Vellejanum* fœminis non prodest; *Cessat* enim vel *Ratione ipsius Mulieris*, vel *Ratione Creditoris*, vel *Ratione Causæ*.

§. 25. *Ratione Mulieris* I. Si Mulier non intercedat, sed ipsa contrahat, vel aliud agat, puta donet, vel pro alio solvat; l. 4. l. 5. l. 8. §. 1. l. 32. D. h. t. v. supr. §. 10. dummodo nihil in fraudem SCti factum sit. l. 29. §. f. D. h. t. Ita acc. l. fin. §. 3. D. h. t.

II. Si mulier callide versata sit. l. 2. §. 3. l. 23. l. 30. pr. D. l. 5. l. 18. C. h. t. v. supr. §. 4.

III. Si in rem suam intercesserit. l. 3. l. 13. l. 21. l. 22. D. h. t. v. l. 95. §. 2. in f. D. de solut.

IV. Si debitum a debitore acceperit. *l. 16. D. h. t.*

V. Si pretium intercessionis acceperit. *l. 23. pr. §. 1. C. h. t.*

VI. Si de beneficio hujus SCti edocta, ei, vel judicialiter, vel extrajudicialiter, specialiter renunciaverit. *l. f. §. pen. D. l. 22. C. h. t. l. pen. C. de pact.* Excepto casu *l. ult. C. quand. mul. off. tut. Nov. 118. c. 5.* quo judicialis renunciatio necessaria est.

VII. Si mulier perfectæ ætatis intercessionem pro extraneo (si pro marito fiat, secus est, *Auth. Si qua mulier. C. h. t. N. 134. c. 8.*) factam post biennium reiteraverit. *l. 22. C. h. t. N. 61. c. 1. §. 1.*

§. 26. *Ratione Creditoris* I. Si creditor ignoraverit mulierem intercedere. *l. 4. l. 11. l. 12. l. 17. pr. l. 27. pr. l. 28. §. 1. D. h. t.*

II. Si creditor minor sit: *l. 12. D. de minor.* quo casu major ætatis, quam sexus habetur ratio. *d. l. 12. l. 32. pr. D. h. t.*

§. 27. *Ratione denique Causæ* I. Si fœmina major annis XXV. intercedat pro dote. *l. 12. l. ult. C. h. t. l. 41. pr. D. de jur. dot.*

II. Si pro servo manumittendo manumissionis pretium promiserit. *l. pen. C. h. t.*

TITUL. II.

DE COMPENSATIONIBUS.

C. IV. 31.

§. 1. Cum autem in controversiis de Rebus creditis frequens *Compensationum* usus sit, neque tamen in *Deposito* illæ locum habeant, *l. ult. §. 1. C. h. t. §. 30. l. de act.* hoc loco de *Compensationibus* ante caput de *Deposito* simul agitur.

§. 2. *Compensatio* (a vetusto æs non signatum appen-

pendendi ritu sic dicta, v. Genes. XXIII. v. 16. Arist. I. Pol. 6. Plin. L. XXXIII. c. 3. Varr. de LL. L. IV. Fest. in voc. pendere. l. 34. D. de jur. dot. l. 52. §. 15. D. pro soc.) est debiti & crediti inter se contributio. l. 1. D. h. t.

§. 3. Quæ ideo necessaria est, quia interest nostra, potius non solvere, quam solutum repetere. l. 3. D. h. t.

§. 4. Ut autem locum habeat *Compensatio*, requiritur I. Ut utrimque sit debitum, l. 1. l. 2. D. l. 9. C. h. t. justum scil. & verum, quodque per exceptionem elidi nequeat. l. 14. D. l. 2. C. h. t.

§. 5. Quale sit debitum, an Civile mixtum, an mere Naturale, nihil interest; l. 6. D. l. 5. l. 6. C. h. t. dummodo non sit debitum naturale inefficax. l. 30. l. 40. pr. in f. l. 41. D. de cond. indeb.

§. 6. Non etiam interest, an ex contractu debeat, an ex delicto; quotiens enim ex maleficio nascitur actio, si quidem pecuniarie agitur, compensatio locum habet, l. 10. §. 2. l. 17. D. h. t. l. 36. D. de dol. l. 39. D. sol. matr. l. 4. §. 13. de dol. & met. exc.

§. 7. Ceteroquin mutui criminis compensatio non admittitur. l. 2. §. 4. l. 13. §. 5. D. ad L. Jul. de adult.

§. 8. II. Ut debitum utrimque sit *Purum*; quod enim in diem, vel sub conditione debetur, non compensabitur, antequam dies venerit, vel conditio extiterit. l. 7. l. 16. §. 1. D. h. t.

§. 9. III. Ut debitum utrimque sit *Liquidum & Apertum*, i. e. tale, quod vel in confesso est, vel facile & statim probari potest. l. ult. §. 1. C. h. t. §. 30. I. de act.

§. 10. Debiti illiquidi cum liquido non est compensatio; d. l. ult. §. 1. C. h. t. licet audiendus videatur, qui causam etiam non liquidam, initio litis, per modum exceptionis opponit, eamque testatur.

§. 11. IV. Ut debitum utrimque sit *Rerum fungibilium*,

bilium, & ejusdem generis. l. 4. l. 8. C. h. t. arg. l. 2. §. 1. D. de reb. cred.

§. 12. Unde neque certum corpus seu species cum specie, vel genere; *l. 18. pr. de pign. act. l. 13. §. 2. D. de pign. neque diversum genus cum diverso genere compensari potest. arg. l. 2. §. 1. D. de reb. cred. l. 16. C. de solut.*

§. 13. Locum habet Compensatio inter mutuos debitores, *l. 1. l. 2. D. l. 4. C. h. t. cujuscunque sint sexus, ætatis, vel conditionis, v. l. 11. C. h. t. l. 3. C. de contr. tut. jud. ut & Fisco, l. 46. §. 5. D. de jur. fisc. (modo eadem statio debeat, l. 1. C. h. t.) & Civitati opponi possit. l. 3. C. h. t.*

§. 14. Nisi quis a Fisco quid emerit, *l. 7. C. h. t. vel ex causa Calendarii, vectigalium, frumenti vel olei publici, tributorum, alimentorum, pecuniæ, quæ statutis sumtibus servit, vel fideicommissi, Civitatis debitor sit. d. l. 3. C. h. t.*

§. 15. Non etiam inter eos, qui mutui debitores non sunt: *l. 16. l. 18. §. 1. D. l. 9. C. h. t. licet v. c. Tutor debeat, & debeatur Pupillo; l. 23. D. h. t. vel Procurator debeat, & debeatur Domino. arg. d. l. 9. C. h. t.*

§. 16. Nisi Procurator sit in rem suam; qui & compensare potest, & compensationem pati debet, si modo ante cessionem compensationi locus esse poterit. *l. 18. pr. l. 21. D. h. t.*

§. 17. Quales sint Actiones, siue in rem, siue in personam, nihil interest. *l. ult. pr. C. h. t. §. 30. l. de act.*

§. 18. Excepta (præter Casus *d. l. 3. l. 7. C. h. t.*) I. Causa depositi, cui aliquid compensationis nomine opponi iniquum visum est. *d. l. ult. §. 1. C. h. t. §. 30. l. de act. l. pen. C. de pos. v. l. 1. §. 45. D. de pos. Paul. L. I. Sent. T. XII. §. 3.*

Ff

II. Pos-

II. Possessionis injuste occupatæ. *d. l. ult. §. 2. C. h. t.*

§. 19. Et olim quidem *Compensatio* in *b. f. judiciis* ipso jure locum habebat, in *stricti juris* judiciis vero opposita doli mali exceptione inducebatur. §. 30. *I. de act.*

§. 20. Sed postea constitutum, ut compensationes, quæ aperto jure nituntur, omnes actiones, etiam stricti juris, ex eo momento, ex quo invicem deberi cœpit, ad concurrentem quantitatem, ipso jure minuant, *d. §. 30. I. de act. l. ult. pr. C. h. t. l. 4. l. 21. D. l. 4. C. h. t.*

§. 21. Ut adeo *Compensatio* effectum habeat solutionis; *d. l. 4. C. h. t. l. 4. D. qui pot. in pign. & tum ipsam obligationem, §. 30. I. de act. l. ult. pr. C. h. t. tum accessiones ejus extinguat. l. 4. D. l. 12. C. h. t.*

§. 22. Licet autem *Compensatio* Actiones ipso jure minuat, §. 30. *I. de act.* alleganda tamen est in judicio, ab eo, qui compensatione uti velit. *l. 2. l. 6. l. 7. l. 8. l. 10. l. f. §. 1. C. l. 13. l. 15. l. pen. D. h. t. §. 39. I. de act.* Quod non tantum ante & post litem contestatam, sed & post sententiam in ipsa executione fieri potest. *l. 2. C. h. t.*

TITUL. III.

DEPOSITI, VEL CONTRA.

C. IV. 34.

§. 1. **S**upereſt ex *Contractibus*, qui re perficiuntur, *Depositum.*

§. 2. De quo Prætor ita edixit: QUOD NEQUE TUMULTUS, NEQUE INCENDII, NEQUE RUINÆ, NEQUE NAU-

NAUFRAGII CAUSA, DEPOSITUM SIT, IN SIMPLUM: EARUM AUTEM RERUM, QUÆ SUPRA COMPREHENSÆ SUNT, IN IPSUM, IN DUPLUM, IN HEREDEM EJUS, QUOD DOLO MALO EJUS FACTUM ESSE DICETUR, QUI MORTUUS SIT, IN SIMPLUM, QUOD IPSIUS, IN DUPLUM, JUDICIUM DABO. l. 1. §. 1. D. h. t.

§. 3. Ait Prætor, QUOD NEQUE TUMULTUS, NEQUE INCENDII, NEQUE RUINÆ, NEQUE NAUFRAGII CAUSA DEPOSITUM SIT, IN SIMPLUM. *Depositum est, quod custodiendum alicui datum est, dictum ex eo, quod ponitur; præpositio enim de auget depositum, ut ostendat totum fidei ejus commissum, quod ad custodiam rei pertinet.* l. 1. pr. D. h. t.

§. 4. Adeoque *Depositum*, pro *Contractu* acceptum, est *Contractus realis*, quo quis alicui rem mobilem, gratis custodiendam tradit, ea lege, ut quandocunque repetenti eadem in specie restituatur.

§. 5. Dicitur *Contractus realis*; quia is, apud quem res aliqua deponitur, re obligatur. §. 3. l. quib. mod. re cont. obl.

§. 6. Quo quis alicui rem mobilem; l. 1. pr. D. h. t. si res immobilis commendetur, non *Depositum*, sed *Mandatum* est. l. 5. §. 4. D. de P. V.

§. 7. *Gratis*; si merces, vel aliud quid intercedat, *Locatio Conductio* est, vel *Contractus innominatus*. l. 1. §. 8. 9. 10. D. h. t.

§. 8. *Custodiendam tradit*; solius enim custodiæ causa res traditur depositario. l. 1. pr. D. h. t. §. 3. l. quib. mod. re cont. obl.

§. 9. *Proprietas rei depositæ* apud deponentem manet; sed & *possessio*: nisi apud sequestrem deposita sit, nam tum demum sequester possidet. Id enim fere agitur ea depositione, ut neutrius possessioni id tempus procedat. l. 17. §. 1. D. h. t.

§. 10. Si vero aliud actum sit, & solius custodiæ causa res litigiosa apud sequestrem deposita sit, secus est. *l. 39. D. de acq. vel om. poss.*

§. 11. Imo ne usus quidem rei depositæ depositario conceditur; ut, si ea utatur, furti teneatur. §. 6. *l. de obl. quæ ex del. l. 29. D. h. t.*

§. 12. *Ea lege, ut quandocunque repetenti;* adeo quidem, ut dolo faciat, qui rem depositam reposcanti statim non reddit, *l. 1. §. 22. D. h. t.* neque pacto aliud conveniri possit. *l. 1. §. 45. 46. D. h. t.* Excepta tamen *Sequestratione*, in qua res deposita, ante rem judicatam, non restituitur. Ita acc. *l. 1. §. 22. D. h. t. l. 9. §. 3. D. de dol.*

§. 13. *Eadem in specie restituatur;* §. 3. *l. quib. mod. re contr. obl.* nisi aliud conventum sit, v. *l. 24. l. 26. D. h. t.* vel quantitas non obli gnata deposita sit: *l. 25. §. 1. D. h. t. l. 31. D. locat. cond.* quo casu Depositum Irregularè est.

§. 14. *Depositum Regulare.* vero est vel *Depositum in Specie* sic dictum, vel *Sequestratio.* arg. *l. 5. §. 1. l. 6. l. 12. §. 2. l. 17. pr. & §. 1. D. h. t.*

§. 15. *Depositum in Specie* sic dictum, est vel *Simplex*, vel *Miserabile;* quod scil. *tumultus, incendii, ruinæ, vel naufragii causa, depositum est.* *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 16. Ait enim Prætor, *EARUM AUTEM RERUM, QUÆ SUPRA COMPREHENSÆ SUNT,* (scil. si quid tumultus, incendii, ruinæ, vel naufragii causa, depositum sit, *d. l. 1. §. 1.*) *IN IPSUM, IN DUPLUM, IN HEREDEM EJUS, QUOD DOLO MALO EJUS FACTUM ESSE DICETUR, QUI MORTUUS SIT, IN SIMPLUM, QUOD IPSIUS, IN DUPLUM.* *d. l. 1. §. 1. l. 18. D. h. t.*

§. 17. Quæ separatio justam rationem habet; quippe cum quis fidem elegit, nec depositum redditur, contentus esse debet simplo; cum vero ex-
tante

tante necessitate deponat, crescit perfidiæ crimen, & publica utilitas coercenda est, vindicandæ Reip. causa, l. 1. §. 2. 4. *D. h. t.*

§. 18. *Eum autem deponere tumultus, vel incendii, vel ceterarum causarum gratia, intelligendum est, qui nullam aliam deponendi causam habet, quam imminens ex causis supra scriptis periculum. l. 1. §. 3. D. h. t.*

§. 19. *Sequestratio est Depositum rei litigiosæ. l. 5. §. 1. l. 6. l. 17. D. h. t. l. 9. §. 3. D. de dol.*

§. 20. *Eaque duplex est, Voluntaria, & Necessaria.*

§. 21. *Voluntaria est, cum partes mutuo consensu rem litigiosam apud alium deponunt. l. 6. l. 17. pr. D. h. t.*

§. 22. *Necessaria vero, quæ fit ad mandatum Judicis; l. 7. §. f. D. qui satisfacere cog. quæ non tantum ratione pecuniæ numeratæ, sed & aliarum rerum, v. l. 5. D. de V. S. ordinario est prohibita. l. un. C. de prohib. sequestr. pec.*

§. 23. *Nisi metus fugæ, d. l. 7. §. ult. D. qui satisfacere cog. dilapidationis, l. 21. §. ult. D. de appell. l. ult. C. de ord. cogn. l. 22. §. 8. D. sol. matr. aliave justa causa aliud suadeat. v. l. ult. in f. C. quib. ad libert. l. 5. C. quor. appellat. l. 20. §. 1. C. de agric. & censit.*

§. 24. *JUDICIUM DABO. Concedendo scil. Actionem Depositum; quæ Directa est, & Contraria. Inscr. l. 5. pr. D. h. t.*

§. 25. *Actio Depositum Directa, est Actio personalis, Civilis, bonæ fidei; Quæ datur Deponenti, ejusque heredi; Contra Depositarium, ejusque heredem; Ad rem depositam cum omni causa restituendam, præstandumque dolum & latam culpam.*

§. 26. Est hæc Actio *personalis & Civilis*; quia nascitur ex Contractu: §. 3. *I. quib. mod. re contr. obl.* licet Prætor eam etiam hoc Edicto polliceatur. *l. 1. §. 1. D. h. t.*

§. 27. *Bonæ fidei*; *l. 1. §. 23. D. h. t. §. 28. I. de act.*

§. 28. *Quæ datur Deponenti*; etiam prædoni, & furi. Nam interest eorum, eo quod teneantur. *l. 1. §. 39. l. 31. D. h. t.* Quod si plures sint, singulis datur pro rata, nisi aliud actum sit. *l. 1. §. 44. l. 17. pr. D. h. t.*

§. 29. *Ejusque heredi*; *l. 1. §. 19. 46. l. 14. D. h. t.* qui si plures sint, singulis datur pro portione hereditaria. *l. 1. §. 36. D. h. t.*

§. 30. *Contra Depositarium*; §. 3. *I. quib. mod. re contr. obl.* omnem scil. eum, qui valide obligari potest: *v. l. 1. §. 15. l. 21. D. h. t.* & si plures sint, contra singulos in solidum. *l. 1. §. 43. D. h. t.*

§. 31. *Ejusque heredem*; etiam ex dolo defuncti in solidum. *l. 7. §. 1. l. 12. l. 49. D. de O. & A. l. 157. §. 2. D. de R. J.* Sed si plures sint, pro ea parte, qua quisque heres est. *d. l. 7. §. 1. in f. l. 9. D. h. t.*

§. 32. *Ad rem depositam*; §. 3. *I. quib. mod. re contr. obl.* adeo quidem, ut depositarius rem depositam illico reddere modis omnibus compellatur, nullamque compensationem, vel deductionem, vel doli exceptionem opponat, quasi & ipse quasdam, contra eum, qui deposuit, Actiones personales, vel in rem, vel hypothecariam prætendens: cum non sub hoc modo depositum acceperit, ut non concessa ei retentio generetur, & contractus, qui ex bona fide oritur, ad perfidiam retrahatur. *l. pen. C. h. t. l. f. §. 1. C. de compens.*

§. 33.

§. 33. Nisi tamen in ipsam rem depositam necessariæ impensæ factæ sint; ob quas *Retentio* Depositario concedenda videtur. v. l. 23. *D. h. t. l. 18. §. ult. D. commod. l. un. §. 5. v. Sed nec. C. de rei ux. act.*

§. 34. Et si quidem cista signata deposita sit, non tantum ad cistam, sed & ad singulas res restituendas competit. l. 1. §. 41. *D. h. t.*

§. 35. *Cum omni causa restituendam*; i. e. una cum fructibus, l. 1. §. 24. *D. h. t. l. 38. §. 10. D. de usur. v. l. 22. l. 35. D. de V. S. & quandoque cum usuris, l. 24. l. 25. §. 1. l. 26. §. 1. D. h. t. vel ex conventionione, vel ex mora debitis. l. 2. l. 4. C. h. t.*

§. 36. *Præstandumque dolum & latam culpam.* v. l. 1. §. 7. 16. 20. 21. 22. 47. *D. h. t. §. 3. l. quib. mod. re contr. obl. l. 32. D. h. t.* Est enim contractus, in quo ordinario utilitas est solius deponentis, v. l. 5. §. 2. *D. commod. l. 23. D. de R. J.*

§. 37. Nisi I. De culpa levi & levissima etiam præstanda convenerit; l. 1. *C. h. t.* Contractus enim legem ex conventionione accipiunt. l. 1. §. 6. 35. *D. l. 1. C. h. t. l. 23. D. de R. J.*

II. *Depositarius* deposito se obtulerit; qui culpam etiam præstat levissimam. l. 1. §. 35. *D. h. t.*

III. Depositum in utilitatem utriusque, vel solius *Depositarii*, contractum fit. arg. l. 2. §. 24. *D. de vi bon. rapt. l. 4. pr. D. de reb. cred.*

§. 38. De Casu fortuito *Depositarius* non tenetur. l. 14. §. 1. l. 20. *D. l. 1. C. h. t. §. 3. l. quib. mod. re cont. obl.*

§. 39. Nisi I. Ita convenerit. l. 1. §. 35. *D. h. t. l. 23. D. de R. J.*

II. *Depositarius* in mora sit. l. 12. §. ult. *D. h. t.*

III. Depositum sit Irregulare. v. l. 24. *D. h. t. l. 31. D. locat. cond. l. 4. D. de reb. cred.*

§. 40. Et ita quidem in *Deposito Simplici*. Quod si vero *Depositum* sit *Miserabile*, in ipsum *Depositarium Actio Depositi* datur in duplum, in heredem vero ejus, de dolo defuncti in simplum, sed de dolo proprio etiam in duplum. l. 1. §. 1. l. 18. D. h. t. §. 23. 26. l. de act.

§. 41. Illud autem in omni *Actione Depositi Directa* singulare est, quod ob dolum vel latam culpam suo nomine condemnatum sequatur infamia, l. 10. C. h. t. l. 1. §. 1. D. de his qui not. infam. §. 2. l. de pœn. tem. lit. v. Cic. pro Rosc. Am. c. 39. Plin. L. X. Ep. 97.

§. 42. *Actio Depositi Contraria* est, quæ datur *Depositario*, contra *Deponentem*, ut *indemnitas* servetur, l. 5. pr. D. h. t.

§. 43. Si quas enim necessarias impensas fecerit *Depositarius*, æquum est, ut eas recipiat; v. l. 12. pr. l. 23. D. h. t. ne scil. officium ei damnosum sit, l. 61. §. 5. D. de furt.

§. 44. Quemadmodum autem ex *Deposito in Specie* sic dicto nascitur *Actio Depositi*, ita ex *Sequestratione* nascitur *Actio Sequestraria, Directa, & Contraria*, l. 12. §. 2. D. h. t. l. 9. §. 3. D. de dol.

§. 45. *Actio Sequestraria Directa* est, quæ, finita lite, datur *Victori*, contra *Sequestrem*, (v. l. 110. D. de V. S. Gell. L. XX. c. 10.) ad rem depositam cum omni causa restituendam. l. 5. §. 1. l. 12. §. 2. D. h. t. l. 9. §. 3. D. de dol.

§. 46. *Actio Sequestraria Contraria* est, quæ datur *Sequestri*, contra *victorem*, ut *indemnitas* servetur, arg. l. 5. pr. §. 1. D. h. t.

LIBER XVII. TITUL. I.

MANDATI, VEL CONTRA.

C. IV. 35.

§. 1. **E**xpositis Contractibus, qui re perficiuntur, sequuntur Contractus Consensuales, qui solo consensu perficiuntur. Qui vel circa operas alterius maxime versantur, uti Mandatum, & Societas; vel circa res, uti Emptio & Venditio, Locatio & Conductio.

§. 2. De Mandato Prætor ita edixisse videtur: Quod quis mandasse & alter suscepisse dicetur, de eo iudicium dabo. arg. l. 1. §. 1. l. 22. §. ult. D. h. t.

§. 3. Ait Prætor, quod quis mandasse & alter suscepisse dicetur; Mandatum est Contractus Juris Gentium, consensualis, bonæ fidei, quo negotium aliquod honestum alicui gratis gerendum committitur, & ab altero suscipitur.

§. 4. Est hic Contractus Juris Gentium; arg. l. 7. §. 1. D. de pact. l. 5. D. de J. & J. §. 2. in f. l. de J. N. G. & C.

§. 5. Consensualis; §. un. l. de oblig. ex consens. obligatio enim mandati consensu contrahentium subsistit. l. 1. pr. D. h. t. Et ideo per nuncium quoque, vel per epistolam, mandatum suscipi potest; l. 1. §. 1. D. h. t. neque interest, an quis scripserit rogo, volo, mando, an alio verbo usus sit. l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 6. Bonæ fidei; l. 29. §. 4. D. h. t. §. un. l. de obl. ex consens. §. 28. l. de act.

§. 7. Quo negotium aliquod; l. 2. §. 1. & seqq. D. §. 1. & seqq. l. h. t. quod si quis amicum v. c. suum alicui tantum commendaverit, mandati non obligabitur. l. 12. §. 12. D. h. t.

§. 8. *Honestum*; rei turpis enim mandatum nullum est. l. 6. §. 3. l. 22. §. 6. l. 12. §. 11. *D. h. t.* Adeo ut neque *Mandatarius*, si negotium inhonestum suscepit, obligetur ad perficiendum; neque *Mandans* conveniri possit, si forte perfecit *Mandatarius*, & ejus rei nomine pœnam solverit: quia proprii delicti pœnam præstitit. §. 7. *I. h. t.* Licet uterque eo casu alteri ex delicto obligatus sit. l. 7. §. ult. *D. de jurisd.* l. 1. §. 13. *D. de vi & vi arm.* l. 11. §. 3. *D. de injur.* §. pen. *I. eod.* l. 15. §. 1. *D. ad L. Corn. de fcar.* l. 5. *C. de accus.*

§. 9. *Gratis*; Mandatum enim, nisi gratuitum sit, nullum est: nam originem ex officio atque amicitia trahit. Contrarium ergo est officio merces; interveniente enim pecunia; res ad locationem & conductionem potius respicit. l. 1. §. 4. *D. §. ult. I. h. t.*

§. 10. Plane honorarium aliquod intercedere nihil prohibet; l. 6. *pr. D. h. t.* quod, si certum promissum sit, *extra ordinem* peti potest: l. 7. *D. l. 1. C. h. t. l. 1. D. de extraord. cognit.* sed si nihil certi promissum est, nihil peti potest. l. 56. §. pen. *D. l. 17. C. h. t.*

§. 11. *Gerendum committitur*; non enim facta, sed facienda & futura mandantur. l. 12. §. 14. *D. h. t.* Quæ facta sunt, ratihabentur; l. 9. *D. l. 9. C. de neg. gest.* licet *Ratihabitio* quoad effectum pro mandato habeatur. l. 50. *D. h. t. l. 60. D. de R. J. l. ult. pr. C. ad SC. Maced.*

§. 12. *Et ab altero suscipitur*; v. l. 1. §. 1. l. 6. §. 1. l. 12. §. 7. l. 22. §. ult. *D. h. t.*

§. 13. Est autem *Mandatum I. vel Expressum, vel Tacitum.* l. 6. §. 2. l. 18. l. 53. *D. l. 6. C. h. t.*

II. *Generale*, (cujus subdivisionem in *Generale cum Libera*, & *Sine Libera*, non agnoscimus) vel *Speciale*.

le. l. 6. §. 6. *D. h. t. l. 1. §. 1. l. 58. l. 60. l. 63. D. de proc. v. supr. ad t. de proc. §. 4. & seqq.*

III. *Negotiorum Judicialium*, vel *Extrajudicialium*. l. 33. pr. §. 1. l. 35. §. 3. l. 43. *D. de proc. v. supr. ad t. de proc. §. 8.*

IV. *Purum*, in *Diem dilatum*, vel *Conditionale*. l. 1. §. 3. *D. h. t. §. 12. I. h. t.*

V. *Mandantis tantum*; vel *Aliena tantum*; vel *Mandantis & Aliena*; vel *Mandantis & Mandatarii*; vel *Mandatarii & Aliena*; vel *Mandatarii tantum gratia contractum*. v. l. 2. pr. §. 1. & seqq. *D. pr. §. 1. & seqq. I. h. t.*

§. 14. *Mandatum* quidem *Aliena tantum gratia contractum*, ab initio non est obligatorium, quia ab initio mandantis nihil interest; l. 8. §. 6. *D. h. t.* ex post facto tamen fieri potest obligatorium, postquam scil. ex gestu mandatarii mandans Titio obligari cœpit. l. 28. *D. de neg. gest.*

§. 15. Sed *Mandatum Mandatarii tantum gratia factum*, consilium magis est, quam mandatum, & ob id non est obligatorium; quia nemo ex consilio obligatur: etiam si non expediat ei, cui datur; quia liberum est cuique apud se explorare, an expediat sibi consilium. l. 2. §. ult. *D. §. 6. I. h. t. l. 2. D. de proxen. l. 47. D. de R. J.*

§. 16. Nisi consilium sit fraudulentum; d. l. 47. *D. de R. J. d. l. 2. D. de proxen.* vel nudi consilii terminos excedat. v. l. 6. §. 5. l. 32. *D. §. 6. in f. I. h. t.*

§. 17. *De eo iudicium dabo*. Concedendo scil. *Actionem Mandati*: Quæ duplex est, *Directa*, & *Contraria*. *Infer. l. 3. §. 1. l. 12. §. 7. 9. l. 19. D. h. t.*

§. 18. *Actio Mandati Directa*, est *Actio personalis*, *Civilis*, bonæ fidei; Quæ datur Mandanti, ejusque heredi; *Contra Mandatarium*, ejusque heredem; *Ad negotium susce-*

susceptum perficiendum, nec non rem, quam mandati nomine acquisivit, cum omni fructu tradendam, præstandumque dolum, & omnem culpam, etiam levissimam.

§. 19. Est hæc Actio *Personalis, Civilis*; quia ex contractu *Mandati* nascitur: licet Prætor eam Edicto etiam promiserit.

§. 20. *Bonæ fidei*; §. 28. *I. de act. l. 29. §. 4. D. h. t.*

§. 21. *Quæ datur Mandanti, cujus interest*; *l. 8. §. 6. D. h. t.* adeoque & *Mandatario*, qui alium substituit. *d. l. 8. §. 3. D. h. t.*

§. 22. *Ejusque heredi*; arg. §. 1. *I. de perp. & temp. act.*

§. 23. *Contra Mandatarium*; *l. 5. §. 1. l. 6. §. 1. l. 8. §. 6. 10. D. h. t.* & si plures sint, contra singulos in solidum: *l. 60. §. 2. D. h. t.* ita tamen, ut unius solutione reliqui liberentur. *d. l. 60. §. 2.*

§. 24. *Ejusque heredem*; *l. 12. l. 49. D. de O. & A. arg. §. 1. I. de perp. & temp. act.*

§. 25. *Ad negotium susceptum perficiendum, vel id quod interest*; *l. 5. §. 1. D. h. t.* Sicut enim liberum est mandatum non suscipere, ita susceptum consummandum, aut quam primum renunciandum est: *l. 22. §. ult. D. h. t.* alioquin, quanti *Mandatoris* interest, *Mandatarius* damnabitur. *l. 27. §. 2. l. 8. §. 6. D. h. t. l. 16. C. h. t.*

§. 26. Sive autem *Mandatarius* mandatum susceptum non perfecerit, sive egressus sit, nihil interest. *l. 41. l. 46. D. h. t.* Diligenter enim fines mandati custodiendi sunt; nam qui excessit, aliud quid facere videtur. *l. 5. pr. §. 3. 4. D. §. 8. l. h. t. add. l. 3. §. 15. D. de re milit. junct. Val. Max. L. II. c. 7. Liv. L. VIII. c. 7. L. IV. c. 29. Gell. L. I. c. 13.*

§. 27. Adeo ut, ratione excessus, neque Actio
Man-

Mandati, neque *Actio Negotiorum gestorum*, contra *Mandantem*, locum habeat. l. 41. *D. h. t. l. 31. §. 4. D. l. ult. C. de neg. gest.*

§. 28. Plane, qui *mandatum* per alium, vel (ubi certa forma non est præscripta) per æquipollens perficit, fines *mandati* excedere non videtur. l. 8. §. 3. l. 46. l. ult. §. ult. *D. h. t. add. l. 1. §. 5. D. de exerc. l. 5. §. 3. D. de adm. tut. l. 48. pr. D. locat.*

§. 29. *Nec non rem, quam Mandati nomine acquisivit, cum omni fructu tradendam*; l. 8. §. ult. l. 10. §. 2. 8. 9. l. 20. *D. h. t. adeoque & ad Actiones Mandanti cedendas.* l. 8. §. 5. l. 43. l. 45. *pr. §. 1. D. h. t.*

§. 30. *Præstandumque dolum, & omnem culpam, etiam levissimam.* l. 13. l. 21. *C. h. t. Cic. pro Rosc. Amerin. c. 38. Similis enim est Mandatarius Depositario, qui deposito sese obtulit, v. l. 1. §. 35. D. depof. neque debet quis affectare, in quo vel intelligit, vel intelligere debet, infirmitatem suam alii periculofam futuram.* l. 8. §. 1. *D. ad L. Aquil.*

§. 31. Non vero ad casum fortuitum; l. 13. *C. h. t. nisi quis omne periculum in se suscepit.* l. 39. *D. h. t. l. 23. D. de R. J.*

§. 32. Illud tamen etiam in hac *Actione* singulare est, quod in ea, non pecuniæ solum, verum etiam existimationis periculum sit, l. 21. *C. h. t. & ob dolum vel latam culpam damnatus infamia notetur.* l. 1. l. 6. §. 6. *f. D. de his qui not. infam. §. 2. l. de pæn. tem. lit. Cic. pro Rosc. Am. d. c. 38.*

§. 33. *Actio Mandati Contraria est, Quæ, finito mandato, datur Mandatario, ejusque heredi; Contra Mandantem, ejusque heredem; Ad hoc, ut indemnus servetur.*

§. 34. *Datur hæc Actio Mandatario; l. 12. §. 7. D. h. t.*

§. 35.

§. 35. *Ejusque heredi*; l. 14. *D. h. t.*

§. 36. *Contra Mandantem*; l. 3. §. 1. 2. l. 4. l. 12. §. 9. *D. h. t.*

§. 37. *Ejusque heredem*; l. 58. *pr. D. h. t. l. 12. l. 49. D. de O. & A.*

§. 38. *Ad hoc, ut indemnus servetur.* Si quas enim impensas fecerit *Mandatarius*, necessarias vel utiles, ipsi restitui debent: l. 10. §. 9. l. 12. §. 9. l. 27. §. 4. l. 56. §. ult. *D. h. t.* licet forte *Mandans* minus potuisset impendere; d. l. 27. §. 4. *D. h. t.* vel exitus non responderit. l. 4. *C. h. t.* arg. l. 10. §. 1. *D. de neg. gest.* Ut & omnia, quæ *Mandatario* ratione mandati absunt; v. §. 8. *I. h. t. l. 26. §. 2. 7. D. h. t.* ne scilicet officium ipsi damnosum sit. l. 15. l. 20. *pr. D. h. t. l. 61. §. 5. D. de furt.*

§. 39. *Finitur autem Mandatum I. Contraria utriusque voluntate.* §. ult. *I. quib. mod. toll. obl. l. 58. D. de pact.*

§. 40. *II. Revocatione Mandantis.* l. 12. §. pen. l. 15. *D. h. t. §. 9. I. h. t.* Quod si tamen res amplius integra non sit, *Mandans* mandati obligatus erit. d. l. 15.

§. 41. *III. Renunciatione Mandatarii.* l. 22. §. ult. *D. §. 11. I. h. t.*

§. 42. Dummodo tempestive renunciatum sit; ut integra causa *Mandatori* reservetur, eandem rem per alium æque commode explicandi. d. l. 22. §. ult. d. §. 11. *I. h. t.*

§. 43. Nisi iusta causa intercefferit, aut non renunciandi, aut non tempestive renunciandi; d. §. 11. puta adversæ valetudinis, inimicitiarum capitalium, vel similis. l. 23. l. 24. l. 25. *D. h. t.*

§. 44. *IV. Morte tum Mandantis, l. 26. l. 58. D. §. 10. I. h. t. tum Mandatarii, l. 27. §. 3. l. 57. D. h. t. d. §. 10. I. h. t.* neutrius enim personam mandatum egre-

egreditur. *dd. ll.* Ut neque mortuo Mandatore Mandatarius mandatum implere, neque mortuo Mandatario heres ejus id suscipere cogatur; neque, si utroque casu impletum sit, actio detur. *d. l. 26. l. 27. §. 3. D. h. t.*

§. 45. Nisi I. Actio cessa sit. *l. 1. C. de O. & A.*

II. Aliquid mandatum sit, quod non nisi post mortem Mandantis perfici potest. *l. 12. §. ult. l. 13. D. h. t. l. 14. §. 2. D. de relig. l. 18. §. 2. D. de mort. caus. don. l. ult. D. de sol.*

III. Mandatarius, ignorans Mandantem decessisse, mandatum exsecutus sit. *l. 26. l. 58. D. h. t. §. 10. l. h. t.*

§. 46. Summa sane æquitatis ratione: neque enim in hoc judicio, in quo de bona fide agitur, de apicibus juris disputandum est. *l. 29. §. 4. D. h. t.*

TITUL. II.

PRO SOCIO.

C. IV. 37.

§. 1. **D**e Societate Prætor tale Edictum proposuisse videtur: Si Societas inter aliquos coita esse dicetur, de eo quod communi nomine gestum erit pro socio actionem dabo. arg. *Inscr. l. 1. l. 2. l. 3. l. 5. l. 29. l. 32. l. 52. §. 1. & seqq. D. §. ult. l. h. t.*

§. 2. Ait Prætor, Si Societas inter aliquos coita esse dicetur; Societas hic est Contractus Juris Gentium, Consensualis, bonæ fidei, quo res vel operæ licitæ communicantur, lucri in commune faciendi gratia.

§. 3. Est hic Contractus Juris Gentium; *l. 7. §. 1. D. de pact. arg. l. 5. D. de J. & J. §. 2. l. de J. N. G. & C.*

§. 4. Consensualis; quia solo consensu perficitur. *§. un. l. de obl. ex consens.*

§. 5.

§. 5. *Bonæ fidei*; l. 52. §. 1. *D. h. t.* §. *un.* *I. de oblig. ex consens.* §. 28. *I. de act.* unde si dolo malo aut fraudandi animo coita sit societas, ipso jure nullius momenti est, quia fides bona contraria est fraudi & dolo. l. 3. §. *ult.* *D. h. t.*

§. 6. *Quo res, vel operæ*; unde societas coiri potest, & valet etiam inter eos, qui non sunt æquis facultatibus: cum plerumque pauperior opera suppleat, quantum ei per comparisonem patrimonii deest. l. 5. §. 1. *D. h. t.* Imo & ita contrahi potest, ut unus tantum pecuniam, alter tantum operam conferat, & tamen lucrum inter eos commune sit: quia sæpe opera alicujus pro pecunia valet; pretium enim operæ artis est velamentum. l. 52. §. 2. *D. l. 1. C. h. t.* §. 2. *I. h. t.* add. l. 69. *D. h. t.*

§. 7. *Licitæ*; si maleficii societas coita sit, constat nullam esse societatem. Generaliter enim traditum est, rerum inhonestarum nullam esse societatem. l. 57. l. 53. l. 52. §. 17. *D. h. t.* l. 70. §. *ult.* in *f. D. de fidej.* l. 1. §. 14. *D. de tut. & rat. distr.*

§. 8. *Communicantur*; i. e. id agitur, ut societatis causa communicentur. Non enim sufficit rem esse communem: quia communiter res agi potest etiam citra societatem, ut puta, cum non affectione societatis incidimus in communionem, uti evenit in re duobus legata, similibusque. l. 31. l. 32. l. 34. *D. h. t.*

§. 9. *Lucri in commune faciendi gratia*; l. 29. §. 2. *D. h. t.* unde donationis causa Societas recte non contrahitur, l. 5. §. *ult.* *D. h. t.* & *Societas Leonina* nulla est. d. l. 29. §. 2. *D. h. t.* v. *infr.* §. 31.

§. 10. Est autem *Societas* I. *Expressa*, vel *Tacita*. Societatem enim non tantum verbis & per nuncium, sed & re coire nos posse dubium non est. l. 4. *pr. D. h. t.*

§. 11.

§. 11. II. *Universalis*, vel *Singularis*. l. 5. pr. D. pr. l. h. t.

§. 12. *Societas Universalis* est, vel *omnium omnino bonorum*, vel *eorum*, quæ ex *quæstu* veniunt. l. 1. §. 1. l.

3. §. 1. l. 73. pr. §. 1. l. 7. D. h. t.

§. 13. In *Societate omnium omnino bonorum*, omnes res, quæ coeuntium sunt, continuo communicantur; l. 1. §. 1. D. h. t. Quint. Decl. 320. quia, licet specialiter traditio non interveniat, tacita tamen creditur intervenire. l. 2. D. h. t.

§. 14. Exceptis nominibus, quæ in suo statu manent; sed *Actiones* invicem præstare debent. l. 3. pr. D. h. t.

§. 15. Neque præsentia tantum bona communicantur, sed etiam futura, hereditas scil. & legatum, & quod donatum est, aut quacunque ratione acquisitum. l. 3. §. 1. l. 73. pr. D. h. t.

§. 16. Quemadmodum autem in hac *Societate* omnia omnino bona communicantur, sic & si quid erogetur, communis impendii est; adeoque & ea, quæ in honorem alterius liberorum, puta in studia vel dotem, erogata sunt: l. 73. §. 1. D. h. t. licet alter liberos non habeat. arg. d. l. 73. §. 1.

§. 17. In *Societate Universalis eorum*, quæ ex *quæstu* veniunt, (quæ in dubio coita esse videtur,) communicatur tantum lucrum, quod ex opera & negotiatione provenit; l. 7. l. 71. §. 1. D. h. t. non etiam hereditates, legata, & donationes: l. 9. & seqq. D. h. t. quia *quæstus* intelligitur, qui ex opera cujusque descendit. l. 8. D. h. t.

§. 18. *Societas Singularis* seu *Particularis*, est vel unius rei, vel certæ negotiationis. l. 5. pr. l. 52. §. 5. D. pr. l. h. t.

§. 19. III. Denique *Societas* coiri potest vel in perpetuum,

petuum, l. e. dum vivunt, v. d. l. 70. vel ad tempus, vel ex tempore, vel sub conditione. l. 1. pr. l. 14. l. 70. D. l. pen. C. h. t.

§. 20. *De eo, quod communi nomine gestum erit, Pro Socio actionem dabo. Quæ est Actio Personalis, Civilis, bonæ fidei, utrimque directæ; Quæ datur socio contra socium; Ad conferenda bona communia, lucrum communicandum, præstandumque dolum, latam, & levem culpam.*

§. 21. *Est hæc Actio Personalis, & Civilis; quia nascitur ex contractu Societatis. §. ult. l. h. t. licet & Prætor eam Edicto complexus sit.*

§. 22. *Bonæ fidei; l. 52. §. 1. l. 45. l. 78. l. 79. D. h. t. §. 28. l. de act.*

§. 23. *Utrunque Directæ; §. 2. l. de pæn. tem. litig.*

§. 24. *Quæ datur Socio, contra Socium; nec non heredi, & contra heredem. l. 35. l. 63. §. 8. D. h. t. l. 49. D. de O. & A. §. 1. l. de perp. & temp. act.*

§. 25. *Ad conferenda bona communia; v. l. 1. l. 2. l. 14. l. 15. l. 52. §. 8. l. 73. l. 74. D. h. t.*

§. 26. *Lucrum communicandum; l. 29. §. 2. in f. D. h. t.*

§. 27. *Et si quidem non fuerint partes lucri & damni Societati adjectæ, æquas eas esse constat: l. 29. pr. D. §. 1. l. h. t. dummodo æqualiter collatum sit. Si enim inæqualis est collatio, lucrum pro rata ejus, quod quisque contulit, communicandum est. arg. l. 6. l. 80. D. h. t.*

§. 28. *Quod si vero in conventionem expressæ fuerint partes, (sive in lucro, sive in damno, §. 3. l. h. t.) hæc servari debent; §. 1. l. h. t. pacta enim adjecta dant legem contractui. l. 1. §. 6. D. de pos. l. 23. D. de R. §.*

§. 29. *Dum tamen non sint naturæ hujus contractus*

tractus contraria, qui æqualitatem, tanquam jure quodam fraternitatis, desiderat. *l. 63. pr. D. h. t.*

§. 30. Valet itaque pactum, ut unus duas partes lucri vel tres habeat, alius unam; ut nullam partem damni alter sentiat, lucrum vero commune sit: si modo alter utroque casu, vel ratione rei, vel operæ, plus contulerit. *l. 29. pr. §. 1. D. junct. §. 2. l. h. t.* Nec non, quo partium definitio arbitrio tertii nominatim committitur: cujus si manifesta appareat iniquitas, corrigi potest per judicium bonæ fidei. *l. 76. & seqq. D. h. t.*

§. 31. Non autem valet pactum, ut alter lucrum tantum, alter damnum sentiat: qualis Societas *Leoniina* veteribus dicta est; *l. 29. §. 2. D. h. t.* ex *Æsopi Fabula* de Leone, Asino, & Vulpe. Add. *Phædr. L. I. Fab. 5.* Iniquissimum enim genus Societatis est, ex qua quis damnum, non etiam lucrum spectet. *d. l. 29. §. 2. D. h. t.*

§. 32. Lucrum autem non nisi omni damno deducto, neque damnum nisi omni lucro deducto, intelligitur. *l. 30. D. §. 2. in f. l. h. t.*

§. 33. Quod si unus tantum pecuniam, alter tantum operam conferat, lucrum quidem exinde redactum commune est, sed pecuniam collatam ille, qui contulit, præcipuam habet. arg. *§. 2. l. h. t. l. 52. §. 2. D. h. t.* Quia opera (nisi aliud actum sit) non cum ipsa sorte seu pecunia collata, sed cum usu ejus compensatur. *dd. ll. v. Cic. pro Rosc. Com. c. 10.*

§. 34. *Præstandumque dolum, latam, & levem culpam.* *l. 52. §. 2. 3. l. 72. D. §. ult. l. h. t. l. 5. §. 2. D. commod.* Ut & ad impensas, in causam Societatis factas, omneque id, quod Socio ratione Societatis abest. *l. 38. §. 1. l. 52. §. 10. 15. l. 67. §. pen. D. h. t.*

§. 35. Non etiam ad culpam levissimam, arg. *dd. ll. ne-*

ll. neque ad præstandum casum fortuitum: l. 52. §. 3.
 4. D. h. t. five in re communi, l. 58. pr. §. 1. D. h. t.
 five in re unius ex sociis propria contigerit. d. l. 52.
 §. 4. D. h. t.

§. 36. Unde & eo casu, quo alter tantum pecuni-
 am, alter tantum operam confert, si pecunia collata
 casu fortuito perierit, solius conferentis damnum est.
 arg. §. 2. l. h. t. l. 9. C. de pign. act.

§. 37. Non tamen hæc Actio contra Socium com-
 petit in solidum, sed gaudet Socius (non etiam fide-
 jussor ejus, vel heres, l. 63. §. 1. 2. D. h. t.) benefi-
 cio *Competentiæ*, neque in plus condemnari potest,
 quam in id, quod tempore rei judicandæ facere pot-
 est: l. 63. pr. §. 6. D. h. t. §. 38. l. de act. five Socius
 sit *Universalis*, l. 16. D. de re jud. five *Particularis*;
 d. l. 63. pr. D. h. t. dummodo judicio Societatis aga-
 tur. d. §. 38. l. de act.

§. 38. Nisi Socius conventus dolum admiserit, l.
 63. pr. D. h. t. l. 22. §. 1. D. de re jud. vel se Socium
 esse negaverit. l. 67. §. f. D. h. t. l. 22. §. 1. D. de re jud.

§. 39. Illud etiam in hac Actione speciale est,
 quod, si Socius ob dolum vel latam culpam damna-
 tus sit, infamia notetur. l. 1. l. 6. §. ult. D. de his qui
 not. infam. §. 2. l. de pæn. tem. lit. Cic. pro Rosc. Com.
 c. 6: pro Rosc. Amerin. c. 40.

§. 40. Quod si Extraneus contra Socios, cum qui-
 bus contraxit, agere velit, non *Actio pro Socio*, sed
 quæ ex contractu illo descendit, locum habet. v. l.
 69. D. h. t.

§. 41. Qui si omnes contraxerunt, singuli tenen-
 tur pro rata. arg. l. 4. pr. D. de exerc. act. l. 9. C. si
 cert. pet.

§. 42. Si unus ex Sociis; & quidem suo nomine,
 reliqui non tenentur; arg. l. 28. l. 52. §. 5. l. 63. §. 3.
 l. 67.

l. 67. §. 1. D. h. t. l. 13. C. si cert. pet. nisi in rem Societatis aliquid verum sit. l. 82. D. h. t. l. 4. §. 1. D. de exerc. act. l. 13. in f. D. de instit. act.

§. 43. Si vero nomine Societatis, tanquam Institor, singuli obligantur in solidum: arg. *l. 1. §. f. l. 2. D. de exerc. act. modo legem præpositionis servaverit. l. 5. §. II. l. II. §. 5. D. de instit. act. l. 69. D. h. t.*

§. 44. Finitur autem Societas variis modis. v. *l. 4. §. 1. l. 63. §. ult. D. h. t.* Et quidem I. *Contraria Sociorum voluntate*, seu mutuo dissensu. *l. 63. §. ult. l. 65. §. 3. D. h. t. §. ult. l. quib. mod. toll. obl. l. 58. D. de pact.*

§. 45. II. *Renunciatione* unius ex Sociis: *l. 4. §. 1. l. 63. §. ult. l. 65. pr. §. 3. D. §. 4. l. h. t. v. l. 77. §. 20. D. de leg. 2. five ea expressa sit, five tacita; l. 64. D. h. t. five per ipsum Socium, five per Procuratorem facta: l. 65. §. 7. 8. D. h. t. licet Societas ab initio in perpetuum contracta sit. l. 14. l. 70. D. h. t.*

§. 46. Nisi I. *Quis renunciaverit absenti. l. 17. §. 1. D. h. t.*

II. *Intempestive. l. 14. l. 15. l. 16. l. 17. §. 2. l. 65. §. 5. 6. D. h. t.*

Vel III. *Callide & dolose. Ut scil. obveniens aliquod lucrum solus habeat: quo casu Socios quidem a se, non vero se a Sociis liberat; adeoque lucrum perceptum communicare debet, damnique particeps, lucri, quod alii faciunt, expers manet. l. 65. §. 3. Et seq. D. §. 4. l. h. t.*

§. 47. III. *Morte naturali* unius ex Sociis. *l. 4. §. 1. l. 52. §. 9. l. 63. §. ult. l. 65. §. 9. D. h. t. §. 5. l. h. t. Adeo ut heres in Societatem (excepta Societate vectigalium, l. 59. pr. D. h. t.) non succedat;*

etiāsi tale pactum adjectum sit. *l. 35. l. 59. pr. l. 65. §. 9. 11. D. h. t.*

§. 48. Licet ex gesto defuncti obligatus sit, *l. 35. l. 36. l. 63. §. 8. l. 65. §. 9. D. h. t.* eaque, quæ a defuncto inchoata sunt, explicare debeat. *l. 40. D. h. t.*

§. 49. Imò & unius morte inter omnes solvitur Societas, licet plures superfint: nisi in coeunda Societate aliter convenerit. *l. 65. §. 9. D. §. 5. I. h. t.*

§. 50. IV. *Morte Civili*, i. e. maxima & media capitis deminutione unius ex Sociis; *l. 4. §. 1. l. 63. §. ult. D. §. 7. I. h. t.* non vero minima. *l. 58. §. 2. l. 65. §. 11. D. h. t.*

§. 51. V. *Egestate*, seu cessione bonorum. *l. 4. §. 1. l. 65. §. 1. D. §. 8. I. h. t.* Sed hoc casu, si adhuc consentiant in Societatem, nova videtur incipere Societas. *d. §. 8. I. h. t.*

§. 52. VI. *Rei interitu*, super qua Societas contracta est. *l. 63. §. ult. D. h. t.* VII. *Exaucto tempore*. *l. 65. §. 6. D. h. t.* Et VIII. *Fine negotiationi* imposito. *l. 65. §. 10. D. §. 6. I. h. t.*

LIBER XVIII. TITUL. I.

DE CONTRAHENDA EMTIONE: ET DE PACTIS
INTER EMTOREM ET VENDITOREM COMPOSITIS:
ET QUÆ RES VENIRE NON POSSUNT.
C. IV. 38. 54. 40.

DE CONTRAHENDA EMTIONE; ET QUÆ
RES VENIRE NON POSSUNT.

§. 1. **D**e *Emtione Venditione* Prætor tale Edictum proposuisse videtur: *Si Emtio & Venditio contracta esse dicetur, Ex Emto Vendito Actionem dabo.* arg. l. 1. l. 17. l. 33. l. 35. l. 50. l. 51. l. 52. D. h. t. l. 11. pr. l. 13. §. 19. D. de act. emt.

§. 2. Ait Prætor: *Si Emtio & Venditio contracta esse dicetur; Emtio & Venditio est Contractus Juris Gentium, consensualis, bonæ fidei, quo id agitur, ut res seu merx, pro certo pretio tradatur.*

§. 3. Ut adeo tria hujus Contractus sint substantialia; v. l. 72. D. l. 3. C. h. t. Consensus scil. l. 11. C. h. t. Merx, l. 8. pr. D. h. t. & Pretium; l. 2. §. 1. D. h. t. uti ex sequentibus patebit.

§. 4. Dicitur *Emtio Venditio Contractus Juris Gentium.* v. l. 1. §. ult. D. h. t. l. 5. D. de J. & J. §. 2. I. de J. N. G. & C. l. 7. pr. §. 1. D. de pact.

§. 5. Origo enim emendi vendendique antiquissima est, (v. Genes. XXII. v. 9. 16. 17.) & a permutationibus cæpit. Olim enim non ita erat *nummus*, neque aliud *merx*, aliud *pretium* vocabatur: sed unusquisque, secundum necessitatem temporum ac rerum, utilibus inutilia permutabat: Quando plerumque evenit, ut, quod alteri superest, alteri desit. Sed quia non semper nec facile concurrebat, ut, cum

tu haberes, quod ego desiderarem, invicem haberem, quod tu accipere velles, electa materia est, cujus publica ac perpetua æstimatio, difficultatibus permutationum, æqualitate quantitatis subveniret: eaque materia forma publica percussa, usum dominiūque, non tam ex substantia præbet, quam ex *quantitate* seu valore; nec ultra *merx* utrumque, sed alterum *pretium* vocatur. *l. 1. pr. D. h. t. add. Arist. L. I. Polit. c. 6. & L. V. Eth. c. 5. Plin. L. VII. c. 57.*

§. 6. *Consensualis*; §. un. *I. de oblig. ex consens.* quemadmodum enim *Emtio Venditio* sine consensu nulla est, *l. 9. pr. D. h. t.* ita solo consensu peragitur & perficitur, simul atque scil. de *re* & pretio convenerit: *l. 1. §. ult. l. 2. §. 1. D. pr. l. h. t.* quamvis nondum pretium numeratum, ac ne arrha quidem data sit. *d. l. 2. §. 1. D. d. pr. l. h. t.*

§. 7. Adeo ut alteri, altero invito, a contractu perfecto recedere non liceat: *l. 3. C. de resc. vend. l. 5. C. de O. & A.* licet arrharum forte datarum damnum pati, vel interesse, vel imo duplum præstare velit. *l. 6. C. de resc. vend.*

§. 8. Quod & verum est, etsi *Emtio Venditio* sit, conditionalis, *l. 8. D. de per. & comm. r. v.* vel aliquid ad pondera, numerum, vel mensuram venditum, & necdum admensum, adpensum, adnumeratum sit. *l. 35. §. 5. D. h. t.*

§. 9. Sed secus est, si convenerit, ut *Emtio Venditio* in scriptis celebraretur, neque instrumenta emtionis fuerint conscripta, in mundum redacta, & subscripta, seu omnibus partibus absoluta. *pr. l. h. t. l. 17. C. de fid. instr.* Donec enim aliquid deest ex his, & pœnitentiæ locus est, & potest Emtor sine pœna recedere ab *Emtione Venditione*. *d. pr. l. h. t. l. 17. C. de fid. instrum.*

§. 10.

§. 10. Nisi *arrharum* nomine jam aliquid datum sit; hoc enim casu, licet contractus imperfectus sit, si quidem est Emtor, perdit quod dedit, si vero Venditor, duplum restituere compellitur, licet super *arrhis* nihil expressum sit. *d. pr. d. l. 17.*

§. 11. *Consensum* impediunt *Vis, Dolus, & Error.*

§. 12. Hinc ad emendum vendendum nemo cogi potest; *l. 11. l. 14. C. h. t. l. 6. pr. D. de off. Præs. ne quidem justo pretio. l. 9. D. rer. amot. Adeo ut, si quis coactus emat vel vendat, Emtio Venditio rescindatur. l. 1. C. de rescind. vend. l. 1. pr. l. 9. §. 3. D. quod met. causf.*

§. 13. Nisi utilitas publica, vel similis justa causa, aliud exigat. v. *l. 2. D. de his qui sunt sui vel alien. jur. §. ult. l. eod. t. t. C. ut nem. lic. in emt. spec. l. 12. D. de religiof. l. 14. §. 1. D. quemadm. serv. am.*

§. 14. Quo casu tamen justum pretium domino solvendum est. *d. §. 2. l. de his qui sunt sui vel alien. jur. l. 13. §. 1. D. commun. præd. l. 7. C. de prec. Imp. off.*

§. 15. Si *Dolus* dederit causam Emtioni Venditioni, reddit eam ipso jure nullam. *l. 7. pr. D. de dol. l. 10. §. 1. D. de min.*

§. 16. Si vero inciderit, ratione damni illati, vel Actioni Emti Venditi, vel Exceptioni doli locum facit. *l. 13. §. 4. 5. D. de act. emt. l. 9. pr. D. de dol. v. supr. ad t. de dol. §. 9. & seqq.*

§. 17. Si *Error* ratione Contractus intercedat, Emtio Venditio nulla est; *l. 9. pr. D. h. t. arg. l. 18. pr. D. de reb. cred. l. 55. D. de O. & A. ut & si in Persona, vel in Re seu corpore, erratum sit. d. l. 9. pr. D. h. t. arg. l. 2. pr. in f. D. de jud. l. 2. §. 16. D. pro emt. l. 4. C. de hered. inst.*

§. 18. Non etiam, si erratum sit in *Nomine proprio*; *l. 9. §. 1. D. h. t. arg. §. 29. l. de legat. l. 4. pr. D. de legat. l. vel Qualitate. d. l. 9. §. 1. 2. l. 11. §. 1. D. h. t.*

§. 19. Nisi error in *Qualitate* simul errorem in corpore involvat; puta, si quis id, quod revera æs est, aurum esse putaverit. *d. l. 9. §. 2. l. 41. §. 1. D. h. t.*

§. 20. Quo casu, si quidem in totum erratum est, *Emtio Venditio* nulla est, & id, quod datum est, condici potest: *d. l. 9. §. 2. l. 14. l. 41. §. 1. D. h. t.* si vero pro parte tantum, *Emtio* subsistit, *l. 14. l. 45. D. h. t.* sed Venditor partem pretii remittere debet, *l. 13. §. 4. 5. D. de act. emt. & ad interesse tenetur. l. 21. §. 2. D. de act. emt.*

§. 21. Si in *Parte rei* majore erratum sit, *Emtio Venditio* nulla est; sin *minore*, subsistit, sed pretium arbitrio boni viri deminuitur. *l. 57. pr. D. h. t.*

§. 22. Si in *Quantitate*, & *Venditio per averfionem* seu *ad corpus* facta sit, (v. supr. ad *t. de exerc. act. §. 13.*) *Venditio* subsistit, & erroris nulla habetur ratio. Si vero *Venditio ad mensuram* facta sit, & vel plus vel minus, quam dictum est, inveniatur, pretium pro rata augetur vel minuitur. *l. 40. §. 2. D. h. t. l. 4. §. 1. l. 13. §. 14. l. 42. D. de act. emt. l. 45. l. 69. §. ult. D. de evict.*

§. 23. Si denique in *Accessionibus* rei venditæ erratum sit, *Emtio Venditio* similiter valet; & *Accessionum* nomine præstandum, non quod Emtor, sed quod Venditor intellexit: *l. 33. l. 34. l. 60. D. h. t.* licet alias in dubio contra Venditorem interpretatio facienda sit. *l. 21. l. 33. D. h. t. l. 39. D. de pact. l. 172. D. de R. J.*

§. 24. In hujusmodi autem quæstionibus personarum *Ementium* & *Vendentium* spectari debent; non eorum, quibus ex eo contractu actio acquiritur. *l. 12. D. h. t. l. 2. D. de litigios.*

§. 25. *Bonæ fidei*; *l. 6. §. 1. D. h. t. l. 5. C. de resc. vend. §. un. l. de obl. ex consens. §. 28. l. de act.*

§. 26.

§. 26. Quo id agitur, ut res seu merx; sine Re enim, quæ veneat, *Emtio Venditio* intelligi non potest. l. 8. pr. D. h. t.

§. 27. Res autem emi vendi possunt omnes, quas quis habere, vel possidere, vel persequi potest. l. 34. §. 1. D. h. t.

§. 28. Non tantum Præsentēs, sed & Futuræ: quales sunt quasi alea & spes, puta captus piscium, avium, vel missilium; l. 8. §. 1. D. h. t. l. 11. §. ult. l. 12. D. de act. emt. fructus futuri, d. l. 8. pr. veluti olivæ pendentes, l. 39. §. 1. D. h. t. frumenta, quæ in herbis sunt; l. 78. §. ult. D. h. t. l. 25. D. de act. emt. & redditus annui, etiam in pecunia consistentes. Nov. 72. c. pen. N. 160. c. 1. c. 1. 2. de emt. vend. in extrav.

Non tantum Corporales, sed & Incorporales; v. l. 80. §. 1. D. h. t. puta hereditas, & actio. tt. D. & C. de hered. vel act. vend.

Non denique tantum res Propriæ, sed & Alienæ. l. 28. D. h. t.

§. 29. Licet enim talis venditio vero rei domino non præjudicet, neque Venditor rem Emptoris præcise facere teneatur; l. 30. §. 1. D. de act. emt. tenetur tamen Venditor, re evicta, ad id, quod interest. d. l. 30. §. 1. tt. D. & C. de evict.

§. 30. Res vero, quas natura, vel Gentium jus, vel mores Civitatis commercio exemerunt, earum nulla venditio est. l. 34. §. 1. l. 6. l. 62. §. 1. D. §. ult. I. h. t.

§. 31. Quales sunt, Res extinctæ. l. 15. pr. D. h. t. §. 1. I. de inut. stip.

Liber homo. l. 6. l. 34. §. 2. l. 70. D. h. t. §. 2. I. de inut. stip.

Res sacræ, religiosæ, & sanctæ. d. l. 6. l. 34. §. 2. D. l. 62. §. 1. D. §. ult. I. h. t. §. 2. I. de inut. stip.

Res

Res publicæ, seu usibus populi perpetuo exposi-
tæ. *d. l. 6. l. 62. §. 1. D. h. t. §. ult. l. h. t. §. 2. l. de inut. stip.*

Venena mala. *l. 35. §. 2. D. h. t. v. l. 3. §. 2. D. ad L. Corn. de sic. l. 4. §. 1. D. fam. ercisc. l. 235. D. de V. S.*

Libri improbatae lectionis. *d. l. 4. §. 1. D. fam. ercisc. l. 3. §. 1. 3. C. de summ. Trin. l. 10. C. de Ep. aud. l. 6. §. 1. l. 8. §. 5. C. de hæret. Nov. 42. c. 1. §. 2. Act. XIX. v. 19.*

Res furtivæ. *l. 35. §. 3. D. h. t.*

Res litigiosæ. *l. 2. l. ult. C. de litigios.*

Purpura; *l. 1. C. quæ res venir. non poss. soli Principi dedicata. l. pen. C. de vest. olob.*

Sericum; cujus a Barbaris comparandi facultas soli Comiti commerciorum concessa est. *l. 2. C. quæ res ven. non poss.*

Frumenti publici canonis, *l. 3. C. quæ res ven. non poss. & id, quod exercitui mittitur. l. ult. C. eod.*

Arma; quorum usus infcio Principe interdictus est. *l. un. C. ut armor. us. infc. Princ. interd. fit. N. 85. c. 1. & seqq.* Quæque, ut & vinum, & oleum, barbaris vendi prohibentur. *l. 2. l. 1. C. quæ res exportar. non deb.*

Officia publica; *Nov. 6. c. 1. §. 5. N. 8. c. 7. & si quæ sunt similia.*

§. 32. Sed nec res propria emi potest; *l. 15. §. 2. D. h. t. §. 2. l. de inut. stip.* nisi ab initio agatur, ut quis possessionem emat, quam forte Venditor habuit, ut in judicio possessionis potior esset, *l. 34. §. 4. D. h. t. vel sub conditione, si sua esse desierit, ematur. l. 61. D. h. t.*

§. 33. Pro certo pretio; sine pretio enim nulla Venditio est: *l. 2. §. 1. D. pr. in f. l. l. 9. C. h. t. quoniam*
Emtio-

Emtionis substantia ex pretio consistit. l. 72. pr. D. h. t.

§. 34. Debet autem *Pretium* I. *Esse Verum*; d. l. 2. §. 1. *D. l. 9. C. d. pr. in f. l. h. t.* unde *Emtio*, quæ sit donationis causa, l. 36. l. 38. *D. l. 3. C. h. t.* & imaginaria, non valet: l. 55. *D. h. t.* qualis est uno nummo contracta, quæ re ipsa in donationem incidit, l. 46. *D. locat. cond. l. 10. §. ult. D. de acq. vel amitt. poss. l. ult. C. de don.*

§. 35. II. *Iustum*; i. e. tantum, ut *Venditor* non minus quam dimidiam partem iusti pretii accipiat. Propter lisionem enim ultra dimidium *Emtio Venditio* rescindi potest. l. 2. *C. de resc. vend.* Usque ad dimidium autem, in pretio *Emtionis Venditionis*, si quidem dolus absit, l. 43. §. f. *D. h. t. l. 13. §. 4. 5. D. de act. emt. naturaliter* seu negotiative licet contractantibus se circumvenire. l. 16. §. 4. *D. de min. l. 22. §. ult. D. loc. cond. l. 8. C. de resc. vend. Nov. 97. c. 1.*

§. 36. III. *Certum*; §. 1. *l. h. t.* vel per se, vel per relationem ad aliam quantitatem: veluti si emtor dicat, *quanti tu emisti, quantum pretii in arca habeo.* l. 7. §. 1. 2. *D. h. t. add. l. 6. D. de reb. cred.*

§. 37. Quod si pretium conferatur in arbitrium tertii, non incerti, si quidem ille pretium definiverit, valet *Emtio*, & standum est ejus definitioni omni modo, licet pluris vel minoris, quam valet, rem æstimaverit. l. ult. *C. §. 1. l. h. t.*

§. 38. Nisi manifesta ejus sit iniquitas, quæ corrigi potest per iudicium bonæ fidei; v. l. 78. *Et seq. pro soc. l. 19. C. de transact.* vel alteruter ultra dimidium læsus sit: quo casu remedio l. 2. *C. de resc. vend.* locus est.

§. 39. Sin autem ille, qui nominatus est, vel noluerit, vel non potuerit pretium definire, tunc pro nihilo

nihilo est venditio, quasi nullo pretio statuto. *d. l. ult. C. d. §. 1. I. h. t.*

§. 40. Quod si dictum sit, *quanti velis, quanti æquum putaveris, quanti æstimaveris*, pretiumque in arbitrium unius ex contrahentibus, vel tertii incerti, collatum sit, Emtio similiter nulla est. *l. 35. §. 1. D. l. 13. l. ult. C. h. t. l. 8. D. de O. & A. l. 108. D. de V. O.*

§. 41. IV. Debet Pretium in pecunia numerata consistere; *l. 1. §. 1. D. §. 2. I. h. t. l. 1. D. de rer. perm.* si enim res pro re detur, *Permutatio* est: *dd. ll. inter quam & Emtionem Venditionem* multum interest. *d. l. 1. D. de rer. permut.*

§. 42. Si pro re, partim pecunia, partim res alia detur, videndum, quid actum sit? arg. *l. 6. §. 1. D. h. t. l. 21. §. 4. l. 28. D. de act. emt. l. 79. D. h. t.* De quo si non constet, si plus sit in pecunia, Emtio erit; si in re, Permutatio. arg. *l. 1. C. de rer. perm. l. 6. C. de pact. int. emt.* Si vero pecunia & res æquales sint, potius Emtio Venditio censenda est.

§. 43. Plane si pretium ab initio statutum sit, ratio juris non obstat, quo minus volenti Venditori res quædam loco pretii in solutum dari possit. *l. 9. C. de resc. vend. l. 17. C. de solut. arg. l. 8. pr. D. mand.*

§. 44. Tradatur; *l. 11. §. 2. D. de act. emt. §. 2. I. de don. i. e.* dominium ejus in emtorem transferatur, si quidem Venditor est dominus: si vero dominus non est, ut emtori præstetur eam rem habere licere. *d. l. 11. §. 2. l. 30. §. 1. D. de act. emt. l. 25. §. 1. D. h. t.*

§. 45. Ut nemo possit videri eam rem vendidisse, de cujus dominio id agitur, ne ad emtorem transeat. *l. pen. §. 3. D. h. t.*

§. 46. Dividi potest Emtio Venditio I. Quod sit *Perfecta*, vel *Imperfecta*. *l. 2. pr. D. de peric. & comm. rei vend.*

II. *Pura*,

II. *Pura, in Diem concepta, vel Conditionalis. l. 50. D. h. t. §. 4. I. h. t.*

III. *In Scriptis, vel Sine Scriptis celebrata. pr. I. h. t. l. 17. C. de fid. instrum.*

IV. *Privata, vel Publica; quæ scil. publica fit auctoritate, intercedente Auctione publica.*

§. 47. *Quæ quandoque necessaria est. Si scil. vendantur res Minorum, l. 1. pr. §. 1. 2. D. de reb. eor. qui sub tut. l. 22. C. de admin. tut. Ecclesiæ, vel alterius venerabilis domus, N. 120. c. 6. §. 2. Principis vel fisci, l. ult. C. de fid. & jur. hast. fisc. l. 1. C. de vend. reb. civ. Civitatis; l. 1. 2. C. de vend. reb. civ. nec non debitorum, in executione rei judicatæ. l. 3. C. de exec. rei jud. l. 15. §. 2. & seqq. D. de re jud.*

§. 48. *Emere Vendere possunt, quicumque ex contractu possunt obligari, neque specialiter prohibentur. Quales sunt Prodigii, l. 26. D. h. t. Pupilli & Minores, l. 13. §. 29. D. de act. emt. Tutores & Curatores, qui res minoris emere nequeunt; l. 34. §. ult. D. h. t. nisi palam & bona fide vendantur: l. 5. C. h. t. Magistratus Prævinciales, l. 46. l. 62. D. h. t. l. 46. §. 2. D. de jur. fisc. l. un. C. de contr. jud. l. 11. C. de his quæ vi met. c. Nobiliores & ditiores, qui perniciosum urbibus mercimonium exercere prohibentur: l. 3. C. de commerc. & mercat. nec non Apostatæ, l. 4. C. de apostat. & Hæretici improbiores. l. 4. §. 3. C. de hæret.*

§. 49. *Ex Emto Vendito actionem dabo; de quibus Actionibus plenius agetur infr. ad t. de act. emt. vend.*

DE PACTIS INTER EMTOREM ET VENDITOREM COMPOSITIS.

§. 50. *Emtioni Venditioni autem non raro adjiciuntur Pacta.*

§. 51.

§. 51. Quæ, si naturæ contractus non sint contraria, v. l. 23. *D. de R. J.* & in continenti adjecta, *Emtioni Venditioni* insunt; l. 7. §. 5. *D. de pact.* siue sint detrahentia, siue adjicientia: v. l. 72. *pr. D. h. t.* non etiam, si ex intervallo sint apposita, nisi sint detrahentia, quæ contractu etiam continentur. d. l. 72. *pr. D. h. t.* add. *supr. ad t. de pact.* §. 30. & *seqq.*

§. 52. Qualia sunt v. c. I. Ut dolia, ruta, cæsa &c. quæ in fundo vel ædibus sunt, accedant. l. 40. §. 5. l. 66. §. 2. *D. h. t.* l. 17. §. 6. l. 18. §. 1. *D. de act. emt.* v. l. 241. *D. de V. S.*

II. Ne ancilla prostituatur. l. 56. *D. h. t. t. t. C. si mancip. ita vend.*

III. Ut venditor fundum, vel ædificium, certa mercede conductum habeat. l. 75. *D. h. t. l. 21. D. loc. cond.* add. l. 21. §. ult. *D. de act. emt.*

IV. Ut casus fortuitus præstetur. l. 78. §. ult. *D. h. t.*

V. Ut, si intra certum tempus res non tradatur, pœna solvatur. l. 47. *D. de act. emt.*

VI. Ut, si intra certum tempus pretium non solvatur, arrha amittatur. l. 1. *C. de pact. int. emt.* & *vend. compos.*

VII. Ut, si vel ipse venditor, vel ejus heres, idem pretium, quandocunque, vel intra certa tempora, obtulisset, res restituatur. l. 2. *C. eod.* add. l. 7. *C. eod.* & *infr. ad t. de resc. vend.* §. 16. & *seqq.*

VIII. Ut pretii tardius soluti usuræ præstentur. l. 3. *C. eod.*

IX. Ne liceat emtori rem emtam humano jure eximere. l. ult. *C. eod.*

Et quæ principem fere locum obtinent, *Pactum Additionis in diem*, & *Lex Commissoria*; de quibus *tt. seqq.*

TITUL. II.

DE IN DIEM ADDICTIONE.

§. 1. *In Diem Addictio ita fit: Ille fundus centum esto tibi .emtus, nisi si quis intra calendas Januarias proximas meliorem conditionem fecerit. l. 1. D. h. t. l. 2. §. 4. D. pro emt.*

§. 2. Quo casu *Emtio Venditio* vel *Pura* est, vel *Conditionalis*. l. 2. pr. D. h. t.

§. 3. *Pura* est, si hoc actum sit, ut meliore allata conditione ab emtione discedatur. d. l. 2. pr. D. h. t. d. l. 2. §. 4. D. pro emt.

§. 4. *Conditionalis* vero, si hoc actum sit, ut, nisi melior conditio afferatur, emtio perficiatur. d. l. 2. pr. D. h. t.

§. 5. Ubi *Pura* *Venditio* est, emtor interim dominus est, l. 41. D. de R. V. vel rem emtam usufruere potest, adeoque & fructus lucratur, & periculum ad eum pertinet, si res interierit; l. 2. §. 1. l. 6. pr. D. h. t. quoniam post interitum rei melior conditio afferri nequit. l. 3. D. h. t.

§. 6. Ubi autem *Conditionalis* est *Venditio*, emtor non fit dominus, nec usufruere potest, neque fructus ad eum pertinent. l. 4. pr. D. h. t.

§. 7. Quod si vero melior conditio afferatur, *Pura* venditio resolvitur, emtorque rem emtam una cum fructibus restituere debet: l. 4. §. 4. in f. l. 6. pr. l. 14. §. 1. l. 16. D. h. t. *Conditionalis* autem pro non contracta habetur. arg. l. 2. pr. D. h. t.

§. 8. Quem in finem *Venditori*, non tantum, vi pacti adjecti, *Actio Venditi* contra emtorem, l. 7. §. 5. D. de pact. d. l. 4. §. 4. in f. l. 14. §. 1. D. h. t. sed & *Rei vindicatio* contra quemcunque possessorem competit.

petit. arg. l. 41. pr. D. de R. V. l. 4. C. de pact. int. emt. & vend.

§. 9. Dummodo alius verus non falsus emtor meliorem conditionem afferat, l. 4. §. 5. l. 6. pr. D. h. t. & Venditor priorem Emtorem de meliore allata conditione certiozem faciat; neque ille *adjicere*, i. e. tantundem præstare velit. l. 7. l. 8. l. 6. §. 1. D. h. t.

§. 10. *Melior autem conditio afferri* videtur, si pretio sit additum, vel solutio pretii facilior vel maturior offeratur, vel locus oportunior solvendo pretio dicatur, vel persona idoneior ad emtionem accedat. l. 4. §. ult. D. h. t.

§. 11. Quicquid enim ad utilitatem venditoris pertinet, pro meliore conditione haberi debet. l. 5. D. h. t.

§. 12. Plane licet Venditori meliorem conditionem oblatam, si velit, *abjicere*, sequique primam quasi meliorem; nisi aliud actum sit. l. 9. D. h. t.

TITUL. III.

DE LEGE COMMISSORIA.

§. 1. **L**ex Commissoria, seu Pactum Commissorium, v. l. 22. l. 33. l. 77. l. 78. D. de contr. emt. l. 39. D. l. 10. C. de pact. l. 1. §. 6. D. de pos. l. 23. D. de R. J. §. 5. l. de loc. cond. est, cum Venditor ita cavet, Ut, si ad diem pecunia soluta non sit, fundus v. c. inemptus sit. l. 2. l. 4. pr. l. 5. D. h. t.

§. 2. Dicitur Lex Commissoria, quia si quis contra Legem contractus commiserit, res fit inempta. l. f. l. 2. l. 4. pr. l. 5. D. h. t.

§. 3. Magis enim est, ut hoc casu sub conditione resolvi, quam sub conditione contrahi videatur. l. 1. D. h. t.

§. 4.

§. 4. Unde & dominium rei Venditæ interim in Emptorem transit, & Emtor fructus ex ea re perceptos suos facit. *l. 5. D. h. t.*

§. 5. Quod si igitur pretium intra dictum tempus solutum non sit, potest Venditor, si velit, *l. 2. l. 3. D. h. t. Legem Commissoriam* exercere. *dd. ll.* Non tantum, si emtor interpellatus non solvat, sed & si intra illud tempus ultro non obtulerit. *l. 4. §. ult. D. h. t.*

§. 6. Dummodo statim, atque commissa lex est, statuatur Venditor, utrum velit *Commissoriam* exercere, an potius pretium peteret. *l. 4. §. 2. D. h. t.*

§. 7. Si enim post diem, *Commissoriæ Legi* præstitutum, pretium petat, *Legi Commissoriæ* renunciatum videtur, neque postea variare licet. *l. 7. d. l. 4. §. 2. D. h. t.*

§. 8. Ubi autem Venditor *Legem Commissoriam* elegit, Emtor rem Venditam una cum fructibus restituere, damnumque in re vendita datum refarcire debet. *l. 4. pr. l. 5. D. h. t.*

§. 9. Nisi partem pretii jam dederit; quo casu, quia quod dedit emtor, ut & arrham, amittit, *l. 6. pr. D. h. t.* fructus eum lucrari æquum est. *l. 4. §. 1. D. h. t.*

§. 10. Quem in finem Venditori vel *Actio Venditi* contra emptorem; *l. 4. pr. D. h. t. l. 6. §. 1. D. de contr. emt. vel Rei Vindicatio* contra quemlibet possessorem competit. *l. ult. D. h. t. l. 4. C. de pact. int. emt. & vend. compos.*

TITUL. IV.

DE HEREDITATE, VEL ACTIONE VENDITA.

C. IV. 39.

§. 1. **C**um autem res non tantum corporales, sed & incorporales, adeoque & *Hereditas* & *Actio* vendi possint, v. supr. ad t. de contr. emt. §. 28. in iisque quædam sint specialia, de *Hereditate* & *Actione vendita*, hic & in Cod. sub speciali titulo agitur.

§. 2. De quibus, hisce similibusve verbis, Prætorum Edictum proposuisse probabile est: *Si Hereditas aut Actio venisse dicetur, quicquid pecuniæ, ex ea hereditate, aut actione, ad venditorem, ejusve heredem, pervenisse dicetur, aut dolo malo factum erit, quo minus pervenerit: Item quæcunque actio, petitio, persecutio, inde dari debuit, ea omnia emptori præstari ac restitui jubebo.* arg. l. 1. l. 2. §. 3. Inscr. l. 4. l. 5. l. 9. 11. 14. 16. 17. D. h. t.

§. 3. Sed de singulis, secundum inscriptionem, separatim paulo accuratius videndum.

DE HEREDITATE VENDITA.

§. 4. Ait Prætor, *Si Hereditas venisse dicetur; quæ scil. vera est, & delata est.* Si enim hereditas venerit ejus, qui vivit, aut nullus est, nihil est actum: quia in rerum natura non est, quod veniit. l. 1. l. 7. D. h. t.

§. 5. Quo casu emptor pretium, & si quid in eam rem impensum est, nec non id quod interest, a venditore consequitur. l. 8. l. 9. D. h. t.

§. 6. Nisi dictum sit, *Si qua sit hereditas, est tibi emta;* adeoque spes tantum hereditatis veneat. l. 11. D. h. t.

§. 7.

§. 7. Quod si quidem aliqua sit hereditas, sed ad venditorem non pertineat, illa æstimanda est. *d. l. 8. D. h. t.*

§. 8. Nisi in venditione hereditatis id actum est, Si quid juris esset venditoris, venire; quo casu, quamvis ad venditorem hereditas non pertinuerit, nihil tamen ab eo præstabitur. *l. 10. D. h. t.*

§. 9. Quod tamen sic intelligendum est, nisi sciens ad se non pertinere ita vendiderit; nam tunc ex dolo tenebitur. *l. 12. D. h. t.*

§. 10. Quicquid pecuniæ ex ea hereditate, ad venditorem, ejusve heredem, pervenisse dicitur; Effectus enim Venditæ Hereditatis est, ut Venditor id jus, quod tempore venditionis habet, in emtorem transferat, & quicquid ad eum pervenit. *l. 2. pr. §. 1. D. h. t.* Quam in rem Stipulatio Emtæ hereditatis inter Emtorem & Venditorem interponi solebat. *v. l. 50. §. 1. D. de V. O. junct. d. l. 2. pr. §. 1. Et seqq. l. 18. D. h. t. l. 97. l. 178. pr. §. 1. 2. D. de V. S.*

§. 11. Unde & res hereditarias, quas habet, tradere debet, vel actiones emtori mandare. *l. 14. §. 1. D. l. 4. C. h. t.*

§. 12. Pervenisse enim ad venditorem hereditatis non tantum videtur, ubi corpora nactus est, vel debita exegit; sed etiam antequam corpora rerum hereditariarum nactus est, quatenus scil. potest earum rerum persecutionem actionesque tribuere. *l. 2. §. 3. D. h. t.*

§. 13. Sed & si rerum venditarum, ante hereditatem venditam, pretia fuerit consecutus, palam est, ad eum pretia pervenisse. *d. l. 2. §. 3. D. h. t.*

§. 14. Plane illud tenendum, cum effectu debere pervenisse, non prima ratione: & idcirco, quod legatorum nomine quis præstitit, vel si quid æris alieni est, vel cujus alterius oneris hereditarii, ad Venditorem pervenisse non videri. *d. l. 2. §. 3. D. h. t.*

§. 15. Ejusve heredem; non tantum enim quod ad venditorem hereditatis, sed & quod ad heredem

ejus ex hereditate pervenit, emptori restituendum est: & non solum, quod jam pervenit, sed &, quod quandoque pervenerit, restituendum est. *l. 2. §. 4. D. h. t.*

§. 16. Aut dolo malo factum erit, quo minus perveniret; *l. 2. §. 5. D. h. t.* Fecisse autem dolo malo, quo minus perveniat, videtur, si alienavit aliquid, vel etiam accepto aliquem liberavit, vel idegit dolo malo, ne de hereditate acquireretur, vel ne possessionem, quam adipisci posset, adipisceretur. *l. 2. §. 5. D. h. t.*

§. 17. Sed etsi non dolo, sed lata culpa admiserit aliquid, utique tenebitur. *d. l. 2. §. 5. D. h. t.*

§. 18. Item quaecunque actio, petitio, persecutio, inde dari debuit, ea omnia emptori præstari ac restitui jubebo. *d. l. 2. §. 3. l. 4. C. h. t.*

§. 19. Non solum autem hereditarias actiones, sed etiam eas obligationes, quas ipse constituit, veluti si a debitore hereditario fidejussorem accepit, emptori præstare debet. *l. 2. §. 8. D. h. t.*

§. 20. Licet & ante cessionem Emptor hereditatis Utilibus actionibus, contra debitores hereditarios, experiri possit. *l. 5. C. h. t. l. 16. pr. D. de pact.*

§. 21. Non etiam præstat Venditor singularum rerum evictionem; *l. 1. C. de evict. l. 2. pr. D. h. t.* nec ea, quæ specialiter exceptit; *l. 2. §. 12. Et seqq. D. h. t.* neque quæ ex alia causa, quam ex hereditate vendita, acquisivit: veluti, si quid post venditam hereditatem ex substitutione pupillari consecutus est; *l. 2. §. 2. D. h. t.* vel pars deficientis coheredis ei accrevit; arg. *l. 88. D. de hered. inst. l. 9. D. de suis Et legit. hered. l. 31. l. 53. §. 1. D. de acq. vel om. her. l. un. §. 10. C. de caduc. toll. l. 2. §. 1. D. h. t.* vel indebitum occasione hereditatis accepit. *l. 2. §. 7. D. h. t.*

§. 22. Quin & sicuti lucrum omne ad emptorem hereditatis respicit, ita damnum quoque ad eundem respicere debet. *l. 2. §. 9. D. h. t. l. 10. D. de R. J.*

Quam

Quam in rem *Venditæ hereditatis* Stipulatio interponi solebat. v. l. 2. §. 10. & seqq. l. 18. D. h. t. l. 178. §. ult. D. de V. S.

§. 23. Unde si quas impensas in funus defuncti, l. 2. §. 17. D. h. t. vel ipsam hereditatem, vel res hereditarias fecit, l. 2. §. 11. 16. D. h. t. vel æ alienum hereditario nomine solvit, vel retinere, vel ab emtore repetere potest. l. 2. §. 17. 18. D. h. t.

§. 24. Cum enim Venditor hereditatis summo jure heres maneat, l. 88. D. de hered. inst. adeoque a creditoribus, legatariis, & fideicommissariis, conveniri possit; l. 2. C. h. t. l. 2. C. de legat. æquissimum sane est, si quid eo nomine præstiterit, eum indemnem servari. d. l. 2. §. 9. 18. D. h. t.

§. 25. Imo & id, quod venditori hereditatis a defuncto debebatur: licet per aditionem hereditatis confusione extinctum sit; l. 2. §. 18. D. h. t. l. 75. D. de sol. ut & servitutes, Venditor ab Emtore petere potest. d. l. 2. §. 18. 19. D. h. t.

DE ACTIONE VENDITA.

§. 26. Quemadmodum autem *Hereditas*, sic & *Actio* vendi potest. l. 17. D. h. t.

§. 27. Et quidem *omnis*, five ea in rem sit, five in personam, l. f. C. h. t. quæ specialiter non est excepta: quales sunt Accusationes publicæ, l. pen. §. 1. D. de publ. jud. actiones Populares, arg. l. 7. §. 1. l. 5. de pop. act. l. 42. D. de proc. & Litigiosæ. l. 1. §. 1. D. l. 2. l. f. C. de litigios.

§. 28. Non etiam interest, an obligatio sit pura, in diem concepta, an conditionalis; d. l. 17. an volente debitore venditio fiat, an eo invito. l. 3. C. h. t.

§. 29. *Efectus* autem *Actionis Venditæ* est, ut Venditor, quicquid compensatione, vel exactione fue-

rit consecutus, vel postea acceperit, emtori restituat; *l. 23. §. 1. l. 6. D. h. t.* & omne jus, quod ex ea causa ei competit, tam adversus ipsum reum, quam adversus intercessores, cedat, *d. l. 23. pr. pignorisque persecutionem præstet. l. 6. D. h. t.*

§. 30. Quæ Cessio nihil aliud est, quam Actionis, cedenti competentis, per mandatum, ex justo titulo, in alium facta translatio, *l. 76. D. de solut. l. 1. in f. C. de Mag. conv. l. 8. §. ult. D. mandat. l. 2. §. ult. D. fam. ercisc. l. 4. C. de proc. l. 2. in f. C. de divi. tut. l. 35. §. 4. in f. D. de contr. emt.*

§. 31. Quæ facta Emtor non tantum Actione Utili, (quam & ante cessionem habet, *l. 1. C. de Mag. conv. l. 16. pr. D. de pact. l. 7. l. 8. l. ult. C. h. t. l. 2. C. de O. & A. sed & Directa*, nomine cedentis, contra debitorem experiri potest. *l. 8. C. h. t. l. 8. §. ult. D. mand. l. 4. C. de proc.*

§. 32. Locupletem debitorem Venditor præstare non cogitur; *l. 4. C. h. t. l. 74. §. ult. D. de evict. nisi aliud convenerit, d. l. 4. vel Venditor dolose versatus sit, arg. l. 74. §. ult. D. de evict. l. 22. §. 2. D. sol. matr. l. 4. C. h. t.*

§. 33. Et quidem olim, cum omne jus venditoris in emtorem transeat, *l. 23. pr. D. h. t.* Emtor Actionis integrum debitum a debitore exigere poterat.

§. 34. Cum autem Anastasius Imp. comperisset, redemptores alienarum litium vili sæpe pretio alienas actiones emere, eoque jure abutentes alios vexationibus afficere, constituit, ut, si quis actiones emerit, ei, usque ad ipsam tantummodo solutarum pecuniarum quantitatem, & usurarum ejus, actiones exercere permittatur. *l. 22. C. mand.*

§. 35. Exceptis I. Cessionibus, quas inter coheredes, pro actionibus hereditariis, fieri contingit.

II. Quas

II. Quas vel creditor, vel is, qui res aliquas possidet, pro debito, seu rerum apud se constitutarum munimine ac tuitione, accepit.

III. Quas inter legatarios seu fideicommissarios, quibus debita vel actiones, seu res aliæ relictæ sunt, pro his fieri necesse sit. *d. l. 22.*

§. 36. Si vero per donationem cessio fiat, antiqua jura servari voluit. *d. l. 22. in f.*

§. 37. Quam Constitutionem Anastasianam Imp. Justinianus ceu justissimam confirmavit. *l. 23. C. mand.* Sed cum eam etiam redemptores litium eluderent, inveniētes machinationem, ut partem quidem debiti venditionis titulo transferant in alium creditorem, reliquam autem partem per coloratam cedant donationem, ulterius sanxit, ut nulli liceat partem debiti cedere, pecuniis acceptis & venditione actionum habita, partem autem donationis titulo transferre; sed ut, si voluerit, debitum totum pure donet, & per donationem actiones transferat. *d. l. 23. C. mand.*

§. 38. Si quis autem occulte aliud agere conetur, & pecunias pro parte accipiat, partem autem donare simulet: statuit, ut emtor nihil amplius accipiat, quam ipso vero contractu re ipsa persolvit, & omne, quod superfluum est, inutile sit; & neque ei, qui cessit actiones, neque ei, qui eas suscepit, lucra sit, vel a debitore exigī possit. *d. l. 23. §. 1. C. mand.*

§. 39. Ut adeo superfluum neque Fisco, v. *l. 10. D. de jur. fisc.* neque Cedenti, neque Cessionario, sed soli Debitori adjudicandum sit. *d. l. 23. §. 1. 2. junct. l. 47. D. de O. & A.*

TITUL. V.

DE RESCINDENDA VENDITIONE, ET QUANDO
LICEAT AB EMTIONE DISCEDERE.

C. IV. 44. 45.

§. 1. **E**t hæc quidem de *Emtione Contrahenda*: fectur de *Venditione Rescindenda*; varii enim sunt modi, quibus Emtio Venditio contracta rescindi possit.

§. 2. Et quidem I. *Rescinditur Emtio Venditio mutuo contrahentium dissensu*; §. ult. I. *quib. mod. toll. obl.* sicut enim solo consensu contrahitur, ita contrario consensu resolvitur: l. 3. pr. l. 2. l. 5. §. 1. D. h. t. l. 58. D. de pact. quia nihil tam naturale est, quam eo genere quidque dissolvere, quo colligatum est. l. 35. D. de R. J.

§. 3. Dummodo res nondum sit secuta, i. e. neque pretium solutum, neque fundus v. c. traditus sit. d. l. 3. l. 5. §. 1. D. h. t. §. ult. I. *quib. mod. toll. obl.* l. 58. D. de pact. l. 1. l. 2. C. *quand. lic. ab emt. reced.*

§. 4. Nam post traditionem interpositam nuda voluntas non resolvit emtionem; nisi simul restituantur, quæ prius tradita erant. d. l. 1. C. *quand. lic. ab emt. reced.* l. 58. D. de pact.

§. 5. Alter altero invito a contractu Emtionis Venditionis recedere nequit: l. 3. C. h. t. l. 5. C. de O. & A. ne quidem ex Principis rescripto, d. l. 3. C. h. t. neque si venditor duplum pretium offerat emtori, l. 6. C. eod. arrhamve duplicatam restituere, vel emtor eam amittere velit. arg. d. l. 3. d. l. 6. C. h. t. l. 17. C. de fid. instrum. pr. I. de emt. vend. v. supr. ad t. de contr. emt. §. 7. & seqq.

§. 6. II. Rescindi potest Venditio, Si quis per vim

vim coactus rem quandam vendidit. l. 1. l. 8. C. h. t. l. 1. D. quod met. caus.

§. 7. III. *Si dolus intercesserit; l. 5. l. 8. l. 10. C. h. t. nisi læsus id sciverit, sciensquē consenserit. l. 11. C. h. t. supr. ad t. de dol. §. 12. 13.*

§. 8. IV. *Si Venditor ultra dimidium læsus sit, i. e. ne dimidia quidem pars veri pretii ei soluta sit: l. 2. C. h. t.*

§. 9. Quo casu *Venditori* contra *Emtorem Actio* datur *Venditi*, ad id, ut vel recepto pretio rem restituat, vel quod justo pretio deest, adjiciat. *d. l. 2. C. h. t.*

§. 10. Non tantum, si venditio sit privata, sed & si sub hasta vel publica auctoritate facta sit. arg. *l. 16. C. h. t. l. 1. l. 2. C. de fid. & jur. hast. fisc. l. 11. C. de præd. min. l. ult. C. si in caus. jud. pign. cap. l. 2. C. si tut. vel cur. interv.*

§. 11. Nisi auctoritas Magistratus, non solennitatis causa, sed tollendæ controversiæ super æstimatione, intercesserit. *l. 1. C. de præd. decur. v. l. 36. D. fam. ercisc.*

§. 12. Idem & eadem humanitatis, i. e. æquitatis, v. *l. 36. de jud. l. 37. D. de fidei lib. ratione dicendum, si Emtor ultra dimidium læsus sit, i. e. si res emta ne quidem dimidiam partem dati pretii valeat. arg. d. l. 2. C. h. t.*

§. 13. Quin & *d. l. 2. ad alia negotia bonæ fidei, Emtioni Venditioni similia, puta Permutationem, arg. l. 2. D. de rer. perm. Divisionem, arg. l. 1. C. comm. utr. jud. Dationem in solutum, l. 4. C. de evict. & Locationem Conductionem, pr. l. l. 2. D. loc. cond. recte extenditur. add. l. 3. C. comm. utr. jud.*

§. 14. Non etiam ad *Donationem*; arg. *l. 22. D. de don. neque Transactionem*; *l. 78. §. ult. in f. D. ad SC. Treb. v. supr. ad t. de transact. §. ult. neque Do-*
tem:

tem: quia quælibet læsio, etiam minor, in dote reformatur. l. 6. §. ult. l. 12. §. 1. *D. de jur. dot.*

§. 15. Cessat etiam d. l. 2. si Venditor rem sciens viliori pretio vendiderit, vel Emtor majori pretio emerit; arg. l. 11. *C. h. t. l. 9. C. de act. emt. l. 1. C. si maj. fact. l. 1. §. 5. D. de injur. l. 145. l. 203. D. de R. J.* vel contrahentes beneficio d. l. 2. renunciaverint. arg. l. 46. *D. l. pen. C. de pact. l. 69. D. de R. J.*

§. 16. V. Si adjectum sit *Pañum de Retrovendendo*: ut, si vel ipse Venditor, vel ejus heres, idem pretium quandocunque, vel intra certa tempora, offerat, res vendita restituatur. l. 2. *C. de pact. int. emt. Et vend. compos. v. supr. ad t. de contr. emt. §. 51. n. VII.*

§. 17. Quo casu Venditori ejusque heredi, eodem oblato pretio, quandocunque, vel intra dictum tempus, datur *Actio ex Vendito* vel *Præscriptis verbis*, contra Emtorem ejusque heredem, (etiam minorem, l. 2. *C. quand. decr. op. non est*.) ad rem venditam restituendam: habita ratione eorum, quæ, post oblatam ex pacto quantitatem, ex ea re ad adversarium pervenerunt; d. l. 2. *C. de pact. int. emt. Et vend.* vel, si rem alienavit, ad id quod interest. arg. d. l. 2.

§. 18. Rei Vindicatio enim, contra tertios possessores, Venditori non competit. arg. d. l. 2. l. 7. §. 5. *D. l. 20. C. de pact. l. 4. C. de ad. act.*

§. 19. VI. Si *Jus Retrañtus* locum habeat.

§. 20. Est autem *Jus Retrañtus*, v. l. 9. §. 2. *D. de adm. rer. ad civ. pert.* (quod & *πρωτομίστης* & *Prælationis* dicitur) *Jus*, quo alius, eodem oblato pretio, emtori, rescissa venditione præfertur.

§. 21. Idque vel *Conventionale* est, vel *Legale*, vel *Consuetudinarium*.

§. 22. *Conventionale* est, cum inter venditorem & emtorem convenit, ut si emtor rem emtam vendere

dere velit, non alii quam venditori distrahat. *l. 75. D. de contr. emt. l. 21. §. 5. de act. emt. l. 122. §. 3. D. de V. O.*

§. 23. Ex quo nascitur obligatio, qua Emtor rem hac lege emtam venditurus, tenetur denunciare venditori, an ipse velit emere; & si contra fecerit, *Actio venditi* ad rem restituendam, vel id quod interest. *d. l. 75. D. de contr. emt. d. l. 122. §. 3. D. de V. O.*

§. 24. *Legale* vero, vel *Consuetudinarium*, quod singulari Lege vel consuetudine, certis personis, vel propter *Dominium*, vel propter *Creditum*, vel propter *Consanguinitatem*, vel propter *Communionem*, vel propter *Vicinitatem*, tribuitur. *l. 14. C. de contr. emt. L. V. Feud. T. 13.*

§. 25. Propter *Dominium* *Jus Retractus* competit Domino Emphyteuseos, in prædio emphyteutico. *l. ult. C. de jur. emph.*

§. 26. Propter *Creditum* competit Creditoribus, interque eos, ei, cui major pecunia debetur. *l. 16. D. de reb. auct. jud. poss. v. infr. ad d. t. §. 3.*

§. 27. Propter *Consanguinitatem* Consanguineis; *d. l. 16. L. V. Feud. T. 13.* qui & *Retractus Gentilitius* dici, & ex sacris paginis derivari solet. *v. Lev. XXV. v. 23. & seqq. Ruth. IV. v. 3. & seqq. Jerem. XXXII. v. 7.*

§. 28. Propter *Communionem Sociis.* *d. L. V. Feud. T. 13.*

§. 29. Et denique propter *Vicinitatem* Convicaneis, *l. un. C. non licer. habitator. metrocom. loc. sua ad extran. transferr. & Vicinis. d. L. V. Feud. T. 13.*

TITUL. VI.

DE PERICULO, ET COMMODO REI VENDITÆ.

C. IV. 48.

§. 1. **N**on etiam rescinditur Emtio Venditio ob solum damnum, quod in re vendita forte contigit. De quo tamen, cum inter Emtorem & Venditorem non raro moveantur controversiæ, de *Periculo & Commodo Rei Venditæ* separatim agendum visum est.

§. 2. *Periculi* nomine (quod non semper eodem modo accipitur, v. l. 13. §. 1. *D. de lib. caus.* l. 40. *D. locat.* l. 25. *D. pro soc.* l. 14. §. 16. *D. de furt.* l. 1. §. 35. *D. depos.* l. 3. pr. *D. naut. caup. stab.* v. supr. ad t. *D. commod.* §. 37.) hic maxime venit damnum fatale, seu quod casu fortuito datum est. l. 1. l. 7. l. 15. *D. h. t.* §. 3. *I. de emt. vend.* l. 17. §. 1. 2. 4. *D. de P. V.* l. 9. §. 3. *D. locat.* l. 9. *C. de pign. act.* . .

§. 3. Ut autem sciamus, an Emtoris, an Venditoris periculum sit, videndum, an emtio venditio *Perfecta* sit, an *Imperfecta*? Nam *Perfecta emtione periculum ad Emtorem respicit*, tametsi res vendita adhuc emtori tradita non sit. l. 8. pr. *D. h. t.* §. 3. *I. de emt. vend.*

§. 4. Licet enim Venditor ante traditionem dominus maneat, d. §. 3. circ. fin. *I. de emt. vend.* & periculum rei ordinario ad dominum pertineat; l. 9. *C. de pign. act.* aliud tamen est, si dominus ejusdem rei sit debitor, & causa dominii transferendi jam existat. v. §. 40. *I. de R. D.*

§. 5. *Perfecta* autem est *Emtio*, si id, quod venierit, appareat quid, quale, quantum sit, & de pretio pure

pure convenerit. *d. l. 8. pr. D. h. t. d. §. 3. I. de emt. vend.*

§. 6. Hinc si vinum venditum acuerit, vel quid aliud vitii sustinuerit; *l. 1. pr. l. 15. D. h. t. si ager post emtionem flumine occupatus deterior factus sit, vel totus perierit; l. 7. pr. D. h. t. §. 3. I. de emt. vend. si insula combusta sit; l. 11. D. h. t. d. §. 3. vel servus animalve venditum mortuum sit, Emptoris damnum est. d. §. 3. I. de emt. vend.*

§. 7. Quod tamen ita demum procedit, nisi I. Venditoris dolus, lata vel levis culpa præcesserit. *d. §. 3. I. de emt. vend. l. 35. §. 4. D. de contr. emt. l. 5. §. 2. D. commod. l. 23. D. de R. J. l. 4. l. 5. C. h. t.*

II. Venditor periculum & casum in se suscepit. *l. 1. pr. D. h. t. §. 3. I. de emt. vend. l. 23. D. de R. J.*

III. Res vendita ex præcedente vitio perierit. *l. 1. l. ult. C. h. t.*

§. 8. Si vero Imperfecta est emtio venditio, periculum rei venditæ ordinario ad Venditorem pertinet. *l. 8. pr. D. h. t. §. 3. I. de emt. vend.*

§. 9. Est autem Imperfecta Emtio Venditio, I. Si non pure, sed sub conditione contracta sit, & conditio adjecta nondum existat. *d. l. 8. l. 1. l. 10. D. h. t.*

§. 10. II. Si in scriptis celebretur, neque scriptura perfecta sit. *pr. §. 3. I. de emt. vend. l. 17. C. de fid. instrum. l. 4. C. h. t.*

§. 11. III. Si quid ad pondus, numerum, vel mensuram sit venditum, & necdum admensum, adpensum, adnumeratum sit. *l. 35. §. 5. D. de contr. emt. l. 1. §. 1. D. l. 2. C. h. t.*

§. 12. Quo casu res jacet periculo venditoris; *l. 1. §. 1. l. 5. D. l. 2. C. h. t. licet vinum fuerit degustatum, & dolium signatum. l. 1. pr. §. 2. D. h. t.*

§. 13.

§. 13. Nisi aliud convenerit, *d. l. 1. pr. in f. l. 23. de R. J.* vel res citra adimensionem emptori tradita sit, *l. 2. C. h. t.* aut per emptorem steterit, quo minus mensura facta sit. *l. 2. C. h. t. l. 1. §. 3. l. 5. D. h. t.*

§. 14. Post moram enim venditor tantum de dolo & lata culpa tenetur: *l. 5. l. 17. D. h. t.* quin & vinum v. c. effundere potest, si ipse doliis indigeat, & testando denunciaverit emptori, ut aut tollat vinum, aut sciat futurum ut effunderetur. *l. 1. §. 3. 4. l. 2. pr. l. 4. §. ult. D. h. t.* Licet, si, cum posset effundere, non effudit, laudandus sit. *d. l. 1. §. 3. D. h. t.*

§. 15. Idem Juris est, si vinum ita venierit, ut in singulas amphoras; oleum, ut in singulas metretas; frumentum, ut in singulos modios pretium dicere-
tur. *l. 35. §. 5. D. de contr. emt.*

§. 16. Non etiam, si omne vinum, vel oleum, vel frumentum, quantumcunque esset, uno pretio, seu per *averfionem* (v. *supr. ad t. de exerc. act. §. 13. Et ad t. de contr. emt. §. 22.*) venierit. Quo casu emptio perfecta est, & periculum ad emptorem pertinet. *d. l. 35. §. 5. l. 4. §. 1. 2. l. 15. D. h. t.*

§. 17. IV. Si res ad gustum sit vendita. Quo casu periculum ante degustationem est Venditoris. *l. 1. l. 4. §. 1. D. h. t. l. 34. §. 5. D. de contr. emt.* Nisi certum tempus degustationi præstitutum sit, & emptor in mora degustandi fuerit. *d. l. 4. §. 1. l. 15. D. h. t.*

§. 18. V. Si vendita sit res in genere, ipso individuo non demonstrato. arg. *l. 8. pr. D. h. t. l. 11. C. si cert. pet.*

§. 19. VI. Si Venditio sit alternativa. *l. 34. §. 6. D. de contr. emt.* Quo casu ante electionem periculum ejus rei, quæ prius periit, ad Venditorem respicit; ejus vero, quæ posterius, ad Emptorem. Quod si utraque res simul periit, pretium Venditori debetur; quia

quia una res periculo emtoris fuit. *d. l. 34. §. 6. D. de contr. emt.*

§. 20. Quemadmodum autem Emtione Venditione perfecta periculum rei venditæ ordinario est Emtoris, sic & commoda & accessiones ejusdem esse æquum est. *l. 7. D. l. 1. C. h. t. §. 3. I. de emt. vend.*

TITUL. VII.

DE SERVIS EXPORTANDIS; VEL SI ITA
MANCIPIUM VENIERIT, UT MA-
NUMITTATUR, VEL CONTRA.

C. IV. 55.57.

§. 1. **R**escinditur tamen nonnunquam in specie Venditio Servorum, si pacta venditioni adjecta non sint servata.

§. 2. Quale est I. Pactum, (quod in securitatem dominorum adjici solebat). *Ut Servus venditus exportetur ex Urbe, vel Italia. l. 1. l. 2. l. 7. l. 9. D. h. t. t. t. C. si serv. export. ven.*

§. 3. Quod si non servatur ab Emtore, Venditor manus injectione (si ita convenerit) Servum nondum manumissum afferere potest: manumissum autem neque exportatum Fiscus in servitutem vindicat. *l. 9. D. h. t. l. 1. l. 2. C. si serv. export. ven.*

§. 4. Potest etiam Venditor *Actione ex Vendito* pœnam promissam petere, non tantum si ejus interfit, sed etiam si ejus non interfit pactum servatum fuisse; *l. 6. §. 1. D. h. t. ubi mutat Papi- nianus sententiam priorem, quæ exhibetur in l. 7. D. h. t. add. l. ult. §. 3. C. de furt.*

§. 5. II. *Ut Servus intra certum tempus manumittatur. l. 3. l. 8. D. h. t. t. t. C. si mancip. ita fuerit alien. ut man.*

§. 6. Quod si non fiat, servus ex eo tempore ipso jure liber fit. l. 3. l. ult. D. h. t. l. 2. l. 3. l. 4. C. si mancip. ita fuer. alien. ut man.

§. 7. III. Ne Servus manumittatur. l. 6. pr. D. h. t. d. t. C. si mancip. ita fuer. alien. ut man. vel cont.

§. 8. Quod, si contra fiat, manumissionem reddit inutilem. l. 5. C. si mancip. ita fuer. alien. l. 9. D. de manum. l. 9. §. 2. D. qui & a quib. man.

§. 9. IV. Ne ancilla prostituatur. l. 6. pr. l. 9. D. h. t. t. t. C. si mancip. ita ven. ne prostit.

§. 10. Quod si contra factum fuerit, libertatem tribuit ancillæ prostitutæ, vel manus injectionem ei, qui vendidit. d. l. 6. d. l. 9. D. h. t. l. 1. C. si manc. ita ven. ne prostit.

§. 11. Quod si vero pacta adjecta sint turpia, veluti, ut servus cum bestiis depugnet, vel filia, nullius momenti sunt. l. 42. D. de contr. emt. l. 26. D. de V. O. l. 15. D. de cond. inst.

LIBER XIX. TITUL. I.

DE ACTIONIBUS EMTI ET VENDITI.

C. IV. 49.

DE ACTIONE EMTI.

§. 1. **E**x *Emtione Venditione* autem valida nascitur *Actio Emti, & Venditi.*

§. 2. *Actio Emti* seu *Ex Emto*, l. 11. pr. §. 5. 6. *D. h. t.* (quæ quandoque & *Ex Emto Vendito*, l. 19. in f. *D. de her. vel act. vend. nec non Ex Vendito* vocatur, l. 26. l. 66. §. pen. *D. de evict.*) est *Actio Personalis, Civilis, bonæ fidei*; Quæ datur *Emtori*, ejusque heredi, pretio integro soluto vel oblato; Contra *Venditorem ejusque heredem*; *Ad rem venditam tradendam, cum fructibus, accessionibus & omni causa, præstandumque dolum, & levem culpam.*

§. 3. Est hæc *Actio Personalis, Civilis*; l. 33. *D. de ædil. ed.* nascitur enim ex *Contractu Emtionis Venditionis*: licet & *Prætor* eam in *Edicto* proposuisse videatur.

§. 4. *Bonæ fidei*; l. 6. §. ult. l. 11. §. 1. *D. h. t.* §. 28. *I. de act.*

§. 5. Quæ datur *Emtori*; l. 11. pr. *D. h. t.* five ipse, five per *procuratorem* emerit, quo casu *Utilis* actio locum habet. l. 13. §. 25. *D. h. t.*

§. 6. *Ejusque heredi*; l. 10. *D. h. t.* arg. §. 1. *I. de perp. & temp. act.*

§. 7. *Pretio integro soluto, vel oblato*; l. 11. §. 2. in f. l. 13. §. 8. 9. *D. h. t.* cujus tamen loco etiam cedit quælibet satisfactio, volenti venditori facta: l. 11. §. 2. *D. h. t.* l. 19. l. 53. *D. de contr. emt.* §. 41. *I. de R. D. l. 5. §. 15. D. de tribut. ut &*, si

fides de pretio fit habita. *d. l. 19. D. de contr. emt. d. §. 41. I. de R. D.*

§. 8. *Contra Venditorem*; five ipse, five per Procuratorem vendiderit; quo casu *Utilis actio* competit. *l. 13. §. 25. D. h. t.*

§. 9. *Ejusque heredem*; *l. 47. l. 52. §. 1. D. h. t. l. 49. D. de O. & A. arg. §. 1. I. de perp. & temp. act. non vero contra tertium possessorem. l. 15. C. de R. V.*

§. 10. *Ad rem venditam tradendam*; in primis enim ipsam rem præstare Venditorem oportet, id est tradere. Quæ res, si quidem dominus fuit venditor, facit & emtorem dominum: si non fuit, tantum evictionis nomine venditorem obligat. *l. 11. §. 2. D. h. t.*

§. 11. Non enim cogitur Venditor rem Emptoris facere, *l. 25. §. 1. D. de contr. emt.* sed satisfacit, si emptori præstet *habere licere*, *l. 30. §. 1. D. h. t.* vacuumque ejus possessionem tradat, i. e. ut venditor in lite de possessione potior sit. *l. 2. §. 1. l. 3. pr. l. 11. §. 13. 17. 18. D. l. 8. C. h. t.*

§. 12. Et si quidem Venditor facultatem tradendi habet, tenetur ad rem præcise tradendam, adeo ut invito emptori non satisfaciat solvendo id, quod ejus interest. *d. l. 11. §. 2. l. 50. l. 46. D. h. t. junct. Paul. L. I. Sent. T. XIII. §. 4. §. 2. I. de don. junct. l. 35. §. 4. 5. C. eod. l. 6. C. de resc. vend. junct. l. un. C. de sent. quæ pro eo quod interest prof.*

§. 13. Si vero res vendita non tradatur, & emptor hoc malit, ad id, quod rem habere sua interest, agere potest. *l. 1. pr. l. 11. §. 9. D. h. t.*

§. 14. *Cum fructibus*; live sint naturales, iique vel pendentes, *l. 13. §. 10. D. l. 16. C. h. t. l. 38. §. 8. D. de usur. l. 44. D. de R. V.* vel post perfectum contractum percepti, arg. *l. 2. l. 13. l. 16. C. h. t. l. 13.*

l. 13. §. 18. D. h. t. five Civiles. v. l. 13. §. 11. 13. D. h. t. l. 26. l. 58. D. de usufr.

§. 15. Accessionibus & omni causa; l. 7. pr. D. de peric. & comm. rei vend. §. 3. l. de emt. vend.

§. 16. Unde ædibus distractis illa quoque debentur, quæ quasi pars ædium, vel propter ædes, perpetui usus causa, habentur, quæve affixa sunt, aut terra continentur. l. 13. §. ult. l. 14. l. 15. l. 16. l. 17. pr. §. 7. 8. l. 38. §. 2. D. h. t.

§. 17. Ut & fundo vendito, quæ terra se tenent, vel ad usum fundi comparata sunt. l. 17. pr. §. 2. ult. D. h. t.

§. 18. Non etiam Ruta seu eruta, uti arena, creta, & similia, & Cæsa, uti arbores cæsæ, carbones, & similia; l. 17. §. 6. l. 18. §. 1. D. de act. emt. l. 241. D. de V. S. v. Fest. in voc. Ruta cæsa. Non. Marcell. c. XI. §. 728. quia neque ædium, neque fundi sunt. l. 66. §. ult. D. de contr. emt.

§. 19. Præstandumque dolum, & levem culpam. l. 5. §. 2. D. commod. l. 23. D. de R. J. l. 1. §. 1. l. 13. pr. §. 4. 14. 16. D. h. t. l. 35. §. 4. l. 68. D. de contr. emt. §. 3. l. de emt. vend.

§. 20. Nisi emtor sit in mora, quo casu venditor tantum dolum præstat & latam culpam. l. 5. l. 17. D. de peric. & commod. rei vend.

§. 21. Licet autem hæc Actio ordinario ad implendum contractum, vel id, quod interest, competat, nonnunquam tamen & ad distrahendam Emptionem Actio ex emto utilis est. v. l. 11. §. 6. l. 13. §. 27. D. h. t. l. 2. C. de resc. vend.

DE ACTIONE VENDITI.

§. 22. Actio Venditi, seu ex Vendito, l. 13. §. 19. D. h. t. l. 4. pr. D. de leg. commiss. (quæ quandoque & ex Emto vocatur, l. 13. §. 25. D. h. t. l. un. C. si serv.

serv. exter. se em. mand.) est, quæ datur Venditori, ejusque heredi, re vendita tradita vel oblata; Contra Emptorem, ejusque heredem; Ad pretium una cum usuris post tempus traditionis solvendum, Et quicquid ex bono Et æquo præstandum est.

§. 23. Datur hæc Actio Venditori; l. 13. §. 19. D. h. t. sive ipse vendiderit, sive per Procuratorem: quo casu Utilis actio locum habet. l. 13. §. 25. D. h. t.

§. 24. Ejusque heredi; l. 2. C. de pact. int. emt. Et vend. compos. arg. §. 1. l. de perp. Et temp. act.

§. 25. Re vendita tradita, vel oblata; l. 25. D. h. t. l. 5. C. de evict. cæteroquin enim obstat Exceptio rei non traditæ. d. l. 25. D. h. t. l. 5. §. 4. D. de dol. mal. Et met. exc.

§. 26. Contra emptorem; sive ipse, sive per Procuratorem emerit: quo casu Actio Utilis competit. arg. l. 13. §. 25. D. h. t.

§. 27. Ejusque heredem; l. 1. C. h. t. l. 2. C. de pact. int. emt. Et vend. compos. l. 49. D. de O. Et A. arg. §. 1. l. de perp. Et temp. act.

§. 28. Ad pretium solvendum; venit enim in hoc judicium in primis pretium, quanti res venit. l. 13. §. 20. D. h. t.

§. 29. Quod ita solvendum, ut emptor nummos venditoris faciat. l. 11. §. 2. in f. D. h. t.

§. 30. Adeo ut, nummis alienis solutis, emptor non liberetur. l. 7. C. h. t.

§. 31. Licet dominium rei venditæ & traditæ transeat in emptorem, l. 8. C. si quis alt. vel sib. nec nummorum dominus rem venditam vindicare possit. l. 6. C. de R. V. l. 1. l. 8. l. 9. C. si quis alt. vel sibi.

§. 32. Nisi dominus nummorum sit miles, l. 8. C. de R. V. vel tutor pecunia pupilli aliquid emerit; l. 2. C. quand. ex fact. tut. quibus Utilis Vindicatio conceditur. dd. ll.

§. 33.

§. 33. *Una cum usuris post tempus traditionis; l. 13. §. 20. D. l. 5. l. 13. C. h. t. l. 18. §. 1. D. de usur. l. 2. C. eod. nam cum re emtor fruatur, æquissimum est eum usuras pretii pendere. d. l. 13. §. 20. D. l. 5. C. h. t.*

§. 34. *Possessionem autem traditam accipere debemus, etsi precaria sit possessio, hoc enim solum spectare debemus, an emtor habeat facultatem fructus percipiendi. l. 13. §. 21. D. h. t.*

§. 35. *Idemque dicendum, si emtor alia ratione in mora fuerit. l. 32. §. 2. D. de usur. l. 2. l. 13. C. eod.*

§. 36. *Et quicquid ex bono & æquo præstandum est; l. 13. §. 19. D. h. t. v. c. ad impensas necessarias, & utiles in rem venditam factas. l. 13. §. 22. D. l. pen. C. h. t.*

§. 37. *Plane non semper ad implendum contractum, sed nonnunquam etiam ad rescindendam venditionem, hæc Actio competit. v. l. 16. D. de in diem addict. l. 4. D. de leg. commiss. l. 2. C. de pact. int. emt. & vend. compos. l. 2. C. de resc. vend.*

TITUL. II.

LOCATI CONDUCTI.

C. IV. 65.

§. 1. **S**upereſt ex Contractibus Consensualibus
Locatio Conductio.

§. 2. *De qua Prætor ita edixisse videtur: Si Locatio Conductio contracta esse dicetur, Ex Locato Conducto actionem dabo. arg. l. 1. 7. 9. 11. 13. 14. 15. 19. l. 22. pr. l. 15. pr. h. t.*

§. 3. *Ait Prætor, Si Locatio Conductio contracta esse dicetur; Locatio Conductio est Contractus Juris Gentium, Consensualis, bonæ fidei, quo id agitur, ut pro usu alicujus rei vel operæ, certa merces solvatur. v. l. 1. l. 5. c. 25.*

§. 4. Quæ *Emtioni Venditioni* proxima est, iisdemque fere juris regulis consistit; nam, ut *Emtio & Venditio* contrahitur, si de pretio convenerit, sic & *Locatio Conductio* contrahi intelligitur, si de mercede convenerit: l. 2. pr. D. pr. l. h. t. uti ex sequentibus manifestum fiet.

§. 5. Dicitur *Locatio Conductio Contractus Juris Gentium*; l. 1. D. h. t. l. 5. D. de J. & J. §. 2. in f. l. de J. N. G. & C.

§. 6. *Consensualis*; non enim verbis, sed solo consensu, sicut *Emtio & Venditio*, contrahitur. l. 1. l. 2. pr. l. 14. D. h. t. pr. l. h. t. §. un. l. de oblig. ex consens.

§. 7. *Bonæ fidei*; v. d. §. un. l. de oblig. ex cons. §. 28. l. de act.

§. 8. Quo id agitur, ut pro usu rei vel operæ; sine usu enim rei, vel operæ, hic contractus non subsistit. arg. l. 15. §. 1. 2. l. 24. §. 4. D. h. t.

§. 9. Qualis res sit, siue corporalis, siue incorporalis, siue mobilis, siue immobilis, nihil interest; dummodo res talis sit, quæ est in rerum natura, & hominum commercio, v. l. 34. §. 1. D. de contr. emt. l. 9. §. 1. D. h. t. l. 12. §. 2. D. de usufr. §. 1. 5. l. de uf. & habit. l. 4. C. vect. nov. inst. non poss. neque usu consumitur. arg. l. 31. D. h. t. l. 3. §. f. D. commod.

§. 10. Adeo ut, & res aliena, & ipsa conducta, alteri locari possit. l. 7. l. 8. l. 9. pr. §. ult. l. 24. §. 1. D. l. 6. C. h. t.

§. 11. Non etiam interest, qualis sit opera, dummodo sit honesta, l. 26. D. de V. O. l. 15. D. de cond. inst. & locari solita. l. 5. §. 2. D. de P. V. v. l. 13. §. 1. l. 22. §. 1. 2. l. 24. pr. l. 25. §. 7. 8. l. 26. l. 31. D. h. t. §. 1. 4. l. h. t.

§. 12. Quo casu idem diverso respectu & *Locator* est, & *Conductor*; nam qui *Locator* est *operis*, idem *Conductor* est *operarum*: & contra, qui *Conductor* est *operis*, *Locator* est *operarum*. l. 22. §. 2. l. 25. §. *pen.* D. h. t. l. un. pr. D. de *æstimator*.

§. 13. *Certa merces solvatur*; ubi enim *Merces* non intercedit, *Locatio Conductio* nulla est. l. 2. pr. D. pr. l. h. t. l. 23. in f. D. *comm. div.*

§. 14. Debet autem *Merces* (quæ & nonnunquam *pretii* nomine venit, l. 28. §. 2. l. 51. §. 1. l. 58. pr. D. h. t. l. ult. §. ult. D. ad L. *Rhod. de jact.*) l. esse *Vera*; d. l. 2. pr. D. h. t. d. pr. l. h. t. d. l. 23. in f. D. *comm. div.* *Locatio* enim *Conductio* *donationis* causa contrahi nequit: l. 20. §. 1. D. h. t. adeo ut, si quis uno nummo conduxerit, *Conductio* nulla sit, quia & hoc *donationis* instar inducit. l. 46. D. h. t. l. 10. §. 2. D. de *acq. vel am. poss.*

§. 15. II. *Iusta*; i. e. tanta, ut *Locator* non minus quam dimidiam partem *justæ* mercedis accipiat. Propter læsionem enim ultra dimidium *Locatio Conductio* rescindi potest: arg. l. 2. C. de *resc. vend.* usque ad dimidium autem, uti in pretio emtionis venditionis, sic & in mercede locationis conductionis, *naturaliter* seu *negotiative* sese circumscribere licet. l. 22. §. ult. l. 23. D. h. t. Nov. 97. c. 1. v. *supr. ad t. de contr. emt.* §. 35.

§. 16. III. *Certa*; vel per se, vel per relationem in arbitrium alterius. §. 1. l. h. t.

§. 17. Quo casu, si *merces* promissa sit generaliter alieno arbitrio, *Locatio* & *Conductio* contrahi non videtur. l. 25. pr. D. h. t.

§. 18. Sin autem *Quanti Titius æstimaverit*, sub hac conditione stabit *Locatio*; ut, si quidem ipse, qui nominatus est, mercedem definierit, omnimodo se-

curdum ejus æstimationem, & mercedem persolvi oporteat, & conductionem ad effectum pervenire: sin autem ille vel noluerit, vel non potuerit mercedem definire, tunc pro nihilo sit conductio, quasi nulla mercede constituta. *d. l. 25. pr. D. h. t. l. ult. C. de contr. emt. & vend.*

§. 16. Quod si promittatur *Quantum justum erit*, vel *Quantum inter eos postea conveniet*, Locatio Conductio similiter nulla est. §. 1. *I. h. t. l. 22. D. de P. V.*

§. 20. IV. In pecunia numerata consistens. arg. l. 25. §. 6. *D. §. 2. I. h. t. l. 5. §. 2. D. de P. V. l. 1. §. 9. D. de pos. l. 1. §. ult. D. mand. l. 26. §. 1. D. de furt.*

§. 21. Nisi res locata talis sit, quæ fructus ex se producit: quo casu pars fructuum mercedis loco constitui potest; *l. 19. §. 3. l. 35. §. 1. D. l. 8. l. 18. l. 21. C. h. t. & Conductor Colonus partiarius dicitur. l. 25. §. 6. D. h. t. add. l. 8. C. de pact.*

§. 22. Dividi potest Locatio Conductio I. in *Expresam*, & *Tacitam*; non quidem ratione initii, arg. *l. 2. pr. D. pr. I. h. t. l. 23. D. comm. div.* sed quatenus *Tacita Reconductio* locum habet.

§. 23. Si quis enim, impleto tempore conductionis, remansit in conductione, tacite reconduxisse videtur; ita quidem, ut in *Prædiis Rusticis*, in ipso anno, quo tacuerunt, videantur eandem locationem renovasse: non etiam in sequentibus annis, etsi lustum forte ab initio fuerat conductioni præstitutum. In *Urbanis* autem prædiis, prout quisque habitaverit: nisi in scriptis certum tempus conductionis comprehensum est. *l. 13. §. ult. l. 14. D. l. 16. C. h. t.*

§. 24. II. Dividi potest in *Puram*, in *Diem conceptam*, & *Conditionalem*. *l. 20. pr. D. h. t. Ut & III. In Regularem, & Irregularem. v. l. 31. D. h. t.*

§. 25.

§. 25. *Locare Conducere possunt*, quicunque contrahendo se obligare, neque specialiter prohibentur. arg. l. 43. §. 1. *D. de proc.* Quales sunt Decuriones, l. 30. *C. h. t.* Milites, l. 31. *C. h. t.* Tutores & Curatores, qui rationibus nondum redditis, ob majorem minorum securitatem, prædia fiscalia & Cæsaris patrimonialia conducere prohibentur; l. 49. *pr.* §. 1. *D. h. t. l. un. C. ne tut. vel cur. velt. cond.* Fabri, Victores, & similes, qui artem suam cum strepitu exercent, qui domum juxta literatorum ædes, iis invitis, conducere, & ibi artem suam exercere nequeunt, arg. l. un. in f. *C. de stud. liberalib.* nec non Clerici, qui publicarum, aut alienarum possessionum conductores fieri non possunt. *N. 123. c. 6.*

§. 26. *Ex Locato Conducto Actionem dabo.* Seu Locati & Conducti. *h. t. pr. in f. l. h. t.*

§. 27. *Actio Locati*, seu *ex Locato*, l. 22. *pr. l. 48. pr. D. h. t.* est *Actio Personalis*, *Civilis*, *bonæ fidei*; Quæ datur Locatori, ejusque heredi; Contra Conductorem, ejusque heredem; Ad mercedem, constituto tempore, vel solito, solvendam, Et rem finita locatione restituendam, præstandumque dolum, Et levem culpam.

§. 28. Est hæc *Actio Personalis*, *Civilis*; quia nascitur ex contractu *Locationis Conductionis*: *pr. l. h. t.* licet & Prætor Edicto eam complexus videatur.

§. 29. *Bonæ fidei*; l. 54. *D. l. 17. C. h. t. §. 28. l. de act.*

§. 30. Quæ datur Locatori; & si duo pluresve sint rei locationis, singulis in solidum. l. 13. §. 9. *D. h. t.*

§. 31. *Ejusque heredi*; arg. l. 19. §. 8. *D. h. t. §. 1. l. de perp. Et temp. act.*

§. 32.

§. 32. *Contra Conductorem*; & si plures sint rei conducendi, contra singulos in solidum. l. 47. D. l. 13. C. h. t.

§. 33. *Ejusque heredem*; l. 10. l. 24. l. 29. C. h. t. §. ult. l. h. t.

§. 34. *Ad mercedem solvendam*; pr. l. h. t. l. 27. §. 1. l. 55. §. 2. l. 54. §. 1. l. 56. D. l. 16. C. h. t. & quidem integram, l. 3. D. *fam. ercisc.* una cum usuris ex tempore moræ. l. 2. l. 17. C. h. t.

§. 35. Nisi conductor, ob culpam locatoris, infirmam calamitatem, sterilitatem, aliamve causam, re conducta frui non potuerit; v. l. 15. §. 1. 2. 3. 4. l. 25. §. 6. 2. l. 33. D. h. t. vel, ob justam causam, rem conductam, ante tempus, deferuerit. l. 27. §. 1. l. 55. §. ult. D. h. t. l. 184. D. de R. J.

§. 36. Qualis est metus incurfionis hostilis, l. 13. §. 7. D. h. t. incendii, l. 49. §. 1. D. ad L. *Aquil.* damni infecti, l. 13. §. 6. l. 28. l. 33. D. de *damn. inf.* pestis, arg. d. l. 27. §. 1. D. h. t. vel similis.

§. 37. Quibus casibus, remissio mercedis, pro rata, facienda est. d. l. 15. §. 4. 7. D. h. t.

§. 38. Idemque dicendum, si operæ non sint præstitæ. l. 15. §. 6. l. 38. pr. D. h. t.

§. 39. Nisi quis operas ad certum tempus locaverit, & per locatorem non steterit, quo minus operas præstet; puta, si morte conductoris, similive casu, impeditus sit. v. l. 19. §. 9. 10. l. 38. pr. §. 1. D. h. t. add. l. 4. §. 5. D. de *stat. lib.*

§. 40. *Constituto tempore, vel solito*; l. 54. §. 1. D. h. t. l. 34. D. de R. J. vel si de eo non constet, finito usu, dd. ll. operisve præstitis, & opere perfecto ac probato. arg. l. 24. pr. l. 36. l. 37. D. h. t.

§. 41. Nisi Locatio in plures annos sit facta, & merces in singulos annos constituta; quo casu in fine

ne cujusque anni merces solvenda est: arg. l. 29. l. 140. *D. de V. O.* vel merces ad mensuram, vel in singulos dies sit constituta; quo casu etiam imperfecto opere præstanda est. l. 30. §. *pen. D. h. t.*

§. 42. *Et rem finita locatione restituendam; eandem scil. in specie, l. 31. l. 39. D. h. t. & quidem statim: adeo, ut si Conductor litem usque ad definitivam sententiam expectaverit, non solum rem locatam, sed etiam æstimationem ejus victrici parti, ad similitudinem in vasis alienæ possessionis, præbere compellatur; l. pen. C. h. t. neque questionem dominii Locatori referre queat, sed possessionem prius restituere debeat, & tunc de proprietate litigare. l. 25. C. h. t.*

§. 43. Ante finitam locationem Conductor rem conductam restituere, vel ea excedere non cogitur. l. 3. C. h. t.

§. 44. Nisi I. toto biennio mercedem non solverit. l. 54. §. 1. l. 56. *D. h. t.*

II. Ipse dominus re sua indigeat. l. 3. C. h. t.

III. Dominus eam reficere velit. d. l. 3.

Vel IV. Conductor rem deteriore faciat. d. l. 3. C. h. t.

§. 45. *Finitur autem Locatio Conductio tum dictis casibus, tum maxime Soluta jure auctoris; l. 9. §. 1. D. h. t. nec non Tempore constituto præterlapso. arg. l. 13. §. f. l. 14. D. h. t.*

§. 46. Non etiam morte contrahentium; heres enim conductoris eodem jure in conductione succedit, & heres locatoris locationem servare tenetur. §. ult. l. h. t. l. 10. C. l. 19. §. 8. *D. h. t. l. 49. D. de O. & A.*

§. 47. Quod secus est in successore particulari; *Emtor* enim vel *Legatarius* stare locationi, nisi aliud actum

actum sit, non tenetur. *l. 25. §. 1. D. l. 9. C. h. t.*
adeoque Conductorem expellere potest.

§. 48. Qui si ex ea re damnum sentiat, contra Locatorem regressum habet, ad præstandum id, quod interest. *d. l. 25. §. 1. D. h. t.*

§. 49. *Præstandumque dolum, & levem culpam. l. 5. §. 2. D. commod. l. 23. D. de R. J. l. 13. §. 1. l. 25. §. 3. 4. l. 31. in f. D. h. t.*

§. 50. Quæ tamen non præsumitur, arg. *l. 51. D. pro soc.* sed a Locatore probanda est. arg. *l. 18. §. 1. D. de prob.*

§. 51. Unde si ædes conductæ incendio consumptæ sint, Locatori, de damno contra Conductorem agere volenti, probandum erit, incendium culpa conductoris contigisse. arg. *dd. ll. l. 11. D. de peric. & comm. rei vend.*

§. 52. *Actio Conducti, seu ex Conducto, l. 15. pr. l. 19. §. 4. 6. 8. D. h. t.* est *Actio bonæ fidei*; Quæ datur Conductori, ejusque heredi; Contra Locatorem, ejusque heredem; Ad præstandum usum rei conductæ, vel operas, refundendas impensas necessarias & utiles, nec non resarciendum damnum dolo, vel levi culpa datum.

§. 53. Est hæc *Actio bonæ fidei*; *l. 17. C. h. t. §. 28. l. de act.*

§. 54. Quæ datur Conductori; *l. 15. pr. D. pr. l. h. t.*

§. 55. Ejusque heredi; *l. 19. §. 8. D. l. 10. C. §. ult. l. h. t.*

§. 56. Contra Locatorem; *pr. l. h. t. l. 15. §. 1. 2. D. h. t.*

§. 57. Ejusque heredem; arg. *§. ult. l. l. 10. C. h. t. l. 49. D. de O. & A. nisi Locatio sit facta, Quoad Locator vellet*; quo casu Locatio morte Locatoris extinguitur. *l. 4. D. h. t.*

§. 58.

§. 58. *Ad præstandum usum rei conductæ; l. 9. pr. l. 15. §. 1. 2. in f. l. 33. D. h. t. adeoque & ad rem tradendam, d. l. 15. §. 1. una cum instrumentis & accessoriis. l. 19. §. 2. D. h. t.*

§. 59. Non etiam ad transferendum dominium, l. 39. D. h. t. vel Possessionem Civilem. l. 60. §. 1. l. 10. §. 1. D. de acq. vel am. poss.

§. 60. Nisi insula ædificanda ea lege locata sit, ut sua impensa conductor omnia faceret. l. 22. §. 2. D. h. t. vel Locatio Conductio sit Irregularis. v. l. 31. D. h. t.

§. 61. *Vel operas; l. 22. §. 2. l. 38. pr. D. h. t.*

§. 62. Quod si vero non præstetur usus rei, vel operæ, tenetur Locator ad id quod interest. l. 15. §. 8. l. 33. in f. D. h. t. l. 13. §. f. D. de re jud.

§. 63. *Refundendas impensas necessarias, & utiles; l. 55. §. 1. l. 61. D. h. t. quas & exceptione retinere, d. l. 61. D. h. t. l. 5. D. de impens. in rem dot. fact. l. 14. D. de dol. mal. & met. except. & in mercedem imputare potest. d. l. 61. D. h. t. l. un. §. 3. D. de va publ.*

§. 64. *Nec non refarciendum damnum dolo, vel levi culpa datum. l. 19. §. 1. l. 60. §. 7. D. h. t.*

TITUL. III.

DE ÆSTIMATORIA.

§. 1. **E**t quidem hucusque actum de *Contractibus Nominatis, & Actionibus ex iis descendenti-* bus: sequuntur *Contractus Innominati.*

§. 2. Ex quibus *Contractus Æstimatorius & Permutatio* etiam sunt bonæ fidei, & *Emtioni Venditioni* similes; unde de iis separatim priori loco agitur.

§. 3.

§. 3. De *Contractu Æstimatorio* Prætor edixisse videtur: Si res æstimata vendenda data fuerit, de æstimato *Actionem* dabo. arg. l. 1. D. h. t.

§. 4. Ait Prætor, Si res æstimata vendenda data fuerit; Est scil. *Contractus Æstimatorius contractus in-nominatus, bonæ fidei, quo res æstimata vendenda alicui datur, ea lege, ut accipiens vel rem ipsam, vel æstimationem conventam reddat.* l. 1. pr. §. 1. D. h. t.

§. 5. De *Æstimato actionem* dabo. Quæ Actio proponitur tollendæ dubitationis causa. Dubitatum enim fuit, utrum hoc casu ex *Vendito* sit Actio, propter æstimationem; an ex *Locato*, quasi res vendenda locata sit; an *Conducti*, quasi operæ conductæ sint; an *Mandati*? Melius itaque visum est hanc Actionem proponere. l. 1. pr. D. h. t.

§. 6. Potest autem Actio de *Æstimato*, l. 1. pr. D. h. t. seu *Æstimatoria*, h. t. dividi, in *Directam*, & *Contrariam*.

§. 7. Actio de *Æstimato* seu *Æstimatoria Directa*, est Actio personalis, bonæ fidei; l. 1. pr. D. h. t. §. 28. I. de act. Quæ datur ei, qui rem æstimatam vendendam dedit; Contra accipientem; Ad rem ipsam incorruptam reddendam, vel æstimationem conventam præstandam. l. 1. pr. §. 1. D. h. t.

§. 8. Æstimatio enim facit periculum ejus, qui suscepit; l. 1. §. 1. D. h. t. si quidem ipse dantem rogaverit. l. 17. §. 1. D. de præscr. verb. Si enim dans rogaverit accipientem, periculum est dantis; si vero neuter rogaverit, accipiens tantum dolum præstat & culpam levem. d. l. 17. §. 1. D. de P. V.

§. 9. Actio vero de *Æstimato* seu *Æstimatoria Contraria* est, quæ datur ei, qui rem æstimatam vendendam accepit; Contra dantem; Ad mercedem, si quæ intervenit, solvendam, l. 2. D. h. t. & præstandum id quod

quod forte ratione hujus contractus ei abest. arg. l. 1. pr. in f. D. h. t. l. 28. D. de contr. emt. l. 30. D. de act. emt.

TITUL. IV.

DE RERUM PERMUTATIONE.

C. IV. 64.

§. 1. **D**e Rerum Permutatione Prætor ita edixisse videtur: Si permutatio facta esse dicetur, in factum Actionem dabo. arg. l. 1. D. h. t.

§. 2. Ait Prætor, Si Permutatio facta esse dicetur; Permutatio est contractus Innominatus, quo quis rem suam dat alicui, ea lege, ut accipiens pro illa aliam reddat.

§. 3. Est hic Contractus Innominatus; l. 1. §. 2. D. h. t. l. 7. §. 1. 2. D. de pact. in quo, licet Emtioni Venditioni valde sit affinis, l. 2. D. h. t. ab eadem maxime differt. d. l. 1. §. 2. D. h. t.

§. 4. Quo quis rem suam; qui enim rem alienam dat, permutationem non contrahit: l. 1. §. 3. D. h. t. licet usucapiendi conditionem in accipientem transferat. l. 4. §. 17. D. de usurp. & usuc.

§. 5. Dat alicui; Permutatio enim ex re tradita initium obligationi præbet: l. 1. §. 2. D. h. t. in quo similiter ab Emtione Venditione differt, quæ solo consensu perficitur. d. l. 1. §. 2. D. h. t. pr. l. de emt. vend.

§. 6. Ea lege, ut accipiens pro illa aliam reddat; l. 5. §. 1. D. de P. V. vel in specie, vel in genere: arg. d. l. 5. §. 1. dummodo accipiens non det pecuniam numeratam. Ubi enim pecunia pro re datur, non Permutatio est, sed Emtio. d. l. 5. §. 1. D. de P. V. l. 1. §. 1. D. de contr. emt. §. 2. l. de emt. vend.

§. 7. *In Factum Actionem dabo. v. l. 1. §. 1. D. h. t. Actionem scil. Præscriptis verbis ex Permutatione. §. 28. I. de act.*

§. 8. *Quæ est Actio personalis, bonæ fidei; d. §. 28. I. de act. l. 2. C. h. t. Competens ei, qui dedit, l. 4. l. 5. C. h. t. ejusque heredi; l. 1. C. h. t. Contra accipientem, d. l. 5. C. h. t. l. 5. §. 1. D. de P. V. ejusque heredem; l. 4. C. h. t. l. 49. D. de O. & A. Ad dandam rem promissam, vel id quod interest. l. 5. §. 1. l. f. D. de P. V. l. 4. l. 5. C. h. t.*

TITUL. V.

DE PRÆSCRIPTIS VERBIS, ET IN FACTUM ACTIONIBUS.

C. IV. 64.

§. 1. **P**ossunt cæteroquin *Contractus Innominati* fere ad quatuor summa referri genera: I. scil. *Do ut Des.* (sub quo articulo *Permutatio* continetur.) II. *Do ut Facias.* III. *Facio ut Des.* (quo *Suffragium* pertinet. v. t. C. de suffr. Dissert. N. IV. de *Caus. Obl. C.* III. §. 5. 6. 7.) & IV. *Facio ut Facias.* v. l. 5. pr. §. 1. 2. 3. 4. *D. h. t.* Licet articuli isti & aliter concipi possint, & præter illos alias similes causarum figuras reperire liceat. v. l. 13. pr. §. 1. l. 17. §. 2. 3. 5. l. 20. l. 22. l. 23. *D. h. t.*

§. 2. Ex quibus omnibus, etiam ex contractu innominato *Facio ut des*, *Actio* nascitur *Præscriptis verbis*; l. 5. §. 1. & seqq. *D. h. t.* nisi dolus concurrat, quo casu *Actio de Dolo* locum habet. l. 15. junct. l. 5. §. 2. 3. *D. h. t.*

§. 3. *Quæ Actio Præscriptis verbis, vel Ordinaria & Regularis est, vel Extraordinaria & Irregularis.*

§. 4. *Actio Præscriptis verbis Ordinaria & Regularis est,*

est, quæ nascitur ex contractu innominato, & datur ei, qui dedit vel fecit, contra eum, qui vicissim se daturum vel facturum promisit, ad implendum contractum, vel id quod interest. l. 5. §. 1. & seqq. D. h. t.

§. 5. *Extraordinaria* seu *Irregularis* vero, quæ nascitur ex variis causarum figuris, & ex sola æquitate oritur. v. l. 2. §. 2. l. 19. §. 2. D. de precar. junct. l. 14. D. eod. Dissert. N. V. de Caus. Obl. C. III. §. 12. & seqq.

§. 6. Dicitur autem hæc Actio *Præscriptis verbis*, (non *Perscriptis verbis*,) quia certo nomine significari nequit, sed *præscriptis verbis rem gestam demonstrat*. l. 1. D. h. t. l. 6. C. de transact. v. d. Dissert. V. C. I. §. 2. & seqq.

§. 7. Nam cum deficiunt vulgaria atque usitata Actionum nomina, *Præscriptis verbis* agendum est; in quam necesse est confugere, quoties contractus existunt, quorum appellationes nullæ jure civili proditæ sunt. Natura enim rerum conditum est, ut plura sint negotia, quam vocabula. l. 2. l. 3. l. 4. D. h. t.

§. 8. Unde & alio nomine Actio in *Factum*, & plene *Præscriptis verbis in factum* vocari solet. l. 24. D. h. t.

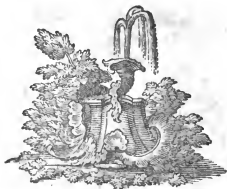
§. 9. Plane non est hæc perpetua Actionum in *Factum* significatio.

§. 10. Aliquando enim *Actiones in Factum* appellantur, quæ alio nomine dicuntur *Utiles*: quæ scilicet non ex verbis, & eo, quod scriptum est, sed, deficientibus verbis, ex mente & sententia Legislatoris, vel Prætoris, ad exemplum *Directarum* conceduntur. v. l. 7. §. 3. 6. l. 9. pr. §. 2. l. 11. §. 5. 8. l. 29. §. 7. D. ad L. Aquil. junct. §. ult. l. eod.

§. 11. Nonnunquam *Actiones in Factum* dicuntur *Prætoriae*, maxime ex delicto descendentes. v. l. 10. §. 1. 8. l. 14. D. quæ in fraud. cred. l. 7. D. de jurisd.

l. 12. D. de in jus voc. l. 5. §. 1. D. ne quis eum &c. l. 1. D. de alien. jud. mut. c. f. l. 1. D. si mens. fals. mod. dix. l. 2. D. de sep. viol. l. 3. §. 1. 6. 7. D. naut. caup. stab. l. 25. §. 1. D. de O. & A.

§. 12. Denique *Actiones in Factum* non raro vocantur *Actiones Subsidiariæ*, quæ in defectum aliarum *Actionum Civilium & Prætoriarum*, *Directarum & Utilium*, iis casibus, quibus ex stricta juris ratione omnis agendi via præclusa videbatur, ex sola æquitate, introductæ sunt. v. *l. 11. D. h. t. Dissert. N. V. de Caus. Obl. C. 11. & seqq.*

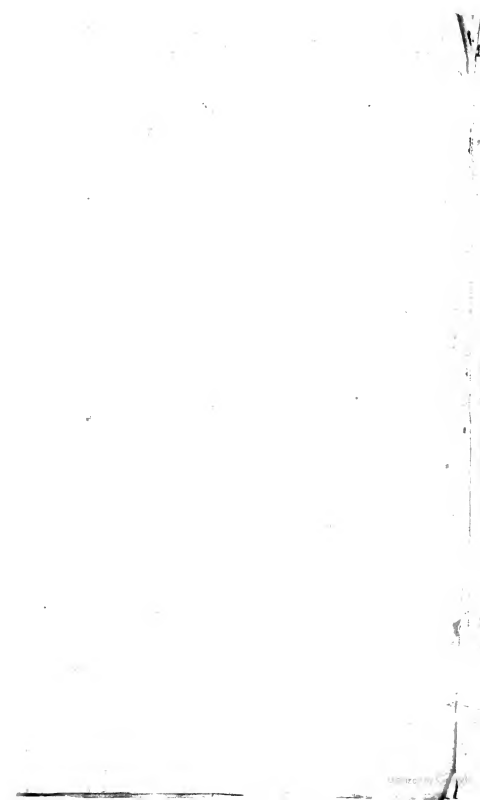
2511934 D

PARS

0 N.C. - FIRENZE

B.7.3.149

1867

Legali

